

Μ Ε Λ Ε Τ Ι Ο Υ
Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Α
ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Τ Ο Μ Ο Σ , Β :

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Συλλεχθεῖσα ἐκ διαφόρων Συγγραφέων Πα-
λαιῶν τε ἢ Νέων, καὶ ἐκ διαφόρων Ἐ-
πιγραφῶν τῶν ἐν λίθοις, ἢ εἰς κοι-
νὴν Διάλεκτον ἐαυτεθεῖσα, χάριν
τῶν πολλῶν τῆς ἡμετέρας Γένεος.

Πλείοις δὲ σημειώμασιν ἐπαυξηθεῖσα μετὰ καὶ τινῶν Πα-
ραρτημάτων, ἢ Πρώτη Γεωγραφικῶν Πινάκων,
ἢ ἐπιδιορθωθεῖσα, ἐξεδόθη ἤδη τὸ
Δεύτερον ὑπὸ.

ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ

Τῆς Μηλιώτης.

ΤΟΜΟΣ, Β΄.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ,

Τύποις Πάνου Θεοδοσίου τῆς Ἑξ Ἰωαννίνων.

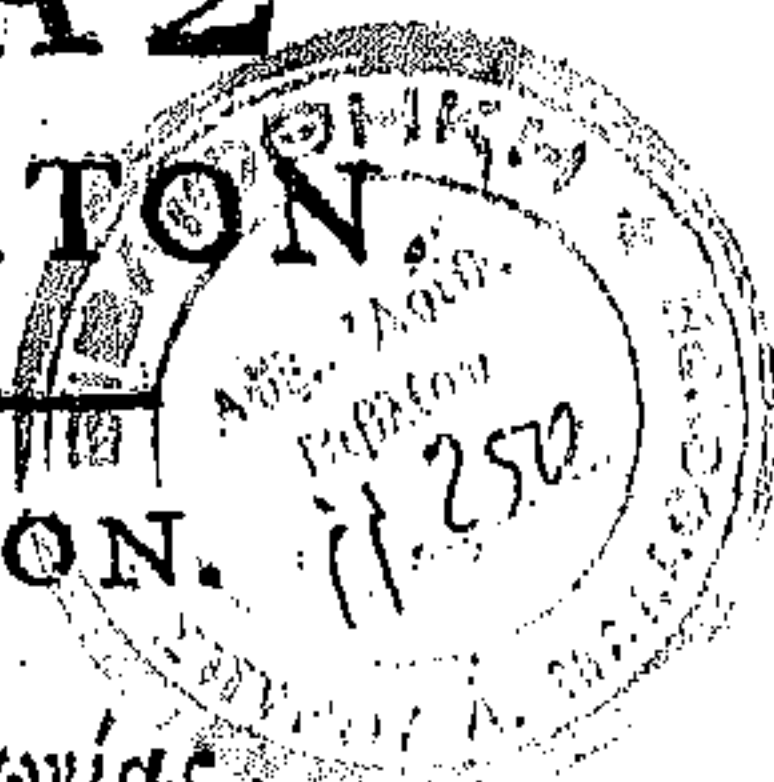
CON SOVRANO PERMESSO,

1807.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ ΤΜΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περί τοῦ Βασιλείου τῆς Πολωνίας.

1. **Η** Πολωνία λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῷ Ἑνωπίῳ Πόλωνια, τὸ ὁποῖον ὄνομα σημαίνει, κατὰ τὴν Σλαβικὴν Διαλέκτον, Ἐπιφανείαν ἀνδιπλῶ καὶ ἐπίπεδον ὡσαύτῃ ὅλη εἶναι ἐπίπεδος, καὶ εἰς Κάμπτον, ἔξω δὲ ἐκείνου τὸ μέρος, ὅπῃ πλησιάζει εἰς τὰ πέρατα τῆς Οὐγγαρίας, καὶ τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς τὸ Μεσόγειον τῆς Ἑλλάδος Πολωνίας, Κάλκον καλούμενον. παρ' ἡμῶν δὲ λέγεται Λεχία, ὑπὸ τῆ Λέχα, ὃ ὁποῖος σήσας τὸν θρόνον τε εἰς τὴν μείζονα Πολωνίαν, ἠρξεν αὐτῆς ἐν ἔτει 550. Ἄυτι λοιπὸν ἡ Λεχία εἶναι μέρος τῆς ἐν Εὐρώπῃ παλαιᾶς Σαρματίας, καὶ μέρος ἀνατολικὸν τῆς Γερμανίας, τὸ πρὸς τὸν Οὐίσυλαο ποταμ. καὶ περικεῖται ταυτὶ ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆ Βορυσθόνος ποταμ., ὃ ὁποῖος λέγεται κοινῶς Νίερος, διαίρων τὴν Πολωνίαν ὑπὸ τῆς Μοσκοβίας. ὑπὸ βορέως ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, τῆς Λιβονίας, καὶ Μοσκοβίας. ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας, καὶ ὑπὸ μεσημβείας ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Τραπεζικαίας, καὶ Μολδαυίας. διαίρεται δὲ εἰς τὴν κεντρικὴν Πολωνίαν (ἡ ὁποία ὑποδιαίρεται, εἰς μείζονα, καὶ ἐλάσσονα, ἢ εἰς κατωτέραν καὶ ἀνωτέραν) καὶ εἰς τὴν Λιθουανίαν, με' ὅλον ὅπῃ αὐτὴ πρὸς τριακοσίων ἐτῶν, ἠνώγει με' τὴν Πολωνίαν. καὶ πρὸς ταῦτα, ἔχει καὶ μέρος τῆς Γερμανίας. ὅθεν διὰ τὴν ταύτην

θέσιν, ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς ἡ. κλίματος μέχρι τῆς 17. καὶ ἔχει τὴν μεγίστην ἡμέραν εἰς μὲν τὸ Βορειότερον τῆς μέρος, μείζονα σχεδὸν τῆς ἡ. ὥρων, εἰς δὲ τὸ Νοτιώτερον, ὥρων 15.

2. Τῆς δὲ ἐν Εὐρώπῃ Σαρματίας οἱ ἀρχαῖοι ὄροι ἦσαν ἔτσι, ἀπὸ δυσμῶν ὁ Οὐίσουλας ποταμ., ἡ Σηβικὴ Θάλασσα, ὁ Φιννικὸς Κόλπος, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς τῆς Κόλπος Γραμμὴ, ἐπὶ τῆς Βραυνικῆς, ἢ τοῦ τῆς λούκω Δίμνω ἐξαγομῆ, δι' ἧν τῆς Γερμανίας χωρίζεται. ἀπὸ τῆς βορέως ὁ Σαρματικὸς Ὠκεανὸς, ἢ τοῦ ἡ Παγωμῆ θάλασσα. ἀπ' ἀνατολῶν ἐκεῖνα τὰ πέρατα, ἅπερ καὶ τῆς Εὐρώπης. καὶ ἀπὸ μεσημβρίας ἡ Μαιώτις Λίμνη, ὁ Ἰσθμὸς τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου, ὁ Πόντος, ὁ Ἰστρος, καὶ ὁ Ἰερασὸς οἱ ποτ., εἴτε τὰ Καρπάθια Ὄρη, τὰ ὅποια ἐκτείνονται ἀναμταξὺ τῆς Πατίας, καὶ τῆς Ἰστροῦ τῆς ποταμ. πρὸς τὸ Κένεον. καὶ ἔτι θεωρημῆ ἔστι ἡ Σαρματία περὶ μέρος τῆς Μολδαβίας, τὸ μεταξὺ τῆς Τύρα, τῆς Ἰστροῦ, καὶ τῆς Ἰερασοῦ τῆς ποταμ., μέρος τῆς Οὐγγαρίας, τὸ μεταξὺ τῆς Πατίας, καὶ τῆς Ἰστροῦ. τὸ Βασίλειον τῆς Πολωνίας, τὸ πρὸς τὴν Οὐίσουλα ποταμ. τῆς Προυσσίας, τῆς Διβονίας, τῆς Λιθωνίας, τῆς λούκω Πρωσσίας, ἢ τοῦ Βασίλειον τῆς Μοσκοβίας, καὶ μέρος τῆς μικρᾶς Ταρταρίας. Διαιρεῖται αὕτη ἡ Σαρματία διχαῖς, εἰς τῆς Γερμανικοσαρματίαν διπλαθῆ, καὶ εἰς τῆς Εὐρωπαϊαν Σαρματίαν, καὶ τῆς μὲν Γερμανικοσαρματίας Ἔθνη ἦσαν διασιμότερα, οἱ Οὐσέδαι, οἱ Αἰστιαῖοι, οἱ Πόβλκοι, καὶ οἱ Βασέρναι. τῆς δὲ ἑτέρας οἱ Ροξολανοί, οἱ Ἀμαξόβιοι, οἱ Ἀλαυνοί. καὶ τὰ ἑξῆς. Εἰς τῆς Ἀρχαίας δὲ ἦσαν γνωστὰ τὰ ἐνδότερα τῆς Σαρματίας, μήτε πόλεμον εἰς τῆς Σαρματίας, ἢ καὶ Σαυρομάτας καλεῖσθαι, ποτὲ ἠφερρον οἱ Ἕλληες, μήτε οἱ Ῥωμαῖοι, εἰ μὴ μόνον εἰς τὰ πέρατα αὐτῶν. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ ποσσῶν, περὶ τῆς παλαιᾶς Σαρματίας. ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸ πορκεῖσθαι ἐπανέλθωμεν.

3. Ἡ

3. Ἡ Πολωνία λοιπὸν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς πρώτης Ἡγεμόνος αὐτῆς τῆς Λέχης, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς δευτέρου Φειδεῖκας τῆς Αὐτοκράτορος, ἐδιοικεῖτο ἀπὸ Ἡγεμόνων καὶ Πειγκίπων, ὁ ὅποιος ἔζη περὶ τὰ 1250. ἐπ. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς, ἐκηρύχθη ἡ Πολωνία μὲ Βασιλικῶν ἀξίαν καὶ ὀνομασίαν, μὲ ὄλον ὅπῃ τινὲς λέγουσιν, ὅτι πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας ἀνηγορεύθη Βοσλέσλαος ὁ Χάβελος ἀπὸ τῆς γ'. Ὁ θάνατος τῆς Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωμαίων, περὶ τὰ 1000. σχεδὸν ἀπὸ Χριστοῦ. καὶ ἄλλοι ἄλλως. ὁ Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας δὲ εἶναι Μονάρχης, καὶ ἀπολυμενός εἰς τὰς πράξεις τε, ἀλλ' ἐξήρτηται ἐκ τῆς Διαίτας, ἢ τοῦ τῆς κοινῆς Βουλῆς. οὕτως γίνεται Βασιλεὺς κατὰ κληρονομίαν, ἀλλὰ κατ' ἐκλογικῶν (α). οἱ Πολῶνοι (κοινῶς Πολῶνοι) ἦλθον ἐκ τῆς Εἰδωλολατείας εἰς τὸν Χριστιανισμόν, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 965. κατ' ὃν χρόνον πρῶτος Χριστιανὸς ἔγενε Μιέσλαος ὁ Ἡγεμὼν τῆς Πολωνίας, βαπτισθεὶς μὲ ὄλας τῆς ἀνθρώπου τε, τῆς ζ'. τῆς Μαρτίου, τῆς δ'. Κυριακῆ τῆς Τεσσαρακοστῆς, σιωπείψας τὰ Εἰδῶλα τῆς Ἑθρικῶν Θεῶν, καὶ ἐξώσας αὐτὰ ἐκ τῆς Ναῶν. εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, διὰ τῆς πρώτης Ὁθωνος τῆς Αὐτοκράτορος, ἦλθον εἰς τῆς πρὸς τῆς Χριστοῦ οἱ Σιλβσιανοί, οἱ Δάνοι, οἱ Ἑνετοί, καὶ τὰ πλησιόχωρα Ἔθνη. Τὰ μέρη τῆς Βασιλείας τῆς Πολωνίας καθολικώτερον λαμβανόμενα, τρία εἶναι, διπλαθῆ ἡ Ἐλάσων Πολωνία, ἡ Μείζων Πολωνία, καὶ ἡ Ἐανθὴ Ῥωσία, εἰς τὰ ὅποια προσίθονται προσέτι ἡ Ῥηγία Ῥωσία, ἡ Λιθωνία, καὶ ἄλλαι τινὲς, περὶ τῆς ὁποίων ἐφεξῆς πλατύτερον ἐρεῖσθαι, φυλάττοντες τῆς θέσιν ἐκάστης αὐτῶν.

ΚΕ.

(α) Τῷ 1795 ἔπαυσε πλέον ἡ Πολωνία τῆς καὶ ἀποτελεῖ ἴδιον Βασίλειον, ἢ τις ἐ διηρέθη εἰς τρία μέρη. ἢ ὡς πρὸς τὴν ἔλαβεν ἡ Πρωσία, τὸ δὲ δεύτερον ἡ Πρωσία, ἢ τὸ Τρίτον ἡ Ἀυστρία, περὶ ὧν ἀρκετὰς καθολικῆς Πίνακας.

Α 4

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περί τῆς Ἐλάσσονος Πολωνίας.

1. Ἡ Ἐλάσσων Πολωνία, ἣτις καὶ ἀνωτέρα λέγεται, καὶ κοινῶς Μάλα Πόλσκα, περατᾶται ἀπὸ τῆ βορέως, ὑπὸ τῆς Μασοβίας, καὶ τῆς Ποδλαχίας ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς μείζονος Πολωνίας ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας, καὶ Σιλεσίας καὶ ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Πρωσίας. ἠδιαιρεῖται εἰς τρία Παλατινάτα, ἢτοι Σατραπίας, τὰς ὁποίας αὐτοὶ κοινῶς Βοϊεβοδτζβὸ καλοῦσι, δηλαδὴ τῆς Κρακοβίας, τῆς Σανδομηρίας, καὶ τῆ Λαβλίνε. Μητρόπολις ταύτης τῆς Ἐλάσσονος Πολωνίας εἶναι ἡ Κρακοβία, κοινῶς Κρακόβ, κειμένη πρὸς τὸν Οὐϊσελαν ποτ., πόλις εὐδοξος ἔχουσα Ἀκρόπολιν ὀχυρωτάτην, καὶ Ἀκαδημίαν, τεθεῖσαν ἐν ἔτει 1364. καὶ Ἐμπόριον φερίφημον ἐκτίθει ὑπὸ τῆ Γρακχε, ὅθεν καὶ Γρακχόπολις λέγεται. λογιάζουσι τινὲς ὅτι αὕτη να εἶναι τὸ Καρρόδιων τῆ Πολ., ἔχει ὀρυκτὰς Ἀλικὰς, ἀπέχει ἀπὸ τῆ συνόρου τῆς Σιλεσίας πρὸς ἀνατολὰς 9. λέγας, 11. τῆ συνόρου τῆς Οὐγγαρίας πρὸς βορέαν, 44. τῆς Βιέννης πρὸς τὸν Καϊκίαν, 36. τῆς Οὐρατισλαυίας 23. τῆς Σανδομηρίας πρὸς δυσμῶν, ἢ 28. Πολωνικὰς, καὶ 40. τῆς Οὐαρσαυίας πρὸς νότον. Σανδομηρία, κοινῶς Σανδομίρσ, πόλις πρὸς τὸν Οὐϊσελαν ποταμ. τὴν κοινῶς Βεϊσσελ, ἐν Λόφω κειμένη, ἔχουσα Φρέιον ὄχυρον, ἡ ὁποία ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Σουήκων ἐν ἔτει 1665. ἀλλ' εἰς τὸν ἐρχόμενον χρόνον, τὴν ἀνέλαβον οἱ Πολῶνοι. πλησίον ταύτης εἰσέρχεται εἰς τὸν Οὐϊσελαν ποταμ. ὁ Σάυος ποτ., ἀπέχει τῆς Οὐαρσαυίας πρὸς μεσημβρίαν 32. λέγας Πολων. Μεταξὺ τῆς Σανδομηρίας, καὶ τῆς Κρακοβίας, παράκεινται Κάστρα ἢ Πολίχνια κοινῶς λεγόμενα Πολουέκτζ, Ὁσσικ, καὶ Κορτζίν. ἀνωθεν τῆς Κρακοβίας εἶναι Ζατλὸρ, καὶ Ὁσαιονκτζίν.

τζίν. πέραν τῆ Βεϊσσελ ποτ. πρὸς ἀνατολὰς εἶναι Λαβλινον, κοινῶς Λαβλίν, πόλις ἀξιόλογος, καὶ καλῶς κατοικημένη πρὸς τὸν Βισρίκτζαν ποταμ. καὶ Ἐμπόριον φερίφημον, ἔχουσα Φρέιον ἐν Λόφω κειμένη, ἀπέχει τῆς Οὐαρσαυίας 24. λέγας Πολ. πρὸς μεσημβρίαν, 12. τῆς Χέλμης πρὸς δυσμῶν, 36. τῆς Κρακοβίας πρὸς τὸν Καϊκίαν, καὶ 14. τῆς Σανδομηρίας. φερίφημον ταύτην εἶναι Κορόβ, Ὁκρτζουα, καὶ Λοκίτζουα. Ἐδώθεν τῆ ποτ. ἐν μέρος τῆς Κρακοβίας κείνται Λιποβικτζ, Ἰλκὲχ, Σλακκόβ, τὸ ὁποῖον ἔχει Μεταλλείας Ἀργύρου. Κατὰ δὲ τὴν Σανδομηρίαν πρόσκεινται Ὁποτόβ, καὶ Ρακόβ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ κατοικία εἶναι τῆ Φωτινιανῶν. Ἐκεῖνα δὲ τὰ Κάστρα, τὰ ἐκ τῆ Σεπυσινοσίε Κομητεία, τὰ ὁποία ἀπαρτίζουσι τινὲς ἐν τῇ Πολωνίᾳ, ὡσαν ὅπως ἠνώθησαν με αὐτῶν διὰ τῆ ἐνεχύρα, ἡμεῖς τὰ ἐκθέτομον εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ἐκεῖ ὅπου αὐτὰ κείνται. εἰς τὸ Μεσόγειον ταύτης τῆς Πολωνίας, κείνται Ὀρος Ὑψιλόν, Κάλιον λεγόμενον, πετρεσι Φαλακρόν, εἰς τῆ ὁποία τὴν κορυφῶν εἶναι Μοναστήριον τῆ Βενεδικτινῶν, ἐπ' ὀνόματι τῆ Ἀγίε Σταυρὸς τιμώμενον, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται μέρος τῆ Τιμίου Ξύλου. Πρὸς τέτοις ἰστέον, ὅτι ἅπαντα αὕτη ἡ Πολωνία εἶναι μόνον Ἐπίσκοπον ἔχει τὸν Κρακοβίας, καὶ δύο μόνιον Σενατόρες, τὸν Παλατίνον, καὶ τὸν Κασελλάνον τῆ Λαβλίνε. καὶ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περί τῆς Μείζονος Πολωνίας.

1. Ἡ Μείζων Πολωνία, ἣτις καὶ κατωτέρα λέγεται, καὶ κοινῶς ὑπὸ τῆς Ἐυποπίας Βιέλνα Πόλσκα, ἔχει ἀπ' ἀνατολῶν τὴν Ἐλάσσονα Πολωνίαν, ἀπὸ μεσημβρίας τὴν Σιλεσίαν, ἀπὸ δυσμῶν τὴν Μαρκίαν, καὶ τὴν Πομερανίαν, καὶ ἀπὸ τῆ βορέως μέρος τῆς Πρωσίας, καὶ τὴν

τῆς Μασσοβίας, χωρίζουσι ἀπ' αὐτῶν διὰ τῆς Οὐϊσέλα ποταμ. ἅπαντα αὕτη εἶναι ἐπίπεδος, καὶ κατάρρυτος ὑποποταμῶν. τέμεται ὑπὸ τῆς Βάρτα Ποταμῆς, καὶ διαιρεῖται εἰς οὐκὼ Παλατινάτα, ἢτοι Σατραπίας. αἱ πλεονεχόμενα πόλεις αὐτῆς εἶναι, Πουσανία, κοινῶς Πουσαν, καὶ Πόσεν ὑπὸ τῆς Γερμανῶν, πρὸς τὸν Οὐάρταν ποτ. κειμένη, ἔχουσα Ἀκρόπολιν ὠραίαν, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γνέσνης Ἀρχιεπίσκοπ. καὶ κοινὸν Γυμνάσιον, εἶναι καλῶς κατοικημένη, καὶ ἀπέχει τῆς Γνέσνης 8. λέγας πολ. πρὸς Δυσμάς, κείται μεταξύ Λόφων. Γνέσνα, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Γνίσεν, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἀρχιεπισκόπου, ὅς τις εἶναι Διοικητῆς τῆς Πολωνιακῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ πρῶτος Πείγκιφ τῆς Βασιλείας, Ἀνθυπάτος ἀξίαν ἔχων. αὕτη ἡ πόλις τὸ πάλαι ἦτον ἡ Πρωτόβυσα τῆς Πολωνίας, καὶ ὁ Βασιλικὸς θρόνος, ἐκτίθη ὑπὸ τῆς Λέχης τῆς Βασιλέως εὐδου Διμνῶν, καὶ ποτὲ ὠνομάζετο Διμιοσάλειον· ἡ δὲ ὅλη ἐκείνη ἐν ἔτει 1613., ἀπέχει τῆς Καλισίας πρὸς βορῆαν 7. λέγας. Σιραδία κοινῶς Σιραδ, πόλις πρὸς τὸν Οὐάρταν ποτ. Πρωτόβυσα τῆς αὐτῆς Παλατινάτης, ὡσαύτως καὶ αἰ ἀνωτέρω, ἀπέχει τῆς Καλισίας πρὸς Εὐρον 6. λέγας. Καλισία, κοινῶς Καλίχ, πρὸς τὸν Πρόσναν ποταμ., ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Οὐάρταν ποταμ. ἀπέχει τῆς Οὐρατισλαυίας 12. λέγας. Ὡσαύτως εἶναι Ραδχοβία πρὸς τὴν λίμνην, τὴν μεταξύ τῆς Οὐάρτα, καὶ τῆς Βείασελ τῆς ποταμ., Πετμοβία, καὶ Βιέλον πρὸς νότον πλησίον τῆς Πιέλτζα ποταμ. μεταξύ τῆς Οὐάρτα, καὶ τῆς Οὐϊσέλα τῆς ποταμ. εἶναι ἡ Κβιαυία Χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι πόλεις Βρεσία, κοινῶς Βρές, καὶ Βερζεβύε, Κβπνον, Καύαλ εἰς τὴν Ὀχθίω τῆς Βείασελ ποταμ., καὶ Οὐλαδισλαυία κοινῶς Βλαδισλαύβ, πόλις πρὸς τὸν Οὐϊσέλαν ποταμ., Πρωτόβυσα τῆς Κβιαυίας Ἐπαρχίας, μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπος, ὑπὸ τὸν Γνέσνης Ἀρχιεπίσκοπ., ἀφ' ἧς ἀπέχει 15. λέγας,

ἀντί-

ἀντίκεινται εἰς αὐτὰς τὰς πόλεις, ἐν τῆς ἑτέρας Ὀχθῆς τῆς ποτ. Πλόκον, κοινῶς Πλόζκο, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γνέσνης Ἀρχιεπίσκοπ., καὶ μεθ' ἑαυτὴν Φρέιον, ἀπέχει τῆς Οὐαρσαυίας πρὸς δυσμάς 14. λέγας. καὶ Δοβεινον, ὅπερ καὶ Δοβεϊκινον, καὶ Δοβεϊζινον λέγεται, καὶ κοινῶς Δοβεϊτζίν, κάστρον κειμένον ἐν Λόφω τινὶ, πρὸς τὸν Οὐϊσέλαν ποτ. ἀπ' ἀνατολῶν δὲ παράκειται ἡ Μασσοβία Χώρα, ἢτις καὶ Ματσοβία λέγεται, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι Οὐαρσαυία, κοινῶς Βαρσαυία, πόλις μεγάλη πρὸς τὸν Οὐϊσέλαν ποτ., κέντρον τῆς Πολωνίας, καὶ λαμπροτάτη μετὰ τὰς Ἀρχεραυσίας τῆς Βασιλείας, καὶ πολλὰς μετὰ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας, ἔχει Φρούριον Βασιλικόν, ἀπέχει τῆς Γνέσνης 33. λέγας, καὶ 24. τῆς Σανδομειίας πρὸς βορῆαν. Ἀνωθεν αὐτῆς εἰς τὸν αὐτὸν ποτ. εἶναι Κζυρκοβ. κάτω αὐτῆς κείται Σγάρο, καὶ Βιχεχερόδ, πλησίον αὐτῆς εἶναι Οὐίλλα Νόβα, εἰς τὴν ὁποίαν πολλὰς διαγεί οὐ Βασιλεὺς πρὸς ἄεφαίψωσιν. τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Σοβίας λέγεται Πολακχία, ἢ Ποδλασία, καὶ κοινῶς Πολακβίε, τὸ ὁποῖον κείται μεταξύ τῆς Μασσοβίας πρὸς δυσμάς, καὶ τῆς Λιθουανίας, καὶ Πολεσίας πρὸς ἀνατολὰς, ἐκτεινόμενον ἀπὸ βορῆας ἐπὶ μεσημβρίαν, εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν Πρωτόβυσα πόλις εἶναι Βιέλκα, κοινῶς Βιέλσκο, μεθ' ἑαυτὴν Ἀκρόπολιν ἰχυρὰν, κειμένη πρὸς τὸν Βιάλαν ποταμ., μεταξύ τῆς Βρεσικίας, καὶ τῆς Γρόδνης τῆς Πόλεων. λοιπαὶ εἶναι Δρογίζιον, καὶ Μέλκνικον. προσωτέρω ἐπ' ἀνατολὰς, ὡσαύτως τῆς Λιθουανίας ἐκτείνει ἡ Οὐλινία Ἐπαρχία, κοινῶς Βολίν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι πόλεις Λουκεοεία, κοινῶς Λετζκο, πόλις εὐρύχωρος πρὸς τὸν Στέρ ποταμ. μεθ' ἑαυτὴν Ἀκρόπολιν, ἢ Φρέιον ὀχυρὸν, καὶ μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γνέσνης Ἀρχιεπίσκοπ., ἀπέχει τῆς Λεοπόλεως πρὸς τὸν Καικίαν 25. λέγας. Οὐλοδιμερία, κοινῶς Βλοδτζιμιέρτζ, πόλις πρὸς τὸν Λεγὸν ποταμ., ὅς τις ὀλίγον ὑπερον ἐμβαίνει εἰς τὸν Βεγιν ποτ.

ποταμῶν, ἀπέχει τῆς Δακωσίας 21. λέγας πρὸς δυσμὰς, καὶ Δάβνα. τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτῆς κλίνει πρὸς τὸν Βορυστίνω, εἰς τὸ ὁποῖον κεῖνται Ὀσρόγ, καὶ Κωρσαγτινοβία, παλαιὰ καὶ νέα, καὶ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Δ΄.

Περί τῆς Λιθουανίας.

1. Ἐκ τῶν ρηθεισῶν τελευταίων πόλεων, ἐγείρεται πρὸς βορέαν ἢ Λιθουανία, κοινῶς Λιθουανία, καὶ ὑπὸ τῆς Πολωνίαν Δίτβα, ἢ ὁποία τὸ πάλαι ἦτον Ἐπαρχία μεγάλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας, παντῶ δὲ τῆς Πολωνίας, περατωμένη ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Μασκοβίας, ὑπὸ βορέως ὑπὸ μέρος τῆς Μασκοβίας, τῆς Λιβονίας, καὶ τῆς Σαμογιτίας, ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς ἰδίας Πολωνίας, καὶ ὑπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Βολινίας. Ὅλος ἐπίτοπος ὁ τόπος τῆς Λιθουανίας ἦτον τὸ πάλαι ὑλάθης, καὶ ἀδελφότης, καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶ γέροντος Σιγισμάνδου ἕως τώρα, διὰ τῆς ἐπιμελείας τῆς Βασιλείας διαλύεται, καὶ ἀνοίγεται. Πρῶτον ἡ Λιθουανία εἶχον ἐδικῆς τῆς Πείγκιπας, φέροντες τίτλον μεγάλου Δακός, ἕως ὅπου Ἰάγγελος ὁ Δεξὸς τῆς Λιθουανίας, ἐκλεχθεὶς καὶ ἀναγορευθεὶς Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας, ἐν ἔτει 1386. ἤνωσε τὸν μέγαν Δουκάτον τῆς Λιθουανίας μετὰ τὸν Βασίλειον τῆς Πολωνίας, καὶ τότε ὁμοῦ μετὰ αὐτὸν ἐδέχθησαν καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας τὴν Πίσιν τῶ Χριστῶ, καὶ βαπτισθέντες, ἐγέναν Χριστιανοί, ἐν ἔτει 1389. ἐν ἔτει δὲ 1569. ἡ Λιθουανία ἐγένεν ἐν σώμα κοινότητος μετὰ τὴν Πολωνίαν. διαμερεῖται δὲ αὐτὴ εἰς ἐννέα μέρη, ἦτοι Παλατινάτα, ἀλλὰ τὸ ἀνατολικὸν αὐτῆς μέρος ἐκκεῖνται ὑπὸ τῆς Μασκοβιτῶν.

2. Κεφαλή καὶ Μητρόπολις ὅλης ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, εἶναι ἡ Οὐίλνα, κοινῶς Βίλνα, Βίλνε, καὶ ὑπὸ τῆς Ἐντοπίων Βιλλείσκ, μεγάλη πρὸς τὸν Οὐίλιαν ποτ. κειμέ-

νη, ὅπου δέχεται τὸν Βίλναν ποτ., ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γέσινης Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ Φρέιον ὀχυρὸν, μετὰ Παλάτιον Βασιλικόν, καὶ Ἀκαδημίαν, ταθεῖσαν ἐν ἔτει 1579. ἀπέχει τῆς Κρακοβίας πρὸς τὸν Καίλιαν 130. λέγας Πολωνικὰς, 80. τῆς Οὐαρσαυίας, 100. τῆς Σμολένσκ πρὸς δυσμὰς, καὶ 50. τῆς Ρίγας πρὸς μεσημβρίαν. Ἄυτη ἡ πόλις ἐκάν ἐν ἔτει 1610. σχεδὸν ὅλη, καὶ ὑπερον ὠραιότερα ἀνακοδομήθη. ἐπάρθη ὑπὸ τῆς Μασκοβιτῶν ἐν ἔτει 1655. τὴν ἀνάλαβον ὁπίσω οἱ Πολῶνοι ἐν ἔτει 1660. Πλησιόχωροι πόλεις μετὰ αὐτῶν εἶναι, Τρόκα, κοινῶς Τρόκι, μετὰ Φρέιον ὀχυρὸν, πρὸς τὸν Βρεσάλαν ποταμ., κτεθεῖσα ὑπὸ τῶ Γεδμίνου τῶ Δακός τῆς Λιθουανίας, ἐν ἔτει 1321. καὶ ἐν ἔτει 1655. κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆς Μασκοβιτῶν, καὶ ἐκάν ἀπέχει τῆς Οὐίλνης 4. λέγας πρὸς δυσμὰς. Μίνσκον, κοινῶς Μίνσκ, πόλις ὀχυρὰ πρὸς τὸν Σαβίσλοξ ποτ. ἀπέχει τῆς Οὐίλνης πρὸς ἀνατολὰς 32. λέγας, καὶ Βορύσοβ. Πρὸς μεσημβρίαν κλίνουσι Γρόδνα, κοινῶς Γρόδνο, πόλις μετὰ Φρέιον ἐν ὑψηλῶ Τόπω, πρὸς τὸν Μεμέλιον ποταμ., ἐπάρθη ὑπὸ τῆς Μασκοβιτῶν ἐν ἔτει 1655. ἀπέχει τῆς Οὐίλνης πρὸς τὸν Ἀρβικόν 20. λέγας Γερμαν., εἶναι πεδινήμος αὐτὴ διὰ τῆς Ἀρχιερασιῶν τῆς Ἐπαρχίας. Νοβογαρδία Λιβονική, κοινῶς Νοβογαροδὲκ. Διταυίσκι, πόλις μετὰ τῆς Πολεσίας πρὸς νότον, καὶ τῆς Πολαχίας πρὸς δυσμὰς, ἀπέχει τῆς Οὐίλνης 20. λέγας πρὸς νότον. Πίνσκον, κοινῶς Σλῆκξ, πρὸς τὸν Σλῆκκον ποταμ., μεγάλη πόλις εἶναι, ἀλλ' ὅλη ἐκξύλων, 5. λέγας ἀπέχει τῶ πέρατος τῆς Πολεσίας πρὸς βορέαν. Πρωτόβισα εἶναι τῶ ἀπ' αὐτῆς καλεσμένη Σλακική Δακία, μετὰ τῶ ὁποῖα, καὶ τῆς Βολινίας εἶναι ἡ Πολεσία Χώρα, κοινῶς Πολέσιε, τῆς ὁποίας Πρωτόβισα πόλις εἶναι ἡ Βρεσικία, κοινῶς Βρέσικι, πρὸς τὸν Βῆγον ποτ. κειμένη μετὰ Φρέιον ἀπέχει τῶ Δαβλίνα 25. λέγας, καὶ 30. τῆς Οὐαρσαυίας πρὸς ἀνατολὰς. Μοίλοβία,

βία, κοινῶς Μοϊλόβ πόλις ὄχυρά, ἐν λόφῳ κειμένη πρὸς τὸν Βορυστόλυ ποτ. ἀπέχει τῆς Ὀρσης πρὸς μεσημβρίαν 10. λέγας. Σμόλνσκον, κοινῶς Σμολνύσκο, πόλις πρὸς τὸν Βορυστόλυ ποταμ. πλησίον τῆς περάτων τῆς Μοσκοβίας, εἶναι μεγάλη καὶ καταπολλὰ ὄχυρά, ἐν ὑψηλοτέρῳ Τόπῳ κειμένη, τῆς ὁποίας τὰ Τείχη εἶναι 6. πηχῶν πλατέα, ἔχοντα 52. Πύργους, ἡ Ἀκρόπολις ταύτης κείται ἐν ὄρει, καὶ εἶναι ὄχυρωτάτη. ἔχει τίτλον Δεκάτη ἔπαθε διαφορὰς μεταβολὰς καὶ πολέμους, τελευταῖον ἔπαρθη ὑπὸ Ἀλεξίου Μιχαελοβίτζ τῷ Βασιλέως τῆς Μοσκοβιτῶν, ἐν ἔτει 1654., τῇ 17. τῷ Ὀκτωβρίῳ ἀπέχει τῆς συνόρων τῆς Μοσκοβίας 10. λέγας Πολωνικ. πρὸς δυσμὰς, καὶ 20. τῆς Οὐϊτεβοσκίας. Εἰς τὴν Λιθουανίαν προσέτι ἀνήκει τὸ Ραδζεβλικὸν Πειγκιπάτον, τῷ ὁποίῳ εἶναι Τυκόζιον, κοινῶς Τυκόξιν, πόλις ὄχυρά, εὐδον Ἐλώδης Τόπος, πλησίον τῷ Νάρβ ποταμ., ἔχουσα Παλάτιον ὠραῖον. ἀπέχει τῆς Αὐγυεαυίας πρὸς μεσημβρίαν 7. λέγας, καὶ 9. τῆς Γρόδνης. Βιέρζε, καὶ ἄλλαι πόλεις. Ἀπὸ Δυσμῶν φθάσκειται ἡ Σαμογιτία, κοινῶς Σαμογιτία, Ἐπαρχία μεταξὺ τῆς Κουρλανδίας πρὸς βορέαν, τῆς Ἰδίας Λιθουανίας πρὸς ἀνατολὰς, τῆς Δουκικῆς Πρωσίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης πρὸς δυσμὰς. ταύτης μία μόνη πόλις εἶναι Ροσιέμα, κοινῶς Ροσιέμε, κειμένη πρὸς τὸν Δέβιασαν ποταμ. καὶ ἀπέχουσα τῆς Ρίγας πρὸς μεσημβρίαν 30. λέγας Πολων. 12. τῆς Κοβνης, καὶ 28. τῆς Οὐίλνης πρὸς δυσμὰς. Τινὰς ἀπαιθμησι προσέτι εἰς αὐτὴν, τὴν Κοῦναν, κοινῶς Κοῦνο, πόλις κειμένη πρὸς τὸν Χρόνον ποταμ., τὸν κοινῶς Μέμελ, ὅπως δέχεται τὸν Οὐίλιαν ποταμ. ἀπέχει τῆς Τρόκης, 8. λέγας, καὶ 13. τῆς Βίλνης πρὸς δυσμὰς. καὶ τὴν Μεδνικίαν, κοινῶς Μεδνικ, καὶ τὴν Βόμιε, πόλιν Πρωτῶν τῆς Ἐπαρχίας, μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου, πρὸς τὰς Πηγὰς τῆς Βιρβιτζ ποτ. εἶναι σμικρά, καὶ ἀπέχει 9. μίλια Γερμανικῆς

τῆς ἄκρας τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης πρὸς ἀνατολὰς, ὅσα καὶ τῷ Μαμελλίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Περὶ τῆς Ξανθῆς Πρωσίας.

1. Ἡ Πρωσία τῆς Πολωνίας, ἰσότητων καλεῖται Ξανθῆ, καὶ ὑπ' ἄλλων τινῶν Μέλαινα, πρὸς διασολῶν τῆς Λόβικῆς Πρωσίας, ἢ τῆς Μοσκοβίας. εἶναι κειμένη ἡ Ρωξολανία, ἡ μέρος ταύτης. αὕτη λοιπὸν ἡ Ρουσσία κείται μεταξὺ τῆς ἀνωτέρας Πολωνίας πρὸς δυσμὰς, τῆς Πολεσίας πρὸς βορέαν, τῆς Βολινίας, καὶ τῆς κατωτέρας Ποδολίας, πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ὑπὸ μεσημβρίας χωρίζεται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Οὐγγαρίας, καὶ τῆς Τρανσυλβανίας ὑπὸ τῶν Καρπαθίων Ὄρων. Πρωτῶν πόλις ταύτης εἶναι ἡ Λιόπολις, κοινῶς Λιόβ, εὐδον Λόφῳ κειμένη, πρὸς τὸν Πελτέβ ποτ. ὄχυρά, ἔχουσα δύο Φρέγια, τὸ εἷς εὐδον τῆς τειχῶν, καὶ ἕτερον ἔξω, ἐν Λόφῳ ὑψηλῷ κειμένη, εἶναι μεγάλη καὶ καλῶς κατοικημένη, μετ' ἑθρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ πλείημος μετὰ τὰς διαφορὰς παραγματείας, ὅπως εἰς αὐτὴν γίνονται. ὑπὸ δυσμῶν ταύτης εἶναι ἡ Πρεμισλία, κοινῶς Πρεμύσλ, πόλις μεγάλη πρὸς τὸν Σαῦ ποτ., μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λεοπόλεως Ἀρχιεπίσκοπ., ἔχει Ἀκρόπολιν ὄχυράν ἐν Λόφῳ κειμένην καὶ ἀπέχει τῆς Λυόβ 15. λέγας Πολ. μεταξὺ αὐτῶν τῆς δύο, εἶναι Ταυροβ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος πολλῶν τῆς Αὐλῆς. πρὸς ἀνατολὰς ἐκ τῆς Μητροπόλεως κείνται πόλεις Ζολκιέβ, Ζβορόβ, καὶ Βεσκοβ πρὸς βορέαν εἶναι Ταροσλαυία, κοινῶς Ταροσλάβ, κάστρον πλείημον, καὶ ὠραῖον, τῷ ὁποίῳ τὴν Ἀκρόπολιν βρέχει ὁ Σαῦος ποταμ., καὶ διάσημον μετὰ τὰς δημοτελεῖς Πανηγύρεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἐκεῖ τὸ κατ' ἔτος τῇ 16. τοῦ Αὐγύστου. Βίασκον, καὶ Βέλτζα, κοινῶς Βέλτζ, πόλις μεταξὺ τῆς Λεοπόλεως

καὶ τῆς Ζαμοσκίας. Ζαμοσκία κοινῶς Ζαμόσκυ, πόλις μικρά, ἀλλ' ὄχυρά, πλησίον λίμνης, ἔχουσα τίτλον Πεγκκιπάτς, καὶ ἀπέχουσα τῆς Σανδομειίας πρὸς ἀνατολὰς 14. λέγας, καὶ 25. τῆς Λεοπόλεως πρὸς βορέαν. Χέλμα, κοινῶς Χέλμ, πόλις μικρά, ἀλλὰ Πρωτεύουσα τῆ ἀπ' αὐτῆς καλεσμένη Παλατινάτς, με Φρέιον ξύλιον, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκοπῆς ὑπὸ τὸν Λεοπόλεως Ἀρχιεπίσκ., ἀπέχει τῆ Δεβλίνας 10. λέγας, καὶ 24. τῆς Πρεμισλίας. Νοτιά πόλις εἶναι Στρυ, πλησίον τῆς λίμνης, ἀπὸ τῆς ἁποίας ἐξέρχονται ὁ Νύσρος, καὶ ὁ Σάμβορ οἱ ποτ., Ἀλιτικία, κοινῶς Ἀλίτζ, κάστρον με Φρέιον ἰχυρὸν πρὸς τὸν Τύραν ποταμ., ἦτοι τὸν Νύσρον. ἐκεῖθεν εἶναι Στανισλόβα, καὶ πρὸς τὸν Πρῶτον ποταμ., κεῖται Σνιάτκυ εἰς τὴν Πογκκίαν Χώραν, πρὸς τὰ σιῶρα τῆς Μολδαυίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . . . 5.

Περὶ τῆς Ποδολίας, καὶ Οὐκραίνης.

1. Μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν Ρουσίαν, ἔπεται ἡ Ποδολία κατὰ τὴν Μολδαυίαν. καὶ ἐνδοτέρω καύτης ἡ Οὐκραίνα, τὰς ὁποίας κοινῶς συγχέουσιν, ἢ ἐγγυτέρω λοιπὸν καὶ συνορεύουσα μετὰ τὴν Μολδαυίαν εἶναι ἡ Ποδολία, κοινῶς ποδοάλε, περαταμένη ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Σανδῆς Ρουσίας, ἀπὸ μεσημβρείας ὑπὸ τῆς Μολδαυίας, καὶ ἀπὸ βορέως ὑπὸ τῆς Οὐολινίας. Διαίρεται εἰς ἀνωτέραν, ἢ ὁποία ἐκνεύει πρὸς δυσμὰς, καὶ κατωτέραν ἐκνεύουσαν πρὸς ἀνατολὰς. καὶ τῆς μὲν ἀνωτέρας Μητροπόλις εἶναι ἡ Καμνεκία, κοινῶς Καμνείτζα, πόλις ὄχυρά, με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λεοπόλεως Ἀρχιεπίσκ. καὶ με Φρέιον ἰχυρὸν ἐπὶ ἁποτόμου πέτρας, πλησίον ἔσσι τὸ Σμορτζίε ποτ., ὅστις ὀλίγον ὑπεροπέπτει εἰς τὸν Τύραν, ἦτοι τὸν Νύσρον ποτ. ἀπέχει τῆς Λεοπόλεως 30. λέγας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 15. τῆ Βάρ πρὸς δυσμὰς, ἐκνεύθη ὑπὸ τῆς Τέρκων ἐν ἔ-

τει

τει 1672, καὶ ἐδόθη ὀπίσω εἰς τὰς Πολώνας διὰ τῆς συνθήκων, ὅπου ἔκαμον, ἐν ἔτει 1700. κατωτέρω καύτης, πρὸς τὸν Νύσρον ποτ. εἶναι Μοχιλαβία, καὶ Κολιῶ, ἦτοι Χοτῖνι (ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Τέρκων), ὄχυρα, καὶ Φρέιον εἰς τὰ πέρατα τῆς Μολδαυίας. ἐγένον ὀνομασθὸν διὰ τὸ φόνος τῆς Τέρκων, τὸ γεγονός ἐν ἔτει 1673. καὶ ταῦτα ἀνάγονται εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν Τρεμβόβλα, Γιασλομίεζ, Λαδικτζόβια, Μεδζβόρ, Βάρ, καὶ Ποδαίεκ. τῆς δὲ κατωτέρας Ποδολίας, Πρωτεύουσα πόλις εἶναι ἡ Βρακλαυία κοινῶς Βρακσλάβ, περὶ τῆς ὁποίας ἐφ' ἐξῆς.

2. Ἡ δὲ Οὐκραίνα κοινῶς Οὐκραίνε, (ἔπω λεγομένη, ὡσαύτ' ὅπως κεῖται εἰς τὸ πέρασ τῆς Μοσκοβίας, καὶ τῆς Ἑλλάσωνος Ταρταρίας) εἶναι ὅλος ἐκεῖνος ὁ τόπος, ὅπως εἶναι ἀπὸ τῆ Βάρ, Βαρκζλάβ, καὶ Κιοβ, μεταξύ τῆ Νύσρος, καὶ τῆ Νίππερ τῆς ποτ., μέχρι τῆ Πόντε. εἰς αὐτὴν λοιπὸν εἶναι Βρακσλαυία, κοινῶς Βρακσλάβ, πόλις πρὸς τὸν Ἰπτανιν ποταμ. τὸν κοινῶς Βόγον λεγόμενον, ἐνδωματωμένη, καὶ ὄχυρά πρὸς τὰ σιῶρα τῆ Μολδαυίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας παρονομάζεται τὸ Παλατινάτον, ἦτοι ἡ Σατραπία. κάτωθεν αὐτῆς κεῖται Νεβκονίεπολ, πέραν τῆ Οὐμαν ποτ., καὶ Νιμροβ. Πρὸς τὸν Βορυθσίε ποτ. κεῖται ἡ Κιοουία, κοινῶς Κιοβ, πόλις μεγάλη, με Φρέιον ὄχυρὸν, πρωτεύουσα τοῦ Παλατινάτου, με θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέχουσα τὸν περάτων τῆς Μοσκοβίας 40. λέγας Πολ. πρὸς Δυσμὰς, ἐκτίσθη αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ Κίε (Κίι) τῆ Ρουσικῆς Ἡγεμονίας τῆς Ἐπαρχίας, ἐν ἔτει 861., καὶ ἀπ' ἐκεῖνα τὰ χρόνα θρόνος ἦτον αὐτῆ τῆς Ρουσικῆς Αυτοκρατορίας, εἴτα ἔλαβεν ἐδικῆς τῆς Ἡγεμονίας, πλάταιον ἐδόθη εἰς τὰς Μοσκοβίας. ἐν ἔτει δὲ 1615. ἐπάρθη ὑπὸ τῆς Ταρτάρων, καὶ αἰχμαλωτίσθη. ἐσάθη τὸ πάλαι μεγαλοπρεπές αὐτῆ, καθὼς τὰ παλαιὰ ἴχνη καύτης δεκνύουσι. Κτζεχέιρον, κοινῶς Τζεχέιν, κάστρον ὄχυρον

T. II.

B

πρὸς

πρὸς τὸν Τασμινὸν ποτ., πόρρω τῷ Βορυσθένει σχεδὸν 20 λέγας, ἢ 7. τῆς Κζυρκασσίας πρὸς νότον. καὶ αὐταὶ αἰρηθεῖσαι πόλεις, αἱ ὁποῖα γεγονῆσι διάσῃμοι διὰ τῆς πρὸ ὀλίγου καιρῷ γεγονότων πολέμων, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔξοσιν τῆς Μοσκόβων· τῆς δὲ Πολώνων μέχρι τοῦ νῦν εἶναι Βιαλακέρικα, κοινῶς Βιλατζέρικα, πόλις πρὸς τὸν Ῥὸς ποτ., ἀπέχει τῆς Κιοβίας 14. λέγας πρὸς μεσημβρίαν, ἢ Καλνίκ. Πέραν τῷ Βορυσθένει ποτ., ὀλίγα κάραι εἶχαν οἱ Πολῶνοι, τὰ ὁποῖα πόρα ἐδόθησαν εἰς τὰς Μοσκόβους, οἷον Λοιοβοζχὸδ, Λαβιένζ, Πελτάνα (α), καὶ ἄλλ. κἀπὸ τῆς Κιοβίας πρὸς τὸν Βορυσθένει κείται ἡ Τεχτιμερόβα Φρέιον, ἢ κἀπὸν τῆς Κοζάκων. τὸ ἀνωθεν Νιμερόβ ἐδόθη εἰς τὰς Τέρκους ἐν ἔτει 1678., ἀλλ' ἐν ἔτει 1683. πάλιν ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Πολώνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περί τῶν λοιπῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Πολωνίας

ΠΡΟΥΣΣΙΑ.

1. Ὑπὸ τῷ ἔξοσιν τῶν Πολώνων εἶναι καὶ ἐκεῖνο τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον δέισκεται εἰς τὰ πέρατα τῆς Γερμανίας, πρὸς τὸν Οὐϊσβλαν ποτ., καὶ ὡς μέχει ὅλα ἐκεῖνα, ὅπου σήμερὸν φέρονται ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς Ρηγίας Πρωσσίας, τῷ ὁποῖαν ἄλλοι Βορυσσίαν καλοῦσι. Ἄυτη λοιπὸν ἡ Πρωσσία ἐκατοικεῖτο ὑπὸ ἀνθρώπων Βαρβάρων, τὰς ὁποῖας ἐδίωξαν ἐκεῖθεν ἡ Γότθικὴ τάξις τῶν Στειροφόρων, ἐν ἔτει σχεδὸν 1400., καὶ αὐτ' αὐτῶν ἐκατοίκησαν ἀνθρώ-

(α) Ἡ Πολωνία ἐγινε διάσῃμος διὰ τῆς ἐκάστης γεγονῆσαν μάχης μεταξὺ τοῦ μεγάλου Πέτρου καὶ Καρόλου τοῦ Β'. βασιλέως τῆς Σουηδίας πρὸς τὴν 1709. εἰς τῷ ὁποῖαν νικηθεὶς ὁ Κάρολος κατήφυγεν εἰς τὰς Τούρκους. Ὅρα τῷ Ἰστορίῳ Καρόλου σελ. 209.

θρώπων τῆς Γερμανίας, ἔπειτα διαφορῶν Πολέμων γεγονότων, μεταξὺ τῶν Πολώνων, καὶ Γερμανῶν, ἦλθε τελευταῖον εἰς τὴν ἔξοσιν τῶν Πολώνων (α), τῆς ὁποῖας μέρος εἶναι ἡ Πομερέλκία, κοινῶς Πομερέλκον, Χάρα ἔχουσα πρωτεύουσαν πόλιν, τὸ Γέδανον, ὅπερ καὶ Δαντίσκον λέγεται, καὶ κοινῶς Δαντζκα, μεγάλη καὶ εὐρύχωρος καὶ καλῶς ἐνδυναμωμένη, κειμένη πρὸς τὸν Οὐϊσβλαν ποταμ., ὅς τις μίαν λέγαν κἀπὸ πίπτει εἰς τὸν Γεδανικὸν Κόλπον, καὶ κείθεν εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν. ἔχει λιμένα καὶ ρητικὸν καὶ καλὸν, καὶ εἶναι Ἐμπόριον πλείημον, καὶ διαβόητον. αὕτη ἡ πόλις εἶναι Ἀνζευτικὴ, καὶ ἐλδοθέρα, ἐνδοξος διὰ τῆς Γυμνασίας, ὅπερ ἔχει, καὶ μετὰ τὰς χεῖρας καὶ ἀρετὰς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀνθρώπων πλείημος. Πρῶτον ἦτον Καρόπολις, καὶ ἐν ἔτει 1295. μετεβλήθη εἰς πόλιν ὑπὸ τῆς Πειμισλάς τῆς Πολώνων, περικειχίθη ἐν ἔτει 1343. καὶ ἐν ἔτει 1454. ὑπετάχθη μετὰ πεισάσεις τινὰς, εἰς τὸν Κασίμιρον τὸν Βασιλέα τῆς Πολωνίας, ποτίζεται ὑπὸ τῆς Ῥοδαύνης, καὶ τῆς Μοτλαύα τῆς ποταμῶν. εἰς τὸ σῶμα τοῦ αὐτῆ ἀεισερῆ ρείθρου τῆς Οὐϊσβλαν ποταμ., κείται Βεϊζελμίνδα, Φρούριον ὀχυρώτατον. Ὀλίβα, κοινῶς Ὀλβον, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Κλόσερ, πλείημον Μοναστήριον, ἀπέχον τῆς πόλεως, ἢ τοι τῆς Δαντίσκων ἐν μίλιον Πρωσσιακόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγινον ἡ σωθήκη, καὶ ἡ συμβίβασις μεταξὺ τῆς Αὐτοκράτορος, καὶ τῶν Βασιλέων τῆς Πολωνίας, τῆς Σουηδίας, καὶ τῆς Δανίας, ἐν ἔτει 1660., ὁμοίως καὶ τῆς Βρανδεβεργικῆς Ἐλετπόρε, ἐκτίθη ἐν ἔτει 1180. ὑπὸ τῆς Λαδισλάε τῆς Ἡγεμόνος τῆς Κασεβίας, καὶ τῆς Πομερέλκίας, ἐκάν ὑπὸ τῆς πολιτῆς τῆς Δαντζκας, ἐχόντων πόλεμον μετὰ τῆς Πολώνων, καὶ ὀλοτελῶς ἠδαφίθη, καὶ ἐ-

(α) Ἡ Πρωσσία μετὰ αὐτῆς ἦλθεν ὑπὸ τῆς ἔξοσιν τῆς ἐκίεσσορος, τοῦ Βρανδεβεργ, ὅστις καὶ Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας ὠνομάσθη ἰδὲ ἐν τῷ πρὸς Γερμανίας τῷ ἀρθρ. Βρανδεβεργ. Τόμ. Α'. σελ. 501.

γυμνάσιον. οἱ ὁποῖοι ὑπερον βιασθέντες, ἐπλήρωσαν 200. χιλιάδες φλοριὰς, πρὸς ἀνακαίνισιν αὐτοῦ. εἰς τὴν τὴν Ὀχθὴν τῆς Οὐίσελα ποταμ. κείται Διρχουία, κοινῶς Διρχόβ, κάστρον. 3. λέγας ἀπέχον τοῦ Μαειαιβούργου πρὸ δυσμᾶς, ἢ 6. τῆς Γεδάου πρὸς μεσημβρίαν. Σχβέτζ, ἢ ἄλλα. Πρὸς τὴν Θάλασσαν, κατὰ τὴν Κασσιβίαν εἶναι Πύσικον, κοινῶς Παῦτζικε, κάστρον μετ' Φρούριον ὄχυρόν, πρὸς τὸν Κόλπον τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, τὸν ἀπ' αὐτοῦ Πακτζκερβίη καλέμενον. κατὰ τὸ Μεσόγειον κείται κάστρα, Σονέικ, Βιχμάρκ, Κονίτζ, Λιχάβ, Σταργάρδ, Βράμβεργ, ἢ ἄλλα. Πρὸς τῆς ἰσέον ὅτι ὁ Οὐίσελας ποτ. ἀρχεται ἐκ τῶν Καρπαθίων Ὀρῶν, εἰς τὸ πέρασ τῆς Οὐγγαρίας, ἢ διὰ τινῶν Ἐπαρχιῶν, ἢ πόλεων διερχόμενος, ἀπὸ τῆς Ἐβρτ Φρείε ἐν τῇ Πρωσίᾳ εἰς δύο Ρεΐθρα χιζεται, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν δεξιὸν εἰς τὸν Φεΐχ Ἄφφ Κόλπον εἰσέρχεται, ὅπερ ἢ Ἀνατολικὸν λέγεται, Νογάτ καλέμενον· τὸ δὲ Δυτικόν, ὅπερ ἢ Ἀεισερόν εἶναι, ἀπὸ τῆς Δαντίσκε εἰς δύο Ρεΐθρα μοιράζεται, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ εἰς αὐτῆς τῆς πόλιως διέρχεται, ἢ χιύεται εἰς τὸν Κόλπον αὐτῆς,

2. Πέραν τῆς Οὐίσελα ποταμ. κείται ἡ ἰδίας Ρηγία Πρωσία, τρεῖς μεγάλας Στρατηγίας περιέχουσα, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία καλεῖται Μαειαιβουργικὴ ἐκ τῆς Πρωτεύσεως πόλεως Μαειαιβέργε, κοινῶς Μαειενβεργ, κειμένη πρὸς τὸν Νογάτ ποτ. τρεῖς εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Ρεΐθρον τῆς Οὐίσελα ποτ., ἔχουσα κάστρον ἰχυρότατον, ὅπερ ἦπεν ποτὲ ὁ θρόνος τῶν Μαγίστρων τῆς Γόττικῆς Τάξεως· ἐκτίθη ἐν ἔτει 1281., ἀπέχει τῆς Γεδάου πρὸς Εὐρον 5. μίλια Γερμαν. ἢ 4. σχεδὸν τῆς Ἐλβίγγης πρὸς τὸν Ἀφεικόν. Ἐλβίγγα, κοινῶς Ἐλβίγγ πόλις ὄχυρὰ, καὶ Ἐμπόριον περιφημον, κειμένη ἐσμακραν τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, πλησίον τῆς Δραυσόου λίμνης, τῆς κοινῶς Δράυσσου, ὅπερ χιύεται εἰς τὸν Φεΐχ Ἄφφ Κόλπον· εἶ-

ναι

ναι ὠραία, ἀξιόλογος, ἢ διττὴ, νέα διπλαθὴ ἢ παλαιὰ, ἐκτίθη ἐν ἔτει 1239., ἢ ἐν ἔτει 1454., ἄποστατήσασα τῆς Γόττικῆς Τάξεως, ἤλθεν ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Πολόνων· ἔχει Ἀκαδημίαν τεθεῖσαν ἐν ἔτει 1542. ὑπὸ Ἀλβέρτε τῆς Βρανδεβουργικῆς Δυνεὸς τῆς Πρωσίας. Κάπο αὐτῆς πρὸς τὴν Ποσοίαν εἶναι Στᾶμ, ἢ Χείσβεργ. Ἡ δούτερα Στρατηγία καλεῖται Κελμιγεία, ἢ κοινῶς Κολμιχλὰνδ, ἢ ὁποία μετὰ τὴν Ποσοίαν ἐκινδύει πρὸς νότον, ἔχουσα Πρωτεύουσαν πόλιν τὴν Κελμίαν, κοινῶς, Κελμ, κειμένη πρὸς τὸν Οὐίσελαν ποτ. μετ' ἄρδον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Γρένης Ἀρχιεπίσκοπ., ὁ ὁποῖος θρόνος μετετέθη εἰς τὸ Κουλμνσίον κάστρον πόρρω τῆς Κελμίας κείμενον. 4. λέγας· ἀπέχει αὐτῆς τῆς Τορνε πρὸς βορέαν 5. λέγας. Τορνεον, κοινῶς Τόρν, πόλις Ἀνζεατικὴ πρὸς τὸν Οὐίσελαν ποτ., μετ' ἄρδον εἰς αὐτὸν, εἶναι κατὰ τὴν θέσιν τῆς Τόπτε ὄχυρὰ, ἔχουσα ἢ Φρούριον ἰχυρότατον, διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, εἰς παλαιὰν διπλαθὴ ἢ νέαν. Πατεὶς ἐσάθη αὐτῆς Νικολάε τῆς Κοπερνίκε, τῆς περιφημῆς Ἀστρονόμου, καὶ εἰς αὐτὴν ἀπέθανεν, ἐν ἔτει 1501. ἀπέχει τοῦ Γεδάου 15. λέγας. Γραυδστίον, ἢ Γράδσντον, κοινῶς Γράδσντζ, κάστρον ὠραῖον, ἢ ὄχυρόν πρὸς τὸ σῶμα τῆς Ὀσσα ποταμ., ἐκεῖ ὅπερ εἰσέρχεται εἰς τὸν Οὐίσελαν, ἔχει Φρούριον, ἢ ἀπέχει τῆς Τορνε 9. λέγας πρὸς βορέαν. ἢ 11. τῆς Μαειαιβέργε πρὸς Νότον. πρὸς τὸν Ὀσσαν ποτ. κείται Λέσσουα ὑπὸ Λίμνης περικυκλωμένη. Πρὸς τὸν Δρεβούζαν ποτ. εἶναι Στραβούργον, Βροδουίτσια, ἢ Γόλοπ, πέραν τῆς ποτ. κείται Λουβαία, ἢ τὰ λοιπά. Τεῖχη εἶναι ἡ Οὐαρμία, κοινῶς Βάρμελὰνδ, ἢ ὁποία πόρρωτερον κείται τῆς Οὐίσελα ποτ., κειμένη ὑπὸ τῆς Μαειαιβουργικῆς Στρατηγίας· κάστρα ταύτης ὄχυρὰ εἶναι Βρακνοβέργα, Ἐϊλιγσβέργα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Ἐπισκόπου τῆς Οὐαρμίας, ἢ Φραυσβέργα πρὸς τὸν Ρεγιομοντιανὸν Κόλπον.

B 3

3. Εἰς

3. Εἰς τὴν ἑφορίαν τῆς Πολωνικῆς Βασιλείας εἶναι ἀπό-
μι καὶ τὸ Δυτικόν τῆς Κερλανδίας, κοινῶς Κερλανδία, ἢ
ὅποια τὸ πάλαι ἦτον μέρος τῆς Λιβονίας, τανυῦ εἶναι ἀυ-
τεξέσιας, ὑποτασσομένη εἰς τὸν ἴδιον αὐτῆς Δούκα (α).
περατῆται αὐτὴ ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσ-
σης· ἀπὸ βορέως ὑπὸ τῆς Ριγικῆς Κόλπης· ἀπὸ ἀνατολῶν
ὑπὸ τῆς Σεμιγαλλίας· καὶ ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Σαμο-
γιτίας. εἰς τὸν Δούκα ταύτης ὑποτελεῖ καὶ ἡ Σεμιγαλλία,
κοινῶς Σεμιγάλλου, ἢ ὅποια ἔχει πρὸς βορέαν τὴν Λιβο-
νίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται ἀπὸ τῆς Δείνα ποταμ.,
πρὸς μεσημβρίαν τὴν Σαμογιτίαν, καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν
Κερλανδίαν. ἡ Κερλανδία κεῖται πρὸς δυσμὰς, καὶ ἡ Σαμο-
γιτία πρὸς ἀνατολὰς. Πρωτεύουσα πόλις τῆς Σαμογιτίας
εἶναι ἡ Μιτταυία, κοινῶς Μιττάου, εἰς τὴν ὅποιαν εἶ-
ναι ὁ θρόνος τῶν Δυκῶν τῆς Κερλανδίας, πόλις ὄχυρά,
καὶ λαμπρά, κειμένη πρὸς τὸν Μάσαν ποτ., με Φρέλιον
ἰχυρὸν, 6. λέγας ἀπέχουσα τῆς Ρίγας πρὸς μεσημβρίαν.
πρὸς τὸν αὐτὸν Μάσαν ποταμ., κεῖται καὶ τὸ Βάσκον, κοι-
νῶς Βάσκο, ἢ Βαῦτσκε, κἄστρον μικρὸν, πόρρω τῆς Μιτ-
ταυίας 4. λέγας πρὸς ἀνατολὰς. ὁμοίως εἰς αὐτὴν εἶναι
Δόβλινον, καὶ Νέκβερν κἄστρα. τῆς δὲ ἰδίως Κερλανδίας
πόλεις εἶναι κατὰ τὸ μεσόγειον κἄστροι εἰς τὸν Βιντο-
βίαν ποτ., Γολδίγγα, Πίλτον καὶ Σχοουῶδεν. Παρα-
θαλάσσιαι δὲ εἰς τὸ νόμα τῆς ρηθούσης ποτ. Βινδάβ, καὶ
Λιβὰς. καὶ ὀλίγον ἀπώτερον τῆς Θαλάσσης, Γρῆβιν· με ὀ-
λίγον ὅπως πολλοὶ ταύτας τὰς πόλεις ἀπαειθμῶσιν εἰς τὴν
Σεμιγαλλίαν, ὡσαύτ καὶ τὰς τῆς Σεμιγαλλίας εἰς τὴν
Κερλανδίαν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Τ Μ Η Μ Α Ι Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Βασιλείας τῆς Μοσκοβίας.

1. **Η** Μοσκοβία, (κληθεῖσα ἀπὸ τῆς Μόσκα Ποταμῆς,) ἢ τις καὶ Λόβικη Ρωσία λέγεται, καὶ μεγάλη, εἶναι ἐν μέρος τῆς ἄξαιρέτων τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸ μέγιστον τῆς Εὐρώπης Σαρματίας. καὶ ὄχι μόνον τὸ Βασίλειον τῆς ἐν Μοσκοβίας ὀρίζει αὐτὸ τὸ μέρος, ἀλλ' ἀκόμη καὶ μέρος ἐν ὀλίγον τῆς Ἀσιατικῆς Σκυθίας, ὡς τε ἡ Μοσκοβία ἀποπερατοῦται ἀπὸ μὲν τῆς βορέως ὑπὸ τῆς Παγαμῆς Θαλάσσης, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, διαίρεται ἐν τῆς μεγάλης Ταρταρίας ὑπὸ τοῦ Πεισίδα, τῆς Ὀβίς, καὶ τῆς Γαϊκίς, τῆς ποτ. ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Τανάϊδος ποτ., ἢ ὑπὸ τῆς ἐλάσσους Ταρταρίας, καὶ ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Βορυσθίνης, καὶ τῆς Νάρβα τῆς Ποταμῶν, δι' ὧν χωρίζεται ἀπὸ τῆς Πολωνίας. δεικνύεται μεταξὺ τῆς ἐννάτης κλίματος, καὶ τῆς 24. ὅθεν ἡ μεγίστη ἡμέρα εἰς τὸ Νοτιώτερον αὐτῆς μέρος, εἶναι ὡρῶν 16. καὶ ἡ μισείας, εἰς δὲ τὸ Βορειότερον, ὡρῶν 24., ἐν ἀτόμῳ μόνον τῆς ἡλίας βασιλεύοντος. τὸ μήκος ταύτης τὸ μεταξὺ τῆς Λιταρμίν Ἀκρωτείας, καὶ τῆς συρρούσης τῆς Ψάλα ποταμ., πρὸς τὴν Τζικαρσίαν πόλιν, εἶναι μιλίων Γερμανικῶν 380. ἢτοι κοινῶν 1520., τὸ δὲ πλάτος τὸ μεταξὺ τῆς Κορλενβόργ πόλεως, τῆς εἰς τὸ σύμαρον τῆς Πολωνίας, καὶ τῆς Ὀβίς Ποταμῆς, κατὰ τὴν πόλιν Λεπίν, εἶναι μιλίων

ΓΕΩ.

(α) Ἰππία χθὴν ἔκ αὐτῆς εἰς τὴν Ρωσίαν.

Ἀνατολικῶν Μοσκοβίαν, εἰς τὴν Μοσκοβιτικῶν Λαππο-
νίαν, ἢ εἰς τὴν Μοσκοβιτικῶν Ταρταρίαν· προσίθεται
ἀκόμη τέτοις, ἢ πέμπτον μέρος, ἡ Πολωνικὴ Μοσκοβία,
ἡ ὁποία εἶναι ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅπερ εἶναι πρὸς τὸν Βαρυ-
θούλῳ ποταμῶν, καὶ τὴν Οὐκραίαν, τὸ ὅποιον πρὸ ὀ-
λίγων ἐτῶν, ἔδωσαν οἱ Πολῶνοι εἰς τὰς Μοσκοβίτας, διὰ
τὴν ἐν αὐταῖς γιγνομένην ἑνωσιν κατὰ τῶν Τέρκων, καὶ κα-
θόλου ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη διαίρεται εἰς ἐλάσσονας Ἐπαρχίας,
ἀπὸ τῶν ὁποίων αἱ περισσότεραι λαμβάνουσι τὰς ὀνομα-
σίας ὑπὸ τῶν πρωτεύουσάων πόλεων αὐτῶν. αἱ ὁποιαὶ Ἐ-
παρχίαι εἶναι ἐπέκεινα τῶν 40., τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα
εἶναι ταῦτα, ἀλλὰ μὲν Βασιλικὸν τίλον ὀνομαζόμενα, καὶ
ἄλλα μὲν Δυτικὸν, ἢ ἄλλα ἄλλως.

Ἀσρακανὸν Βασίλειον, κοινῶς Ἀσραχαν, ἢ πόλις ὀνό-
ματος. Γιέλα Ὀζερα, Δυκάτον, καὶ πόλις τοῦ αὐτοῦ
ὀνόματος.

Βιελκία Δυκάτον, κοινῶς Βιέλκι.

Βελγυαία Βασίλειον.

Δουίνα Ἐπαρχία, κοινῶς Δεβίνα, ἢ πόλις.

Γεροσλαυία Δυκάτον, Γερασλάβ κοινῶς, ἢ πόλις.

Ἰεράδεν, Ἰεάρσκι κοινῶς.

Καργαπολία Ἐπαρχία, Καργαπόλ, ἢ πόλις.

Κασανὸν Βασίλειον, Καζαν κοινῶς, ἢ πόλις.

Κόνδονα Ἐπαρχία.

Κζερεμίσκι Λογγόβι Ἐπαρχία.

Κζερεμίσκι Ναχορνάι Ἐπαρχία,

Λαππονία Γρανδοῦκλωσία, κοινῶς Βελλαμόρες Κόϊλο-
ποεῖε.

Λαπ-

Ἐπὶ τῷ 750. βαθμῶν πρὸς τὴν μήκην, περιλαμβάνουσα 225, 000, λεγῶν πε-
τρῶν, ἐπιφανείαν γῆς. Ἐκ τῶν αὐτῶν δὲ Ἐπαρχιῶν συγκροτεῖται αὐτῇ ἡ ἐκ-
στρατιμικὴ Αὐτοκρατορία, ὅρα πῶς ἐν τῷ πέλῃ τῆς Βίβλιου καθολικῆς
Πίνακας.

Λαππονία Παραθαλασσία, κοινῶς Μοουρμσκὰ Κόϊλο-
ποεῖε.

Λαππονία, Τέρσα κοινῶς, Τέρσα Κόϊλα ποεῖε.

Λοππία, Λοππίε κοινῶς.

Λεχομοεῖα.

Μορδὲβαι, Ἔθνος.

Μοσκοβία Δυκάτον, ἢ πόλις ἡ Βασιλεύσα.

Νοβογαρδία κατωτέρα Δυκάτον, Νισινοβογορόδ, καὶ
πόλις.

Νοβογαρδία μεγάλη, Δυκάτον Νοβογορόδ Βελικ, καὶ
πόλις.

Ὀβδονα.

Ουϊάτκα, κοινῶς Βιάτκα, ἢ πόλις.

Ουκρανία, κοινῶς Ουκραίνα.

Ουλοδιμηεῖα, κοινῶς Βολοδιμέρ, ἢ πόλις.

Ουελογοδα, Βολόγδα κοινῶς, ἢ πόλις.

Ουροτία, Βοροτίν κοινῶς, ἢ πόλις.

Ουσιϋγα, Ουσιϋγκα κοινῶς, ἢ πόλις.

Περμία, κοινῶς Περμίσκι, ἢ πόλις.

Πέτζορα, ἢ πόλις.

Πλεσκοουίας Δυκάτον, Πλεσκόβι ἢ πόλις.

Πόλα, Πόλε.

Ρεχοβία Δυκ. Ρεχόβ, ἢ πόλις.

Ρηζαννία Δυκ. Ρεζαν, ἢ πόλις.

Ροσοβία Δυκ. Ροσόβι, ἢ πόλις.

Σαμοϊέδαι Ἔθνος.

Σιβηρία, Σμπίρι.

Σεδοδαλία Δυκ. Σεσδαλ, ἢ πόλις.

Τιγγοσκός Ἔθνος, Τιγγοέσες.

Τονκεβία Δυκ. Τεβέτ, ἢ πόλις.

Μεγαλύτερον δὲ περὶ αὐτῶν, καὶ τῶν Πόλεων,
ἑφεξῆς ἔρῃμεν.

Γστὲν ὅμως, ὅτι τὰ Βόρεια μέρη, καὶ τὰ ἀνατολικά τῆς Μοσκοβίας δὲν εἶναι τόσον κατοικησιμὰ, καὶ δελεαστικά, κατὰ τὸ μέγεθος τῶν Ἐπαρχιῶν, καὶ μὲ ὅλον ὅπερ αὐτὴ ἡ Μοσκοβία κεῖται εἰς ψυχρότατον κλίμα, εἶναι ὅμως καρπερά, γυνῆ λιναίη, κανάβη, καὶ πολὺ μέλι, καὶ δέρματα ζώων ἀξιόλογα. οἱ Λύκοι αὐτῆς γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέλυνες. ἔχει Ἴππους μικρὰς, ἀλλὰ ταχεῖς, Ἰέρακας ἀγάθει καλλίστας. ὁ Δείνας ποταμ. μὲ τὰς πλημμύρας τὰ κάμνει τὰς ποτιζομένους Ἀγρούς ἀκαρπεστάτας. καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Ἀρχισὲν ἐτοῦτο τὸ ἔθνος τῶν Μοσκοβιτῶν ἠ' ἀκρίβεται, ἀπὸ ἑτὸς κοσμοσωτείη 550. σχεδόν, ἀλλὰ ὄχι τόσον πολυθρύλλητος, ἕως ὅπερ ὁ Βλοδιμίρος ἔλαβε τὸ Βάπτισμα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατηχηθεὶς τὸν λόγον τῆς Πίστεως, ἐν ἔτει 961., καὶ ὀνομαθεὶς ὑπὸ τῆς τότε Αὐτοκράτορος, Βασιλείου. καὶ ἔκτοτε παλυθρύλλητην γέγονε. τὸ δὲ ὄνομα τῶν Μοσκοβιτῶν μετεδόθη καὶ εἰς τὰς Ῥώσας, ἀπὸ ἑτῶν σχεδόν τετρακοσίων, ὅτε δηλαδὴ ἔβαλε τὸν Βασιλικὸν τὸ θρόνον Ἰωάννης ὁ Τίτος τῆς Δανιὴλ εἰς τὸ Φρέιον τὸ λεγόμενον Μόσκα, τῆς ὁποίας οἱ μεταγενέστεροι εἰς ἀύξεισιν ἔλθοτες, καὶ διάφορα ἔθνη ὑποτάξαντες, μετέδωσαν καὶ τὸ ὄνομα τῆς εἰς τὰς ὑποταχθείσας, τῆς νῦν καλεῖται καὶ αὐτὴ Μοσκοβίται. ὀνομάθησαν δὲ οἱ Μοσκοβίται, ὄχι ἀπὸ τῶν Μόσχων, ἔθνος ὄντος περαιτέρω τῆς Εὐξείνου Πόντου, καὶ πλησιόχωρον μὲ τὰς Κόλχας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Μοσκοβίας Πόλεως, τῆς ἀπὸ τῆς Μόσκα ποταμῆς κληθείσης. Ὁ δὲ Μόσκα ποταμὸς, ἡ Μόσκος ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Τσβετσία Ἐπαρχίᾳ, ἡ ὁποία Ἐπαρχία κεῖται ἀπὸ τῆς Μωσαικῆς 50. μίλια Μοσκοβικά, ἀπὸ τῆς ὁποίου, μέ-

μέχει τῆς Μητροπόλεως Μοσκοβίας, εἶναι 90. Μίλια Μοσκοβιτικά. ἕτος δὲ ὁ ποταμὸς ἀρχεται νῦν εἶναι πλωτὸς 6. μίλια, ἀπὸ τῆς Μωσαικῆς· διαρεῖ ἕτος ὁ ποταμὸς τὴν Μοσκοβίαν, καὶ τὴν ποτίζει, καὶ κάποθεν τῆς Καλέμνης ἐκβαίνει μὲ τὸν Ὀκκω ποταμ.

Ἐδιδάχθησαν τὴν ὀρθόδοξον Πίσιν τῶν Χριστιανῶν, πρῶτον οἱ Ῥώσοι, (οἱ τινες ἐκ τῆς Ῥωξολανῶν κατὰγονται, ὡς ἀφ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος) ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν Χριστιανῶν, ἐν ἔτει σχεδόν 980. ὕστερον ἀφ' οὗ ἐπήρθη εἰς νόμιμον ἀνδρα τις Ἀννα ἡ ἀδελφὴ τῆς Αὐτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου τῆς ἐκ Τζιμισκῆ, Βλοδομίρον τὸν Δεκά τῆς Ῥώσων, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν θρόνον τῆς εἰς τὸ Κιόβ, ἀφ' οὗ οἱ Δεκά τῆς Ῥωσσίας ἔλαβον τὴν ἀρχὴν τῆς Ἡγεμονίας, καὶ ἀλληλοδιαδόχως οἱ λοιποὶ, φυλάττοντες σὺν καὶ ἀνελλιπῆ, ἅπερ παρέλαβον μέχει τῆς νῦν, μετὰ τὰς Ῥώσας οἱ Μοσκοβίται, καὶ ἑφεξῆς οἱ λοιποὶ τῆς τριῆς Βασιλείου.

4. Διάσημοι ποταμοὶ τῆς Μοσκοβίας εἶναι ὁ Ῥά ποταμ., κοινῶς λεγόμενος Βόλγα, ἔχων τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Ῥωσσίᾳ Ἐπαρχίᾳ τῆς Μοσκοβίας, κατὰ τὰ σύνορα τῆς Λιθουανίας, πλησίον τῆς Ῥωσσίας πόλεως, τῆς ὁποίας ἑξέμακρα ἐκ ὀλίγον εἶναι Δρυμὸς Βολκοβνίλες λεγόμενος, ὅπερ ὡς ἀκούεται ἡ Οὐρονόβ Λίμνη (Βιελόζερο), ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέρχεται μικρὸς ποταμ., ὅστις ἑξέμακρα ταύτης δύο μίλια Πολωνικά, εἰσέρχεται εἰς τὴν Βόλγα λίμνην, καὶ κεῖθεν ἐξέρχεται πολλῶν μείζων, καὶ ἀπ' αὐτῆς ὀνομάζεται. εἶτα ἀυξανόμενος καὶ ἐξ ἄλλων ποτ., ποτίζει τὴν Τσβετσίαν καὶ τὴν Βαλιτίαν, καὶ κεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς ἐκβάων, πίπτει πρὸς τὴν Ἰαροσλαύϊαν, καὶ τὴν μικρὰν Νοβογαρδίαν, ὅπερ δέχεται τὸν Ὀκκω ποτ. μέγαν ὄντα. ἔπειτα διαδέων κατὰ τὴν Βασιλιγρόδαν, καὶ τὴν Σαβακζαίαν, καὶ τὴν Καζάν πόλιν, τῆς ὁποίας ὀλίγον κατωτέρω, μετακαμφθέντος τῆς δρόμου, καὶ πρὸς μωσμηβείαν ἐκκλίνας, δέ-

δέχεται τὸν Καρμυ ποτ., μετέπειτα ποτίζων τὴν Σάμαραν, τὴν Σορατοβίαν, τὴν Ζαρίαν, καὶ τὴν Ἀσραχάν, ὀλίγον κατωτέρω εἰς πολλὰ ρεῖθρα χίζεται, καὶ λοιπῶν τινὰς Νήσους, τελουταῖον μὲ πολλὰ σώματα εἰς τὴν Κασπίαν Θάλασσαν εἰσβάλλει. Λέγουσιν ὅτι ἀπ' αὐτῆς γὰρ ἐκπομπῆς Αὐλαξ ἐπὶ τὸν Τανταῖν ποτ. Καμουζ λεγομένη, καὶ τὴν ἔξῃς. Ὁ δὲ Ὀκκας ποτ. ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐν σμακρῶν τῶν περάτων τῶν Πρεκοπηνσίων Ταρτάρων, καὶ πολλὰς Ἐπαρχίας διαρρέων, μετὰ καμφθεῖνος τῆς δρόμης πρὸς Ἀρκτον, καὶ δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ τὸν Μόσκων ποτ. ὡς εἴρηται, καὶ τὸν Κλέσμαν, καὶ ἄλλας, εἰσέρχεται ἀπὸ τῆς κατωτέρας Νοβογαρδίας εἰς τὸν Βόλγαν ποταμ., Ὁ Δαίνας ποτ. ἢ Δβίνας, ὅς τις ὑπὸ πολλῶν νομίζεται γὰρ εἶναι ὁ Ρούβας τῶν Παλαιῶν, ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Μοσκοβίᾳ, οὐ σμακρῶν τῆς Βόλγας λίμνης, εἴτα ἐκεῖθεν διὰ τῆς Λιθουανίας τρέχων, καὶ ἄλλων Ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας δεχόμενος καὶ ἄλλας ποτ., ποτίζει εἰς τὴν Λιβονίαν τὸ Δανεβέργον, καὶ τὴν Ρίγαν πόλιν, κατωθεν τῆς ὁποίας εἰσέρχεται εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν, πλησίον τῆς Δουνομουῦδα Φρείας. Ὁ Ὀβιός, κοινῶς Ὀμπι, ὅς τις ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων Καρμυβικῶν ἐκαλεῖτο, εἶναι μεγαλώτατος, ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Κιταύσκο λίμνης, καὶ ἐκτεινόμενος ἀπὸ μεσημβρίας ἐπὶ βορρῆαν, χωρίζει τὴν Εὐρώπην τῆς Ἀσίας, καὶ διὰ τῆς Μοσκοβιτικῆς Ταρταρίας τρέχων, εἰσέρχεται εἰς αὐτὸν τὴν Προτίκα, τὴν Σάλα, τοῦ Τοβολία, καὶ ἄλλων ποτ. εἰσέρχεται εἰς τὸν Παγωμένον Ὠκεανὸν δι' ἑξ̄ σωμάτων, μετὰ τῆς Ὀβδόρας, καὶ τῆς Σαμοιέδας τῶν Ἐπαρχιῶν. Ὁμοίως καὶ ὁ Τανταῖς ὁ μέγας, Δὸν κοινῶς μεγόμενος, ὅς τις ἀρχεται ἐν τῇ λίμνης τῆς Τεβανουβο Λετζόρο, ὁποία εἶναι κατὰ τὸ πλάτος 500. Βέρσια, ἐν τῇ Ρίζαν Ὀσερα Ἐπαρχία, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Μαιώτιδα λίμνην. Εἰς αὐτὸν τὸν Τανταῖν εἰσβάλλει καὶ ὁ σμικρὸς Τανταῖς, ἀπὸθεν τῆς Ἀζακ, ὅς τις ἔχει

τὰς

τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Σιβηρίᾳ, καλεῖται ἕως κοινῶς Δονέκτς Σεβόσκ. καὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Δυτικῆς Μοσκοβίας, ἢ τοῦ τῆς
Εὐρωπαϊκῆς.

1. Εἰς τὴν Δυτικὴν Μοσκοβίαν Μητρόπολις καὶ Κεφαλή (*), ἢ μόνον αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας, ἀλλ' ὅλα τὰ Βασιλείαι εἶναι ἡ Μόσκα, κοινῶς Μόσκα, πόλις μεγαλωτάτη, καὶ Ἐμπορίον περίφημον, πρὸς τὸν Μόσκων ποταμ. κειμένη, ὅς τις κοινῶς Μόσκα καλεῖται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐν τῇ Ταβείᾳ Ἐπαρχίᾳ, ὡς εἴρηται. αὐτὴ ἡ πόλις εἶναι χήματος τρογγύλη, καὶ διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον καλεῖται Κρεμλναγρόδ,

(*) Μητρόπολις καὶ Κεφαλή ὅλης τῆς τῶν Ρωσῶν αυτοκρατορίας εἶναι παντὶ ἡ Πιτρὸπολις (Σαν - Πιτρὸσβεργ) κειμένη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Ἰγγρίας ἐπάνω εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νιδά ποταμοῦ, ὅστις ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς Λάδορα λίμνης, χυνομένη εἰς τὸν Φινικὸν κόλπον. Αὐτὴ ἡ πόλις ἐδημηκίωθη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου τῷ 1703. ἔσθ' ἔσθ' 1705. Ἐρέθη τελειωμένη καὶ κατοικήμενη. εἶναι μίαν ἀπὸ τῶν πλέον ὠραιοτάτων πόλεων τῆς Εὐρώπης, κτισμένη διόλου μὲ πέτρας, καὶ τολισμένη μὲ κάθε λογῆς τέχνην, ἀρμοδίαν εἰς μίαν μεγαλοφυῆ καὶ φηροτάτην πόλιν εἶναι ἔστι ἔπισηδία εἰς Ναυτιλίαν, εἰς Πόλεμον, καὶ εἰς Ἐμπορίαν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων θαυμάσιων καὶ τῶν μεγαλοφυῶν κτηρίων, καὶ ἄλλων ἀξιοθεάτων, καὶ ὁποία τολίζουσι αὐτὴν εἶναι μίαν πόλιν, παρατηρήσει καὶ τὸ Κολοσσικὸν ἔξ' Ὀραχάλου Ἀγαλμα πᾶσι κτίσθαι αὐτῆς μεγάλου Πέτρου κατεσκευάσθαι ὑπὸ τοῦ περὶ τὴν Φαλκονίτ. Οὗτος ὁ παστὴρ τῆς πατρὸς Μονάχης εἶναι καθήμενος ἐν ἵππῳ, ὁ ὁποῖος ἵππος φαίνεται ὅτι θέλει γὰρ πηδῆσαι ἐπάνω εἰς ἕνα ἕλκος ἐπὶ ὅσ' ἀποπέμψι Γρανίτη λίθου. Ὁ αἰεθμός τῶν ἐγκαρπικῶν αὐτῆς τῆς πόλεως ἀναβαίνει μέχρι τῶν 440,000. Πλησίον ταύτης τῆς πόλεως 8. λίγαι μακρῶν ἐπάνω εἰς μίαν νῆσον τῆς Κόλπος τῆς Φινλανδίας κείται τὸ Φρέιον Κρόνστατ, καλῶς Ὀχυραμένον, μὲ πύλιν πᾶσι κτύπου ὀνοματι, ὀπον καὶ τὸ Ναυπηγίον, καὶ τὸ Ἐπίριον τῆς Πετρούπολεως.

τατέσιν Αὐτὴ τῶ Αὐτοκράτορος, τὸ β'. Καταύγοροδ, ἢ τοῦ μέση πόλις· τὸ γ'. Τζαργοροδ, ἢ γιν Καισάρεια πόλις· τὸ δ'. Σκόροδ, τατέσι εἰς ἄνω πόλις, καὶ τὸ ε'. Στρελέτζκα Σλοβόδα, ἢ τοῦ Κώμη Στρατιωτική. ἕκαστον τῶν ῥηθέντων μερῶν εἶναι περιτειχισμένον. ἡ Ἀκρόπολις, ἢ τοῦ Φρούριον εἶναι διπλόν, Κυταύγοροδ, καὶ Βολσαγοροδ. ἐκ τῶ εὐρὸς μέρης ποτίζει ἀναλὼ ὁ Μόσκας ποταμ., ὅστις δάχεται ἐκεῖ τὸν Ἰαύσσαν ποτ., ἐκ τῶ ἑτέρου ὁ Νεγλίνας ποτ. ἐκεῖθεν ἀφίσταται εἰς βορρῶν βέλγος, τὸ Κεϊπέιο, ἢ τοῦ ἡ Βυλὴ, ἢ ὁποία λέγεται Ὀσφύσσα, ἢ τοῦ κατοικίαι χαρισμένη. εἰς αὐτῶ τῶ πόλιν εἶναι ὁ Βασιλικὸς θρόνος, ὅστις πρῶτον ἐσάθη εἰς τῶ Νοβογορδίαν, εἶτα εἰς τῶ Κιοβίαν, εἶπειτα εἰς τῶ Βολαδιμείαν, καὶ πελοταίου εἰς αὐτῶ (α), ἀφ' ἧ ὠκοδομήθη ὑπὸ Ἰωάννου τῶ Βασιλίδε, ἐν ἔτει 1565. ὁμοίως εἰς αὐτῶ εἶναι ὁ θρόνος τῶ Πατριάρχου (β). ἐκείνη αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Ταρτάρων, ἐν ἔτει 1572., καὶ ἐν ἔτει 1668. αὐτομάτως. ἀπέχει ἀπὸ τῶ πέρατος τῶ Πολωνίας πρὸς ἀνατολὰς 140. μίλια κοινά, πᾶσαι αἱ ἐν αὐτῇ Οἰκίαι εἶναι ἐκ ξύλων κατασκευασμέναι (γ). ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως πρὸς τῶ Θερινῶν Δύσιν, κεῖται ἡ Νοβογορδία ἡ μεγάλη, κοινῶς Νόβογοροδ βελίκι, πόλις μεγάλη, καὶ πρωτεύουσα τῶ Πεινγκάτω, πρὸς τὸν Βολκόβαν ποτ. κειμένη, ὅστις εἰσέρχεται ἐκ τῆς Ἰλμενῆ (Ἰμεν) λίμνης, ἔχει θρόνον Μητροπολίτη· ἐκκεῖθεν ὑπὸ Ἰωάννου τῶ ἐπονομασθέντος Σκληροῦ, ἐν ἔτει 1477. ὅστις κατὰ συνέχειαν ἐπολέμησεν αὐτὴν, ὑπὸ τοῦς Ῥώσους ἔσαν, 7. ἔτη, ἀπέχει τῆς Μόσκουας

(α) Ταῦν δὲ εἶναι ἐν τῇ Πιτρπολίτι.

(β) Ἀπὸ τῶν καιρῶν τῶ μεγάλου Πέτρου καταργήθη πλέον ἢ τῶ τῆς Μόσκας Πατριάρχου ἀξία, σιωπῆσθαι ὅμως ἀντὶ τῆς μίας Συνόδου ἐκ πασσάρων Ἀρχιερέων, ἢ τῆς διοικῆσαι τῆς Ἐκκλησίας.

(γ) Ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἔλαβον καὶ τὸ ὄνομα αἱ Ῥῶσαι τῶ νῦν καλῶνται καὶ Μοσκοβίται.

370. μίλια κοινά. Σταρορῶσα πόλις πρὸς τῶ Ἰλμενῶν λίμνῶν. Πλεσκοβία, κοινῶς Πλεσκοβ, πόλις μεγάλη, καὶ πρωτεύουσα τῶ ἀπ' αὐτῆς καλεσμένης Δυκάτω, κεῖται πλησίον τῶ Βεϊκι Ῥέκα ποταμ. κατὰ τῶ Λιβονίαν· διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη, τὸ καθ' ἑαυτὴν περιεζωσμένον μὲ Τεῖχος, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, ἐκκεῖθεν ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν ἐν ἔτει 1509. ἀπέχει τῶν περάτων τῆς Λιβονίας πρὸς ἀνατολὰς 4. Μίλια κοινά, καὶ 60. τῆς Πείβη λίμνη πρὸς Εὐρον, τῆς δὲ Πλεσκοβίας 46. πρὸς δυσμὰς. τὸ Δουκάτον ταύτης ἐκτείνεται κατὰ πολλὰ πρὸς δυσμὰς, καὶ εἶναι μέγαλον, μεταξὺ τῆς Ἰγγείας πρὸς βορρῶν, τῶ Δυκάτου τῆς Νοβογορδίας πρὸς ἀνατολὰς, τῆς Λιθουανίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Λιβονίας πρὸς δυσμὰς, ἅπαν κεκεῖθεν ὑπὸ Ἰωάννου τῶ Βασιλίδε τῶ Βασιλέως τῶν Μοσκοβιτῶν, ἐν ἔτει 1509., τὸ ὁποῖον πρῶτον ἦτον αὐτοκέφαλον. εἰς αὐτὸ τὸ Δυκάτον εἶναι καὶ τὸ Δανέβουργον, κοινῶς Δανεβούργ, Φρούριον ὀχυρώτατον πρὸς τὸν Δεῖναν ποταμ., τὸ ὁποῖον πρῶτον ἦτον ὑπὸ τῶν εἰσείων τῶν Πολωνῶν, ταῦν ὑπὸ τῶν τῶν Μοσκοβιτῶν, μόλις ἀπέχει 6. λέγας Πολωνικὰς, ἀπὸ τῶ πέρατος τῆς Λιθουανίας πρὸς βορρῶν. Μεταξὺ τῆς Νοβογορδίας, καὶ Μόσκουας, εἶναι τὸ Δυκάτον τῆς Βιελκίας, τῶ ὁποῖα πρωτεύουσα πόλις εἶναι ἡ Βιελκία, κοινῶς Βιέλκι, πλησίον τῶ Δεῖνα ποτ., ἀπέχει τῆς Μόσκουας 60. μίλια. Τσεβία καὶ Τεβερία, κοινῶς Τβέρ, πόλις πρωτεύουσα τῶ Δυκάτω, ἢ τοῦ τῆς Ἐπαρχίας Τεβερίας, πρὸς τὸν Βόλγαν ποτ. κειμένη, κατὰ τῶν Πηγῶν αὐτῶ 50. μίλια κοινά, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ ἀφίσταται τῆς Μόσκουας πρὸς τῶ Θερινῶν Δύσιν 140. σχεδὸν μίλια. Ῥεσκοβία, κοινῶς Ῥεσκοβ, καὶ Ὀσεββα ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν, πόλις πρωτεύουσα τῶ ἀπ' αὐτῆς καλεσμένης Δυκάτω, (τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται πρὸς δυσμὰς, κατὰ τὰ πέρατα τῆς Λιθουανίας, μεταξὺ τῶν Δουκάτων τῆς Τεβερίας, καὶ τῆς Βιελκίας, κειμένη εἰς τὸ πέρα-

ρας τῆς Λιθωνίας, κατὰ τὰς Πηγὰς τῆ Βόλγα ποταμ., ἀπέχει τῆς Τσεβίας 40. μίλια κοινὰ πρὸς τὸν Ἀφεικόν, ἢ 50. τῆς Βιλκίας πρὸς Ἀνατολὰς, ἔχει διπλὴν Φρέειον, ἀλλ' ἐκ ξύλων. Ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, εἰς αὐτὸ τὸ Δεκάτον εἶναι Βολόκτζκα, κοινῶς Βολόκτζ. Βιελκιλεχία, κοινῶς Βιελκιλεχι. καὶ Τοροπίεκοον, κοινῶς Τοροπίεκτζ. Ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Μόσκβας πρὸς βορρῆαν κλίνουσι Ῥοσοβία, κοινῶς Ῥοσοβ, πόλις μεγάλη, καὶ πρωτεύουσα τῆ ἀπ' αὐτῆς καλεμῆναι Δεκάτε, τὸ ὅποιον ἐνομίζετο τὸ πάλαι μεταξὺ τῶν Πειγκιπάτων τῆς Ῥωσσίας τὸ εἰσάρετον ἐκυριώθη ὑπὸ Ἰωάννη Βασιλίδου τῆ Βασιλείας, ἢ ὁ τελευταῖος κληρονόμος αὐτῆ ἐφονεύθη, ἐν ἔτει 1565., ἔχει αὐτὴ ἡ πόλις θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, κεῖται πρὸς τὸν Κοτορέϊον ποτ., ἢ ἀπέχει τῆς Μόσκβας 34. λέγας Πολ., ἢ 26. τῆ Ῥᾶ ποτ. πρὸς μεσημβρίαν. Ἰεροσλαυία, κοινῶς Ἰεροσλαβ, πόλις πρωτεύουσα τῆ Δεκάτου με Φρέειον, πρὸς τὸν Βόλγαν ποτ., ἀπέχεσθαι τῆς Ῥοσοβίας πρὸς βορρῆαν 40. μίλια κοινὰ, ἢ 140. τῆς Μόσκβας. Βιέλλα Ὀτζερα, κοινῶς Βιέλλα Ὀζερα, πόλις πρωτεύουσα τῆ Δεκάτε αὐτῆς πρὸς τῷ καλεμῆναι Λόκλι Λίμνην. Οὐολόγοδα, κοινῶς Βολόγδα, πόλις μεγάλη ἢ ὀχυρωτάτη, ἢ πρωτεύουσα τῆς Βολόγδας Ἐπαρχίας, ἢ ὅποια εἶναι μεγάλη, ἢ σχεδὸν ὅλη Λιμνώδης. Καργαπολία, κοινῶς Καργαπόλ, κάστρον, πλησίον τῆς Ὀνέγας λίμνης, ἢ κεφαλὴ τῆς Καργαπολίας Ἐπαρχίας, ἢ ὅποια κεῖται μεταξὺ τῶν περάτων τῆς Σεικίας, ἢ τῆς Δείνα ποτ. Ἀρχαγγελόπολις, κοινῶς Ἀρχάγγελ, πόλις εἰς τῷ δεξιῷ Ὀχθῷ τῆς σόματος τῆς Δείνα ποτ., ὅστις 6. λέγας κάτω χύεται εἰς τῷ Λόκλι Θάλασσαν. αὐτὴ ἡ πόλις εἶναι Ἐμπόριον περίφημον, εἰς τῷ ὅποιον ἔρχονται συχνὰ οἱ Ὀλλανδέζοι, ἢ οἱ Ἑγκλέζοι, ἢ ἄλλοι, ἔχει Λιμένα καλόν, ἢ ἀπέχει τῆς κάστρου τῆς Ἀγίας Νικολάου, 10. λέγας Γερμανικῶς πρὸς ἀνατολὰς, εἰς τῷ ἀεισεραν Ὀχθῷ

θῷ

θῷ τῆ αὐτῆ ποτ., πρὸς τὸ ἄλλο σόμα, κεῖται τὸ κάστρον τῆς Ἀγίας Νικολάου, Ἐμπόριον ἢ τῆτο, ἀλλ' ὄχι τόσοσὸν περίφημον, ὡσὼν ἡ Ἀρχαγγελόπολις. πρὸς ἀνατολὰς δὲ τῆς Μητροπόλεως Μόσκβας εἶναι πόλεις, Κολέμνα, κοινῶς Κολόμνα, ἢ Κόλομ, πόλις μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου, κειμένη πρὸς τὸν Ὀκκιν ποτ., ἐκεῖ ὅπου εἰσέρχεται εἰς αὐτὸν ὁ Μόσκβας ποτ., ἀφίσταται τῆς Μητροπόλεως Μόσκβας 38. μίλια κοινὰ. Ῥέζαα, κοινῶς Ῥεζαν πόλις μεγάλη, ἢ πρωτεύουσα τῆς Ῥεζανίας Ἐπαρχίας, ἢ τοῦ Δεκάτε, μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου, κεῖται κατὰ τὰς Πηγὰς τῆς Ταυαίδος ποταμ., πόρρω τῆς Ὀκκιν ποτ. πρὸς μεσημβρίαν 8. λέγας ἢ σμακραν ταύτης κεῖται παρέσλαφον, κοινῶς Παρεσλάφ, ἢ ὅποια φαίνεται νὰ ἠγέρθη ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῶν Ῥεζανῶν τῆς πόλεως. Κασιμογρόδ, Μορέμα πόλις, εἰς αὐτῷ τῷ Ἐπαρχίαν. Μεταξὺ τῆς Ὀκκιν, ἢ τῆς Βόλγα τῆς ποτ. εἶναι Σουδαλία κοινῶς Σουδαλ, πόλις πρωτεύουσα τῆς Σουδαλίας Ἐπαρχίας, ἔχεσθαι θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ ἀπέχεσθαι τῆς Μόσκβας 80. μίλια πρὸς τὸν Καικίαν, ἢ 130. τῆς ἐλάσσονος Νοβογορδίας πρὸς τὸν Ἀφεικόν. Οὐλοδομνεία κοινῶς Βολοδιμέρ, πόλις πρωτεύουσα τῆς Δεκάτε αὐτῆς, ἢ Μητρόπολις ποτὲ ἀπάσης τῆς Μοσκοβίας, κεῖται εἰς τὸν Κλέσμαν ποτ., ἢ ἀπέχει τῆς Μόσκβας 120. σχεδὸν μίλια, ἢ 90. τῆς ἐλάσσονος Νοβογορδίας. εἰς τῷ Δυτικῷ Μοσκοβίαν προσετέθησαν ἢ ἐκείναι αἱ Ἐπαρχίαι, ἢ αἱ πόλεις αὐτῶν, αἱ ὅποια πρῶτον ἦσαν τῶν Πολωνῶν, οἷον τὸ Σμολόνσκο, μεθ' ὅλον τὸ Δεκάτον αὐτῆ, καὶ τὸ Κιόβ, περὶ τῶν ὁποίων εἴρηται ἐν τῷ τῆς Πολωνίας. Ὁμοίως ἢ ἢ ἀπ' ἀνατολῶν παρεμπέπτυσθαι Ἐπαρχία, ἢ τὸ Δεκάτον τῆς Σουδαλικῆς Νοβογορδίας, κληθεὶν δὲ τῆς πρωτεύουσης πόλεως αὐτῆ, ἢ ὅποια κοινῶς Νοβογορδέκ Σουδιέρσκι καλεῖται, καὶ εἶναι αὐτὴ πόλις ὀχυρὰ, τῆς Λιθωνίας πρῶτον, εἴτε τῶν Πολωνῶν, εἴτετα ἠλθεν πρὸ χρόνων ὀλίγων, ὑπὸ τῷ

ἔξοσιαν τῆς Μοσκοβιτῶν, κείται πρὸς τὸν Δέζναν ποτ. ἢ ἀπέχει τὰ Σμολόνσκι 45. λέγας Πολ. πρὸς μεσημβείαν, ἢ 40. τῆς Κιοβίας πρὸς τὸν Καικίαν. ἢ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Γ.

Περί τῆς Ἀνατολικῆς Μοσκοβίας καὶ τῆς Λαππονίας.

1. **Ἡ** Ἀνατολική Μοσκοβία δὲ εἶναι τὸσον δεδουλωμένη, ἢ κηκοσμημένη, ὡσαύτῃ ἡ Δυτική, ἔχει ὅμως πόλεις ταύτας. Νοβογορδία κατωτέρα, κοινῶς Νίσι Νοβογοροδ, πόλις μεγάλη, ἢ πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας, ἢ τὰ Δυκάτω, κειμένη πρὸς τὸν Βόλγαν ποτ., ἐκεῖ ὅπου αὐτὸς δέχεται τὸν Ὀκκον, ἔχει Φρέιον κτιθὲν ὑπὸ Ἰωάννη Βασιλίδου τοῦ Βασιλέως τῆς Μοσκοβίας ἐπὶ Σκοπέλα, ἀφίσταται τῆς Μόσκου πρὸς τὸν Καικίαν 400. μίλια κοινά, ἢ 160. τῆς Βολοδιμείας πρὸς βορῆαν. Βασιλιγοροδ, πόλις μικρά, καὶ ὄχι τὸσον ἀσφαλής. Οὐσιγν, κοινῶς Ὀσιονγ, πόλις πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας τῆ αὐτῆ ὀνόματος, κειμένη πρὸς τὸν Σιλαύαν ποτ., ὅπου ἐδέχεται τὸν Τεγ ποτ., μὲ ὅλον ὅπῃ ὑπερον μετεπίδη ἐκεῖθεν εἰς ὀλίγον διάστημα, διὰ τὴν δεξιότητα τῆ τὸπῃ ἀπέχει τῆς Βόλχδας πόλεως πρὸς τὸν Καικίαν μίλια κοινά 180., ἢ 50. τὰ Δυίνε ποταμ. Περμία μεγάλη, κοινῶς Περμαβελίκι, πόλις εἰς τὴν Περμίαν Ἐπαρχίαν, πρὸς τὸν Κάμεν ποτ., ἢ πρωτεύουσα, ὀλίγον αὐτὴ ἢ πόλις εἶναι γνωστὴ, ἔσονται ἢ νὰ κείται εἰς τὰ εὐδότερα μέρη. ἢ Περμία Ἐπαρχία λέγεται κοινῶς Περμίσκι. καὶ τὰ λοιπὰ.

2. Ἡ Μοσκοβιτικὴ Λαππονία ἐκτείνεται πρὸς Ἄρκτον, ἢ ἀνατολὰς, μεταξύ τῆς Ἐναρὰκ Λίμνης πρὸς δυσμῶς, ἢ τῆς Λαρκῆς Θαλάσσης. διαίρεται εἰς μέρη τέτα, ἔτω καλέμεθα Παραθαλασσία Λεπορία, κοινῶς Μερμαν-
σκόω

σκόω Λεπορία, ἢ ὅποια ἐκτείνει πρὸς βορῆαν, ἢ εἰς ἀντικατὰ εἶναι ἢ Κώλα, κάστρον μὲ λιμένα, πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τῆ ποτ. τῆ αὐτῆ ὀνόματος, εἰς τὴν ἀκρὰν τῆ Παγαμὸν Ὠκεανῶ εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα ἔρχονται συνεχῶς οἱ Ὀλλανδέζοι. πλησίον ταῦτα εἶναι καὶ λίμνη Κώλα λεγομένη. τὸ δὲ ἄπρον μέρος λέγεται Τέρσα Λεπορία, κοινῶς Τέρσνου Λεπορία, ἢ ὅποια ἐκτείνεται ἀπὸ τῆ Γρανδβίκου Κόλπε, ἢ τῆς Λαρκῆς Θαλάσσης. ἢ τὸ γ. Γρανδβίκου Λεπορία ὀνομάζεται, ἢ κοινῶς Βελλαμορεσκῶ Λεπορία, ἢ ὅποια κάτω τῆ Γρανδβίκου Κόλπε κείται. αὐτὴ ἢ Λαππονία, διὰ τὰς ἀκρας ψυχρότητας, ὅπῃ ἐκεῖ γίνονται, δὲ εἶναι τὸσον κατοικημένη, ἔτε πόλεις ἄλλας γνωσὰς ἔχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Δ.

Περί τῆς Μοσκοβιτικῆς Ταρταρίας.

1. **Ἡ** Μοσκοβιτικὴ Ταρταρία μάλλον ἀνήκει εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡσαύτῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἐπειδὴ ἢ τὰ δειὰ τῆς Εὐρώπης, καὶ τῆς Ἀσίας, εἶναι συνεχόμενα κατὰ τὸν Ταννῶν ποτ., καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τὰ κατ' αὐτὴν μέρη, ἔτε εἶναι ῥάδιον νὰ σαφωίσῃ τινὰς κατ' ἀκρίβειαν, ἐκεῖ ὅπῃ τελειώνει ἢ Εὐρώπη. ἢ προσέτι, ὅτι ἢ αὐτὴ ἢ Ταρταρία ὑπόκειται εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μοσκοβιτῶν, περὶ τὰ ὅποια παντὶ διαλαμβανόμεν. διὰ τὸτο δὲ εἶναι παράλογον, νὰ περιλάβωμεν περὶ αὐτῆς τῆς Ταρταρίας, μὲ ὅλον ὅπου ἐκτείνεται τὰ τῆς Εὐρώπης. Αὐτὴ λοιπὸν ἢ Μοσκοβιτικὴ Ταρταρία, εἶναι ἢ Ἀσιατικὴ Σαρματία, ἢ μέρος ταύτης, μεταξύ κειμένη τῆ Βορείου Ὠκεανῶ πρὸς βορῆαν, ἢ τῆ Εὐξείνου Πόντου, ἢ τῆς Κασσίας Θαλάσσης πρὸς μεσημβείαν, ὁμοίως ἢ μεταξύ τῆς Σκνθίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας πρὸς δυσμῶς. ὅπῃ παντὶ εἶναι τὸ Βόρειον μέρος τῆς Μοσκοβίας. ἢ αὐτὴ ἢ Ταρταρία, ἢ καθολικώτερον αἰ Ἐπαρχίαι ἢ Δεί-

να, κοινῶς Δβίνα. Κόνδορα, κοινῶς Κόνδορε πρὸς ἀνατολὰς ἐκτεινομένη κατὰ τὴν Πετζόραν, καὶ τὴν Ἐρήμου Ταρταρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν Ἐπαρχίαν εἶδεν μία πόλις ἀξιόλογος εἶναι, ἀλλ' ὅλη πληρεσάτη ὑπὸ Δρυμῶν. Πετζόρα, κοινῶς Πετζόρνε, Ἐπαρχία κειμένη κατὰ τὸν Βαϊγάτσ Πορθμόν, καὶ τὸν Παγαμνόν Ὠκεανόν. καὶ μεταξὺ τῆς Κονδόρας, τῆς Σιβηρίας, καὶ τῆς Συμκιέδας τῆς Ἐπαρχιῶν, εἰς αὐτὴν εἶναι ἐξαιρετὸν κάσρον, ἢ Πετζόρα κατὰ τὸ Παραθαλάσιον, ὅπερ ὁ Πετζόρας ποτ. διὰ ἐξ ἑσμάτων μεγάλων χωρεται εἰς τὴν Παγαμνίαν Θάλασσαν. Πλησίον τῶ κάσρου, κείται καὶ Φρέζιον καλέμενον Πικεϊέζερο, πρὸς ἑκατέραν ὁχθίαν τῆ ποτ. κείται Ὀρη, τὰ ὁποῖα οἱ Ῥῆσοι Ζιερνὸί ποῖας καλεῖσι, ταῦτε Ζώνιαι τῆς Γῆς. Περμία κοινῶς Περμίση. Σαμοιέδα, κοινῶς Σαμοιέδα, βόρειος Ἐπαρχία τῆς Μοσκοβίας, κατὰ τὰς ἀββολὰς τῆ Ὀβία ποτ., εἰς τὴν ὁποίαν κατοικῶσιν οἱ Σαμοιέδαί, ἕθνος. αὕτη μέρος ἦτον τῆς Ἐρήμου Ταρταρίας. ἢ Σιβηρία αὐτὴ τῆς ὁποίας κατωτέρω. Οὐάτκα Ἐπαρχία ἀνατολική, καὶ πόλις Πρωτεύσα ταύτης, τῆ αὐτῆ ὀνόματος, πρὸς τὸν Βιάτκων ποτ. κειμένη, με κάσρον ἀχυρόν, ἀπέχει αὐτὸ τῆ Καζάνς μίλια κοινὰ 120. Λοππία, Λεκομορία, τὸ Καζανὸν Βασίλειον, τὸ Ἀσραχανόν, καὶ ἢ Βελγάρια. ἰδικώτερον ὅμως διαίρεται αὕτη ἢ Ταρταρία, δεισκομένη ὑπὸ τὴν ἔξισίαν τῆ Μοσκοβικοῦ Βασιλείας εἰς τρία μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον εἶναι ἢ Σιβηρία, κοινῶς Συμπίει, κειμένη ἐν τῇ Ἐρήμῳ Ταρταρία, κατὰ τὸν Ὀβιον ποταμ. μεταξὺ τῆς Κονδόρας, τῆς Λογομορίας, καὶ τῆς Περμίας τῶν Ἐπαρχιῶν, ἦτις ἔξεσκεπάθη καὶ ἐκατώκιδη ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν καὶ πρὸ πολλῶν χρόνων, οἱ ὁποῖοι Μοσκοβίται ἐπύσαν εἰς αὐτὴν καὶ πόλιν τὸ Τοβόλιον, κοινῶς Τομπόλα, καὶ Τομπόλσκα, πρὸς τὸν Ὑρτιν ποταμ., ὅς τις εἰσέρχεται με ταχύτατον τρέξιμον εἰς τὸν Ὀβιον ποτ., καὶ ἐκ τῆ ἑτέρας μέ-

ρης ταύτης τρέχει ὁ Τόμπολ ποταμ., ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου. ἀλλὰ περὶ τῆς Σιβηρίας πλατύτερον εὖ ταῦθα ἂς εἰπῶμεν.

2. Ἡ Σιβηρία, ἢ κοινώτερον εἰπεῖν τὸ Συμπίει, ἢ ὁποῖα εἶναι Σατραπία μεγίστη, καὶ δρυχωροτάτη, περικειμένη κατὰ τὴν ἀνωτέραν διαίρεσιν εἰς τὴν Μοσκοβιτικὴν Ταρταρίαν, ἀρχεται ἀπὸ τῆ Βερχατρίας, καὶ ἀποπερατεῖται ὑπὸ τῆ Ὠκεανῆ, ἐκτεινομένη μᾶλλον κατὰ τὸ μήκος, παρά κατὰ τὸ πλάτος. ἔχει Ὑλας καὶ Δρυμὰς μεγαλωτάτας, καὶ σκοτεινὰς, καὶ Ὀρη ὑψηλότατα, τὰ ὁποῖα ἀρχονται ἀπὸ τῆς Πέτρας τῆ Βερχατρίας, καὶ φθάνουσιν ἕως τῆ Τοργοτζίνσκα Λόφου. ὁμοίως ἔχει λίμνας μεγαλωτάτας, καὶ ποταμὸς μεγίστους, καὶ ἀπείρους Ῥύακας, καὶ Κάμπους δρυχωρὰς, καὶ Λειβάδια αὐτῶν Ποταμοῖς. Οἱ ποταμοὶ παγώνουσιν, πολλοὶ μὲν ἀλοτελῶς, οἱ δὲ μεγάλοι λίαν παγώνουσιν κατὰ βάθος. καὶ μὲ ἄλλοι ὅπερ αὐτὸ τὸ Κλίμα εἶναι ψυχρότατον, εἶναι ὅμως ὑγιέστατον, καὶ διάφορα ἕθνη κατοικῶσιν εἰς αὐτὸ, οἷον μεταξὺ τῆ Βερχατρίας, καὶ τῆς Τομπόλας, ἢ ὁποῖα εἶναι πόλις διάσημος ἐκείνη τῆ Κλίματος, δέρισκονται οἱ Βαγέλσκιαι, παρά τὸν Ὀβιον ποτ. τὸν κοινῶς Ὀμπιν λεγόμενον, οἱ Ὠσιάκοι. αὐτῶν τὸν Τεγγῆσκον ποταμ. κατοικῶσιν οἱ Τεγγῆσκοι. ἔπειτα οἱ Μπράτοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν τὰς κατοικίας αὐτῶν εἰς τοὺς Κάμπους, ἀπὸ τῆ Σεγγλώσκα Φρερίας, κατὰ τὸν Οὐδαν, καὶ τὸν Ζελέγκων τῆς ποταμῆς, καὶ αὐτῶν τὴν Μπαϊκκάλαν Θάλασσαν, οἱ Ναμιασίντζοι, οἱ ὁποῖοι δέρισκονται ἀπὸ τῆ Νερτζίνσκα ποτ., ἕως τῆ Ἀργάνη ποτ. οἱ Μπαργῆτοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἐντόπιοι, καὶ εἰς ἐδούα Βασιλέα ὑποτασσόμενοι, ὡσαύτ' ὅπερ οἱ ἄλλοι εἶναι ἕθνη, ὑποτασσόμενοι εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Μοσκοβίας, πληρώνοντες εἰς αὐτὸν τέλος τὸ κατ' ἔτος, ὅχι ἄλλο, αὐτῶν Σαμῆεια, Ἀλπία, Σιτζάμπια, Κακούμια, καὶ τὰ ἕξῃς. οὗτοι οἱ Μπαργῆτοι κατοικῶσιν, ἀπὸ τῆ Ἀργάνη ποτ. κατὰ τοὺς

Κάμπες. ἢ τελευταῖον πλησίον τῷ Ὠκεανῷ ἀρίστωνται οἱ Σαμοιῆδες, ἢτοι οἱ Ἀλλυλοβόροι, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰς χρείας αὐτῶν, καβαλικεύουσιν Ἐλάφους, ἢ τὰς ζυγνύουσιν εἰς τὰς ἀμάξιας αὐτῶν, ἢ ἄλλα πάμπολλα ἔθνη ᾗδ' αὐτῶν εἰρημνία, τὰ ὁποῖα φέρει τὴν ὑπεταγὴν εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ τὸ ἐπίσιον τέλος, μὲ τὸν νὰ δρέσκονται ἐν ἔχειροι οἱ κρείττους ἀρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ὀυγενέστεροι εἰς τὰ κάστρα, ἔχοντες τὴν τροφὴν των διὰ βασιλικῶν ἐξόδων.

3. Πόλεις, καὶ κάστρα εἰς τὸ Συμπίει εἶναι ὀλίγα, Φρέγια δὲ ἢ Κῶμαι, καὶ Χωρία, καὶ Πογόσια, καθὼς αὐτοὶ τὰ καλῶσιν, εἶναι πολλότατα, εἰς τὰ ὁποῖα ξεχειμάζουσιν οἱ κυνηγοὶ, διὰ τὰ θηρεύουσι τὰ Σαμῆλια, ἢ τὰ λοιπὰ ζῶα. οἷον Κασόρια, Σιτζάπια, Κακούμια, καὶ ἄλλα. τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἐκεῖ παμπληθεῖ ἢ εἰς μὲν τὴν Τομπόλαν, ἢ εἰς τὸ Γουησιεῖν σέλλονται Ἡγεμόνες ἀπὸ τῆς Μοσκοβίας, Ἄρχοντες τὸ γένος. εἰς δὲ τὰ κάστρα, ὅπ' ἀδρέσκονται μεταξὺ τῆς Τομπόλας. ἢ τῆς Γουησιεῖσκας, σέλλονται καθ' ἑκάστην ἀνδραποῖ. εἰς δὲ τὰ πορρωτέρω τῶν Φρέγια, πέμπονται Ἐπιτηρηταί, καὶ Τοπάρχαι ἀπὸ τῆς Τομπόλας, ἢ τῆς Γουησιεῖσκας, οἱ τινες εἶναι Παιῖδες Ἀρχόντων, καὶ καλῶνται Σλαβανισὶ Μπογιάρσκια. ἢ εἰς ἐκείνας τὰς τόπας, οἱ ἐκλεκτώτεροι ἀνδραποῖ καβαλικεύουσιν Ἴππους, οἱ δὲ λοιποὶ Σκυλῖα, μὲ τὰ ὁποῖα φέρει νερόν, ἢ ξύλα, καὶ τὰ ᾗδ' ἀπλήσια, ζῶοντες περὶ ἢ εἰς ἀμάξια, εἶδος ἑτέρα, τὰ ὁποῖα εἶναι μακρὰ, ἢ σενά, ἢ τὰ πλάγιά τις εἶναι ἐλαφρότατα, τὰ ὁποῖα Νάρτας καλῶσι, ἢ εἰς αὐτὰς ζυγνύουσιν δύο ἢ τέσσαρα σκυλῖα. ἐγείρουν ἀκόμη εἰς αὐτὰς τὰς Νάρτας ἢ πανία, μετὰ ὁποῖα ἀρμυρίζουσιν εἰς αὐτὰς, ἐπάνω τῆς χιόνος, ἢ τῆς πάγου, ὡσαύτ' ἐν τῇ Καραβία εἰς τὴν Θάλασσαν. Γίνεται δὲ ἐκεῖ κρύος καὶ πάγος μεγαλώτατον, καὶ χιὼν πίπτει τὸ ὕψος μίαν ὀργειαν, ἢ περὶ ἄλλοτερον καὶ τὴν τῶν τόπων. τὰ δὲ Πλοῖα, μετὰ ὁποῖα πλέουσι τὰς Ποταμῶν, ἔτι εἶναι ξεπάγατοι,

τὰ

τὰ ποιῶσιν ἐκ Σανίδων, ἢ πλέουσι ποτὲ μὲν μὲ Ἀρμσρα, ποτὲ δὲ ἢ μὲ Κωπία.

4. Τὸ ὠραιότερον ζῶον, ἀπὸ τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῇ Σιβηρία γεννώμενα, εἶναι τὸ Σαμῆλιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ζῶον μικρὸν ὠραῖον, ἢ χαρῆμον, εἰς εἶδ' ἄλλο μέρος τῆς Κόσμου τιτιόμενον, εἰμὴ εἰς τὸ Συμπίει μόνον. ἢ τὰ μὲν καλά αὐτῶν γεννῶνται εἰς τὸ ᾗδ' ἀπλάσιον, ἢ εἰς τὰς ψυχρότερας τόπας, ἐκεῖ δὲ ὅπ' εἶναι θερμὸι τόποι ἢ Κῶμοι, γίνονται ἀχαμνά. ἢ ὠραιότης αὐτῶν μὲ τὸ χιόνι ἐρχεται, ἢ τῆς ὡς οἷον τε λυομένης, λύεται καὶ ἢ αὐτῶν ὠραιότης, ἢ ἀπέρχεται. κυνηγοὶ δὲ αὐτὰ οἱ Στρατιῶται, ἢ ἄλλοι κυνηγοὶ ἀπὸ ἐξέως τόπων εἰς τὰς σκοτεινὰς Ἰλίας, εἰς τὰ Ὀρη, εἰς τὰς Ρύακας, ἢ εἰς παντοίας ἀβάτης τόπας, μὲ σαγίττας, ἢ μὲ τὰς παρ' αὐτῶν λεγομένους Κελέμαῖς, κρημνίζοντες τὰ ἐν τῷ δένδρων, τὰ ὁποῖα πιπτόμενα, ἀδύς τὰ ἀρπάζουσι τὰ σκυλῖα, ὅπ' ἔχουσι μεθ' ἑαυτῶν, ἄτινα σκυλῖα ἀγοράζουσιν εἰς ἐκείνας τὰς τόπας, τὸ εἶνα πέντε, ἢ δέκα Ρέμπλια, ἢ περὶ ἄλλοτερον. οἱ ἐξένοι Κυνηγοὶ κείτων θηρεύουσιν αὐτὰ ἔφιπποι, ᾗδ' οἱ Ρῆσοι. ὁμοίως τὰ Ἀλέπια εἰς τὰς Ἰλίας κυνηγοὶ τὰ δὲ Κασόρια εἰς τὰς Ρύακας, τῶν ὁποῖων τὸ νερόν εἶναι μαῦρον, ὡσαύτως ἢ τὰ Σιτζάπια, ἢ τὰ Κακούμια, τῶν ὁποῖων τὰ καλλίτερα γεννῶνται εἰς τὸ Σαργάτσκι. Κυνηγοὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα, ἢ μάλιστα τὰ Σαμούρια, ἢ εἰς Τόπας τῶν Σαμοιῆδων, οἱ ὁποῖοι κατοικῶσιν ἀπὸ τῆς Στομίας τῆς Μεζούα Ποταμῶν, ᾗδ' αὐτῶν Θάλασσαν, ἢ τριγύρω τῆς Μαγλαζείας, ἔως τῆς Χωταῖικα ποτ., ὁμοίως ἢ τριγύρω τοῦ καλῆμεν Πετείνε Ἀκρωτηρίων, ἔως τῆς μεγίστης καὶ ἀπεραντῆς Ἀκρωτηρίων, τὸ ὁποῖον ἢ αὐτὸ εἶναι πετρώδες, ἢ ἀκόμη δὲ τὸ περιέπλευσαν, ἔτε τὸ πέρας αὐτῶν ἐγνώσαν, ἀλλὰ τῆ ἰθὺς αὐτῶν διέρχονται, ἀπὸ τῆς Ἀσίσκας Θάλασσης, εἰς τὴν Ἀμέρσκιαν Θάλασσαν, τὰς ὁποῖας Θάλασσης, βλέπουσι τὸσον τὴν μίαν, ὅσον ἢ τὴν ἄλλω ἀπὸ

πὸ τῆς κορυφῆς, ἤτοι τῆς ὑψηλοτέρας. Τότε αὐτὴ τῆ Ἰθμῶ.
ὀπίσσω δὲ τῆ Ἀκρωτείας τῆς εἰς τὴν Ἀμέρσκαν Θάλασσαν
κυνηγῶσιν οἱ Ῥῶσοι τὸ φαροκόκαλον, καὶ εἰς ὅλας τὰς
ποταμῶς, οἱ ὁποῖοι πίπτουσιν εἰς τὴν Ἀμέρσκαν Θάλασσαν
ἔχουσι παραχειμασίας οἱ Ῥῶσοι, καὶ κυνηγῶσι Σα-
μέρια, καὶ ἄλλα, καὶ ὅλοι εἶναι ὑποτελεῖς εἰς τὸν Βασιλέα
τῆς Μοσκοβίας, καὶ ὅλη ἡ γῆ ἐκείνη, μετὰ τῆς Δαούραν,
Ἐθνης ἑτέρας, καλωτάτα ἐγνώθη.

5. Τὸ δὲ διάστημα, τὸ μετὰ τῆς Μοσκοβίας, καὶ τῆς
Τομπόλσκας τῆς Μιτροπόλεως τῆς Σιβηρίας ἔχει ἔτι.

Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Μο- νασήμερον τῆς Ἀγίας Τριάδος, Βέρσια.	60
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸν Περσλάβιν, Βέρσια.	60
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Ρασόβιν.	60
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Ἰαροσλάβιν, Βέρσια.	70
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὴν Βόλογδαν, Βέρσια.	250
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸν Εἰῶσκον, Βέρσια.	120
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὴν Τότμιν, Βέρσια.	130
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸν Δομπαρόβοκον Ἰάμν.	120
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Οὐσίλογον.	130
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Σολιβιτζεγόδσκοι.	60
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Κανγορόδκον.	540
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Σολικάμσκοι.	400
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Βερχοτέιον.	250
Ἄ	Τὰ ὅποια 250. Βέρσια ἐν καλοκαιρινῇ ὁδοιπορίᾳ διέρχονται ἐν ἡμέραις.	10
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Τυρλιῶσκον Φρέ- ειον, Βέρσια.	250
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Τιμκούι.	110
Ἄ	Πὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὴν Τομπόλσκαν.	250
Ἄ	Τὰ πάντα ἀπὸ τῆς Μοσκοβίας ἕως τῆς Τομπόλσκας.	2860

Κα.

Κατὰ δὲ τὴν ἑαρινὴν ὁδοιπορίαν ἔχει ἔτι.

Ἄ	Πὸ τῆς Μοσκοβίας, διὰ τῆς Μόσκας Ποτα- μῶς, ἕως εἰς τὴν Κολόμναν εἶναι, Βέρσια.	90
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Περσλάβιν τῆς Ρεζα- ρίου.	90
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Κασίμον.	90
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Μέρωμον.	90
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Νιζνινοβογόροδον.	90
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Βασιλιά.	90
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Κωσμάδαμιάσκον.	40
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Τζαμπαζάρ.	20
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Κοκσάικον.	40
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Σβινιάσκον.	40
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Καζάνι.	20
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Στοιμίε τῆς Κάμα ποτ.	60
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Λαίσεβον ἀνω διὰ τῆς Κάμα ποταμῶς.	30
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Ἀλαμπέργκ.	140
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Σαραπέλον.	230
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Ὄσι.	220
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὴν Ὀρλαὺ Πολύχνιον.	190
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Πίσκορον.	30
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Σόλι κάμσκοι.	15
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Βερχοτέιον.	250

Τὸν χειμῶνα, τὸ δὲ καλοκαῖε, καβάλα
ἡμέρας δέκα.

Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Τυρλιῶσκον Φρέειον.	250
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὸ Τιμκούι.	110
Ἄ	Πὸ τῆς Κολόμνας ἕως τὴν Τομπόλσκαν.	250

Τὰ

Τὰ πάντα ὑπὸ τῆς Μοσκοβίας, ἕως τῆς Τομπόλας
ἑαυτῆ ὁδῷ Βέρσια.

2475

6. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς Τομπόλας, διὰ τῆς Κάμπης, ἕως
εἰς τὸ Ἀσραχάνιον, διὰ τῆς Παροικίας τῆς Καλ-
μύκων, τῆς Διερμπέτζκων, καὶ διὰ τῆς Ἰεργίνζο πόλεως
τῶν Μπεχάρων, καὶ ἐκ πλαγίων τῆς Οὐρλεκοβας Παροι-
κίας, διαμέσον τῆς Γιάκκ ποταμῆς εἶναι ὁδοιπορία ἰππικὴ
τρεῖς ἡμισυ Μίλιες.
Καὶ ἕως τῆς Καζάνιν ἐκ πλαγίων τῆς Τιμενίν καὶ τῆς
Οὐφῆ, διὰ τῆς Κάμπης, ὁδοιπορία εἰς Μίλιες. δι' αὐ-
τῆς λοιπὸν τῆς Τομπόλας τῆς Μητροπόλεως τῆς Σιβη-
ρίας, πηγύσσιν εἰς τὰς Σίνας, ἢτοι εἰς τὸ Κιταΐ, οἱ
μὲν τεχυδρόμοι ἐκ τῆς Μοσκοβίας, εἰς διάστημα Μηνῶν
τῆς λάχιστον εὐνέα, οἱ δὲ πραγματεύονται, καὶ οἱ λοιποὶ ἀν-
δρωποι, εἰς διάστημα ἑπτῶν δύο. καὶ δεῦν εἶναι μία καὶ ἡ αὐ-
τῆ ὁδὸς ἢ ἀπάγασα, ἀλλὰ πολλαί. ὁμοίως δι' αὐτῆς πι-
γύσσιν καὶ εἰς τὴν Μπεχαρίαν, καὶ ὑπὸ τῆς Μπεχαρίας
εἶναι ὁδὸς ἐπὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ἰνδίαν, ἀλλὰ πολλὰ δύ-
σκολος, καὶ στερῆ, ὥστε εἰς τόπως μόγις δύναται νὰ περά-
σῃ εἰς μόνος ἀνδρωπος, καὶ πολλὰκις ὑπὸ σφοδρῶν ἀνέ-
μων οἱ ὁδοῖται κατακρημνίζονται ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ φθείρον-
ται. ὅθεν καὶ δεῦν συνεχίζεται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπὶ το-
σῶτον περὶ τῆς Σιβηρίας. Ὁβδورا, Ἐπαρχία βορεία,
πλησίον τῆς Παγωμένης Ὠκεανῆς, μεταξὺ τῆς Ὀβίς ποτ.
πρὸς ἀνατολὰς, καὶ Πετζόρας πρὸς δυσμὰς. εἰς αὐτὴν τῆν
Ἐπαρχίαν εἰς μίαν πόλιν εἶναι, ἀλλὰ Φρέσια τινὰ μόνον,
κτιθεμένη πρὸς τὴν Μοσκοβίτῃν κατὰ τὸ Μεσόγειον
ταύτης, ὅπως κατοικῶσιν Ἔθνη, οἱ Οὐγείσχοι, καὶ οἱ Βο-
γαλίοι. τὸ κατὰ τὴν Ἀκρην τῆς Ὠκεανῆς βορείον μέρος
αὐτῆς καλεῖται ὑπὸ τῶν Βαταυῶν Φεισία Δυτικὴ, καὶ τὰ
λοιπὰ.

7. Δεύτερον μέρος τῆς Μοσκοβιτικῆς Ταρταρίας, εἶναι
τὸ

τὸ Ἀσραχανὸν Βασίλειον, τῆς ὁποῖα πρωτεύουσα πόλις εἶ-
ναι τὸ Ἀσραχάν, μεγάλη μὲ Ἀκρόπολιν ὀχυρωτάτῃν,
πλησίον τῆς Σόμας τῆς Ρᾶ, ἢτοι τῆς Βόλγα ποτ., ἔχουσα
θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ ἀπέχουσα τῆς Κασπίας Θαλάσσης
12. λέγας, καὶ 70. τῆς Τέρκι πόλεως πρὸς βορῆαν. κεί-
ται αὐτὴ εἰς ἐκαίνο τὸ μέρος τῆς Ταρταρίας, τὸ ὁποῖον
Νογαία καλεῖται, ὅπως ἦσαν τὸ πάλαι τὸ ἔθνος τῶν Ἀ-
σκακῶν. Ἐκνεύδουσαν αὐτὴν τὴν πόλιν Ἰωάννης Βασι-
λειος ὁ Βασιλεὺς τῆς Μοσκοβιτῶν, ἐν ἔτει 1554. ὅτε ἐ-
ξώσας ἐκείθεν τὰς Ταρτάρους, ἔφερε Ῥάσους, καὶ τὰς ἐκα-
τοίκησαν εἰς αὐτὴν. αὐτὴ ἡ πόλις εἶναι καὶ Ἐμπόριον πε-
ρεϊφημον, ὅπως πηγύσσιν πολλοί, καὶ διάφοροι Πραγματεύ-
ται ἐκ τῆς Μοσκοβίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Ἀρμενίας,
καὶ τῆς Περσίας, καὶ τὰ ἐξῆς. Πλησίον ταύτης εἶναι Ἀλυ-
καὶ ὀρυκταί, ἐκ τῆς ὁποῖων ἀγάζουσι κομμάτια ἄλατος,
δίκλιν κρυσάλα. εἰς τὸ Ἀσραχανὸν Βασίλειον ἀνάγεται καὶ
τὸ Τέρκιον, κοινῶς Τέρκι, ἡ τελευταία πόλις τῆς Μοσκο-
βιτῶν, κειμένη εἰς τὸ πέραν τῆς Γεωργίας, καὶ πλησίον τῆς
Κασπίας Θαλάσσης, ἐναντίον τῆς Περσίας, διὰ τῆς ὀ-
χυρᾶ, καὶ ἠσφαλισμένη μὲ φύλαξες καλάϊς, καὶ μὲ βοή-
θειαις. Καὶ τελευταῖον τὸ γ. μέρος, εἶναι τὸ Καζανὸν Βα-
σίλειον, ἢ Κασανὸν, τῆς ὁποῖα πρωτεύουσα πόλις εἶναι, ἢ
Κασανὴ, κοινῶς Καζαν, μεγάλη καὶ ὀχυρᾶ, κειμένη εἰς τὸν
Κασανὸν ποτ. κοινῶς Κασαγκὰ, ὅστις ὀλίγον κατωτέρω
πίπτει εἰς τὸν Βόλγαν ποτ., ἔχει Φρέσιον καὶ θρόνον Ἀρ-
χιεπισκόπου, εἶναι ἀκρῆ, καὶ Ἐμπόριον περεϊφημον, μὲ
τὰς κατ' ἔτος δημοτελεῖς Πανηγύρεις. Ἠλθεν ἐπὶ τὸ Βα-
σίλειον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Μοσκοβιτῶν, κατὰ τῆτον τὸν
τρόπον, ὁ Μεχμετσὶμ ὁ Υἱὸς τῆς Ἀβραάμ, καὶ τῆς Νερ-
σουλᾶνης, ὁ Βασιλεὺς τῆς Κασανῆς Ταρταρίας, εἰς τὰς
ἀρχὰς τῆς ἐγνώριζεν ἀνώτερον τὸν Βασιλέα τῆς Μοσκο-
βίας, καθὼς καὶ οἱ πρότεροί τῶν Βασιλεῖς. ὕστερον ὁμοῦ τὴν
ἠδέτισε. διατῆτο μεταξὺ τῆς Μοσκοβιτῶν, καὶ τῶν ἐκεί-
Ταρ-

Ταρτάρων, ἦσαν πόλεμοι ἀδιάκοποι, ἕως ὅτε τελευταῖον Γεωάννης Βασιλείος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Μοσκοβιτῶν καταπολεμήσας τὴν πόλιν ταύτην, τὴν ὑπέταξεν, ἐν ἔτει 1552. μετ' ὅλον τὸν Βασιλείον τῆς ἀπ' ἀνατολῶν τῆς Βόλγα ποταμοῦ, κεῖται τὸ Βασίλειον τῆς Μοσκοβιτικῆς Βελγαρίας, τὸ ὁποῖον παρῶς ἐτι καλεῖται ἢ Χώρα, ἢ τοι "Ορδα ἢ Ζαυολχανῶν, παρῶν ὑποτασσόμενον εἰς τοὺς Ταρτάρους. τῆς παρωτῆς πόλις εἶναι Βελγαρία, κοινῶς Βελγάρ, πλησίον σμικρῆ ποτ. ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω τῆς συρροῆς τῆς Κάμα ποτ. σμίγεται μετ' ἄλλαν τὴν Βόλγαν, ἢ τὴν ἐξῆς. Μεταξὺ δὲ τῆς Κάμα, ἢ Ἀστραχάν, παρὸς τὸν Βόλγαν ποτ., παράκεινται πόλεις Σαμάρα, Σαρατόφ, Κζαείτζα, Τζορνογάρ, καὶ ἄλλα κάστρα ὄχυρα, καὶ μετ' ἐπιμελείαν φυλαττόμενα ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν, καὶ τὰ ἐξῆς.

8. Εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μοσκοβίας ἀνήκουσιν ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι οἱ Κοζάκοι, ἢ Καζάκοι, οἱ ὁποῖοι κατοικῶσι περὶ τὸν Βορυσθένην, καὶ τὸν Τανάϊν τῆς ποτ., ὅθεν ἢ εἶσι διττοῦ γένους εἶναι, ἄλλοι Ζαπορόζκοι καλούμενοι, ἢ ἀπὸ τῆς ἐξαιρέτως Νήσου τῆς Βορυσθένος, ὁποῖα Σαποροβία καλεῖται, καὶ κοινῶς Σαπορόζβ, ἢ ἀπὸ τῆς Σκοπέλων, καὶ Καταρράκτων αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἔπος εἰώθεσι λέγειν. καὶ εἶσι κατοικῶσι εἰς τὰς Νήσους τοῦ Βορυσθένος κατὰ τὴν Οὐκράϊναν, καὶ τὸ Κιόβ, ὑπὸ τὴν ὑποταξίαν τῆς Βασιλείας τῆς Πολωνίας, εἰς τῆς ὁποῖας ἐδόθη εἰς κατοίκησιν, καὶ φυλάξιν αὐτῶν τὸ Τεχτιμιρόβιον, παρὸς τὸν Βορυσθένην ποτ. κείμενον, τὸ ὁποῖον ἔσοντας καὶ νῦν τῆς τῆς πόλις οἱ Πολῶνοι, τῆς κατεσκήλασαν ἄλλο Φρέλιον, εἰς τὴν αὐτῆς "Οχθίαν κείμενον, καὶ Κεδάκ καλούμενον, καὶ εἶσι εἶναι οἱ πάλαι Βορυσθενῖται ὀνομαζόμενοι. οἱ ἄλλοι δὲ ὀνομαζοῦνται Κοζάκοι Δόνσκι, ὅσοι κατοικῶσι τὰ νήσους τῆς Δόν ποτ., ἢ τοι τῆς Τανάϊδος. οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ Ταναίται Σκύθαι: τὸσον ἐκεῖνοι, ὅσον καὶ εἶσι ἔχουσι Προνομία, καὶ Νό.

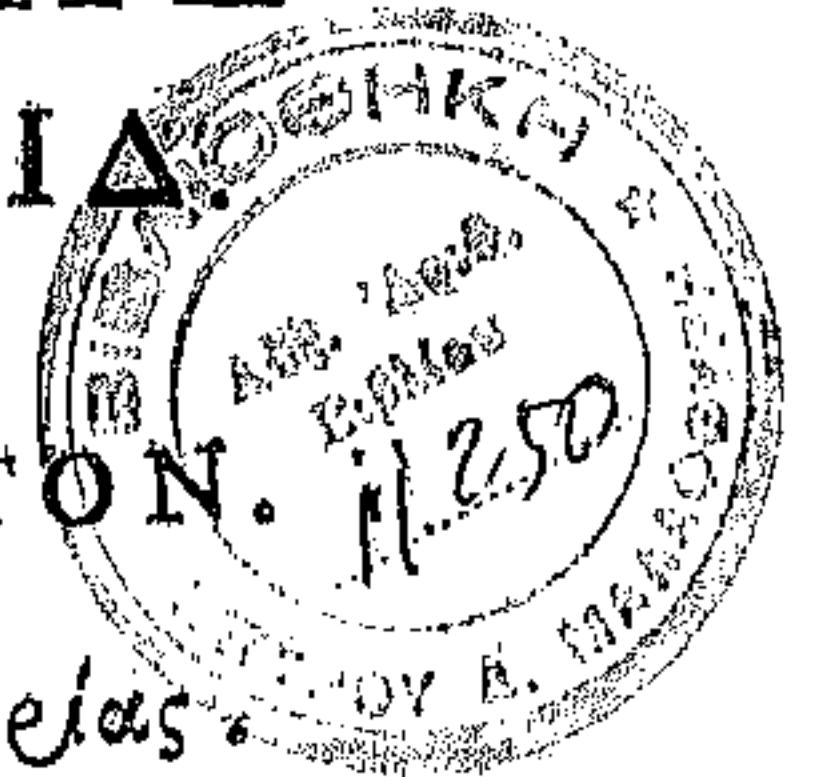
Νόμους ἐδικῆς τῶν, Κετῆλια, καὶ Προεσῆς, ὁμοίως αὐτοῖ χειρονῶσι καὶ Ἀρχιστρατήγους, καὶ τὰ ἐξῆς. φυλάττει τὰ ἔθιμα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ διάφορες ἄποστασίας κατὰ τῶν Πολῶνων ἔκαμαν, καὶ κάμνουν. Κοζάκοι ἐπλήθισαν, ἀπὸ τῆς Κοζάκ φωνῆς, ἢ ὁποῖα σημαίνει Στρατιώτῳ πλανώμενον (α).

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΙΔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ Ταρταρίας.

1. **Η** Ἐν Εὐρώπῃ Ταρταρία, ἢ τῆς Ἐλλάσων, παρὸς διαφορὰν τῆς Μεγάλης λέγεται, εἶναι Χώρα ἢ Τόπος τῆς Εὐρώπης, κείμενος μεταξὺ τῆς Εὐξείνου Πόντου παρὸς μεσημβρίαν, τῆς Μαιώτιδος λίμνης παρὸς ἀνατολὰς, τῆς Μοσκοβίας παρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς Ποδολίας, καὶ Βολινίας τῆς Ἐπαρχιῶν τῆς Πολωνίας παρὸς δυσμῶς. ὅπου τὸ πάλαι ἦτον ἢ μικρὰ Σκυθία, ἢ τοι ἢ Κιμμερία ἐν τῷ μεσημβριῶν μέρει τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας. Σκυθία μὲν ἔτετο τὸ μέρος τῆς Εὐρώπης ἀνομάσθη ἀπὸ τῆς Σκύτους, ἢ τοι τῆς Δέρματος, ἢ ἀπὸ τῆς Σκείτων, ὅπου θέλει νῦν εἶπῃ κατὰ τὴν Γερμανικὴν φωνὴν, ἐκεῖνος ὅπου ῥίπτει τὸ Βέλος. Ταρ-

(α) Περὶ τῆς λοιπῆς Ἐπαρχιῶν τῆς Ρωσίας ἴδε ἐν τῷ περὶ Ἀσίας Τμήμ. Ε'. Περὶ τῆς Ἀσιατικῆς Σκυθίας. Καθόλου δὲ ὁποῖα ἔπαρχια περιέχεται ἐν τῷ ὅρα τῆς Καθολικῆς ἐν τῷ ὅρα Πίνακι.

Ταρταρία δὲ ὑπὸ τῆς Ταρτάρων, οὗτοι δὲ ὑπὸ τῆς Τάιτιρ ποταμ., ὅστις διὰ τῆς Μόγγυλ Τόπης διερχόμενος, πίπτει εἰς τὸν βόρειον Ὠκεανόν, τὸ ὁποῖον ὄνομα ἄρχισε ν' ἀκκέ-
ται ἐν τῇ Εὐρώπῃ σχεδὸν περὶ τὰ 930. ἐπὶ ὑπὸ Χεϊσοῦ.
Καὶ καθὼς οἱ Σκύθαι τὸ πάλαι ἦσαν οἱ πλέον Βάρβαροι, καὶ ἀπαύθρατοι τῆς λοιπῶν ἄλλων Ἐθνῶν, ἕτως εἶναι καὶ τῶρα ἔσται οἱ Τάρταροι, οἱ ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς Σκυθίας ἐλ-
θόντες εἰς τὴν Εὐρώπην, οἱ ὁποῖοι κατ' ἕδρην ἄλλο δια-
φέρισιν ἐκείνων, εἰμὴ κατὰ τὸ ὄνομα μόνον· καὶ ὡσπερ ἐκεῖ-
νοι οἱ Σκύθαι ὠνομάζοντο μὲ διάφορα ὀνόματα, ἕτω καὶ ἔσται οἱ Τάρταροι. διότι ὅσοι κατοικῆσιν εἰς τὰ πέρατα τῆς Ἀσίας, ὠνομάζονται Καλμῦκοι, καὶ Νογᾶῖοι, ὅσοι εἰς τὴν Οὐκράϊναν Διπκοβίται· ὅσοι εἰς τὰ πέρατα τῆς Ποσολίας καλοῦνται Κζερνίμοι· ὅσοι περὶ τὰ πέρατα τῆς Μολ-
δαυίας Μπετζακλίδες· ὅσοι εἶναι περὶ τὰς Ὀχθὰς, καὶ τὰς Ἐκβολὰς τῆς Δαναβίης ποταμ., Δοβεϊτζαλίδες, ἀλλὰ οἱ πλέον ὀνομαστώτεροι εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπου κατεικοῦσι τὴν Ταυρικὴν Χερσονήσον, καὶ τὰς περὶ αὐτὴν Τόπας κατὰ τὸν Πόντον, καὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην, τῆσιν οἱ Κριμι-
λίδες, καὶ οἱ Νογᾶῖοι. ἔσται πάντες κατὰ τὴν Ἑρηνικὴν εἶ-
ναι Μωαμεθανοί, ὑποτασσόμενοι εἰς ἐδικὸν τὰς Χαίλων, ἢ-
τοι Ὑπατον, ἢ Βασιλέα, καὶ ἔσται εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Τέρκων.

2. Τῶν παλαιῶν Σκυθῶν τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ οἱ πλέον ἐνδοξότεροι, ἦσαν οἱ Τρωγλοδίται, οἱ ὁποῖοι ἐκατοίκουσι τὴν κάτω Μυσίαν, εἴτε οἱ Δάκοι, οἱ τινες καὶ Δάκαι ἐ-
λέγοντο, τῆς ὁποῖων τὸν Τόπον οἰκῆσι τανυῦ οἱ Τρανσυ-
λκαιοί, οἱ Μολδαυοί, καὶ οἱ Βλάχοι, καὶ μέρος τῆς Οὐγ-
γραν. οἱ Γέται, οἱ ὁποῖοι ἐκατοίκουσι περὶ ἑκατέραν Ὀχ-
θὴν τῆς Ἰσθμίου ποταμ., μέχρι τῆς Μυσίας, καὶ Δακίας, καὶ ἔσται ἦσαν Γότθοι, ἐλθόντες εἰς ἐκεῖνον τὸν Τόπον ἐκ τῆς Σκανδίας, ὅπερ τανυῦ εἶναι μέρος τῆς Βαλγάρων, καὶ μέρος τῆς Μολδαυῶν. οἱ Τυρχαίται, ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ Γέται, ὅ-
περ

περὶ ἑκατοίκουσι περὶ τὸν Τύραν ποταμ., ἢτοι τὸν Νίσρον, ὅπερ τανυῦ εἶναι ἢ ἀνωτέρα, καὶ κατωτέρα Ποδολία. πλη-
σίον τῶν ἦσαν οἱ Ἄρπιοι, Ἐθνος τῆς Μυσίας, τῆς ὁ-
ποῖων ἢ Χάρα λέγεται τανυῦ Βεσσαραβία, ὑπὸ τῆς Ἐ-
θνος τῆς Βεσῶν. εἰς αὐτὴν πρωτεύουσα πόλις ἦτον ἢ Ἄρ-
πις, ὑπὸ τῆς ὁποῖας ἐκλήθησαν οἱ Ἄρπιοι. Ἀναμεταξὺ εἰς
τὸν Τύραν, καὶ τὸν Ὑπαριν τὰς Ποταμὲς δεύσκοντο οἱ Καρ-
πιοί, οἱ τινες καὶ Κάρποι ἐλέγοντο, Ἐθνος ἐκ τῆς Βα-
σαρῶν, οἰκῆντες ἔσται μεταξὺ τῆς Καρπάθης Ὀρεος, καὶ τῆς
Οὐίσυλα ποταμ. οἱ Καλλίπιδες, οἱ Ἰσρακοί, οἱ ὁποῖοι
ἐκατοίκουσι περὶ τὰς Ἐκβολὰς τῆς Ἀξιακῆς ποταμ., καὶ τὸν
Εὐξεινον Πόντον, τῆς ὁποῖων πρωτεύουσα πόλις ἦτον ἢ
Ἀξιάκη. οἱ Ἀξιάκες, οἱ τινες καὶ Ἀξιάκαι ἐκαλεῖντο, οἰ-
κῆντες μεταξὺ τῆς Ἐκβολῶν τῆς Τύρα καὶ τῆς Ὑπαίνδος τῆς
ποταμ., ἢτοι τὴν κατωτέραν Ποδολίαν. οἱ Ἰάζυγες, οἱ
τινες καὶ Δάζυγες Μαιώται ὠνομάζοντο, οἰκῆντες κατὰ τὴν
Μαιώτιδα λίμνην, μεταξὺ τῶν Ναυβάρων πρὸς δυσμὰς,
καὶ τῆς Ρωξολανῶν πρὸς ἀνατολὰς· οἱ Βασάρναι, οἱ ὁποῖοι
καὶ Πυδκίνοι ἐκαλεῖντο. ἐκ τῶν ἄλλοι ἦσαν εἰς τὴν Γερ-
μανίαν, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σκυθίαν, ὅπερ τα-
νυῦ εἶναι ἢ Ἐλάσων Ῥωσία. οἱ Βορυθσῆται, περὶ τῆς
ὁποῖων εἴρηται ἀνωτέρα. οἱ Νεῦροι οἰκῆντες περὶ τὰς Πη-
γὰς τῆς Βορυθσῆς. οἱ Γέλωνες πλησίον τῆς Νεύρων οἰ-
κῆντες, ἐκλήθησαν ὑπὸ Γέλωνος τῆς Γίης τῆς Ἡρακλέους,
ἔσται ἐσωμήτιζον εἰς τὰς πολέμους, καὶ ἐζωγράφιζον τὰ πρό-
σωπά τας, διὰ τὰ φαίνονται φοβερώτεροι, καὶ ἐπίκου καὶ ἐπ-
πειον αἶμα, οἱ Θασαγέται. οἱ τινες καὶ Θυραγαγέται ἐλέ-
γοντο, πλησιόχωροι μὲ τὰς Γέλωνας, καὶ τὰς Τέρκας, ἐκα-
τοίκουσι εἰς τὰς Δρυμὰς, περὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην, καὶ
ἐτρέφοντο ἐκ τῆς κυνηγεσίας. οἱ Βεδίνοι, καὶ οἱ Ἀγάθου-
σοι, ἦσαν ὅπερ τανυῦ εἶναι ἢ Καργάπολ, καὶ ἢ Βολόγδα
Ἐπαρχίαι, τῆς Μοσκοβίας. οἱ Ἄλανοι, τὰς ὁποῖας τι-
νὲς λογιάζουσι τὰ εἶναι οἱ Διθσανοί, πλησιόχωροι μὲ τὰς

πάντες ἦσαν οἱ Ρωξολανοί, τὰς ὁποίας ὁ Κεδρηνὸς λέγει
να εἶναι οἱ Ρῶσοι τῆς Ξανθῆς Ρωσίας, δηλαδή οἱ Ἀ-
μαξόβιοι οἰκῶντες περὶ τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάσπονος Ταρτα-
ρίας, ὅπως τανῶ εἶναι τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Μοσκο-
βίας. Γεώργιοι Νομάδες. Βασιλίδες, καὶ Ταυροσκύθαι,
ἢ Σκυθώταυροι. Ὁμοίως εἰς τὴν Ἑλλάσπονον Ταρταρίαν ἦ-
σαν Ταῦροι, ἢ Ταυρικοί, οἱ ὁποῖοι ἐκατοῖκον τὴν Ταυ-
ρικὴν Χερσονήσον, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀνεφέροντο καὶ οἱ Βοσκ-
ποῖοι, οἱ περὶ τὸν Κιμμέριον Βόσπορον οἰκῶντες. οἱ
Ίάζυγες Μαιῶται, οἱ κατὰ τὴν Μαιώτιδα λίμνην, ἐντει-
νόμενοι μέχρι τῆς Ταναΐδος ποταμ. Ἀεμασσοί, καὶ Ἐσ-
σέδωνες, καὶ Ταναΐται, ὅσοι ἐξοικυκλιώνοντο μὲν τὴν κάμ-
ψιν τῆς Ταναΐδος ποταμ. κατὰ τὸν Κλεβέριον. ἄλλοι δὲ μό-
νον τείνα Ἐθνη τῶν Σκυθῶν θέντασι. τὰς Μαιώτας, τὰς
Καυκασίας, καὶ τὰς Εὐξιανὰς. Ἡ Σκυθία τὸν παλαιὸν και-
ρὸν ἐκτεινέτο κατὰ πολλὰ, ὅσον εἰς τὸ πλάτος, ὅσον καὶ
εἰς τὸ μήκος, ὡς τε περιεῖχε καὶ τὴν Γαλίαν, καὶ τὴν Ἰ-
ταλίαν, τὰς ὁποίας Κέλτοσκυθίαν ἐκάλου, ὁμοίως καὶ
τὴν Βρεταννίαν, καὶ Γερμανίαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Διαιρεῖται αὕτη ἢ ἐν Εὐρώπῃ Ταρταρία διχῶς, εἰς
τὴν Πρεκοπίαν, ἢ ὁποία ὑπὸ τῆς Ἐντοπίων Πρεκόψκα
καλεῖται, ἢ ἀπὸ τῆς Πρεκόψ, κατέστι τὸ Χαυδάκι, ὅπου ἐ-
γένον εἰς τὸν Ἰθμόν, ἢ ἀπὸ τῆς παρ' αὐτῆς κειμένης Πρε-
κόψ πόλεως, Τάφρος τὸ πάλαι λεγομένης καὶ εἰς τὴν Κρι-
μαίαν, τὴν ἔξω τῆς Χερσονήσου ἔσαν εἰς αὐτὴν περιέ-
χεται καὶ ἡ Ποντικὴ Σκυθία, ἢ ὁποία εἶναι ἐκεῖνος ὁ τό-
πος, ὅπου ἐξελέχεται μεταξύ τῆς εὐρώπης πρὸς βορρῆαν τὴν
Εὐξείνῃ Πόντῃ, πρὸς ἀνατολὰς τῆς Δακίας, καὶ τῆς κα-
τωτέρας Μοισίας, πρὸς δυσμὰς. καὶ τῆς Αἰμυμόντις Ἐπαρ-
χίας πρὸς μεσημβρίαν, τῆς ὁποίας Μητροπόλις ἦσαν οἱ
Τόμοι. (α)

ΚΕ.

(α) Ἡ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Ταρταρία καθὼς ἔῃ ἡ Κριμαία ὑπεσάχθη ἐς τὴν
αὐτοκρατορίαν τῆς Ρωσίας τῷ 1783. ὑπὸ τῆς ἀρχιερατῆρος Ποπιμικίν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Β΄.

Περὶ τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου.

1. Ἡ Ταυρικὴ Χερσονήσος, ἢ ὁποία κοινῶς Κριμαία
καὶ Κρίμι λέγεται, ἔχει ἀπὸ μεσημβρίας τὸν Εὐξείνῃ Πόν-
τον, ἀπ' ἀνατολῶν τὸν Κιμμέριον Βόσπορον, διὰ τὰ ὁποία
εἴεται ἡ Μαιώτις λίμνη μὲν τὸν Πόντον, ἀπὸ βορρῆως τὴν
Μαιώτιδα λίμνην, καὶ τὴν Βύκην λίμνην, ἢ ὁποία Βύκη
τανῶ Σκαμόρτζι λέγεται, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐγένετο Χαν-
δάκιον μέχρι τῆς Καρκινίτικης Κόλπης καὶ ἀπὸ δυσμῶν ἔχει
τὸν Καρκινίτικον Κόλπον. ὑπόκειται αὕτη εἰς ἑδικόν της Ἡ-
γεμόνα, Χαῖλου λεγόμενον, ὁ ὁποῖος δεῖξει καὶ τὰς ἔξω
τῆς Χερσονήσου Νομάδες Τατάρους. αὐτὸς δὲ ὁ Χαῖλος
ὑποτάσσεται εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Τούρκων. ὑπέταξε δὲ αὐ-
τὸς τὰς Τατάρους, ἐλαθέρας καὶ ἀδελφώτας ὄντας τὸ πρό-
τερον, ὁ γ'. Σουλτάν Μερῆτης, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 1584,
ὁ ὁποῖος ἀφ' ἑ ἐνίκησεν αὐτὰς, κινήσας τὸν Χαῖλον αὐτῶν
τὰς ἔδωκεν ἄλλον αὐτῶν, Πρῶτον Χαῖλον, εἰς τὸν ὁποῖον
να ὑποτάσσωνται. καὶ τὰ λοιπὰ. Ἡ Περίμετρος ταύτης τῆς
Χερσονήσου εἶναι μιλίων 560. ἔχει πόλεις ὀκτώ, καὶ ὀκτὼ
χιλιάδες Χωρία, ὡς λέγουσιν. ἀφίσταται ἀπὸ τῆς Ἐκβο-
λῶν τῆς Τύρας ποταμ. πρὸς ἀνατολὰς 250. μίλια, τὴν δὲ
εὐκρίαν τῆς Ταναΐδος πρὸς Εὐρόπον 360. τὸ Νότιον Ἀ-
κρατήριον ταύτης, Κριου Μάτωπον λεγόμενον, ἀφίσταται
τῆς Βυζαντίης πρὸς τὸν Καίριον 350. μίλια. ὁ δὲ Ἰθμός
ταύτης, πλησίον τῆς Πρεκοπίας πόλεως ὢν, ἀπέχει τῆς
Μοσκοβίας πόλεως πρὸς μεσημβρίαν, 460. μίλια. καὶ
δι' αὐτὴν τὸν Ἰθμόν συνεχεται μὲν τὴν Σπερῶν αὕτη ἡ Χερ-
σονήσος, ἐκδέχεται ἀπὸ τῆς βορρῆως ἐπὶ τὸν Πόντον πρὸς
μεσημβρίαν, ἢ ὁποία ἀρχεται ἀπὸ τῆς Ἰθμῶν κατ' ὀλίγον
να πλατιώσῃ, δύο ὑποπλάσσα Ἀκρατήρια, τὸ εἶνα πρὸς ἀ-
νατολὰς, ὅπου ἐστὶν ἡ Θεοδοσία πόλις, Νύμφαιον λεγόμε-

νον, πλησίον τῶ ὁποῖα εἶναι ἢ πάλιν τῶ αὐτῆ ὀνόματος, Κίπεικο κοινῶς λεγομένη, ἢ τὸ ἄλλο πρὸς δυσμᾶς, Παρθεσίον καλέμενον, Γγιδερλεεὶ κοινῶς λεγόμενον. Ἐν τῇ ἄκρῃ τῆ Κιμμερίας Βοσπόρου, μεταξύ τῶ ὁποῖων Ἀκρωτηρίων περιλαμβάνεται ὁ Καλὸς Λιμὴν, Κόλπος τὶς ὢν, κακῶν τῶν τῶ ἄκρων πάλιν μεικρῶν, λήγει εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τὸ λεγόμενον Κεῖου Μέτωπον, ἢ κοινῶς Ἰμκερμύ. ἀπέχον τῆς Θεοδοσίας πόλεως σχεδὸν 100. μίλια, καὶ 120. τῆς Καρκίνης πρὸς νότον, τὸ ὁποῖον ἀντικεῖται τῆς Αἰγιαλῆς τῆς Ἑλλάσσορος Ἀσίας. Οἱ τὸν Βόσπορον οἰκιστὲς Κιμμέριοι ἀνομάσθησαν ἀπὸ τῶ Κίμβρων τῶ Παρωκαλίτων Γερμανῶν, οἱ τινες ἐστράτευσαν ποτὲ εἰς τὴν Μαιώτιδα. τῆς Κιμμερίας ἐδιώξαν οἱ Σκύθαι, τῆς Σκύθας οἱ Ἕλληνες, οἱ οἰκήσαντες τὸ Παντικάπαιον, καὶ ἄλλας πόλεις· τὸ δὲ Κιμμερικὸν πόλις ἦτον πρότερον, ἐπὶ τῆς Χερσονήσου Ἰδρυμόνον, τὸν Ἰθμόν τᾶφρῶ καὶ χώματι κλείουσα.

2. Αὕτη ἡ Ταρταρικὴ Χερσονήσος ἐλέγετο ὑπὸ τῶ Παλαιῶν Γαζαρία, ἢ ἦτον Περσίφημος, πόσον διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς γῆς, ὅσον καὶ διὰ τὰς ἀλιεύσεις, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν οἱ Ἕλληνες εἶχασιν πόλεις καὶ Ἀποικίας αὐτῶν, καὶ πολὺν καιρὸν ἐστάθη ὑπὸ τῶ ἔξοσιον διαφόρων Ἡγεμόνων, οἱ τινες Βοσπορονοὶ ἐπωνομάζοντο, διαφορᾶς τῶ ἔξοσιον ταύτης, καὶ τῶ διοίκησιν χωρῆνοι, ἕως ὅπῃ ἐκυεῖδσαν αὐτῶ οἱ Ταῦροι Σκύθαι, παρωνομάσαντες αὐτῶ ἀπὸ τῆ ὀνόματος αὐτῶν Ταυρικῶν, τῆς ὁποίας Ταύρος νικήσας ὑπερον ὁ Βασιλεὺς τῆ Πόντου Μιθριδάτης, ἐφόδισε τῶ Ἐπαρχίαν ταύτῃ εἰς τὸν μεγάλον τῆ Βασίλειον· ἔτος δὲ νικήσας ὑπὸ τῶ Ῥωμαίων, ὅχι μόνον τῶ Ταυρικῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Πόντον ἔχασε. Μετὰ ταύτῃ δὲ τῶ νίκῃ, οἱ Ῥωμαῖοι νέες Βασιλεῖς εἰς ἑτάτα τὰ μέρη ἔβαλον, τῆς ὁποίας ἐκάλεσαν Βασιλεῖς τῆ Βοσπόρου, καὶ εἰς τῶ διαίρεσιν τῆς Αὐτοκρατορίας, αὐταὶ αἱ Ἐπαρχίαι προσεγράφησαν εἰς τῶ ἀνατολῶν. Τὸ μείζον καὶ κρείττον μέρος ταύ-

της τῆς Ταυρικῆς, ἐξέστιασαν καὶ οἱ Γερμανοὶ ποτὲ μετὰ τῆς Ῥωμαίων, διὰ τῆ ἑαυτῶν Στόλη, ὅλον δηλαδὴ τὸ Παραθαλάσιον αὐτῆς. ὕπερον δὲ ἐν ἔτει 1250 εἰσῆλθον εἰς αὐτῶ οἱ Τάρταροι, καὶ δὴ ἐδιώξαν ὀλοτελῶς ἐκείθιν τῆς Γερμανοί, με ὅλον ὅπῃ πούλα τῆς ἔβλαψαν, ἕως ὅπῃ βιασθέντες ἐσυμφώνησαν νὰ τῆς δίδωσιν ὡς ὑποτελεῖς εἰς ἅπασαν τὸ κατ' ἔτος. Οἱ Τάρταροι λοιπὸν ἐκυεῖδσαν τὸ λοιπὸν μέρος ταύτης τῆς Χερσονήσου, καὶ τῶ ἔξω τῆς Χερσονήσου Σκυθίαν, ἢ ὁποία τανυῶ Νογαία λέγεται. ἀφ' οὗ δὲ ἐκυεῖδθη ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπὸ τῆ β. Σελτῶν Μεχμέτ, ὀλίγον ὑπερον ἐδιώχθησαν ὑπ' αὐτῆ καὶ οἱ Γερμανοὶ, ἐκ τῶ πόλεων τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου.

3. Πόλεις ταύτης ἦσαν καὶ εἶναι Παραθαλάσιαι μετὰ τὸν Ἰθμόν πρὸς τῆ Καρκινίτη Ποταμῶ, ἢ Εὐπατορία, ἢ τις καὶ Πομπηίουπολις ἐλέγετο, εἶτα Δανδάκη. μετὰ ταύτην εἶναι Συμβόλων λιμὴν, ἢ τῶ Πάπτων, κατὰ τὸν Στράβωνα, Σίβελα κοινῶς λεγόμενος. ἔπεται τὸ Παρθεσίον Ἄκρον. Χερσονήσος πόλις μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπος, ἢ ὁποία ὑπερον ἔγινε Μιτρόπολις· εἰς αὐτῶ ἐξωῖσθη καὶ ἀπέθανε Κλήμης ὁ Πάπας, λέγεται κοινῶς αὕτη Τοπετορικῶν, ἀπέχει ἀπὸ τὸ Μέτωπον τῆ Κεῖς πρὸς βορέαν 50. μίλια, καὶ 70. ἀπὸ τῶ Καρκίνῃ πρὸς νότον. αὕτη ἐρρέθη καὶ Ἡράκλεια, πρὸς τὸ σῶμα τῆ Καρκινίτη Κόλπου ἀεροκομείη. οὗ σμακρῶν ταύτης εἶναι ὁ Κτούης Λιμὴν, κοινῶς λεγόμενος Ἀλικαῖς, ἢ Σαλίνας. ἔξωμακρᾶ τῆ 40. μίλια εἶναι Κεῖς Μέτωπον τὸ Ἀκρωτήριον, καὶ εἰρηται ἀνωτέρω, εἶναι Χάραξ πόλις, ἐν τῇ νοτίᾳ Πλόδρα, ἢ ὁποία τανυῶ κατὰ τινος Κακαγγιόνι καλεῖται, ἢ Γιραπόνδα, εἶναι πλησίον ταύτης καὶ Ἀκρωτήριον τῆ αὐτῆ ὀνόματος. Λαγύρα πόλις ποτὲ τινες λέγουσι νὰ εἶναι τὸ Σελπαρδαράϊ, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι οἱ Καλλιόρδοι τῶ Παλαιῶν. Κόραξ Ἄκρον, εἶτα εἶναι αἱ Ἐκβολαὶ τῆ Ἰσριανῆ ποταμ., εἰς τῆς ὁποίας ἐπίθη ἡ Θεοδοσία, πόλις Ἰωνικῆ, ἀποικος

κος τῆς Μιλησίων, ἥτις καὶ Θεοδοσιόπολις ἐλέγετο, εὐδοξος, μετ' Ἐρόνον Μητροπολίτη, τῶν ὁποίων ἐκτεινάσκειν ὁ β'. Σελταὺν Μεχμέτ· πιστεύεται αὐτὴ ὑπὸ τῆς πολλῶν νὰ εἶναι ὁ Καφφάς, πόλις ἐξαιρετος τῆς Χερσονήσου, καὶ Ἐμπόριον διάσημον ὑπὸ τῶν ἐξουσίαν, καὶ φύλαξιν τῆς Τούρκων, μετ' ἡμισία χαρητικὸν, ἀπέχων τῆς Χερσονήσου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς 140. μίλια, καὶ 70. τῆ Παντικαπαίε, τὰ δὲ Βυζαντίε 400., τινὲς δὲ καὶ κρείττον λογιάζουσιν, ὅτι ἡ Θεοδοσία νὰ λέγεται πῶρα Τεσβά, ὁ δὲ Καφφάς νὰ εἶναι ὁ λιμὴν τῆς Ταυρασκυθῶν λεγόμενος ποτὲ Καῦον, ὁ ὁποῖος κηζήθη ἐκ τῆς κρημνισμάτων τῆς Θεοδοσίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει πρὸς δυσμὰς 30. Μίλια. μετὰ δὲ τῶν Θεοδοσίαν εἶναι τὸ Νυμφαῖον Ἀκρωπίεον. Κατὰ δὲ τὸν Κιμμέριον Βοσπόρον εἶναι Ταρυντάτη, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται Μαγκάπ, Φρέιον ὄχυρον. Παντικαπαίε, ἥτις καὶ Παντικαπαῖον λέγεται, καὶ κοινῶς Παντικό, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς πλησίον Παντικαπῶν ποταμ., ἀφίσταται τῆς Θεοδοσίας μίλια 90., πάλιν ὄχυρατάτη κτίσμα τῆς Μιλησίων. τινὲς λέγουσιν ὅτι αὐτὴ νὰ λέγεται παντὶ Κέρτζ. Πρόσέτι πόλις παντὶ Παραθαλάσσιαι εἶναι Καρα Σαῖ, ὑποθαλασσινή εἰς τὸν Χάων, ὡσαύτω καὶ ὁ Κισλαβές, ἥτοι ἡ Κοσλοβία, ἡ ὁποία εἶναι ὁ λιμὴν τῆς Χερρόνιτων, καὶ ὁ Μπαλεκλαβας, τὸ ποτὲ Παλάκιον, τὰ ὁποία εἶναι Κάσρα διάσημα. (α)

4. Μεσόγειοι δὲ πόλις ταύτης εἶναι, Μητρόπολις μὲν καὶ πρωτεύουσα τὸ Μπαχτζέ Σαράϊ, ἥτις πρότερον Βακκάσαρα ἐλέγετο, καὶ Ἄκ Σαράϊ ἥτοι Λακκόπολις, διεσπομένη σχεδὸν εἰς τὸ μέσον τῆς Χερσονήσου, εἰς αὐτὴν ἔχει τὸν Ἐρόνον τὸν Ὁχῆος, ὁ ἡγεμὼν τῶν Ταρταίων. Τάφρος καὶ Τάφραι, ἥτις καὶ Νεάπολις ἐκλήθη, πόλις τῆς Χερ-

(α) Πλησίον τῆς κῆτιαι ἔῃ Σεβασόπολις, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας Δικαστείνης β'. ἔχουσα ἡμισία ἐξαιρετων, ἔῃ Ἐπίγειον.

Χερσονήσου εἰς τὸν Ἰθμόν, σμικρὰ μὲν, ἀλλὰ μετ' Κάσραν ὄχυρον, ἡ ὁποία ὑπὸ τῶν Ταρταίων, Ὁρ, καὶ ὑπὸ τῶν Τερκανων, Ὁρ-καπί, λέγεται, ὑπὸ δὲ τῶν Πολωνίων Πρεκόπ. τῆς τῆς Ἰθμῶς τὸ πλάτος εἶναι σταδίων 37. κατὰ τὸν Ἐσκοφ. ἀφίσταται τῆς Θεοδοσίας πρὸς βορρῆαν 100. μίλια, καὶ τῆς Κιμμερίας Βοσπόρου πρὸς δυσμὰς 140., ὡσαύτω καὶ τῶν Ἐμβολῶν τῆς Ταναΐδος 380., δεισσοκεται μετὰ τῆς Καρκινίτης Κόλπε πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Βύκης λίμνης, ἥτοι τῆς Βεγάς πρὸς ἀνατολὰς. Ταράνα, Ποσιγία, Παράσα, Κιμμέριον πόλις ποτὲ, ὡσαύτω καὶ αἱ ἀνωτέρω. ἔσμακρὰ τῆς σόματος τῆς Κιμμερίας Βοσπόρου, 25. μίλια ἀφίσταται τῆς Κοροπονδάμης πρὸς δυσμὰς, καὶ ἄλλα τσαῦτα τοῦ Παντικαπαίε πρὸς νότον. Πορτάκρα, Βοιῶν, Ἰλέρατον, Σπαρτάχη, Βοδάτιον, Κύταιον, Ταζός, Ἀργαδα, Τάβαια, καὶ ἄλλα κατὰ τὸν Πτολεμαῖον. Κεϊμαία, ἡ ὁποία παντὶ Κεϊμ λέγεται κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν καὶ ὅλη ἡ Χερσονήσος, πάλιν σμικρὰ, καὶ παλὺ ἐσμακρὰ τῆς Θαλάσσης διεσπομένη. καὶ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Γ'.

Περὶ τῆς Ταρταρίας, τῆς ἔξω τῆς Χερσονήσου καίμης.

1. Ἐξω τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου, ὅπου τὸ πάλαι ἦτον τὸ Βόρειον μέρος τῆς Μικρῆς Σκυθίας, καὶ ἐκατοῖκον Ἐθνη, οἱ Βασιλίδες, οἱ Σκύθαι, οἱ Νομάδες, καὶ οἱ Μαιῶται, κατοικῆσι πῶρα οἱ Νογαῖοι Τάρταροι, διεσπαρμένοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, παράμοια μετὰ τῆς παλαιῆς Σκυθίας, μὲν ἔχοντες πόλις, ἔτε ἄλλη καμία πόλις εἶναι εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, πᾶρεξ ἡ Ταναΐς πόλις, ἡ ὁποία παντὶ Ἀζάκ κοινῶς λέγεται, πάλιν καὶ Ἐμπόριον πρεῖφηνον τῆς Πρεκοπίας Ταρταρίας, εἰς τὸ πέρασ τῆς Μοσκοβίας διεσπομένη, πλησίον τῆς Ταναΐδος ποταμ., ἀνω τῶν Ἐμβολῶν αὐ-

αὐτὴ 15. μίλια, καὶ πόρρω τῆς Θεοδοσίας, ἢ τῆς Καφρα πρὸς τὸν Καϊκίαν μίλια 400. αὕτη ἐπαρτήθη ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν, εἴτα ἀπ' αὐτῶν τὴν ἐπῆραν οἱ Τῆρκοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν πάλιν τὴν ἐπῆραν οἱ Μοσκοβοί ἐν ἔτει 1696., οἱ τινες τὴν ἀχειρώσαν, καὶ τὴν ἐδυνάμωσαν κατὰ πολλὰ κατὰ ἀπὸ τὸ Ἀζάκ, ἐκεῖ ὅπου πάλιν σκεῖται ἢ εἰχυσίς τῆς Ταϊνίδος ποταμοῦ. πρὸ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἔκτισαν οἱ Τῆρκοι Φρέσια, καὶ εἰς τὸν ἑὸν καὶ εἰς τὸν ἄλλον Αἰγιάλον, εἰς τὰ ὅποια Κασιέλλια ἐδυνάοντο νὰ κλείνῃ τὴν εἰσοδὸν τῆς λίμνης, καὶ ἔξοδον, μετὰ Ἀλυασον, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὰς Διψικὰς Ἀνάγια τῶν Ρῥάσων, τὰ ὅποια οἱ Ἕλληνες Καμαράς ἐκάλεον, καὶ τῶν Τζερκέσιδων. ἡ Ταυκίς πόλις ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, τῶν ὀρεισάντων ποτὲ τὸν Βοσπόρον, τὴν ὅποιαν πόλιν ἀπειθῆσαν ὀξεπόρθησε Πολέμων ὁ Βασιλεύς. Λείαρον πόλις ποτὲ ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀκρῇ τῆς Μαιώτιδος, μεταξὺ τῆς Ἀζιάκας, καὶ τῆς Βίνας τῶν ποταμῶν λέγεται κοινῶς Σαλινέα. μεταξὺ δὲ τῆς Γέρρας, καὶ τῆς Ἀγάρας ποταμοῦ, ἦτον πόλις οἱ Κρήμιοι, μεταξὺ τῆς Λύκας, καὶ τῆς Ποείτης τῶν Ποταμῶν ἦτον Ὑγρεῖς πόλις, καὶ ἄλλαι.

2. Διάσημος λίμνη ταύτης τῆς Ταρταρίας, εἶναι ἡ Μαιώτις, κληθεῖσα ἕως, ὡσαύτῃ εἶναι Μήτηρ καὶ Μαιούτεια γένους παντὸς ἰχθύων. λέγεται ὑπὸ τῶν Παροίκων Τεμερίνδα, ὡσαύτῃ νὰ εἴπῃς Μήτηρ τῆς Θαλάσσης, ὑπὸ δὲ τῶν Σκυθῶν Καρμπαλέκ, οἷον εἴπειν, πόλις τῶν ἰχθύων, καὶ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊῶν: Μέρ δ' Ἀζόφ, μεταξὺ ὀρειστικῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας πρὸς βορρῆαν, τῆς δὲ Ἀσιατικῆς πρὸς ἀνατολὰς, καὶ μεσημβρίαν, καὶ τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου πρὸς δυσμὰς ἐνέσται μετὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον διὰ τῆς Κιμμερίας Βοσπόρου, χαρίζεται δὲ τῆς Βύκης λίμνης, διὰ τῆς Χερσονήσου τῆς Ζήτανος, ἡ Περίμετρος τῆς εἶναι μιλίων σχεδὸν 600., λέγεται λίμνη, ὅχι δι' ἄλλο, ἀλλ' ὅτι εἰς πολλὰς τόπας τῆς γερὰ τῆς εἶναι ἀβαθῆ. μέρος ταύτης εἶναι καὶ ἡ Σαπρὰ λίμνη. εἴρηται περὶ ταύτης κατὰ

κατ' ἀρχὰς: εἰσβάλλει εἰς αὐτὴν ὁ Ταναῖς ποτ., ὁ Ἀζιάκας, ὅς τις κοινῶς Σολινὰ λέγεται κατὰ τινὰς, καὶ ὁ Βύκος ποτ., ὅς τις κοινῶς λέγεται Σεσεχὰν. ἡ δὲ Βύκη λίμνη, ἣτις καὶ Βῆγες ὑπὸ τῶν Λατίνων λέγεται, Σακὰ Μορτζὶ κοινῶς καλεῖται ὡς εἴρηται. ὁ Πορθμός τῆς σῶματος τῆς Μαιώτιδος εἶναι σταδίων 20. κατὰ τὸν Στράβωνα. περὶ αὐτὸν ἦτον ἡ Ἀχιλλεῖος Κάμη, εἰς τὴν ὅποιαν ἦτον τὸ Ἴερόν τῆς Ἀχιλλέως, ἐν τῇ Περαίᾳ ἦτον Μυρμήκειον Κάμη. περὶ τῆς Βοσπόρου εἶναι ἡ Κοροκονδάμη πόλις, πλησίον τῆς Ἑρμωνιάσσης, εἰς τὴν Ἀκρῇ τῆς Εὐξείνης Πόντου. ταύτης τῆς Κοροκονδάμης ὑπέρεται λίμνη ὀμβρομένης, ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένη Κοροκονδαμίτις, ἡ ὅποια ἐκεῖ χιύεται εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. Πόρρω τῆς Φαναγορίας 50. μίλια πρὸς νότον, καὶ 150. τῆς Σινδιακῆς λιμνῆς πρὸς Δυσμὰς, λέγεται πέρα αὕτη ἡ Κοροκονδάμη πόλις κοινῶς Ταμαῦ, ἀφισαμένη τῆς Παντικαπαῖς πρὸς ἀνατολὰς 15. μίλια, καὶ 70. τῆς Θεοδοσίας πρὸς τὸν Καϊκίαν. Φαναγορία ἦτον ποτὲ πόλις ἀξιόλογος, πρὸς τὴν Κοροκονδαμίτιν λίμνην, πλησίον τῆς Κιμμερίας Βοσπόρου, πέρα δὲ τί εἶναι δεῦν εἶναι φανερόν, εἶχε ποτὲ καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, τινὲς λέγουσιν, ὅτι καλεῖται κοινῶς Ματρίγα, καὶ ἄλλοι Μαποτρονίκα. πλησίον ταύτης τίθενται οἱ Κῆποι, εἴτα ἡ Ἑρμώνιασα, ἡ ὅποια τίθεται πλησίον τῆς Κιμμερίας Ἀκραπείας, καὶ τῆς Βοσπόρου, καὶ λέγεται κοινῶς κατὰ τινὰς Μαδάμβε, ἢ Ματρίγα. ἡ σμακρὰ ταύτης ἦτον τὸ Ἀπατέριον, ἦτοι τὸ Ἴερόν τῆς Ἀφροδίτης. ἡ Φαναγορία κατὰ τὸν Στράβωνα, ἀντικρὺ ἦτον τῆς Παντικαπαῖς, καὶ ὁ διάπλευς τῆς Βοσπόρου ἀμαξοδεται, κατ' αὐτὸν, ἢ ἐν τῆς Παντικαπαῖς εἰς Φαναγορίαν, ὡς τε πλεῖν εἶναι, ἢ καὶ ὁδὸν, ὀρυκτοῖτε εἰσὶν οἱ ἰχθύες, οἱ ὀλολιφθαίτες, ἢ ἐν τῆς κρυσάλλω, θηρότοι γαγγάμη, τῆς ἐργαλείω καὶ τὰ λοιπὰ. ἀδύκεται ταῖς Ἐκβολαῖς τῆς Ταναῖδος ποτ. καὶ ἡ ἴσος Ἀλωπεκία λεγομένη, καὶ Ταναῖς ξέμακρᾶ

της Τανάϊδος πόλεως, ἥτοι τοῦ Ἀζακίου 100. στάδια.
 3. Συνέχονται εἰς αὐτὴν τὴν Ταρταρίαν, ἢ μέρος τῆς
 Βατζακλίδων Ταρτάρων, οἱ ὅποιοι κατοικῶσι κατὰ τὴν Ἀ-
 κρω τὴν Εὐξείνην Πόντον, μεταξύ τῆς ἐκβολῆς τῆς Βορυθ-
 νης ποταμ. καὶ τῆς Τύρας, ἥτοι τῆς Νύσρας, εἰς αὐτὸ τὸ πέρα-
 ρας τῆς Πολωνίας, ἢ τῆς Ἑλλάσποντος Ταρταρίας, πόλις
 ὀνομασθῆναι εἶναι ἢ Ὀζῆ (Ὀκζακὸφ), ἢ ὅποια εἶναι
 ἢ Ἀξιάκη τῆς παλαιῶν, (α) ἀεισκομὴν πρὸς τὸν Εὐξείνιον
 Πόντον, εἰς τὴν ἀνάχυσιν τῆς Βορυθνήης, ἧς ἐγγὺς εἰ-
 σέρχεται εἰς αὐτὸν ὁ Ὑπανις ποτ., κοινῶς λεγόμενος Βό-
 γος, ὅς τις ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Ποδολίᾳ, χω-
 εῖζων ταύτῃ τῆς Βολινίας, καὶ πολλὰς πόλεις ποτίζων,
 διαίρει εἴτε τὴν κατωτέραν Ποδολίαν εἰς δύο μέρη, ἢ εἰσερ-
 χόμενος εἰς τὸν Βορυθνήην, ὀλίγον κατωτέρω εἰσβάλλει μὲν
 αὐτὸν εἰς τὸν Πόντον. τὸ τρέξιμον αὐτῆς εἶναι σχεδὸν μιλίων
 200., ἀπὸ Δυσμῶν ἐπ' ἀνατολᾶς. Ὁ δὲ Βορυθνήης ποτ.,
 κοινῶς καλεῖται Νίγρος, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ ἐξαίρετος τῆς
 Πολωνίας, καὶ ὁ ὠραιότατος τῆς ἄλλων ποταμ. τῆς Σκυ-
 θίας, ἀθάλατον τὸ αὐτὸ νάμα φυλάττων, ἢ ἰχθύας τρέ-
 φων μηδὲν ὅσων ἔχοντες, ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Μοσκοβίᾳ,
 τὴν ὁποίαν ἀφίνοντας, εἰσέρχεται εἰς τὴν Πολωνίαν, καὶ
 πολλὰς πόλεις ποτίζων τῆς Λιθουανίας, αὐξανόμενος μὲν
 πολλὰς ποτ., οἷον τὸν Βερσίναν, τὸν Πείπετον, τὸν Σῶσαν,
 τὸν Δέσσαν, ἢ ἄλλας, διὰ τῆς κατωτέρας Βολιμίας, ἀ-
 πέραν πλησίον τῆς Κιοβίης, ἢ τῆς Κιρκασίης, τῆς ἐξαίρετων
 πόλεων, ἢ τελευταίον εἰσέρχεται εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον,
 ἀπέχων τῆς ἐκβολῆς τῆς Τύρας ποταμ. 50. μίλια, ἢ 100.
 σχεδὸν τῆς βορείης Στόματος τῆς Ἰσρίας πρὸς βορῆαν. 50. στάδια
 200., ἀνωτέρω τῶν ἐκβολῶν τῆς Βορυθνήους εἶναι κατὰ
 τὸν

τὸν Στράβ., ἢ Ὀλβία πόλις, ἥτις καὶ Ὀλβιόπολις λέ-
 γεται, ἢ Μιλητόπολις, τὴν ὁποίαν τινὲς θέλωσι νὰ εἴ-
 ναι ἢ Ὀζῆ, καὶ ἄλλοι λέγωσι νὰ ὀνομάζεται πῶρα κοινῶς
 Στραπενόρ, αὐτὴ ἐκαλεῖτο ἢ Βορυθνήης, πόλις Ἑλλήνως
 ποτῆ. κατὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς Ὑπανίου ποταμ., εἶναι Ἀκρα-
 πείον, ἢ Ἄλσος Ἑλλάως τὸ πάλαι λεγόμενον, εἴτε ὁ Ἰσθ-
 μὸς τῆς Ἀχιλλέως Δρόμης, τῆς ὁποίας τὸ Δυτικὸν ἄκρον,
 Ἰερὸν ἐκαλεῖτο, ἢ κοινῶς Ζαγάει· τὸ δὲ ἀνατολικὸν Μυ-
 σαεῖς Ἀκρᾶ ὀνομάζετο· αὐτὴ δὲ ἢ Χερσόννησος καλεῖται
 κοινῶς κατὰ τὸν Νίγρον, Φιδονῆσι. ἀντικρὺ τῆς ἐκβολῆς τῆς
 Βορυθνήης, πρόσκειται ἢ ἡ νῆσος τῆς Ἀχιλλέως, ἥτις ἢ
 Λόκη καλεῖται, ἢ νῆσος τῆς Μακάρων, ἢ κοινῶς Φίδα-
 νῆσι, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πάλαι ἦτον Νῆος τῆς Ἀχιλλέως,
 ἢ Ἰόανον αὐτῆς ἢ τὰ λοιπὰ, καί τοι ἐρήμη ἀνδραίπων. ἔ-
 σμακρὰ πολὺ τῶν ἐκβολῶν τῆς Βορυθνήης ἐκτίσαν οἱ Τέρ-
 κοι Φρέγια τεῖα, Δογὰν Καλοσί λεγόμενα, τὸ δὲ Κιλμ-
 πορῆνι κεῖται ἀντικρὺ τῆς Ὀζῆ (καλῶς ὀχυρωμένη τα-
 νυῦ ὑπὸ τῶν Ῥώσων). Κατὰ τῆτον τὸν τόπον κτίζεσθαι τα-
 νυῦ ἢ οἱ Μοσκοβοὶ Φρέγια. Μετὰ τὴν ἀνωθεν Ὀλβίαν
 πόλιν, τίθεται ὑπὸ τῆς Πτολεμ. ἢ Ὀρδασός, ἢ ἢ Ὀδη-
 σός (α) ἢ ὅποια τανυῦ ἀγνοεῖται, εἶναι ἢ ποταμ. τῆς αὐ-
 τῆς ὀνόματος, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον Βιβλ. γ'. ὅς τις οὕτως
 μὲν τὸν Ἰσρον. μετὰ ταύτῃ τίθεται ὁ λιμὴν τῶν Ἰσρια-
 νῶν, ἢ μὲν τῆτον ὁ λιμὴν τῶν Ἰσριακῶν. εἴτε τὸ ψιλὸν σά-
 μα τῆς Ἰσρίας τὰ δὲ ἐν τῷ μέσῳ ἔρημα, ἢ ἀνώνυμα. τα-
 νυῦ δὲ μετὰ τὴν Ὀζῆ, ἔσμακρὰ ταύτης μίλια 70. εἶναι
 ἢ Ἐρμῶνασσα, ἑτέρα τῆς ἀνωτέρω, ἢ ὅποια ὑπὸ τῶν Τέρ-
 κων

(α) Αὕτη ὑποτίχθη εἰς τῆς Ῥώσων τῆς 1789. Δεκμ. 6. μετὰ με-
 γάλῃ ὀρμῇ τῶν Ῥωσικῶν στρατομάτων κατηφιθέρουσι τῆς τείχεως
 αὐτῆς.

(α) Ἡτις ὑπὸ τῆς Τέρκων Κοτζιά Μπεϊ ἐλέγητο, ἔ τανυῦ ὑπὸ
 αὐτῶν Ῥώσων Ὀδίσσα, διάσημος κατ' αὐτῆς τῆς χρόνης διὰ τὴν αὐτῆς Σί-
 σον ἰμφοεῖαν. Ἀνωτέρω τῆς Ὀζῆ εἰς 50. λέγ. κατὰ τὸν ποταμὸν Νί-
 γρον κεῖται ἢ ἡ Χερσὸν νῆα πόλις κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς β'. Ἀκατερίνης
 καθὼς ἔ ἄλλα ποτὰ παλίσματα ἐν ταύτῃ τῇ κατηφιθέρουσαν κατ'
 αὐτῆς τῆς χρόνης ἐπαρχίαν.

κων Ἄκ Κερμαν λέγεται, πέντε Λαυκόπολις, καὶ ἀπὸ τῶν Μολδάβων Βιαλογρόδ, πόλις ἰχυρὰ, καὶ πρωτεύουσα τῆς Βεσσαραβίας Ἐπαρχίας, πρὸς τὸ στόμα τῆς Τύρας ποταμ., ἦτοι τῆς Νίτρος δεισσομένη, πέντε μίλια σχεδὸν ἀπέχου αὐτῆ, εἰς αὐτὴν ἔχει τὸν θρόνον ὁ Πασίας· τινὲς θέλουσιν, ὅτι αὐτὴ, ἣτις καὶ Μογκάσρο λέγεται, νὰ εἶναι τῶν παλαιῶν ἢ καλυμένη πόλις Τύρας. ἀλλὰ πιθανώτερον φαίνεται, ὅτι ἐκ τῶν κρημνισμάτων αὐτῆς, νὰ ἐκτίθῃ πλησίον ἢ νυκτὸς Λαυκόπολις, ἢ ὁποῖα ἀπέχει ἀπὸ τὸ Ὀρτιλὸν πόλιν τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου πρὸς δυσμὰς, μίλια σχεδὸν 300., καὶ ἀπὸ τὸ βόρειον Στόμα τῆς Ἰτρος, τὸ ὁποῖον κοινῶς Μπογάζ τῆς Κελίας λέγεται 70. πρὸς βορρῆαν. ὁ Τύρας ποταμ. λέγεται κοινῶς Νίτρος, καὶ ἔχει πέντε ἀρχαῖς ἑκτινὸς σμικρὰς λίμνης τῆς Μελαίνης Ρωσίας, καθεὶθεν πρὸς ἀνατολὰς ἐκνύων, χωρίζει τὴν ἀνωτέραν Ποδολίαν, καὶ τὴν κατωτέραν τῆς Μολδαβίας, καὶ διὰ τῆς Βεσσαραβίας τρέχων, εἰσέρχεται εἰς τὸν Πόντον. (α) Ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῆς τῆς ποτ. Τύρας, ἦτον τὸ πάλαι ὁ Πύργος τῆς Νεοπολέμης, καὶ ἡ Ἐρμώνιακτος Κάμη· ἀπὸ δὲ τῶν ἐκβολῶν αὐτῆς εὐρέως 140., ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη ἦσαν πόλεις, ἐν δεξιᾷ ἡ Νικωνία, ἐν δὲ ἀριστερᾷ Ὀφιῖσα ἐκαλεῖτο. Μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τῆς Τύρας, καὶ τῆς Δανυβίας τῶν Ποταμῶν, εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Βεσσαραβίας Ἐπαρχίας, κατοικοῦσι πανυῶ οἱ Βετζακλίδες Τάρταροι, κατὰ τὴν Ἀκροθαλασσίαν τῆς Πόντου, κληθέντες ἔτις ἀπὸ τῆς Μποντζακ Ἐπαρχίας, ἢ ὁποῖα εἶναι ἢ αὐτὴ μὲ τὴν Βεσσαραβίαν, ἦτοι τὸ ἐλάχιστον μέρος αὐτῆς. Εἰς τὴν ὀχθὴν τῆς αὐτῆς Νίτρος ποταμ. κατὰ τὸ Μεσόγειον, κεῖται τὸ Μπενδέρ, Φρέιον ἰχυρὸν, καὶ μεταξὺ αὐτῆ, καὶ τῆς Νίτρος ποταμ. εἶναι ἡ Γενί Παλάγκα, ἦτοι τὸ Νέον Φρέιον, καὶ ἄλλα Πολίσματα. Παρὰ τῆς ῥηθ.

θούτας Τατάρους τῆς Νογαΐδες, καὶ τῆς Μπετζακλίδες, εἶναι καὶ ἄλλοι, Δομπειτζαλίδες καλυμένοι, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Βεσσαραβίας, ἀπὸ τῆς κατωτέρας Μοισίας, ἐπέχοντες τὸ μεταξὺ τῶν σομάτων τῆς Δανυβίας πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς Βάρνας πόλεως πρὸς νότον. Μετὰ τὸ Ἄκ Κερμαν, εἰς τὸ βόρειον στόμα τῆς Δανυβίας, ἀπέχειται ἡ Ἀχίλεια πόλις, ἢ ὁποῖα κοινῶς Κελλί λέγεται. (α) Μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τῆς Νίτρος καὶ τῆς Δανυβίας τῶν ποταμ., κατὰ τὴν ἀκρὰν τὴν μεταξὺ αὐτῶν τῆς Ποντικῆς θαλάσσης, πρόκειται ἡ Γετῶν Ἐρημία, ἢ ὁποῖα ὄλη εἶναι πεδιάς, καὶ ἀνυδρὸς, ὅπως ἔμεινον Δαρειὸς ὁ Υἱὸς τῆς Ἰσάπεως, διαβάς τὸν Ἰτρον, καὶ ἐκινδυνώσας πανστρατιά νὰ φθαρθῇ ὑπὸ τῆς δίψης ὁμοίως εἰς αὐτὴν, ἀλώθη καὶ ὁ Λυσίμαχος, καὶ τὰ ἔξῃς. τὰ λοιπὰ τῶν, ἐν τῇ περὶ Μοισίας κεφ. ρηθῆσεται.

ΓΕΩ.

(α) Οὕτως διαχωρίζου αὐτὴ σήμερον τὸ Τυρκικὸν βασίλειον ἀπὸ τῆς Ρωσικῆς.

(α) Καὶ ἀνωτέρω ταύτης ἐπὶ τῆς ὀχθῆς τῆς Δανυβίας, 12. λέγουσιν ὅτι τὸ Ἰσμαήλ φρέιον ὀχυρὸν ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῶν Τούρκων, καὶ ἐκκελεύθη ἀπὸ τῆς Ρωσίας πρὸ 1790 ἔπαλιν ἐδόθη ὀπίσω.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΙΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περί τῆς Δακίας, ἢ τοι τῆς Μολδαβίας,
τῆς Βλαχίας, καὶ τῆς Τρανσυλβανίας.

1. **ΜΕ** ὅλον ὅπερ ἡ Δακία τὸν παλαιὸν καιρὸν, πλα-
τύτερον ἔξαπλῆτο, καὶ ἄλλες ὄρας εἶχεν, ὡσαύτῃ ἐκ-
τείνετο καὶ περαιτέρω τῆ Ἰστροῦ, ὑσέρον ὅμως ἐνωτέρα πε-
σειείθη, ἔχουσα ἄπο μὲν Βορέως τὸν Καρπάτιον τὸ ὄρος,
καὶ τὸν Ἰερασὸν ποταμ., ὅς τις κοινῶς λέγεται Πρῶτος, ἀ-
πὸ δὲ ἀνατολῶν αὐτὸν τὸν Ἰερασὸν ποταμ. καὶ τὸν Ἰστρον,
ἢ τοι τὸν Δανέβιον, (ὃ ὁποῖος Ἰστρος καλεῖται, ἀπ' ἐκει-
νον τὸν τόπον, ὅπερ εἰσβάλλει εἰς αὐτὸν ὁ Σαυὸς ποταμὸς
μέχρι τῆς Πόντου. ἄλλοι θέλουσιν ἄπο τῆς Ἀξιμπόλεως, ἢ
καὶ ἄλλως πῶς, ὡς κατωτέρω ρηθῆσεται) ἄπο μεσημβρίας
περατῶται μὲν αὐτὸν τὸν Ἰστρον, καὶ ἄπο δυσμῶν μὲν τὸν Τί-
βισκον ποταμ., ὅς τις καὶ Πατιασὸς λέγεται, καὶ κοινῶς Τίσι-
σα. καὶ ἔτι περὶ ἰσομοσὴν ἡ Δακία περιέχει τὴν Μολ-
δαβίαν, τὴν Βλαχίαν, τὴν Τρανσυλβανίαν, καὶ μέρος τῆς
Οὐγγαρίας.

2. Ἐκλήθη Δακία ἄπο τῶν Δακῶν, τοὺς ὁποῖους ὁ
Στράβων Δάνας καλεῖ, καὶ ὁ Εὐστάθιος Δάκας, ἀφ' ὧν
Δακῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ἐχημάτισαν τὸ τῶν Δέλων ὄνομα,
ὡς φησὶν ὁ Στράβων. τῆς δὲ Βασιλείας αὐτῶν τῶν Δακῶν,
Πάτζινάκας ἐκάλεσαν. λέγει ὁ Πλίνιος, ὅτι πρὸ τῶν Δακῶν

τῶν ἑκατοίκων αὐτῶν τὴν Χώραν οἱ Γέται, ὃ δὲ Στρά-
βων λέγει Βίβλ. ζ', ὅτι ὁ τόπος, ὅπερ ὀρίσκειται με-
ταξὺ τῆς Εὐξείνης Πόντου, καὶ τῶν Γερμανῶν, διχῶς ἐδαι-
ρεῖτο, καὶ τὸ μέρος, ὅπερ ἦτον πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τὸν Εὐ-
ξείνον Πόντον, οἱ Γέται ἐνέμοντο, τὸ δὲ πρὸς δυσμὰς οἱ
Δάκοι. τῆ δὲ Ἰστροῦ Ποταμὸς ἀπὸ τῶν Πηγῶν, μέχρι τῶν
Καταρράκτων, Δανεβία λεγομένη. περὶ τὸν Δανέβιον ἑ-
κατοίκων οἱ Δάκοι. ἀπὸ δὲ τῶν Καταρράκτων, μέχρι τῆς
Πόντου, Ἰστρον καλεομένη. τὰ περὶ τὸν Ἰστρον ἐκράτην οἱ
Γέται, οἵ τινες εἶχον ἐδικῆς τῆς Βασιλείας κατὰ διαδοχὴν,
ἕως ὅπερ καταδαμάσας αὐτῆς ὁ Αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς κα-
τέστησε τὴν Δακίαν, ὅχι πλέον νὰ εἶναι Βασιλείον, ἀλλ'
Ἐπαρχία. ὃ δὲ Αὐρηλιανὸς τῆς κατοίκους ταύτης μετατο-
πίσας, τῆς ἔφερον ἀπὸ περα τοῦ Ἰστροῦ, ἐνοπίσας αὐτῆς
μεταξὺ τῶν Μοισιῶν, ἔσωντας καὶ νὰ ἐνόπτουσαν, ὅτι με-
τὰ νὰ μὴ ἦτον ἱκανὸς νὰ τῆς καταδαμάσῃ, μήπως καὶ τῆς
δοτοσατήσασιν. Μετὰ τῆς ἐκατοίκησαν αὐτῶν τὴν Χώραν
οἱ Σαρμάται, τῆς ὁποῖας καὶ Σαυρομάτας καλεῖται. μετὰ τῆς
τῆς οἱ Γότθοι, μετὰ τῆς Γότθας, οἱ Οὐνοί, καὶ μετὰ τῆς
Οὐνης οἱ Σάξονες, Ἐθνος Γερμανικόν, οἱ ὁποῖοι νικη-
θεῖντες ὑπὸ τῆς Μάγνης Καρόλα, καὶ μὴ δυναθεύτες, ἢ καὶ
μὴ θελήσαντες νὰ ἐπιφέρων τῆς νόμους αὐτῆς, φυγόντες ἐκ
τῆς Σαξονίας, διεσάρθησαν εἰς ὄλιον τὴν Δακίαν. ἀλλὰ
τῶν ἀπάντων πολεμικώτεροι ἐσάρθησαν οἱ Δάκοι, ὡς εἰς
αὐτῆς ποτὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἐδίδον τέλος διωρισμῶν τὸν κάθε
χρόνον.

3. Ἐδαιρεῖτο αὐτὴ ἡ Δακία τὸ πάλαι εἰς Ριπενσίαν,
Ἀλπερίαν, καὶ Μεσόγειον, καὶ ἡ μὲν Ριπενσία, ἡ ὁποῖα
καὶ Παννοδακία ἐκαλεῖτο, εἶναι πανυῦ τὸ Ἐρδὲλ, ἢ μέρος
τῆς Οὐγγαρίας, περιέχουσα καὶ μέρος ἀνόμην τῆς Βλαχίας,
ἀπὸ μὲν τῆς Τιβίσκου, καὶ τῆς Δανεβίας τῶν ποτ., καὶ πρὸς
μεσημβρίαν ἐκνέουσα. εἰς αὐτῶν ἑκατοίκων Ἐθνοὶ Πρεν-
δαυήσιοι, τῶν ὁποῖων πόλις ἦτον τὸ Περσόνιον. οἱ Ἀλβε-
κῆν

κίησιοι, οἱ Σαλδύνσιοι, οἱ Τερσίγγοι, οἱ Βῆρροι, καὶ οἱ Κιγγήσιοι. ἡ δὲ Ἀλπερρία, ἡ ὁποία ἦν μεταξύ τῆς Ριπενσίας, καὶ τῆς Μεσογείας, περιέχει τὴν νῦν Βλαχίαν, καὶ μέρος τῆς Μολδαυίας· εἰς αὐτὴν ἔκατοίκων τὸ πάλαι Ἕθνη διάφορα, οἷον οἱ Πιέφιγοι, οἱ Σιγίλιοι, οἱ Σίνσιοι, οἱ Κοντήσιοι, οἱ Ταϊφάλοι, οἱ Κακοήσιοι, καὶ οἱ Κισοβάκοι. καὶ τελευταῖον εἰς τὴν Μεσόγειον Δακίαν, (ἡ ὁποία καὶ Γεπιδία ἐλέγετο, ἕσα παντὶ αὐτῇ ἡ Τρανσυλβανία, μεταξύ τῆς Οὐγγαρίας, τῆς πέραν τῆς Δανυβίας πρὸς δυσμᾶς, καὶ μεσημβρίας, καὶ τῆς Μολδαυίας, καὶ Βλαχίας πρὸς ἀνατολᾶς, ἐκνήεσσα πρὸς βορρᾶν, καὶ δίκην Θεάτρου περικλειομένη ὑπὸ τῆς Καρπάθου ὄρους.) ἔκατοίκων οἱ Ποιλατίνσιοι, οἱ Βαριδεήσιοι, οἱ Βίηφοι, οἱ Ρατακίησιοι, καὶ οἱ Ταυρίσκοι, τῶν ὁποίων ἡ Χώρα κυρίως ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Παγνονίᾳ ἔσα, Σπεύρμαρμ καλεῖται κατὰ τὸν Λάζιον.

4. Οἱ ἀξιολογώτεροι Ποταμοὶ ταύτης τῆς Δακίας εἶναι ἔτσι. ὁ Ραβῶν ὅστις καὶ Μάριος λέγεται, καὶ Μαρούσιος, καὶ κοινῶς ὑπὸ μὲν τῆς Γερμανῶν Μαείχ, ὑπὸ δὲ τῆς Οὐγγρῶν καὶ τῆς Ἑντοπίων Μαρόνο, εἰσέρχεται τῆς Καρπάθου ὄρους ἐν τῇ Τρανσυλβανίᾳ, ἀπὸ τῆς Πόλεως Νοβερμεράτς, εἶτα ποτίζων τὴν Ἀλβαν Ἰελίαν, τὴν Λίππαν, καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Τρανσυλβανίας, καθὼς καὶ τὸ Χονάδιον τῆς Οὐγγαρίας, σμίγεται μὲ τὸν Τίβισκον ποτ., πλησίον τῆς Σιγγιδάνας. Ὁ Σαργητίας, ὅστις καὶ Σαργητίας ὑπὸ τῆς Τζέτζε λέγεται, καὶ κοινῶς ὑπὸ τῆς Οὐγγρῶν Στρέϊ, ὑπὸ δὲ τῆς Γερμανῶν Ἰσείγ, ἕτος τρέχων διὰ τῆς Βλαχίας, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἰσρον ποταμ. εἰς αὐτὸν τὸν Ποταμὸν κατέχασε τῆς Θεσαυρῆς τῆς Δεκέβαλος ὁ Βασιλεὺς τῆς Δακίαν, ὅταν κατ' αὐτῆς ὁ Αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς ἔφερε πόλεμον, εἰς τὸν ὁποῖον πόλεμον νικήσας αὐτὸν, ἐταπεινώσατε τῆς Δάκας, οἱ ὁποῖοι πόσον ἐσάθησαν πολεμικώτατοι, καὶ ἰσχυροί, ὡς τε οἱ Ῥωμαῖοι ἔδιδον εἰς αὐ-

τῆς τὰ κατ' ἔτος τέλη. ὁ Ἀλέτας, ὁ μέγιστος, τῆς Δακίας Ποταμὸς, κοινῶς λεγόμενος Ὀλτος, τῆς ἀρχᾶς ἔχων ἐκ τῆς Καρπάθου ὄρους, καὶ διὰ τῆς Βλαχίας διερχόμενος, χωρίζει ταύτῃ τῆς Τρανσυλβανίας, ὅπως πολλὰς μικροτέρας Ποταμὸς δεχόμενος, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἰσρον. ὁ Τιάραντος, κοινῶς λεγόμενος Κοτμάα, ὅστις δεχόμενος πολλὰς ποταμ. μικροτέρας, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἰσρον. μεταξύ τῆς καὶ τῆς Ἀλέτα, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἰσρον ὁ κοινῶς ὀνομαζόμενος Οὐρλέης Ποταμὸς. μετὰ τὸν Τιάραντον, τρέχει ὁ Ἄραρος ποταμ., κοινῶς λεγόμενος Ἄρτζεσις, πολλὰς μικροτέρας δεχόμενος ποταμ. πόσον δεξιόθεν, ὅσον καὶ ἀριστερόθεν, μὲ τῆς ὁποίας εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἰσρον. μετὰ τῆτον εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἰσρον ὁ Βίνετας ποταμ. εἶτα ὁ Νάπαεις κοινῶς λεγόμενος Ἰαλομίτζα. καὶ μετὰ τῆτον ἕτεροι Ποταμοὶ ταπεινότερα ὀνόματος, οἷον ὁ Καλματζῆς, καὶ ὁ Μποζέος, ἔπειτα ὁ Ὀρδησός, ὅστις κοινῶς λέγεται Συρετζέλ, δεχόμενος τὸν Μίκοβον, τὸν Ρίμναν, τὸν Σχίμνικον, τὸν Ρίμνικον, ὅστις εἶναι ὑπερὸν μὲ τὸν Σέρεθον, τὸν κοινῶς λεγόμενον Σιρέτι, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέρχονται ὁ Μολδαυίας ποτ. ὁ Βαράλαχος, καὶ ἄλλοι, μὲ τῆς ὁποίας εἰσβάλλει εἰς τὸν Ἰσρον. τελευταῖος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἰσρον ὁ Ἰερασός ποτ., ὅστις καὶ Πύρηθος λέγεται, καὶ ὑπὸ τῶν Σκυθῶν Ποράτα, ἢ καὶ Σοράτα, καὶ κοινῶς Πρῆτος, τῆς ἀρχᾶς ἔχων ἐν τῇ μελαίνῃ Ῥωσίᾳ τῆς Πολωνίας, καὶ διὰ τῆς Μολδαυίας τρέχων, καὶ μὲ ἄλλης Ποταμὸς ἀυξανόμενος, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἰσρον, πλησίον τῆς Γαλάτζι Πολίσματος.

5. Πόλεις ἐπιφανέστεραι τῆς Δακίας ἦσαν τὸ πάλαι αὐται, Ἀκμονία, ἡ ὁποία φαίνεται νῦν εἶναι τὸν Νιζρον, τὸ Σεβεῖνο, κατὰ τὸν Δανυβιον ποταμ., πλησίον τῆς Γεφύρας τῆς Τραϊανῆς, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Αὐτοκράτορος Σούηρας, καὶ Σούηρινὸν κληθεῖσα, ἀπέχει ἀπὸ τῆς Τεμισβάει πρὸς Νότον 50. μίλια, Ἀλβα Ἰελία, περὶ ἧς ἐν τῇ περὶ

Τρανσυλβανίας. Αύγυσια, ἢ ὁποῖα θέλωσι τινὲς νὰ λέγεται κοινῶς Κῆσου, ἢ νὰ δέισκεται πλησίον τῆ Δανυβίε ποταμ. ἐν τῇ Βλαχία, ἢ κατὰ ἄλλους ἐν τῇ Μολδαυία, ἀπέχουσα ἀπὸ τὸ Γαλάτζι 24. μίλια, ἄλλοι δὲ πάλιν θέτουσιν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀλέξαν ποτ. ἐν τῇ Τρανσυλβανία, πρὸς τὰ πέρατα τῆς Βλαχίας, κατὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τῆ Ἀλέτα Ποταμῆ. ἐκτίθη ἢ ὁδὸς λιθόστρωτος, ἢ καὶ Γέφυρα ὑπὸ τῆ Τραϊανῆ τῆς Αὐτοκράτορος ἐπὶ πολὺ διάστημα ἐκτεινομένη, σχεδὸν ἴση μὲ αὐτὸ τὸ ἐνωτέρον πλάτος τῆς Βλαχίας, καθὼς ὁράται εἰς τὸν ἐκδοθέντα Χωρογραφικὸν Πίνακα τῆς Βλαχίας παρὰ Κωνσταντῖνον Κωνσταντῖνον τῆ Σπολγίικῆ. Ζαρμιγέθουσα, ἢ Ζαρμισογέθουσα, ἢ ὁποῖα ὑπερον ἐκλήθη Οὐλπία Τραϊανῆ, περὶ ἧς κατωτέρω ἐν τῇ περὶ Τρανσυλβανίας. ἢ παλαιὰ ἐπιγραφή ταύτης εἶχεν ἔπος. Κολώνια Οὐλπία, Τραϊανῆ Αὐγῆσα Δακία Ζάρμης, Ζεῦγμα πόλις, ὁμοίως ἐν τῇ περὶ Τρανσυλβανίας. Ζερόβαρα, κοινῶς Τεμισβάρ, πόλις τῆς Οὐγγαρίας. Ζεζίδαυα, ἢ ὁποῖα κοινῶς Χῆσι λέγεται ἐν τῇ Μολδαυία. Μαρκόδαυα, κοινῶς Μαργοςῆς, κατὰ τὸν Λάζιον, ἀπέχουσα τῆς Σατζάβας πρὸς Εὐρόστον 32. μίλια. Νάπυκα κοινῶς Βεζέο κατὰ Λάζιον, ἐν τῇ Βλαχία. ἄλλοι τὴν θέτουσιν ἐν τῇ Τρανσυλβανία, κοινῶς λεγομένην Βυτσάου, ἢ Βέζας, ἀπέχουσαν τῆς Κλαυδιεπόλεως πρὸς βορρῆαν 20. μίλια, ἢ 32. τῆ Καρπάθου Ὄρους πρὸς μισημβείαν. Νετίνδαυα πόλις ἐν τῇ Τρανσυλβανία, κοινῶς λεγομένη Νόσκου Στάδτ. Πατρώεσσα, κοινῶς Βρασοβο. Ρουκόμιον, κοινῶς Ρέγκου κατὰ τὸν Λάζιον, ἐν τῇ Τρανσυλβανία. Ραμίδαυα. Τίρισκον ἢ Τάρος, τὸ Τεργόβισον ἐν τῇ Βλαχία. Σαλίται, κοινῶς Σιγέθ ἐν τῇ Τρανσυλβανία κατὰ τὸν Λάζιον, πόλις ποτὲ διάσημος, ταυτὴ κρημιθισα, εἰς Κώμην κεντρώου. Φρατερία, καὶ ἄλλαι. ἄλλα περὶ μὲν τῶν παλαιῶν.

6. Ἐπεὶ δὲ ταυτὴ εἰς ἑτέραν κατάστασιν ἢ Δακία δέρισκε-

εἰσπύεται, χωρίζομένη εἰς τρεῖς Σκτραπίας· δέον ἡμᾶς εἰπεῖν ἰδίως περὶ ἑκάστης· τῆ ὁποῖων οἱ ὄροι, ἢ τὰ σύνορα εἶναι τὸσον συγκεχυμένα εἰς τὰς Γεωγραφικὰς Πίνακας, ὅπως μόγις ξεχωρίζονται. διότι εἰς τὸν τόπον τῆς Μολδαυίας πολλοὶ Συγγραφεῖς θέτουσιν τὴν Βλαχίαν, ἔχουσαν τὰ αὐτὰ Πέρατα, ἢ συνόμορον ἔσαν μὲ τὴν Ξανθίαν Ρωσσίαν, ἀγνοῦντες ὅτι αὕτη εἶναι Νοτιωτέρα, ἢ τῆ Δανυβίε καθάπτεται. Ὁξουαντία, πάλιν, εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας εὐρώνουσι τὴν Μολδαυίαν, ἢ ὁποῖα εἶναι ἐγγυτέρα τῆς Βλαχίας εἰς τὰς Πολωνικὰς Ἐπαρχίας, ἢ τὰ λοιπὰ. ἢ τῆτο προήλθεν ἐξ αἰτίας ταύτης. τὸ πάλαι αἱ δύο αὐταὶ Ἐπαρχίαι μὲ εἷνα κοινὸν ὄνομα ὠνομάζοντο Βλαχία διηλαθῆ, δεικνομένη μεταξὺ τῆ Δανυβίε ἀπὸ μισημβείας, τῆς Τρανσυλβανίας ἀπὸ Δουσῶν, τῆς Ποδωλίας ἀπὸ τῆς Εὐξείνου Πόντου ἀπ' ἀνατολῶν, καὶ ἐδιδαιρεῖτο αὕτη ἢ Βλαχία εἰς δύο, εἰς Ἀνωτέραν Βλαχίαν, καὶ Κατωτέραν, ἢ εἰς Μείζονα ἢ Ἐλάσσονα. ἢ ἢ μὲν Μείζον ἢ Ἀνωτέρας Μαυροβλαχία ἐκαλεῖτο, ἢ ὁποῖα ὑπερον Μολδαυία ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Μόλδα Ποταμῆ, ἢ Καραμπογδανία, ὅχι ὡς τινες οἴονται, ἀπὸ τῆς Καρα, ὅπως κατὰ τὴν τῆς Τέρμων Γλώσσαν σημαίνει τὸ Μέλαν, ἢ Μπογδά, ὅπως σημαίνει τὸν Σίτον, ὡσαύτ' ὅπως ἢ ἢ γυνῆ μέλανα Σίτον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Ἡγεμόνος Μπογδάν. λέγεται προσέτι αὕτη καὶ Μολδοβλαχία. ἢ δὲ Ἐλάσσον ἢ Κατωτέρα, Οὐγκροβλαχία ὠνομάθη, καὶ τὸ πρῶτον εἰς αὐτὴν ἔμεινε τὸ ὄνομα τῆς Βλαχίας. ἢ κυρίως λεγομένη τῆτε τὸν ὄνομα, αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν ἐνοῶμεν, μὲ ὅλον ὅπως τὸ πάλαι Οὐαλαχία, ἢ κοινώτερον Βαλαχία, ἢ Βλαχία ὅταν ἐλέγγοτο, πόλις τῆς ἰδίας Ἀφεικῆς, ἢ σμακραῦ ἔσα ἀπὸ Τάνεσι ἐνοεῖτο. ὑπὸ δὲ τῆς Ἐντοπίου καλεῖται αὕτη ἢ Βλαχία, Βολόσκα Ζέμλε, τῆτεσι Βλαχία Γῆ, ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ Ἐθνεως, τὸ ὁποῖον Βολόχου καλεῖται. ὁ δὲ Ἡγεμόνων ἑκατέρας Ἐπαρχίας καλεῖται κατὰ μὲν τὴν Σαρμα-

τικῶ φωνῶ Βοσβόδα, κατὰ δὲ τῶν Σλαυονικῶν Γοσπο-
δάρ, τὸς ὁποῖας Ἡγεμόνας οἱ Βασιλεῖς τῆς Ῥωμαίων Δε-
σποτίας ἀγάλαν, ὄντας εἰς αὐτὰς τὸς Βασιλεῖς ὑποτασο-
μένους, καθὼς καὶ ταυῶν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Τέρκων.

7. Τόσον ἡ Μολδοβλαχία, ὅσον καὶ ἡ Οὐγκροβλαχία
εἶναι εὐφοροτάτη, καὶ εἰς τὰ ποιμνία, καὶ εἰς τὰς ἀγέλας,
Βοῶν, Ἰππων, καὶ εἰτινων ἄλλων τῆς πρὸς τῶν χρεῖαν τῆς
ἀνθρώπων, ὁμοίως καὶ εἰς δημοτικὰς Καρπύς, βρύθμισιν
αἱ δόξομοι Ἀλικαί, ὀρυκτῶν ἀλάτων, δεισκοῦνται εἰς αὐ-
τὰς Μεταλλεῖαι χαλκῆς, καὶ ἄλλων Μετάλλων, πληθύνου-
σιν αἱ Μέλισσαι, ὡς ἐν ἑσθῆνι σχεδὸν ἄλλῳ τόπῳ, καὶ τὰ
λοιπὰ. ὁ αἶρ ὅμως τῆς Μολδοβλαχίας εἶναι πολλῶν εὐ-
κραέστερος τῶ ἀέρος τῆς Οὐγκροβλαχίας, ὡσαύτως λέγου-
σι τινὲς καὶ τὸ ὕδωρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Μολδαυίας.

1. Ἡ Μολδαυία, ἢτοι ἡ Μπουδανία, διηρημένῃ τῆς
Βλαχίας, ὑποπερματίζεται ἀπὸ μεν τῆ βορέως μετὰ τῶν Πο-
λωνίαν, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν μετὰ τῶν Βεσαραβίαν, ἀπὸ δυσ-
μῶν μετὰ τῶν Ἑρδελίαν, ἢτοι τῶν Τρανσυλβανίαν, αὐτὴ ἡ
Ἐπαρχία ὑπετάσσεται πολὺν καιρὸν καὶ εἰς τὸ Οὐγγαρικὸν
Βασίλειον, ὑπερον δὲ ἀφ' ἧς ὑπέπεσον ὁ β'. Σελτανὸν Μεχ-
μέτης τῶν Βλαχίαν, δευρὸν ὑπετάχθη καὶ αὐτὴ ὁμῶς μετὰ τῶν
Βλαχίαν, ἀλλὰ παρελθόντος καιρῶ, τελευταῖον ἦλθε καὶ αὐ-
τὴ ὑπὸ τῶν ἐξουσίαν τῆς Τέρκων. Μητρόπολις ταύτης τῆς
Ἐπαρχίας εἶναι τὸ Ἰάσιον, ἡ κοινότερον Γιάασι, πρὸς τὸν
Μπαχλεῖον ποτ. (ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὸν Πρῶτον ποτ.)
δεισκοῦμενον, εἰς τῶν ὁποῖαν εἶναι ὁ θρόνος τῶ Ἡγεμό-
νος, ἔχουσα καὶ Φρέγιον. Θέλουσι τινὲς ὅτι αὐτὸ να εἶναι
ἡ Αὐγυστία τῆς Παλαιῶν. ἀφίσταται τῆς Σατζάβας πρὸς
ἀνατο-

ἀνατολῆς 50. μίλια, καὶ τῆς Περάτων τῆς Πολωνίας πρὸς
μεσημβρίαν 30. μίλια. ἐλήφθη ποτὲ αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ
τῆς Καζάκαν. Σατζάβα ἢ Σατζάβα, πρωτεύουσα ποτὲ
πόλις τῆς Μολδαυίας, εἰς τῶν ὁποῖαν ἦτον καὶ ὁ θρόνος τῶ
Ἡγεμόνος, δεισκομένη πρὸς τὸν Στρέχ Ποταμὸν, εἰς τὸ
πέρας τῆς Ἑρδελίας (α). Στεφανοβίτζα, ἢ Στεφανὲς
πρὸς τὸν Πρῶτον ποτ. δεισκομένη. Ῥώμανον, πόλις μετὰ
θρόνον Ἐπισκόπου, τὸ ὁποῖον τινὲς λογιάζουσι, να εἶναι
τὸ Ῥυκκόγιον τῆς Παλαιῶν. Βακόβ, ἡ ἑλληνικώτερον Βα-
χοβία, ἡ ὁποία κατὰ τινὰς ὑπάγεται εἰς τῶν Βλαχίαν,
ἀπέχουσα ἀπὸ τὸ Τεργόβισον πρὸς βορῆαν 30. μίλια, εἰς
αὐτῶν τῶν πόλιν ἔδωκε ποτὲ Ἐπίσκοπον, ὁ ἡ. Κλήμης
Πάπας. Χέσιον, ἢ Χέσι πόλις ποτὲ τιμημένη μετὰ θρό-
νον Ἐπισκόπου, αὐτὴ εἶναι τὰ Ζαζίδαυα τῆς Παλαιῶν.
Φαλτζὶ δεισκομένη κατὰ τὸν Πρῶτον ποταμ. Μποχο-
τίνι Πόλισμα μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, ὡσαυτὸ καὶ τὸ Ῥα-
διτζι, καὶ αὐτὸ μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, Τεκόντζι Πόλις-
μα, καὶ τὰ ἐξῆς. κατὰ δὲ τῶν ὄχθων τῶ Νίσρε Ποταμῆ
δεισκοῦνται Πόλισματα ταῦτα, Χοτίνι, Σαρώκα, καὶ ἄλ-
λα. τὸ δὲ Νέμιτζο εἶναι Κάστρον, ἀλλὰ ταυῶν ἔρημον.
ἄλλὰ ταῦτα εἶναι Βασιλεῖ, Βερλάτι, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς δὲ
τὰ σιῶρα τῆς Βλαχίας εἶναι τὸ Φαξάνι, ἐγγὺς τῶ Συ-
ρετζέλ ποταμ. ἔχον πρὸς δυσμὰς τὰ Μωραντζια Ὀρη.
Μωραίλα, τὸ Προΐλαβον πόλις μετὰ θρόνον Μητροπολί-
τα, ἀλλ' αὐτὴ ἀμέσως ὑποτάσσεται εἰς τὸς Τέρκους, εὐρί-
σκειται πλησίον τῆς Συρρόας τῶ Συρέττα καὶ τῶ Δανεβίε
τῶ Ποταμῶν. Ἀξίεπολις, ἢτις καὶ Ἀξιον λέγεται, καὶ
κοι-

(α) Ἡ Σατζάβα, ἢ τὸ Τζερνοβιτς πόλις μικρὰ ἔπάνω εἰς τὸν
Πρῶτον ποταμ. εἰς πόλις τῆς Βυκοβίνας Ἐπαρχίας, ἢτις ἀποστα-
θεῖσα ἀπὸ τῆς Μολδαυίας, πρὸ 1778 ὑπόκειται αὐτῶν εἰς τὸν αὐ-
τοκράτορα τῆς Αὐστρίας, ἔχουσα 132,000 ἐγκαταίκεσι τὰ προϊόντα
παύσης εἰσὶ, Ζαῖν, μέλι, κηρὶ, ἔ ἄλλαι.

κοινῶς Γαλάτζι. (Θάλασσι τινὲς ἄλλοι, ὅτι ἡ Ἀξιόπολις νῦν καλεῖται παντὶ Σάξια, ἡ ὁποία ποτὴ ἦτον τῆς Τριβαλλῶν, ἐν τῇ Κατωτέρᾳ Μοισίᾳ τιθεμένη) πόλις εἰς τὰς ἀρκτικὰς ὀχθὰς τῆς Δανάβου κειμένη, καὶ ἐμπόριον διάσημον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ τῆς Βλαχίας.

1. Ἀπὸ τῆς Μολδαυίας ὡς πρὸς Εὐρόπον κείται ἡ Οὐγκροβλαχία, ἣτις καὶ ἀπλῶς Βλαχία καλεῖται, ἔχουσα ἀπὸ μεσημβρίας τὸν Ἴστρον ποταμὸν, κοινῶς Δάναβην λεγόμενον, καὶ μέρος τῆς Βουλγαρίας. ἀπ' ἀνατολῶν τὴν Μολδαυίαν, ἣτοι τὴν Ππογδανίαν ἀπὸ βορῆως τὴν Τρανσυλβανίαν, ἣτοι τὴν Ἐρδελίαν καὶ ἀπὸ δυσμῶν τὴν Οὐγκυαρίαν, ἐκτείνεται αὕτη ἡ Ἐπαρχία μάλλον κατὰ τὸ Μήνος, καὶ κατὰ τὸ Πλάτος, καὶ διαιρεῖται κατὰ τὸν νεωστὶ ἐκδοθέντα Χωρογραφικὸν αὐτῆς Πίνακα, εἰς δεκάεπτα Θέματα, εἰς τὰ ὁποῖα πόλεις μὲν ὀλίγαι εἰσὶν, ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ Μολδαυίᾳ, Χωρία δὲ, Αὐλαὶ Ἀρχοντικά, καὶ Μοναστήρια, πολλότατα.

2. Μητρόπολις δὲ, καὶ πρωτεύουσα πόλις ταύτης τῆς Βλαχίας εἶναι τὸ Βυκορέσιον, δι' ἧς διέρχεται ὁ Δομβοβίτζας ποταμὸς, ὅστις εὐνῆται μὲ τὸν Ἀρτζεσιν ποταμὸν πλησίον τῆς Γρεβίελ. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Ἡγεμόνος. ἀνω ταύτης πρὸς βορῆαν εἶναι τὸ Τεργόβισον, εἰς τὴν δεξιὰν ὀχθῆν τῆς Ἰαλομίτζα ποταμ. ὅστις δέχεται κατωτέρω τὸν Ρακοβίτζαν ποτ. καὶ τὸν Πράχωβαν, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέρχεται καὶ ὁ Δοφθάνας, καὶ ὁ Σακαρίας, οἱ ποτ., πλησίον τῆς Κίμπικα Πολύχρια. αὕτη ἡ πόλις τὸ Τεργόβισον ἦτον τὸ πάλαι ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς Βλαχίας, εἰς τὴν ὁποῖαν ἦτον ὁ θρόνος τῆς Ἡγεμόνος, ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι αὕτη Τίεσκον, καὶ Τέρεις, καὶ Τάρος, ἀφίσταται αὕτη ἡ πό-

ἡ πόλις τῆς Νικοπόλεως πρὸς βορῆαν 60. μίλια, τῆς δὲ Σιφρανοπόλεως τῆς τελευταίας ἐν τῇ Τρανσυλβανίᾳ 80. πρὸς Εὐρόπον. προσέτι ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι τὸ Τρίφελον τῶν Παλαιῶν νῦν εἶναι τὸ Τεργόβισον, ὅμως ὁ Λάξιος ἀνὴρ δαιμονέστατος τῶν τῆς τῶν, λέγει τὸ Τρίφελον νῦν εἶναι ἡ Φελεσία. Ἰαλομίτζα, πόλις ποτὴ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπωνομάθη ὁ Νάπαρις ποτ. Πλοῆς πολύχριον ἐσμακρὰν τῆς Τελεάζου ποτ. καὶ κατωτέρω αὐτῆς μεταξὺ τῆς Ἰαλομίτζα, καὶ τῆς Πράχωβα τῆς ποταμ., εἶναι Γιωργίτζα Πολύχριον. Μπυζέο, πόλις μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τὴν δεξιὰν ὀχθῆν τῆς ὁμωνύμου Ποταμὸς δεισκομένη, λέγουσιν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ Νάπικα τῶν Παλαιῶν. Ρίμνικον Μοναστήριον εἰς τὴν ἀριστερὰν ὀχθῆν τῆς ὁμωνύμου Ποταμὸς. Πιτές, δεισκομένη εἰς τὴν δεξιὰν ὀχθῆν τῆς Ἀρτζεσι ποταμ. καὶ κάτω πρὸς τὸν Δανάβιον ποτ. εἶναι Χοδιβόια Πολύχριον. εἰς τὴν ἀριστερὰν ὀχθῆν τῆς Δανάβιος εἶναι τὸ Γιργιάβον (Γκιέργκιεβον), ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἔξοχον τῶν Τέρκων ὑποτακτομένη αὕτη ἡ πόλις. Ρέσι Πολύχριον, δεισκομένη πλησίον ἐκεῖ ὅπου σμίγονται μὲ τὸν Κοτμαν Ποταμὸν. δεξιόθεν ὁ Μωράντεβ ποτ., καὶ ἀριστερόθεν ὁ Μωρελιάσκις ποταμ. εἶτα ἐκεῖ ὅπου εὐνῆται ὁ Ἀλέτας ποταμ., ἦτοι ὁ Ὀλτος μὲ τὸν Δανάβιον, εἶναι ὁ Πύργος καὶ ἀνωτέρω μεταξὺ τῆς Ὀλτε. καὶ τῆς Ὀλτέσσι τῶν ποταμ. ἡ τῆς Λιθοστράτου Γεφυρὸς τῆς Τραϊανῆς εἶναι τὸ Μωρακοβάνι. καὶ ἀνω τῆς εἰς τὴν ἀριστερὰν ὀχθῆν τῆς Ὀλτε εἶναι ἡ Σλάτινα. εἶτα πολὺ ἀνωτέρω εἰς τὴν δεξιὰν ὀχθῆν αὕτη εἶναι τὸ Ρίμνικον, Πόλισμα μὲ θρόνον Ἐπισκόπου τετιμημένον. καὶ ἀνωτέρω τῆς Ρίμνικα εἶναι ἡ Τζετατζεΐα, Μοναστήριον μικρὸν, εἶναι καὶ Νῆσος ἐν τῇ Ἀλέτα ποταμ., ἐσμακρὰν τῶν ρηθούτων, Ὀσροβ καλεσμένη. Κραϊόβα, πόλις μὲ θρόνον Ἀρχοντος, Μπάνε καλεσμένη, πρὸς τὸν Ζύον ποτ. δεισκομένη. ὁμοίως αὕτη εἶναι καὶ ἡ Χώρα τῆς Ζύε ποτ. Τζερνέτζ Πόλισμα πρὸς τὸν

τὸν Τομπολίτζαν ποτ. δεισκόμενον· Ρωσάβα ἔσμακρὰν τῶν καταρράκτων τῆ Δανεβίε δεισκομένη. Λεγγνοβία κατὰ τὴν Τρανσυλβανίαν δεισκομένη· καὶ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Δ΄.

Περὶ τῆς Τρανσυλβανίας, ἢ τοι τῆ Ἐρδέλ.

1. **Η** Τρανσυλβανία, (τὸ ὅποιον εἶναι ὄνομα Λατινικόν, καὶ σημαίνει, τόπον πανταχόθεν κλεισμένον ὑπὸ Δρυμῶν, ἢ πέραν τῆ Δρυμῆ.) λέγεται ὑπὸ τῆς Οὐγγρων Ἐρδέλ, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Σίεβενβύργου, τριέσιν Ἐπαύπολις, ὑπὸ τῆς ἑπτὰ Πόλεων, ὅπερ ἔχει. Περιερίζεται αὕτη ὑπὸ τῆ βορέως ὑπὸ τῆς Μελαίνης Ῥωσίας (ἢ τοι τῆς Γαλικίας), Ἐπαρχίας ἕως τῆς Πολωνίας· ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Μολδαυίας, καὶ Βλαχίας, ὑπὸ μισημβείας μέρος ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας, καὶ μέρος ὑπὸ τῆς Βλαχίας. καὶ ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας. Ἐκτείνεται ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμῶν εἰς διάστημα μιλίων 200., ποτίζεται ἀνατολῶν ὑπὸ τῆ Ἀλέταν ποτ. Ὅλοτο κοινῶς λεγομένη, ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆ Μαεισῆ, ἢ τοι τῆ Ραβῶνος Μαροῆζ, ἢ Μερίχ κοινῶς λεγομένη, εἰς τὸ ὅποιον κολπύεται ὁ Κόκελας ποταμ., ὅς τις τρέχει διαμέσω τῆς Ἐπαρχίας, κατὰ τὸ Σάμος ἢ Ζάμος εἰς τὸν Τίβισκον, τὸν κοινῶς Τείσα, ἢ Τίασα λεγόμενον.

2. Αὕτη ἡ Τρανσυλβανία μέρος ἦτον τῆ παλαιῆ Βασιλείας τῆς Οὐγγαρίας, ἐκ τῆ ὁποῖα ἀπεσπάθη ὑπὸ Ἰωάννου τῆ Βασιλέως, ἐν ἔτει 1541., καὶ εἰς ἐκείνην τὴν χρόνον εἶχεν ἐδικῆς τῆς Πείγκιπας, καὶ Ἡγεμόνας, ἔσκατὰ τὸν λόγον τῆς κληρονομίας, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν, ὑπὸ τῆς ἐφορίας τῆ Τέρκα καὶ ὑπακοῆν, ἕως ὅπερ εἰς τὰς ἀπὸ ὀλίγων καιρῶν γεγονότας πολέμους, ἐκυριεύθη ὑπὸ τῆς Καισαρείων Ὀπλων. Μητρόπολις καὶ πρωτεύουσα πόλις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, εἶναι τὸ Κιβίνιον, τὸ ὅποιον λέγεται Σεβελ, καὶ

καὶ Σιμπίν κοινῶς, δεισκόμενον πλησίον τῆ Κιβινίε ποτ., ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Ἀλέταν ποτ., αὕτη ἡ πόλις εἶναι μεγάλη ἄρμιοτάτη, ὄχυρά. καὶ δυνατωτάτη, παραβαλλομένη κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὰς οἰκοδομὰς τῆς οἰκῶν μετὰ τῆ Βιόναν τῆς Ἀουσείας, οἱ ἐγνάτοικοι ταύτης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πάχισι Χειράγραν, καὶ Παράλυσιν, τὸ ὅποιον συμβαίνει εἰς αὐτὰς, ἐκ τῆς χρήσεως τῆ οἴνου, ὡς λέγουσιν. εἰς αὐτῶν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Πείγκιπας, καὶ θρόνος τῆ Ἐπισκόπου, λέγεται καὶ Ἐρμανέπολις καὶ κοινῶς Ἐρμάνσαδτ· ἀπέχει τῆς Κλαυδιουπόλεως πρὸς ἀνατολὰς 15. Λέγας Γερμανικῆς. ἔσκατὰ ταύτης εἶναι αἱ ὄρυκται Ἀλικαὶ εἰς Βυζάνου, ἢ Σάλζβεργ, πέραν τῆ Ἀλέταν ποτ. εἶναι ἡ Στεφανόπολις, κοινῶς Βρασοβὸ, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Κρόνσαδτ, πόλις κειμένη πλησίον τοῦ Φάρκας ποτ., ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Ἀλέταν, εἰς Ἰπώρειαν, κατὰ τὸν τόπον ὅπερ λέγεται Βερτζλαυδ, ἔχει τετὰ Πρῶσσια μεγάλα, εἰς τὸ εἶνα οἰκοῦσι Βέλγηροι, εἰς τὸ ἄλλο Οὐγγροι, καὶ εἰς τὸ τρίτον Σάξονες. Τινὲς λογιάζουσιν ὅτι αὕτη γὰρ εἶναι ἡ Πραιτωρία Αὐγέσα τῆς Δακίας ἐν τῶ πέρατι τῆς Μολδαυίας ἔσα, ἀπέχει τῆ Κιβινίε πρὸς ἀνατολὰς 15. Λέγας, 29. τῆς Κλαυδιουπόλεως, καὶ 22. τῆς Ἀλβας Ἰελίας. ὑπὸ τῆς Οὐγγρων καλεῖται Πρεσλάβ. Σανδάουα, κοινῶς Σχεσβέργ καὶ Σεγεσβάρ, πόλις πρὸς τὸν Κοχέλιον ποτ., ἀπέχουσα τῆ Κιβινίε 10. Λέγας, ὅσας καὶ τῆς Ἀλβας Ἰελίας πρὸς βορέαν. Τινὲς θέλουσιν, ὅτι ἡ Σανδάουα γὰρ εἶναι ἡ Σαντζάουα τῆς Μολδαυίας πρὸς τὸν Νάπαειν ποτ., Πίρον κοινῶς Μέγιες, ἢ Μεγεσβάρ, πόλις πρὸς τὸν Κοχέλιον ποταμ. ἀπέχουσα τῆς Ἀλβας Ἰελίας 8. Λέγας πρὸς βορέαν. Ἀλβα Ἰελία, κοινῶς Βείασενβεργ, καὶ ὑπὸ τῆς Οὐγγρων Γουύλα Σεϊρβάρ, πόλις πρὸς τὸν Ὀμπάϊον ποτ., ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Μαεισόν. ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ Γυμνάσιον, τὰ ὁποῖα οἱ Διδάσκα-

δάσκαλοι κάθονται εἰς τὸν Βαθροειανὸν Οἶκον, ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἰαλίας Αὐγέσης, τῆς Μιτρὸς Μάρκῃς Αὐρηλίου τῷ Αὐτοκράτορος. εἰς αὐτῷ δέονται διάφορα λείψανα ἀρχαιότητος, ἀπέχει τῷ Κιβινίῳ 8. λέγας πρὸς ἀνατολὰς. Ἐν τῆς ἑτέρας ἔχθης τῷ Μαρισῷ πρὸς ἀνατολὰς, ἔπολυ ἀπέχουσα τῆς ἠνωτέρας, εἶναι τὸ Ζεῦγμα, κοινῶς Μολαυβαχ, κάσρον, πορῶ τῆς Κλαυδιόπολεως πρὸς Νότον 3. λέγας. Κλαυδιόπολις, κοινῶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Κλάσενβερν, καὶ ὑπὸ τῶν Οὐγγρων Κολοσβάρ, πόλις μεγάλη καὶ περὶφωτος, πρὸς τὸν Κλεῖν ποτ. τὸν κοινῶς Σάμος λεγόμενον, μετ' Ἀκρόπολιν ἀρχαίαν. εἰς αὐτῷ γίνονται αἱ Σιμάξεις, καὶ αἱ Βελαὶ τῆς Ἐπαρχίας, ἀφίσταται τῆς Ἄλβας Ἰαλίας 9. λέγας πρὸς βορρῆαν, ὅσας καὶ τῆς Βισεικίας. Βισεικία, κοινῶς Βεσέρτζε, καὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Νοέσεν, πόλις λαμπρὰ, καὶ ὄχυρά, κειμένη πρὸς τὸν Βίσειζ ποτ., τῆς ὁποίας ὁ ἀὴρ εἶναι δύσκρατος. ὅθεν εἰς αὐτῷ δέονται, ἄλλοι μὲν κωφοὶ, ἄλλοι ἀναίδητοι, καὶ ἄλλοι βραγχώδεις. αὕτη νομίζεται νὰ εἶναι τὰ Νετίνδουα τῶν παλαιῶν. καὶ αὐταὶ μὲν αἱ ῥηθεῖσαι πόλεις εἶναι αἱ ἑξαιρέτοι τῆς Τρανσυλβανίας, Ἀποικίαι τῶν Γερμανῶν, εἰς τὰς ὁποίας περὶκένται ἀπόμη καὶ ἐλάσσονα Κάστρα, καὶ Πολίχνια ἕκ ὀλίγα.

3. Περαιτέρω τῷ Ἀλέτα ποτ. εἰς τὸν τόπον, ὅπῃ καλεῖται Βέρτζλανδ, τῷ ὁποίῳ εἶναι τὸ Βρασοβό, κείνται κάστρα Φογαράχ, καὶ Τερζβάρ, ἰσφαλισμεία, καὶ ὄχυρά. ἔκειθεν πρὸς βορρῆαν εἶναι ὁ τόπος, ὅπῃ καλεῖται Ζέν, ὅπῃ κατοικῶσιν οἱ Κίκαλοι, ἔθνος τῆς Τρανσυλβανίας, οἱ τινες κατάγονται ἐκ Σκυθικῆς Γούνης, εἰς ἑπτὰ Χάιρας διηρημένοι, μάλιστα ἔτι κατοικῶσι κατὰ τὸν Καρπάθιον τὸ ὄρος, καὶ κατὰ τὰ Πέρατα τῆς Πολωνίας, εἰς πολλὰς Κάμας, καὶ κάστρα, τῶν ὁποίων ἡ ἑξαιρέτος εἶναι ἡ Νοβομαρχία, κοινῶς Νέσμαρκ, καὶ Βασαρέλυ ὑπὸ τῶν Οὐγγρων, κάσρον πλησίον τῷ Μαρισῷ, καὶ πρὸς τὰς Ἰπαιρείας

ρείας τῷ Καρπάθῳ ὄρους, ἀπέχον τῆς Κλαυδιόπολεως πρὸς τὸν Καικίαν 35. μίλια κοινά. Εἰς αὐτὸ γίνονται αἱ Σιμάξεις τῶν Κικάλων, τῶν ὁποίων Πάγοι, ἦτοι Κομπόλεις μετρῶνται Σέψ, Ὀρβαῦ, Κέζδ, Κακζόν, καὶ ἄλλαι. Μεταξὺ τῷ Κιβινίῳ καὶ τῆς Ζαβήσα, τῆς κοινῆς Ζάβες, ἦτις καὶ Μιλλεβαχ λέγεται, πάλιν ποτὲ πρωτόεσσα τῶν Σαξόνων, εἶναι τὸ ὄρος τῷ ἁγίῳ Μιχαήλ, καὶ ἐγγυὲς τῷ Μαρισῷ ποταμῷ, Οὐνιάδ, Φρέλα δευτὰ καὶ ὄχυρά. Μεταξὺ τῷ Οὐνιάδ, καὶ τῷ Μιλλεβαχ, εἶναι Σασβάρ, ἡ Βρόσ, πρὸς τὸν Μαρισὸν ποτ. τὸ ὁποῖον τινὲς λέγουσι νὰ εἶναι τῶν παλαιῶν ἡ Βόρτας, τὰ εἰσὶν ἀπλάδη, διὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ διάβασις ἐκ τῆς πρὸς μεσημβρίαν Οὐγγαείας ἐπὶ τῷ Τρανσυλβανίῳ. Ἐν τῷ αὐτῷ ἔθματι μεταξὺ τῷ Μαρισῷ, καὶ τῷ Ἀλέτα τῶν ποτ., εἶναι Βάρελ, Κάμη εὐδοξος διὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀρχαίων Λειψάνων τῆς Τραιανῆς Οὐλπίας, ἡ ὁποία πρὸ τῷ νὰ γνή. Ἀποικία τῶν Ῥωμαίων, ἦτον ἡ Βασιλόεσσα τῷ Δεκεβάλα. αὕτη ἐλέγετο καὶ Ζαρμιγέθουσα, αἰς εἰρηται. Πλησίον τῆς Ἄλβας, ἦτοι τῆς Λούκῆς Ἰαλίας, εἶναι Ἐρνεδ, τὸ ὁποῖον τινὲς λέγουσι νὰ εἶναι ἡ Σιγγιδαῦα τῶν Παλαιῶν, κάσρον περὶφωτον διὰ τῷ Γυμνασίῳ τῷ Περγκιπος. καὶ Ζλάτνα, ἡ Σιλάτνα κάσρον, ἔχον μεταλλείας χρυσαῦ. Πορρῶτερον πρὸς βορρῆαν κείνται Νισάδιον, κάσρον διάσημον διὰ τῆς Μεταλλείας τῷ Ἀργύρῳ. Μεταξὺ τῆς Κλαυδιόπολεως, καὶ τῆς Ἄλβας Ἰαλίας εἶναι Τόρδα, ἡ Τέρα, καὶ παρ' ἄλλων Τόρβερν, πρὸς τὸν Σαῦον ποτ. Βεργλος, πλησίον τοῦ ὁποῖου κείνται τὰ Οὐίβαρ ἢ Βίβαρ, κάσρον εἰς τὸ πῦρ ἐλώδεις κείμενον. Εἰς τὸ Νότιον μέρος κατὰ τὸ Τεμπεβάρ εἶναι εἰσὶν, τὰ ὁποῖα καλεῖται Πύλλω Σιδηρά. Εἰς τῷ Τρανσυλβανίῳ ἀνάγονται προσέτι πόλεις ἐκ τῆς ἠνωτέρας Οὐγγαείας, αἱ ὁποῖαι ὑπετάσσοντο ποτὲ εἰς τὸν Περγκιπα αὐτῆς. οἷον Οὐαράδιον, κοινῶς Γρὸς Βαραδίν, πάλιν ὄχυρατάτη, εἰς τὰ Πέρατα τῆς Οὐγγαείας κειμένη, πρὸς

πρός τὸν Σεβερκερέτζ ποτ., μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου, ἐκυ-
 εἰδύθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἔτει 1662., καὶ ἠλώθερώθη
 ὑπὸ τῶν Καισαρείων Ὀπλων, ἐν ἔτει 1694. ἀπέχει τῆς
 Ἰβλίας 22. μίλια κοινὰ πρὸς Βορρῆαν, 90 τῆς Ἀλβας
 Ἰβλίας πρὸς δυσμᾶς. αὕτη ἡ πόλις εἶναι κλειδί τῆς Τραν-
 σιλβανίας καὶ Οὐγγαείας. Ἐτχέδ, κάσρον εἰς τὸ ὁποῖον
 εἶναι οἱ Τάφοι τῶν Πειγνίπων, ἀμφιβάλλεται αὖ εἶναι
 αὐτὸ τὸ παλαιόν. Ἐχυέδ, τὸ πρὸς τὴν λίμνῃ κείμενον
 τῆ αὐτῆ ὁδοῦ, μεταξὺ τῆ Τιβίσκη καὶ τῆ Κάλωνος τῆ
 ποτ., ἐπαινῶνται ὅμως ἑκατέρω αἱ πυργοβάρεις, καὶ τὰ ὀ-
 χυράματα. Ἰσίο, κάσρον πρὸς τὸν Καρπάθιον τὸ ὄρος
 κείμενον, ἢ κατ' ἄλλως πρὸς τὸν Μαρισόν ποτ., καὶ τὰ λοι-
 πὰ. Πρὸς τίτοις ἰσέον, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Τρανσιλβανίας
 ἔξω ὑπὸ τῆς Κικέλης τῆς ῥηθούτης ἀνωτέρω, εἶναι ἄλλοι
 Γερμανοὶ ἢτοι Σάξονες, ὑπὸ τῶν ὁποῖων κατοικῶνται αἱ
 γείτονες πόλεις, καὶ ἄλλοι Οὐγγροὶ. καὶ οἱ περιεσσότεροι
 τῶν ἀπαύτων, εἶναι εἰς τὸ ῥητόν τῆς Ἐκκλησίας τῶν
 Προσμαρτυρῶντων, ἢτοι τῆς ῤεφορμάτας καὶ τῆ ἑξῆς.

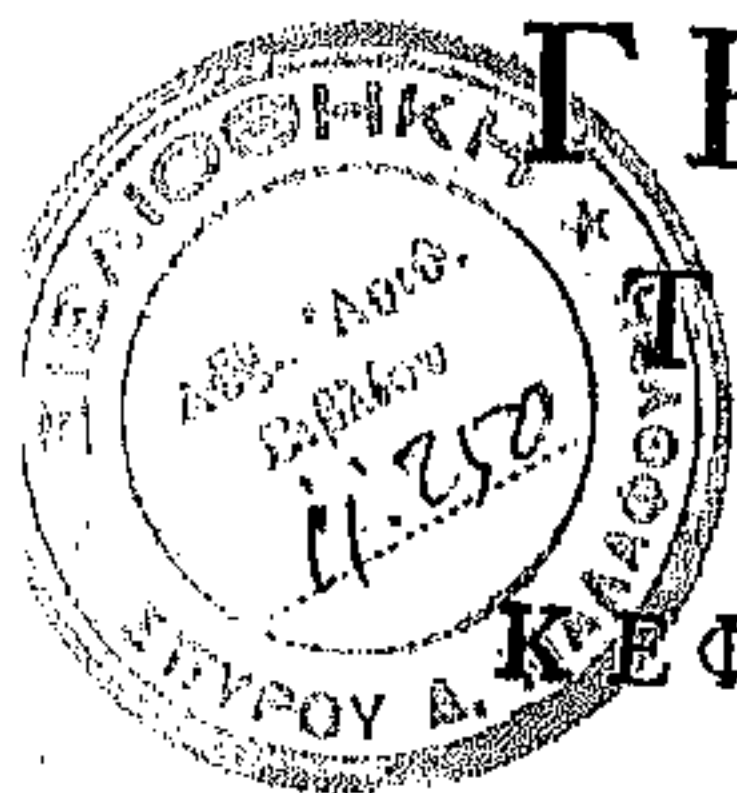
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Τ Μ Η Μ Α Ι Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Οὐγγαείας, καὶ τῶν περὶ
 αὐτῇ Ἐπαρχιῶν.

1. Ἡ Οὐγγαεία λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἑντοπίων
 Μαγιαρ (Μαντζιαρ), καὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Οὐγγερλανδ,
 ἀποπρματίζεται κατὰ τῆς νῦν καιρῆς, ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ
 τῆς

τῆς Αἰσείας, καὶ Στιείας, ὑπὸ βορρῆας ὑπὸ τῆ Καρπάθῃ
 ὄρος, τῆ κοινῶς Κραπάκ, διὰ τῆ ὁποῖα χωρίζεται ὑπὸ
 τῆς Πολωνίας, ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Τρανσιλβανίας, καὶ
 ἀπὸ μεσημβρείας ὑπὸ τῆ Δράου ποτ., διὰ τῆ ὁποῖα χω-
 ρίζεται τῆς Σκλαυονίας, καὶ ἔτις εἰ μόνον μέρος τῆς Πα-
 νονίας περιέχει, ἀλλὰ προσέτι καὶ τῆς Ἰάζουγας μετανάσας
 καὶ τῆς Δάκης. διαιρεῖται αὕτη ἡ Οὐγγαεία διὰ τῆ Δανει-
 βίε ποτ., εἰς ἀνωτέραν, ἢ ὁποῖα ἐκτείνεται ἐκ τῆς ἀει-
 σεράς Ὀχθῆς τῆ Δανειβίε, μέχρι τῆς Πολωνίας, καὶ εἰς
 κατωτέραν, ἢ ὁποῖα ἐξαπλῆται ἐκ τῆς ἑτέρας Ὀχθῆς αὐ-
 τῆ, μέχρι τῆς Κροατίας, καὶ Σκλαυονίας. Περιεῖχε τὸ
 πάλαι τὸ Βασίλειον τῆς Οὐγγαείας 37. Κομητάτα, ἢ
 τοὶ Ἐπαρχίας, τὰ ὁποῖα ὑπερον σιωπῶσάνθησαν εἰς 54.
 οἱ Βασίλεις ταύτης ἐγίνοντο κατ' ἐκλογὴν εἰς τὰς Διαίτας
 αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸ 150. ἐτῶν, καὶ ἐπέκεινα, τὸ περισσό-
 τερον μέρος τῆς Οὐγγαείας ὑπετάχθη ὑπὸ τῶν Τούρκων,
 καὶ τὸ Βασίλειον ταύτης ἔλειψεν, ἀφ' ἧ ἐπῆραν οἱ Τούρκοι
 τὴν Βασιλικὴν πόλιν αὐτῆ Βέδαν, πανυ δὲ κυριόσαν-
 τες οἱ Καισάριοι ταύτης, ἀνηγόρευσαν καὶ Βασιλέα τῆς
 Οὐγγαείας, ἐν ἔτει 1689., ὡς περ κατ' ἀρχὰς εἴρηται,
 Ὁ αἷρ τῆς Οὐγγαείας δὲν εἶναι εὐκράτος καὶ καθαρός. διὰ
 τῆτο οἱ ἑσίοι ἀνδρωποὶ ῥαδίως δέχονται τὴν Οὐγγαεία-
 κὴν Νόσον, ἀίσιως καὶ συχνάκις δὲν μεταβάλλουσι τὰς Χώ-
 ρας καὶ τὸν Τόπον. Φανεράννουσι τὴν σήψιν τῆ ἀέρος καὶ οἱ
 ἐξερχόμενοι ῥύποι ἐκ τῶν σαμάτων τῶν αὐτοχθόνων. ὁ-
 μοίως καὶ ὅλα τὰ κινέμενα ὕδατα αὐτῶν ἀνωφελῆ καὶ βλα-
 βερὰ εἶναι, πλὴν τῆ Δανειβίε. ὁ δὲ τόπος αὐτῶν εἶναι
 καρπερός, καὶ εὐφορος, ἔχει πλῆθος θηρίων ἀγρίων. οἱ
 ἀνδρωποὶ εἶναι πολεμικοὶ. καὶ τὰ λοιπὰ.

2. Πρῶτοι ὅπῃ ἐκατοίκησαν ἐτῆτον τὸν Τόπον, λέγου-
 σιν νὰ ἦσαν οἱ Παύνορες, Ἐθνος Κελτικόν, οἱ ὁποῖοι δὲν
 ἦσαν Παίονες, καθὰς τινὲς βέλονται, διότι οἱ Παίονες
 εἶναι οἱ Βέλγαροι. ὑπὸ τῆτον λοιπὸν τῶν Παυόνων, ἐκ-
 λήθη

λίθη κ' ὁ τόπος Παννονία, ἡ ὁποία κυρίως περιέχεται μεταξὺ τῆς Δανβίας ὑπὸ βορέως κ' ἀνατολῶν, κ' μεταξὺ τῆς Νοεικῆς ὑπὸ Δυσμῶν, κ' τῆς Ἰλλυρικῆς ὑπὸ μεσημβρίας, κ' αὕτη εἶναι διττὴ, Πρῶτῃ ἦτοι Ἀνωτέρα, ἡ ὁποία μάλλον πρὸς δυσμὰς ἐκτείνει, κ' Δεύτερῃ ἦτοι Κατωτέρα ἡ ὁποία κλίνει πρὸς ἀνατολὰς. Κατὰ τούτων ἐν τῶν Παννονίων, πρῶτος ἦλθεν Ἰβλῖος ὁ Καῖσαρ, καὶ μετὰ τῶν ἄλλοι, καὶ τελευταῖον τῆς ὑπέταξεν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Αὐτοκρατίαν, ὁ Τιβερίος, μείναντες ὑπ' αὐτῶν ἕως ὅπῃ ἦλθον οἱ Γότθοι, ἀφ' ἑξάρχησαν ἡ Αὐτοκρατορία τῶν Ῥωμαίων νὰ κλίνη. οἱ τινες κυριεύσαντες ἐκατοίκησαν ἐκεῖ. τέως τῆς Γότθας ἐδίωξαν οἱ Οὐννοι, οἱ τινες ἦσαν Ἔθνος Θηριώδες, οἰκῶντες περὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην. καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁμῶς μετὸν Βασιλέα τῆς Ἀτίλαν, κακείθεν ἐπαναστρέψαντες, ἐκράτησαν τὴν Παννονίαν, ὀνομάσαντες αὐτὴν ὑπὸ τῆς ὀνόματός αὐτῶν. τέως ἐδίωξαν οἱ Λογγοβάρδοι, κ' πάλιν τῆς Λογγοβάρδους οἱ Οὐννοι, καὶ τὰ ἐξῆς. κ' τελευταῖον ἐν ἔτει ὑπὸ Χειρῆ 900., βασιλεύοντος τῆς Ἀρνόλφας, ἦλθε κατ' αὐτῆς κάποιον Ἔθνος ἐκ τῆς Σκυθίας, τὸ ὁποῖον κατεδάμασε τῆς Οὐννης, κ' ἐκυριεύσει τὸν τόπον, μετὰ τῆς ὁποίας ἐνώθησαν ἕτερον κ' οἱ καταληφθέντες Οὐννοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνέκυψεν ἐτοῦτο τὸ ὄνομα, νὰ λέγονται Οὐγγροὶ καὶ ὁ τόπος αὐτῶν Οὐγγαρία. Οὗτοι ἐκαλεῖντο Ἀνάραι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀλεθρικώτατοι τῶν Ἑλλήνων. ἔγνων Χειριανοὶ ἔτι οἱ Οὐννοι, καὶ οἱ Οὐγγροὶ περὶ τὰ 1000, ἔτι χερδὸν ὑπὸ Χειρῆ καὶ τὰ ἐξῆς. παρεμπίπτει ἕτος ὁ τόπος μεταξὺ τῆς ζ' κ' η'. Κλίματος. ὅθεν ἡ μεγίστη ἡμέρα εἰς αὐτὸν, εἶναι ὥρων 15'. (α)

ΚΕ.

(α) Ἡ Οὐγγαρία κείται μεταξὺ πρὸ 32, 2'. καὶ 44°. 36'. βαθμῶ πρὸ μήκους, ἔσθ' πρὸ 44°, 14', μέχρι πρὸ 49°, 36'. πρὸ πλάτους, περιόριζομένη ἀπὸ βορῆς ὑπὸ τῆς Γαλικίας, ἀπ' ἀνατολῆς ὑπὸ τῆς Βλαχονορδανίας, ἀπὸ νότου ὑπὸ πρὸ κόλπου πρὸ Φιόμι, τῆς Κροατίας, πρὸ Βίσο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Ἀνωτέρας Οὐγγαρίας.

1. Πρῶτῃ πόλις τῆς ἀνωτέρας Οὐγγαρίας εἶναι, εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ ἔρχεται εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς Ἀυστρίας, τὸ Ποσόμιον, κοινῶς Ποσόν ὑπὸ τῆς Οὐγγρων, καὶ Πρεσβούργ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, κειμένη εἰς τὴν ἀριστερὰν Ὀχθῆν τῆς Δανβίας, τῆς ὁποίας ἡ Ἀκρόπολις, ἦτοι τὸ Φρέιον κείται ἐν Δόφῳ, ὅπῃ ἐφυλάττετο τὸ σέμμα, ἦτοι ἡ βασιλικὴ Κορώνη, κ' αὕτη ἦτον ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς Βασιλείας τῆς Οὐγγαρίας, ἕτερον ἀφ' ἑξάρθη ἡ Βέδα, εἰς διάστημα ἑτῶν χερδὸν 150., ἔλαβε πυρκαϊᾶς αὕτη ἡ πόλις ἐν ἔτει 1515., κ' 1563. κ' 1590. κ' 1642., ἀπέχει τῆς Βίσονης πρὸς ἀνατολὰς 10. λέγας, καὶ 8. τῆς Κομαράνης. πλησίον ταύτης χιζεται ὁ Δανβίος εἰς δύο ρεῖθρα, τὰ ὁποῖα ὑποτελοῦσι τὴν Σχιτίαν Νῆσον, κοινῶς Σχιτ. ἐκεῖθεν πρὸς βορῆαν 4. λέγας κείται πολίχνιον Μόδορα λεγόμενον, κ' πρὸς ἀνατολὰς ἡ Τίρναυία, κοινῶς Τίρναβ, κ' ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Δέρν, πόλις σμικρὰ, ἀλλ' ὄχυρὰ, κειμένη πρὸς τὸν Τίρναυ ποτ. καὶ πρὸς τὸν Οὐάγον ποτ., τὸν κοινῶς Βάγ, κ' κείται κάστρα, Τρανχίνιον, κοινῶς Τρανχου, ὄχυρον, κ' πρωτεύον τῆς Κομητείας, ἀπέχον τῆς Νιτείας 20. μίλια κοινὰ πρὸς βορῆαν, κ' 50. τῆς Πασονίας πρὸς τὸν Ἀφελκόν. κ' Σχίντα. Μεταξὺ δὲ τῶν κείται τὸ Λέσπολδινόν Φρέιον, ἕξοναντίας τῆς Φρεῦσεδελίας κάστρα, τὰ εἰς τὴν ἑτέραν Ὀχθῆν κειμένη, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐνῆται διὰ γεφύρας. Νιτεία, κοινῶς Νιτραχ, πόλις σμικρὰ

Βόσνας, ἔσθ' Σερβίας, καὶ ἀπὸ Δυσμ. ὑπὸ τῆς Σιλεζίας, Μοραβίας Ἀυστρίας, Στιρίας, καὶ Καρριόλης, περιέχει 10, 222 λέγ. πετραγ. ἐπιφανείαν γῆς, κ' 6, 974, 000. ἐγκλιτώνκας. Αὕτη γινώσκει Βασιλέα τῆς τῆς αὐτοκράτορα τῆς Ἀυστρίας.

πρὸ ἔχουσα Ἀκρόπολιν ἐν Δόφῳ κειμένῳ, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Στεργονίαν Ἀρχιεπίσκοπ. κείττει πρὸς τὸν Νιτείαν ποταμ., τὸν κοινῶς Νέουτρα· ἀπέχει τοῦ Στεργονίαν πρὸς βορρῆαν 10. λέγας, ὅσας καὶ τῆ Ποσσονίαν πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ 5. τῆ Νεοσελίαν. Νεοσελίαν, κοινῶς ὑπὸ τῆ Γερμανῶν Νεουσελ, καὶ Ὀύβαρ ὑπὸ τῆ Οὐγγρων, κάστρον μικρὸν, ἀλλ' ὄχυρόν πρὸς τὸν Νιτείαν ποταμὸν, μόλις 2. λέγας ἀπέχον τῆ Δανυβία πρὸς ἀνατολᾶς, ὅσας καὶ τῆ Κομεραν πρὸς τὸν Κακίαν, ἐκχειρόθη ὑπὸ τῆ Τέρκων ἐν ἔτει 1663., καὶ ἐν ἔτει 1685. ἐκλείθη ὑπὸ τὸν Καισαρείαν. ἔπεται ὁ Γρανῆς ποταμὸς κοινῶς Γραν, εἰς τὸν ὁποῖον παράκειται Κρεμνίτιον, κοινῶς Κρεμίτζ, καθ' ὃν τόπον ἐξέρχεται ὁ ποταμὸς ἐκ τῶν Ὀρῶν. ἐκεῖ δὲ ὅπως αὐτὸς εἰσβάλλει εἰς τὸν Δακούβιον, κείττει Βάρκανον, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου καιρῶ ἐπῆραν οἱ Τέρκοι, καὶ τὸ ἠδάφισαν. Ἀφίνοντες ἐνταῦθα τὸν Δανάβιον, καὶ ἀκολουθῶντες ἐκεῖνο τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον παρονομάζεται ὑπὸ τὸν Μεταλλικῶν Ὀρῶν [Διεβεργσάδ, καὶ ἔτι μετὰ τὰς πηγὰς τῆ Γρανῆς ποτ., παράκειται εἰς αὐτὸν Βισεϊκία, κοινῶς Νεοσὸλ, πόλις κικοσμημημένη μὲ πολλὰ μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματα, ἔχουσα εἰς τὸν ἐγγύς Δόφον Φρέιον ὄχυρόν. περὶ αὐτῷ εἶναι καὶ πολλαὶ Μεταλλεῖαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται Χαλκός καὶ Ὑδραργυρός καὶ Χρυσός. Ἀλτισολία, κοινῶς Ἀλσὸλ, κάστρον πλησίον τῆ Γρανῆς ποταμ., εἰς τὴν ἀεισεραν Ὀχθίω κείμενον, πόρρω τοῦ Νεοσὸλ 4. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Νιτρίας 7. λέγας πρὸς ἀνατολᾶς, ἔχει Μεταλλεῖας Χρυσῆ, Ἀργύρα, Χαλκῆ, καὶ Ὑδραργυρῆ. κατωτέρω εἶναι Σχεμνίτζ, πόλις ἢ κάστρον, ὄχυρόν μὲ δύο Φρούρια, εἰς αὐτὸ εἶναι ἡ Βασιλικὴ Κάμερα, καὶ Μεταλλεῖαι, καὶ τὰ ἔξῃς. ἔπανα αὐτῶν τῶν πόλεων εἶναι Κεῖσερμακ, κοινῶς Κασμακ. εἰς τὰ τέλη τῆς Πολωνίας, ἐγγύς τοῦ Παπακινῆ, καὶ εἰς τὸ Σεπυσιακὸν Κομητάτον, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Ζύβ, εἶναι

εἶναι Νεοδὸρφ, Βαλκενδὸρφ, Λεβόβλα, Δοννερσμάρταν καὶ πρὸς τὸν Βαγ ποτ., Βέλα, τὰ ὁποῖα κάστρα, καὶ πολυχνια μὲ ἄλλα τῆ αὐτῆ Κομητάτῃ, ὡσαύτ' ὅπως τὰ πάντα μετροῦνται δεκατετρία, ὑποτάσσονται εἰς τὸν Βασίλειον τῆς Πολωνίας, κατὰ τὸν παλαιὸν δεσμόν τῆ συνέχουρα.

2. Ἐπέαι, κοινῶς Ἐπέριες, πόλις ὄχυρά πρὸς τὸν Ταρόκζαν ποτ. κειμένη, κατὰ τὸν Κάρπαθον τὸ ὄρος, καὶ τὰ σιῶρα τῆς Πολωνίας, ἀπέχει τῆς Κασοβίας 6. λέγας Γερμ. πρὸς βορρῆαν. Κασοβία, κοινῶς Καχάβ, πόλις πρωτεύουσα τῆς ἀνωτέρας Οὐγγαείας, κειμένη πλησίον τῆ Κορνέριε ποτ., ἢ κατ' ἄλλως, Ἐρνάθρα, ὅπως δέχεται τὸν Ταρόκζαν, ὄχυρά, καὶ καλῶς ἐκδιωγαμμένη, ἐκλείθη ὑπέκειτο τὸσον αὐτῇ, ὅσον καὶ ἡ ἀνωτέρα εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, ὡς εἰς Βασιλέα τῆς Οὐγγαείας ἀπέχει τῆ Καρπάθρα ὄρος 6. λέγας. Λεκτοχοῖα, κοινῶς Λεκτοχοῖα πόλις εἰς τὸ Σεπυσιακὸν Κομητάτον. καὶ Βάρτφελδ, ἢ Βαρτφάν εἰς τὰ τέλη τῆς Πολωνίας. ἔσμαιραν τῆς Λεκτοχοῖας κείττει Κζέβεν, ἡ σμικροτέρα τῆ ρηθειῶν πρὸς Νότον ὑπὸ τῆς Λεκτοχοῖας, κείττει Πολίχνια, Ζιφεράς, Ζαπολία, Ρωσενάκ, Μικραν, Τόρνα, Δεβίν, καὶ Βίλλεκ. Ἐκείθεν πρὸς τὴν Κασοβίαν εἶναι Καρπονία, κοινῶς Κάρπεν, καὶ Σέφι· μεταξὺ τῆς Κασοβίας, καὶ Ἀγγείας εἶναι Ζατβάρ, καὶ Πορτιόκ, ἢ Βοτνὰκ. κάτω τῆς Ἀλτισολίας, κείττει Σχεμνίτζ. καὶ κατὰ τὸν Δανάβιον ποτ., ἐγγύς τῆ Γρανῆς ποτ. εἶναι Λέσα, ἢ Λεβούζεν. καὶ αὐταὶ αἱ ρηθειῶσαι πόλεις, καὶ κάστρα ὑποτετασσὼν εἰς τὴν Χεσιανκὴν ἐξουσίαν.

3. Μετὰ τὴν ἐκβολὴν καὶ τὸ σῶμα τῆ Γρανῆς ποτ. εἰς τὸν Δανούβιον εἶναι Νοβίγραδον κοινῶς Νοβιγράδο, πόλις σμικρά, ἔχουσα Φρέιον ἐν Δόφῳ, καὶ ὀλίγον ἀπέχουσα τῆ Δανυβία· αὐτὴ ἦλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Χεσιανῶν, μὲ τὸ να ἔπεσον ἐκ τῆ Οὐρανῆ κεραυνός, διὰ τῆ ὁποῖου ἀναψεν ἡ πυρίτις πόλις, καὶ ἐκρήμισε μέρος τῆ Φρέιαν.

ἔχου ἀφύπτες αὐτῶ οἱ Τῦρκοι ἔφυγον ἐκεῖθεν. Ἀγεία κοινῶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ἐγερ, καὶ ὑπὸ τῆς Οὐγγραῶν Ἐρλάβ, πόλις σμιτρά, ἀλλ' ὄχυρά κτιθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου τῆς πρώτης Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, πρὸς τὸν Ἀγεία ποτ., ὅστις 3. λέγας ἐκεῖθεν πίπτει εἰς τὸν Τίβισκον, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ἐκχειρίσθη ὑπὸ τῆς Τῦρκων ἐν ἔτει 1596., ἀπέχει τῆς Φιλέκκ 5. λέγας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 6. τῆς Τοκέα πρὸς δυσμᾶς. εἰς τὴν Σύρροϊαν τῆς Ἐνέρτα καὶ τῆς Τιβίσκας τῆς ποτ., κεῖται Ὀνοδ. ἀνωθεν τῆς Ἀγείας εἶναι Ζαύδρε, πρὸς τὸν Βόλδσαν ποτ., κάτω αὐτῆς κεῖται Ἀταβαῦ, τὸ ὁποῖον κάσρον ἐρημώθη ὑπὸ τῆς Τῦρκων. Μεταξὺ τῆς Γραῦνα ποτ. καὶ τῆς Βεῦδας, εἰς τὸν Δανέβιον, εἶναι ἡ νῆσος τῆς Ἀνδρέα. ἀντικρὺ ταύτης εἰς τὸ ἀειπερὸν Ρεῖθρον παράκειται Οὐακία, κοινῶς Βάτζεν, καὶ Βεῖτζεν, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Στειγονίε Ἀρχιεπίσ., ἀνω τῆς Βεῦδας πρὸς βορρᾶν 15. μίλια κοινᾶ, καὶ 30. κάτω τῆς Στειγονίε πρὸς ἑὺρον· αὐτὴ ἐρημώθη ὑπὸ τῆς ἀπὸ τῆς πρὸ ὀλίγου καιρῶ πολέμου. μετὰ τὴν Βεῦδα εἶναι ἐν τῷ Δανεβίῳ ἡ νῆσος τῆς Ἀγίας Μαργαρίτης, ἡ Ράτζενμαρκ. Ἀνωθεν ταύτης εἶναι Μάρτζ Κώμη. καὶ κάτω ταύτης, κεῖται ἡ Κολοκία, κοινῶς Κολότζ, πρὸς τὰς Κολοσσᾶς Ἀνδραῖας πρότερον λεγομένη, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἀρχιεπ., εἰς τὸν ὁποῖον ὑποτελεσθῆν 8. Ἐπίσκοποι, ἀπέχει τῆς πρώτης Ἐκκλησιῶν 6. λέγας. Σολόνσκον, κοινῶς Ζόλνοκ, κάσρον κείμενον πρὸς τὸν Τίβισκον ποτ. ἐκεῖ ὅπου δέχεται τὸν Ζαγύσαν ποτ., τρέχοντα ἐκ τῆς Ἀταβαῦ. κατωτέρω ὅπου ὁ Τίβισκος δέχεται τὸν Μαεισὸν ποτ., εἶναι Σεγέδιον, κοινῶς Σεγεδίν, πόλις τῆς Ταζύγων, ἔχουσα τὸ πάλαι πλῆθος ἀνθρώπων ἐκχειρίσθη ὑπὸ τῶν Τῦρκων ἐν ἔτει 1552. καὶ ἀνώτερον εἰς τὴν αὐτῶ Ὀχθίω ὅπου δέχεται τὸν Βόδροχον ποτ., ἢ τὸν Βόδρογ, κεῖται τὸ Τοκκαῦ, ἢ Τοκκέυ, Πολίχνιον ὄχυρον, τῶ ὁποῖον ὁ Τόπος ἐπαινεῖται διὰ τὴν ὄφραϊαν τῆ

καλίσει οἶνε. Ἐκεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς εἰς τὸν Σάμον ποτ. κεῖται Σαμοσιβάρ· καὶ ἀντικρὺ τῆς Τρανσυλβανίας κεῖνται Φρέγια Ζατμάρ, πρὸς τὸν Λάπον, ἢ Λάππασον ποτ. ἐδοκίμασαν οἱ Τῦρκοι νὰ τὸ κενεῖσιν ἐν ἔτει 1562., καὶ 1661. ἀλλὰ ματαίως. καὶ Κάλο. μετὰ τὸν Τίβισκον ποτ. κάτω τῆς Τοκκαῦ, εἶναι Δρεβεζίν. μεταξὺ τῆς Κασοβίας, καὶ τῶν πηγῶν τῆς Τιβίσκας, εἰς τὰς ὑπερείας τῆς Καρπάθας Ὀρως, εἶναι Μογκάτχ, Φρέιον διωπατώτατον, τὸ ὁποῖον μετὰ τὸ ν' ἀνήκει εἰς τὰς Ραγοτζκίε κληρονόμους, μεθ' ἑαυτὴν τὸ κρατεῖ ὁ Τεκελυκόμης. προσέτι ἐκεῖ εἶναι Οὐγφύλαξιν τὸ κρατεῖ ὁ Τεκελυκόμης. προσέτι ἐκεῖ εἶναι Οὐγγβαρ, καὶ Βερσάμιν. μεταξὺ τῆς Σάμης, καὶ τῆς Χρυσῆς ποταμ. εἶναι Ζεκελεῖδα, ὄχυρωτάτη ποτ., ἀλλ' ἐν ἔτει 1664. ἠδαφίσθη κατὰ τὰς σιλωθῆκας, ὅπως τότε ἔγιναν περὶ αὐτῶν. Ὁ Χρυσὸς ποτ. λέγεται κοινῶς Κόροσσ, ἔτος ποτίζει τὸ Βαραδίν. Μεταξὺ τῆς Ζεκελεῖδας καὶ τῆς Βαραδίνης, κεῖται κάσρον, Ἅγιος Ἰωβ λεγόμενον, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἐκχειρίσθη ὑπὸ τῶν Τῦρκων. Κάτωθεν τῆς Βαραδίνης, εἶναι Γεῦλα ὅπου πρὸ ὀλίγου καιρῶ ἠλαθραῖσθη ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. καὶ πρὸς τὸν Τίβισκον ποτ. κεῖται Κζογγρόδ. καὶ ὅπου ὁ Τίβισκος δέχεται τὸν Μαεισὸν, ἢ Μαρούσιον, εἶναι τὸ Γενάδιον, κοινῶς Χονάδ· ἀντικρὺ τῆς Σεγεδίνης, ἀπὸ τοῦ ποταμ. εἰς ὀλίγον διάστημα κεῖται τὸ κάσρον τῆς Ἁγίας Νικολάε Ἑξονατίας τῆς Ζόλνοκ· πρὸς τὸν Μαεισὸν ποτ. κεῖνται Ἄρατ, Λίππα, καὶ Ἰεῖο, καὶ τὰ πέρατα τῆς Τρανσυλβανίας, καὶ κάτω αὐτῶν, πρὸς τὸν Τέμες ποτ. ἢ Τεμεσβαρία, κοινῶς Τεμεσβαρ, πόλις ὄχυρος, καὶ ὄχυρά, ἢ τισ καὶ Τεμεσία λέγεται, ἔχει Ἀκρόπολιν καλῶς ἐνδυναμωμένην, παρεδόθη εἰς τὰς Τῦρκους ἐν ἔτει 1552. αὐτὴ ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Ζερόβαρα, ὁ δὲ Τέμες ποτ. λέγεται καὶ Τεμέσιος, καὶ Τόμος· ἀπέχει τῆς Λίππας 5. λέγας Γερμαν., καὶ 10. τῆς Βελιγραδίας. Εἰς τὰ πέρατα τῆς Νοτίας Τρανσυλβανίας, εἶναι Σάραδ, Καραστέβις, καὶ Ὀρσοβα ἢ Ρωσιάβα κείμενη πλησίον

τῆ Δανυάβειας. Ἐκ τῶν ῥηθέντων ἐν ἄλλῃ εἶναι ὑπὸ τῷ ἐξέσταν τῶν Χεισιανῶν, καὶ ἄλλα ὑπὸ τῷ κυριότητι τῶν Τούρκων (α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Γ.

Περὶ τῆς Κατωτέρας Ούγγαρίας.

1. **Εἰς** τῷ κατωτέρῃ Ούγγαρίας τῷ ἐδώθη τῆ Δανυβία, μὴ τὴν Πεῖσῶνα λίμνην, εἰς τῷ Ριπιλιῷ Δανυβιανῷ Χώρῳ, πρὸς τῷ ἄκρον τῆς μείζονος Σχετ νήσου, πρῶτον κάστρον εἶναι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπερ ἔρχεται ἐκ τῆς Ἀυστρίας εἰς τῷ Ούγγαρίας, Ἀλτέμβουργον, κοινῶς Ἀλτεμβέργ, καὶ ὑπὸ τῶν Ούγγρων Ὀσβαρ, ὀχυρώτατον, πλησίον τῆ Δανυβία κείμενον, καὶ τῆς Ἀρράβωνος ἀπέχον 6. λέγας, περιζώννυται ὑπὸ Ἑλῶδης Τόπης, καὶ ὑπὸ μεγάλων Χαρδακίων, κατεπολεμήθη ἐν ἔτει 1529., ὑπὸ τῆ Σουλτῶν Σουλείμαν. ἐκείν ὑπὸ τῶν Ούγγρων ἐν ἔτει 1605. ἠλωθερώθη ὑπὸ τῶν Βουβοίων διὰ τῆ Καίσαρος, ἐν ἔτει 1621., εἰς αὐτὸ συχνάκις διέτριβε πρὸς ἐξοφάντων Σαλομαίων ὁ Βασιλεὺς τῆς Ούγγαρίας, πλησίον αὐτῆ εἰσβάλλει ὁ Λείδας ποτ. εἰς τὸν Δανυβιον. ἐκεῖ δὲ ὅπερ τὸ ῥεῖθρον τῆ Δανυβία, τὸ ὁποῖον περιρρέει τῷ ἡσόν, δέχεται τὸν Ῥάβαν ποτ. εἶναι Ἰαυεινὸν, κοινῶς Γαυαεῖν, καὶ ὑπὸ τῶν Ούγγρων Ῥάβ, πόλις σμικρὰ, ἀλλ' ὀχυρὰ, ἐν μέσῳ τῆ ὕδατος κειμένη, ἔχουσα Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Στειγονίαν Ἀρχιεπίσκ., ἐκνευρώθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐν ἔτει 1598., τῆ 19. τῆ Μαρτίου, μὲ θαυμασίαν πύλιν, τῷ ἐλωθερώσεν Ἀδόλφος ὁ Κόμης καὶ τὰ ἐξῆς ἀπέχει τῶν Κομαραίων 4. λέγας Γερμαν. πρὸς δυσμᾶς. Κόμαρα, κοινῶς Κόμαρε καὶ Κομοραν, πόλις ὀχυρωτάτη εἰς τὸ ἄκρον μέρος τῆς Σχετ Δανυβιανῆς νήσου, ἔχουσα Ἀκρό-

(α) Ἐκνευρώθησαν ὅλα καὶ ὑπόκεινται ἤδη εἰς τῷ Ἀγγέλιον.

Ἀκρόπολιν τεύχων, Βεργέκιον καλεμένῳ. αὕτη εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆ Κομητείας αὐτῆς· ματαίως ἐδοκιμάθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἔτει 1594., ἀπέχει 2. λέγας τῆ Νοβοσελίε πρὸς Νότον, καὶ 5. Στειγονίαν, μεταξὺ τῆς νήσου, καὶ τῆ Στειγονίαν, πλησίον τῆ Δανυβία εἶναι Δότις, παλαιὸν κάστρον, τὸ ὁποῖον, καὶ Τότις καλεῖται, καὶ Ἡσῶνα, καὶ τὸ πάλαι Θεόδοπος, ἐνδον Λίμνης τινός, εἰς τῷ ὁποῖον κακῶς βελοθεῖς Λαδοβίκος ὁ τελευταῖος Βασιλεὺς τῆς Ούγγαρίας, ἐπνίξε τῆς ἀπεσταλμένης εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆ Σελείμαν. Ὁμοίως εἶναι καὶ Νεσμέλ, τὸ ὁποῖον καὶ Λάγγενδορφ λέγεται. Πρὸς Νότον κεῖται Μαρτινέπολις, κοινῶς Μαρτισβέργ, ἢ Μόντες δι' Σαὺ Μαρτινέπολις, ἐκτίθη αὕτη ὑπὸ Στεφῶν Σαύτη τῆ α. Βασιλέως τῆ Ούγγαρίας, ἔχει Ἀκρόπολιν. Στειγονίον, κοινῶς Γραν, πόλις κειμένη πρὸς τὸν Δανυβιον, ἐκεῖ ὅπερ δέχεται τὸν Γρανὸν Ποτ. ἢ Γρανίαν, ἔχει Θρόνον Ἀρχιεπισκόπου ἐκνευρώθη ὑπὸ τῆ Σουλτῶν Σουλείμαν ἐν ἔτει 1543. τῷ ἀέλαβον μὲ κόπον οἱ Χεισιανοὶ ἐν ἔτει 1595., ἐν ἔτει δὲ 1605. πάλιν παρεδόθη εἰς τῆς Τούρκων, καὶ ἐν ἔτει 1683. πάλιν ἀφνέθη ἐξ αὐτῶν, ἀπέχει τῆς Βέδας 12. λέγας, ὅσας καὶ τῆς Ἀλβης Ρεγάλης. Μεταξὺ τῆ Στειγονίαν καὶ τῆς Βέδας, ἀνάθη τῆς Νήσου τῆ Ἀνδρέα. κεῖται τὸ Βιτζεγραδ, τὸ ὁποῖον καὶ Πλίνδουβουργ ποτὲ ἐκαλεῖτο, Φρέξιον εἰς ὑψηλὸν Βουνὸν κείμενον κατὰ τὸν Δανυβιον ποτ. ἡ πόλις τοῦ αὐτῆ ὀνόματος, κάπηθεν αὐτοῦ κειμένη ἠδαφίθη, ἡ ὁποῖα τὸ πάλαι ἦτον λαμπρὰ, καὶ ὡραία, ὅπερ διέτριβον συχνάκις οἱ Βασιλεῖς, εἰς ἐξοφάντων. Βέδα, κοινῶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ὀφφον, πόλις μεγάλη, πλεσία, καὶ ὀχυρὰ, Μητρόπολις τῆς Ούγγαρίας, ὅπερ ἦτον, καὶ εἶναι ὁ Θρόνος τῶν Βασιλέων αὐτῆς, πρὸς τὸν Δανυβιον ποτ., κειμένη, αὕτη ἐκνευρώθη ὑπὸ τῆ Σουλτῶν Σουλείμαν ἐν ἔτει 1541., καὶ ἐλωθερώθη ὑπὸ τῶν Καισαρείων ἐν ἔτει 1686. καὶ ἐν ἔτει 1689. ἀ-

νηγορεύθη εἰς αὐτὴν, πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας ὁ Γίος τῆς Αὐτοκράτορος Λεοπόλδου ἀπέχει τῆς Βελιγραδίας 49. μίλια Γερμ. πρὸς βορρῆαν, καὶ 54. τῆς Βισόνης πρὸς νότον. λέγεται ὑπὸ τῆς Πτολ. Κέρται, καὶ ἄλλοι λογιάζονται, ὅτι αὐτὴ γὰρ εἶναι τὸ Ἀκκίγκον, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν εὐερίσκονται ὕδατα θερμότατα, εἰς τὰ ὁποῖα λέγασιν γὰρ ζῆ καὶ γένος τὸ Ἰχθύων. Ἀπικρὺ τῆς Βέδας κεῖται τὸ Πέσον, κοινῶς Πέσ, καὶ Πέσα, πόλις πρὸς τὴν ἀειθεραν ὄχθην τῆς Δανυβίας, ἐν Ἐπιπέδῳ κειμένη, τὴν αὐτὴν τύχην λαβῆσα καὶ εἰς τὴν ἄλωσιν, καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν μετὰ τῆς Μητροπόλεως, μετ' ὅλον ὅπῃ αὐτὴν ἠλώθευσαν οἱ Χεϊσιανοὶ μετὰ πολὺν κόπον, καὶ ἐν ἔτει 1604., ἀλλὰ μετὰ διετίαν πάλιν τὴν ἀνέλαβον οἱ Τῆρκοι. συνεχεται αὐτῇ ἡ πόλις μετὰ τὴν Βέδαν διὰ Γεφύρας. κάτω τῆς Βέδας εἰς διάστημα ὥρας μιᾶς, εἶναι ἡ Ρ' αἰτξουμαρκ Νῆσος τοῦ Δανυβίου, ἣτις καὶ τῆς Ἁγίας Μαργαρίτης λέγεται, καὶ μετ' αὐτὴν εἶναι, εἰς τὴν Ὀχθὴν Βεϊδόλα. καὶ κάτω τῆς Κολόκτζας, κεῖται πρὸς τὸν Δανυβιον Τόλνα, κοινῶς Τόλνα, πόλις πρωτεύουσα τῆς ἀπ' αὐτῆς καλεμένης Κομητείας. ἐκεῖθεν σμίγεται μετὰ τὸν Δανυβιον ὁ Οὐρπανός ποταμὸς κοινῶς λεγόμενος Σάρβιτζ. καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Κάρασος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐτελεύτησεν Λεοδοβίος ὁ Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, ἐν ἔτει 1526. μεταξύ τῆς ποτ. καὶ τῆς Δραύης, πρὸς τὴν Ὀχθὴν τῆς Δανυβίας κεῖται τὸ Μοατζ, εἰς τὴν ὁποῖαν πόλιν δυστυχῶς ἐνικήθη ὁ ἀνωθεν Βασιλεὺς Λεοδοβίκος, καὶ πολλότατοι τῆς Οὐγγρων ἐφονεύθησαν. καὶ αὐταὶ αἱ ρηθεῖσαι πόλεις παράκεινται εἰς τὴν ἄκρην τῆς Δανυβίας.

2. Πλησίον δὲ εἰς τὴν σιώρα τῆς Ἀυστρίας, μεταξύ τῆς Δανυβίας καὶ τῆς Δραύης τῆς ποτ., εἰ πολὺ σμακραν τῆς Πέσσωνος Λίμνης, ἡ ὁποῖα κοινῶς Νεσσιδλέρ καλεῖται, κειμένη μεταξύ τῆς Βισόνης καὶ τῆς Σαβαρίας, παράκεινται Ἐϊσενσάδιον, καὶ Αἰδενβεργον, ὁμοίως καὶ Σμπράνιον, κοινῶς Σοπρῶν, πόλις ὀχυρωτάτη, ἀπέχουσα τῆς Βισόνης

της 8. μίλια Γερμαν., ὅσα καὶ τῆς Ποσονίας πρὸς μεσημβρείαν. Σάντζ, πρὸς τὴν Λίμνην τῆς αὐτῆς ὀνόματος. ἐκεῖθεν πρὸς μεσημβρείαν, καὶ παρ' ἄνωθεν κατὰ τὴν κάμψιν τῆς Ρ' ὀβου ποτ. εἶναι Κέρμεντ, καὶ Γοθαρδέπολις, ἣτοι ἡ Ναός τῆς Ἁγίας Γοθάρδου, πόλις περὶφημος διὰ τῆς ἐν ἔτει 1664. νίκης τῶν Χεϊσιανῶν. καὶ Ἐϊσενβεργ, τὸ ὁποῖον καὶ Οὐασβαὺ λέγεται, εἰς τὸ Σιώραν τῆς Ἀυστρίας κειμένη. κατωτέρω εἶναι Σάρκας πρὸς τὴν Ρ' ὀβου ποτ. περαιτέρω δὲ τῆς ποταμῆς, κεῖται Πάπα, πόλις ἔχουσα Φρέριον, ἣτοι Ἀκρόπολιν ὀχυρωτάτην, ἐδόθη εἰς τὴς Τῆρκας μετὰ συνθήκας, ἐν ἔτει 1597., ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον ἠλώθευθη ὑπὸ τῆς Χεϊσιανῶν. Παλιώτα πόλις, καὶ Οὐεσσέμιον, κοινῶς Βεσσέμ, πόλις ὀχυρωτέρα τῶν ἀνωθεν, ἔχουσα Θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ πρωτεύουσα τῆς Κομητείας αὐτῆς ἐν Δόφῳ κειμένη πρὸς τὰς Πηγὰς τοῦ Σαρβίτζε ποτ., καὶ κατὰ τὴν βορείαν πλάταν τῆς Βαλατωνίας λίμνης. ἀπέχει τῆς Ἀλβης Ρεγάλης 3. λέγας πρὸς δυσμὰς. αὐτὴ ἡ πόλις ἐν ἔτει 1539. ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Τῆρκων, καὶ ἐν τῇ μετὰ ταῦτα, ποτὲ μὲν τὴν ἀνελάμβανον οἱ Χεϊσιανοὶ, ποτὲ δὲ οἱ Τῆρκοι. ἡ Βαλατωνία λίμνη καλεῖται καὶ Οὐολκεία, καὶ κοινῶς Βαλατόν. Ἀλβα Ρεγάλης, κοινῶς Στεβαλβείασενβεργ, Στόλνιβιογράδ, καὶ ὑπὸ τῆς Τῆρκων Στεμβελιγράδ, πόλις ποτὲ ἐνδοξος μετὰ τὴν Στέφιν, καὶ μετὰ τὰς Τάφας τῶν Βασιλέων, κεῖται πρὸς τὸν Σαρβίτζε ποτ. καὶ ἀπέχει τῆς Βέδας 45. μίλια κοινὰ πρὸς δυσμὰς, ἐκυριεύθη ὑπὸ τῆς Σελτῶν Σελείμα ἐν ἔτει 1543., ἢ κατ' ἄλλως ἐν ἔτει 1583., καὶ ἐλευθερώθη ἐν ἔτει 1685. μεταξύ ταύτης, καὶ τῆς Βέδας κεῖται Ζαμβέκ, καὶ κατωτέρω ταύτης πρὸς τὸν αὐτὸν ποτ. Σιμοντόρνα, ὑπὸ τῆς ὁποῖας ἐκ ὀλίγον ἀφίσταται πρὸς νότον Καποσβαρ. Μεταξὺ τῆς Ἀλβης Ρεγάλης, καὶ τῆς Σιγέθου κεῖνται Κόπανον, κοινῶς Κόππαν, καὶ Σέγεθ. τελευταῖον εἰς τὸ Σύρμα τὸ κατὰ τὸν Δραύον ποτ., ὁ ὁποῖος

ποῖός ὑπὸ τὴ Πτολ. Δάρος λέγεται, καὶ κοινῶς Δραῦ, πᾶς ἀρχαῖς ἔχων ἐκ τῶν περάτων τῆς Τύρολις, καὶ τῆς Καρνίας, πολλὰς ποταμοὺς ἐν αὐτῇ δεχόμενος, μετὰ τὰς ὁποίας ὁμῶς εἰσέρχεται εἰς τὸν Δανέβιον, εἶναι Σερινβάρ, ὅπερ, καὶ κἄνρον τῆ Σδερίνα λέγεται, κείμενον πρὸς τὸν Μῆρον ποτ., ὁ ὁποῖός ὀλίγον κατωτέρω σμίγεται μετὰ τὸν Δραῦον ποταμ., εἰς τὸν ὁποῖον προστέθη καὶ ἄλλο Φρούειον κληθεὶ Νεουσερινβάρ, τὸ ὁποῖον ἠδάφησαν οἱ Τῦρκοι ἐν ἔτει 1664. ἑξεναντίας αὐτοῦ κεῖται ἡ Κανισίη, κοινῶς Κανίσκα, πόλις ποτὲ μετὰ Ἀκρόπολιν ἰσχυρωτάτῳ, ἐνδον ἐλάδου τόπου κειμένη, πλησίον τῶν περάτων τῆς Στιείας, ἀπέχουσα τοῦ Σαύου ποταμ. 3. λέγας, καὶ 2. τῆ Μέρα, καὶ 12. τῆς Ἀλβίης Ρεγάλης· αὕτη ἡ πόλις ἐκκεῖθη ὑπὸ τῶν Τῦρκων ἐν ἔτει 1600. Πρὸς τὸν Σάλαν ποταμ. κεῖται Σαλαβάρ. Κόμορα μικρότερον λεγόμενον, πρὸς διαφορὰν τοῦ ἑτέρου κἄνρον τῶν Κομάρεων. Κέσσελι, Πρεσνικία, ἀνωτέρα τῆ ἀνωθεν. μετὰ τὴν ταύτην, καὶ τῆ Σιγέτη κεῖται Βαβόντζα. Σίχετον κοινῶς Σιγέθ, πόλις ὀχυρὰ μετὰ τειπέων κἄνρον περιεζωσμένον ὑπὸ τείχεσ, τὸ Σίχετον κατὰ τὴν Παννονικίῳ Διάλεκτον, σημαίνει Νῆσον, ὡσαύτ' ὅτ' αὕτη ἡ πόλις κεῖται ἐνδον ἐλάδου τόπου, λιμνάζοντος ἐν αὐτῇ τοῦ Ἄλμυ ποτ. ἀπέχει τῆ Δραῦος ποταμ. μίλια 10. κοινὰ πρὸς Βορέαν, καὶ 20. τῆς ποτὲ Ἐκκλησιῶν πρὸς δυσμᾶς, ἐπάρθη ὑπὸ τῆς Τῦρκων τῆ ζ'. τῆ Σεπτεμβρίου, ἐν ἔτει 1566., καὶ πρὸ τῆ ν' ἀποδωρῆ ὁ Σελταὺ Σελεϊμὰν 3. ἡ μέρας. εἰς τὸν πλησίον αὐτῆς τόπον, Τερμπὲ καλέμενον, ἐπαίφησαν τὰ ἐντόδιά τῆ. λέγεται αὕτη ἡ πόλις καὶ Ζιγέειον. Ἐκ τῆς ῥήθου ἐν, ἄλλα εἶναι πόλεις, ἄλλα Πολίχνια, καὶ ἄλλα Φρέεια, τὰ ὁποῖα ἐκτίθησαν πρὸς βοήθειαν τῶν ἄλλων, ἐκεῖνα ὅπου ἔπονται ἀπεδᾶ, ἕως τῆς Ἐσσεκιανῆς Γεφύρας, ἀδράκονται εἰς τὸν Δραῦον ποτ., οἷον αἱ ποτὲ Ἐκκλησιᾶι, κοινῶς ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Φυρ-
κίρ.

κίρξιν, πόλις μετὰ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Στειγο-νίε Ἀρχιεπίσκ., κειμένη πρὸς τὸν Κερεϊτζ ποτ. πλησίον τῆ Δραῦος, ἔχει Ἀκρόπολιν ἰχυρὰν, ἐπάρθη ὑπὸ τῆς Τῦρκων ἐν ἔτει 1543., ἠλοθεράθη ἐν ἔτει 1686. ὁμῶς μετὰ τὸ Σίσκλος, ἀπέχει τῆ Ταυεϊκῆ 23. μίλια Γερμαν. Σίσκλος, πολίχνιον πλησίον τῆς ἀνωτέρας. Τάρδα Φρέειον, τὸ ὁποῖον ἀποδομήθη πρὸς φύλαξιν τῆς Γεφύρας τῆ Ἐσσεκ, ἀξί τῆς ὁποίας ἐρῶμεν ἐν τῇ ε. Κεφαλαίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περί τῆς Κροατίας.

1. Ἡ Κροατία λέγεται ὑπὸ τῶν Παλαιῶν Λιβερνία, ἡ ὁποία εἶναι Ἐπαρχία τῆ Βασιλείας τῆς Οὐγγαρίας, ἡ ἀληθέστερον τῆς Σκλαυονίας, διαίρεται εἰς Κροατίαν Ἀυστριακῶν, καὶ εἰς Κροατίαν Τυρκικῶν, μετὰ ὅλον ὅπερ τὸ Βασίλειον τῆς Κροατίας ἐξαιρέτο ἀπὸ τοῦ Δραῦου ποτ., μέχρι τῆς Δαλματικῆς Θαλάσσης, καὶ ἐδιαίρετο εἰς τρία μέρη, τὸ πρῶτον ἦτον ἡ Σαυία Κροατία, μετὰ τὴν ἕσα τῆ Δραῦος, τῆ Σαύος, καὶ τῆ Δανεβίος τῶν ποτ., ἡτις καὶ Φραγγοχώειον ἐκαλεῖτο, κατὰ τὸν Νικήτην, καὶ ταυτὴ λέγεται Σκλαυονία. τὸ δεύτερον ἦτον μετὰ τὴν τῆ Σαύος, καὶ τῆ Βόσνα τῶν ποτ., καὶ τῆ Βεβίος καὶ Ἀλβίος τῶν Ὁρῶν, ὅπερ καὶ νυνὶ Κροατία λέγεται, τὸ τρίτον ἦτον μετὰ τὴν αὐτῶν τῶν Ὁρῶν, καὶ τῆ Ἀδριατικῆς Πελάγος, τὸ ὁποῖον πόρα περιλείεται ἐν τῇ Δαλματίᾳ. Πόλεις λοιπὸν τῆς νυνὶ Κροατίας εἶναι, Οὐαράσδιον κοινῶς Βαρασδίν, καὶ Βαραδίν, πόλις ὀχυρὰ πρὸς τὸν Δραῦον ποτ., εἰς τὸ πέρας τῆς Στιείας. Αὕτη ἡ πόλις εἶναι περὶφημος, καὶ μεγάλη, ἔχει τρία Προάσια ὠραία· τὴν ἐπῆραν οἱ Τῦρκοι ἐν ἔτει 1660. τῆ ζ'. τῆ Αὐγύστου. μετὰ τὴν Δραῦος, καὶ τῆ Σαύος τῶν ποτ. κεῖνται Κρεῦτζ, καὶ Ἰαβανίτζ, Πολίχνια ὀχυρὰ. εἰς τὸν Σαῦον ποτ., ἀδράκονται Γρασ-
βίτζ,

λεγομένη. Σύρμιον, κοινῶς Ζρεϊμ ὑπὸ τῶν Οὐγγρων, ἢ Σιρμίμ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, πόλις τὸ πάλαι εἰσάρετος, (πρωτόβυσα τῆ Ἰλλυρικῆ εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ῥωμαίων) μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου, τανυῶ δὲ οἶον Κάμη, κειμένη πλησίον τῆ Βαδουντίε ποταμ., ἢ τῆ Βοσνέθ, ὅς τις 5. μίλια κοινὰ κάτω, πίπτει εἰς τὸν Σάουον ὑπὸ τῆ Ὑπέρειαν τῆ Ἀρπατέρη Ὄρησ· ἀπέχει τῆς Βέδας 22. λέγας· εἰς αὐτῷ ἐσιναθροίθη ἢ Συνοδος κατὰ τῆ Ἀρείε, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κωνσταντίνου. Κέλπε, κειμένη πρὸς τὸν Σάουον ποτ. πρὸς τὸν Δανέβιον ἀνωθεν τῆς Συρροίας τῆ Σάου, κεῖται Πετροβαρδίν, ἢ Καρλοβίτζα (α). πλησίον τῆ Δράου εἶναι Οὐάλπο, Φρέλιον Τέρκιον, πρὸς τὸν ποτ. τῆ αὐτῆ ὀνόματος. ὁμοίως ἢ Βαλκοβάρ. ἢ πρὸς τῆσι, ἢ ἐκαίνη ἢ διάσημος πόλις διὰ τῆς μακροτάτης Γεφύρας, ἢ Ἐσσεκ, ἢ ὁποία τὸ πάλαι Μέρσα, ἢ Μερσία ἐλέγετο, κειμένη πρὸς τὸν Δράουον ποτ., ἔχουσα ἑσθρον Ἐπισκόπου, ἢ ἀπέχουσα τῶν πέντε Ἐκκλησιῶν, 7. ἡδὸν λέγας ἢ 18. τῆς Βέδας. Ὁ Σελτανὸν Σηλεϊμῶν, ὅταν ἀπεφάσισε νὰ καταπολεμήσῃ, ἢ νὰ κυριεύσῃ τὸ Σίγγετον ἐν ἔτει 1566. ἐπρόσασε νὰ κατασκευάσῃ μίαν Γέφυραν, ἐπάνω τῆ Δράου ποτ. πλησίον τῆς Ἐσσεκ Πόλεως, εἰς τὴν σενὰ τοῦ ποταμ. ἐπάνω τῆ Ἐλάδης Τόπου, τῷ ὁποίῳ ἢ ἐκ κατασκευάσαν, ἔσαν κατὰ τὸ μήκος 8565. Βημά.

(α) Πετροβαρδίν, πόλις κειμένη πλησίον τῆ Δανάβου μεθ' ἑσθρον ὀχυρὸν ὅπου ὁ πρίγκιψ Εὐγενίος πρὸς τὸ 1716 ἔλαβε μεγάλας νίκας κατὰ τῶν Τούρκων. Καρλοβίτζ, πόλις κειμένη πρὸς τὴν βορείαν τῆ Ζίμονος, πόλις διάσημος διὰ τῆ ἐκεῖ γεγονέναν ἀνακαταστάσιν τῶν ἀρμάτων πρὸς τὸ 1699, μετὰ τῆ Ἀυστρίας, Βενετίας, Πολωνίας, ἢ Τυρκίας, ἢ τις διήρκησεν 25. χρόνος. Ζεμλίν ἢ Ζίμονος, κατ' ἀρχὰς φρέλιον, ἢ τανυῶ πόλις, κειμένη παρὰ τῆς ὁδοῦ τῆ Δανάβου ἐπὶ Σάου τῶν ποταμῶν ὅπου ἢ ὁ Σάουος ἐσβάθη εἰς τὸν Δανέβιον, ἀπελάνθη τῆ Βελιγραδίου, εἰς τῷ ὁποίῳ εἶναι τὸ Καθαρτήριον (Λαζαρίον), ἢ ἡ διακομιδὴ τῶν ἰμπορικῶν ἀρματεῶν τῆς τῆ Γερμανίας καὶ Τυρκίας.

μάτων, ἢ κατὰ τὸ πλάτος 17. εἰς τῆς ὁποίας τῷ κατασκευῶν ἐκοπίασαν 25000. Ἄνθρωποι, ἡμέρας 18. εἰς τῆς ὁποίας τῷ ἐτελείωσαν, ἢ διὰ ταύτης ἐπέραςε τὸ Στρατόμακτα. ἔκαυσε ταύτῳ τῷ Γέφυραν ὁ Κόντε Νικολὸς Σερίνι, ἐν ἔτει 1664, ὁμοίως ἐκαί ἢ ἐν ἔτει 1685., ἀλλὰ πάλιν ἀνεκοδομήθη, ἢ τὰ ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. 5.

Περὶ τῆς Βόσνας.

1. Ἡ Βόσνα, ἢ τις ἢ Βοσνιὴ λέγεται, ἢ Πόδινη παρὰ τῆ Χαλκοκονδύλη ἐκλήθη ἀπὸ τῆ Βοσνιῆ ποτ., ἢ τῆ Βόσνα, ὅς τις διχοτομεῖ αὐτῷ, ἢ τελευτότατον χύεται εἰς τὸν Σάουον ποτ., ἀντικρὺ τῆς Σηλαυονικῆς Ἀσκου πόλεως. μέρος ἦτον αὐτῆ τὸ πάλαι τῆ Δυτικῆ Ἰλλυρικῆ, ἢ τῆς Παρνονίας, ἢ ὑσερον τῆς Σερβίας, ἢ περατῆται ἀπὸ τῆ βορέως ὑπὸ τῆς Σηλαυονίης, ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Κροατίας, ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Δαλματίας, ἢ ἀπὸ ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς ἰδίας Σερβίας. Πρῶτον ἔεισαν αὐτὴν οἱ Γότθοι, εἶτα οἱ Σηλαυοι, μετὰ τῆς οἱ Οὐγγροι, τῆς ὁποίας ὁ Ἡγεμῶν πρῶτον ἐκαλεῖτο Πείγκιφ, εἶτα καὶ Βασιλεὺς ἀνηγορεύθη. τελευτότατον ἦλθεν ὑπὸ τῆ ἐξουσίας τῶν Τούρκων. Αὐτῆ τὸ πάλαι ἐδιαιρεῖτο διὰ τῆ Βόσνα ποτ. εἰς Ἀνωτέραν, ἢ ὁποία εἶναι νοτιὰ, ἢ ἐκαλεῖτο Δουκάτον ἢ Κατωτέραν, ἢ ὁποία εἶναι βορεία, καὶ ἐλέγετο Βασίλειον.

2. Μητρόπολις τῆς Βόσνας εἶναι ἢ Γαϊτία, ἢ τις καὶ Ἰατία λέγεται ἢ κοινῶς Ἰαύκτζ, ἢ Ἰαύκτζα, κειμένη πρὸς τὸν Πλάουον ποτ. μεθ' ἑσθρον ὀχυρώτατον, πρὸς τὰ πέρατα τῆς Κροατίας, ἀπέχει τῆς Βανιαλέκας πρὸς δυσμῶν 7. λέγας, ὅσας καὶ τῆς Οὐίτζας πρὸς ἀνατολῶν. Βανιαλέκα, κοινῶς Βανιαλέκ, πόλις πρωτόβυσα τανυῶ τῆς Βόσνας, πλησίον τῆς λίμνης τῆ αὐτῆ ὀνόματος, καὶ

τῆ Κετινῆ ἤτοι κοινῶς Βέρβας ποτ., ἡ σμακρῶν τῶν Ὀρῶν, καὶ τῶν περὶ τὴν τῆς Δαλματίας, εἰς αὐτῶν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Πασιᾶ τῶν Τέρκων· τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ γὰρ εἶναι ἡ Βλαύωνα τῶν Παλαιῶν. παρὰ ταύτας εἶναι καὶ ἄλλαι πόλεις, οἷον Μεδίτζερα, καὶ Σαράϊ. Τίνα, πόλις πρὸς τὸν Τίτιον ποταμ., τὸν κοινῶς Κέρκα, εἰς τὴν τέλη τῆς Δαλματίας, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου. Δάλμα μὲν θρόνον Ἐπισκόπου τὸ πάλαι, εἰς τὸ σύμφορον τῆς Δαλματίας κειμένη, παντὶ εἶναι ἔρημος. ὁμοίως τὸ πάλαι διάσημος ἦτον καὶ ἡ Βαρβοσανία, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου καὶ ἄλλαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ζ΄.

Περὶ τῆς Δαλματίας.

1. Ἡ Δαλματία λέγεται κοινῶς Σκλαυονία, καὶ εἶναι ὅλον ἐκεῖνο τὸ Σύρμα, τὸ ὁποῖον περιέχεται μεταξὺ τῆς Κροατίας, τῆς Βόσνας, τῆς Σερβίας ἀπὸ τῆς Βορέως, καὶ τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου ἀπὸ μεσημβρίας, ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς Ἰσθμίας, μέχρι τῆς Ἀλβανίας, ἢ Μακεδονίας, ἢ ὁποῖα Δαλματία περιέχει τὴν παλαιὰν Διβερνίαν, καὶ πολλὰς νήσους, αἱ ὁποῖαι μὲν μέρη τινὰ παραθαλάσσια τῆς Στερεᾶς, ὑπόκεινται εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν τῆς Ἐπειῆς, τὰ δὲ λοιπὰ αὐτῆς εἰς τὴν ἑξουσίαν τῶν Τέρκων, καὶ μικρὸν μέρος αὐτῆς εἰς τὴν Ραγυσιακὴν Δεσποτείαν. αὐτὴ ἢ Ἐπαρχία τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Ἰλλυρικόν, ὅπερ καὶ Ἰλλυρικός. Ἰλλυρίας, ἐλέγετο, τὴν ὀνομασίαν λαβῆσα ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίας, ἢ τοῦ Ἰλλυρίου, ἐπὶ δὲ ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίας τῆς Τίτου τῆς Ἡρακλέως, καὶ τῆς Μελίτης. καὶ ἐδιαιρεῖτο εἰς δύο μέρη, εἰς τὴν Διβερνίαν, (ἀπὸ τῆς ὁποίας ὠνομάσθη καὶ ὁ Διβερνικός Κόλπος, ὅς τις καὶ Φλανατικός λέγεται, καὶ Πολανικός, καὶ κοινῶς Καρνέρο, ἢ τοῦ Σαρκοφάγος, καὶ Κόλπος τῆς Φιέμε) καὶ εἰς τὴν Δαλματίαν. πόσον ἐσάθη ὀνομασθὲν ἐπὶ κακίᾳ τὸ ἔθνος τῆς Ἰλλυρίας, εἶναι φανερόν ἀπὸ τῆς

τῆς

τῆς Συγγραφεῦσι. πρῶτον κατεδάμασαν τὴν Διβερνίαν οἱ Ῥωμαῖοι, ἐν ἔτει ἀπὸ ἡμετέρας ἢ Ῥώμῃ 525. εἶπε Δούκτος ὁ Αὐτοκράτωρ κατετρόπωσε τὴν Δαλματίαν, ἢ ὁποῖα ὑπέτελει ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν Αὐτοκρατείαν, ἕως ὅπου τὴν ἐκκελεύσαν οἱ Γότθοι, μετὰ τῆς οἱ Σκλαυοὶ οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, εἶτα οἱ Οὐγγροὶ, καὶ πελοπονησίων οἱ Τέρκοι. Ὁ τόπος λοιπὸν, ὅπου εἶναι ἀπὸ τῆς Ἰσθμίας μέχρι τῆς Τίτου ποτ., ἢ τοῦ Κέρκα, ὅς τις εἶναι τὴν πέρας τῆς Διβερνίας, μὲν ὅλον ὅπου καθολικώτερον ὀνομάζεται Δαλματία, διαφέρει ὅμως τῆς ἰδίως Δαλματίας, ὡσαύτως ὅπου εἶναι διαιρεῖται εἰς τὴν Παθαλασσίαν Κροατίαν, εἰς τὴν Μορλακίαν, καὶ εἰς τὸ Κομητᾶτον τῆς Ἰάκερα πόλεως. καὶ τὰ λοιπὰ.

2. Ταύτης τῆς Κροατίας πρῶτος πόλις εἶναι ἡ Σενία, κοινῶς Σέγνια, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμαν. Ζέγγ, κειμένη εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς Ἀδριατικῆς Πελάγους, ἔχουσα Ἀκρόπολιν ἰχυρὰν, ἐπὶ ἀποτόμῃ Πέτρας, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σπαλάτε Ἀρχιεπίσκοπον, τελεῖ ὑπὸ τὴν Ἀουσειακὴν ἑξουσίαν, καὶ ἀπέχει τῆς Ἀινῶνης πρὸς βορῆαν 35. μίλια κοινῶς, καὶ 50. τῆς Ἐκβολῶν τῆς Ἀρσίου ποτ. τῆς Μορλακίας· δευτέρα εἶναι καμία πόλις περιήγητος, ἀλλ' οἱ Μορλάκοι κατοικῶσι μέχρι τῆς Βεβίαν Ὀρῶν, πρότερον ὑπὸ τὴν ἑξουσίαν τῆς Τέρκων, παντὶ ὑπὸ τὴν ὑποταγὴν τῆς Ἐπειῆς. Ταρσατικὴ, κοινῶς Τερσάκις, κἀστρον τῆς Διβερνίας ἐν Δόφῳ κείμενον πλησίον τῆς ποτ. Φιέμε Καρνέρο, 4. μίλια ἀπέχον τῆς Οὐίτοπόλεως πρὸς βορῆαν, ὅσα καὶ τῆς Καρναίικης Κόλπου, καὶ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης. πρῶτος πόλις τῆς Ἰαδέρα Κομητᾶτος εἶναι, αὐτὴ ἢ Ἰαδέρα, κοινῶς Τζάρα, πόλις ὀχυρωτάτη, καὶ πλεονασία, κύνκλωθεν ὑπὸ τῆς Θαλάσσης περιεζωσμένη, ἔχουσα Κασέλλι δυνατώτατον, εἰς τὸν ὁποῖον κἀθίσταται ὁ Βένετος Ἡγεμὼν τῆς Δαλματίας, ἔχει καὶ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέχει τῆς Πόλεως χερσὶν 200. μίλια, καὶ 40.

τῆς

τῆ Σεβονίκε πρὸς δυσμὰς. Παλαιὰ Τζάρα εἶναι τανυῦ Φρέιον πρὸς ἀνατολὰς κείμενον, καὶ ἀπέχον τῆς Μητροπόλεως σχεδὸν 10. μίλια. Αἰνώνα, πόλις ὀχυρωτάτη, καθεζωσμένη κατὰ τὸ μείζον μέρος ὑπὸ τῆς Θαλάσσης, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ ἀπέχουσα τῆς Ἰάδρα πρὸς βορρᾶν 10. μίλια καὶ 35. τῆς Σενίας. Νέδιον, κοινῶς Ναδίν, κάστρον σμικρὸν, ἐν Δόφρ κείμενον, πλησίον τῆς ὁμωνύμου Λίμνης, καὶ ἀπέχον τῆς Ἰάδρα 18. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 9. τῆς παραθαλασσίας Ἀκρας.

3. Ἡ ἰδίως Δαλματία εἶναι ἐκείνη ἡ Χώρα, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ὑπὸ τῆ Τιτίε ποταμ., ἢτοι τῆ Κέρκα, μέχρι τῆς Ἀλβανίας. ταύτης πόλεις εἶναι Σιβονικόν, κοινῶς Σεβονίκο, πόλις ἀναθαλασσία ὀχυρωτάτη, πλησίον τῆς Ἐκβολῶν τῆ Τιτίε, ἔχουσα Κάστρον ἐν κατωφερεῖ τόπῳ, λεγόμενον Φρέιον τῆ Ἁγία Νικολάε, μετ' Ἀκρόπολιν ὀχυρωτάτῳ, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ἀπέχει τῆ Τραγουεῖ 25. μίλια, καὶ 4. τῆ ἑαυτῆς κάστρου, τελεῖ ὑπὸ τῆς Ἀριστοκρατίας τῆς Ἐνετῶν. δεῦρ εἶναι τὸ Σικῶν, αὐτὸ τὸ Σεβονικόν, ὡς τινες οἰοῦνται, τὸ ὁποῖον ἦτον πόλις ἀναθαλασσία, μεταξύ τῆ Τραγουεῖ, καὶ τῆς Σαλωνῶν, καὶ τανυῦ, Ἐρίπειον, Στούδιῖ κοινῶς λεγόμενον. Τραγουεῖον, κοινῶς Τράε, πόλις ἀναθαλασσία κείμενη εἰς νήσον, ἢ εἰς Σκόπελον τῆ αὐτῆ ὀνόματος, καὶ συνεχομένη μετ' αὐτῆ Στερεᾶν διὰ Γεφύρας ὁμοίως συνεχεται διὰ Γεφύρας καὶ μετ' αὐτῆ Βέαν νήσον, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σπαλάτε Ἀρχιεπίσκοπ., αὐτῶ τῆ πόλιν ἔλαβον οἱ Βενέτοι, ὁμῶ μετ' ἐπὶ Ἐπίδαυρον, καὶ Χίον ἐν ἔτει 1169., ἀπέχει τῆς Ἰάδρα 70. μίλια. Σαλωνῶν κοινῶς Σαλώνα, πόλις ποτὲ ἀναθαλασσία, τανυῦ κρημνισμένη, ἢτις καὶ Μαρτία Ἰελία ἐκαλεῖτο, ἔχουσα καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ Παλάτιον ὀχυρῆς τῆ Διοκλητιανῆ. πλησίον ταύτης ἠγέρθη κάστρον Σαλώνα λεγόμενον, πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τῆ Σάλωνος ποταμοῦ, ἀπέχει τῆ Σπαλάτε τῆς πόλεως πρὸς βορρᾶν 5. μίλια.

Σπα-

Σπαλάτον, κοινῶς Σπαλάτρο, πόλις ὀχυρά, καὶ Παλάτιον, τὸ πάλαι τῆ Διοκλητιανῆ, ἔχουσα θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ λιμένα χωρητικὸν καὶ ἀσφαλῆ· τελεῖ ὑπὸ τῆς Ἀριστοκρατίας τῆς Ἐνετῶν ἀπέχει τῆ Τραγουεῖ πρὸς ἀνατολὰς 8. μίλια, καὶ 30. τῆ Σεβονίκε πρὸς Εὐρον. Περγέντιον, κοινῶς Ἀλμιάσα, πόλις εἰς τῆ ἀναθαλασσίαν Ἀκραν, ἀντικρὺ τῆς Βρατίας νήσου, ἀφ' ἧς ἀπέχει 5. μίλια, καὶ 20. τῆς Σαλωνῶν. Κλίσα, Φρέιον λίαν ὀχυρὸν, ἐν Ὄρει κείμενον, τὸ ὁποῖον πρότερον Ἀνδέτειον ἐκαλεῖτο, εἶτα Κλῆσα, καὶ Κλεισέρα ὑπὸ Κωνσταντῖνος τῆ Πορφυρογενήτης, ἀπέχει τῆ Σπαλάτε 10. μίλια πρὸς βορρᾶν ὅσα καὶ τῆς Ἀκρας τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης. πρότερον ἦτον ὑπὸ τῆς Ἐξουσίας τῆς Τέρκαν. ἐν ἔτει 1648. κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆς Ἐνετῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθη μετ' αὐτῆ Περιοχῆ, εἰς τῆ μετὰ τῆς Κρήτης ἀλωσιν γεγονυῖαν συμβίβασιν. Πρὸς τὸν ἄλλον Κόλπον, εἰς τὸν ὁποῖον πίπτει ὁ Νάρων ποταμ. κοινῶς Ναρσίτα, ὑπὸ τῆ ὁποίας παρονομάζεται καὶ ὁ Κόλπος, κεῖται ἡ Νάρων πόλις, κοινῶς Ναρσίτζα, μεγάλη ποτὲ, καὶ εὐδοξος, ἐκ τῆς ὁποίας δόξης ἐξέπεσον, ὅταν οἱ Βενέτοι τῆ ἐξουσίασαν, ἐν ἔτει 987, καὶ ἀλωθεῖσα ὑπὸ τῆς Τέρκαν, πάλιν ἠλωθερώθη ὑπὸ τῆς Οὐνετῶν, ὁμῶ μετ' αὐτῆ Κασέλλι Σωῦ, εἰς τὰς ἀπὸ ὀλίγου γεγονότας Πολέμους ἀπέχει ἡ πόλις αὐτῆ τῆ Ἐπίδαυρα πρὸς βορρᾶν 35. μίλια· ἡ Περιοχὴ ταύτης πρότερον ἐκαλεῖτο Χουλμία, τανυῦ δὲ Ἐρτζεγοβίνα, μέρος ἕνα τῆς Σερβίας.

4. Ἐπεταί μετὰ ταῦτα νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς Ραγυσιανῆς Περιοχῆς, ἡ ὁποία κοινῶς καλεῖται Στάτο δι' Ῥαγῆζι, καὶ αὐτὴ εἶναι μέρος τῆς Δαλματίας, εἰς τῆ ἀναθαλασσίαν Ἀκραν τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπος, ὑπὸ τῆς διαδοχῆς ἀπὸ τῆς Τέρκαν, τανυῦ δὲ τῆς Αὐτοκράτορος ὡς Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, κατὰ τῆ ἀρχαίαν ἐξουσίαν

T. II.

G

τὸ

(α). τὸ Μῆκος ταύτης ἐκτείνεται εἰς διάστημα Μιλίων 600 τὸ δὲ πλάτος μόλις μιλίων 15. Μητρόπολις ταύτης εἶναι τὸ Ραγῆζι, καὶ ὑπὸ τῆς Σλαύων Δεβροβονία, πόλις ἐλεύθερα, μετ' ἐφόρον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Ἐμπόριον ἐξίτητον, ἔχει Ἀκρόπολιν ὄχυράν, καὶ λιμένα εἰς τὴν ἄκρην ᾧ ὠκεθλασσίου. πόρρω ταύτης 6. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, φαίνονται τὰ Δείφανα τῆς Ἐπιδάουρα, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται Ραγῆζι Βέκιο. ἀφ' ἧς λοιπὸν ἠδαφίθη αὐτὴ ἡ Ἐπιδάουρος, οἱ Κάτοικοι ταύτης, ἐκτίσαν τὸ Ραγῆσιον ἐπὶ ἀποτόμου ᾧ ὠκεθλασσίου Πέτρας, Λαυ καλαμῶνης, καὶ διατίθητο κατ' ἀρχὰς αὐτῆς Λαύσιον ἐκλήθη κατὰ τὸν Κωνσταντῖνον Πορφυρογέννητον. "Αὐτὴ ἡ πόλις ὅλη σχεδὸν ἐκ θεμελίων ἐπαράχθη, καὶ ἐρήμωσεν, ἐν ἔτει 1667., τῆ 6. τῆ Ἀπειλλίς, καθ' ἣν ἡμέραν τὸ μείζον μέρος τῆς πόλεως ἔπεσεν ὑπὸ τῆς τρομερῶν Σεισμῶν τῆς Γῆς. ἀπέχει τῆς Τζάρας πρὸς ἀνατολὰς 200. μίλια, 50. τῆς Ναρσόντζας πρὸς νότον, 450. τῆς Οὐνετίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 700. σχεδὸν τὸ Βυζαντίον πρὸς δυσμὰς ὑπόκεινται εἰς αὐτῶν τῶν κοινοτήτων τῆς Ραγῆσιανῶν, Σπάγγον, κοινῶς Σπάγγον, πόλις σμικρὰ, εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Χερσονήσου Ἰλλίδος, ἔχουσα λιμένα εἰς τὴν ἄκρην τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπης, ἀπέχει τῆς Ραγῆσις 19. μίλια πρὸς βορρῆαν. καὶ ἡ Χερσονήσος Ἰλλίς, κοινῶς λεγομένη Σαβιοντζέλλο, τῆς ὁποίας ἡ ὠκεθλασσίου εἶναι μιλίων 30., καὶ ἐκτείνεται ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς, μεταξύ τῆς Φαείας Νύσου πρὸς βορρῆαν, τῆς Μελίτης πρὸς νότον, καὶ τῆς Μελαίνης Κορυφῆς πρὸς δυσμὰς. ἀκόμη εἰς αὐτῶν ὑποτελεῖται καὶ ἡ Μελίτη νῆσος (ὅπου ἐναυάγησεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος). καὶ ὁ εἰσέλευτος λιμὴν τῆς Ἀγίας Σταυρῆς, κρινῶς Πόρτο δι' Σαυ Κρόζε. καὶ τὰ ἔξῃς.

5. Εἰς

(α) Ἡ Ραγῆζα πρὸ 1806. ὑπέπεσεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Γαλλίας καθ' ἣν ἡ Βενετικὴ Δαλματία ἠτάθη μετ' ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας

5. Εἰς δὲ τὸν Ριζωνικὸν Κόλπον, ὁ ὁποῖος κοινῶς καλεῖται Κόλφο δι' Κάρταρο, κείνται Κάρταρον, ὅπερ καὶ Κάρταρα λέγεται, καὶ κοινῶς Κάρταρο, πόλις ὄχυρωτάτη, καὶ ᾧ ὠκεθλασσίου, ἔχουσα ἐφόρον Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Ραγῆσιον Ἀρχιεπ. καὶ Ἀκρόπολιν, ἡτεὶ Φρέσιον ἐν Λόφω κείμενον, τελεῖ αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τὴν Δεσποτείαν τῆς Ἐρέτων. Βατά, ἡ ὁποία ὑπὸ τῆς Πτολεμαίης Βαδέας λέγεται, καὶ ὑπὸ τῆς Στεφανίης Βαδέας, καὶ κοινῶς Βάδα, πόλις σμικρὰ ἀλλ' ὄχυρά, εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Δαλματίας κείμενη ᾧ ὠκεθλασσίου, μεταξύ τῆς Ἀσπειβίου, καὶ τῆς Οὐλαιῆς τῆς πόλεως, ἔχουσα ἐφόρον Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Ἀντιβάρη Ἀρχιεπ. ἀπέχει τῆς Ἀντιβάρης 10. μίλια, τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἐρέτων, αὐτὴ σχεδὸν ὅλη ἐρημνίσθη ἐν ἔτει 1667. ὑπὸ τῶν Σεισμῶν τῆς Γῆς. καὶ Πασροβέκιο εἰς τὸ πέρασ τῆς Ἀλβανίας. καὶ μέχει τῆς δεξιῆς οἱ Βούβοι.

6. Τὸ δὲ Μείζον μέρος τῆς Δαλματίας ὑποτελεῖ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Τέρκων, τῶ ὁποῖα αἱ πόλεις, ὅσαι εἶναι κατὰ τὸ Μεσόγειον αὐτῆς, ὀλίγον εἶναι γνωσταί, ἐκ τῶν Γεωγραφικῶν Πινάκων. ἀφρονταὶ ὁμοῦ πλέον τῶν ἄλλων αὐταί. ἀνωθεν τῆς Σεβονίης δεξιῶνται Σαυ, ἡ Σίγγ. περὶ τῆς ὁποίας εἴρηται καὶ ἀνωτέρω. Λίμνα, κοινῶς Γλίμ. Τειβέλιον, καὶ Τειβένιον, κοινῶς Τρεβίγνα, πόλις σμικρὰ, ἡ ὁποία πρῶτον ὑπετελεῖ εἰς τὸ Ραγῆσιον. ἀπέχει τῆς Ραγῆσις 16. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, αὐτὴ ἔχει καὶ ἐφόρον Ἐπισκόπου. Δεβάρης, Ἀλίκο, Οὐραία, Ἰμόσκι, καὶ ἄλλαι. ὁμοῦς ἀκόμη καὶ Ἐρτζεγοβίνα εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ ἐφόρος τῆς Πασιά. Πάλιν ᾧ ὠκεθλασσίου πόλεις αὐτῆς, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Τέρκων ἦσαν Σπαρδῶνα, πόλις ἀρχαία, τῆς ὁποίας τὰ ἴχνη φαίνονται πλησίον σμικρῆς λίμνης, Προχλιαῖ καλαμῶνης. καὶ πρὸς τῆς ἐκβολῆς τῆς Τιτίου ποταμ., ᾧ ὠκεθλασσίου εἰς αὐτῶν Φρέσιον σμικρὸν, ἐν Λόφω κείμενον, ἀπέχεσθαι τῆς Σεβονίης

9. μίλια πρὸς βορῆαν. τὸ Φρέιον ταύτης ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Ἑρετῶν ὡς ἔτει 1570., καὶ ἐκρημνίσθη, ὡς καὶ ἐκδοτέρη ὡς ὑσέροις. Μέρκα, κοινῶς Μακάρσκα, πόλις τὸ πάλαι μεταξὺ τῆ Παλάτι, καὶ τῆς Νάρανος κειμένη, μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπου, καὶ ἀντικρὺ τῆς Βρατίας. Ριζίνιον, καὶ Ρίσινον ὑπὸ τῆ Πτολεμ. κοινῶς Ρίζανο, πόλις τὸ πάλαι μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπου, ἡ ὁποία τανῦν ἐκατήντησεν εἰς Κώμην, κειμένη εἰς τὴν Ἀκρῶν τῆ Ριζωνικῆς Κόλπου, εἰς τὸν ὁποῖον περὶ αὐτὴν καλεῖται καὶ τὸ Κασὲλ Νυόβο ἡ πόλις, ἡ ὁποία πρὸ ὀλίγου χρόνου ἦλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Οὐνετῶν, αὐτὴν λέγουσι νῦν εἶναι τὸ Ἀσκεισίον τῶν Παλαιῶν. αἱ λοιπαὶ πόλεις τῆ Παλαιῆς Ἰλλυρικῆς, ἀπαιθμῆνται τανῦν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, περὶ τῶν ὁποίων θέλομεν εἰπεῖν κατὰ τὸ διωκτὸν, ὅταν περὶ αὐτῆς διαλάβωμεν. καὶ τὰ ἑξῆς.

7. Τῆ Ἀδριατικῆς Κόλπου, ὅς τις κοινῶς Κόλφο δι' Βενέτζια λέγεται, εἶναι νῆσοι, Οὐεγία, ἣτις καὶ Οὐέγιον λέγεται, καὶ Οὐίγλια καὶ Κβείκα, καὶ κοινῶς Βέγγια, καὶ Βέγγια, καὶ ὑπὸ τῶν Σκλαύων Κίρκ· αὕτη εἶναι νῆσος, εἰς τὴν Ἀκρῶν τῆς Λιβερνίας κειμένη, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ μικροῦ Πορθμῆ· ἔχει πρὸς δυσμὰς τὴν Ἀφορον νῆσον, (ἀφ' ἧς ἀπέχει 5. μίλια) καὶ τὴν Ἀρβίω πρὸς μεσημβρίαν, τὸ Μῆκος ταύτης εἶναι μιλίων 30., ἡ Πρωτεύουσα πόλις ταύτης Βέγγια καλεῖται, εἰς τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς νήσου κειμένη, αὕτη ἔχει ἑρῶν Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Ἰαδέρων Ἀρχιεπίσκοπ. καὶ ἀπέχει τῆς Σουίας πρὸς δυσμὰς 17. μίλια· ἡ περιμέτρος ταύτης εἶναι κατὰ τινας μιλίων 80., ἢ 55. Ἀρβη, ὑπὸ τῆ Πτολ. Σκαρδῶνα λεγομένη, καὶ κοινῶς Ἀρβε, νῆσος λίαν συκοφόρος, ἔχουσα πόλιν τῆ αὐτῆς ὀνόματος, μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπου, ὑπὸ τῶν Ἰαδέρων Ἀρχιεπίσκοπ., καὶ κειμένη ἐναντίον τῆς Σουίας, μεταξὺ τῆς Οὐεγίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Κβείκα πρὸς ἀνατολὰς, ἀπέχουσα ἑκατέρωθεν αὐτῶν 10. μίλια· τὸ μῆκος ταύτης εἶναι μιλίων 40., τὸ δὲ Πλάτος

20. Κβείκα, κοινῶς Πάγο, Νῆσος σμικρὰ, μεταξὺ τῆς Ἀρβης πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Ἰαδέρων πρὸς ἀνατολὰς, χωρίζουμένη τῆς ἀντικρῆς στερεῆς διὰ Πορθμῆ· τινὲς ὅμως θέλωσιν, ὅ καὶ ἀληθέστερον, ὅτι ἡ Κβείκα νῦν εἶναι ἡ ἀνωθεν Οὐεγία, τῆς ὁποίας ἡ πρωτεύουσα πόλις νῦν ὀνομάζεται καὶ Κβεικον, ἢ Κβεικτον· τὰ δὲ λοιπὰ Πολίχνια ταύτης καλεῖνται Βέλκα, Βέχα, καὶ Βερβουίκο. Κρέφα, καὶ Κρέσσα, κοινῶς Χέρσο, μία τῶν Ἀφύρτιδων νήσων, ἡ ὁποία συνεχέχεται μετὰ τὴν Ἀφορον διὰ Γεφύρας. Ἀφορος, ἣτις καὶ Ἀφύρτιον λέγεται, καὶ Ἀφύριος ὑπὸ τῆ Πτολεμ. καὶ Ἀύσαρα, καὶ κοινῶς Ὀσερο, νῆσος, ἔχουσα πόλιν μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Ἰαδέρων Ἀρχιεπίσκοπ., εἶναι σμικρὰ, καὶ συνεχέχεται μετὰ τὴν Κρέφαν διὰ Γεφύρας, τῆς ὁποίας ἀμφω, Ἀφύρτιδας καλεῖ ὁ Στράβων, κληθεῖσαι ἀπὸ Ἀφύρτου τῶν Ἀδελφῶν τῆς Μιδείας, τοῦ κατακοπέουτος ὑπ' αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ριφθέντος, καὶ αὐταὶ παράκεινται κατὰ τὴν Μορλακίαν. ἔπονται ἄλλαι, οἷον Γρανδε, Πάσινα, Βέββα, κοινῶς Βῆα, αὕτη συνεχέχεται μετὰ τὸ Τραγέριον διὰ Γεφύρας. Ἰασα, κοινῶς Λίασα τῆς ὁποίας ἡ περιμέτρος εἶναι μιλίων κατὰ τινας 180., ἔχει λιμενὰ κάλλιπον, καὶ ἀπέχει τῆς Τραγουερίου μίλια 150. Βραττία, κοινῶς λα Βράτζα, νῆσος ἑτερομήκης, μεταξὺ τῆ Σπαλάτι, καὶ τῆς Ναρσῆας, πλησίον τῆς Τραγουερίου, καὶ τῆς Λεσίνας νήσου, αὕτη λέγεται καὶ Βραχία, καὶ ὑπὸ τῆ Σκύλακος Κρατία. Φάρος, καὶ Φαεία ὑπὸ τῆ Πτολεμ., καὶ κοινῶς Λέζινα νῆσος ἔχουσα πόλιν τῆ αὐτῆς ὀνόματος, μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Σπαλάτι Ἀρχιεπίσκοπ., τὸ Μῆκος ταύτης ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς εἶναι μιλίων 60., ἀπέχει τῆς Μελαίνης Κορκύρας 10. μίλια, καὶ μόλις 3. τῆς Βρατίας, ἡ πόλις ταύτης κειμένη ἐν τῆς Δυτικῆς μέρει τῆς νήσου, ἀπέχει τῆς Σπαλάτι πρὸς μεσημβρίαν μίλια 17. καὶ 60. τῆς Νάρανος πρὸς δυσμὰς. τὸ πάλαι αὕτη ἡ νῆσος Πάρος ἐκαλεῖτο. Κόρκυρα Μελαίνα, κοινῶς

πὸ τῶν Ἀρχαίων καὶ μὲ ἄλλα πολλὰ ὀνόματα, οἷον Κρο-
νία, ἢ Σατερνία, ἀπὸ τῆς Κρόνης, τὸν ὁποῖον οἱ Ῥωμαῖοι
Σατερνον καλεῖσι, λέγοντες ὅτι νὰ ἐκατοίκησεν εἰς ἐτέτα
πὰ μέρη. ὄθεν καὶ τὴν ὄψιν τὴν Ἰταλίαν θάλασσαν, Κρονίην
Ἄλα ὀνομάζουσιν. Αὐσονία, ἀπὸ Αὐσονος τῆς Τίου τῆς
Ὀδυσσεύς, καὶ τῆς Καλυψῆς. Οἰνωτρία, ἀπὸ Οἰνώτρη
Ἀρκάδος, τῆς Τίου τῆς Λυκάονος, ὁ ὁποῖος ἦλθεν ὀδηγὸς
μὲ ἄλλας Ἑλλήνας, καὶ ἐκατοίκησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, πρὸ
τῆς Τρωϊκῆς Πολέμου ἐπὶ 479., καὶ πρὸ τῆς Χειρῆς Γενή-
σεως ἐπὶ 1650., τῶν ὁποίων ὁ Βασιλικὸς θρόνος ἦτον
εἰς τὴν Πανδοσίαν. Τυρρηνία, καὶ Τυρσινία, ἀπὸ Τυρ-
σινῆ τῆς Τίου τῆς Τηλέφου, ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Τυρσινῶν. Τυρ-
σिनνοὶ ἔτοι ἐκλήθησαν, ὡσανὺ ὅπως αὐτοὶ πρῶτοι ἤσαν τὴν
τειχοποιίαν. τὸ γὰρ Τείχος Τύρσις ὄψιν Λυκόφρονι λέ-
γεται. Χώνη, καὶ Χωνία, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέως, (τὸν ὁποῖον
Χῶνα ἐκάλεον κατὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν Διάλεκτον) τῆς ἀ-
πελθόντος εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀργεΐα, Ἐσπερία ἐκαλεῖ-
το μάλιστα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ Ἐσπερου τῆς Ἀσέρος
τῆς Ἀφροδίτης, Ἐσπερίαν ἐπιτολίαν ἔχοντος, ὅσον πρὸς
τῆς Ἑλλήνας, καθ' ὃν χρόνον φαίνεται εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν
Ἐσπερίαν. Λάτιον, Μεγάλη Ἑλλάς, καὶ μὲ ἄλλα διάφο-
ρα ὀνόματα. ταυτὸ ὅμως κοινῶς Ἰταλία καλεῖται, καὶ ὑ-
πὸ δὲ τῶν Πολέμων Βόλσκαι Ζέμλα, καὶ τὰ λοιπὰ.

4. Οἱ πρῶτοι οἰκηταὶ τῆς Ἰταλίας, διηγούνται οἱ τὰ
ἀρχαῖα γεγραφότες, νὰ ἦσαν ἄνθρωποι Βάρβαροι, Ἀ-
γριοί, οἱ ὁποῖοι ἔτι ἦδη χρυσὰ εἶχαν, ἔτι νόμους, ἀλλ'
ὡσανὺ τὰ Θυρία ἔζων. καὶ πρῶτος, ὅπως ἐπήγον εἰς αὐτὰς

ἔξ

σημαίνει: Τόπος ὑψιστοῦ μεταξὺ τῆς ὑδάτων, λέξις παραφροῦς πρὸ
ἐντι, διότι ἡ Ἰταλία περικυκλεῖται ἀπ' ὅλα πὰ μέρη, ἐκπὸς πὰ βορείου,
ἀπὸ πὰ ὑδάτων. αὕτη ὀριζομένη ἀπὸ πὰ ἄλπει ὄρη καὶ ἐκτετατομένη
κατὰ μήκος, δίκλις ὑποδήματος, μεταξὺ τῆς θαλασσῶν, ἀποτιλῆ μίαν ἐ-
πιμηκῆ χειρῶν. ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκατοίκων τῆς Ἰταλίας ἀναβαί-
νει εἰς 20,000,000.

ἔξ ἄλλου τόπου, καὶ ὤρισεν ἐκεῖ τόπον, ἐσάθη ὁ Ἴανος,
τὸν ὁποῖον τινὲς λέγουσι νὰ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀρμενίας, με-
τὰ τὸν Κατακλυσμὸν ἐπὶ 108., καὶ αὐτὸς νὰ ἦτον ὁ Νῶε,
τὸν ὁποῖον καὶ Οἰνωτρον ἐκάλεον, ὡς ἐφάρετῶν τῶν οἴνων.
ἄλλοι λέγουσι, ὅτι νὰ ἦτον Ἑλλῶν, ἐκ Πόλεως Περρῆαι-
βίας, καὶ συριακῆσας ἐκεῖ, μετέβαλε τῶν Ἰταλῶν καὶ τὴν Διά-
λεκτον, καὶ τὴν Δίαιταν, καὶ τὰ ἦθη, τιθεὶς εἰς αὐτὰς Νό-
μους, καὶ διδάξας, ὅτι νὰ γεωργῶσι τὴν Γῆν, καὶ νὰ πολι-
τεύωνται. Ἄλλοι πάλιν λέγουσι, ὅτι πρῶτος εἰς αὐ-
τὰς ἐσάθη ὁ Μάρης, τὸν ὁποῖον μυθολογοῦσι νὰ εἶχε τὰ
μεν ἔμφροθεν, ὅμοια Ἀνθρώπων τὰ δὲ κάτω, ὅμοια Ἰπ-
πων, ὄθεν καὶ Ἰππομιγῆ αὐτὸν ἐκάλεον. ἀλλὰ ταῦτα Ἰ-
θλος. δοκεῖ δὲ ἔτος πρῶτος ἀναβῆναι Ἰππὸν, καὶ ἐμβαλεῖν
αὐτῷ Χαλινόν, καὶ ἐκ τούτου ἐπιστάθη νὰ ἐσάθη διφυῆς.
λέγουσι ἀκόμη νὰ ἔζησεν ἐπὶ 123., καὶ τρεῖς φορὰς νὰ ἀ-
πέθανε, καὶ νὰ ἀνέστη. ἀλλὰ μὲ ὅλον ἔτετο, ἀβέβαιον εἶ-
ναι, ποῖος νὰ ἦλθε πρῶτος εἰς ἐτέταν τὸν τόπον. τῆτο ὁ-
μως φαίνεται ἀναμφίβολον, ὅτι μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν,
εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑθνῶν, εὐ ἔθνος νὰ ἦλθε, καὶ
μίαν ὀνομασίαν νὰ ἔβαλεν εἰς τὸν τόπον, καὶ ἔτετο τὸ Ἐ-
θνος νὰ ἦσαν οἱ Κίτιοι, ἔξ ὧν Ῥωμαῖοι, καὶ Λατῖνοι,
κατὰ τὸ Ἀλεξανδρινὸν Χρονικόν. ὁ δὲ Σκίδας λέγει, ὅτι
Τηλέφος ὁ Τίος τῆς Ἡρακλέως ὁ ὑποκλιθεὶς Λατῖνος με-
τωνόμασε τὰς πάλαι Κιτίδας, λεγομένης νῦν Λατίνες.

5. Τῶν δὲ αὐτοχθόνων ἀρχαιοτάτοι, καὶ πολλότατοι ἐσά-
θησαν οἱ Αὐσόνιοι, οἱ τινὲς καὶ Αὐσονες λέγονται, καὶ ἐ-
κατοίκων εἰς τὸν τόπον τῶν Βρεττιῶν, καὶ τῶν Λυκανῶν. μὲ
ἐτέτες παρόμοιοι ἐσάθησαν οἱ Οὐμβροί, καὶ οἱ Σικελοί, καὶ
ἐκ τῶν, ἢ καὶ μετὰ τῆς ἐκατοίκησαν τὴν Ἰταλίαν Ἑθνη
πάμπολλα, ὅσα εἰς ἄλλῃ Γῆ δὲν ἐξημέτισαν, ἐκτε τῆς
Γαλλίας ἐλθόντες, (οἱ ὁποῖοι ἐκείνο τὸ μέρος τῆς Ἰτα-
λίας, ὅπως ἐκατοίκησαν, Γαλλίαν ὑπὲρ τῆς Ἀλπεῖς ἐκά-
λεσαν.) καὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἔμῳρον ὁ ῥηθεὶς Οἰνωτρος,
ἀλλὰ

ἀλλὰ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀποικίαι, οἵ τινες ἐκτίσαν πόλεις πανταχοῦ, πληρώσαντες ἑκατέραν ᾠκεανθάλασσαν, τῆς τε Ἀνωτέρας θαλάσσης, καὶ τῆς Κατωτέρας, ὡς ἐν τῶν τῶν Ἑλλήνων, ἢ ἐλθόντων ἐκείσε, ὠνομάθη τόσον ἡ Σικελία, ὅσον καὶ ἡ Ἰταλία μεγάλη Ἑλλάς κατὰ τὸν Στράβωνα καὶ τόσον πλῆθος Πόλεων εἶχε ἡ Ἰταλία καὶ κατ' ἀρχάς, ὡς ἐμετρήθησαν εἰς αὐτῶν πόλεις (κατὰ τὸν Αἰλιανόν) 1197., ὕπερον δὲ ἐλθόντα ἐξ ἄλλων τόπων ἄλλα Ἔθνη, ἐδίωχσαν ἐκείσε τὰς Ἑλλήνας, μάλιστα οἱ Λακκανοὶ, ἢ καὶ Λακκανοὶ διώξαντες αὐτὰς κατ' ὀλίγον, ἐκυριεύσαν ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ ὅποιον ὠνόμασαν ἀπὸ τῆς ὀνόματος αὐτῶν, Λακκαλίαν, ἢ Λακκαλίαν κατ' ἡμᾶς. καὶ ἀπ' αὐτῶν ἠγέρθησαν οἱ Βρεῖτιοι, ὡς ἡμεῖς Βρεττίους καλεῖμεν, οἱ ὅποιοι ὤρισαν τὴν Βρεττίαν, ἢ καὶ Βρεττίαν, καὶ ἐκποῖε κατ' ὀλίγον ἀρχισεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ναὶ σμικρύνεται τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων, ὡς τελευταῖον Μεγάλη Ἑλλάς ἐλέγετο μόνον ἐκεῖνο τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ ὅποιον τανυῖ Ἀνωτέρα Καλαβρία ὀνομάζεται.

5. Πρῶτος Βασιλεὺς ὀνομασθὲς τῆς Ἰταλίας ἐσάθη, ὁ Πίκος, μετὰ τῶτον, ὁ Υἱὸς αὐτοῦ Φαῦτος, εἰς τὸν καιρὸν τῆς ὁποίας ἦλθεν ἐκεῖνος ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τὰς Βῆς τὰ Γηρυόνα, καὶ συμμιγείς τῇ Γωαικί τῆ Φαῦνα, γεννᾷ ἐξ αὐτῆς τὸν Τήλεφον τὸν ἐπικληθέντα Λατίνον, ὁ ὁποῖος ἐσάθη Βασιλεὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθησαν πάντες οἱ Ἰταλοὶ, (οἵ τινες Ἀβορίγινες τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο) Λατίνοι. εἶτα ἐν ἔτει πεντηκωσῶ πέμπτῃ ἀπ' Ἡρακλέους, ἦλθεν ὁ Αἰνεῖας ὁ Υἱὸς τῆς Ἀγχίσεως μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν, εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ εἰς τὰς Λατίνους, ὁ ὁποῖος Αἰνεῖας ἦτον Τρωαδίτης: ὅτι ὁ Τρῶς γεννᾷ τὸν Ἴλον, τὸν Ἀσάρακον, καὶ τὸν Γαυμηδίου, ὁ Ἴλος γεννᾷ τὸν Λαομέδοντα, ὁ Λαομέδων τὸν Πελάμον, ὁ Πελάμος τὸν Ἐκτορα, καὶ τὴν Ἑξῆς. ὁ δὲ Ἀσάρακος γεννᾷ τὸν Κάπιον, ὁ Κάπιος τὸν Ἀγχίσιον, ὁ Ἀγχίσιος τὸν Αἰνεῖαν, τὸν ὁποῖον

ποιῶν οἱ Ἑλλήνες, ὅταν ἐπόρθησαν τὴν Τρωάδα, ἢ τὸν ἠλωθέρωσαν διὰ τὴν φρονιμάδα τῆ καὶ τὴν ἀσέβειαν, ἢ καὶ αἰχμάλωτος ἐφέρθη ὑπὸ τῆ Νεοπτολέμου, καὶ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτῆ ἐν Δελφοῖς ὑπὸ τῆ Ὀρέου ἐλυτρώθη, ὡς φησὶν ὁ τὴν μικρὰ Ἰλιάδα πεποιηκώς. εἰς λοιπὸν ὁ Αἰνεῖας πρὸ τῆ ναῦ ἔλθη εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐκατοίκουσε πρῶτον ᾠκεῖ τὸ Ραῖνκλον, καὶ τὴν Ἀλμωνίαν, πόλεις τῆς Θράκης, ἢ τῆς Μακεδονίας, αἱ ὁποῖαι διέσκοιντο πλησίον τῆς Κίσεως Ὀρεῶς, καὶ ἀπὸ τῆς τῆς Αἰνεῖας ἐκλήθη ὕπερον τὸ Ραῖνκλον, Αἶνος. εἶπειτα ἐκ τῆς Μακεδονίας ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ προσώκειλε ᾠκεῖ Λαύροντον, πλησίον τῆς Κίσεως ποταμοῦ, τὸ ὅποιον ὠνόμασαν Τροίαν, ἔχων μετὰ τὸν λόγον τῆς καὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκάδιον, ἐκ τῆς Κρεῖσης τῆς Θυγατρὸς τῆς Πελάμης. εἰς τὸν ὅποιον τόπον, ὅσοι ἦσαν μετὰ αὐτὸν τὸν Αἰνεῖαν, ἔφαγον τὰς Τραπέζας, Σελινίας καὶ σπασ, ἢ ἐκ τῆς σκληροτέρων μερῶν τῆς Ἄρπης. διότι ἄλλας Τραπέζας δὲ εἶχασιν. ὅπως ἀπὸ τῆς πλοῖα μία Χοῖρος ἦτοι Σκρόφα λάκη, καὶ φέγγασα εἰς τὸν ἄκρον, τὸ ὅποιον ὠνομάθη ἀπ' αὐτῆς Ἀλβανον, ἢτοι Λαίον, τίποτε τελευκόντα Χοιρίδια, τὰ ὁποῖα ἐσήμαινον, ὅτι εἰς τὸ τελευκόντα ἔτος, οἱ Παιῖδες αὐτῆ τῆς Αἰνεῖας θέντων ἀποκτῆσει καὶ τὴν Γαῖν ἐκεῖνῃ, καὶ τὸ κράτος, ἢτοι τὴν Ἑλλάδα. τὸ ὅποιον ὁ Αἰνεῖας εἶχε τὸ προακέσει ἐκ Χρησμίαν. ὅθεν ἀρχιστὴ ναὶ κτίσει πόλιν, θύσας ἐκεῖ πρῶτον τὴν Χοῖρον, κατὰ τὴν ἀλώσιν τῆς εἰπόντος Χρησμῆ: Ἐνθά αὖ οἱ ἑταῖροί αὐτῆ φάγασιν τὰς ἑαυτῶν Τραπέζας, εἰ καὶ κτίσει πόλιν. ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς Λατίνος, μαδῶν ἐπέτατο δὲ τὸν ἀφικεῖ. διὰ τῆς πολέμου ἀνάμεσον τῆς, καὶ ἠττηθεῖς ὁ Λατίνος, δίδασιν εἰς τὸν Αἰνεῖαν διὰ Γωαι-κα αὐτῆ τὴν θυγατέρα τῆς Λαβηλίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ Αἰνεῖας ἦν ἤρξατο κτίσει πόλιν, Λαβηλίαν ἐκαλεῖσεν. εἶτα ἔσονται καὶ ναὶ πολέμου ὁ Λατίνος, καὶ ὁ Τύρος ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρατῆλων, ἐφορέθησαν καὶ οἱ δύο εἰσι Βασιλεῖς

σιλεις εις τον αυτον πολεμον. οθου δραν δικαιειαν ο Αι-
 νεας βασιλευει, ειπε φονοθουτος τω Αινειω εις τον πο-
 λεμον, οπω εκαμναν με αυτον τον Αιγειαν οι Ρεταλοι,
 κη Μαξεντιος ο Τυρρηνος, καθ'ον καιρον η Λαβινια ει-
 χεν εν γαστρι τον Σιλβιον, βασιλευει ο Υιος αυτω Ασκα-
 νιος ο εκ της Κρεσσης, ο οποιος Ασκανιος νικα ολοτε-
 λως εις τον πολεμον τον Μαξεντιον, ωσαν οπω αυτος ο
 Μαξεντιος δευ εδεχθη τας πρεσβειας τω Ασκανιω, αλλ'
 εζητει δασμον ετησιον απο ολον τον τοπον τω Λατινω,
 αυξηθουτες δε οι Λατινοι, κη φθασαντος τω τελακοσω ετις
 κατα το αιγιμα της Χοιρου, κατεφρονησαν της Λαβινιας
 πολεως, κη αλλας πολεις εκτισαν, τω Αλβανον, κη τω
 Λογγαν, ητοι την Λοκην, κη την Μακραν, απο της Λο-
 κης Χοιρα παρονομασαντες αυτας. μετα δε την τελοτλη
 τω Ασκανιω, βασιλευει ο Βιλβιος ο Υιος τω Αινειω κη
 της Λαβινιας, η κατ'αλλας, ο Υιος τω Ασκανιω. με-
 τα τωτον, αλλος Αινειας, μετα τωτον Λατινος, τωτον δια-
 δεχεται ο Υιος αυτω Καπυς, τον Καπιω ο Τιβεεινος,
 τον Τιβεριον ο Αμυλιος. τον Αμελιον ο Αβεντινος, ο
 οποιος γεννα Νομητορα, κη Αμελιον, κη βασιλευει μετα
 τον Αβεντινον ο Νομητωρ, τον οποιον εξηλασε της βασι-
 λειας ο Αμελιος, κη φονοει τον Υιον αυτω Αιγελω εις
 τω Κυωγιον, τω δε Αδελφω τω Αιγελω, θυγατερα τω
 Νομητορος Σιλβιαν, η Ρεω Ιλειαν λεγομενη, Ιερειαν
 της Θεας Εσιας ποιει, δια να μεινη παντοτε Παρθος.
 διοτι ο Αμελιος ακασας Χρησμον τινα, οπω τω ελεγον, ο-
 τι εχει να φονοθη απο τω παιδων τω Νομητορος, εφο-
 βειτο. αυτη δε η Σιλβια υδρομοκη ποτε εν τω τω Αρεως
 Αλσει, εγγυος γινεται, κη γεννα Ρωμυλον, κη Αρεμο-
 να, η Ρωμον, τω οποια εγγυον ιδων ο Αμελιος ηθε-
 λησε να τω φονοση, αλλ' η θυγατρ αυτω δευ τον αφη-
 σε. διδει ομως τα βρεφη τω Φαισυλλω τω Ανδρω της Λαυ-
 ρεντιας, ο οποιος ητον Ποιμω, να τα ριψη εις τον Τι-
 βειν

βειν τον Ποταμον, αλλα κατα τυχλω τότε κη η Γυνη αυ-
 τω τω Ποιμοιο Λαβεντια γεννησασα παιδιον νεκρον, ε-
 κρατησεν αυτα αντ'εκεινη, κη τα ανεθρεψε. τα οποια βρε-
 φη ο Ρωμυλος, κη ο Ρωμος, οταν ηυξησαν, εποιμενον τα
 Προβατα εις τας Αγρας τω Αμελιω, οι οποιοι εσοντας
 κη να φονοσην τινας τω Ποιμοιων τω Παππη αυτων Νο-
 μητορος, τας παρεφυλαττον δια να τας πιασωσι, κη πια-
 νοντες τον Ρωμον, εδραμεν ο Ρωμυλος κη το ειπε τω Φαι-
 συλλω, ο δε Φαισυλλωσ διηγεται τα παντα τω Νομητορος,
 κη ετω τελοτληον γινωκει ο Νομητωρ, οτι ετοι ειναι παι-
 δες της θυγατρ αυτω. οι οποιοι παιδες συναθροισαν-
 τες πολλας με λογους, φονοει τον Αμελιον, κη διδω-
 σι τω Βασιλειαν της Αλβης, εις τον Παππον της τον Νο-
 μητωρα, κη αυτω ηρξαντο να κτιζων τω μεγαλω Ρωμω,
 περ τω οικιαν τω Φαισυλλω, εν Ορει Παλατιω, οντας
 ο Ρωμυλος κατα τω ηλικιαν ετων 18.

7. Οταν δε εφθασεν εις μεγαλω δυναμιν κη εξουσια
 αυτη η Ρωμη, υπεταξεν υφ'εαυτω κη ολλω τω Ιτα-
 λιαν, η οποια δεισκειτο υπο τω υποταγω τω Αυτοκρα-
 τωρων Ρωμαιων, εως τον καιρον Ονωει τω Αυτοκρατορος,
 εις πολλας Επαρχιας, κη Εθνη διηρημενη. εκτοτε δε εις
 το μετεπειτα ηλθον κατα της Ιταλιας πολλα αλλοδαπη Ε-
 θνη. εις τον καιρον ομως αυτω τω Αυτοκρατορος Ονωει
 ηλθον εις αυτω με μεγαλον στρατωμα οι Ηγεμονες τω
 Γοτθων, ο Ραδαγαϊσος, κη ο Αλαρικος, αλλα ο Ραδα-
 γαϊσος περικυλωθει εις τα Φεσβλανα Ορη, εξαλειφθη
 με ολον το στρατωμα τε, εν ετει 405, υπο τω Στιλικω-
 νος ο δε Αλαρικος περικυλωσε τω Ρωμω, κη τω
 επηρεν, εν ετει απο Χριστ 410, κακειθου επηγε μετα
 ταυτα εις τω Λατιον, εις τω Καμπανιαν, εις τω Απυ-
 λιαν, εις τω Λοκανιαν, κη εις τω Καλαβειαν, κη κα-
 τεφθειρον ομοιως ολλας εκεινας της Τοπικς. θανοντος δε τω
 Αλαρικω εις τω Κορσωντιαν, εκλογεται ο Αθαλαφος,
 ο ο-

ὁ ὁποῖος μὲ ὄλον τὸ κράτος αὐτὸ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλίαν, εἶτα κατὰ τῆς Ἰταλίας ἦλθεν ὁ Ἄρτιλας, τὸ τρομερὸν ὄνομα, ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐννων. μετὰ τῆς Οὐννης ἦλθεν ὁ Ρικίμερος ὁ Βασιλεὺς τῶν Βανδαλων, καὶ ἄλλοι. μετὰ τῆς ἦλθε μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Σκυρῶν, καὶ τῶν Ἑρβλων ὁ Οὐδιάρης, ὁ Βασιλεὺς τῶν Τερκιλίγγων, ὅς τις ἐκλήθη ἁ. Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ἐν ἔτει ὑπὸ Χρυσῆ 476. καὶ μετὰ τῆτον ἄλλοι ἔπειτα, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὄλοι Ἕθνη Γερμανικὰ, καὶ κατερίμωσαν τὴν Αὐτοκρατείαν τῆς Δύσεως, ἀλλὰ νικηθέντες ὑπὸ τῆς σαλβούρων Ἡγεμόνων Ἰουλιανῆ τῆς Αὐτοκράτορος τῆς Ανατολῆς, ἐπέφθη παρ' αὐτῆς Ἐξάρχος καὶ ἔχη ἅπασαν τὴν ἑξουσίαν, καὶ καθεύεται εἰς τὴν Ραυσίαν, ὡς ἂν ὅτε ἡ Ῥώμη ἦτον κατὰ τὸν ἀφισμῶν. αὐτὴν λοιπὸν τὴν Ἐξαρχίαν ἠφάνισαν οἱ Λογγοβαρδοὶ, οἱ ὁποῖοι ἦλθον κατὰ τῆς Ἐξαρχίαν, καὶ διώξαντες αὐτὸς, ἐσάθη ὁ ἁ. Βασιλεὺς αὐτῶν, ἐν ἔτει 568. ὁ δὲ τελευταῖος αὐτῶν ἐν ἔτει 774., ὄλοι μέτρημένοι 22., οἱ ὁποῖοι ἐδιαίρεσαν αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν εἰς διάφορα Αὐθεντάτα. μετὰ τῆς ἐσάθη Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Θεόδωρος ὁ πρωτότερος τῆς Δεσιδερείας, ἀλλ' ὄλοι ἔπειτα διωχθέντες ὑπὸ τῆς Μάγνου Καρόλου, ὁ ὁποῖος πιάσας τὸν τελευταῖον Βασιλέα τῶν Λογγοβαρδῶν, τὸν ἤφερον εἰς τὴν Γαλίαν. καὶ ἔως ὁ Μάγνος ἦτοι ὁ Μέγας Κάρολος ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων πρώτος Αὐτοκράτωρ, καὶ ἄρχος τῆς Δύσεως. Ἐσάθη λοιπὸν τὸ Βασίλειον τῶν Λογγοβαρδῶν, ἀφ' οὗ εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ 209. ἢ 211. καὶ ἔπειτα τελευταῖον ὁ Μάγνος Κάρολος ἔλαβον ἅπασαν τὴν ἑξουσίαν τῆς Ἰταλίας, πλην τῆς Νεαπόλεως, ἡ ὁποία ἔμεινον εἰς τὴν Αὐτοκρατείαν τῆς Ανατολῆς, καὶ ἐκείνων τῶν τόπων, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ὑπὸ τὴν ἑξουσίαν τῆς Πάπας ὑπερον, τὸν ὁποῖον Πάπαν οἱ Λατῖνοι Ποντέφικον καλεῖσι, κατὰ τὸ ὄνομα ὅπερ ἔθεσε πατὴρ εἰς τὸν Μέγαν Ἰερέα, ὁ Νομᾶς ὁ Ῥωμαίων Νομοθέτης, μὲ τὸ καὶ

ἔκαμε διὰ τῶν αὐτῶν Μειλικτιέων δὲχῶν τὸν Θύβειν Ποταμὸν, ὅπερ ἐφέρετο μὲ βίαιον ρεῦμα, καὶ ἐλάμβανε τὴν ἀρχαιοτάτην Γέφυραν, καὶ φερθῆ ὀπίκτως, καὶ καὶ μὴ βλάβῃ πλέον τὴν Γέφυραν, ἢ τοῖς ἀρεσβύτατον ζεῦγμα. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς Καρόλου, ἐδιοικεῖτο ἡ Ἰταλία ὑπὸ τῶν Διαδόχων αὐτῆς, ἐκ τῶν ὁποῖων ἄλλοτε μὲν ἐγίνοντο Αὐτοκράτορες, καὶ Βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας αὐτόχθονες, καὶ ἄλλοτε ἑξῆς κατὰ διάφορας τρόπους, καὶ καθὼς ὁ καθεὶς ἐφαίετο Τροπικῆχος. τελευταῖον ἐδιωρίθη καὶ γίνονται Αὐτοκράτορες μόνον ὑπὸ τῆς Πειγικίας τῆς Γερμανίας, ἢ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν αὐτῶν Πειγικίων, ἢ κατὰ τὸν διωρισμὸν τῆς Πάπας, ἢ καὶ μὲ τὴν συμβολὴν ἀμφοτέρων, ἢ ὁποῖα σωήθεια ἐπικρατεῖ μέχρι τῆς σήμερον.

8. Διαίρεται παρῶν ἡ Ἰταλία εἰς μέρη τέτα, ἢ ἕξι εἰς τὴν βορείαν Ἰταλίαν, ἡ ὁποία καὶ Γαλία Κισαλπίνα λέγεται· εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἰδίως Ἰταλία· καὶ εἰς τὰς ῥήσας τῆς Ἰταλίας, καὶ εἰς μὲν τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἰταλίας, εἶναι Αὐθεντάτα, ἢ τοὶ Δομίνα ταῦτα.

1. Ἡ Δεσποτεία τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Ἑρεπῶν, ἡ ὁποία Δεσποτεία λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, Δομίνιο, ἢ Στάτο δι' Βορέτζια.
2. Τῆς Δεσποτείας τῆς Σαβαυδίας, κοινῶς ἰλ Πιεμόντε.
3. Τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Γενουεσίων, ἢ τοὶ τῆς Λιγυρίας, κοινῶς ἰλ Γενοβεζάτο.
4. Τὸ Μεδιολανικὸν Δεσποτεῖον, κοινῶς Στάτο δι' Μιλάνο.
6. Τῆς Δεσποτείας τῆς Μόδονας, κοινῶς Στάτο δι' Δεκα δι' Μόδονα.
6. Τῆς Δεσποτείας τῆς Πάρμας.
7. Τῆς Δεσποτείας τῆς Μάντοβας, καὶ τῆς Μόντε Φερράτα.
8. Καὶ ἄλλων Δεσποτεῖων μικρῶν Σατραπείων, οἷον τῆς

Δεσμός τῆς Μιραίνδουλας τῷ Δεσμῷ τῆς Γουασάλλης, ἢ ἕτεραι ἄλλαι ἐλλάσσονες.

1. Εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Ἰταλίας, εἶναι αἱ Δεσποτεῖαι τῷ Πάπα τῆς Ῥώμης, κοινῶς καλεόμεναι Στάτο δέλλα Κιέζα.
2. Τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως.
3. Τῷ Μεγάλῳ Δεσμῷ τῆς Ἐτρουείας, ἢ Τροσκίας, κοινῶς ἰλ Στάτο δέλ Γραν Δάκα δι Τροσκιά.
4. Τῆς ἐν Λέγκα κοινότητος, κοινῶς ἰλ Λυκέζε.
5. Τὸ Δουκάτον τῆς Μάσσης, κοινῶς Δουκάτο δι Μάσσα.
6. Τὸ Πλεμπινὸν Πειγκιπάτον, κοινῶς Προντζιπάτο δι Πιομπίνο.
7. Καὶ ἡ σμικρὰ Ἐπαρχία τῆς Κοινότητος τῷ Ἁγίῳ Μαρίνῳ, κοινῶς Τερρίτόριο δι Σαν Μαρίνο. (α)

ΝΗσοὶ δὲ τῆς Ἰταλίας εἶναι ἡ Σικελία, ἡ Σαρδῶν, ἢ αἱ λοιπαί, περὶ ὧν ἀπάντων τῶν ῥηθόντων διαλαμβάνομεν ἰδίως ἐν τοῖς ἐφεξῆς κατὰ τὴν Γεωγραφικὴν τάξιν, τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας ποιῶντες ἀπὸ τῶν Ἄλπεων Ὀρῶν, διὰ τῶν ὁποίων διαίρεται ἡ Ἰταλία τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῆς βορείως, ὡς ἀπὸ δυσμῶν τῆς Γαλλίας, ἔχουσα ἀπ' ἀνατολῶν τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, ἢ τὸ Ἰόνιον, ὡς ἀπὸ μεσημβρείας τὸ Τυρρηνικόν, τὸ Λιγυρικόν, ὡς ἀπὸ ἐξοχῆς.

9. Πρὸς τέτοις ἰστέον, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Διάλεκτος, ἢ ὁποία ὁμιλεῖται πῶρα κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, δευτῆρον ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλ' ἀρχισεν νὰ λαλῆται εἰς τὸν καιρὸν Θεοδώρικῃ τῷ Βασιλέως τῶν Γότθων, ὅταν ἐτέτος ἐμιμήθη τῆς

(α) Ἡ Ἰταλία πῶρ σήμερον διαίρεται εἰς τέσσαρα μέρη, Α. εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἰταλίας, Β. εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἐτρουείας, Γ. εἰς τὴν Δεσποτείαν τῆς Ῥώμης, Δ. εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως.

τῆς Ῥωμαίας, ἢ εἰς τὰ φορέματα, ἢ εἰς τὰς νόμους, ἢ εἰς τὴν Διάλεκτον, ὡς ἀν' ὅπερ τότε ἀρχισαν οἱ Γότθοι νὰ συντυχαίνουσι Λατινικὰ, ἢ οἱ Λατίνοι Βαρβαρικὰ, ἢ ἀπὸ τῆς μίξεως αὐτῶν, ἀνεφύη αὐτῇ ἡ μιξοβάρβαρος Ἰταλικὴ Διάλεκτος, ἐν ἔτει ὑπὸ Χειρῆ 493., ἐπὶ Ζήνωνος Αὐτοκράτορος τῷ Ῥωμαίων, διότι πρότερον ἐλαλεῖτο εἰς τὴν Ἰταλίαν καθαρῶς ἡ Λατινικὴ Φωνή, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ μάλιστα εἰς τὰ παλάτια τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Β΄.

Περὶ τῆς Πιεμόντης Ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ὀρίζει ὁ Δεξὸς τῆς Σαβαυδίας, ἢ τοῖς τῆς Σαβοΐας. (α)

1. **Μ**Ετὰ τὸν Οὐάρον Ποταμὸν, τὸν κοινῶς Βάρ λεγόμενον (ὅς τις ἀρχεται ἐκ τῆς Ἀκεμῆ Ὀρος, ἐν ταῖς περαθαλασσίαις Ἀλπεσι, ἢ ὑπὸ τινῶν Ποταμῶν ἀυξηθεὶς εἰσβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, πλησίον τῆς Νικαίας πόλεως, ὅς τις κατὰ τινας εἶναι ὄρος, ἢ πέρας τῆς Γαλλίας, ἢ Ἰταλίας. μετ' ὅλον ὅπερ ἄλλοι πέρας ἢ Ὀρον αὐτῶν τῶν Ἐπαρχιῶν θέλουσιν, ὅχι αὐτὸν τὸν ποτ., ἀλλὰ τὰς περαθαλασσίας Ἀλπεσι, ὡς ἀν' ὅπερ τὸ Κομητάτον τῆς Νικαίας καὶ ἄλλα τινὰ Κάστρα, περαιτέρω τῷ Βάρῳ ποταμῷ εἶναι τῆς Γαλλικῆς ἐξουσίας), εἶναι τὸ Πεδεμόντιον, Πιεμόντε κοινῶς λεγόμενον, μέρος καὶ Ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τινῶν ἢ Γαλλία Συβαλπίνῃ λέγεται, ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῷ Δεσμῷ τῆς Σαβαυδίας δευσικόμμενον, ἢ τίτλον Πειγκιπάτω ἔχον. Πεδεμόντιον λέγεται, ἢ τοῖς πῶδες Ὀρῶν, ὡς ἀν' ὅπερ δέλεσκαται ὑπὸ τῆς ὑπάρειας τῶν Ἀλπεων, αἱ ὁποῖαι Ἀλπεσι ἐκλήθησαν ὑπὸ τινος Ἀλπίδος, ἀνήρηκας ἐκείσε.

2. Αὕτη ἡ Σατραπία τῷ Πεδεμόντιῳ εἶναι μεγάλη ἢ ὀλίγη.

(α) Τανυὺ αὕτη ἡ ἐπαρχία ἠκώθη μετ' ἑλθὺν τῆς Γαλλίας.

ἀρύχωρος, δεισκομένη μεταξύ τῶν Δυκίων τῆς Μεδιολανικῆς, καὶ τῆς Μοντεφεράτης πρὸς ἀνατολὰς, τῆς Οὐαλλεσίας πρὸς βορρᾶν, τῆς Γουενυσίας Δεσποτείας, καὶ τῆς Κομητείας τῆς Νικαίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Σαβαυδίας, καὶ τῆς Δελφινάτης πρὸς δυσμὰς. Ἰσθμὸς τῶν ὁποίων χωρίζεται διὰ τῶν Κοττίων Ἀλπεων, καὶ τῶν Γραίων. Τρυφεται αὐτὴ ἢ Ἐπαρχία διχῶς ὑπὸ τῆς Πάδος Ποταμῆς, ὅς τις λέγεται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἡειδακός, καὶ κοινῶς ἰλ Πό, ποτιζομένη καὶ παρ' ἄλλων ποταμῶν, οἷον τῆς Δωείας, τῆς Τανάρης, καὶ ἄλλων. καὶ ἔχει μέρη τῆς ἰδίας Πεδεμόντιον, κοινῶς λεγόμενον λέ Πιεμόντ, τὸ Ὀποιγέσανδον Δυκίων κοινῶς λεγόμενον, λέ Δυκέ δ' Ἀσσε τὸ Σεγασινὸν Μαρκιονάτον, κοινῶς λέ Μαρκίζατ δὲ Σεσε τῆς Ἐπορεδίας τὸ Μαρκιονάτον, κοινῶς λέ Μαρκίζατ δ' Ἰβρέε τὸ Μαρκιονάτον τῆς Κεβίας, ἢ τῆς Τζέβας τὸ Κομητάτον τῆς Ἀσπης, τὸ Βερκελλήσιον Δομίμιον, εἰς τὰ ὅποια προσίθεται ὑπότιων καὶ τὸ Καναβένσιον Σύρμα, καὶ μέρος τῆς Μοντεφεράτης, τὸ ὅποιον ἐδόθη εἰς τὴν Σαβαυδίαν μετὰ τὴν ἐν Κλαράσκῳ εἰρήνην, καὶ συμβίβασιν. τὸ δὲ ἰδίως Πεδεμόντιον (εἰς τὸ ὅποιον ποτὲ ἐκατοίκουν οἱ Ταυρινοί, Ἐθνος τῆς Ἰταλίας) περιέχει τὰς Πελοχὰς τῆς Ταυρινῆς, τῆς Καρινιανῆς, τῆς Φοσανῆς, τῆς Μόντις Ρεγάλης, τῆς Κενέας, τῆς Σουιλιανῆς, καὶ τῆς Κλαράσκῳ, ἐκτεινόμενον ἄπὸ τῆς βορρᾶς ἕως μεσημβρίας.

3. Μητρόπολις ἐν τῆς τῆς Περγκιπάτης, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ Θρόνος τῆς Δυκῆς τῆς Σαβαυδίας, εἶναι ἡ Αὐγύσα τῶν Ταυρινῶν, κοινῶς λεγομένη Τρεϊν, καὶ Τρεϊνο, ἢ ὁποία καὶ Ταυρασία ὑπὸ τῆς Διβίης λέγεται, καὶ Ταυραία ὑπὸ τῆς Στεφάνης, καὶ Κολάνια Ταυρινῆς, καὶ Ταυρινόν, δεισκομένη πλησίον τῆς Πάδος ποταμῆς, ὅπου εἰς αὐτὸν εἰσβάλλει ὁ Δωείας ποταμὸς ἐν ἐπιπέδῳ, κατὰ πολλὰ καρποφόρος, πόλις ὀχυρωτάτη, ἔχουσα Ἀκρόπολιν σερρωτάτην, καὶ ὠραιότητα, κεκοσμημένη μετ' ἑθρονὸν Ἀρχιεπισκόπου,

πυ, καὶ μετ' Ἀναδημίαν τεθεῖσαν ἐν ἔτει 1405. ὑπὸ τῆς γ. Βενεδίκτης. κατεπολεμήθη αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῆς Ἀννίβα, καὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἰχυρώτατα ἐν ἔτει 1640. ἀφίσταται ἄπὸ τῆς Πιναρώλης 12. μίλια, καὶ 24. τῆς Ἀσπης πρὸς δυσμὰς, κατὰ τὸν αὐτὸν Πάδον ποταμῶν, ἀφίσταται πόλις Μόνσ (ἢ τῆς Ὄρος) Καλέριος, κοινῶς λεγομένη Μόν Καυλιέρι, εἰς τὴν ὁποίαν θαμίζει ὁ Δεξὸς πρὸς ἐξοφάτωσιν. καὶ ἡ Οὐσαρία, κοινῶς λεγομένη Βενάρια, ὁμοίως Καρινιανόν, κοινῶς Καρινιανόν, ἢ ὁποία πόλις ἔχει τίτλον Περγκιπάτης, μετ' ἑθρονὸν, καὶ Γέφυραν εἰς τὸν Πάδον ποτ., 5. μίλια ἀφίσταται ἀπὸ τῆς Ταυρινῆς πρὸς νότον, καὶ ὀλιγώτερον τῆς Καρμανιόλλης. Χέλιον, κοινῶς Κιέρι, πόλις ποτὲ δυνατὴ, μεγάλη, καὶ ἀυπεξέσιος, 6. μίλια ἀφίσταται ἀπὸ τῆς Ταυρινῆς πρὸς ἀνατολὰς, λέγεται ὑπὸ τῶν Γάλλων Κβιέρσ. πρὸς δὲ τὸν Δωείαν ποτ. παράκειται ἡ Σεγασία πόλις, ἢ τῆς, καὶ Σεγασιον λέγεται, τὴν ὀνομασίαν λαβῶσα ἄπὸ τῆς Σέγας ποταμῆς, ὅς τις κοινῶς Σέμαρ λέγεται, εἰσερχόμενος εἰς τὸν Δωείαν ποταμῶν καλεῖται αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Γάλλων Σουσε, ἔχουσα Φρέλιον ὀχυρὸν ἐν Λόφῳ κείμενον, καὶ τίτλον Μαρκιονάτης, τὸ ὅποιον Μαρκιονάτον δέσκεται πρὸς τὰς Ἰταλίας τῶν Ἀλπεων, μεταξύ τοῦ Περγκιπάτου τοῦ Πεδεμόντιου πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Δελφινάτης πρὸς δυσμὰς, τῆς ὁποίας Μητρόπολις εἶναι αὐτὴ ἡ Σεσα πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πάλαι ἦτον τὸ Βασίλειον τῶν Κοττίων Σεγασινῶν, ἄπὸ τῶν ὁποίων παρενομάθησαν καὶ τὰ πλησίον Ὄρη Ἀλπεῖς Κοττίαι, διὰ τῶν ὁποίων ἦτον ἡ ὁδὸς εἰς τὰς παλαιὰς Ῥωμαίους, αἷς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Γαλλίαν. ἀφίσταται τῆς Ταυρινῆς 24. μίλια, καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῆς Βελγαντίας πρὸς τὸν Καυλίαν. καὶ ἡ Ἐπορεδία, ἢ τῆς, καὶ Ἐπορεδία, καὶ Ἐποραυδία λέγεται, καὶ κοινῶς Ἰβρέα, πόλις τιμημένη μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ταυρινῶν Ἀρχιεπισκόπον, κεφαλὴ εἶναι αὐτῆς τῆς Καναπι

κίε Σύρματος, ἐκτίθη παρὸ τῆς Χειρῆ γεννήσεως ἐπὶ 100, ἀφίσταται τῆ Ταυρινῆ 25. μίλια, τῆς Αὐγῆς Πραιτωρίας 30., ὁμοίως καὶ τῶν Οὐερκελλῶν 25. παρὸς δὲ τὸν Στάραν ποταμ. κείται τὸ Φόσανον, ὡσαύτ' εἰπῆς Φόνος Σάνας, ἦτοι Πηγὴ ὑγιῆς, πόλις δεισκομένη μεταξὺ τῶν Σαλατιῶν παρὸς δυσμὰς, καὶ τῆ Μόντε Ρεγάλ παρὸς Εὐρόν, ἑκατέρας ἀφιστάμενον 9. μίλια, τῆς δὲ Ἄλβας 15. παρὸς νότον, καὶ 7. τῆ Κενέε. Σαυιλανόν, κοινῶς Σαυιγλιανόν, πόλις μεγάλη δεισκομένη παρὸς τὸν Μαίραν ποτ., ἀναμεταξὺ τῆ Φοσανῆ παρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῶν Σαλατιῶν παρὸς δυσμὰς, ἕξ μίλια ἑκατέρωθεν ἀφιστάμενον, καὶ 9. τῆ Κενέου παρὸς βορέαν. παρὸς νότον δὲ εἶναι Μόνος Ρεγάλις, πόλις ὀχυρωτάτη τῆ Πεδεμοντίε, ἦτις καὶ Μόνος Οὐίχη λέγεται, καὶ κοινῶς Μοντοβί, παρὸς τὰς Ἰπυρείας τῆ Ἀπεννίνε Ὀρεε δεισκομένη, καὶ κατὰ τὴν Διγυρίαν, πόρρω τῆ Τανάρη ποταμ. 2. μίλια μὲ θρόνον Ἐπισκόπου τῆ λέντος, ἀφίσταται τῆ Ταυρινῆ παρὸς μεσημβρίαν 34. μίλια, ἀπὸ τῶν Στατιέλων Ἰδάτων 28. παρὸς δυσμὰς, 18. ἀπὸ τῆς Ἄλβης παρὸς μεσημβρίαν, καὶ 15. τῆ Κενέε παρὸς ἀνατολὰς. ὁμοίως καὶ τὸ Ρακονίγιον πάλις σμικρὰ. παρὸς δυσμὰς κατὰ τὸν Πιάδον ποτ. εἶναι Πιναρῶλιον κοινῶς Πινερῶλ, πόλις μὲ Ἀκρόπολιν ὀχυρωτάτην, δεισκομένη παρὸς τὸν Χίσωνα ποτ. καὶ παρὸς τὰς Ἰπυρείας τῶν Ἄλπιων, ἡ ὁποία πρότερον ἦτον εἰς τὸν Δῆκα τῆς Σαβαυδίας, ἀλλ' ἐν ἔτει 1631., ἦλθεν εἰς τὴν Γαλλικὴν ἑξουσίαν, καὶ εἶναι εἰς αὐτὸ τὸ πέρασ τῆ Δελφινάτε, 12. μίλια ἀφιστάμενη τῆς Αὐγῆς τῶν Ταυρινῶν παρὸς Εὐρόνοτον, καὶ 19. τῆ Σεγασίε παρὸς μεσημβρίαν κατὰ τὰς Σαλατίας, ἀφ' ἧν ἀπέχει 10. μίλια.

4. Ἐντεῦθεν παρὸς τὴν Χειμεινὴν Δύσιν, κλίνει τὸ Μαρκιονάτον τῶν Σαλατιῶν, Ἐπαρχία τῆ Πεδεμοντίε, κατὰ τὰς Ἰπυρείας τῶν Ἄλπειων δεισκομένη, ἡ ὁποία πρότερον ἦτον τῆς Γαλλικῆς ἑξουσίας, καὶ ὑπὸ τῆ δ. Ἐν

εἶνα

ρίαν ἐδόθη εἰς τὸν Δῆκα τῆς Σαβαυδίας. ὁποῖος αὐτ' αὐτῆς τῆ ἔδωκε τὴν Βρεσίαν Ἐπαρχίαν μὲ τὴν Βεγεσίαν, τὴν Κεσίαν, καὶ τὴν Οὐερρόμαίαν σμικρὰν Ἐπαρχίαν ἐδόθη τῆ Ροδανῆ ποτ. ἔσαν, ἐν ἔτει 1600. κείται ἐπὶ τὸ Μαρκιονάτον μεταξὺ τῆ Πεδεμοντίε παρὸς βορέαν, καὶ ἀνατολῶν τῆ Δελφινάτε παρὸς δυσμὰς καὶ τῆ Κομητάτε τῆς Νικαίας παρὸς μεσημβρίαν. Μητρόπολις τῆ ὁποία εἶναι αἱ Σαλατία, ἡ καὶ Σαλίνα, κοινῶς Σαλετζο λεγομένη, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, δεισκομένη ὑπὸ τὰς Ἰπυρείας τῶν Παραθαλασίων Ἄλπειων ἐν Λόφω, ἡ ὁποία ποτὲ ἦτον Μητρόπολις τῶν Οὐαγινηνῶν, μόλις 2. μίλια τῆ Πιάδε ποτ. ἀφιστάμενη, 10. τῆ Φοσανῆ παρὸς δυσμὰς, καὶ τοσαῦτα μεταξὺ τῆ Κενέε καὶ Πιναρῶλιε, καὶ 18. ἀπὸ τῆς Αὐγῆς τῶν Ταυρινῶν. Καρμαριόλα, πόλις ὀχυρὰ, Ἀκρόπολιν ἔχουσα, καὶ Ὀπλοθήκην, μόλις ἀφιστάμενη 2. μίλια τῆ Πιάδε ποτ., καὶ 9. τῆ Ταυρινῆ παρὸς νότον, ἡ ὁποία, μὲ ὅλον ὅπῃ δρίσκεται εἰς τὴν περὶ τὴν ἰδίαν Πεδεμοντίε, κρέμαται ὁμοῦς ἐκ τῆτε τῆ Μαρκιονάτε, ὅθεν καὶ ἐνταῦθα γράφεται.

5. Τὸ Κομητάτον τῆς Νικαίας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῆς ἐντοπίαν Κομητάδε δι Νίτζα λέγεται, Ἐπαρχία σμικρὰ εἶναι περὶ τὴν Νικαίαν Πόλιν, ὅπου τὸ πάλαι ἦσαν τὸ ἔθνος οἱ Οὐεδιόντιοι, καὶ πρότερον μέρος ἦτον τῆς Ναρβωνισίας Γαλλίας, ὡσαύτ' ἔσταν τῆς Προβινκίας. ταυρῶ ὁμοῦς συνεδέθη μὲ τὸ Πεδεμόντιον. Μητρόπολις τῆτε τῆ Κομητάτε εἶναι ἡ Νίκαια, ἀπὸ τῆ Νικῆν ῥήματος κληθεῖσα, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται Νίτζα, δεισκομένη εἰς τὸ πέρασ τῆς Ἰταλίας, ἐδόθη τῆ Παραθαλασίων Ἄλπειων, πόρρω τῆ ἐκβολῶν τῆ Οὐάρη 2. μίλια, πόλις μεγάλη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἀκρην τῆς Μεσογειοῦ Θαλάσσης, μὲ λιμένα χωρητικόν, καὶ μὲ Φρέγιον ὀχυρωτάτον, ὅπῃ εἶναι τὸ Νεάριον τῆ Δεκάε τῆς Σαβαυδίας, ἀφίσταται ἀπὸ τῆ Λιμῆος τῆ Μονοίκε Ἡρακλέε παρὸς δυσ-

μὰς 7. μίλια· πλησιόχωρος μὲ τὴν Νίκαιαν εἶναι ἡ Βίλλα Φράγκα, πόλις μὲ Φρέιον, καὶ μὲ λιμένα χωρητικώτατον, εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῆς Λιγυτικῆς Πελάγους, ἀφισαμική ὑπὸ τὸ Μονάκιο 4. μίλια πρὸς δυσμὰς καὶ τὸν Οὐάρον ποταμ., ὑπὸ τῆς ὁποίας ἄλλα τόσα ἀπέχει. αὐτὸ τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο, Λιμὴν τῆς Ἡρακλέως. τὸ Λιγυτικὸν Πέλαγος, τὸ ὁποῖον κοινῶς Μάρ δι Γουόβα καλεῖται, παρεμπίπτει μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Τυρρῶν πρὸς ἀνατολὰς, ποτίζων τὴν Λιγυρίαν Ἐπαρχίαν, ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Λιγύος τῆς Ἀδελφῆς τῆς Ἀλβίωνος, τὸν ὁποῖον ἐφόδισεν ὁ Ἡρακλῆς, ὡσαύτῃ τὸν ἐμπόδιζεν, ὅταν ἐπήγουν διὰ τὰς Βῆς τῆς Γουελόνε. Βαρκινῶν, Βαρτζελόνε, καὶ ὑπὸ τῆς Γάλλων Βαρτζολονέτε, πόλις ἐνδὸν τῆς Ἀλπεων. ὁ λιμὴν τῆς Μονοίκης Ἡρακλέως, λεγόμενος κοινῶς Μονάκο, πόλις ὀχυρὰ μὲ Φρέιον, καὶ μὲ λιμένα χωρητικὸν, ὑποτασσομένη εἰς ἐδικὸν τῆς Πείγκιπα, τὸν ἐκ φυλῆς Γερμάλδα, ὑπὸ τὴν προσασίαν ὄντα τῆς Βασιλείας τῆς Γαλλίας, ὅς τις διώξας ἐκεῖθεν τὰς Ἰαπωνάς, ἐν ἔτει 1641., ἔβαλε φύλαξιν Γαλλικὴν, ἔχει καὶ μικρὰν πελοχίαν, ὅπως δέξεται, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι Μονακὸν πόλις μικρὰ, καὶ Βοκκαβρένα Κάμη, δέσμεται τὸ Μονάκο ἡ πόλις ἐπὶ ὑποτόμῃ πέτρας, ἡ ὁποία ἐκτίθη τὸ πάλαι ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων, τῆς οἰκησάντων τὴν Μασσηλίαν. εἰς αὐτὴν γράφει ὁ Βαλέριος Μάξιμος βιβλ. α. Κεφ. 6. νὰ ἐσυνέβησαν τέρατα, καὶ ἀδόξα θεάματα εἰς τὸν Μαγκινὸν Ἰπτατον, ὅταν ὑπήγουν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. ἔχει αὐτὴ ἡ πόλις μεγαλοπρεπέστατον Παλάτιον. Μονοίκος ἐνταῦθα ἐκλήθη ὁ Ἡρακλῆς, ὡς ὁ μόνος οἰκῶν, ὅτι διώξας ἐκεῖθεν τὰς ἐχθρὰς αὐτὸς ὁ μόνος ἐνατοίκησεν, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐκεῖ Ἰερῶ αὐτῆ, αὐτὸς ὁ μόνος ἐλατρώβετο, καὶ ἔδειξ ἄλλος τῆς Θεῶν. διίσταται αὐτὴ τῆς Ἀλβίγγης σάδιος 480., καὶ ἀπ' αὐτῆ μέχει τῆς Τροσίας ὁ Αἰγυιαλὸς εἶναι ἀλίμενος.

6. Τὸν

6. Τὸν Κομητάτον τῆς Ἀσῆς, πρωτεύουσαν πόλιν ἔχει τὴν Ἀσαν, Πομπηίαν ὑπότινον παρονομαζομένη, ἡ ὁποία κοινῶς Ἀσι, καὶ Ἀσα λέγεται, πρὸς τὸν Ταύαρον ποτ. δεισκομένη, καὶ καλῶς ὀχυραμένη καὶ ἐνδυναμωμένη, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεδιολαύων Ἀρχιεπισκοπον, ὡσαύτῃ ὁποῦ πρότερον ὑπετέλει εἰς τὸ Δυκάτον τὸ Μεδιολανικόν. εἶναι πόλις λαμπρὰ, πλουσία, καὶ μεγάλη, ἀφίσταται τῆς Παλῆας Νικαίας πρὸς δυσμὰς 9. μίλια καὶ 18. τῆς Κασάλο πρὸς μεσημβρίαν. Κλάρασκον, κοινῶς Κιεράσκο, καὶ ὑπὸ τῆς Γάλλων Κβιεράσκβε, πόλις ὀχυρὰ, πλησίον τῆς Ταύαρν ποτ., ὅπως αὐτὸς δέχεται τὸν Στέρων ποτ., διάσημος ἔγινεν αὐτὴ ἡ Πόλις μὲ τὰς σωθήκας τὰς ἐν αὐτῇ συμπεφωνηθείσας ἐν ἔτει 1631. λέγεται αὐτὴ ἡ πόλις καὶ Κάρρα, μεταξὺ ἔσα τῆς Ἀλβης, καὶ τῆς Φοσσανῆ τῶν πόλεων, ἀφ' ἑκατέρας ἀφισαμική 7. μίλια, καὶ 13. τῆς Καρμανιόλας. Βίλλα Νόβα δ' Ἀσι, πόλις δεισκομένη μεταξὺ τῆς παλαιᾶς Ἀσῆς, καὶ τῆς Μονδοβί τῶν πόλεων. Οὐρέγκα, κοινῶς Βέρβα, Φρέιον ὀχυρώτατον εἰς τὴν Ὀχθίαν τῆς Πάδης ποτ., ἀντικρὸν τῆς Κρεσκοντινῆ τῆς πόλεως ἐν Λόφω κατασκευασθῆν, μεταξὺ σχεδὸν τῆς Ἀσῆς Πομπηίας, καὶ τῆς Οὐερκελλῶν, ἀπέχον ἀπὸ τὸ Τοεῖνο μίλια 15.

7. Πρὸς Βορῆαν κλίει τὸ Αὐγυανὸν Δυκάτον τοῦ ὁποῖου Μητρόπολις εἶναι ἡ Αὐγύσα Πραιτωρία, κοινῶς λεγομένη Ἀόσα, ἡ ὁποία ἐκτίθη καὶ ὠνομάθη ὑπὸ Αὐγύσε τῆς Καίσαρος, καὶ Πραιτωρία ἐπανομάθη, μὲ τὸ καὶ ἐσάλη εἰς αὐτὴν Ἀποικία τῶν Πραιτωριανῶν, δέσμεται πρὸς τὸν Δωρίαν ποτ., ὁ ὁποῖος διχοτομεῖ τὸν πρὸς αὐτῇ τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκατοίκων τὸ πάλαι οἱ Σαλαάσιοι, ἔθνος τῆς Ἰταλίας. αὐτὴ ἡ πόλις εἶναι διάσημος, δεισκομένη εἰς ὄρεινὴν Ἐπαρχίαν, ἀλλὰ καρποφόρον, ἀφίσταται τῆς Ἐποριδίας πρὸς βορῆαν 25. μίλια, καὶ 45. τῆς Ταυεῖν, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου. καὶ τὰ λοιπὰ.

H 4

8. Ἐλλάσ-

8. Ἐλάσσονα Αὐθεντάται τῶν ἀνωθεν εἶναι τὸ Οὐερκελλικόν, τῆς ὁποίας αἱ πόλεις εἶναι ἀφ' ὧν παρονομάζεται, Οὐερκέλλαι κοινῶς Βερτζέλλι, πόλις ὄχυρά, με Φρέγιον ἰχυρώτατον, θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα, τελαντος ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Μεδιολανῶν. αὕτη ἦτον ἡ πόλις τῆς Λιβυκῶν, εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἰρσάβρων, καὶ τῆς Σαλασιῶν, πρὸς τὸν Σέασιτι ποτ. πρότερον αὕτη ἦτον μέρος τῆς Μεδιολανικῆς Δεκῆτος, με ὅλον τὸ Δομίνιον τῆς, τὸ ὁποῖον περὶέχεται μεταξύ τῆς Μεδιολανικῆς Δεκῆτος πρὸς βορέαν, καὶ ἀνατολᾶς, τῆς Μαρκιονάτης τῆς Ἐπορεδίας πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Μόντε Φερράτης πρὸς μεσημβρείαν, καὶ πολλάκις ἡ Μητρόπολις τέτις ἐλήφθη, καὶ τελούταιον ἐδόθη εἰς τὸν Δεκά τῆς Σαβαυδίας, με τὰς σιυθῆκας, ὅπῃ ἐγίνων εἰς τὰ Πυρλίαια. ἀπέχει αὕτη 10. μίλια ἀπὸ τῆς Κασάλε πόλεως πρὸς βορέαν, καὶ ἄλλα τόσα ἀπὸ τῆς Νοβαελας πρὸς δυσμᾶς. Περὶ τὸν τόπον ταύτης ἐνίκησαν ποτέ με αἱματώδη νίκῃ τὰς Κίμβρης ὁ Κεῖντος Μάριος, καὶ ὁ Κεῖντος Κάτωλος. Βεγγέλλα, κοινῶς Βιέλλα, πόλις ἀρκετῶς μεγάλη, καὶ πλασία, ἀδρακειμένη πρὸς τὸν Κερκον ποτ., ἢτοι Ἐλαφον, τῆς ὁποίας ἡ περὶοχὴ Βιελέσε Δομίνιο λέγεται, εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῶν Οὐερκελλῶν ἀδρακειμένη, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀπέθανον ἐν ἔτει 1658. ὁ β. Φραγκίσκος ὁ Δεξὸς τῆς Μόδνας, ὁ περὶφημος εἰς τὴν πολεμικὴν ἀρετῇ. Ἀναμεταξὺ εἰς αὐτὰς εἶναι τὸ Μασεράνον, κοινῶς Μασεράνο πόλις ἔχουσα ἐδικὸν τῆς Περίκιπα, ὑπὸ τὴν ὑποταγὴν τῆς Πάπα, καὶ σμικρὰν Περὶοχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀδρακεται καὶ τὸ Κρεπακόελον, κοινῶς Κρεβαλκόρε πόλις μετρία. ἀφίσταται τὸ Μασεράνον τῆς Ἐπορεδίας πρὸς ἀνατολᾶς 16. μίλια, καὶ 23. τῶν Οὐερκελλῶν εἰς πρὸς βορέαν.

9. Τελούταιον εἰς τὰ πέρατα τῆς Πεδεμοντίας, πρὸς ἑκατέραν ὀχθὴν τῆς Πάδα, ἀδρακεται τὸ Δεκῆτον Μοισφερράτης, κοινῶς Μοιφερράτο, μεταξύ τῆς Μεδιολανικῆς

Δε.

Δεκῆτα πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ τῆς Πεδεμοντίας πρὸς δυσμᾶς, τῆς ὁποίας μέρος ὑποτάσσεται εἰς τὸν Δεκά τῆς Σαβαυδίας, δοθῶν εἰς αὐτὸν ἐν ἔτει 1631. με τὴν Σιυθῆκην τὴν ἐν Κλαράσκω γεγονῆσαν, καὶ μέρος εἰς τὸν Δεκά τῆς Μάιτας. καὶ τῆς μετὰ Δεκῆτος τῆς Σαβαυδίας πόλεις εἶναι, τὸ Τειδικόν, κοινῶς Τεινο λεγομένη, πόλις ὄχυρά, ὀλίγον ξέμακρα τῆς Πάδα ποτ., ἀφισαμένη τῆς Κασάλε πόλεως 8. μίλια, καὶ ἄλλο ποῦτον τῆς Οὐερκελλῶν. καὶ ἡ Ἄλβη, ἢτοι Ἄλβα Πομπηία, Ἄλβα κοινῶς λεγομένη, πόλις με θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Μεδιολανῶν Ἀρχιεπίσκοπον, ἀδρακειμένη πρὸς τὸν Ταύαρον ποτ., καὶ ἀφισαμένη ἀπὸ τῆς Ἀσῆς πόλεως 12. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ 27. τῆς Αὐσέγκης τῶν Ταυριῶν. Τῆς δὲ Δεκῆτος τῆς Μάιτας εἶναι τὸ λοιπὸν μέρος τέτις τῆς Δεκῆτος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀδρακονται πόλεις, Ἄγκαι Σπατίελλα, κοινῶς Ἄγκαι, με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεδιολανῶν Ἀρχιεπίσκοπον, παρακειμένη πρὸς τὸν Βορμίαν ποτ., καὶ ἀφισαμένη τῆς Ἀλεξανδρείας πόλεως 15. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ ὀλίγον περὶατότερα τῆς Ἀσῆς, καὶ τῆς Ἄλβης Πομπηίας, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀναδίδονται ὕδατα θερμά, καὶ θεῖα, εἰς τὰ ὁποία καθ' ἑκάστῳ τρέχουσιν ἀδρακεται, διὰ κα φθαρῶσιν ὑπ' αὐτῶν οἱ ψυχροὶ καὶ βλαπτικοὶ χυμοὶ τῶν. αὕτη ἡ πόλις ἔλαβε πρὸ ὀλίγου δυσυχίας, καὶ σχεδὸν ὀλοτελῶς ἐρημώθη ὑπὸ τῶν Πολέμων. καὶ Νίκαια Πάλαια, κοινῶς Νίτζα δέλλα Πάγλια, πόλις ἀδρακειμένη μεξὺ τῆς Ἀκουῖ, καὶ τῆς Ἀσι τῶν πόλεων, τῆς μετὰ ἀφισαμένη 6. μίλια, τῆς δὲ Ἀσι 10., ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἦνθισαν ἄνδρες ἀξιόλογοι, Ἰππαρχος ὁ Ἀσρονόμος, ὅς τις ἐναντίον τῆς Πλάτωνος ἔγραψε περὶ τῶν Ἀπλανῶν Ἀσέρων, καὶ περὶ τῆς κινήσεως τῆς Σελμῆς, καὶ αὐτὸς πρῶτος ἦρε τὰ Μαθηματικὰ ὄργανα, καθὼς ὁ Πλίνιος ματυρεῖ βιβλ. 2., καὶ ὁ Ποιητῆς Παρθεσίος, ὁ Συγγραφεὺς τῶν Ἐλεγείων, ὅς τις ἀλαθεῖς ἀπὸ τῆς Κίνας εἰς τὸν Μιθριδατικὸν

Πό.

Πόλεμον; δια τὴν εὐφύαντα ἀφέθη. πρῶτος πόλις τῆ Μονφερράτω Δακάτω εἶναι τὸ Κασάλι ὑπὸ τῶν Γάλλων λεγόμενον, πόλις ὀχυρωτάτη, παρακειμένη εἰς τὸν Πάδον ποταμ., μετ' Ἀκρόπολιν ἰχυροτάτην, μετὰ κτιθεῖσάν ὑπὸ τῶν Δακῶν τῆς Μάιτουας, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μεδιολάνων Ἀρχιεπισκοπον, ὑπὸ τῆ δ. Σίξτε τῆ Πάπα, φερόμενος ἔγινε μετὰ τοὺς πολέμους, καὶ μετὰ τὸν θόνον τῶν Ἰσπανῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων, δια τῆ Ἀρκυεῖς Δακός, ἐν ἔτει 1640. δυσκόλως καὶ κακὰ κατεκίται, δια τὴν δυσκρασίαν τῆ Τόπκ· καίτοι μετὰ τὴν Τρεβίνα, ἀφ' ἧ ἀπέχει 36. μίλια, καὶ τῶν Μεδιολάνων, ἀφ' ἧν ἀφίσταται 40. μίλια. αὐτὴ πόλις ἐπαύλησεν ὁ Δεξ τῆς Μάιτουας ἐν ἔτει 1679, τῆ Βασιλέως τῶν Γάλλων, εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆ ὁποῖα ἦλθεν ἐν ἔτει 1681, τῆ 30. τῆ Σεπτεμβρίου Μηνός, ὑφ' οὗ ἐδυναμώθη τὰ μάλισα.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Γ .

Περὶ τῆ Μεδιολανικῆ Δακάτω, τὸ ὁποῖον οὐρίζει ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ὡς Δεξ.

1. Το Μεδιολανικὸν Δακάτον, τὸ ὁποῖον κοινῶς Δουκάτον δὲ Μιλαῦο λέγεται, καὶ Στάτο δι' Μιλαῦο, εἶναι μέρος τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ Λογγοβαρδία εὐφορώτατον, καὶ Σατραπία μεγάλη, ὅλη σχεδὸν ἐν ὀπιπέδῳ κειμένη, καὶ εἰς τὰ μάλισα δεδαλωμένη, καὶ κεκαλλωπισμένη. Περιορίζεται ὑπὸ τῆ βορέως ὑπὸ τῆ Ἐλουητίων, καὶ τῆ Ραιτῶν. ἀπ' ἀνατολῶν μετὰ τὸ Στάτο τῆς Βενετίας, καὶ μετὰ τὸ Πλακοντινὸν Δακάτον· ἀπὸ μεσημβρίας μετὰ τὸ Γενυβεζάτο· καὶ ἀπὸ δυσμῶν μέρος μετὰ τὸ Μονφερράτο Δακάτον, καὶ μέρος μετὰ τὸ Δακάτον, ἧτοι τὴν Δεσποτείαν τῆ Δουκός τῆς Σαβαυδίας. γυρίζει κατὰ τινὰς τῶν Γεωργάφων, μίλια 3000. μέρη ἐπέτε τῆ Δακάτω, εἶναι τὸ ἴδιως Με-

Μεδιολανικὸν, λεγόμενον ὑπὸ τῆ Ἑυροπείων Τερρὶπέλιον, ἧτοι Περιοχή δι' Μιλαῦο. ἡ Περιοχή τῆς Παισίας, ἡ Περιοχή τῆς Νοβαρίας, ἡ Κομάσκο, ἡ Λοδβιανό, ἡ Κρεμονέζε, ἡ Τορτανέζε, τὸ Ἀλεξανδρινόν, τὸ Βιγαβάνασκο, ἡ ἡ Λακμελίνα, τὰς ὀνομασίας λαβόντα ἀπὸ τῶν πρωτόδικῶν αὐτῶν πόλεων, ὅπως τὸ πάλαι ἐκατοῖκον οἱ Ἰνσμβροί, ἀπὸ τῆ ὁποῖαν ἐκλήθη ἡ Ἐπαρχία Ἰνσμβεία, τὸ δὲ ἀπὸ τῆ Ἰνσμβείας, εἶναι τὸ βορεῖον μέρος τῆς Λιγυρίας. Μητρόπολις τούτου τῆ Δακάτω εἶναι τὰ Μεδιόλανα, κοινῶς λεγόμενα Μιλαῦο, καὶ ὑπὸ τῆ Γερμανῶν Μεύλανδ, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆ Γάλλων μετὰ τὴν Ρώμην ἐπὶ 395. πόλις μεγαλωτάτη, καὶ εὐδοξοτάτη, μετὰ τὸ πλῆθος τῆ Πολιτῶν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐμετρήθησαν ἀνδραποὶ 300000., καὶ σήμερον λογιάζουσι πολλοὶ νὰ εὐγέθων ἀνδραποὶ φερόμενοι τῶν 25000., μετὰ τὴν εὐφορώτατην καὶ εὐτυχεστάτην εὐθωλίαν τῆ Ἀγρών, καὶ μετὰ τὴν μεγαλειότητα, καὶ τὰ ὀχυρώματα τῆ Ὀικοδομημάτων. ἔχει θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἧτοι Μητροπολίτη, τῆ ὁποῖα ὁ Ναός τῆς Μητροπόλεως, εἶναι μεγαλοπρεπέστατος, καὶ Ἀκαδημίαν καὶ Βιβλιοθήκην, Ἀμβροσιανὴν καθεμερίαν, κατασκευασθεῖσαν ὑπὸ Φεδερίκου Βορρόμεῖου τοῦ Καρδινάλεως, καὶ Ἀρχιεπισκόπου τῆ Μεδιολάνων. εἶναι κεκοσμημένη μετὰ τὰ ἐργασίαι τῆ πολεμικῶν ὀπλων, καὶ ὁποιασῶν ἄλλης τέχνης. διακρεῖται εἰς ἕξ Χάρας, ἧτοι μέρη, ὀνομαζόμενα τὸ καθ' ἕνα ἀπὸ τῆ Πόρταν, ὅπως ἔχει. ἔχει Φρέγιον στερεώτατον ἡλ Κασέλλο λεγόμενον, ποτίζεται ὑπὸ τινος σικκρῆ ποταμ., Ὀλῶνα καθεμερία. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἔχει τὸν θρόνον ὁ Ἰσπανικὸς Ἡγεμῶν, ἧτοι ὁ Γοβερνάτορ, ὁ ὁποῖος λέγεται κατὰ Τίτλον, Καπεταν Γενεράλις (α).

(α) Τὸ Μιλαῦον αὐτὴν εἶναι ἡ Μητρόπολις τῆ Βασιλείας τῆς Ἰταλίας. Τὸ Μεδιολανικὸν Δακάτον ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας ἦλθεν ὑπὸ τῆ ἐξουσίας τῆς Ἀνερείας περὶ τὸ 1700, ἐπιβίβησεν ἔπειτα τὸ 1796 ἐσβαλόντων οἱ

ἑσάθη αὐτὴ ἡ πόλις πρὸς τὸν Ἰσθμὸν καὶ πρὸς τὴν Χεῖρσιν γεννήσεως, ἔτη 222, καὶ Μητρόπολις τῆς Ἰσθμῶν, καὶ πάντοτε ἐφύλαξε τὴν λαμπρότητα καὶ ἀξίαν, μετ' ὅλον ὅπερ πολὺ λάμβανε πολέμους μεγάλους. πόλιν τῆς Ἰταλίας καλεῖσιν αὐτὴν, ὁ μέγας Ἀθανάσιος, καὶ οἱ ἐν Σαρδινίᾳ συναχθεῖτες Πατέρες. Ἐπίσκοπος ταύτης ἑσάθη καὶ ὁ μέγας Ἀμβρόσιος, κληθεὶς ἐκ τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως τῆς Λιγυρίας, εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν ἔχει Προάσκειαν αὐτὴ ἡ πόλις μακρὰ καὶ πλατεῖα, μετὰ θεία Χρηστικά πρὸς τὴν ἑσάθη, καθὼς εἶναι καὶ αὐτὴ, καὶ ἀπέχει ὑπὸ τῆς Ρώμης πρὸς δυσμὰς Θερμῶν 325. μίλια καὶ 165. ὑπὸ τῆς Βενετίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τὸ Λαγυδῶνον, ἀφ' ἧς ἀφίσταται πρὸς ἀνατολὰς μίλια 230, καὶ τοῦ Ταυρινῶ 80. σχεδόν. ὑπόκεινται εἰς αὐτὴν, ὑπὸ τὸ ἑνὸς μέρος τὰ Πάδα πρὸς βορρῆαν, τὸ Κῶμον, κοινῶς Κῶμο, τὸ ὁποῖον ἀνακαίνισεν Νοβόκωμον ἐκλήθη, πόλις δεισμομένη πρὸς τὴν Λαρίαν λίμνην, (ἡ ὁποία ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν Λάγο δι' Κῶμο λέγεται.) 25. Μίλια πόρρω τῶν Μεδιολανῶν, μετ' ἄρδον Ἐπισκόπος τετιμμένη, ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Μητροπολίτην ἐκτίθη καὶ αὐτὴ ὑπὸ τῶν Γάλλων, εἰς αὐτὴν ἀφιέρωσεν ὁ νεώτερος Πλίνιος Βιβλιοθήκην, καὶ χεῖματα, διὰ τὰ τρέφονται ὅσοι τῆς νέων ὄφθαλμοῦ ἔχουσι πρὸς τὰς σπατάς τῆς γραμμάτων, καθὼς αὐτὸς γράφει βιβλ. Α'. ἐπιστολῆ ἢ εἰς τὸν Κωμικὸν Ἀγρὸν, κατὰ τὸν

οἱ Γάλλοι εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔχοντες ἀρχιερέσθησαν τὸν Ναπολέοντα Βοναπάρτην, ἔκρυψαντες αὐτὸν, καὶ ἐκήρυξαν Δημοκρατίαν Ἰταλικὴν, ἢ Τζιζαλπινίαν, τῆς 1799. ὑπεσέχθη πάλιν ἀπὸ τῆς Αὐστριακῆς, ἔτι πάλιν μετ' ὀλίγον, εἰς τὴν πείρην μάλιν τὸν Μαρῆγγο, ἢ Λαυδερῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων. Τῆς δὲ 1805. ἡ Δημοκρατία αὐτὴ ἐκρύβη Βασιλεία τῆς τῶν ἀυτοκράτορα τῶν Γάλλων Ναπολέοντα τὸν Α'. ὅστις ἔλθων ἐκ τῆς Γαλλίας τῆς 25. Μαΐου ἐσέφθη ἐν Μεδιολάνοις, Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας. ὁποῖαι δὲ Ἐπαρχίαι, συγκροτήσιν αὐτὸν τὸν βασιλεῖον ἴδε ἐν τῷ τέλει τῆς Καθολικῆς Πίνακας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἄγκαστικῶν τῆς Βασιλείας τῆς Ἰταλίας ἀναβῆναι ἴσως 5,000,000 ἔτι 600,000.

τὸν ἀνατολικὸν Αἰγυαλὸν τῆς Λαρίαν λίμνης, εἶναι πηγὴ θαυμασίας φύσεως, τρεῖς φοραὶς τὴν ἡμέραν αὐξήσιν καὶ μείωσιν δεχομένη, καὶ τὴν αὐτὴν αἰεὶ ποσότητα, καὶ τὸν αὐτὸν Πλίνιον βιβλ. Δ'. ἐπιστολῆ τέλει. Ἐκεῖθεν πρὸς δυσμὰς εἶναι Οὐαρέτιον, ἢ Βαρέον, κοινῶς Βαρέσε. πόλις δεισμομένη μετὰ τῶν λιμνῶν τῆς Λακωνῆς, καὶ τῆς Γαυταρίας, πόρρω τῆς Οὐερβανῆς λίμνης μίλια 20., καὶ ἄλλα τόσα τῆς Λοκαρῆς πόλεως, 30. δὲ τῆς Μεδιολανῶν. τριγύρω εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν εἶναι ὄρη. Πρὸς δὲ τὴν Οὐερβανὸν λίμνην, τὴν ὁποῖαν κοινῶς καλοῦσι Λάγο Μαγγιῶρε, δεισκονται πόλεις ἢ Ἀγγλεῖα, κοινῶς Ἀγγιέρα ὑπὸ τῆς Ἀγγλων κτισθεῖσα, καὶ τὸν Ἀλκιάτε Ἀνδρίαν, πόλις ποτὲ μεγάλη, μετὰ Τίτλον Κομητῆτα κεκοσμημένη, πόρρω τῶν Μεδιολανῶν 35. μίλια. τὸ Σηῆτον, κοινῶς Σέεσο, πόλις ποτὲ, τανυῦ Κῶμη, μετὰ κῆρον τίτλον Δεκικὸν ἔχον τῆς Σπινελῶν, 32. μίλια τῶν Μεδιολανῶν ἀφιστάμενον πρὸς δυσμὰς, καὶ τὴν Ἀρώναν, 6. μίλια ταύτης, καὶ 13. τῆς Νοβαρίας πρὸς βορρῆαν. ἢ Ἀράνα, ἢ τῆς Ράνα ὑπὸ τινων λέγεται, πόλις διάσημος τῆς Βορρομαίας Φυλῆς, κτισθεῖσα ἐν ἔτει ὑπὸ Χεῖρσιν 984., ὑπὸ τῆς Ἀβίζανος τῆς Κόμητος, εἰς τὸν καιρὸν Ὀθωνος τῆς Αὐτοκράτορος τῆς Δύσεως, ἡ ὁποία ποτὲ ἑσάθη εἰς Κοινόβιον τῶν Βενεδικτινῶν, τανυῦ δὲ τῶν Ἰουσιτῶν, ὅπερ φυλάττονται τὰ λείψανα Φελινῆς, καὶ Γρατιανῆς τῶν Μαρτύρων. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τὸ Κανάβιον κῆρον, κοινῶς Κανάβιο, εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ὄχθην τῆς Οὐερβανῆς λίμνης δεισμομένη, εἰς τὸ σύνορον τῶν Γελωνῶν, ἔξ μίλια τῆς Παλαντίας ἀφιστάμενον πρὸς βορρῆαν, καὶ τὸσαῦτα τῆς Λοκαρῆς πρὸς νότον. Πλέον μακρότερα τούτων τῶν πόλεων, κατ' αὐτὴν τὴν Δίμνην, εἶναι τέσσαρες Αὐθουταίαι, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ποτὲ ὑπὸ τὸν Μεδιολανικὸν Δεκάτον καὶ πρὸ πολλῶν χρόνων ὑπέκλιναν εἰς τὴν ὑποταγὴν τῶν Ἑλευθίων. αἱ πρωτεύουσαι πόλεις αὐτῶν εἶναι τὸ

τὸ Λοκάρνον, κοινῶς Λοκάρνο, ἀρκέμενον εἰς τὴν Οὐ-
 ρβανὸν λίμνῳ, 30. μίλια πόρρω τῷ Κώμῃ πρὸς τὸν
 Κακίαν, καὶ 40. τῆς Νοβαρίας, καὶ 5. μόνον ἀπὸ τὸ σὺ-
 νορον τῆς Μεδιολανικῆς Δουκάτης ὑπετάγη μετ' ὀλίγου τῷ
 Περιοχῶ εἰς τὰς Ἑλληνίτας, ἐν ἔτει 1512, τὸ Λαγανόν,
 ἢ Λακανόν, κοινῶς Λαγαῖο, πόλις μετ' ἑαυτῆς Περιο-
 χῶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπι ὑποταχθεῖσα εἰς τὰς Ἑλληνίτας, ἀ-
 φίσταται τῆς Βελιτιῶνος 11. μίλια πρὸς Νότον, 12. καὶ
 Λακάρνε πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 20. χερσὶν τῷ Κώμῃ πρὸς τὸν
 Κίρκιον. Βελιτιῶν, κοινῶς Βελιντζάνα, καὶ ὑπὸ τῶν
 Γερμανῶν Βαλλουτς, πόλις πρὸς τὸν Τικινὸν ποτ. 6. μί-
 λια πόρρω τῆς Οὐρβανῆς λίμνης πρὸς βορρῆαν, αὕτη ἐ-
 λέγετο καὶ Βηλιτιόνον. ὑπετάγησαν οἱ Πολίται αὐτῆς, με-
 ὅλης τῆς Περιοχῆς τῆς εἰς τὰς Ἑλληνίτας ἐν ἔτει 1422,
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἑρρέθη καὶ ἐν τῷ περὶ Ἑλληνίτας.

2. Ἐκ τῆς Μητροπόλεως, ἦτοι τῶν Μεδιολανῶν πρὸς
 δυσμὰς κλίμεσιν ἢ Νοβαρία, κοινῶς Νοβάρια, ἀρκέμε-
 νὴ εἰς τὸν ποταμὸν τῷ αὐτῷ ὀνόματι, ἢ ὁποῖα ἐκτίσθη
 ὑπὸ τῶν Οὐρβακομακῶν, πόλις μετ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου
 ὑπὸ τὸν Μεδιολανῶν Ἀρχιεπίσκοπον, μεταξὺ οὐσα τῶν
 Μεδιολανῶν, ἀφ' ἧν ἀπέχει μίλια 25., καὶ τῶν Οὐρκαθ-
 λῶν, ἀφ' ἧν ἀφίσταται 10. μίλια, ἢ Πατρὶς Πέτρος Λομ-
 πάρδε τῆς ἐπισημῆς Θεολογῆς, ὅς τις ἐπαινομάθη Μάγιστρος
 τῶν γραμμῶν. ὁ πρὸς αὐτῷ ποταμὸς καλεῖται κοινῶς Λά-
 Κόνια. Οὐγγέρανον, ἢ Οὐγγλέβικον, κοινῶς Βιγδῶνο, πό-
 λις κατὰ τὴν ἀκρῆν εἰς ἑαυτὸν Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Με-
 διολανῶν Ἀρχιεπίσκοπον, ἐκ ἔτει 1630. ὑπὸ τῷ ζ'. Κλή-
 μεντος, λέγεται προσεῖν καὶ Οὐργέμινον ἀφίσταται τῷ
 Μεδιολανῶν 20. μίλια, ὅσα καὶ ἀπὸ τῆς Τικίνης πρὸς δυσ-
 μὰς κατὰ τὴν Νοβαρίαν, ἀφ' ἧς ἀπέχει μίλια 12. αὕτη
 ἢ πόλις εἶναι σμικρὰ, ἔχει ὅμως Φρέσιον ὄχυρον. Μορ-
 ταεῖα, καὶ Μορταεῖον, κοινῶς Μορτάρια, πόλις καλῶς ἐν-
 δυναμωμένη, κεφαλὴ τῆς Λαυμελλίνης, σμικρᾶς ἑσθῆς Ἑ-

παρ-

παρχίας, πρὸς τὸν Κόρναν ποταμ., μόλις ἀφίσταται 4.
 μίλια ἀπὸ τῆς Βιγδῶ πρὸς τὸν Ἀρμεκόν, καὶ 10. τῆς Νο-
 βάριας πρὸς Ἐύρον, ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν ἔτει
 1658., ἀλλ' ὕστερον ἐδόθη εἰς τὰς Ἰαπωνὰς, μετ' ἑαυτῶν Πυ-
 ρωαίαν σινοθήκην. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκαλεῖτο Βέλλα Σύλλα,
 καὶ ὕστερον Μορταεῖα, διὰ τὸν γεγονότα φόρον τῆς Λογγο-
 βάρδων ὑπὸ τῆς Στρατείας τῆς Μάγνης Καρόλου, ὅτε ἀ-
 λωθρότος τοῦ Δεσιδερίου Βασιλέως, ἔλαβε τέλος τὸ Βα-
 σίλειον τῆς Λογγοβάρδων. Πρὸς μεσημβρίαν δὲ τῆς ἀνω-
 θρον Μητροπόλεως, δέξονται Λαυμελόν, κοινῶς Λου-
 μελλο, πόλις ποτὲ εὐδοξος, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη ἢ Ἑ-
 παρχία Λαυμελλίνα, καὶ κοινῶς Λαυμελλίνα ἀπέχει τῆς
 Παπίας πόλεως 20. μίλια, παντὶ εἶναι Κώμῃ. Τικι-
 νον, κοινῶς Παυία, πόλις εὐδοξος μετ' ἑαυτὸν Ἐπισκό-
 πον, καὶ μετ' Ἀκαδημίαν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πάλαι ἦτον ὁ
 Βασιλικὸς θρόνος τῶν Λογγοβάρδων, κτισθεῖσα ὑπὸ τῆς
 Λιγύρων, τῶν Δεῶν, καὶ τῶν Μαρκῶν ἀπὸ τῶν Μεδιο-
 λανῶν, ὕστερον ἐκλήθη Φλαυία Παπία, ἔχει τίτλον Πρι-
 γκιπάτη, σώζει πολλὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας μεγαλοπρε-
 πείας, ἔχει Γέφυραν λιθίνην, καὶ τῷ μεγέθει, καὶ τῇ κα-
 τασκευῇ εὐδαιμονίας ἄλλης ἐν τῇ Ἰταλίᾳ δευτέρῃ. Τικινον
 ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Τικίνης ποτ. ὅς τις κοινῶς λέγεται Τέσινο,
 εἰς τὸν ὁποῖον ἀρκέμεται, μέγαν ὄντα, καὶ πλωτὸν, τὰς
 ἀρχὰς ἔχοντα ἐκ τῆς Ἀδέλα Ὀρεος, εἰς τὸ πέρας τῶν Ἑ-
 λληνικῶν ὄντος, ὅς τις διὰ τῆς Οὐρβανῆς λίμνης τρέχων,
 καὶ τὰ τεῖχη τῆς Παυίας πόλεως ποτίζων, ὕστερον ἀπὸ 4.
 μίλια εἰσέρχεται εἰς τὸν Πάδον ποτ. ἐπὶ πολὺ φυλάτ-
 των ἐν αὐτῷ τὰ ἑαυτῶν ὕδατα ἀμυγῆ, εἰς τὸν ὁποῖον ποτ.
 δέξονται καὶ Ουμαῖοι Ἰχθυῖες. αὕτη ἢ Παυία πόλις ἔ-
 χει θηροτροφεῖον κεκλεισμένον μετ' ἑαυτὸν καὶ κατ' ὄν χρό-
 νον καὶ τὸν Τικινον ποταμὸν, (τῆς ὁποίας ἢ ἄμμος ἐδόθη
 εἶναι καὶ χρυσή,) γεγονός ὁ δευτέρος Λιβυκὸς πόλεμος,
 μεταξὺ τῆς Ἀννίβα, καὶ τῆς Κορνηλίου Σκιπίωνος, τῆς Πα-

πρὸς

πρὸς τοῦ Ἀφρικανῆ, εἰς τὸν ὁποῖον πόλεμον νικηθεὶς ὁ Σκιπίων, ὀλίγον ἔλειψε καὶ γυνὴ ὑποχείριος τῆς ἑχθρῶν τε, ἀπίσως καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆ δυνῆθελε τὸν βοηθήσῃ, ἦτον αὐτῇ ἡ πόλις Κάρμη. ὡσεὶ αὐτῶ τῶ πόλιν νικηθεὶς ὁ ἄ. Φραγκίσκος ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὑπὸ τῆ στρατομάτος τῆ ἑ. Καρόλε τῆ Αὐτοκράτορος, καὶ πιαθεὶς ζωντανὸς ἐφέρθη εἰς τῶ Ἰαπωνίαν. καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Πρὸς δὲ Ἀνατολὰς τῆς ἀνωθεν ρηθείσης Μιτραπόλεως, δέσκονται πόλεις Μελίγνανον, κοινῶς Μχεγγιανῶ, πόλις κειμένη πρὸς τὸν Λάμβρον ποτ., μεταξύ τῆς Μεδιολαύων, καὶ τῆς Λοδιπόλεως, ὅπερ οἱ Ἑλεήτιοι νικηθεύτες ὑπὸ τῆ ἄ. Φραγκίσκου τῆ Βασιλείως τῆς Γαλλίας, κατεκόπησαν ἐν ἔτει 1515. πρὸς δὲ τὸν Ἀδδουαν ποτ. (ὅς τις κοινῶς Ἀδδα λέγεται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐν τῇ Ραιτία ἐκ τῆς Ἀλπεων, καὶ τῆ Βραυλίε Ὀρεος, πρὸ ῥῶ τῆς Πηγῶν τῆ Οἴνα 15. μίλια, καὶ εἰς τὸν Πάδον εἰσέρχεται, 6. μίλια ἀνω τῆς Κρεμῶνας) εἶναι Λάουε Πομπηία, κοινῶς Λόδι, Κολώνια, καὶ πόλις μετ' ἑθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεδιολαύων Ἀρχιεπίσκοπον εἰς τῶ μέσῳ τῆς Μεδιολαύων πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Πλακεντίας πρὸς τὸν Εὐρον, 20. μίλια ἑκατέρας ἀφισαμένη, ὅσα καὶ ἀπὸ τῆ Τικίνα καὶ τῶ Βεϊξίαν, ἀφ' ἧς ἀπέχει 40. μίλια, τῆς ὁποίας ὁ Ἄγρος εἶναι εὐφορώτατος, τυρεῖ, βουτύρε, καὶ κρεῶν βρύθων. Ἐκτίθη κατὰ τὸν Πλίνιον ὑπὸ τῆς Βοίων Γάλλων, καὶ Πομπηία ἐπωνομάθη ἀπὸ τῆ Πομπηίε τῆ πέμψαντος ἐκεῖσε Ἀποικίαν, κατηδαφίθη αὐτῇ ὑπὸ τῆς Μεδιολαύων, καὶ αὐτ' αὐτῆς τῆς παλαιᾶς νέαν ἀνέγειρε Φειδέεικος ὁ Αὐτοκράτωρ, εἰς τόπον ἀσφαλέςερον, τεῖα μίλια ξέμακρον τὸν ἀρχαίων αὐτῆς θεμελίων, ὅπου τὸ παλαι ἦτον τὸ Λόδι Χωρίον, μετ' ὁποῖον ὄνομα καλεῖται ταυτῶ αὐτῇ ἡ νέα πόλις. Πέραν τῆ ποταμῆ, εἰς τῶ ἀριστερῶ ὄχθῳ, εἶναι Πικηλείων, κοινῶς Πιτζιγιπῶνε, πόλις ὄχυρά, καὶ μεγάλη, μετ' ἑθρον ἰχυράτατον δει-

δρεισκομένη μεταξύ τῆς Κρεμῶνης, καὶ τῆς Λόδι· αὐτῇ ἡ πόλις ἐκτίθη ἐν ἔτει 1120. ἀπὸ τῆς κρημνισμάτων πῦ Φόριε τὸν Ἰετουιτῆ. Μετὰ τῶ σύρροισιν τῆ Ἀδδα, καὶ τῆ Πάδε, τῆ ποτ. εἶναι ἡ Κρεμῶνα, ἀποικία, καὶ πόλις ἀρχαία, τετιμημένη εἰς θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Μεδιολαύων, ἐκτίθη αὐτῇ ὑπὸ τῆς Κετομανῶν Γάλλων, ἐν ἔτει μετὰ τῶ Ρώμῳ 545., ἐκάν ὑπὸ τῆς Στρατιωτῶν τῆ Οὐεσσουσιανοῦ Αὐτοκράτορος, εἰς τῶ ἀρχῶ τῆς αὐτῆς Αὐτοκρατορίας, ὑστερον ἀφ' ἧς ἐκτίθη 285. ἐπὶ, ἀλλ' ἄλλ' ἀφ' ὁδοδομήθη· ἔχει Πύργον θαυμασίως ὕψος, ὡσεὶ κατ' ὄχθῳ λέγονται ταῦτα εἰς τῶ Ἰταλίαν: εἰς Πέτρος ἐν τῇ Ρώμῳ, εἰς λιμῶ ἐν τῆ Ἀγκῶνι, καὶ εἰς Πύργος ἐν τῇ Κρεμῶνῃ. ἀφίσταται τῆς Μεδιολαύων 50. μίλια, τῆς Μάυτους πρὸς ἀνατολὰς 40., καὶ ἄλλα τόσα τῆς Παυίας πρὸς δυσμᾶς. Κασάλε Μαΐους, κοινῶς Κασάλε Μαγγιῶρε, πόλις μεγάλη, ἐγγὺς τῆ Πάδε ποτ., εἰς τὸ πέρασ τῆ Δεκάπτε τῆς Μάυτας, καὶ τῆ Ἀγρῆ τῆς Πάρμας. καὶ πλεονταία πόλις εἶναι ἡ Σαβελωνέττα, κοινῶς Σαβιονέττα, ὄχυρά, μετ' ἑθρον φρούριον σερὸν, μεταξύ δεισκομένη τῆ Πάδε καὶ τῆ Ολλίε, (κοινῶς Ὀγλιο) τῆς ποταμῶν, πρὸ ῥῶ τῆς Κρεμῶνας 35. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 85. τῆς Πάρμας πρὸς βορέαν, πρῶτερον ὑπετάσθη εἰς ἑθρον τῆς Δεκά, τὸν ἐκ φυλῆς Καράφρα, ὅμῃ μετ' ἑθρον παρακειμένη σμικρῶ Περιοχῆ τῆς. ταυτῶ ὅμως γινώσκει Δεκά Ἰαπωνῶν, ἐκ γυνῆς τὸν Γετζμανῶν.

4. Πέραν τῆ Πάδε ποτ. ὑπόκεινται πόλεις εἰς τὸ Μεδιολαυικὸν Δεκάτον Οὐαλεντία, κοινῶς Βαλεντζα, πόλις ὄχυρά ἐν Λόφῳ δεισκομένη, πλησίον τῆ Πάδε ποτ., εἰς τὸ πέρασ τῆ Μουφερράτε, καὶ 10. μίλια κάτω τῆ Κασάλε πρὸς ἀνατολὰς. 7. δὲ πρὸ ῥῶ τῆς Ἀλεξανδρείας πρὸς βορέαν· ἐπαρθῆ ὑπὸ τὸν Γάλλων ἐν ἔτει 1657., καὶ πάλιν ἐδόθη εἰς τῆς Ἰαπωνῆς μετ' ἑθρον Πυρναίαν σιωθήκῳ, Ἀλεξανδρεία, κοινῶς Ἀλεξάνδρεια δέκα Παγλία, πόλις

λις ὀχυρωτάτη, καὶ μεγάλη πρὸς τὸν Τάναρον ποταμὸν, μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μεδιολαίων Ἀρχιεπίσκοπον, πρότερον ἐκαλεῖτο Καισάρεια, καὶ ὑστερον ἐκλήθη Ἀλεξάνδρεια ὑπὸ τῆς γ'. Ἀλεξάνδρου τῆς Πάπας, ἀφίσταται ὑπὸ τὰ Μεδιόλανα μίλια 52. πρὸς τὸν Νοτολυβικόν, μέση οὖσα σχεδὸν τῆς Γέννας, καὶ τῆς Τυρίνης, πόρρω ἑκατέρας 40. μίλια. πρὸς τὸν αὐτὸν Τάναρον ποτ. εἶναι Ἀνωάνιον, κοινῶς Ἀνωε, πόλις μικρὰ, ἀλλ' ὀχυρὰ, μεθ' ὄρον ὁποῦ κατεφθάρη ὑπὸ τῶν πρὸ ὀλίγου καιρὸς πολέμων, ἀφίσταται τῆς Ἀλεξανδρείας 10. μίλια πρὸς δυσμὰς. πρὸς δὲ τὸν Εἰρίαν ποτ., (ὅς τις κοινῶς Σκεβία λέγεται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Ἀπεννίνης Ὄρει, καὶ εἰς τὸν Πάδον εἰσερχόμενος,) εἶναι Δερτώια, κοινῶς Τορτώια, πόλις ὀχυρὰ, μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μεδιολαίων Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχει Φρέειον ὀχυρωτάτον, ἀφίσταται ὑπὸ τὸ Στάπ τῆς Γενόβας, ἤτοι ὑπὸ τὸ σιμόρον τούτου 8. μίλια πρὸς βορέαν, καὶ 45. τῆς Πλακεντίας πρὸς δυσμὰς. ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν ἔτει 1642., ἀλλὰ τὸν ἐπόμενον χρόνον, τὴν ἀνέλαβον οἱ Ἰσπανοί. Ἄυτη ἡ πόλις τὸ πάλαι ἦτον φερίμος, τὴν ὁποίαν ἠδάφισεν ὁ Φειδέμιος Αἰνόβαρδος. τὴν ἀνεκαίνισαν οἱ Μεδιολαῖοι. δευ' ἤλθεν ὁμοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀξίαν. (α)

5. Εἰς τὰ Παρθαλάσια τῆς Λιγυρίας, ἢ καθ' Ἑλληνικὰς τῆς Λιγυρικῆς, δεῖξει ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας τὸ Φινάλιον Μαρκιονάτον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Πόλισμα Φινάλε λεγόμενον, καλῶς ὀχυρωμένον, μεθ' ὄρον Φρέια σερὰ, καὶ μεθ' Ἀιμωῖα, καὶ δεῖσκεται εἰς τὸ μέσον τῆς Σαυάννας πρὸς

(α) Εἰς τὸ δυτικοβορεινὸν αἰετὸς Τορτώνης, ἔστι ἀναπολιχορόσιον αἰετὸς Ἀλεξανδρείας καὶ τὰ μικρὸν χωρίον Μαρζέγο καλούμενον, διάσημον διὰ τὴν μάχην τὴν γεγονέναν ἐκεῖ μεταξὺ Γάλλων καὶ Ἀυστριακῶν, περὶ τὸ 1799. ὅτε νικηθεὶς οἱ Ἀυστριακοί, παράτησαν τὴν Ἰταλίαν εἰς τὸς Γάλλους.

πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Ἀλβέργας πρὸς δυσμὰς, ὑπετάγη εἰς τὸν Βασιλεῖα τῆς Ἰσπανίας σχεδὸν πρὸ 80. ἐτῶν. Εἰς τὴν Δυτικὴν ἄκρην τῶν Γενοβέζων, καὶ εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Ἐτρικείας, ἤτοι τῆς Τυρρηνίας, εἶναι Ὀρβιτέλλον, κοινῶς Ὀρβιτέλλο, πόλις ὀχυρὰ, ἐνδὸν τῆς ἐπωκίμης λίμνης, πρὸς τὴν ὑπάρειαν τῆς Ἀργενταίης Ὄρους, ἀφίσταται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς πόλεως πρὸς δυσμὰς 35. μίλια, καὶ 50. ὑπὸ τῆς Ἰλέας Νήσου πρὸς ἀνατολὰς. Τελαμών, κοινῶς Τελαμώνε, πόλις μικρὰ μεθ' ἑλμωῖα χωρητικώτατον, ἐγγὺς τῷ Ἐκβολῶν τῆς Ἀλμιανῆς ποτ., ἐκτίθη καὶ ἀνοικοδόμη ὑπὸ τῆς Τραιαδῆς Τελαμώνος, ἢ ὑπὸ τῆς Τελαμώνος τῆς Ἀργοναύτης. Πόρτες Ἐρκελις, ἤτοι λιμὴν τῆς Ἡρακλέους, πόλις κατὰ θάλασσαν, ὡς εἴρηται, κληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀιμωῖας, δεῖσκεται πρὸς τὸ Ἀργενταίον Ὄρος, καὶ πλησίον τῆς κρημισμῆς πόλεως τῶν Κοσσῶν, λέγεται κοινῶς Πόρτο Ἐρκελε. ὁ Αἰμωῖ τῆς Ἀγίας Στεφάνου, ὅς τις λέγεται κοινῶς Πόρτο Σάν Στέφανο, ὑπὸ τῆς ὑπάρειας τῆς Ἀργενταίης Ὄρει, μεθ' ὄρον ὀχυρὸν, ἀφίσταται τῆς Ὀρβιτέλλης 7. μίλια πρὸς δυσμὰς καὶ ἄλλα τόσα τῆς Τελαμώνος πρὸς μεσημβρίαν. Πόρτες Λόγγας, κοινῶς Πόρτο Λογγῶνε, Φρέειον ὀχυρὸν, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν κτιθεὶς, ἀντικρὺ τῆς Πλαμβινῆς, ἀφ' ἧς ἀπέχει 12. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, 45. ἀπὸ τῆς Ὀρβιτέλλης πρὸς δυσμὰς, καὶ τοσαῦτα τῆς Λιβυνοῦ Ἀιμωῖας, ἤτοι ὑπὸ τῆς Ἀλιγέρνας, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ Ἰλέαν Νήσον, φερί τῶν ὁποίων θέλομεν εἰπεῖν καὶ εἰς τὸ φερί τῆς Τυρρηνίας.

γεν Σεξτέρτια Όλιβοσίσις, ἥτοι κοινῶς Σισιέρ δι Κα-
σέλλο, Σεσιέρ δι Σαῦ Μάρκο, Σεσιέρ δι Καναρέιο, Σε-
σιέρ δι Σαῦ Πάκλα, Σεσιέρ δι Σαῦ Κράτσε, καὶ Σεσιέρ
δι Δόσο Δῆρο. Πρῶτον Δέκα ἔλαβεν ἐν ἔτει 697. ἀ-
πὸ Χεισῆ, καὶ Θρόνον Ἐπισκόπου ἐδέξατο ἐν ἔτει 774.,
ὅς τις ἐκαλεῖτο Όλιβολώσιος Ἐπίσκοπος, ὕπερον δὲ Κα-
σελλανός, ὑπὸ τὸν Γραδύσιον Ἀρχιεπίσκοπον τελευτῶν ἐν
ἔτει δὲ 1451. ἐτιμήθη ἕως εἰς Πατριαρχικῶν ἀξιότη-
τα, εἰς τὸν τόπον τοῦ Γραδύσιου, ὑπὸ τῆς ἑ. Νικολάου τοῦ
Πάπα, τῆς ὁποῖα Πατριάρχου ὁ Θρόνος εἶναι εἰς τὴν ἐκ-
τῆς Κασέλλου Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὁ δὲ περι-
φημῆς Ναὸς τῆς Ἁγίας Μάρκας εἶναι τῆς Δεκάδος Ἐκκλησίας,
εἰς τὸν ὁποῖον παράκειται τὸ μεγαλοσφραπέστατον Παλάτιον
τῆς Δεκάδος, καὶ τῆς Ἀριστοκρατίας, ὁμοίως καὶ τὸ Παλάτιον
τῆς Προκράτίας τῆς Ἁγίας Μάρκας, ἐν Πλατεῖα ὄρου-
χάρω· εἰς αὐτῶν τῶν πάλιν εἶναι λίθιναι γέφυραι περὶ-
πτα τῆς 500., τῆς ὁποῖων κρείττων εἶναι καὶ ὠραιωτέρα ἢ
Πόντε δι Ριάλτο, κατασκευασθεῖσα ἐκ λίθου Ἰστανῆ ἐν
ἔτει 1591., Νεώριον, ἥτοι Ἀρσενάλιον ἔχει μεγαλώτατον
καὶ ὠφέλιμον, μετ' Ἀμφοτέρων χωρητικόν, καὶ ἀσφαλῆ, κατὰ
τῆς ἀδουκείας αὐτῆς νήσου πρὸς ἀνατολὰς, μετ' ἅπαν ἀ-
πὸ τῶν ὕδατων ἀλιγοσύνουσι κατ' ὀλίγον ἐκείθεν, ὁμοίως καὶ
Ἐπιτομή. Εἰς αὐτῶν τῶν πάλιν δέονται παντὸς
γενῆς τεχνῶν, ἀριστοὶ καὶ ἐμπειρότατοι. οἱ Βενετοὶ διάτα-
ξαν τὴν κοινότητα καὶ Ἀριστοκρατίαν, τῶν ὁποῖων καὶ παντὸς
φυλάττωσιν, ἐν ἔτει δὲ Χεισῆ 1292, τῆς ὁποῖων τινὲς
θέλωσι τὰ κατάγονται ἀπὸ τῆς Παφλαγονίας, Ἐθνος ὁ-
πῆ ἐκατοῖκε τὴν Παφλαγονίαν τῆς Εὐξείνου Πόντου, κατὰ
τὸν Σχολιαστὴν τῆς Εὐσεπίου εἰς τὸν Ἰππόλυτον λέγον-
τα: οἱ γὰρ Ἐνέται Παφλαγονίαν πρότερον οἰκῶντες, ὕ-
περον ὅπῃ τὸν Ἀδελίαν διέβησαν. Ὁ Γαυρικὸς Ἀστρολόγος
λέγει, ὅτι ἡ Βενετία ἔχει τὰ διαμείνη ἔτη 1880., εἴτα
ἐκ Νήσων τὰ γένη σερβῶν, καὶ τὰ λοιπὰ. ἀπέχει αὐτὴ τῆς
Ρώ.

Ρώμης πρὸς βορρῆαν μίλια 260., κατὰ τὴν Οὐϊόναν τῆς
Ἀρσείας, ἀφ' ἧς ἀπέχει μίλια 280., καὶ 100. τῆς Ράου-
σίνας πρὸς βορρῆαν, καὶ 150. τῆς Μεδιολάνων πρὸς ἀνατο-
λὰς κατὰ τὴν Πάλλμαν, ἀφ' ἧς ἀφίσταται 70. μίλια, καὶ
80. σχεδὸν τῆς Γράδου.

Ἐυρέθησαν Στίχοι Ἰαμβικοὶ ἐν τινὶ Σπυρῶ ἐκ τῆς
ἰδίας ξύλου, ἐν ᾧ ἐσαυράθη ὁ Δεσπότης Χεισός. ἕως δὲ
ὁ Σπυρὸς εὐρέθη εἰς εἷς πύχον κτισμὸς μετ' ἄλλα πολ-
λὰ ἅγια λείψανα, ἐν τῇ Ναῶ τῆς Ἁγίας Μάρκας τῆς
Βενετίας.

Εἰς τὸ αὔριον μέρος τῆς Σπυρῆ.

- „ Καὶ τὰ το γουῦσοι προσφέρω πανυδάτως,
„ Ἦδη προσεγγίσασα ταῖς ἀδελφύταις,
„ Τὸ θεῖον ἀνάθημα τὸ ζωῆς ξύλον.
„ Ἐν ᾧ τὸ πνεῦμα τῆς Τεκόντι παρέδω,
„ Καὶ τῶν πόνων ἔληξας ἕς ἐκαρτέρεις.

Εἰς τὸ κάτω.

- „ Οἷς τὰς πόνους ἔπαυσας, ἕς κατεκείθην.
„ Καὶ κρατεῖν ἐποίησας ἡμᾶς ἐν πόνουσι.
„ Ταύτῃ δίδωμί σοι τελευταίαν δόσιν,
„ Θνήσκου καὶ λήγῃσιν κατὰ τῶν πόνων.
„ Ἡ Βασιλὶς Δέκονα λάτεις Εἰρήνη,
„ Χρυσενδύτις πειν, ἀλλὰ νυῖ βρακονδύτις.
„ Ἐν τρυχίνοισι νυῖ ἢ τὸ πειν ἐν σισίνοισι.
„ Τὰ ράκια σέργῃσιν πορφύρα πλέον,
„ Πορφυεῖδα κείνῃσιν τὴν ἐπαμίδα.
„ Μελαμβροφῆ ἔχῃσιν ὡς δέδοκτά σοι.
„ Σὺ δ' ἀντιδοῖς λήξιν ἐν μακαρίοις,
„ Καὶ χαρμονῶν ἀληκτῶν ἐν σισωσμοῖσι.

Εἰς τινὰ Δίσκον.

- » Ἐύλα κρεμαθεῖς φῶς ἀμαυρεῖς ἡλίου.
- » Τάφω δὲ κρυφθεῖς, εὐδύεις ἀφθαρσίαν,
- » Τυθεῖς πρόκεισαι ζωποιοῦς ἐστία.
- » Χήρας δέδεξαι λεπτά, δέξαι καὶ τόδε.

Εἰς Κιβώτιον ἔχον τὸ τῆ Σωτῆρος αἷμα.

- » Ἐχεις με Χειρὸν αἷμα σαρκός με φέρον.

Εἰς ἕτερον Κιβώτιον εὐδον ἔχον τατὶ τὸ
Κιβώτιον.

- » Αἵματος ζωφόρου περπυὸν δοχεῖον.
- » Ἐξ ἀκηράτω λόγῳ πλόρας ρυκίτης.

Εἰς Θήκην τινὰ τῆ ζωποιοῦ Σταυροῦ
ἠργυρωμένην.

- » Ὡς οἶα ποιεῖ πίστις ἡ Κωνσταντίνου.
- » Τῆ Πατεικίου, καὶ τριηράρχου ἑστία.
- » Χρυσάργυρον γὰρ τὸν Γολγωθά δεικνύει.
- » Γολγωθά τῆτον, καὶ γὰρ ὁ Σταυρὸς τύπος.

3. Πλησίον τῆς Βενετίας εἶναι τὸ ἰδίως Δακάλον Βενετον, τῆ ὁποῖα πόλεις εἶναι αὐταί. Κλαυδία Φόσας; κοινῶς Κιότζα, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πατειάρχην τῆς Βενετίας, ἀεισκομένη εἰς νῆσον μικρὰν τῆ Ἀδελιατικῆς Πελάγους, μὲ Λιμνὴν πλησίον τῆς Βρανδέλε νήσου, ἀυξηθεῖσα ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆ Μεταμαυκῆ, διάσημος ποτὲ ἔγινε μὲ τὴν γίγκλη τῶν Γουανησιῶν

σίω ἐν ἔτει 1380., ἀφίσταται τῆς Βενετίας 25. μίλια. Τόρκηλον κοινῆς Τορτζέλλο πόλις μικρὰ, καὶ μὲ ὀλίγους ἀνθρώπους διὰ τὴν δυσπρασίαν τῆ τῶπε, ἀλλὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πατειάρχην τῆς Βενετίας, ὅς τις Ἐπισκοπικὸς θρόνος μετετέθη εἰς αὐτὴν, ἐκ τῆ παλαιῆς Ἀλτίνου τῆς πλησιοχώρου πόλεως ἐν ἔτει 635., ἀείσκειται ἐν Νήσῳ παρακειμένη εἰς τὸν Αἰγιάλον, εὐδον τῶν Γαλλικῶν λιμνῶν, πάρρῳ τῆς Βενετίας 5. μίλια πρὸς βρέαν, εἶναι Κάπρελαι κοινῶς Κάορλε, πόλις μικρὰ, εἰς Νησίον μικρὸν, ἐγγὺς τῆ Αἰγιάλου τῆ Φειῶλι, καὶ κακῶς κατοικημένη, διὰ τὴν δυσπρασίαν τῆ τῶπε, τιμημένη ὅμως μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πατειάρχην τῆς Ἀκυλίας ἀπέχει τῆς Βενετίας 40. μίλια πρὸς τὸν Κακίαν, καὶ 4. τῶν Ἐκβολῶν τῆ Ῥωμανῆ ποτ., καὶ 30. τῆς Ἀκυλίας πρὸς νότον.

4. Ἡ Ἰσεία, ἡ ὁποῖα ὑπὸ τῆς Γάλλων Ἰσελε λέγεται, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Ἰσερείχ, πληθεῖσα ἀπὸ τῆ Ἰσρα ποτ. ἀποχιζομένη, διὰ τῆ ὁποῖα ἦλθεν ὁ Ἰάσων μὲ τῆς Ἀργοναύτας ἐκ τῆ Πόντου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Θάλασσαν, ἦτον ποτὲ μέρος τῆς Τρωασπαδάνης Γαλλίας, εἰς τὸ σύνορον τῆ Ἰλλυρικῆς, πανυῶ ὅμως εἶναι Ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἐπιειῆς, ὡς εἴρηται. περατῆται ἀπὸ τῆ βορείως μὲ τὸ Δακάλον τῆς Καρριόλας, ἀπὸ τῆ ὁποῖα χωρίζεται μὲ τῆς Ἀλπεῖς, τὰς λεγομένας Μόντι δέλλα Βεῦα, ἀπὸ ἀνατολῶν ἔχει τὸν Φλανατικὸν Κόλπον, πρὸς δυσμὰς δὲ τὸν Τεργεσινὸν Κόλπον, καὶ τὸν Ἀδελιατικὸν, ἢ τοι τὸν Βενετικὸν Κόλπον, ὡς περ καὶ ἀπὸ μεσημβρίας. ἐκτείνεται κατὰ τὸ μήκος μίλια 60., ὡς αὐτὴ μία Χερσονήσος, ἀλλὰ δεῦν εἶναι ὁμοίως πλατεῖα. οἱ οἰκιστὰὶ ταύτης καλεῖνται Ἰσροί, οἱ ὁποῖοι εἶναι πλησιοχώροι μὲ τῆς Λιβυρνης, καὶ οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑθνῶν τῆς Ἰταλίας πόλεις εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν εἶναι αὐταί, Ἰεσινέπολις, ἡ ὁποῖα πανυῶ Κάπε δ' Ἰσελα καλεῖται, τὴν

τιῷ ὀνομασίαν λαβῆσα ὑπὸ Γεσίον τῷ Αὐτοκράτορος, ὅς τις τῷ ἀνοικοδόμησε, καλεσμένη Αἰγίδα, εἰς τινα σμικρὰ νῆσον σιωζόμενῳ μὲ τῷ στερεῷ διὰ γεφύρας, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Πατριάρχην, ἀπέχει τῷ Παρσιτίᾳ πρὸς βορρᾶν 24. μίλια, καὶ 10 πρὸς Τεργέσι πρὸς νότον. καὶ αὕτη εἶναι ἡ πρῶτος πόλις τῆς Ἰσείας, λεγομένη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Γάφερο. Αἰμονία, ἡ ἥτις καλεῖται Τζιτὰ Νόβα, ἡτοι νέα πόλις, ὡσαύτῃ αὕτη ἀνηγέρθη ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς Αἰμονίας, τῆς πρὸς τὸν Ναύπορον ποτ. ἀεισκομένης, τετὰ μίλια πόρροι ταύτης, εἰς τὸν Αἰγιαλὸν μεταξὺ τοῦ Παρσιτίου 10. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῷ Ομογο. ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πατριάρχην τῆς Ἀκυλίας, καὶ Πολίτας ἀλίγους διὰ τῷ δυσκρασίᾳ τοῦ ἀέρος, ὑποτάσσεται εἰς τῆς Βενετίας ὑπὸ τῷ 1270. ἔτις. Παρσιτίον, κοινῶς Παρσιτίου, πόλις μικρὰ, ἀδριαθαλασσία εἰς Χερσονήσον κειμένη, εἰς τῷ μέσῳ θέσειν σχεδὸν τῆς Ἰσινεπόλεως πρὸς βορρᾶν, καὶ τῆς Πόλας πρὸς νότον, 28. μίλια ἀφ' ἑκατέρας ἀπέχουσα, καὶ 7. μίλια τῆς Αἰμονίας πρὸς νότον, καὶ 100. μίλια ὑπὸ Βενετίας ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Πατριάρχην, καὶ λιμένα, τὸν ὁποῖον ἀποτελεῖ ἡ νῆσος τῷ Ἁγίῳ Νικολάῳ, ὅπου τὸ πάλαι ἦτον Φάρος, πέρι τὸν Αἰγιαλὸν τῷ Παρσιτίᾳ εἶναι πολλὰ Σκόπελα. Πόλα, Καλῶνια καὶ πόλις ἀρχαιοτάτη, καὶ ταυτὶ ὀχυρωτάτη, ἡ ἥτις ποτὲ ἐκαλεῖτο καὶ Πίστας Ἰελία, κτίσμα καὶ κατοικία τῶν Κόλχων, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον. σώζονται εἰς αὐτῷ λείψανα τῷ ἀμφιθέατρο, ἔχει λιμένα χαριτικώτατον, καὶ ὡραιότατον, τὸν ὁποῖον ἀσφαλίζει ἡ Βειονία νῆσος, κοινῶς λεγομένη Βειονίη, ἀφίσταται τῆς Τεργέσις 60. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῷ Ἀγκῶνος πρὸς βορρᾶν μίλια 96. Τεργέσι, καὶ Τεργέσον, καὶ κοινῶς Τερέσε, πόλις τῷ Κάρνων, ταυτὶ τῆς Ἰσείας, εἰς τῷ

πα

παραθαλασσίαν τῷ Ἀδριατικῷ, καὶ εἰς τῷ ἐνδοπιάνῳ ὑπὸ χῶρησιν τῷ ἀπ' αὐτῆς κληθείτος Τεργέσι Κόλπου, κοινῶς Κόλφο δὲ Τερέσε, σμικρὰ μὲν, ἀλλ' ὀχυρωτάτη, ὑπὸ τῷ ἑξασίᾳ τῷ Ἰμπερατόρῳ (α), μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχει λιμένα χαριτικὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀφίσταται τὸ Ζῆχι κάστρον, ἀφίσταται τῆς Ἀκυλίας 33. μίλια, καὶ 50. τῆς Πόλας πρὸς τὸν Κίρκιον. Ἡ παρακειμένη εἰς αὐτῷ Ἐπαρχία, Κομπάτον Τεργέσιον καλεῖται ἡ πόλις αὕτη ἐκκεκλήθη ὑπὸ τῶν Οὐγενετῶν εἰς τὸν καιρὸν Ἐνεῖκα τῷ Δαυδουλου, ὕστερον ἐδόθη εἰς τῆς Ἀρχιδούκας τῆς Ἀυστρίας, καὶ πάλιν ἐν ἔτει 1507. ἐπάρθη ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ ταχέως ἀεληφόθη ὑπὸ Μαξιμιλιανῷ τῷ αὐτοκράτορος, ὁ Τεργέσιος Κόλπος, ὅς τις καὶ Ἀκβιλήιος καλεῖται, ἐνδοτάτος μυχὸς εἶναι τῷ Ἀδριατικῷ Πελάγῳ, μεταξὺ τῶν Κάρνων, καὶ τῶν Ἰσρων, ἢ μεταξὺ τῶν Ἐκβολῶν τοῦ Σουτίου ποτ., εἰς τῷ ἄκρῳ παραθαλασσίαν τῷ Φεϊλί, καὶ τῆς Ἀλβας ἄκρας, πλησίον τῷ Ἀμάκῳ, εἰς τῷ ἀδριαθαλασσίαν τῆς Ἰσείας. Πέτινα κοινῶς Πέδουα πόλις σμικρὰ ὑπὸ τῷ ἑξασίᾳ τῷ Αὐτοκράτορος, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφίσταται πλησίον τῶν Πηγῶν τῷ Ἀρσίου ποτ., ὅς τις Ἀρσα κοινῶς λέγεται, ἀφίσταται τῆς Πόλας, 22. μίλια πρὸς βορρᾶν, καὶ 30. τῆς Ἰσινεπόλεως πρὸς τὸν Εὐρον, καὶ 15. τῶν Ἀλπεων, καὶ τῷ συνόρῳ τῆς Γερ-

(α) Τὸ Τερέσε αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἐμπορικῶν πόλεων τῆς Εὐρώπης, ἀνωκλιθεῖται ἀπὸ δύο μέρη, τὰ εἰς ἀπὸ τὸ παλαιὸν Τριεσι, λεγόμενον, τὸ ὁποῖον εἶναι κακῶς κτισμένον, καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τῆς νῆσος, τὸ ὁποῖον ἐκτίθη νεωστὶ πρὸς τὸν νέον εἶναι καλῶς καὶ ὡραίας κτισμένον, ἔχει λαμπρὰ καὶ οἰκαδομημένα, καὶ πλατεῖς πρὸς δρόμους κακοκίταται ἀπὸ ὀλίγου Γερμανῶν, καὶ πολλῶν Ἰταλῶν, καὶ Γραικῶν, οἱ ὅσοι ἀπὸ τῶν πλεονεκτημάτων εἰς τὴν ἐπιχειρήσασθαι τῆς νέας πόλεως. Ὁ ἀριθμὸς ὅλων τῶν Ἐκκεκλήτων τῶν Τερεσιῶν εἶναι ἴσῃ 33000. Ἀπέχει τῆς Βενετίας λίγ. 68.

Γερμανίας. Ἄνω πάντες, εἰς τὸ πέρασ τῆς Μαρκίας τῶν Οὐϊνιδῶν εἶναι τὸ Γερὸν τῆ Ἀγίη Οὐίτε, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Σαῦ Βεῖτι πρὸς τὸν ποταμὸν, πόλις εἰς τὴν κατωτέραν Καρριόλαν, πρὸς τὴν ᾠθαλασσίαν τῆ Ἀδριατικῆς Πελάγης, καὶ τῆς Καρναεῖς Κόλπης, πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τῆς Καρναεῖς ποτ., ὑπὸ τὴν ἔξοσίαν τῆς Αὐτοκράτορος, ᾧ τῆς ὁποίας πόλεως εἴρηται ἐν τῷ περὶ Γερμανίας, ὁμοῦ μὲ τὰς ἄλλας ἐκθέσεις τῶν πόλεων ἐκείνης τῆς Ἐπαρχίας. ὁ Καρναεῖς Κόλπος λέγεται καὶ Φλαυτικός, καὶ Φλανωνικός ὑπὸ τῆς Στεφάνης, Πολατικός ὑπὸ τῆς Μέλα, καὶ Λιβερνικός ὑπὸ τῆς Ὁρόβης, εἶναι Κόλπος τῆς Ἀδριατικῆς Πελάγης μεταξύ τῆς Ἰσείας καὶ τῆς Λιβυρίας, ὅς τις κοινῶς καλεῖται ἢ Κουαρνέρο, καὶ Καρνέρο, καὶ ταυτὸν Κόλπος τῆς Φιῶμε.

5. Μετὰ τὴν Ἰσείαν ἔπεται τὰ εἰπόμενα περὶ τῆς Φόρβης Ἰελίης, τὸ ὁποῖον κοινῶς Φειῶλι λέγεται, καὶ ποτὲ Πάτεια δι' Φειῶλι, καὶ τῆς Ἰταλίας εἶναι Ἐπαρχία, ὑπὸ τὴν ἔξοσίαν τῆς Οὐνετῶν, πλὴν τινῶν πόλεων αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πάλαι ἐκατοίκεν οἱ Κάρνοι ἕθνος τῆς Ἰταλίας, πρωτεύουσα πόλις ταύτης εἶναι Οὐτιαν, καὶ Οὐτινα, καὶ Ἄτινα, καὶ κοινῶς Οὐδινε, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀκυληίας, γυρίζει αὐτὴ ἢ πάλιν μίλια πέντε, εἶναι λογαλοπορεπής, καὶ εὐρύχωρος, ἤλθον εἰς τὴν ἔξοσίαν τῆς Ἐνετῶν ἀπὸ τῆς 1420., ἀπέχει τῆς ᾠθαλασσίας τῆς Ἀδριατικῆς 20. μίλια πρὸς βορρᾶν, καὶ 70. τῆς Βενετίας, τῆς δὲ Ἀκυληίας 20. πρὸς Κίρκιον, καὶ ἄλλα πόσα τῆς Γοετίας πρὸς δυσμᾶς. Μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Ἀκυληίας κεῖται ἡ Πάλμα, Φρειλιὸν ὀχυρώτατον, κτισθὲν ὑπὸ τῆς Οὐνετῶν, ἐν ἔτει ἀπὸ Χέλσου 1593. καὶ μετὰ πύργους, πρὸς διασφύτασιν τῆς Ἐπαρχίας, τέλειον πρωτότυπον εἰς ἐκείνας, ὅπῃ θέλουν εἰς ἕξοδον κατὰ τὴν τρόπον ὀχυραίνονται τὰ κάστρα, δεισκόμενον πρὸς τὸν Νατισῶνα ποταμ., ἀφίσταται τῆς Οὐδινε 100. μίλια πρὸς

πρὸς τὸν Κίρκιον, καὶ 10. τῆς Ἀκυληίας πρὸς τὸν Εὐρον, 13. ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς Βενετικῆς Κόλπης πρὸς βορρᾶν, καὶ 15. τῆς Γοετίας πρὸς δυσμᾶς. Πρὸς τὴν ᾠθαλασσίαν εἶναι Μάρανον, εἰς τὴν ἑλάδεις δεισκόμενον. πρὸς βορρᾶν δὲ καὶ κατὰ τὴν Τίρολιν, εἶναι Πλέβη, ἢ τῆς Παροικίας τῆς Καδαίρης λέγεται, καὶ κοινῶς λα Πιέβε δι' Καδαίρη, πόλις πρωτεύουσα τῆς Καδαίρου ἀγροῦ, τῆς ἐν τῇ Ταρβισιῇ Μαρκίᾳ, ὑπὸ τὴν ἔξοσίαν τῆς Ἐνετῶν, πρὸς τὸν Πλαῖν ποτ., ὅς τις καὶ Ἀνασος λέγεται, καὶ Ἀνασος, καὶ κοινῶς Πιαῦς, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Καρρικῶν Ἀλπεων, εἰς τὸ σύνορον τῆς Καρινθίας, ἐσμακρὰ τῶν πηγῶν τῆς Δραῦς ποταμ., καὶ δεχόμενος τὸν Πάδαλον, τὸν Βόντον, τὸν Κάλρον, καὶ τὸν Κορδούλιον, διὰ τῆς Ταρβισιανῆς Μαρκίας τρέχων, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἀδριατικὸν Κόλπον. Φόρον Ἰελίον, κοινῶς Τζιβιδὰδ δι' Φειῶλι, πόλις πρὸς τὸν Νατισῶνα ποταμ. (ὁ ὁποῖος Νάτισσα κοινῶς λέγεται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῶν Ἀλπεων Ὁρῶν εἰς τὸ σύνορον τῆς Καρριόλας, καὶ εἰσέρχόμενος εἰς τὸν Σάντιον ποταμ. κάτω τῆς Πάλμας 8. μίλια) ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως παρνομάθη καὶ ἡ Ἐπαρχία, ὑπόκειται εἰς τὴν ἔξοσίαν τῶν Ἐνετῶν, πόρρω τῆς Γοετίας 15. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ 8. τῆς Οὐδινε πρὸς βορρᾶν. τὸ δὲ Καρνίκιον Ἰούλιον, πόλις ἦτον τῶν Κάρνων, μεταξύ τῶν Ἀλπεων δεισκομείνη, ἡ ὁποία ταυτὸν Πονταφέλλα καλεῖται, τέλει Γέφυρα πρὸς τὸν Φέλλιαν ποταμ., μέρος ταύτης τῆς πόλεως κεῖται πρὸς τὴν Καρινθίαν, καὶ μέρος πρὸς τὸ Φειῶλι, ἀπέχει τῆς Οὐδινε 6. λέγας Γερμανικᾶς, ἢτοι μίλια 24. πρὸς νότον. μετ' ὅλον ὅπῃ τινὲς θέλωσι, ὅτι τὸ Καρνίκιον Ἰελίον καὶ ἦτον ἐκεῖ, ὅπῃ ταυτὸν εἶναι τὸ Ζέγλιο Χωρίον, πλησίον τῶν πηγῶν τῆς Βεῖτε ποταμ., καὶ τῆς Μοσκάρδης σμικρᾶς πόλεως πρὸς τὴν ὑπέρειαν τῶν Ἀλπεων, πόρρω τῆς Πονταφέλλας πρὸς δυσμᾶς 4. λέγας Γερμανικᾶς. Κορκορδία, κοινῶς Κορκορδία πόλις ποτῶν

των Κάρνων, πανω κρημνισμένη, προς τον Ρωματιανόν ποταμό, της οποίας ο Επίσκοπος υπό τον Αρχιεπίσκοπον της Ακυλίας τελών, διάγει εις τλω πλησίον πόλιν, καλεσμένην Ρωματινός λιμνών, η κοινώς ηλ Πόρτο Γραδρό, προς τον Ρωματινόν ποταμό και αυτη δεισκομένη, το λοιπόν μέρος τω Φόρμ Ιελία, ητοι τω Φριέλι υποτάσσεται εις τον Αυστριακόν Αρχιδεκα, ητοι τον νυν Αυτοκράτορα, εις τον οποίον είναι η Ακυλία κοινώς Ακβιλεία, πόλις ποτε μεγαλωτάτη, η Μιτροπόλις των Κάρνων, η πλησιωτάτη με τας πραγματείας, οπς εις αυτω έγινοντο, έχουσα θρόνον Αρχιεπισκόπου, τίτλον Πατεριάρχου φέροντος, η οποία εν έτει 452., η εν έτει 590. έκαη, η καταφίδη υπό τω Αττιλα, η των Λογγοβάρδων, ειπε ανέκαινίδη και ανωκοδομήθη υπό τω Πόππανος τω Πατεριάρχη αυτης, η αρχήθεν ητον υπό τλω χρονικω έξεσίαν τω Πατεριάρχη, ύπερον εκουσίθη υπό τον Αρχιδεκακων της Αυσρίας, εις τας οποίας υποτελει μέχρι της σήμερον, άλλ αυδ τειχών, η ακατοίκητος, δια τλω τω άερος δυσκρασίαν, ολίγες μόνον οίκητας έχουσα τον χειμώνα, η παράδες, απέχει της θαλασσίας τω Αδριατικη προς βορέαν μόλις 9. μίλια, μέση έσα σχεδόν της Πάλμας, η τω Γραδρα. αυτη ητον το παλαι κλειδί, η οχυρώμα της Ιταλίας. δια τωτο έσπεδαζον, ποιός να τλω πρωτοκλειδίση, ώσαν οι δύο Έπατοι εναντίον τω Μαξιμίμη, ο Κωνσταντίνος εναντίον τω αδελφω τω Κωνσταντίω. ο Μαξιμος εναντίον τω Θεοδοσίω Αυτοκράτορος. αφ ε τλω έκαυσεν ο Αττιλας ο Βασιλεύς των Ουννων, η Αυάρων, τλω ανωκοδόμησεν ο Ναρσής. Ανω ταύτης είναι η Γραδίσκα, Γραδίσκ υπό των Γερμανών λεγομένη, Φριέλιον οχυρώματων, προς τον Σόντιον ποταμό, μέσον της Ακυλίας προς νότον, η της Γοειτίας προς βορέαν, η ξεμακρα της Πάλμας 2. λέγας προς ανατολάς, κτιθείσα υπό των Ενετων, εναντίον των καταδρομών των Τερκων, εν έτει 1472. η

η Γο.

η Γοειτία, κοινώς Γοειτζια, η υπό των Γερμανών Γοειτζ, πόλις οχυρά προς τον Σόντιον ποταμό. (ος τις η Ισόντιος λέγεται, η κοινώς Δισότζο, αρχόμενος εκ των Αλπεων Ορών εις τλω Καρνιόλαν Έπαρχίαν της Γερμανίας, η εισέρχόμενος εις τον Νατιασώνα ποταμό.) μεταξύ των Αλπεων δεισκομένη, η τω Τεργεςινω Κόλπω, εις το σύνορον των Βενετικών, μόλις αφισαμένη 4. λέγας Γερμανικ. της Ακβιλείας προς βορέαν, ηη ποσάτας της Πάλμας προς ανατολάς, κεφαλή της σμικρας Έπαρχίας αυτης, ητοι τω απ αυτης καλεσμένη Κομητάτε. αυται αι πόλεις μετρενται υπ άλλων εις τλω Μάρκιαν των Ουίνδων.

6. Προς δυσμάς ταύτης της Φριέλι Έπαρχίας, παράκειται, η Ταρβισινη Μάρκια, η οποια κοινώς λέγεται λα Μάρκια Τρεβιζιανα, έχουσα υπό δυσμών τας Πελοχας τλω Ουϊκουτινω, ηη τλω Τειδεντινω, της οποίας Έπαρχίας Μιτροπόλις είναι το Ταρουίσιον, λεγόμενον κοινώς Τρεβίγι, η Τρεβίζο, πόλις μετεια, άλλ οχυρά, υπό τλω έξεσίαν των Ενετων, με θρόνον Επισκόπου υπό τον Ακυλίας Αρχιεπίσκοπον, αφισαμένη της Βενετίας μίλια 20. προς τον Κίρκιον, η 15. τω Οπιπεργίη προς τον Αφελκόν, η 24. τω Παταύιω προς τον Καιλίαν, διαιρεί αυτω τλω πόλιν μεγαλοσπεπη έσαν, ο Σίλις ποταμό, ος τις κοινώς Σίλε λέγεται, τας αρχάς έχων εκ τω Θερεισανου Αγρου, εισέρχεται εις τλω θαλασσαν έγγυς τω Αλτίω. κατεπολεμήθη αυτη η πόλις, ομς με τλω Βεραύαν, τλω Βικεντίαν, η το Παταύιον. υπό τω Μαξιμιλιανω τω πρώτω Αυτοκράτορος, εις τον πόλεμον οπς ηγειρεν εναντίον τω Ουενετικών. Ανω ταύτης είναι Οπιπεργιον κοινώς Οδέρτζο, το οποίον Επίπερπον υπό τω Στραβανος καλείται, πόλις είναι προς τον Μοντέγανον ποταμό, το παλαι με θρόνον Επισκόπου, ο οποίος μετετέθη εις τλω Τζενέδα, υπό τον Αρχιεπίσκοπον της Ακυλίας, αυτω τλω πόλιν ηδαφισα ποτε οι Κεαδοι, η οι Μερκαμά.

μύοι. ἀφίσταται τῆ Ταρβίσις πρὸς τὸν Καυκίαν 12. μίλια, καὶ 12. τῆς Τζενέδας πρὸς τὸν Εὐρον, τῆς Ἀκκιλείας 45. πρὸς δυσμὰς, καὶ 35. τῆς Οὐδίνε. Ἄλτινον, πόλις ποτὲ διάσημος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆ Σίλευς ποτ., μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου τῶ ὁποῖαν ἠδάφησαν οἱ Οὐνοί, καὶ ἴχνη παύτως μόνον πανυ φαίνονται. Ὁ Στράβων λέγει γὰ ἦτον αὐτὴ εἰς ἐλάσεις τόπας, ἐπάνω εἰς Πάλας κατεσκευασμένη. Κοινῶς, κοινῶς Τζενέδα, πόλις μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, πλησίον τῆς πηγῶν τῆ Μοντεγάνη ποταμ., ἀφίσταται τῆ Βελλάνη 13. μίλια, καὶ ἄλλα τόσα τῆ Ὀπιτέργη, καὶ 15. τῆ Ταρβίσις, Φελτεία κοινῶς Φέλτρε, πόλις μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον ἀεισκομὴ πρὸς τὸν Ἀσωνα ποταμ., ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Ἀναξον, ἢ καὶ Ἀνασον ποταμ., ἀφίσταται τῆς Βενετίας 30. μίλια πρὸς τὸν Κίρκιον, καὶ 10. ὑπὸ τὸ σκύρον τῆς Τελδεντινῆς Διοικήσεως πρὸς ἀνατολὰς. καὶ Βέλλανον, κοινῶς Βελλάνο, πόλις μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, ἔδον τῆς Ταρβισιῶν Ὀρῶν ἀεισκομὴ, πρὸς τὸν Ἀνασον ποταμ., πόρρω τῆς Φελτείας 15. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 40. τῆ Ταρβίσις.

7. Τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆ ποτὲ Λογγοβαρδικῆ Βασιλεία, τὸ ὁποῖον δεσπόζει ἡ Ἀριστοκρατία τῆς Οὐρεπὸν, καλεῖται κοινῶς Λομπαρδία Βαίετα, καὶ εἶναι ξεχωρισμὸν τῆς λοιπῶν μερῶν τῆ αὐτῆ Βασιλεία, τῆς Πεδεμοντίας, τῆς Μεδιολανικῆς, καὶ τῆς ὁποῖαν εἴπαμεν ἀνωτέρω, καὶ τῆς λοιπῶν μερῶν αὐτῆ, καὶ τῆς ὁποῖαν ἐν τῷ ἐφεξῆς κεφ. λέξομεν. Ἐχει πόλεις ἐξαιρετικῆς ἐποῦτο τὸ μέρος, καὶ θαλασσίας μετ' τὴ Παταύϊαν, κοινῶς Πάδοβα, πόλις μεγάλη καὶ ὄχυρά, ἀλλ' ἔσπετον κατοικημένη, μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ θαλασσίαν εἰς τὸν Μεδόακον Ποταμὸν (τὸν ὁποῖον τινεὶς καὶ Βρούταν καλεῖται, καὶ κοινῶς λα Βρείτα, καὶ Βερίτα, ἀρχό-

ἀρχόμενον ὑπὸ τῆς Τελδεντινῶν Ἀλπεων, καὶ εἰσερχόμενον εἰς τὴν Ἀδελιατικὴν Θάλασσαν 5. μίλια πόρρω τῆς Βενετίας.) ἔδοξος μετ' τὴν Ἀκαδημίαν ὅπως ἔχει, τεθεῖσαν ἐν ἔτει 1222. ὑπὸ τῆς Β'. Φειδερίκου τῆς Αὐτοκράτορος, μετ' τὰ Μοναστήρια, μετ' τὸ κοινὸν Παλάτιον, ἦτοι τὸ Πραιτώριον, καὶ μετ' τὴν ὠραίαν Περιοχὴν τῆς, περὶ τῆς ὁποῖας ἔλεγε Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, ὅτι Ἄνδρ' τὸ εἶχε διαβεβαίον, πῶς ὁ γῆϊνος Παράδεισος γὰ εἶναι εἰς τὴν ἀνατολίαν, ἔλεγε ἐξάπαντος γὰ εἶναι ἐκεῖ. αὐτὴ ἡ πόλις (κατὰ τὸν Μέλαν) τὸ πάλαι ἦτον μία τῆς πλησιωτάτων πόλεων τῆς Ἰταλίας, ἀνωκοδομήθη ὑπὸ τῆς Αὐτοκράτορος Φειδερίκου, καὶ ὑπὸ τῆς δ'. Κελεστίνης τῆς Πάπα, ἐπάρθη ὑπὸ τῆς Μαξιμιλιανῆς ἐν ἔτει 1509. κατ' ἀρχὰς ἐκτίθη αὐτὴ ἢ καὶ ἀυξήθη ὑπὸ τῆς Γραικῆς Αντήνορος, ἀπέχει τῆς Βενετίας 24. μίλια πρὸς δυσμὰς, τῆς Βικεντίας 18. πρὸς ἀνατολὰς, τῆς Φερράρας 48. πρὸς βορῆαν, Πατεῖς Τίττε Λιβίς τῆς Ρωμαικῆς Ἰσορικῆς. Ὁ Μεδόακος λιμνὴ, ὅς τις ὑπερον Μαθαυμακὸν ἐκλήθη, εἶναι τὸ Μαλαμόκκο Πόρτο, πέντε μίλια πόρρω τῆς Βενετίας, καὶ πόλις ἦτον ποτὲ μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ὕδατων κατεποντίθη, μένει ὅμως ὁ Λιμνὴ. Ρωδίγιον, κοινῶς Ρωβίγο πόλις, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Ἀδείας Ἐπισκόπου, ἀπ' αὐτῆς καλεῖται ἡ θαλασσίαν Ἐπαρχία, ἢ Πολέσινα δι' Ἐπαρχίαν, ἀφίσταται τῆς Φερράρας 25. μίλια πρὸς βορῆαν, καὶ τόσα τῆ Παταύϊα πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 20. τῆς Ἀδείας πρὸς δυσμὰς· κεῖται αὐτὴ ἡ πόλις εἰς Χερσονήσον ποταμικὴν, ἢ Ἀδεία πόλις, ἣτις καὶ Ἄδροι ἐκαλεῖτο, καὶ θαλασσίαν ἦτον εἰς τὸν Αἰγυιανὸν τῆς τῆς σύρματος, ἢ ὁποῖα ὀλοτελῶς χεδὸν κατεποντίθη ὑπὸ τῆς ὕδατων. Μισόγειοι δὲ πόλεις εἰς ἔσπετον τὸ ῥηθὸν μέρος τῆς Λομπαρδίας, ἐκ τῆς Παταύϊα πρὸς τὸ Μεδιολανικὸν πέρασ, ἢ Οὐϊκεντία, ἢ καὶ Οὐϊκεντα, κοινῶς Βιτζετζα, πόλις μεγάλη καὶ ὄχυρά, μεθ' ἑρῶνον

θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, πρὸς τὴν Σύρροισιν δεισμομένη τῆ Ῥήναιος, καὶ τῆ Ἐλάσσονος Μεδοάκη τῷ ποταμῷ, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶ Γάλλων ἐν χήματι σκορπίᾳ ἐπάρθη αὐτὴ ὑπὸ τῆ Μαξιμιλιανῆ ἐν ἔτει 1509., ἀλλὰ γυνομένης τῆς εἰρήνης, ἐν ἔτει 1516., ἐδόθη ὀπίσω, ἀπέχει τῆς Φελτείας πρὸς μεσημβρίαν 30. μίλια, καὶ 54. τῆς Φερράρας πρὸς βορρᾶν. Ἡ Οὐήρωνα, κοινῶς Βερῶνα, πόλις εὐρύχωρος, ὠραία, καὶ ὄχυρά μὲ τὸ διωατώτατον Φρέριον ὅπερ ἔχει, δεισμομένη πρὸς τὸν Ἀθρῶν ποτ. (ὅς τις κοινῶς Ἀδιγα λέγεται, καὶ Ἀταγίς ὑπὸ τῶ Ἑλλήνων τῆ Στράβ. τῆ Ἀρρίανῆ, καὶ τῆ Πτολεμ. καὶ ἄρχεται ἄπο τῆ Βρῶνα Ὀρεῖ, τὸ ὁποῖον εἶναι μέγιστον τῶ Ἀλπεων, εἰς τὸ Κομπάτον τῆς Τίρωλις, καὶ δεχόμενος τὸν Ἐἰσωκὸν ποταμῷ, καὶ ἄλλας ἐλάσσονας εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, ζέμακρά τῆς Βενετίας 16. μίλια πρὸς μεσημβρίαν) τὸν ὁποῖον ζυγυῖα μὲ 4. γαφύρια ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον καὶ πλῆθος ἀνθρώπων, σώζουσα προσέτι λείψανα τῆ Ἀμφιθεάτρης, καὶ ἄλλων ἀρχαιοτήτων ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἢ ὑπὸ τῶν Εὐγανέων καὶ Ραίτων, ἢ κατ' ἄλλας ὑπὸ τῆ Βρῶνας, ἢ Οὐήρωνος, ἀφ' ἧ καὶ ἐκλήθη, ἀπέχουσα τῆ Τελδοῦτε 35. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, 22. τῆς Μαΐτουας πρὸς βορρᾶν, 40. τῆς Βελξίας πρὸς ἀνατολᾶς, 70. τῆς Πισκαείας κατὰ τὴν Βενετίαν, καὶ 60. τῆς Φερράειας πρὸς τὸν Κίρκιον. Ἡ Βελξία κοινῶς Βρέσσα, ἢ καὶ Μπρέσσα, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μεδιολαύων Ἀρχιεπίσκοπ., εὐρύχωρος, καὶ ὄχυρά μὲ Ἀκρόπολιν ἰχυρωτάτῃ ἐν Δόφω κτιθεῖσαν, δεισκεται πρὸς τὸν Μέλαν ποταμῷ, ἢ καὶ Γαρζίαν, εἶναι πλεσίᾳ πόλις ἰύμφη τῆς Βενετίας καλουμένη ἀπέχει 15. μίλια τῆς Βερῶνας λίμνης πρὸς δυσμᾶς, 30. τῆς Μαΐτουας, 60. τῶν Μεδιολαύων, καὶ 40. τῆς Βερῶνας πρὸς ἀνατολᾶς. Τὸ Βέρνζομον, καὶ Βέργεμον, κοινῶς Βέργαμο πόλις ποτὲ τῶν Κε-

νομα

νομανῶν, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεδιολαύων Ἀρχιεπίσκοπ., εὐρύχωρος, καὶ ὄχυρά μὲ Κάτρον, μεταξὺ τῆ Βρέμβη καὶ τῆ Σεεῖς τῶν Ποταμῶν, καὶ μεταξὺ τῶν Μεδιολαύων καὶ τῆς Βελξίας ἀπ' ἀνατολῶν, ἐκατέρωθεν 30. μίλια ἀφισαμένη, ὅσα καὶ ἄπο τῆ Κώμη πρὸς ἀνατολᾶς, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆ Ἐθνεῖς τῶν Ὀρωβίων αὐτὴ ἤλθεν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Ἑνετῶν ἐκ τῶν Μεδιολανικῶν Δεκάων, ἐν ἔτει 1508. ταύτης τῆς πόλεως οἱ οἰκηταὶ εἶναι εὐφρεῖς, καὶ ἀσεῖοι κατὰ τὰ ἥθη. καὶ ἡ Κρεμωνία, ἣτις καὶ Κρέμα λέγεται, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βονωνίας Ἀρχιεπίσκοπ., εἰς κάμπον ὠραῖον καὶ καρπερὸν δεισμομένη, καὶ ὑπὸ τῆ Σεεῖς ποταμῷ ποτιζομένη ἀφίσταται τῆς Κρεμωνίας πρὸς δυσμᾶς 24. μίλια, καὶ ἄλλα τόσα ὡς ἐργαστὰ τῆς Βρεσσίας, καὶ 10. μίλια τῆς Λόδι· μεταξὺ τῆς Βερῶνας, καὶ Βρέσσιας κεῖται ἡ Βοῦακος λίμνη, κοινῶς καλουμένη Λάγο δι Γάρδα, ἣτις ἐκτείνεται κατὰ τὸ μῆκος μίλια 30., κατὰ δὲ τὸ πλάτος 6. μόνον, καίτοι ὁ Στράβων λέγει, να εἶναι κατὰ μῆκος σταδίων 500., καὶ κατὰ τὸ πλάτος 30., ἔχει χελεῖς πολλὰς, καὶ αὐτὴ μόνον γυνᾶ τῶν ἀγροικῶν ἰχθυῶν Καρπιῶνα. ᾧ ᾄθκεινται πόλις εἰς αὐτῷ ἢ Γάρδα, ἄπο τῆς ὁποίας ἡ λίμνη παρονομάζεται καὶ τὸ Σαλώδιον, κοινῶς Σάλο, πόλις ὠραία, καὶ ᾧ εἴφημος εἰς τὴν Δουτικῷ ὄχθῃ τῆς λίμνης, μεταξὺ τῆς Βελξίας, καὶ τῆ Τελδοῦτε, τῆς μὲν 20. μίλια ἀπέχον, τῆ δὲ 30., καὶ ἄλλα τόσα τῆς Βερῶνας πρὸς δυσμᾶς. ἐκεῖ δὲ ὅπερ ἐξέρχεται ἐξ αὐτῆς τῆς λίμνης ὁ Μίγγιος ποταμῷ εἶναι ἡ Πισκαεία, κοινῶς Περχιέρα, ἣτις καὶ Ἀρδελικὴ καλεῖται, πόλις σμικρὰ ἀλλὰ ἐνδυναμωμένη, ἀφίσταται τῆς Βερῶνας πρὸς δυσμᾶς 13. μίλια, καὶ 25. τῆς Βελξίας πρὸς ἀνατολᾶς. Κατὰ τὴν Περιοχὴν τῆς Βερῶνας, πρὸς τὸν Ἀθρῶν ποτ. εἶναι τὸ Λεόνικο κοινῶς Λεγνιαῶ, πόλις σμικρὰ, ἀλλὰ καλῶς ἐνδυναμωμένη. μεταξὺ δὲ τῆς Βερῶνας καὶ τῆς Βικεντίας εἶναι Ἀρτζιγναῶ. καὶ ἄλλαι τινές.

καὶ ποσαῦτα μὲν ὡς τῆς δεσποτείας τῆς Βενετῶν πῶς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὡς δὲ τῶν λοιπῶν αὐτῆς Ἐπαρχιῶν, καὶ πόλεων, ἐν ἄλλοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Περὶ τῆς Λομπαρδίας, τὴν ὁποίαν οὐρίζεται διάφοροι Πείγκιπες τῆς Ἰταλίας.

1. Ἐξω τῶν ῥηθούτων μέρους τῆς Λομπαρδίας, τὸ ὁποῖον οὐρίζεται οἱ Βενετοί, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸ ὅπλοιπον αὐτῆς μέρος οὐξισιάζουσι Πείγκιπες διάφοροι, οἷον τῆς Μαντίας, τῆς Πάρμας, τῆς Μιρανδολας, καὶ εἴτις ἄλλος· ἐκλήθη ἔπειτα τὸ μέρος Λογγοβαρδία, καὶ κοινῶς Λομπαρδία, τὸ ὁποῖον καὶ Γαλλία Τογάτα λέγεται, ὅπου τῶν Λογγοβαρδῶν, Ἑθνῶν Γερμανικῶν καταγομένων ὑπὸ τῶν Οὐαδάλων καὶ Γότθων, οἱ ὁποῖοι ἔπος ἐλέγοντο ὅπου τῆς Λαγγ, καὶ Βάρδων, τὰ ὁποῖα ὀνόματα σημαίνουσι: μακρὰ γούσια, ὡσαύτῃ εἴπη τινὰς Μακρογούσιοι, ἢ μακρὰ μαλλία. καὶ ὡρισμὸν ἔπειτα τὸν τόπον ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

2. Τὸ Πείγκιπάτον τῆς Μαντίας, Μητρόπολιν ἔχει τὴν Μαντιαν, ὅπου τῆς ὁποίας παρονομάζεται, κοινῶς λεγομένη Μαντία, πόλις μεγαλοπρεπῆς, λαμπρὰ, καὶ πρότερον πλωσία, καὶ ὀχυρωτάτη, ἢ ὁποία ἐν ἔτει 1619. ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, καὶ ἔλθειν ὡς ἐσθηλατίδη, ἀλλ' εἰς ὀλίγον καιρὸν ὕστερον ἐδόθη εἰς τὸν Δεκά αὐτῆς τὸν ἐπιφυλῆς Γοντζάγα, καὶ αὐθις ἐκαλλιπιδῆ, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλῆας Ἀρχιεπίσκοπον, δέσμεται εἰς ἐλάσεις τόπους, καὶ σχεδὸν εἰς τὴν μέσῃ τῆς λίμνης, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ ὁ Μίγκιος ποταμ., Μοντζο κοινῶς λεγόμενος. ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Τέσκων εἰς τὴν Τρασαδάναν Ἐπαρχίαν τῆς Ἰταλίας, πρὸ τῆς Ρώμης ἔτη 430., ἀπέχει τῆς Πισκαρίας πρὸς νότον 18. μίλια, τῆς Πάδα ποταμ. πρὸς βορέαν 10., καὶ 24. τῆς Βεράνας. εἰς αὐτὴν εἶται

εἶται ὁ θρόνος τῶν Δεκάων. ἐν τινὶ Καίμη αὐτῆς λεγομένη Ἄντες, ἐγεννήθη ὁ Βιργίλιος Ποιητῆς· εἶτα εἶναι Γαρδισάλλον, κοινῶς Γασάλλα, πόλις πρὸς τὸν Πάδον ποτ., μετὰ τῆς Μαντίας, καὶ τῆς Ρέγγιο, ἑκατέρωθεν ἀφισαμένη 18. μίλια, λαμπρὰ, καὶ ὡραία, ἢ ὁποία κηξήθη καὶ κηκαίνθη ὑπὸ τῆς Φερρὰνδου Πείγκιπος, καὶ τῆς β. Φερδινὰνδου τῆς Αὐτοκράτορος. ὁμοίως εἶναι καὶ ἄλλα Πολίσματα. Ὅσας δὲ πόλεις οὐρίζει ὁ Δεξ τῆς Μαντίας εἰς τὸ Μονφερράτο, ἐκεῖ περὶ αὐτῶν διαλάβασιν.

3. Τὸ δὲ Δεκάτον τῆς Μόδνας, ἀπ' αὐτῆς τῆς Μητροπόλεως ἐκλήθη, ἢ ὁποία, εἶναι ἢ Μέντινα, κοινῶς λεγομένη Μόδνα, πόλις ὀχυρὰ ἐν τῷ Διμῶν, μετὰ Φρέιον πρὸς κτιθῶν, ἐγγὺς τῆς Σελίκα Ποταμῆ, ἀπέχει τῆς Ρηγία Λεπίδα 15. μίλια, καὶ τῆς Βοιανίας πρὸς ἀνατολὰς 20. εἰς αὐτὴν εἶναι ὁ θρόνος τῶν Δεκάων, καὶ τῆς Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ραυσίνης Ἀρχιεπίσκοπον. παρ' αὐτὴν τὴν πόλιν εἶναι ἢ Αἰμιλία ὁδός. Ἡ δεσποτεία τῆς Δεκάων ἐκτείνεται ὑπὸ τῆς βορέως πρὸς νότον εἰς μίλια 60., καὶ ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμῶν εἰς 45. μίλια σχεδόν. αἱ λοιπαὶ πόλεις αὐτῆς εἶναι, Κάρπιον, κοινῶς Κάρπι, μετὰ τὸν Πείγκιπάτον, πόλις μετὰ Φρέιον ὀχυρὸν, καὶ μετὰ Περιοχὴν ὀχυρὰν, μόλις ἀπέχεσθαι τῆς Κορρέγιο, 4. μίλια, καὶ 12. τῆς Μόδνας πρὸς βορέαν. Κορρέγιο, κοινῶς Κορρέφιο, πόλις ὀχυρὰ καὶ κατοικημένη, μετὰ Φρέιον ὀχυρὸν, ἢ ὁποία ποτὲ εἶχεν ἐδικῆς τῆς Πείγκιπας, ἀπέχει 10. μίλια ὑπὸ τὸ Ρέγγιο, κατὰ τὸ Κάρπιον, καὶ 13. τῆς Μόδνας πρὸς δυσμῶν. Βεζαλλον, κοινῶς Βερσέλλο, πόλις μετὰ Φρέιον ὀχυρὸν εἰς τὸν Πάδον ποταμ., ἀπὸ τῆς Οὐδιπλιανῆς τῆς ἐν τῇ ἑτέρᾳ ὀχθῇ τῆς Πάδου πόλεως. ἀπέχει τῆς Πάρμας πόλεως 8. μίλια, τῆς Κρεμάννας 30., καὶ τῆς Ρηγία Λεπίδα 24. αὐτὴ ἢ πόλις εἶχε ποτὲ καὶ θρόνον Ἐπισκόπου. καὶ Ρηγίον Λεπίδον, κοινῶς Ρέγγιο, πόλις ἐν τῇ Αἰμιλίᾳ, μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου

πρὸς τὸν Βουωνίας, μεταξὺ τῆς Πάρμας, καὶ τῆς Μόδονας πρὸς ἀνατολὰς 15. μίλια, ἀποικία πρῶτον τῆς Τέσκων, εἶτα τῆς Λεπίδων. ὄρου καὶ Φόρος αὐτῆ λέγεται, εἰς τὴν ἐν αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Σέρβων εἶναι Εἰκῶν, τῆς Θεοπόως Θαυματουργός, καὶ τὰ ἐξῆς.

4. Ἐκεῖθεν ἐπὶ δυσμᾶς, κάτωθεν τῆς Πάδων δέξεται τὸ Δυκάτον τῆς Πάρμας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῆς Ἐντοπίων λό Στάτο δὲλ Δῆμα δι Πάρμα λέγεται. Καὶ πρωτόθεν πόλιν ἔχει τὴν Πάρμα, ἡ ὁποία τέμνεται ὑπὸ τῆς Πάρμα ποτ., εἰς δύο μέρη, εὐρύχωρος, καὶ καλῶς κατοικημένη μὲ Φρέιον ὀχυραῖστατον, καὶ μὲ Παλάτιον μεγαλοπρεπέστατον τῶν Δυκῶν, φηλοφανεσάτη μὲ τὰς πολυτέμης ζωγραφίας ὅπῃ ἔχει, κείται εἰς τὴν Φλαμμίαν ὁδὸν, μόγις ἀφισαμένη 10. μίλια τῆς Πάδων πρὸς μεσημβρίαν, μεταξὺ τῆς Μόδονας πρὸς ἀνατολὰς καὶ τῆς Πλακεντίας πρὸς δυσμᾶς 35. μίλια, καὶ 50. τῆς Βουωνίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τελεῖ ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῆς, τῆς δὲ Ραυεννῆς ἀπέχει μίλια 100., Πατεῖς Κασίε τῆς Σόληρα, ἔχει Ἀκαδημίαν, καὶ ἐδόθη αὐτῇ εἰς τὴν Δυκίαν ἔξασίαν ὑπὸ τῆς γ. Παύλε τῆς Πάπα ἐν ἔτει 1546. ὑπάκουται εἰς αὐτὴν ἡ Πλακεντία, κοινῶς Πιατζόντζα, τίτλον Δουκάτω ἔχουσα, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βουωνίας Ἀρχιεπίσκοπον, εὐρύχωρος, καὶ λαμπρὰ, ἔχουσα Φρέιον, ἐν μίλιον ἀφισαμένη τῆς Πάδων ποταμ., ὅπῃ αὐτὸς δέχεται τὸν Τρεβίαν ποτ. καὶ 18., τῆς Κρεμῶνας, ἡμὴ πρὸς δυσμᾶς κατὰ τὴν Παπίαν πόλιν, μεταξὺ τῶν Μεδιολάνων 40., καὶ τῆς Πάρμας πρὸς ἀνατολὰς 35. μίλια, ἔχει καὶ Ἀκαδημίαν. αὐτῇ πόλις ἐκάνη, καὶ ἠδαφίθη ὑπὸ τῆς Ἀμίλια τῆς Στρατηγῆς τῆς Διβύων, καὶ ἐφέρθη εἰς αὐτὴν ἀποικία Ρωμαίων. Βέργης, ἦτοι Προάσειον τῆς Ἁγίας Δομνίνης, κοινῶς Μπόργιο δι Σαν Δεῖνο λεγόμενον, ὡσαύτ ὅπῃ εἰς αὐτὴν ἐμαρτυρή-

τύρη-

τύρησεν ὁ Ἅγιος Δομνίνος ἐν ἔτει 303., ἡ ὁποία εἶναι πόλις ἑτερομῆχης, καλεῖται φρασέτι Ἰελία, καὶ Φιδοντία, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βουωνίας Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπέχουσα τῆς Κρεμῶνας 15. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, μεταξὺ ἑσῆ τῆς Πάρμας 15. μίλια, καὶ τῆς Πλακεντίας 20. καὶ ἡ Φλωροντιῶλα, κοινῶς Φιρροντζεόλα, πόλις σμικρὰ, μεταξὺ τῆς Πλακεντίας, ἀπέχουσα αὐτῆς 12. μίλια, καὶ τῆς Πάρμας 13. τῆς δὲ Φιδοντίας Ἰελίας 8. μίλια κατὰ τὴν Πλακεντίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. 5.

Περὶ τῆς Λιγυρίας, ἦτοι τῆς Λιγυρικῆς Ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν δέξεται ἡ Ἀριστοκρατία τῆς Γένουας. (α)

1. **ΤΟ** Αὐθεντάτον τῆς Ἀριστοκρατίας τῆς Γενεύων, καλεῖται ὑπὸ τῆς Ἐντοπίων Στάτο δέλλα Ρεπεβλικα δι Γένοβα, τὸ ὁποῖον περαιοῖζεται ἀπὸ μεσημβρίας μὲ τὴν παραθαλασσίαν τῆς Λιγυρικῆς θαλάσσης τῆς Μεσογείων, ἀπὸ δυσμῶν μὲ τὸ Κομπάτον τῆς Νικαίας, ἦτοι τὸ φηλοθαλασσίον μέρος τῆς Πεδεμοντίας, ἀπὸ βορείως μὲ τὴν Δυκάτη τῆς Πάρμας, τῆς Μεδιολάνων, καὶ τῆς Μονφερράτα, καὶ ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Τυρρηνίας. τὸ μῆκος τῆς ἐκτείνεται ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς εἰς μίλια 140., τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς, εἶναι κατὰ πολλὰ σπον εἰς πολλὰς τόπους. διαίρεται εἰς δύο μέρη εἰς ἄκρα δηλαδὴ ἀνατολικῶν, ἦτις καλεῖται Ριβιέρα δι Λεβάντε, καὶ εἰς ἄκρα Δυτικῶν, Ριβιέρα δι Πονέντε. καὶ εἶναι ἑκατέρα φηλοθαλασσία ἄκρα λίαν καρποφόρος, καὶ εὐφορος, καὶ δαδόμενῃ ὑπὸ τῆς Κατοίκων, πεπληρωμένη ὑπὸ τῶν μεγαλοπρεπῶν Χωρίων καὶ Κομῶν. Μητρόπολις τῆς εἶναι ἡ Γένουα, κοινῶς Γεόβοα, πόλις μεγα-

(α) Ἡ Γένουα ἠνωθῆ παλιῶ ἐ αὐτῇ μὲ τὴν Γαλιαν.

μεγαλωτέρα, δίκλιον Θεάτρων, κατ' ὀλίγον ἐπὶ Λόφος ἔχει
 ρομική, ἢ μεγαλοπρεπεία, ὡσαύτῃ κατὰ τὴν εὐρύτητα
 νόβων, δευτεῖον Παλάτιον, τὸ ὁποῖον γὰρ μὲν εἶναι διὰ ἑ-
 νὰ Πείριπτα. ἀφ' ἧς κατὰ τὸν μέσον τόπον τὴν Αὐ-
 θουσία αὐτῆς, εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Λιγυσικῆς Θαλάσ-
 σης, μὲν λιμενία χωρητικὸν, ἀλλ' ὀλίγον ἀσφαλῆ, ἔχει θρό-
 νον Ἀρχιεπισκόπου, εἶναι πλησιωτάτη, καὶ ἐμπόριον διά-
 σημον. τὸν λιμενία αὐτῆς περικλείει Λόφος τὶς ποδῶν 600.,
 ἀντικρὺ τῆ ὁποῖα ἐξέρχεται, ἐν ᾧ ἀνοδομήτο Φάρος, κα-
 τασκώης ἀραιάς, καλούμενος κοινῶς γὰρ Λαντέρνε, ὅπου
 ποτὲ ἦτον κάστρον. ὠνομάθη αὐτὴ ἢ πόλις ὑπότινων καὶ
 Ἰάννα, τὴν ὁποῖαν ἠδάφισεν ὁ ἐκ τῆς Καρθαγίνης Μά-
 γων, τὴν ἀνεκαίνισαν δὲ οἱ Ῥωμαῖοι. ἀπέχει τῆς Ῥώμης
 σχεδὸν 300. μίλια, καὶ 160. τῆς Φλωρεντίας πρὸς δυσ-
 μάς, ὁμοίως πρὸς δυσμάς καὶ ἀπὸ τῆς Βορετίας 234., καὶ
 85. τῶν Μεδιολαίων. ἐν ἔτει δ' αὖτὸ Χρυστῶ 935. ἐκάν ὑ-
 πό τῶν Σαρράκηνων, καὶ ἄλλοι μὲν τῶν Πολιτῶν αὐτῆς ἠφανί-
 θησαν τελείως, ἄλλοι δὲ ἀλώθησαν ὑπ' αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι
 μὲν τὴν βοήθειαν τῆ Δυκὸς τῶν Ἑβραίων, ἀπῆλθον εἰς τὴν
 αὐτῶν πόλιν. ἢ ἐξάτη πόλις ὅπου ὑποκειται εἰς αὐτὴν
 τὴν Αὐθουσία κατὰ τὸν Αἰγιαλὸν ἀπὸ δυσμῶν, εἶναι Ἄλ-
 βιον Ἰντεμέλιον, ἢ Ἀλβιντεμέλιον, κοινῶς Βιντιμίγλια,
 πόλις ἀφ' ἧς Θαλασσία μὲν θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Με-
 διολαίων Ἀρχιεπίσκοπον, μεταξὺ τῆ Ἀλβιγάνης 40. μί-
 λια, καὶ τῆς Νικαίας πρὸς δυσμάς 20. σχεδὸν μίλια. εἶ-
 πα (ἀφημεῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐλασσόνων,) εἶναι Ἄλ-
 βιγαννον, κοινῶς Ἀλβέγγα, πόλις ἀφ' ἧς Θαλασσία, μὲν
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γενόβας Ἀρχιεπίσκοπον, πε-
 θύπη ὑπὸ τῆ γ'. Ἀλεξάνδρου τῆ Πάπα ἐν ἔτει 1179.,
 δέισκεται ἐν ἐπιπέδῳ, πρὸς τὸν Ῥέτιλαν ποταμ., ἀντι-
 κρὺ τῆς ὁποῖας εἶναι Νησίον σμικρὸν, Ἰσολόττο δὲ Ἀλ-
 βέγγα καλούμενον, καὶ τὸ πάλαι Γαλδιναιία. ἀπέχει τῆς
 Γενόβας 60. μίλια κατὰ τὸ Ἀλβιγαννον, ἔτινος ἀφίστα-
 ται

ταί 40. μίλια, λέγεται ἀκόμη καὶ διαλυομένης Ἄλβιον
 Ἰγυαννον. Νάβλον κοινῶς Νῶλι, πόλις σμικρὰ, εἰς τὴν
 Δυτικὴν ἄκρην τῆς Λιγυσικῆς Θαλάσσης, ἐν ἐπιπέδῳ κει-
 μένη, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γενόβας Ἀρχιε-
 πίσκοπον, ἀπέχει τῆς Σαυάνης 10. μίλια πρὸς ἀνατο-
 λὰς, καὶ τῆ Ἀλβιγάνης 20. πρὸς δυσμάς. λέγεται ἀκόμη καὶ
 Ναύλιον. ἀνάμεσα εἰς αὐτὰς τὰς δύο ῥηθείσας πόλεις πα-
 ρεμπίπτει τὸ Φινάλε Πόλισμα τῶν Ἰσπανῶν μὲν λιμενία,
 ἀφ' ἧς εἶρηται ἀνωτέρω. μετὰ τὸ Νάβλον εἶναι Οὐδα Σα-
 βάτια, κοινῶς Βάδο, καὶ Βαί, Λιμὴν τῆς Λιγυσικῆς, μὲν
 θρόνον ὀχυρὸν ἐν Λόφῳ κτιθεσὶ πρὸς τὴν ἐξαλειφθεῖσαν
 Σάβαταν πόλιν, πόρρω τῆς Σαυάνης 3. μίλια πρὸς δυσ-
 μάς, κατὰ τὸ Νάβλον, ἀφ' ἧς ἄλλα τεῖα ἀπέχει. μεταξὺ
 τῆς καὶ τῆς Γενόβας κείται ἡ Σαυάνα, ἢ Σαυῶν, πόλις
 μὲν θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεδιολαίων Ἀρχιεπίσκο-
 πον, ἔχει θρόνον δύο, καὶ ποτὲ εἶχε καὶ λιμενία ἐρύχω-
 ρον, ὅς τις κατεφθάρη, καὶ ἐχαλάθη ὑπὸ τῶν Γενεζῶν,
 ἀπέχει 3. μίλια ἀπὸ τῆ Βάδο πρὸς ἀνατολὰς, 8. ἀπὸ τῆ
 Νῶλι, καὶ 22. ἀπὸ τῶν ὕδατων τῶν Στατελίων πρὸς μεσημ-
 βείαν.

2. Πάλιν ἀπ' ἀνατολῶν ἐκ τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν
 Τυρρηνίαν, ἔπονται εἰς τὴν ἀνω ῥηθείσαν Γενόβαν ἐν τῇ
 αὐτῇ Αἰγιαλῷ, ὁ λιμὴν τῆς Δελφίνης, λεγόμενος κοινῶς
 Πόρτο Φίνο, πόλις σμικρὰ μὲν θρόνον, καὶ μὲν λιμενία ὀ-
 λίγον τι χωρητικὸν, ἀπέχει τῆς Γενόβας 20. μίλια πρὸς
 ἀνατολὰς, κατὰ τὸ Ῥάπαλλον, 3. μίλια πόρρω αὐτοῦ.
 Ῥάπαλλον, κοινῶς Ραπάλλο, πόλις ἀφ' ἧς κειμένη εἰς σμι-
 κρὸν Κόλπον, μεταξὺ τῆ Πόρτο Φίνο, καὶ τῆς Λαουσίας
 πρὸς ἀνατολὰς. Σεγέση Τιγυλία, κοινῶς Σέσερ δι' Ἀδων-
 τε, πόλις μεταξὺ τῆς Γενόβας, καὶ τῆς Σπεδίας 30. μί-
 λια ἐκατέρας ἀφισαμική, εἰς τὸν ἀνατολικὸν Αἰγιαλὸν τῆς
 Λιγυσικῆς δέισκομένη. Λιμὴν τῆς Ἀφροδίτης, κοινῶς Πόρ-
 το Βορέρε, πόλις σμικρὰ μὲν θρόνον ἀντικρὺ τῆς Παλ-
 μα.

μασίας νήσου, απέχει τῆς Γενόβας πρὸς ἀνατολὰς 60. μίλια, καὶ πρὸς τὸν μικρὸν λιμένα, ὁ ὁποῖος τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο τῆς Σελήνης, καὶ τώρα Γόλφο δέλλα Σπέτζια, εἶναι ἡ Σπεδία, κοινῶς Σπέτζια, πόλις μικρά, ἀλλ' ὄχυρά, απέχει τὸν Σερζάων 7. μίλια πρὸς τὸν Θρακίαν, καὶ 4. ἀπὸ τὸ Πόρτο Βενέρε πρὸς βορῆαν. Πρὸς τὸν Μάκραν ποταμ. (ὅστις κοινῶς καὶ Μάγρα λέγεται, χωρίζων τὴν Δυκεῖαν τῆς Τυρρηνίας, ἀρχεται εἰς τὸ πέρασ τὸ Δυκάτε τῆς Πάρμας, καὶ δεχόμενος τὸν Ουέρραν, τὸν Ουλαν, καὶ ἄλλους ἐλάσσονας ποταμ. εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν εἰσέρχεται.) ἡ σμακρὰ τὴ Στόματος αὐτῆ εἶναι Σερζάνα, κοινῶς Σάρσανα, πόλις εἰς τὸ πέρασ τῆς Λιγουρίας, ἔχουσα Φρέιον ὄχυράτατον, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πίσης Ἀρχιεπίσκοπον, μεταξύ δεισκομένη τῆς Μέσσης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Σπεδίας πρὸς δυσμὰς, απέχει τῆς Λέκας 34. μίλια κατὰ τὸ Βρηνιάτον, ἀφ' ἧς απέχει 18. μίλια.

3. Κατὰ δὲ τὸ μεσόγειον πόλις οἱ Γενοβέζοι ἔχουσι τὸ Βρηνήτον, ἢ Βρηνιάκον, κοινῶς Βρηνέτο, πόλις πρὸς τὸν Ουότρον, ἢ Βότρον, ποταμ., ὑπὸ τὴν ὑπάρειαν τὴν Ἀπεννίναν Ὄρεσ, μεθ' ἑθρονον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γενόβας Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφίσταται τῆς Ἀπίας πρὸς δυσμὰς 9. μίλια, καὶ τόσα τῆς Σπεδίας πρὸς βορῆαν, τῆς δὲ Γενόβας 50. κατὰ δὲ τὸ Μεδιολανικὸν Πέρασ εἶναι Σερζάβαλλε. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπαρχίαν πᾶν Γενεζῶν εἶναι καὶ ἡ Ἀπια, κοινῶς Ποιτρέμόλι, πόλις πρὸς τὸν Μάκραν ποτ., πικρὴ ὑπὸ τὴν ἔξωσίαν τὴ Μεγάλου Δυκὸς τὸν Τυρρηνίων, ἐνδὸν τὸν Ἀπεννίνων Ὄρων, τὴν ὁποῖαν πρὸ ὀλίγων ἔτων ἐπύρην ἀπὸ τὸν Ἰταλιῶν, εἶναι αὐτὴ ἡ πόλις κατὰ πολλὰ ὄχυρά, καὶ ἐνδιωματομένη, απέχουσα τὸν Πηνζῶν τὴ Μάγρα ποταμ. 5. μίλια, καὶ 4. μόλις τὴν Ἀπεννίναν Ὄρεσ, καὶ τὴν Σινόρε τὴ Δυκάτε τῆς Πάρμας, καὶ 15. ἀπὸ τὴ Βρηνήτε πρὸς τὴν Θερινὴν ἀνατολῶν. καὶ τὴν τῆς ρηθεί-

ρηθείσας πόλις, ὑπόκειται εἰς τῆς Γενεζῶν, καὶ ἡ Κόρσικα νήσος, μετ' ἄλλας μικρὰς νήσους περὶ αὐτῶν, καὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς κατὰ πλάτος ρηθήσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς Τυρρηνίας, τὴν ὁποῖαν δείξει ὁ Μέγας Δεξ τῆς Φλωρεντίας, καὶ ἄλλοι.

1. Ἡ Τυρρηνία λέγεται ὑπὸ τῶν Λατίνων Ἐτρεία, τῆς ὁποῖας οἱ Ἑντόπιοι ἐκαλεῖτο Ἐτρεσκοί, καὶ Τυσκοί, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐκλήθη καὶ Τυσκία, κοινῶς Τοσκάνα, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔθνος ἀρχαιότατον, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λέγει Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσέας [Βιβλ. Α΄, ἀλλ' ὡς γινώσκωτε ὁμόγλωττον, ἔτε ὁμοδίαιτον, ὁποῖος ἡμεῖς, Τυρρηνὸς καλεῖμεν]. οἱ τινες ἤλθον ἐπιταῦθα ἕσπερον, ἐκ τῆς Θράκης καὶ τῶν Νήσων τῆ Αἰγέου Πελάγους, ταύτης τῆς Ἐπαρχίας τὸ μεγαλήτερον μέρος, δείξει ὁ Μέγας Δεξ τῆς Τυσκίας, ὁ Φλωρεντικὸς Πεινηκί, τὴ δὲ Παραθαλάσσαν αὐτῆς μέρος δείξουσιν οἱ Ἰταλιῶν, αἷς ἀνωτέρω εἰρηται τὸ ἀνατολικὸν μέρος ὀρίζει ὁ Πάπας τῆς Ρώμης, τὸ ὁποῖον καλεῖται Παπειμόριον τὴ Πέτρα τὸ Δυτικὸν, μέρος καίτοι σμικρότατον, ἢ τῆς Λέκας Ἀεισοκρατία, καὶ τῆς μετ' παλαιᾶς Τυρρηνίας αἱ Ὄροι ἦσαν, μεταξύ τὴ Μάκρα, καὶ τὴ Ἀρκε ποτ. ποτ., τῆς δὲ κίω καὶ τῆς μεωτέπερος, εἶναι ὁ αὐτὸς Μάκρας, καὶ ὁ Τίβερης ποταμὸς.

2. Ἡ ἐν Λέκα Ἀεισοκρατία, ἢ ὁποῖα διακεῖται καὶ ὀνομεῖται μετ' ἀλλήσας κόμης, μετ' ἄλλοι ὅπῃ ἔχει εἰς τὴν ἔξωσίαν τῆς σμικρᾶς πελοχίω, ἐκτεινομένη μεταξύ τοῦ Τυρρηνὸς Πελάγους, καὶ τὴν Ἀπεννίναν Ὄρεσ, ἐκ μέρους, καὶ μεταξύ τὴ Πεινηκί τὴ Μεγάλου Δυκὸς, καὶ τῆς Καρφερονίας Ἐπαρχίας τὴ Δυκὸς τῆς Μόδενας, τῆς ὁποῖας Πελοχίης τὸ μέγιστον Μήκος μόλις εἶναι 30. μιλίων, τὸ δὲ Πλάτος 25. χιλιάδων, καὶ Μητρόπολις ταύτης εἶναι ἡ Λέκα,

κα, πόλις ὀχυρωτάτη, μετ' ἑνδεκα Πυργοβάρεις, καὶ καλῶς κατοικημένη, περίμετρον ἔχουσα τειῶν μιλίων, πρὸς τὸ ρεῖθρον τῆ Αὐσῆρος ποτ., τὸν ὁποῖον καὶ Σάρκωλον καλεῖται, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, ἐλευθέρα, πλεσιὰ, καὶ περὶφανής, ἀφισαμένη τῆς Τυρρηνικῆς Θαλάσσης 13. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, 10. τῆς Πίσσης, 40. τῆς Φλωρεντίας, καὶ 60. τῆς Σείνης πρὸς δυσμὰς ὑπέκεινται εἰς αὐτὴν Βόργο Ἀμότζανο, καὶ ἄλλα ἐλάσσονα Πολίσματα. ἡ δὲ Μάσσα τῆς Καρράρας ἐπονομαζομένη, πόλις εὐρύχωρος, καὶ καλῶς κατοικημένη εἰς τὴν Λαυενγίαν τὴν μικρὰν περιοχὴν, ὑπέκεινται εἰς ἑδικὸν τῆς ἰδίου Πρίγκιπα, μετ' ἑπτὰ Τίτλων Δουκάτων, ἀφίσταται 3. μίλια πρὸς Αἰγιάδα τῆς Τυρρηνίας, καὶ 12. τῆς Σαρζάνης πρὸς ἀνατολὰς. τὸ δὲ Ἱερόν τῆς Ἡρακλῆος ἦτον ἐκεῖ ὅπου εἶναι τώρα ἡ Μασσακινέκκολι Κάμη, εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς ἐπὶ τῆς λίμνης, καλεμένης καὶ τανυῶ ὑπὸ τῶν Ἑντοπίων Τέμπιο δ' Ἐρκυλε, πόρρω τῆς Λέκας 9. μίλια πρὸς δυσμὰς καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Τὸ μέγα Δουκάτον τῆς Τυσκίας, λέγεται ὑπὸ τῶν Ἑντοπίων Γρωῦ Δουκάτο δι' Τουσκάνα (α), καὶ ἐκτείνεται μετὰ τῆς Θαλάσσης, καὶ τῆς Ἀπεννίνης Ὄρει, ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῆς Λέκας, μέχρι τῆς Πατεμονίας τῆς Πέτρας, τῆς ὁποίας Μητρόπολις εἶναι ἡ Φλωρεντία, κοινῶς Φλωρεντζα, πόλις μεγάλη, ὀφθαλμιώδης, καὶ ὀρειώδης, διαρρομένη ὑπὸ τῆς Ἀρνε ποτ. θρόνος τῆς Μεγάλης Δουκῆς, καὶ τῆς Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς, μετ' ἑπτά Φρέσιον ἐνδυναμωμένη, ἔχουσα Παλάτιον μεγαλοπρεπέστατον, ἡ ὁποία ποτὲ κεφαλὴ ἦτον Ἀριστοκρατίας καὶ τῆς τυραννείας, καὶ ἐν ἔτει 1530. δέδωκεν αὐτὴν ὡς Δουκάτον ὁ ἑ. Κάρολος ὁ Αὐτοκράτωρ, εἰς τὸν αὐτὸν Γενεράλιον Ἀλέξανδρον Μεδίκον, τὸν αὐτὸν Γαμβρόν, καὶ πρῶτον Δούκα τῆς Φλωρεντίας αὐτὸν ἀπέδειξεν. Ἐκτίθη αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Στρατιωτῶν

(α) Τανυῶ λέγεται: Βασίλειον τῆς Ἑτρουρίας.

τῆ Σύλλα, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης 645. εἰς αὐτὴν ἔγινον ἡ Ἡ. Σωδοὶς τῆς ἐκ ἀληθείας ἐνώσεως τῶν Γραικῶν καὶ τῶν Λατίνων ἐν ἔτει 1435. εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Παλαιολόγος, Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος ὁ Δεσπότης τῆς Πελοποννήσου, Ἰωσήφ ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἄλλοι, εἰς τὸν καιρὸν τῆς δ. Εὐγενεῖς τῆς Πάπα, τελειώθεισαν ἀπροσφόρος ἐν ἔτει 1439. γίνεται ἐπιληψία τοῖς ἀνθρώποις εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, ὡς εἰς οὐδεμίαν ἄλλην τῆς Ἰταλίας. Πρὸς δυσμὰς ταύτης κεῖται Πισορία, κοινῶς Πισορία, πόλις πρὸς τὸν Στέλλαν ποταμ. μετὰ τῆς Φλωρεντίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Λέκας πρὸς δυσμὰς 20. μίλια ἑκατέρας ἀφισαμένη, καὶ μόλις 12. τῆς περιοχῆς τῆς Βονωνίας ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ἀπὸ τὸν Φλωρεντίας Ἀρχιεπισκόπου. καὶ Πράτον, κοινῶς Πράτο, πόλις ὀρειώδης, καὶ ὀχυρὰ, πρὸς τὸν Βισέντιον ποτ. μετὰ τῆς Φλωρεντίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Πισορίας πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τὸν Ἐπισκόπον τῆς Πισορίας. ἀναμέσον δὲ τῆς Φλωρεντίας, καὶ τῆς Πίσσης, κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν, εἶναι Μινιάτον Τόππος, κοινῶς Σαν Μινιάτο ἀλ Τεδέσκο, πόλις μικρὰ πρὸς τὸν Ἀρνον ποτ. ἀεισκομένη ἐν Λόφω, μετὰ τῆς Πίσσης πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Φλωρεντίας πρὸς ἀνατολὰς, νεωστὶ τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πίσσης Ἀρχιεπισκόπου ἀφίσταται ἑκατέρας τῶν ἀνωθεν πόλεων 20. μίλια.

4. Ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως ἦτοι τῆς Φλωρεντίας πρὸς τὴν Θερινὴν ἀνατολὴν εἶναι αἱ Φεσῆλαι, ἡ Φαίσιλα, κοινῶς Φιέσολι, πόλις ποτὲ, τανυῶ Ἐρίπειον, ἐδαφιδεῖσα ὑπὸ τὸν Γότθων, μετ' ἑπτά θρόνον Ἐπισκόπου, εἰς τὴν ὁποίαν σάζεται ὅμως ἡ Ἐπισκοπικὴ Ἐκκλησία, μετ' ἄλλας τινὰς Νάβας, καὶ Κοινόβια, 2. μίλια τῆς Φλωρεντίας ἀφισαμένη. καὶ πρὸς τὸν Τίβερην ποτ. εἶναι Ἀρήτιον, καὶ Ἀρρήτιον, κοινῶς Ἀρέτζο, πόλις μετ' ἑπτά θρόνον Ἐπισκόπου

ὑπὸ τὸν Φλωρεντίας Ἀρχιεπίσκοπον, κτιθεῖσα ὑπὸ Ἀρ-
ρήτη τῆ ἡ τῆ Ἰάννα, μία ἢ 12. Ἀποικίων τῶ Τούσκ-
κων, μεταξύ τῆς Φλωρεντίας, καὶ τῆς Περσίας, τῆς μὲν
40. μίλια τῆς δὲ Περσίας 33. πρὸς τὴν Θερινὴν Δύ-
σιν, τῆς δὲ Σούης 28. εἰς ἀνατολὰς, δεῖσκαται ἐν ὄρει,
Πατεῖς Γαῖδονος τῆ ὄρετι τῶ πῶδῳ Ἰταλοῖς πέντε μισι-
κῶν φωνῶν, τῶ Ρε, Μι, Φά, Σολ, Λά· ἐπαινεῖται
αὕτη μὲ τὴν ὄφροειαν τῆ καλλίστη οἶνε· καὶ Κόρπωνα, ἢ
Τζερπὸνα, πόλις ἀρκέτως ὄχυρά, καὶ ἀρχαιοτάτη, ἐν ὑψη-
λῶ ὄρει κτιθεῖσα, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φλω-
ρεντίας Ἀρχιεπίσκοπον, μεταξύ τῆ Ἀρητίε, ἀφ' ἧ ἀπέ-
χει 15. μίλια, καὶ τῆς Περσίας 22. πρὸς δυσμὰς, ὑπὸ
δὲ τῆς Κλαυίδος Λίμνης 8., καὶ 4. τῆς Τρασιμενῆ λίμνης.
5. Ἀπὸ τῆς Μιτροπόλεως πρὸς μεσημβριανὴν κλίνοισι
Κόλλις, κοινῶς Κόλλε, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ἐν
Λόφῳ κειμένη, ἢ σμακρῶν τῶ Πηγῶν τῆ Ἐλσα ποτ., καὶ
ἀφισαμένη τῆς Σούης 15. μίλια, καὶ τῆ Πογγιοβονιτίε 4.
Οὐλατέρραι, κοινῶς Βολτέρρα, ἀποικία καὶ πόλις ἀρ-
χαιοτάτη, κτιθεῖσα πρὸ τῆς Ρώμης ἔτη 500. ὑπὸ τῆ Ἰάν-
να, ἢ ὑπὸ Τυρρίων τῆ Λυδία, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου
ὑπὸ τὸν Φλωρεντίας Ἀρχιεπίσκοπον, σώζουσα πολλὰ Λαί-
φανα ἀρχαιοτήτων, μεταξύ ἕσα τῆς Σούης πρὸς ἀνατο-
λὰς, καὶ τῆς πρὸς Πίσσης δυσμὰς, ἑκατέρως ἀφισαμένη 25.
μίλια· εἶναι Οὐάδα Οὐολατερανά, Βάδα κοινῶς, σμικρὰ
Κώμη μὲ Διμόνα, εἰς τὴν περὶοχίαν τῆς Πίσσης, καὶ εἰς
τὸν Αἰγυαλὸν τῆ Τυρρίων Πελάγος, 20. μίλια τῆς Ἀ-
λιγέρνης ἀφισαμένη πρὸς Εὐρον, καὶ ἄλλα τόσα τῆς Βολ-
τέρρας πρὸς δυσμὰς. ὁμοίως περὶ αὐτῆ εἶναι καὶ Ἀλυ-
καί, καὶ Μεταλλεῖαι Χαλκῆ, καὶ λίθῳ Κυαῶ, τὸν ὁποῖον
Λαζῆλι καλεῖσι. Ἐμακρὰ ταύτης μίλια 14. εἶναι Ἀκκαε
Οὐολατέρραναί, πλησίον τῶ ὁποῖων εἶναι Λίμνη βαθυ-
τάτη, ἀλλὰ σμικρὰ, ἢ ὁποῖα πάντοτε κοχλάζει μὲ τὴν
ἀνάδοσιν τῶ ὕδατων, τῶν ὁποῖων ἢ ὄσμη, ποῦτον δυσώ-

δης εἶναι ἐκ τῆ θείε, ὥς τε τὰ ἵπτάμενα ἀνω ταύτης πολὺ
λάκις ἐκ τῆς δυσωδίας νεκρὰ πίπτουσι. ταῦτα δὲ τὰ ὕδατα
ποῦτον κοχλάζουσιν, ὥς τε ἐγείρονται ἐκ τῆς ἀνάδοσεως τῆ
πυρὸς πόδας 9., καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπιθέμενα ζῶα ἀθύς
ἐφονται καὶ βράζουσι. Μόντε Πολιτανός, κοινῶς Μόντε
Παλιζαῖο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ἀλλὰ σμικρὰ,
πλησίον τῆς Κλαυίδος λίμνης, ἐν Λόφῳ τραχεῖ, ἀφισα-
ται τῆς Περσίας 28. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ τόσα ὑπὸ
τῆς Σούης πρὸς Εὐρον. ἢ Κλαυίς, ἢτις καὶ Γλαυίς λέγε-
ται, καὶ κοινῶς Κλαυε Λίμνη εἶναι ἑτερομήκης, τῆς ὁποῖας
τὸ βόρειον μέρος κατὰ τὸ Μόντε Παλιζαῖο, εἰς τὸν Ἄρνον
ποταμ. εἰσέρχεται, τὸ δὲ Νότιον κατὰ Κλαύσιον, καὶ τὴν
Πλέβσ πόλιν, τὸν Κλαυίν ποτ. κοινῶς Κλαυε. ὑποτελεῖ.
Μόντε Ἀλκίνος καὶ Ἰλκινός, καὶ Ἰλκινον, καὶ κοινῶς Μόντε
Ἄκινο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σούης Ἀρ-
χιεπίσκοπον, 17. μίλια ταύτας ἀφισαμένη, ὄχυρά καὶ ἐν-
δυναμωμένη. Πιστιά, κοινῶς Πιστόζα, ἢτις ποτὲ καὶ
Κροσινιανὸν ἐλέγετο, πόλις ἐν Λόφῳ δεξιομένη, μὲ
θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σούης Ἀρχιεπίσκοπον μικρὰ
μὲν ἀλλὰ κατοικημένη, καὶ ὄχυρά, 6. μίλια ἀφισαμένη
τῆ Μόντε Πολιτανῆ πρὸς δυσμὰς, 13. τῆ Κλαυίε, καὶ
25. τῆς Σούης πρὸς τὸν Εὐρον. Κλαύσιον, κοινῶς Κλαύσι,
πόλις ἀρχαιοτάτη εἰς τὴν ὁποῖαν ἦτον ποτὲ ὁ θρόνος τοῦ
Βασιλέως Πορσεία, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σέ-
νης Μιτροπολίτην, καὶ μίλια ἀφισαμένη τῆς Πλέβις πό-
λεως, καὶ 20. τῆς Περσίας πρὸς δυσμὰς, καὶ 10. τῆς
Τρασιμενῆ λίμνης. 5. Σουανή, ἢ Σάνα, κοινῶς Σάνα,
πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σούης Ἀρχιεπίσκο-
πον, ἀφ' ἧς ἀπέχει 48. μίλια πρὸς τὸν Ὄσαν ποτ. κει-
μένη εἰς τὸ ἀνατολικὸν πέρασ ἔτι τῆ Δακάτῃ, καὶ τεῦθεν
μάλιστα πρὸς βορέαν ἀφισαται τὸ λεγόμενον Προάσειον τῆ
Ἁγίε Τάφῃ, κοινῶς Βόργο δι Σαῶ Σεπόλκρο, δεξιόκα-
μενον κατὰ τὸν Τίβεριν ποταμ. εἰς τὴν ἄχθῆν τῆς Οὐ-
βείας,

βείας, πόλις μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπος ὑπὸ τὸν Φλωρεντίας Ἀρχιεπ., ἀφ' ἧς ἀφίσταται 50. μίλια πρὸς ἀνατολάς, Ρ' αδακόφανον, τὸ ὁποῖον καὶ κάστρον τῆς Ἁγίας Πέτρης λέγεται, καὶ κοινῶς Ραδικόφανο, πόλις ὄχυρά, μεθ' ἑσθρον ἰχυροτάτου, ἐν ὄρει ὑψηλῷ κτισθεὶς ὑπὸ τὸν πρώτον Φεδερίκον, 7. μίλια ξέμακρά τῶν περάτων τῆς Σπαίτης τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς Σούης 28. μίλια.

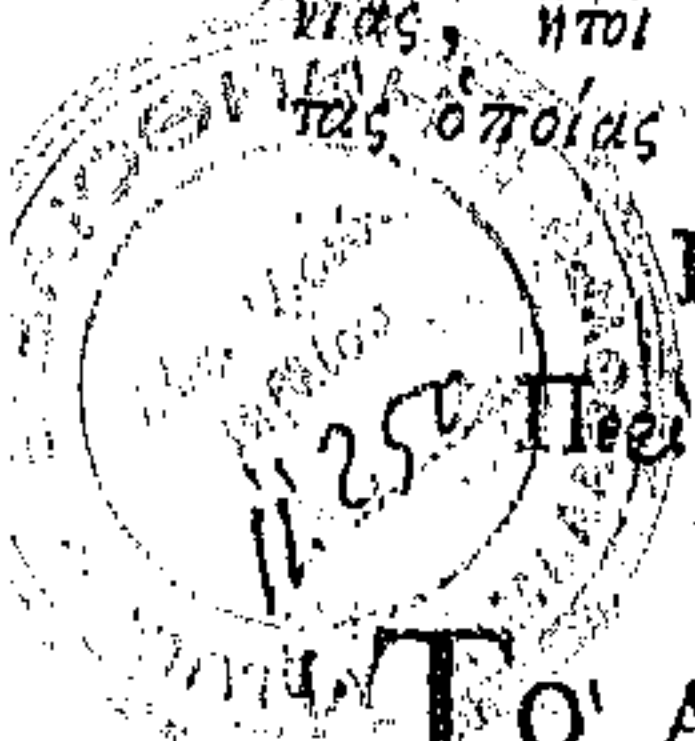
6. Σούα, καὶ Σούαι, κοινῶς Σιένα, γράφεται ὑπὸ τὸν Πτολ., καὶ διὰ τῆς Αἰ: διφθόγου, πόλις μεθ' ἑσθρον πενταγώνιον ἰχυρὸν, περιφωρῆς μεθ' ἑσθρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τιμηθεῖσα εἰς Μητρόπολιν ἀπὸ τῆς β'. Πίης τῆς Πάπας ἐν ἔτει 1459. μεθ' ἑσθρον Ἀκαδημίαν, ὅπως ἔχει πεθεῖσαι ἐν ἔτει 1387., ἐσάθη αὐτῇ Κεφαλή Ἀριστοκρατίας πολλὰς γένησιν, ἀλλὰ τελευταῖον ἐπαρθεῖ ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν, καὶ ἐδόθη τῷ μεγάλῳ Δεσπῇ, μεθ' ὅλην τὴν Περιοχὴν τῆς, εἰσέσκειται μετὰ τῆς Φλωρεντίας 32. μίλια, καὶ τῆς Ῥώμης 107., ἢ μετὰ τῆς Κόλλης καὶ τῆς Βολτέρας ἀπὸ δυσμῶν, τῆς Μελτιανῆς, καὶ τῆς Πισίτζας ἀπὸ ἀνατολῶν. εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν λαλεῖται ἡ Ἰταλικὴ Διάλεκτος κρείττον τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἰταλίας. Εἰς τὴν παραθαλασσίαν ἀκρὰν τῆς μεγάλης Δεσπῆς εἶναι Πίσαι, κοινῶς Πίσα (Πίζα) ἐγγὺς τῶν Ἐκβολῶν τῆς Ἄρνης ποτ. πόλις εὐρύχωρος μεθ' ἑσθρον ὄχυράτατον αὐτοκέφαλος ποτῆ, καὶ Ἀριστοκρατία ἰχυρά, ἣτις ἐλευθέρωσε τὴν Σαρδινίαν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Σαρακηνῶν, ὑπέταξε τὴν Καρθαγίνην, καὶ βοήθειαν ναυτικῶν ἔφερεν εἰς τὰς ἀνατολικὰς Χερσικῶν. κατεπολεμήθη αὐτὴ ὑπὸ τῶν Φλωρεντινῶν, ἐλευθέρωθη ὑπὸ τῆς Ἡ. Καρόλας τῆς Βασιλέως τῆς Φραγκίας, τελευταῖον ἐδόθη εἰς τὸν Μέγαν Δεσπῆ τῆς Φλωρεντίας, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ τανυῶν ὑποτάσσεται. ἔχει ἑσθρον Ἀρχιεπισκόπος, καὶ Ἀκαδημίαν πεθεῖσαν ἐν ἔτει 1339. ἐκτίθη πρὸ τῆς Τρωικῆς πολέμου ἀπὸ τῶν Πισινῶν τῶν ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ τῆς Πελοποννήσου, καὶ τὸν Στράβαρον τανυῶν εἶναι

εἶναι καὶ ἑσθριος τῶν Ἰππέων τῆς Ἁγίας Στεφάνου ἀπέχει τῶν Ἐκβολῶν τῆς Ἄρνης ποταμ. 6. μίλια, τῆς Φλωρεντίας 40., μετὰ τῆς Σούης πρὸς ἀνατολάς 50. μίλια, καὶ τῆς Λένης πρὸς δυσμῶν 40., ἀπ' αὐτῆς καλεῖται καὶ ἡ Περιοχὴ τῆς Πισινῆς, καὶ ὁ Λιμὴν αὐτῆς Πισινῆς, ὁμοίως καὶ ὁ Κόλπος. Τεῖα μίλια ξέμακρά παύσης, κατὰ τὴν πρὸς Λέναν ὁδὸν, εἰσέσκειται τὸ θερμὸ ὕδωρ τῆς Πίσης. Διβερνὸς Λιμὴν, ὅς τις καὶ Διβυρνὸς Ἡρακλῆς λέγεται, καὶ κοινῶς Διβόρνο, καὶ Διγέρνο, πόλις εἶναι νέα, ἀλλ' ὄχυρά, καὶ καλῶς κατοικημένη, καὶ ἐμπόριον περικειμένη, μεθ' ἑσθρον Φρέσιον, καὶ μεθ' ἑσθρον λιμῆνα, ἐν ἐπιπέδῳ κειμένη, ἐνδον ἐλαΐδας τόπων, ἐγγὺς τῆς Μελαίος Ὄρους, πόρρω τῆς Φλωρεντίας 65. μίλια, ἀπὸ τῶν Ἐκβολῶν τῆς Ἄρνης πρὸς ἀνατολάς 10. μίλια, μετὰ τῶν Πισινῶν 13. μίλια, καὶ τῶν Οὐάδων Βολατερράνων πρὸς ἀνατολάς 20., εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν εἶναι τὸ Νεφέλιον τῆς μεγάλου Δουκῆς. Τὰ πάλαι οἱ Διβουρνοὶ ἐχρῶντο Νῆας ἐλαφράς, ὅθεν τὰ ὀγλήγορα ξύλα, Διβυρνῆς Νῆας ἐκάλειν οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι. Οὐάδα Οὐολατερράνα, κοινῶς Βάδα, Κώμη τανυῶν μεθ' ἑσθρον λιμῆνα, εἶρηται περὶ αὐτῆς ἀνωτέρω. Πλαμβινὸν, κοινῶς Πιομβίνο πόλις εὐρύχωρος, καὶ ὄχυρά, εἰς τὴν μέσιν σχεδὸν τοῦ Ὀρβιπίδου πρὸς Εὐρον, καὶ τῆς Διβυρνῆς πρὸς τὸν Θρασπίαν, 50. μίλια ἐκατέρωθεν ἀφισαμένη, ὡσπερ καὶ ἀπὸ τῶν Σενῶν καὶ 10. τῆς Γλέας Νήσου, ἐκτίθη αὐτὴ ἡ πόλις ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς Ποπελωνίας, πλησιοχώρη ποτὲ εἰς αὐτῷ πόλεως, ὑπόκειται αὐτὴ ἡ πόλις εἰς ἐδικὸν τῆς Ἰδίου Περίγειου, τὸν ἐκ φυλῆς Λυδοβισίας ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν ὄντα τῆς Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, μεθ' ἑσθρον τῶν φύλαξιν καὶ τὴν δύναμιν συντηρεῖται αὐτὴ. προσέτι ὑπὸ τὴν ἑξέσιν τῶν Ἰσπανῶν εἶναι καὶ μέρος τῆς Ἰλέας νήσου, ἡ ὁποία κοινῶς Ἐλβα καλεῖται, εἰς τὸ ὁποῖον μέρος κείται τὸ Πορτολογῶνε Φρέσιον, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς Νήσου, οὐκ εἶναι

μέγας Δύξ, τῶ ὁποῖοις εἶναι ὁ Φερράειος λιμὴν, κοινῶς Πόρτο Φερράειο, ἀδαπλήσιον Φέρειον καὶ ὀχύρωμα μετὰ τὸ Πόρτο Λογγώνε. Παρὰ ταῦτα, τοῦ αὐτοῦ Δυκὸς εἶναι εἰς τὴν ἑρσαὶ καὶ δύο σμιρὰ πόλεις τετιμημέναι μετὰ τῶν Ἐπισκόπων, ὑπὸ τὸν Σένης Ἀρχιεπίσκ. ἡ Μάατα Οὐστερνύσι, ἀφισαμένη τῆς Σένης 35. μίλια πρὸς τὸν Ἀφεικόν, καὶ τὸ Ποπεκάνιον, ἀφ' ἧ ἀπέχει 18. μίλια, καὶ τὸ Ράσσετον, κοινῶς Γρῶσέτο, ἀφισαμένη 6. μίλια τῶ Ἐκβολῶν τῆς Οὐβραῖνο ποταμ. πρὸς βορῆαν, 12. τῆς Τελαμῶνος, καὶ 30. τῆς Πιομπίνο πρὸς ἀνατολάς. Ὅσα δὲ ἐπιόνται κατὰ τὴν τὴν ἀδαπλάσιαν ἄκραν, μέχει τοῦ Κασεῖν Πειγκιπάτς, ὑπόκεινται εἰς τῆς Ἰσπανίας, δηλαδὴ ἡ Τελαμών, κοινῶς Τελαμώνε, τὸ Ὀρβιτέλλο, τὸ Πόρτο Ἐρκελε, μετὰ τὸ Ἀργεντάειον Ὄρος, ὡς τῶ ὁποῖων ἀνωτέρω εἴρηται (α). τὸ λοιπὸν μέρος τῆς Τυρρηνίας, ἢ τῆς Τοσκάνας ἐπίθεται εἰς τὰς Ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας δεσπόζει ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Η΄.

Περὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας δεῖξει ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία.

Τὸ Ἀυθεντάειον τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἀπὸ τῶν Ἰταλῶν Στάτο δέλλα Κιέζα καλεῖται (β). μέρος εἶναι τῆς Ἰταλίας ἀπὸ βορῆας ἐπὶ μεσημβρίαν ἐκτεινόμενον εἰς μίλια 240., ἀπὸ τῆς Φραγαλίνε δηλαδὴ τῆς Κασεῖν, τῆς ἐν τῶ τῆς Φερράρας Δυκῆται, μέχει τῆς Τερρακίνας τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κωντοκέλλης, ἢ τῆς

(α) Οἱ Ἰσπανοὶ παντὸν ἑδαμῖαν ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.
 (β) Καὶ κοινῶς: Ἐπαρχία ἐκκλησιαστικὴ καὶ πολιτικὴ τὴν ἀρχὴν λαβῆσα περὶ τὸ 730. σάτωλον ἐφ' ἑπὶ Γρηγορίῳ Β'. Πάπα τῆς Ῥώμης, καὶ Κωνσταντῖνος τὸ Κωνσταντῖνον, αὐτοκράτορες ἀναξίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

τῆς Τζιβιτὰ Βέικας, μέχει τοῦ Ἀγκῶνος μίλια 120. ἀλλὰ εἰς ἄλλους τόπους πολλῶν ἔλασον εἶναι, μάλιστα εἰς τὴν Ῥομαδίολαν, ὅπου κατὰ πολλὰ συσέλλεται μετὰ τῆς Ἐτρυείας, ἢ τῆς Τυρρηνίας, καὶ τῆς Ἀδριατικῆς Πελάγους. περὶ τῆς ἀπὸ μετὰ τῆς μεσημβρίας μετὰ τὸ Τυρρηνὸν Πέλαγος ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν μετὰ τὸ Νεαπολιτάνον Βασίλειον ἀπὸ τῆς βορῆας μετὰ τὴν Ἀδριατικὴν Θάλασσαν, καὶ μετὰ τὸ Στάτο τῆς Βενετίας, καὶ ἀπὸ δυσμῶν μετὰ τὸ Δυκάτον τῆς Τοσκάνας, καὶ τῆς Μόδονας, καὶ ὑπόκεινται ὅλον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Πάπα τῆς Ῥώμης.

2. Μέρη τῆς Ἐπαρχίας εἶναι ἡ Καμπανία Ῥωμαία, καὶ τῆς ὁ Ῥωμαϊκὸς Τόπος ἡ Ἀγρός, ὁ ὁποῖος ὑπόκειται μετὰ τῆς ποτ., τὸν Τίβερην, καὶ τὸν Ἀνίερα, μετὰ τὴν κάτω Θάλασσαν, καὶ μετὰ τὸ πέραν τῆς Βασιλείας τῆς Νεαπόλεως, ἡ Ἐπαρχία τῆς Πατεμόνικ τῆς Πέτρης, ἡ ὁποία εἶναι τὸ λοιπὸν μέρος τῆς δυτικῆς Τυρρηνίας. καὶ Σαβίνα, ἢ τῆς ἀγρός τῆς Σαβίνας, πέραν τῆς Ἀνίερος ποτ. τὸ Ὀρβιτέτο Τερριτώειον, τὸ Τερριτώειον τῆς Περουσίας, ἡ Οὐμβεία, ἢ τῆς Σπολετανόν Δυκάτον, ἡ Μάρια τοῦ Ἀγκῶνος, τὸ Τερριτώειον τῆς πόλεως τοῦ Κασεῖν, τὸ Δυκάτον δι' Οὐρβίνο, ἡ Ῥομανδίολα, ἢ τῆς Ῥομαία. Ὁ ἀγρός τῆς Βοτανίας, καὶ τὸ Δυκάτον τῆς Φερράρας. ὑπόκεινται ἀπὸ μετὰ τῆς ἑρσαὶ ἐξουσίαν τῆς Πάπα ἡ Ἀυθεντῶν, καὶ τὸ Οὐνδασκινόν Δυκάτον εἰς τὴν Γαλλίαν, τὸ δὲ Βενεβούτον εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, μετὰ ὅλην τὴν αὐτῆς Περουσίαν, καὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ ἡ Δεσποτεία τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, μάλιστα μετὰ τὴν πλυσσιόδωρον φιλοτιμίαν τῆς Βασιλείας τῆς Φραγκίας τοῦ Πιπίνε, καὶ τῆς Τίβ αὐτῆς Καρόλε τῆς Μάγνε, καὶ τῆς Λαδοβίκου Πίε τῆς Ἐγγόνε αὐτῆς, καὶ ἄλλων ἀρχόμεθα ἐν ἡμῖς ἐν τῆς Τυρρηνίας, ὅπως ἀνωτέρω κατελήξαμεν.

3. Τὸ Πατεμόνιον, ἢ τῆς Κληρονομία τῆς Πέτρης, τὴν ὁποίαν ἔχουσιν εἰς τὸν Ἀρχιερέα τῆς Ῥώμης ἢ ἐξουσία

δοξος ἢ ἐκλαμψοτάτη γυνὴ ἡ Μαθίλα, ἢ ὁ Κόμης τῆς
 Τυρρῶνίας ἐν ἔτει 1100., εἶναι μία Ἐπαρχία τῆς Ἰ-
 ταλίας μεταξύ τῆ Τιβέριδος ποταμ. πρὸς ἀνατολάς, καὶ
 μέρος πρὸς βορρᾶν, τῆ Μακρά πρὸς δυσμᾶς, ἢ τῆ Τυρ-
 ρῶν Παλάγης. Μητρόπολις τῆς εἶναι Οὐίπερβιον, κοι-
 νῶς Βιτέρβο, πόλις ἀρχαία, καὶ καλῶς κτισμένη, εἰς
 τὴν ὑπὲρβαίαν τῆ Κιμίνης Ὄρις, ἡ ὁποία πρότερον Οὐ-
 πελονία ἐκαλεῖτο, ἀπέχει τῆς Ρώμης 40. μίλια πρὸς
 τὸν Θρασύαν κατὰ τοῦ Σείας, καὶ 10. τῆς Οὐολοινίου
 Λίμνης ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως πρὸς βορρᾶν ἀφίσταται,
 αὐτὴ τῆς συρρῶνίας τῆ Γλαϊδος καὶ Τιβέριδος τῶν ποτ. τῆ
 Ὀρόπιον, τὸν ὁποῖον καὶ Ὀρέιον, ἢ Ὀρβις Οὐέτης,
 ἢτοι παλαιὰ πόλις, καὶ κοινῶς Ὀρβιέτο λέγεται, καὶ Ἐρ-
 βανὸν ποτῆ, πόλις πρὸς τὸν Πελίαν ποτ., (ὅς τις ὀλί-
 γον κατωτέρω δέχεται τὸν Γλαϊν ποταμ. καὶ τεῖα μίλια
 κάτω πίπτει εἰς τὸν Τίβειν) ἐν Δόφῳ, ἢ ἐν θεσει ὀ-
 χυρᾷ, ὅτι κύκλωθεν ἔχει ἰσοτόμης, καὶ κρημνώδεις Κοι-
 λάδας, κεφαλὴ τῆς ἀδακμεύνης Περιοχῆς, ἣτις λέγεται
 Τερρῆτιον δ' Ὀρβιέτο, μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπης, ἀφίστα-
 ται τῆ Βιτερβίε πρὸς βορρᾶν, 20. μίλια, 50. τῆς Ρώ-
 μης 30. τῆς Περσσίας πρὸς μεσημβρείαν, καὶ μόγις 15.
 ἀπὸ τὸ Σιύρον τῆ μεγάλης Διχῆς πρὸς ἀνατολάς εἰς τὸν
 Ἄχρον ταύτης εἶναι Βάλνεον Ῥηγός, ὅπερ καὶ Βαλνεορή-
 γον, καὶ Ρόδα. καὶ κοινῶς Βαγνιαρέα, πόλις μεθ' ἑρῶν Ἐ-
 πισκόπης, μεταξύ ἑσῶ τῆ Ὀροπίε, καὶ τῆ Μόντις Φίσ-
 κονος, 6. μίλια ἀφ' ἑκατέρας ἀφισαμνή. καὶ τὴν ἀνατο-
 λικῶν Ἄκρᾶν τῆς Οὐβλαίνιας Λίμνης, ἡ ὁποία κοινῶς
 Λάγο δι' Βόλσενα καλεῖται, εἶναι πόλις Μόντις Φίσκων
 λεγομένη, καὶ κοινῶς Μόντις Φιασκῶνε, σμικρὰ μὲν καὶ ἑ-
 τερομήκης, ἀλλὰ μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπης, 8. μίλια ἀφισα-
 μνή ἀπὸ τῆ Βιτέρβε πρὸς δυσμᾶς, καὶ 20. τῆ Κορνήτου
 πρὸς βορρᾶν. καὶ αὐτὴ ταύτης τῆς λίμνης εἶναι Ἄκρᾶ, κοι-
 νῶς Ἀκναπιδόντε, πόλις μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπης, πρὸς

τα ὑπὸ τῆ Ἰ. Ἰννοκεντίε, ἐν ἔτει 1647., ἐν ὑψηλῶ τόπῳ
 κειμένη, πρὸς τὸν Πελίαν ποταμ., Πάγλια κοινῶς λε-
 γόμενον, πρὸς τῆς Σεικῆς Περιοχῆς 5. μίλια, καὶ 8.
 τῶν Οὐολοινίων. ὀλίγον αὐτῶν τῆς Συρρῶνίας τῆ Νά-
 ειδος, καὶ Τιβέριδος ἢ ποταμ. εἶναι Ὀρταϊον, καὶ Ὀρτα,
 καὶ κοινῶς Ὀρτι πόλις ἐν Δόφῳ κειμένη, ἀπὸ τῆ Ὀ-
 κεικῆλα, ἀφ' ἧς ἀπέχει 4. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ ἄλλα
 πόσα τῆς Φαλίσκης πρὸς βορρᾶν, καὶ 14. τῆ Οὐίπερβίου
 πρὸς ἀνατολάς. Κάτωθεν τῆς συρρῶνίας τῶν αὐτῶν ποτ.
 εἶναι Τζιτὰ Κασελλάνα, τὴν ὁποῖαν τινὲς λέγουσι νῦν
 εἶναι ἡ Φεσκωνία, ἢ καὶ Φεσκωνιον, πόλις μεθ' ἑρῶν Ἐ-
 πισκόπης. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ Φεσκωνία νῦν εἶναι τὸ
 Γαλέσε, πόλις σμικρὰ πρὸς τὸν Τίβειν ποταμ. ἔχουσα
 Τίτλον Δικαίτη μεταξύ τῆς Ὀρτας πρὸς βορρᾶν, καὶ τῆς
 Τζιτὰ Κασελλάνης πρὸς νότον, ἣτις ἀφίσταται 25. μί-
 λια τῆς Ρώμης πρὸς βορρᾶν, καὶ 4. τῆ Ὀκεικῆλου. με-
 ταξὺ τῆς Ρώμης, καὶ τῆ Βιτερβίε εἶναι Νίπετα, κοινῶς
 Νέπι, πόλις σμικρὰ, μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπης, πλησίον
 τῆ Πότζολο ποταμ., 6. μίλια ἀφισαμνή τῆ Σιτέι πρὸς
 ἀνατολάς, καὶ 15. τῆ Μόντις Ρόσλο καὶ τῆ Κασελλάναν
 πόλιν. πλησίον ταύτης εἶναι Σιτέιον, κοινῶς Σιτέι,
 πόλις σμικρὰ, εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆ Νεπέτης Ἐπισκόπης
 πρὸς τὸν Πότζολο ποταμ., ἣτις ἀφίσταται 5. μίλια τῆς
 Νεπέτης πρὸς δυσμᾶς, καὶ 3. τῆς Καπρανίης πρὸς ἀνα-
 τολάς, καὶ τῆς Ρώμης σχεδὸν 25. Πρὸς τὸν Μάρτιν ποτ.,
 ἐγγὺς τῶν σομάτων αὐτῆ, εἶναι Κορνήτον, κοινῶς Κορ-
 νέτο, πόλις μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπης, ἐν Δόφῳ κτισθεῖσα,
 3. μίλια ἕξαιρα τῆ Αἰγιαλῆ πρὸς βορρᾶν, καὶ 10. τῆς
 Γραυίσκης πρὸς ἀνατολάς. ἀνώτερον πρὸς τὸν αὐτὸν ποτ.
 εἶναι Τεσκανία, κοινῶς Τεσκανέλλα, ἡ ὁποία τὸ πάλαι
 ἐλέγετο Σαλαμβρονα, εἶτα ἐκλήθη Τυρρῶνία, καὶ Τεσκ-
 κία, πόλις μεγάλη ποτῆ καὶ πλεσία, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν
 πολέμων κατεπολεμήθη, καὶ ἡδαφίσθη. ἔδει τανυῶ μικρὰ,

μέθρονον Ἐπισκόπου, ἀποκομὴν μεταξὺ τῶν Κάσρων πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῶν Οὐϊτερβίαν πρὸς ἀνατολᾶς, πρὸς τὸ σινοῦρον τῶν Κάσρων Δακῶν. Πρὸς τὴν θάλασσαν εἶναι Κενταμέλλαι, ἧτοι Ἐκατὸν Κέλλαι πόλις, ἣ ὁποία κοινῶς λέγεται Τζιβιτὰ Βένικια, περιφημὸς μὲν τὸν Διμένα ὅπως ἔχει καὶ μετὰ τὸ κάσρον, νεώσι ἀνακαινισθεῖσα καὶ ὁχειρωθεῖσα ὑπὸ τῶν Ποντιφικῶν, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν Οὐγδᾶν Οὐρβανῶν. ἀφίσταται τὰ Νέα κάσρα πρὸς δυσμᾶς 6. μίλια, 9. τὰ Κορνικῆτα πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 40. τῆς Ρώμης πρὸς δυσμᾶς, δέσσηται ἐν ἐπιπέδῳ. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ὁ Πτολ. Διμόνα τῶν Τραιανῶν ὀνομάζει, εἶναι τὸ Νεώριον, ἧτοι ὁ Ἀρσανῆς τῶν Πάπα. καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν εὐρὸν τῆς Τιβέριδος εἶναι ὁ Ρωμαϊκὸς λιμὴν, ὅστις καὶ λιμὴν τῆς Αὐγῆς λέγεται, κτισθεὶς ὑπὸ τῶν Κλαυδίων Αὐτοκράτορος, καὶ ἀνακαινισθεὶς ὑπὸ τῶν Τραιανῶν, καὶ κοινῶς Πόρτα, πόλις, ἣ ὁποία κατὰ τὴν ἀφίστασιν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ποτὲ, καὶ παντὶ δέσσηται σχεδὸν ὀλοπλῶς κρημνισμένη, ἀντικρὺ τῆς Ὠσίας ποτὲ πάλωας, δύο μίλια ἀφίσταται, ἀφίσταται αὐτὴ τῆς Ρώμης 16. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, φυλάττεται ὅμως ὁ θρόνος τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς, τὸν ὁποῖον κρατεῖ εἰς τὴν ἔξ ἀρχαιοτέρων Καρδινάλεων. μετὰ καὶ τῶν ἀνω ρηθειῶν πόλεων, ὑπάγονται δύο πόλεις, ὑπὸ ἑνὸς καὶ τὸν αὐτὸν Ἐπίσκοπον, οἷον ἡ Τοσκανία, καὶ τὸ Οὐϊτερβίαν ὑπὸ ἑνὸς καὶ τὸν αὐτὸν τὸ Στέριον καὶ ἡ Νεπετα, τὸ Ὀρτανον καὶ ἡ Κασελλάνα, καὶ τὰ ἔξῃς.

4. Τὸ Κασελλόν Δακῶν, τὸ ὁποῖον προσετέθη εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσποτείαν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἔτει σχεδὸν 1649, λέγεται κοινῶς Στάτο δι Κάσρα, καὶ πρότερον ἦτον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Δακῆς τῆς Πάρμας, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον, ὅπως ἠγέρθη διὰ τὸν θόνον τῆς Ἐπισκοπῆς, ἐδόθη τελευταῖον εἰς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης, καὶ τὰς ἀποστάς ὅπως ἕνα μόνον. δέσσηται λοιπὸν αὐτὸ μετὰ τῶν πελοχῶν τῆς Σικίας πρὸς δυσμᾶς, καὶ Οὐρβανου-

ταίᾳ πρὸς βορῆαν, τῶν Πατειμονίαν καὶ Πέτρην πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ τῆς Μεσογείας Θαλάσσης πρὸς μεσημβρίαν. Μητρόπολις τῆς ὁποίας ἦτον τὸ Κάσρον, πόλις ὄχυρά, μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, τὴν ὁποίαν ἐκ θεμελίαν ἠδάφισεν ὁ Ἰ. Ἰννοκέντιος, καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν αὐτῆς μετέφερον εἰς τὴν Ἀικλῶν, καὶ δέσσηται αὐτὴ ἡ πόλις πρὸς τὸν Ὀλπίταν ποταμ. 13. μίλια πόρρω τῆς Θαλάσσης. τῶν αὐτῶν Δακῶν ἦσαν ἀκόμη Φερνέσε, πόλις πλησίον τοῦ κάσρα. καὶ Μόνσ Ἀλτας, ἧτοι Ὀρος ὑψηλόν, κοινῶς Μοντάιτο, πόλις σμικρὰ, ἐν Λόφῳ κτισθεῖσα, πλησίον τῶν Μονονίαν ποταμ., μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Φερμανῶν Ἀρχιεπίσκοπον, πόρρω τοῦ Φέρμου 12. μίλια πρὸς ἰόντον, καὶ 8. τῶν Ἀσκῆλων πρὸς βορῆαν, ἔχουσα καὶ Διμόνα καλόν. ἡ δὲ Ρογκιλίαν, ἀφ' ἧς παρονομάζεται καὶ ἡ πελοχήτης Στάτο δὲ Ρογκιλίαν, πόλις εἶναι ὄχυρά, πρὸς τὸν Φαλισκὸν ποταμ. ἀπέχουσα τῆς Ρώμης 30. μίλια κατὰ τὸ Βίτερμον, ἀφ' ἧς ἀπέχει 10. μίλια, καὶ ἦτον πρότερον ὑπὸ τὸν Δακῆ τῆς Πάρμας μετὰ ὄλιον τὴν πελοχήτης, ὑπὸ τὸν ἐδόθησαν ὅμως μετὰ τὸ ἀνώτερον Κασελλόν Δακῶν εἰς τὸν Πάπαν. τῆτοις προσίθεται καὶ ἡ τῆς Περσίας Ἐπαρχία, λεγομένη ὑπὸ τῶν Ἑντοπίων ἰλ Περκεγίνο, πελοχήτης μεταξὺ τῆς Τιβέριδος ποτ. καὶ τῆς Οὐμβρίας πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ τῆς Γλανίδος Λίμνης, καὶ τῆς Φλωρεντινῆς Ἀρχῆς πρὸς δυσμᾶς. Μητρόπολις τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Περσία, κοινῶς Περζία, ὑπὸ δὲ τῶν Στεφᾶν καλεῖται Περζαίσιον, πόλις ὀρύχωρος, καὶ κατοικημένη, ἔχουσα Φερζελον ὄχυράτατον καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ Ἀκαδημίαν ἀρχαιοτάτην, ὑπὸ τῶν ἑ. Κλήμεντος τεθειῶν, ἀφίσταται τῶν Ἀσισίαν πρὸς δυσμᾶς 12. μίλια, καὶ 28. τῶν Ὀρπίνων πρὸς βορῆαν καὶ τὴν Ρώμην, ἀφ' ἧς ἀπέχει 40. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, τῆς δὲ Τρασιμενοῦ λίμνης 9., ἣ ὁποία ἀπ' αὐτῆς κοινῶς παρονομάζεται Λάγο δι Περζαία, τῆς ὁποίας λίμνης ἡ πελοχῆτρος εἶναι 22. μιλίων, καὶ

ἐν αὐτῇ εἶναι τρία Νησιά, ὀνομασθὲν μετ' ἐκείνων τὸν φόνον ὡς ὅτι ἔλαβον αἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὸν δεύτερον Διβυκὸν πόλεμον ὑπὸ τῆς Ἀντίβα, εἰς τὸν ὁποῖον πόλεμον πόσον θυμὸν, καὶ ὄρμω ἔχον οἱ πολεμῆντες, ὥστε ἐκείνον τὸν μέγαν σεισμόν τῆς γῆς, τὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ γεγονότα, δεκτικὸν ἐγκρομήσαν. ἀεὶ σκεπταί αὕτη ἡ Λίμνη μεταξὺ τῆς Περσίδας, καὶ τῆς Κροπόνης. Ἐπεὺθρον ἐπομοσῶς ἀνερχόμεθα πρὸς βορρᾶν, καὶ ἐκεῖθεν θέλομεν προχωρήσει ἐπὶ Νότον ἀνερχόμεθα.

Ἡ ἰδία Ῥωμανδιόλα, κοινῶς λεγόμενα Ῥωμανία, ὀνομασθὲν τὸ πάλαι ἦτον ἡ Αἰμιλία Χάρα, πρότερον καλεῖτο καὶ τὸν Ἄρδον τῆς Βορωνίας, τανυῶ περατῆται μετ' ὀλίγων ὄρων, χωριστὰ θεωρημένη τῆς Ῥωδιτικῆς Χερσονήσου τῆς Βορρῶν, τῆς Δυτικῆς τῆς Φερρᾶρας, καὶ τῆς σμικρᾶς μερὸς αὐτῆς, τῆς πρὸς μεσημβρίαν ὑπὸ τὸ Ἀπώνιον ὄρος, τὸ ὁποῖον ὑποκαίεται ὑπὸ τὸν Δυτικὴν τῆς Φλαυροντίας, καὶ ἔχει αὕτη ἡ Ἐπαρχία ὑπὸ δυτικῶν τὸν Ἄρδον, ἠτοιμῶς τὴν περὶ τὴν τῆς Βορωνίας, ἀπὸ τῆς βορρᾶς τὸ Δυτικὸν τῆς Φερρᾶρας, καὶ ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ δυτικῶν τὸ Δυτικὸν τῆς Οὐρβίνης, καὶ τῆς Τυρρηνίας. πόλεις αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας, κατὰ τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος εἶναι Ῥάβεννα, καὶ Ῥαυέννα, καὶ κοινῶς Ῥαυέννα, πόλις πρωτεύουσα ποτὲ τῆς Αἰμιλίας, τανυῶ δὲ τῆς Ῥωμανδιόλας, καὶ ἀρχαιοτάτη, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Θετταλῶν κατὰ τὸν Στράβ., μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν 480., ἢ ὑπὸ τῶν Σαβίτων κατὰ τὸν Πλίνιον, ἢ ὀχυρωμένη τὸ πάλαι ἀπὸ ὅλης τῆς Ἰταλικῆς πόλεις, εἰς τρία μέρη διακεκομμένη, εἰς τὴν Παλαιὰν πόλιν, εἰς τὴν Καισάρειαν Ὀδὸν, καὶ εἰς τὸν Νέον λιμένα, τὸ πρῶτον ἦτον εἰς τὴν Αἰγιαλὸν τῆς Θαλάσσης, τανυῶ ἀπέχει αὕτη τρία μίλια, μεταξὺ τῆς Φερρᾶρας 50. μίλια, καὶ τῆς Αἰμιλίας πρὸς ἀνατολὰς 35., ἀπέχουσα τῆς Βορωνίας 45. μίλια, καὶ τῆς Ἀγκαιῶν 120., εἰς αὐτὴν ἦτον τὸν ἑὸς ὄρος τῶν Ἐξάρχων, τὸν ὁποῖον διαχθέντων ὑπὸ τῆς

τῶν Λογγοβάρδων, ἐκνεύθη ὑπ' αὐτῶν, ἐν ἔτει 744., εἶναι τετιμημένη αὕτη ἡ πόλις εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου. Κερσία, κοινῶς Τζέρβια, πόλις μετ' ἄλλοις Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥαυέννης Ἀρχιεπίσκοπον, ἀλλὰ δυσκόλως κατακτημένη διὰ τὴν δυσκρασίαν τοῦ αἵματος, ὀνομασθὲν μετὰ τῆς Ἀλυκᾶς ὁποῦ ἔχει, ἀπέχει τῆς Ῥαυέννης 12. μίλια, καὶ 15. τῆς Αἰμιλίας αὕτη ἐλέγετο ποτὲ καὶ Φυκόλη. Αἰμιλίον, καὶ Αἰμιλίον, καὶ κοινῶς Ῥιμίνο, πόλις ἀρχαία, καὶ ᾠραία εἰς τὴν ᾠραία θαλασσίαν τῆς Ἀδριατικῆς Πελάγους, μετ' ἄλλοις Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥαυέννης Ἀρχιεπίσκοπον ἀπέχουσα τῆς Πισαύρας πρὸς δυσμὰς Θερινᾶς 20. μίλια, καὶ 25. τῆς Ῥαυέννης πρὸς τὴν Χειμερινὴν Δύσιν, καὶ ὀλιγώτερον τῆς Οὐρβίνης πρὸς βορρᾶν. Εἰς τὸν καιρὸν Κωνσταντῆ τῆς Αὐτοκράτορος σιωπήθη εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν Σινώδος Ἐπισκόπων κατέπερ 400. οἱ ὁποῖοι ἀπεδέχθησαν τὸ σύμβολον τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, μετ' ὅλον ὅτι δὲν ἤρεσκον εἰς τὸν Κωνσταντῖον, ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις ἀπὸ τῆς αὐτῆς ποτίζοντος ποτ. τῆς Αἰμιλίας, ὅς τις κοινῶς Μαρρέκια λέγεται, τὰς ἀρχὰς ἔχον ἐκ τῆς Ἀπώνιης ὄρων, ἐγγὺς τῆς Πηγῶν τῆς Τιβέριδος, καὶ εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος εἰσερχόμενος ἐγγὺς τῆς Αἰμιλίας ἀφίστανται τῆς Θαλάσσης πόλεις, τὸ Φόρον τῆς Κορινθίου, κοινῶς Ἰμολα, πόλις ᾠραία, καὶ καλῶς κατοικημένη, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥαυέννης Ἀρχιεπίσκοπον 20. μίλια τῆς Βορωνίας ἀπέχουσα, καὶ 10. τῆς Φλαυροντίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 16. ἀπὸ τὸ σινώρον τῆς Φλαυροντικῆς ὄρεως πρὸς βορρᾶν. Φαυεντία, κοινῶς Φασίτζα, πόλις μετ' ἄλλοις Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥαυέννης Ἀρχιεπίσκοπον μεταξὺ τοῦ Φόρου Κορινθίου, καὶ τοῦ Φόρου Λιβίης, ἀπ' ἑκατέρου ἀπέχουσα 10. μίλια, τῆς δὲ Ῥαυέννης 20. Φόρον Λιβίης, κοινῶς Φόρλι, πόλις μετ' ἄλλοις Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥαυέννης Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἀφίσταται 12. μίλια, καὶ 4. ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ

Ἡλίου,

Ἡλίας, ἢ τὸ συνόρι τῆς Τυρρηνίας πρὸς βορρᾶν, μεταξὺ τῆς Φακοντίας, καὶ τῆς Κεσσίνης, ἑκατέρωθεν πόρρω 10. μίλια. εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἐπῆρυν ὁ Ἀθάκλος ὁ Βασιλεὺς τῶν Γότθων εἰς Γυναικὰ αὐτῆ Πλακιδίαν τὴν Ὀρεινὴν τὸν Αὐτοκράτορος Βριτινώειον, κοινῶς Βερτίνορο, πόλις μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπος, ὑπὸ τὸν Ραυσίνης Ἀρχιεπίσκοπον πρὸς τὸν Βέδεσιν ποτ., ἐκτίθη ἐκ τῆς κληρονομιάτων τῶν Φόρβ Ποπιλία, ἀπέχει τῆς Κεσσίνης 7. μίλια πρὸς δυσμὰς, ἢ 5. τῆς Φόρβ Λιβία πρὸς ἀνατολάς, κείται ἐπὶ Λόφω. Κέσσεα, κοινῶς Τζέσεν, χράφεται καὶ διὰ τῆς Αἰ διφθόγγου, πόλις μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπος ὑπὸ τὸν Ραυσίνης Ἀρχιεπίσκοπον, πρὸς τὸν Σάρπιν ποτιμ., εἰς τὴν ὑπώρειαν, ἔχουσα Φρέιον ὄχυρον εἰς τὴν κορυφῇ τῆς αὐτῆς ὄρεις, μεταξὺ τῆς Φακοντίας, ἢ τῆς Ἀειμινίας πρὸς ἀνατολάς, ἑκατέρωθεν ἀφισαμὸν 20. μίλια, τῆς δὲ Ραυσίνης 24. πρὸς μεσημβρίαν, ἢ 10. τῆς τῆς Σαρσίνης πρὸς βορρᾶν, ἢ ἄλλα τόσα τὰ συνόρια τῆς Τυρρηνίας. Σάρσινα, ἢ τὴν κοινῶς ἀνομαζομένη, πόλις σμικρὰ, ἥτις μόγις ἔχει 50. αὐτῆ εἰς Κώμιον καταστήσασα, μεθ' ὅλον ὅπως ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, ἀφίσταται πρὸς τὸν Σάρπιν ποτ., ὅς τις ἢ Ἰσαπὶς ὑπὸ τῆς Στραβ. λέγεται, ἢ κοινῶς Σάυιο, πόρρω τῆς Πηγῶν αὐτῆ 10. μίλια, ἢ 10. τῆς Κεσσίνης πρὸς μεσημβρίαν, τῆς δὲ Ἀειμινίας 24. πρὸς δυσμὰς. τῶν ἀπασῶν μείζων ἢ ὀνομαστώτερα εἶναι ἡ Βονωνία, ἢ ὁποῖα πρότερον Φελσίνη ἐλέγετο, κτισθεῖσα ὑπὸ Φελσίνης τῆς Βασιλέως τῆς Τάσκων ἐγγυὲς τῆς Ρώης ποτ., ἢ κοινῶς παρ' ὅλων τανυῶ λεγομένη Βολόγνια, πόλις μία τῆς ἐπισημῶν μεθ' ἑαυτὸν Ἀρχιεπίσκοπος, τεθεῖσα ἐν ἔτει 1593., ἢ μεθ' Ἀκαδημίαν ἀρχαιοτάτῃ τεθεῖσαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Θεοδοσίας ἐν ἔτει 426. εἶτα ἀνεκτίθησα ὑπὸ τῆς Μάγνης Καρόλε, ἢ τῆς Λοθαρείου τῆς Αὐτοκράτορος. λαμπρύνεται αὐτὴ ἡ πόλις μετὰ ἀρχαῖα Οἰκοδομήματα ὅπως ἔχει, ἢ μεθ' ἄλλα πρᾶγμματα.

6. Πρὸς

6. Πρὸς βορρᾶν ἀφίσταται τὸ Δεκάτον τῆς Φερρᾶρας, τὸ ὁποῖον ἦλθεν ὑπὸ τὴν ἑξουσίαν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἐν ἔτει 1598., ἀφίσταται ἢ αὐτὸ εἰς τὰ πέρατα τῆς Ρωμανιάδας, τὰ ὁποῖα Μητρόπολις εἶναι ἡ Φερρᾶρα, κοινῶς Φερρᾶρα, μία ἢ αὐτὴ τῆς ἐξαιρετικῆς πόλεως τῆς Ἰταλίας, ἀφίσταται πρὸς τὸ ἐλάχιστον ρεῖθρον τῆς Πάδου, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Πὸ Μόρτο, ἀφ' ἧς ἐφέρθη αὐτὰ εἰς διάστημα 6. μιλίων μέχει τῆς Φραγκολίγης, χάλει τῆς πρᾶγματειῶν, ἔχει Φρέιον ὄχυρῶτατον, θρόνον Ἐπισκόπου, ἢ Ἀκαδημίαν τεθεῖσαν ἐν ἔτει 1316. ὑπὸ Φελσίνης τῆς Αὐτοκράτορος, ἀφίσταται τῆς Βονωνίας 28. μίλια πρὸς βορρᾶν. Κομάκλον, ἢ Κομάκλα, καὶ κοινῶς Κομάκιο, πάλιν μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπος ὑπὸ τὸν Ραυσίνης Ἀρχιεπίσκοπον ὄσον λιμνῶν ἀφίσταται, ἀφ' ὁποῖα κοινῶς Βάλλι δὲ Κομάκιο λέγονται, 3. μίλια ἀφίσταται τῆς Αἰγιάλι τῆς Ἀδριατικῆς Πελάγους, 20. τῆς Ραυσίνης πρὸς βορρᾶν, 12. τὸν Οὐολαίων πρὸς νότον, εἶναι σμικρὰ ἢ ὑπὸ ὀλίγων κατοικεῖται, μάστις φάρμακον, διὰ τὴν δυσκρασίαν τῆς ἀέρος. Φραγκολίνον, πόλις πρὸς τὸν ἑσπρον Ρύακα τῆς Πάδου ἀφίσταται, ὁ ὁποῖος Ρύαξ ἐνώνεται διὰ τῆς Διάρυγος τῆς Φερρᾶρας. Πόντε δι' Ἀγό Σκῆρο, πόλις πρὸς τὸν αὐτὸν ποτ. τετα μίλια ἑξήμακρον τῆς Φερρᾶρας. εἰς ἐπέτης τῆς τέρας ὁ Πάδος ποτ. ἀποτελεῖ μετὰ τὸ ρεῖθρον ἢ Χερσονήσους, οἷον τὴν Χερσονήσον τῆς Ἀειμινίας κληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀειμινίας πόλεως, ἢ ὁποῖα Ἀειμινία κοινῶς λέγεται, ἀφίσταται πρὸς τὸν Πάδου πόρρω τῆς Ἀδελῆ 9. μίλια πρὸς νότον, καὶ 25. τῆς Φερρᾶρας πρὸς τὴν Φελσίνην Ἀνατολίαν, τὴν Χερσονήσον τῆς Ἀγίας Γεωργίου, καὶ ἄλλας. ἔσεται κατὰ τὴν Θάλασσαν.

7. Τὸ Δεκάτον τῆς Οὐρβίνης, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Στάτο δι' Οὐρβίνο λέγεται, ἀφίσταται πρὸς τὸν βορρᾶν μετὰ τὴν Ἀδριατικὴν Θάλασσαν, καὶ τὴν Ρω-

Ῥωμανδιόλαν, ἀπ' ἀνατολῶν μὲ τὸ Πικλῶν, ὑπὸ μὲ
 συμβείας μὲ τὴν Οὐμβριαν, καὶ ὑπὸ δυσμῶν μὲ τὴν Ἐ-
 τρεϊαν. Μητρόπολις ἐστὶν εἶναι τὸ Οὐρβινόν, κοινῶς
 Οὐρβινῶν, πόλις πλησίον τῶν πηγῶν τῆ Ἰσαύρου ποτ.,
 ὅς τις καὶ Πισαυρος λέγεται, καὶ κοινῶς Φόγλια, ἐν Ὀρει-
 κειμῶν, τετιμημένῃ μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέχου-
 σα 20. μίλια τῆ Πισαύρου τῆς πόλεως πρὸς τὸν Ἀφει-
 κόν, 25. τῆ Ἀειμινίε πρὸς μεσημβριαν, καὶ 7. τῆ Τίφε-
 ρου Μεταύρου πρὸς τὴν Καικίαν. ὑπὸ δυσμῶν ταύτης κε-
 ται Φέρον Σεμπρωίου, κοινῶς Φοσομβραϊε, πόλις μὲ
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Οὐρβίνου Ἀρχιεπισκόπου,
 πλησίον τῆ Μεταύρου ποτιμ. ὅς τις κοινῶς Μέτρο λέγεται,
 τῆς ἀρχῆς ἔχων ἐκ τῆ Ἀπεννίνου Ὀρεῶς, καὶ ὑπ' ἄλλων
 Ποταμῶν ἀυξανόμενος, πίπτει εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πε-
 λαγὸς· ἀφίσταται αὐτῇ ἡ πόλις τοῦ Οὐρβινῶν 10. μίλια
 πρὸς ἀνατολῆς, καὶ 10. τῆ Καλλίε πρὸς μεσημβριαν, ἀ-
 πὸ μεσημβείας Κάλλιον, κοινῶς Κάλγι, πόλις μὲ θρό-
 νον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Οὐρβινῶν Ἀρχιεπίσκοπον πρὸς
 τὴν Βόασιν ποτιμ., ὅς τις ὀλίγον ὑψέρον πίπτει εἰς τὴν
 Καντιανὸν ποτ. πόρρω τῆ Φόρε Σεμπρωίε 15. μίλια,
 καὶ 10. τῆ Πέρατος τῆ Πικλῶν, εἰς τὴν μέστω χεδὸν τῆ
 Οὐρβινῶν καὶ Εὐγαβίε. Εὐγάβιον, κοινῶς Γάβιο, πόλις
 μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Οὐρβινῶν Ἀρχιεπίσ., πρὸς
 τὴν Ἰπάρειαν τῆ Ἀπεννίνου Ὀρεῶς, πλησίον τῶν πηγῶν
 τῆ Χιασεῖε ποτ., ἀπέχουσα τῆς Περουσίας 15. μίλια,
 καὶ ὀλιγώτερον τῆ Ἀσπίε πρὸς βορέαν, καὶ πρὸς τὸν Τίβε-
 ριν ποτ. εἶναι Τίφερον ἐπωνομαζόμενον Τιβερινόν, πρὸς
 διασολῶν τῆ Μεταυρικῆ Τίφερου, λέγεται κοινῶς Τζιτ-
 τῆ δὲ Κασέλλο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ἐν ἐπι-
 πέδῳ κειμένη, ἀπέχει 10. μίλια πρὸς μεσημβριαν ὑπὸ
 τῆ Βόργου Σαὶ Σεπόλκρο, καὶ 18. τῆ Ἀρετίε πρὸς ἀνα-
 τολῆς, καὶ 22. τῆ Καλλίε πρὸς δυσμῶς, ἀπ' ἀνατολῶν εἶ-
 ναι ἡ Οὐμβριαν, ἢ τις καὶ Ἰερὸν τῆ Ἀγίε Λόουτος κα-
 λει-

λειται, καὶ κοινῶς Σαὶ Λέο, πόλις σμικρὰ μὲ θρόνον Ἐ-
 πισκόπου ὑπὸ τὸν Οὐρβινῶν Ἀρχιεπίσκοπον, ἐν Λόφῳ
 κειμένη, πλησίον τῆ Ἀειμινίε ποτ., πόρρω τῆς Σαρσί-
 νης πρὸς ἀνατολῆς 15. μίλια, καὶ 5. μόνον τῆ Σαὶ Μα-
 εῖνο πρὸς δυσμῶς. καὶ τὸ Ἰερὸν τῆ Ἀγίε Ἀγγέλε ἐν
 Οὐάδῳ, κοινῶς Σαὶτ' Ἀγγελο ἢ Βάδο, πόλις μὲ θρό-
 νον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆ Οὐρβινῶν, πλη-
 σίον τῆ Μεταύρου ποτ., πρὸς τὴν Ἰπάρειαν τῆ Ἀπεννίνου
 Ὀρεῶς, ἀπέχουσα τῆ Οὐρβινῶν 15. μίλια πρὸς δυσμῶς.
 Πισαυρον κοινῶς Πέζαρο, κληθεὶς ὑπὸ τῆ Πισαύρου ποτ.,
 πόλις σμικρὰ μὲν, ἀλλ' ὠραία μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑ-
 πὸ τὸν Οὐρβινῶν Ἀρχιεπίσ., δεισμομένη εἰς τὴν Παρα-
 θαλασσίαν τῆ Ἀδριατικῆ Πελάγους, μεταξὺ τῆς Σουγαλι-
 λίας πρὸς ἀνατολῆς, καὶ τῆ Ἀειμινίε πρὸς δυσμῶς, ἀπέ-
 χει τῆ Οὐρβινῶν 20. μίλια πρὸς βορέαν, καὶ 4. τῆ Ἀγ-
 κῶτος πρὸς δυσμῶς. αὐτῇ ἡ πόλις καταδαφίθη ὑπὸ τοῦ
 Τοτίλα Βασιλέως, καὶ ἀνωκοδομήθη ὑπὸ τῆ Βελγισαίε,
 κατὰ τὸν Προκόπιον. οἱ ὀλιγώτατοι τῆ Ἐντοπίων ταύτης
 ζῶσι μέχρη τῆ πεντηκονταετίας, τὸ ὅποιον συμβαίνει ἐκ
 τῶν σὺκων, καὶ τῆ ἄλλων πολλῶν ὀπάρων, ἢ εἰς αὐτῶν
 γιγνομένων, καὶ διὰ τὴν δυσκρασίαν τῆ ἀέρος. Φαῖον Φορ-
 τῆναι, ἢ τοι Ἰερὸν τῆς Τύχης, κοινῶς Φαῖο, πόλις μὲ
 θρόνον Ἐπισκόπου, μεταξὺ τῆ Πισαύρου πρὸς δυσμῶς 5.
 μίλια, καὶ τῆς Σουγαλιλίας πρὸς ἀνατολῆς 15. Σουγαλι-
 λία, καὶ Σεία Γαλλιη, καὶ κοινῶς Σουγαλιλία, πόλις μὲ
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Οὐρβινῶν Ἀρχιεπίσκοπον, ἀ-
 ραία, ἐν ἐπιπέδῳ, καίτοι μικρὰ μεταξὺ τῆ Πισαύρου πρὸς
 δυσμῶς, τῆ Ἀγκῶτος πρὸς ἀνατολῆς 20. μίλια, καὶ δὲ
 Οὐρβινῶν 30. δεισμομένη πρὸς τὴν Ἐκβολῆς τῆ Νιγό-
 λα, ἢ Μίσα Ποταμῆ. αὐτῇ ἡ πόλις ἐκ δὲ μοιρεῖ ποτί-
 μων ὑδάτων γλυκέων, ὡς πλησίον ταῖς ἄλλαις. Ἐντεῦ-
 θεν κατωθεν τῆς Θαλάσσης ἔπεται.

8. Ἡ τῆ Ἀγκῶτος Μάρκια, κοινῶς λεγομένη Μάρκια

δ' Αγκωνά, ἡ ὁποία εἶναι τὸ μέγιστον μέρος τῆς Πικηνῆς, ὑποπερατωμένη ὑπὸ μὲν τῆς βορέως ὑπὸ τῆς Ἀδριατικῆς Πελάγους, ὑπὸ δὲ ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Δεκάνης τῆς Οὐρβίνης, ὑπὸ μεσημβρίας χωρίζεται τῆς Οὐμβρίας διὰ τῆς Ἀπεννίνης Ὄρεις, καὶ ὑπὸ δυσμῶν διαμερίζεται τῆς ἀπωτέρου Ἀπεννίνης διὰ τῆς Τρεβιῆς ποταμῆς. Μητρόπολις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι ἡ Ἀγκωνή, ἣτις καὶ ὁ Ἀγκωνὴ λέγεται, καὶ πρότερον Πικηνή, καὶ κοινῶς Ἀγκωνάς, πόλις μεθ' ἑαυτῆς ὄχυρον πᾶσα θάλασσι, πλησίον τῆς Κρεμέρης Ἀκρωτηρίου, τὸ ὅποιον κοινῶς Μόντη Σαν Κυριάνο καλεῖται, ἔχουσα λιμένα χωρητικώτατον, ἀλλ' ἔκ ἀσφαλῆ, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, ἀφίσταται τῆς Φίρμις πρὸς βορρῶν 30. μίλια, καὶ 15. τῆς Ἀξίμις πρὸς τὸν Καικίαν, καὶ 150. τῆς Ρώμης πρὸς βορρῶν· εἶναι Ἐμπόριον διάσημον, ἐκτίθει ὑπὸ τῆς Συρακυσίων τῆς φυγόντων τῆς Τυραννίδος τῆς Διονυσίου, Ἀποικία τῆς Ἑλληνικῆς, εἰς αὐτῶν τὸ πάλαι ὕδαρ εἰς ἄλλω Τύρον ἐβάφοντο τὰ πορφύρα. κατοικοῦσι ταυτῶν εἰς αὐτῶν Ἑβραῖοι πλέον, πᾶσα εἰς ἄλλω πόλιν τῆς Ἰταλίας, ἐκ ταύτης πρὸς ἀνατολὰς εἶναι τὸ Λαυρήτιον, κοινῶς Λορέντο, πόλις νεωστὶ κτισθεῖσα εἰς θρόνον Ἐπισκόπου, 15. μίλια πόρρω τῆς Ἀγκωνῆς, καὶ τετάρτα μίλια τῆς πᾶσα θάλασσις ἄκρας, εἰς τῶν ὁποίων εἶναι ὁ πᾶσα ἕρπυς Νάος τῆς Θεοτόκου, ὅπου δέξεται ὁ Οἰκίσκος τῆς Θεοτόκου Μαρίας, ἐν ᾧ ἀγγεγελίθη ὑπὸ τῆς Γαβριήλ. λέγουσιν ὅτι ἔτος ἐφάρθη ὑπὸ Ἀγγέλου πρῶτον ἐκ τῆς Ναζαρέτ εἰς τὸ Ἰβυρικόν, καὶ κείθεν εἰς τὰς Βουετίας, καὶ τελευταίον ἐκ ταυτῶν ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Λαυρήτις ἐπισκοπεῖ καὶ τὸ Ρεκινῆτον, Ρεκανάτι κοινῶς, πόλις ἑτερομήκης, ἐν Δόφω κειμένη, κτισθεῖσα ἐκ τῆς κρημνισμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ρεκινῆς, 5. μίλια πόρρω τῆς Λαυρήτιος πρὸς δυσμῶν, καὶ 10. τῆς Μακεράτας πρὸς ἀνατολὰς. πλησίον τῆς Πορτῆτις Ποταμῆς, εἰς τῶν αὐτῶν πᾶσα θάλασσις ἄκρας εἶναι καὶ τὸ Φίρμιον, ἢ Φίρμιον, κοινῶς Φέρμα, πόλις μεθ' ἑαυ-

του Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέχουσα τῆς Λαυρήτις 18. μίλια πρὸς νότον, καὶ 25. τῆς Ἀσκάλης πρὸς βορρῶν, καὶ ἄλλα τόσα τῆς Μακεράτας πρὸς ἀνατολὰς. ζέμικρα τῆς θαλάσσις 5. μίλια εἶναι Ῥίπα Τρανσῶνις, καὶ Τρανσῶνα, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑαυτῆς Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φερμίον Ἀρχιεπισκοπον, κτισθεῖσα ἐκ τῆς κρημνισμάτων τῆς Κεπρας Μοντανίας, ἀφίσταται τῆς Ἀσκάλης 16. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 10. τῆς Φιρμῆς. Αἴσιον καὶ Αἴσις, κοινῶς Ἰέσι, πόλις μεθ' ἑαυτῆς Ἐπισκόπου, πρὸς τὸν Αἴσιον, ἢ Ἀσιον κοινῶς λεγόμενον Φικμεσίνο, ἐν Δόφω κειμένη, ἣτις ἀπέχει τῆς Σενόγαλλίας 12. μίλια πρὸς μεσημβρίας, καὶ τῆς Φαβειανῆς 18. πρὸς τὸν Καικίαν. Ἀξίμιον καὶ Ὄξιμον καὶ κοινῶς Ὄσιμο, πόλις μεθ' ἑαυτῆς Ἐπισκόπου, πρὸς τὸν Μοντανῶνα ποταμῆ, ἐν Δόφω κειμένη, ἣτις ἀπέχει τῆς Ἀγκωνῆς πρὸς μεσημβρίας 12. μίλια, καὶ ἄλλα τόσα τῆς Αἴσις, καὶ τῆς Λαυρήτις. ἐν τῶν μετὰ τῆς ὁποίων δέξεται Ῥεκινῆτον, κοινῶς Ρεκανάτι, πέρι εἰρηται ἀνωτέρω. Τολεντινόν, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑαυτῆς Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φιρμίον Ἀρχιεπισκοπον, πόρρω τῆς Μακεράτας 10. μίλια, καὶ τῆς Σεπτέμπεδας 6. πρὸς ἀνατολὰς· λέγεται κοινῶς Τολεντινο Καμερίνο, κοινῶς Καμερίνο, πόλις μεθ' ἑαυτῆς Ἐπισκόπου, καὶ ποτὲ μεθ' ἑαυτῆς Δεκάνης, εἰς τὸ μέσον κειμένη τῆς Μακεράτας, καὶ τῆς Σπολέτις, καὶ 25. μίλια ἀφίσταται πρὸς ἀνατολὰς τῆς Φαλγινῆς. Μακεράτα, Ματζεράτα, πόλις πρωτεύουσα ταυτῶν ἀπάσης τῆς Μαρκετίας, ἢ τοῦ Πικηνῆς θύματος, καὶ ἀρύχωρος πλησίον τῆς Χικόντις ποταμῆς, ἔχουσα αὐτῆς καὶ τὸ Τολεντινόν εἰς ἑαυτῆς Ἐπισκοπον ὑπὸ τὸν Φιρμίον Ἀρχιεπισκοπον, ἀφίσταται τῆς Τολεντινῆς πρὸς ἀνατολὰς 10. μίλια, τῆς δὲ Λορέτις 15. εἰς αὐτῶν ἔχει τὸν θρόνον ὁ ὑπὸ τῆς Πάπα πεμπόμενος Ἡγεμῶν. Ἀσκάλον Πικηνῆς, κοινῶς Ἀσκάλι, πόλις μεθ' ἑαυτῆς Ἐπισκόπου ἐν Ὄρει κειμένη πρὸς τὸν Τρούσντη ποταμῆ, 20. μίλια ὑπὸ τῆς πᾶσα θάλασσις ἄκρας τῆς Ἀ-

δριατικῆ Πελάγος, ἢ 9. τῆ Μοντάλτο πρὸς νότον. Μοντῶ
 Ἄλτις, κοινῶς Μοντάλτο, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑρόιον Ἐπι-
 σκόπῃ, πλησίον τῆ Μονοκίε ποταμ. 12. μίλια ἀφισα-
 μείη τῆ Φέρμης πρὸς νότον, ἢ 9. τῆ Ασκέλης πρὸς βο-
 ρεάν. Μεταξὺ τῆ Ασκέλης, ἢ τῆ Φέρμης, εἶναι Σεπτέμ-
 πῆδα, κοινῶς Σαὺ Σδερῖνο, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑρόιον Ἐ-
 πισκόπῃ, οὗδον Λόφων κειμένη πόρρῳ τῆ Καμαρῖνῆ πρὸς
 τὸν Καϊκίαν 12. μίλια, τῆ δὲ Ἀξίμης 13., καὶ 6. τῆ
 Τολοντῖνῆ πρὸς δυσμᾶς, καὶ 16. ὁμοίως τῆς Μακκρατῆς
 πρὸς τὸν Τεντίαν ποταμ. δεισκομένη.

9. Τὸ Σπολεταῖον Δεκάτον, τὸ ὁποῖον παρῶτον διέταχθη
 ὑπὸ τῆ Λογγίνῃ Ἐξάρχη, ὑποτασσόμενον ἢ αὐτὸ εἰς τὸν Πά-
 πταν, καί τοι μεθ' ἑρωτέρης Ὄρης, εἶναι τὸ μέγιστον ἢ οὐκ αἰ-
 ρετον μέρος τῆς ἐδῶθεν τῆς Ἀπεννίνων Ὄρων τῆς Οὐμ-
 βρίας· πόλεις αὐτῶ αἰ πλησιέστεραι εἰς τὸ Ἀπεννίνον Ὄ-
 ρος εἶναι αὐταί· Ἀσίσιον, κοινῶς Ἀσισί, πόλις μεθ' ἑρό-
 ἰον Ἐπισκόπῃ ἐν Ὄρει κειμένη, μεταξὺ τῆς Περσῖας 10.
 μίλια, ἢ τῆ Φελγινίε πρὸς ἀνατολᾶς 8. μίλια, ἢ 4. πόρ-
 ρῳ πρὸς μεσημβείαν τῆ Κλαυσίε ποταμ., ἢ τοι τῆ Ἀσίε.
 Φουλγίνιον, κοινῶς Φολίγνιο, πόλις σμικρὰ, ἀλλὰ κα-
 τοικημένη μεθ' ἑρόιον Ἐπισκόπῃ εἰς τὸν Τινίαν ποταμ. 20.
 μίλια πόρρῳ τῆς Περσῖας πρὸς ἀνατολᾶς, ἢ 10. τῆ Ἀσ-
 σισίε. Νουρσία, κοινῶς Νόρτζια, πόλις σμικρὰ οὗδον
 Ὄρων κειμένη πρὸς τὸν Φρέδδαρτα ποτ., μεθ' ἑρόιον πο-
 τῆ Ἐπισκόπῃ, μέση τῆς Ἀκαΐλας πρὸς ἀνατολᾶς, ἢ τῆ
 Σπολέτῃ πρὸς δυσμᾶς, ἀπέχουσα ἑκατέρας 28. μίλια, ἢ
 13. τῆς Ρεάτιε. Σπολήτιον, κοινῶς Σπολέτω, παρῶτον
 πόλις τῆ Δεκάτῃ, πρὸς τὸν Τεσσῖνον ποταμ. μεθ' ἑρό-
 ἰον Ἐπισκόπῃ 12. μίλια πόρρῳ τῆ Φελγινίε πρὸς Εὐ-
 ρον, ἢ 22. τῆ Καμαρῖνῆ πρὸς μεσημβείαν· εἰς αὐτὴν τὴν
 πόλιν λέγει ὁ Λίβιος Βιβλ. 24. νὰ ἔγνε μία Γαυὴ Ἀ-
 κήρ· Τέδρη, ἢ Τέρρη, ἢ Τερρητία, καὶ κοινῶς Τέδι, πό-
 λις μεθ' ἑρόιον Ἐπισκόπῃ, πρὸς τὸν Τίβρεον ποταμ., ἐν

Δο.

Λόφῳ κειμένη, μεταξὺ τῆς Περσῖας, ἢ τῆς Ναρνίας 20.
 μίλια ἑκατέρας ἀφισαμείη. Ναρνία, κοινῶς Νάρνη, πό-
 λις μεθ' ἑρόιον Ἐπισκόπῃ πρὸς τὴν Ἰπώρειαν τῆ Ὄρης
 κειμένη ἢ πρὸς τὸν Νάρα ποταμ., κοινῶς Νάρνη, ἀπέχε-
 σα τῆς Ἰντεράμνας 6. μίλια, ἢ τῆ Ουεικέλης 8., τῆς δὲ
 Ρώμης 40., ἐνταῦθα ἀναμεταξὺ εἰς δύο· Ἀπέτυμα Ὄρη
 κατεσκεύασε τὸ πάλαι Αὐγύστου ὁ Καῖσαρ Γέουρω, τῆς
 ὁποίας αἱ Καμάραι ἦσαν ὑψηλόταται πασσῶν τῆς ἀλλαν,
 κατὰ τὸν Προκόπιον, ἢ λείψανα φαίνονται μέχρι τῆς σή-
 μερον, Ἰντεράμνα, κοινῶς Τέρρη, πόλις μεθ' ἑρόιον Ἐπι-
 σκόπῃ ἐν ὄρει κειμένη πρὸς τὸν Νάρα ποταμ., ἢ ὁ-
 ποία ποτὲ ἦτον διάσημος, ἀπέχει τῆ Σπολέτῃ 12. μίλια,
 καὶ 6. τῆς Ναρνίας. 3. μίλια πόρρῳ ταύτης ἦσαν αἱ τρεῖς
 Ταβέρναι, ὅπερ πῶρα εἶναι τὸ Πόντε Κορφῖνο· καὶ Ρεά-
 τι, ἢ τῆς Ρεάτιον ὑπὸ τῆ Στεφανίε λέγεται, καὶ κοινῶς
 Ριέτι, πόλις ἀρχαία τῆς Σαβίνων, ἢ τῆς Ἀβοειγίνων,
 (κατὰ τὸν Ἀλικαρνασέα,) πρὸς τὸν Οὐελινὸν ποταμ., εἰς
 τὸ σιωρόρον τῆς Νεαπολιτανῆς Βασιλείε, μεθ' ἑρόιον Ἐπι-
 σκόπῃ, μεταξὺ τῆς Ναρνίας πρὸς δυσμᾶς, ἢ τῆς Ἀκεί-
 λης πρὸς ἀνατολᾶς 15. μίλια ἑκατέρας ἀφισαμείη, τῆς δὲ
 Ρώμης 40.. εἰς αὐτὴν ἀγέουσιν ὄνοι ὑπερέχοντες πάν-
 των τῆς ἀλλαν τῶ μεγέθει. πρὸ αὐτῶ εἶναι ἢ Λίμνη,
 εἰς τὰς ὁποίας ῥιπτόμενοι οἱ ὄνυχες τῆς ζώων σκληρύνται,
 ἢ ὡσαν λίθοι γίνονται. ὁμοίως εἶναι ἢ Οὐελινὸς λίμνη,
 ἢ ὁποία κοινῶς Λάγο δι' Πισδίκελο καλεῖται, ὅπου τῆ κορο-
 σκειμένη αὐτῇ κάσρα, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ῥιπτόμενον ξύ-
 λον, ὅπου τῆ τῆ φλέδων τῆ λιθίνου, ὡς λέγουσιν.

10. Ὁ δὲ τῆς Σαβίνων Ἄγρος, ἢ τοι ἢ Σαβινία. (κλη-
 θεύτων ὅπου Σάβη τῆ Βασιλείε, τῆς ὁποίας ὁ Στράβων
 λέγει Βιβλ. 6. νὰ ἦσαν ἔθνος ἀρχαιότατον, ἢ ἀντόχθο-
 ρον) εἶναι ταναῶ κατὰ πολλὰ ἔση, ἔχουσα δηλαδὴ ὅπου δυ-
 σμῶν τὸν Τίβρεον ποταμ., ὅπου μεσημβείας τὸν Ἀνίονα
 ποταμ., ἀπ' ἀνατολῶν τὸ ἀπώτερον Ἀπρέτιον, ἢ ὅπου βα-

Τ. II.

Μ

ρῆας

ρέως τὸν Νάρα, καὶ τὸν Οὐελινὸν τὰς ποταμ., καὶ εἰς αὐτὴν μία μόνη πόλις μεθ' ἑσέως Ἐπισκόπος εἶναι, ἢ ὁποῖα διδεται εἰς οὐα ἄπο τὰς ἑξ ἀρχαιοτέραις Καρδιναίαις, τὰς ὁποῖαις ἢ Καθεδρὰ εἶναι εἰς τὰ Μαυλιανὰ, κοινῶς Μαυλιανὸς, πόλις πρωτεύουσα τῆς Σαβινίας, πλησίον τῆς Τιβέριδος ποτ. πρὸς δὲ τὸν Ἀλβιαν ποταμ. (ὅστις κοινῶς Καμινάτε λέγεται, ὀνομασθὸς μετὰ τὸν φόνον τῆς Φαβίαν) εἶναι τὸ Νάμικτον κάστρον, κοινῶς Λαμικτανὰ λεγόμενον, ἐκ ὀλίγου μακρὰν τῆς ποτὸς πόλεως Νάμικτε τῆς πρὸς Οὐικὸν Οὐάρρῶνις.

11. Τῆς δὲ Ῥωμαϊκῆς Καμπανίας, (ἢ ὁποῖα φερέται τὸ μείζον μέρος τῆς παλαιᾶς Λατίας, καὶ ἄποπερατῆται ἄπο τῆς βορέως ὑπὸ τῆς Ἀνίενος ποταμ., ἄπο δυσμῶν ὑπὸ τῆς Τιβέριδος ποταμ., ἄπο μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Μεσογείας θαλάσσης, καὶ ἀπ' ἀνατολῶν μετὰ τὸν Δίον ποτ.) Μητροπολις εἶναι ἢ Ῥώμη, πόλις ὡραιότατη, Κεφαλὴ ποτὸς τῆς Οὐικεμόνης, καὶ τανυὴ ἀπάσης τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Πάπα, 12. μίλια ἀφισαμὸν τῆς ἐκβολῶν τῆς Τιβέριδος ποταμ., καὶ τῆς Αἰγιαλῆς τῆς Τυρρῆνης Πελάγους πρὸς βορέαν, λαμικροτάτη μετὰ τῆς ἀρχαιότητος, καὶ τῆς μεγαλοπρεπέστατη Παλάτια. πρωτεύουσα Ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς εἶναι ἢ Βασιλικὴ τῆς Ἀγίας Ἰωάννης ἐν τῇ Λατερανῇ, ἀλλὰ ἢ Βασιλικὴ τῆς Ἀγίας Πέτρος ἐν τῇ Οὐατικανῇ, εἶναι ἢ ὡραιότατη, καὶ μεγαλοπρεπέστατη πασῶν τῆς ἄλλων τῆς Οὐικεμόνης, εἰς τὴν ὁποῖαν φερέται τὸ περιφανεστάτον Οὐατικανὸν Παλάτιον καὶ Πουτιφίκων. αὐτὴ ἢ Ῥώμη ἀλώθη α. ὑπὸ τῆς Σενώνων τῆς Γάλλων, ἐν ἔτει ἄπο κτίσεως αὐτῆς 362. Ὀλυμπιάδος 97., τῆς τρίτης εἶται β. ὑπὸ τῆς Γότθων, διὰ τῆς Ἀθαλαρῆκε Βασιλέως αὐτῶν, ἐν ἔτει ἄπο Χειρῆ 410., γ. ὑπὸ τῶν Οὐανδαλῶν διὰ τῆς Γεϊνσερῆκε Βασιλέως αὐτῶν, ἐν ἔτει 455. καὶ ἐν ἔτει 1527. κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆς Ἰσπανικῆς Στρατεύματὸς τῆς ἑ. Καρόλου, καὶ ἐλεεινῶς κατεληλατῆθη, τὸ Φρέσιον

σιον αὐτῆς, τὸ ὁποῖον τὸ πάλαι ἐλέγετο Λόφος Ἀδελιανός, καὶ τανυὴ Κασὴλ Σαῖτ' Ἀγγελο, ὠχυρώθη καὶ μάλιστ' ὑπὸ τῆς Οὐρβανῆς τῆς Πάπα. ἐπίδη αὐτῆς ἢ Ῥώμη ὑπὸ τῶν Ἀβοριγίνων, οἵ τινες ἐκαλεῖτο πρότερον Οὐιναιτροί, ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλθόντες, ὡς εἴρηται. ὑξήθη ὑπερον ὑπὸ τῆς Αἰνείας μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, καὶ ὑπ' ἄλλων, καὶ πρὸ τῆς ἐλπίσεως τῆς Εὐαύδρας, Οὐαλετία ἐκαλεῖτο, ὑπερον ὀνομασθῆ Ῥώμη, φερετῆς ὁποῖας λέγονται πολλὰ, ὡς τῆς βελομορῆ ἕξαιιν ἰδῆν ἐν τοῖς Συγγραφεύσιν. ὁ Τίβερις ποταμ. ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Ἀλβια, καὶ τανυὴ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Τόβερ, ἀρχεται ἐν τῶν Ἀπυνῆων, καὶ ἐν τῇ Φαλτερῶνα Ὄρει, πλησίον τῆς Μόντε Κοράβιο Κώμης, καὶ δεχομένου ἐν ἑαυτῇ πολλὰς Ποταμῆς, ποτίζων πρὸς ταῖς ἄλλαις Πόλεσι καὶ τὴν Ῥώμην, εἰσέρχεται εἰς τὸ Τυρρῆνον Πέλαγος, πλησίον τῆς Ὠσίας καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς λιμῆος, τὸ δεξιὸν στόμα αὐτῆς καλεῖται Φιρικίνο. Τίβερις ἐκλήθη ἄπο τῆς ἐν αὐτῇ πηγῆς Τιβερῆος Βασιλέως τῆς Ἀλβαίας. Τιβερ, καὶ Τίβερις, καὶ Τίβυρα, καὶ Τυβερ Ἡράκλειον, καὶ κοινῶς Τίβολι, πόλις ἐν Λόφῳ μεθ' ἑσέως Ἐπισκόπος πρὸς τὸν κατερρ' αὐτῆς τῆς Ἀνίενος ποταμ., ὅστις κοινῶς Τόβερῶνε λέγεται, ὅπου εἰς ἄποτόμα πέτρας κρημνίζεται. τὸ πάλαι εἰς αὐτὴν ἦτον διάσημον Ἴερὸν τῆς Ἡρακλῆος, ἀπέχει τῆς Ῥώμης 16. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 12. μίλια τῆς Φρασκάτας πρὸς βορέαν. Πραίνεσον, ἢ Πραίνεση, κοινῶς Πυλεσεῖνε, εὐεισοκομὴ εἰς Ὄρος ὑψηλόν, πόλις ἀρχαία, ἣτις καὶ Πολυθέμνος κατὰ τὸν Στράβ. ἐκαλεῖτο, ἀλλ' αὐτὴ ἢ ἀρχαία κρημνιθεῖσα, ὑπὸ τῆς Ἡ. Βονιφατίου ἀνοικοδομήθη εἰς Κοιλιάδα κατὰ τὸν Βερεσίν ποταμ., ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπον, πόρρω τῆς Ῥώμης 21. μίλια πρὸς τὴν Θερινὴν ἀνατολῆν, μετὰ τῆς Τιβερ, ἀφ' οὗ ἀπέχει πρὸς Ἔβρον 12. μίλια καὶ τῆς Ἀναγνίας, εἰς τὴν Πραίνεσιν ἐσέβοντο τὸ πάλαι ἀκρῶς ἢ Μόιρα καὶ ἢ Τύχη. Τρεσκυλον, κοινῶς

πίτλον Δακάτι, ἐν Δόφω δεισκομένη, 16. μίλια ἀπέχουσα τῆς Ρώμης, ἐκτίθη ὑπὸ τῷ Αρχιλόχῳ, καὶ ἀνομήθη ὑπὸ τῆς Δεικίας τῆς ἐραυμένης τῆς Ἰππολύτης· εἰς αὐτὴν ᾠδοῦνται ἡ Δεικινὴ λίμνη, ἡ ὁποία παλαιῶν καλεῖται Λάγο δι Νέμι, καὶ ὁ Δεικινὸς Δρυμὸς τῆς Ἀρτέμιδος, ὅστις καὶ Λακος τῆς Ἑγείας ἐκαλεῖτο, τὴν ὁποίαν ἐπλάττον Σύζυγον τῆς Νυμῆ· Σάβελλον, κοινῶς Σαυέλλο κἀστρον, ἀλλὰ μισοκρημνισμένον· Ἐπεὶ ὅτις ἦτον τὸ πάλαι ἡ Ἄλβα Λόγγα, κτισθεῖσα ὑπὸ τῷ Ἀσκυλίου μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἐπὶ 32., εἶναι τώρα τὸ Γαυδύλοφ Κασέλλι, Λαυίριον, κοινῶς Τζιττὴ Λαβίνα, πόλις ἀρχαία, κτισθεῖσα ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἐπὶ 4. παλαιῶν μικρὰ ἀπέχουσα τῆς Ἰουδαίας Ἀκρας 9. μίλια, καὶ 18. τῆς Ρώμης πρὸς δυσμᾶς. Λαυρύντων πόλις μικρὰ ἦτον, ἕτερα τῶν Λαυίριον, ὅπου παλαιῶν εἶναι ὁ τόπος ὅστις λέγεται Σαυ Λορεντζο. πλησίον τῆς Πομπτινῆς ἢ Ποντινῆς λίμνης, ἡ ὁποία παλαιῶν Παλῆδι δι Πόντινα λέγεται, εἰς τὴν ὁποίαν πολλοὶ Ποταμοὶ εἰσέρχονται· εἶναι Κισίρνα, ἢ σμακρὰ τῆς τειῶν Ταβερνῶν, αἱ τινες ἦσαν πόλεις μὲθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ποτε· Κόρα κοινῶς Κόρε, πόλις μικρὰ 6. μίλια ἀφισαμμένη τῶν Βελίτε. Σερμονέττα, ἣτις καὶ Σελμαῖν ὑπὸ τινῶν λέγεται, πόλις μικρὰ ἀλλ' ὀχθηρὰ· Σητία, κοινῶς Σατζε, πόλις ἐν Δόφω δεισκομένη, καὶ ἀπέχουσα τῆς Οὐελιτρῶν 17. μίλια πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ 9. τῆς Κόρας πρὸς τὸν Εὐρον· εἰς αὐτὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διάγει ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ταρρακινῶν· Κάσα Νόβα τὴν ὁποίαν τινες λέγουσι νῦν εἶναι τὸ Φόρον τῆς Ἀππίς, πόλις ποτε μὲθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸ Φόρον τοῦ Ἀππίς νῦν εἶναι ὁ τόπος ὅστις λέγεται Ἅγιος Δονάτος, εὐδον τῆς Ποντινῶν λιμνῶν δεισκομένης, καὶ ὀλίγας οἰκίας ἔχων· Πελέρνον, κοινῶς Πιπέρνο, πόλις ἀρχαία πέρα

τέρα τῆς Ρώμης, ἐν ὄρει κειμένη, εἰς τὸ Σιυόρον τῆς Νεαπολιτανῆς Βασιλείας, 5. μίλια, πρὸς τῆς Σητίας πρὸς τὸν Εὐρον, ἀρκετῶς μεγάλη, καὶ κατοικημένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Θ.

Περὶ τῆς Νεαπολιτανῆς Βασιλείας.

1. **Τ**ὸ Βασίλειον (ὡσπερ εἰώθασιν λέγειν) τῆς Νεαπόλεως, ὅπερ καὶ Νεαπολιτανὸν λέγεται, δεισκομένη ὑπὸ τὴν ὀχθηρᾶν τῆς Ἰατακῶν (α), περιέχει τὸ πρὸς μεσημβρίαν ἐκτεινόμενον λοιπὸν μέρος τῆς Ἰταλίας, καὶ ἀποπερατῆται ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῶν Σητίας τῆς Ἑκκλησίας, ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Τυρρηνῆς Πελάγους, ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Ταρρακινῆς Κόλπου, καὶ τῆς Ἰωνίου Πελάγους, καὶ ὑπὸ τῆς βορέως ὑπὸ τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου. τὸ μέγιστον Μήκος τῆς εἶναι ὑπὸ τῆς ἐκβολῆς τῆς Τρεντέ ποτ. μέχρι τῆς Λαυκοπέτρας τῆς Ἀκρωτείου μιλίων 330. τὸ δὲ πλάτος ὑπὸ τῆς Γαίετας πόλεως μέχρι τῆς ἐκβολῆς τῆς Ἀτέρνας ποτ. μίλια σχεδὸν 90. καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἦσαν τὸ Σάμνιον, ἢ Κεμπανία, ἢ Ἀπυλία, καὶ ἡ μεγάλη Ἑλλάς. καὶ ὑπὸ τῆς πρώτων Βασιλέων ἐδιαιρέθη εἰς πέντε Ἐπαρχίας, δηλαδὴ εἰς τὴν Εὐδαίμονα Καμπανίαν, εἰς τὸ Ἀπυρτίον, εἰς τὴν Ἀπυλίαν, καὶ εἰς τὴν Καλαβρίαν. παλαιῶν δὲ διαιρεῖται εἰς δώδεκα Ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι εἰσὶν αὐταί· ἡ Εὐδαίμων Καμπανία, τὸ ἐδάδιον Πειγκιπάτον, τὸ ἐκείθεν Πειγκιπάτον, τὰ Καπιτωιάτα, ὁ Βαριανὸς Ἀγρός, ὁ Ἰδρευτινὸς Ἀγρός, τὸ ἐδάδιον Ἀπυρτίον, τὸ ἐκείθεν Ἀπυρτίον, τὸ Μολισινὸν Κομητάτον, τὰ Βα-

(α) Ταυτὴν ὑποπεχθεὶν ὑπὸ τῆς Γάλλων πρὸ 1806. ἀνηγορεύθη βασιλεύς αὐτῆς Ἰωσήφ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ναπολεόντος αὐτοκράτορος τῆς Γάλλων, διωχθεὶς τῶν προτέρων βασιλέων αὐτῆς εἰς τὴν Σικελίαν.

Βασιλικάτα, η εδωθεν Καλαβεία, η η εκειθεν Καλαβεία, αρχόμεθα εν ημεις ενταυθα πρώτων κα' εκθέσωμεν εκείνας τας πόλεις τῆς Ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὑποτασσόμεναι τῆς Λατινῆς μαχίτης Σικελίας, ἐκείθεν τῆς Ἀπεννίνου Ὀρέας, κατὰ τὴν κατὰ θάλασσαν. εἴτα ἐκείνας, ὅπου εἶναι ὑποτακτικὰ μέρη τῆς Ἀπεννίνου κατὰ τὴν ἀναθάλασσαν, ἢτοι τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος.

2. Βασιλεῖον ἐκλήθη τὸ τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὸν πᾶν τρόπον. ἐν ἔτει 1000, οἱ Σαρακηνοὶ αἰζῶν ἐπὶ τὸν πᾶν, τὴν Ἀπεννίνου δηλαδὴ, τὴν Καλαβείαν, καὶ τὰς πλησιοχώρας Ἐπαρχίας, ὅμοι μετὰ τὴν Σικελίαν. κατὰ τὸν δὲ τὸν καιρὸν κάποιος Τανκρέδος ἐκ τῆς Νορμανικῆς Γαλλίας, βιαθεὶς ὑπὸ τῆς ἐνδεύσεως, ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁμοῦ μετὰ τὴν ἡμέραν, καὶ μετὰ ἄλλας Νορμανεὺς, κακῆς ὀτυχήσαντες ἐναντίον τῆς Σαρακηνῶν, διώξαντες αὐτὰς ἐκείθεν, ἔλαβον αὐτοὶ ἐπὶ τὴν πόλιν, μετὰ τὴν ἑξουσίαν καὶ θέλησιν τῆς Ἐρείκης Σάκης τῆς Καίσεως, ἢ τῆς Κοιρανῆς τῆς Σαλίνας. μετὰ ταῦτα ὁ Ροβέρτος εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Τανκρέδου κυριότητα αἰ. Δεξ τῆς Ἀπεννίνου, καὶ Καλαβείας, καὶ μετὰ τὸν Ραγέριος ὁ Δεξ, ὁ υἱὸς ἐπὶ τῆς Ροβέρτου, ἢ υἱὸς τῆς Ραγέριου Γιββόσου, πρώτης Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Σικελίας κυριότητα ὑπὸ τῆς β. Ἀνακλήτης τῆς Πάπας, καὶ αὐτὴ τῆς β. Ἰννοκεντίου τῆς δευτέρας, εἰς τὸν καιρὸν Σάξιος Λοθάριος τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐν ἔτει 1030. τὴν ὁποίαν ἀξίαν τῆς Βασιλείας ἐβεβαίωσαν εἰς τὸν Ραγέριον ὁ β. Ἰννοκεντίος Πάπας ἐν ἔτει 1039. (α) ὕπερον αὐτὸ τὸ Βασιλεῖον διηρέθη εἰς δύο Βα-

(α) Ἡ ἀρχὴ τῆς τῆς Βασιλείας εἶναι ποικίλη σκοτεινὴ, καὶ σχεδὸν δὲν ἔχομεν ἄλλω βεβαιωτῶρα εἰδήσιν περὶ αὐτῆς, παρὰ ὅτι κατ' ἀρχαίαις τῆς πᾶν καιρὸν τῆς αυτοκρατορίας Γραικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπαρχεῖν ἑπάρχια ὑποκείμενη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Ρωμανίας. ἢ διὰ τὴν ἀποκρίσιν τῆς αυτοκρατορίας κατέδρασε πρὸς τὴν τῆς Ἐπαρχίας τῆς Νεαπόλεως, ὡς εἰς Νεαπολιτάνος ὀνόματι Μήλος, αὐδρα-

Βασιλεία, εἰς τὸ τῆς Ἀπεννίνου, ἢτοι τῆς Νεαπόλεως, καὶ εἰς τὸ τῆς Σικελίας. εἰς τὰ ὅποια Βασιλεία ἐν ὑπέροις χρόνοις, ἔγιναν διάφοροι μεταβολαί, ὡς αὐτὸν ὅπως πορρωτὸν ὤρασαν τὸ Βασιλεῖον τῆς Νεαπόλεως οἱ Νορμανοὶ Γάλλοι, εἴτα οἱ Σουῆβοι Γερμανοὶ, ἔπειτα οἱ ἐκ τῆς Ἀνδεγαυίας Γάλλοι, μετὰ τῆς, οἱ ἐκ τῆς Ἀρραγονίας Ἰσπανοὶ, καὶ πάλιν ἐκ τῆς οἱ Γάλλοι, εἴτα πάλιν οἱ ἐκ τῆς Ἀρραγονίας Ἰσπανοὶ, καὶ τελευταῖον οἱ Κασιλιανοὶ Ἰσπανοὶ, οἱ ὁποῖοι ἔσονται καὶ νὰ κυριεύσωσιν ὅλον τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἰταλίας, ἐπομοῦως ἐπεκράτησαν καὶ τὸ Βασιλεῖον τῆς Νεαπόλεως, καὶ τὰ ἑξῆς, αὐτὴ τῆς ἐκ τῆς Ἀρραγονίας Ἰσπανῶν, καθὼς κατ' ἀκρίβειαν εἰς τὰ χρονικά αὐτῶν φαίνεται.

3. Ἡ Μητρόπολις λοιπὸν τῆς Βασιλείας, εἶναι εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τὴν καλαμικὴν Τέρρα δι' Λαυόρο, κατὰ τὴν ἀναθάλασσαν τῆς Τυρρηνῆς Πελάγους, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἡ Καμπανία, ἢτις διὰ τὸ εὐφορον, Εὐδαίμων λέγεται, καὶ μέρος τῆς Νέης Λατίας. αὐτὴ δὲ ἡ Μητρόπολις εἶναι ἡ Νεά-

δραστηριοὶ εἶσιλος τῆς ἐλαθείας τῆς πατείδος αὐτῆς, γίνεται ἀρχηγὸς διαχειρῆς μικρῆς ἐπαρχίας, ἢ ἀποτεινάζουσι τὸν ζυγὸν τῆς Τυραννίας. ἀφ' ἧς ὁμοῦς ὑπὸς ὁ φιλιπατεὶς ἦλθε μετὰ τῆς Γαργάνης ὄρει, Τεσσαράκοντα Νορμανδοὶ πληρεῖς ζήλων ἔ. ἀνδρείας ἀπεράσωντες ἐκείθεν ἐρχόμενοι ἐκ τῆς Παλαιστίνης, πρὸ 1016. ἔπειτα, ἔδωκαν ὑπόχρεσιν εἰς τὸν Μῆλον ὅτι πρὸ ἐρχομένου ἐπὶ νὰ ἐλθῶσιν εἰς βοήθειαν αὐτῆς, καὶ πρὸς τὸν 1017. ἦλθον μετὰ καὶ τινῶν ἄλλων στρατιωτῶν Νορμαντῶν, οἱ τινες μετὰ τῆς Μήλου ἠλθὲν ἠδὲ τῶν αὐτῶν τῆς Ἐπαρχίας. Τέλος αὐτῶν ἦν ἔξ. αὐτῶν τῶν Νορμαντῶν Γουλιέλμος ὀνόματι, υἱὸς τῆς Τανκρέδου ἀγαθῆς Νορμαντῆς, διὰ τῆς ποικίλης ἔ. μεγάλης αὐτῶν ἀνδραγαθίας ὀνομασθῆναι Σιδηροβραχίων, ὅστις ἔ. ἠγνωσθῆναι Ἀρχηγὸς αὐτῶν τῶν 1043. ἔπειτα, ὅτε καὶ οἱ Ἀραβες ἐκυριεύον τῆς Σικελίας. Νικολάου δὲ ὁ πᾶν Πάπας, ὅστις ἔ. ὑπερασπίζετο πάντα τὰς ἀρχηγὰς, πρὸ 1059. ἔδωκε τὴν Τίτλον εἰς τὸν Ροβέρτον ἀδελφὸν τῆς Γουλιέλμου, πρὸ καλεῖται Δεξ τῆς Ἀπεννίνου, τῆς Καλαβείας, ἢ τῆς Σικελίας, ἐπὶ συμφωνίᾳ αὐτῆς καὶ διώξῃ τῆς Ἀραβας ἐκείθεν ὁ Ροβέρτος διώξας αὐτὰς ἀπυκνῶς, ἔδωκεν αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν Ρογέριον, ὁ ὅστις ἦτον ἔ. μικρότερος ἢ τῆς Τανκρέδου, καὶ τ. λ.

Νεάπολις, κοινῶς Νάπολι, Παρθενόπη πρότερον καλεσμένη, ἢ ὑπὸ τῷ Αὐγέστῳ ἔτιω κληθεῖσα, πόλις ὀρυχωροτάτη, ἢ Ἐμπορίον φερόμενον, πλήθος ἀνθρώπων ἔχουσα, ὡς ἕδεμία ἄλλη πόλις τῆς Ἰταλίας, λαμπροτάτη μετὰ μεγαλοπρέπειαν τῶν οἰκοδομημάτων, ἢ τῶν Παλατίων, ἢ τῶν Ἐκκλησιῶν, μετὰ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἢ ὀχυροτάτη μετὰ τῆς τεσσάρων Φρέσια ὅπως ἔχει, δηλαδή τὸ Κασέλλο Νόβο, τὸ Κασέλλο δὲλ Λόβο, τὸ Κασέλλο δι Σω Ἐλμο, ἢ τὸ Τορρίωνε δὲλ Κάρμινε, τῆτοις προσίδεται ἢ τὸ Πίτζο Φαλκῶνε. ἔχει Λιμένα χωρητικόν, ἢ Κόλπον, ὅς τις κοινῶς Κόλφο δι Νάπολι λέγεται. εἰς αὐτῷ εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Ἀνδραπάτη, ἢτοι τῷ Βίτζε Ρε. Παρθενόπη τὸ πάλαι ἐκλήθη ὀπὸ μίας τῶν τριῶν Σειρήνων, τῆς Λακυσίας, τῆς Λαδίας, ἢ τῆς Παρθενόπης, αἱ ὁποῖαι μὴ δυνήθησαν νὰ θάλασσαν τὸν Ὀδυσσεῦ μετὰ λάλημά τες, ἐκρημνίσθησαν εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ὀπὸ λόντο. τῆτων δὲ ἡ Παρθενόπη ἔσονται, ἢ νὰ ριφθῆ ἔξω τῆς θάλασσης φερεῖ αὐτῷ τῷ πόλιν, ἢ νὰ παφῆ ἐκεῖ, μετέδωκε τὸ ὄνομά τες εἰς αὐτῷ, ἢ Ναῦ ἠξιώθη. ἐκτίθη αὐτῆ ἡ πόλις ὑπὸ τῷ Ἡρακλέει, ἢ κατ' ἄλλους ὑπὸ Φαλήρου τῷ Τυράννῳ τῆς Σικελίας. εὐδοξος ἐσάθη ἢ μετὰ τῆς αὐτῆς τῶν γραμμάτων, ἢ εἰς τὸν καιρὸν τῷ Κικέρωνος, ἢ Οὐίργιλίου. ἐκ τῶν ἑτέρων μέρων τῆς Νεαπόλεως ἦσαν ἡ Παλαίπολις. ἡ Νεάπολις, ἢτις ἢ ὀπὸ μίας τῶν Κεμαίων ἐσάθη, ἀπέχει τῆς Ῥώμης πρὸς Εὐρον 125. μίλια. Ἀπὸ τῆς Νεαπόλεως πρὸς τὴν Ῥώμην κατὰ τὴν ὁδοῦ θαλασσίαν ἄκρην εἶναι Πεντέλοι, κοινῶς Ποτζούλο, πόλις ποτὲ μεγαλωτάτη, ἢ καλῶς κατοικημένη, ἢτις ἢ Δικαιαρχία, ἢ Δικαρχίς ἐλέγετο, ἢ Δικαία ὑπὸ τῷ Στεφανῶ, παντὶ δὲ σμικρὰ ἐν Λόφῳ κειμένη εἰς τὸν ὁδοῦ θαλάσσιον, μετὰ λιμένα χωρητικόν, ἢ ἀσφαλῆ, ἢ μετὰ Κόλπον ἀπ' αὐτῆς παρονομαζόμενον, ὅς τις ἢ Κεμαῖος ἐλέγετο ὀπὸ τῶν Κεμαίωνων, ἔχοντων ποτὲ εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν τὸ Νεώριον αὐτῶν.

τῶν. ὀνομάθη ἢ Φλαβία ὑπὸ τῷ Οὐεσπασιανῶ, ἔχουσα ποτὲ Ἀμφιθέατρον μεγαλωτάτον, ἢ Ναὸν τῷ Διῷ, ἢ τῷ Ἀπόλλωνος. Πεντέλοι ἐκλήθη ὀπὸ τῶν Φρεσίων τῶν Φερμῶν ὑδάτων, παντὶ ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Νεαπόλεως Ἀρχιεπισκόπου, ἢ Φρούριον ὀχυροτάτον ἀφίσταται τῆς Νεαπόλεως, 6. μίλια πρὸς δυσμῶν. Αὐέρσα, πόλις μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Νεαπόλεως Ἀρχιεπισκόπον, κτιθεῖσα ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς Ἀπέλλας, μετὰ τῆς Καπύης πρὸς βορέαν, ἢ τῆς Νεαπόλεως πρὸς μεσημβριαν, 8. μίλια ἐκατέρας ἀφίσταται. αὐτὴ εἶναι σμικρὰ ἐν Ἐπιπέδῳ κειμένη, ἢτις ἢ Νέα Ἀπέλλα λέγεται, ἢ δὲ Ἀπέλλα ἐκρημνίσθη ὑπὸ τῷ α. Καρόλε τῷ Βασιλεῶς τῆς Νεαπόλεως, ἢ κοινῶς καλεῖται παντὶ Σαῖτ Ἀρπινό. Κάπια, ἢ Καπύη, κοινῶς Κάποα, πόλις μετὰ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἢ μετὰ Φρούριον ὀχυρομένη, ἢτις τὸ πάλαι Κασιλινὸν ἐλέγετο, κτιθεῖσα πρὸς βορέαν τῆς παλαιᾶς Καπύης 2. μίλια πρὸς βορέαν, ὑπὸ τῷ Λαυδανὸς Κόμητος, ἢ Λανδελφῶ τῷ Ἐπισκόπῳ πρὸς τὸν Οὐελτέρνοχ ποτ., ἢ δὲ παλαιὰ εἶναι παντὶ Κώμη Σαῖτα Μαεῖα καλεσμένη, ἢ ὁποῖα ποτὲ ἐσάθη ὑπερήφανος, ἢ ἐφάμιλλος μετὰ τῷ Ῥώμῳ. τὸ δὲ Κασιλινὸν, τὸ ὁποῖον ποτὲ ἦτον πόλις ἀντικρὺ τῆς Καπύης, εἶναι κρημνισμένον, ἢ εἰς τὸν τόπον αὐτῷ, ἐκτίθη ἡ Νέα Κάπια, ὡς εἴρηται. μετὰ οὐτως ἢ Γέφυρα ἐπὶ τῷ Οὐελτέρνοχ ποταμῷ, ἢ ὁποῖα ἀπ' αὐτῆ καλεῖται Κασιλινὴ, μετὰ ὄλον ὅπως τινὲς λέγουσιν, ὅτι Κασιλινὸς καλεῖται ἢ ὁ Βελτέρνοχ ποτ. ἀπέχει ἢ Κάπια τῆς Νεαπόλεως πρὸς ἀνατολῶν, 6. μίλια. Μετὰ τῷ Οὐελτέρνοχ ποταμῷ, ἢ τῷ Λείριος ποτ., ὅς τις κοινῶς Καεργλιανὸ καλεῖται, εἶναι Κάλις, κοινῶς Κάλβι, πόλις σμικρὰ μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπισκόπον, κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Κάλια Ἀργοναύτῳ τῷ Τίε τῷ Βορέως, ἢ ἀπέχεσθαι 8. μίλια ὀπὸ τῷ Καλινῶ πρὸς ἀνατολῶν, ἢ 6. τῆς Καπύης πρὸς βορέαν. Καερίνολα, ἢ ὁποῖα

ὅποια εἶναι πόλις σμικρὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον, ὀλίγον ἀφισαμνή ὑπὸ τῆς κρημνισμάτων τὰ παλαιὰ Καλινῆ, ἢ 4. μίλια τὰ Αἰγιαλὴ τῆς θαλάσσης, ὅσα ἢ ὑπὸ τῆς Σκέας, ἐρημώθη ὁλοπλῶς τὸ Καλινὸν διὰ τὴν δυσκρασίαν τῆς αἰέρος. Τέταρον Σιδικινόν, κοινῶς Τιάκο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον ἀφ' ἧς ἀπέχει μίλια 12. τῆς δὲ Σκέας 8. Σκέσα κοινῶς Σέσα, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχουσα τίτλον Δακάτω, μεταξύ οὗσα τῆς Καπύης, 16. μίλια, ἢ τῆς Γαιέτας 20., ὑπὸ δὲ τῆς Νεαπόλεως ἀπέχει 32. πέραν δὲ τῆς Λείου ποτ. εἶναι ἡ Καίετα, ἣτις ἢ Καίετα ὑπὸ τῆς Στράβ. λέγεται, ἢ κοινῶς Γαιέτα, πόλις παραθαλασσία ἐν Χερσονήσῳ, πρὸς τὴν ὑπάρειαν τινὸς Λόφου κειμένη, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον, ἢ μὲ Φρέιον διττὸν ὄχυρὰ, ἀπέχει τῆς Νεαπόλεως 58. μίλια κατὰ τὴν Ρώμην. ὁ Κόλπος ταύτης Καίετανός καλεῖται, ἔχει λιμένα, ἢ Ἀκρωτήριον τῆς αὐτῆς ὀνόματος. Εἰς δὲ τὸ σύνορον τῆς Στάτης τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, εἶναι Φόνδοι, κοινῶς Φόνδι, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, μεταξύ τῆς Φορμίας πόλεως κρημνισμένης, ἢ τῆς Τερράκινης 10. μίλια, πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν εἶναι ἢ ἡ Φονδανὴ λίμνη, ἣτις ἔχει ὀλίγον ἐξηραίνθη.

4. Μετὰ τὴν Νεάπολιν, εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπαρχίαν τῆς Τέρρα δι' Αἰαβόρο, εἶναι τὸ Οὐσσεβίου ὄρος, τὸ ὅποιον ὑπὸ τὸν Ἑλλήνων Οὐσσεβιον λέγεται, ἢ κοινῶς Μόντε δι' Σόμα ἢ Βεζεβιο, ὅθεν φημι μὲ τὰς φλόγας ὅπῃ ἀγάζει ἢ μέχει τῆς σήμερον, τὸ ὅποιον ποτὲ εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς μέρος ἦτον κατὰφυγόν μὲ Ἀμπελῶνας, ταμιῶν καὶ ὅλα τὰ αὐτῆς μέρη ἀδελότου, διὰ τὰς συχνὰς φλόγας ἢ ἐν ἔτει 1632. ποσαύτῳ φλόγα ἀπέδωκεν, ὡς τε ὀλίγον ἔλειπε, καὶ φέρη ἢ εἰς αὐτὴν τὴν Νεάπολιν τὴν τελείαν, ἢ ἔχουσα
τὴν

τὴν φθορὰν. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ὄρος ἀδύκονται πρὸς τὴν θαλάσσαν Οὐίνος Αἰκασίσις, κοινῶς Βίκο, πόλις σμικρὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σερνίτε Ἀρχιεπίσκοπον, εἰς τὴν ἀπὸ θαλασσίαν τῆς Νεαπολιτανῆς Κόλπου, 10. μίλια πᾶρριον τῆς Ἀκρωτείου τῆς Ἀθηνῶν πρὸς τὸν Καίεταν, ἢ ἄλλα τῶσα τῆς Ἀμαλφίης πρὸς δυσμὰς. Σερρέντοι, κοινῶς Σορρέντο, πόλις ἀπὸ θαλασσία, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ἀπέχουσα τῆς Νεαπόλεως 24. μίλια, ἢ 6. τῆς Ἀκρωτείου τῆς Ἀθηνῶν πρὸς μεσημβρίαν ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν αὐτῆς ἢ πόλις ὑπὸ τῆς Σειρήνων ὅπῃ ἐκατοίκησαν ὅθεν τῆτον τὸν τόπον. ἢ Μάδα δι' Σορρέντο, ἢ ὅποια τὸ παλαιὸν τῆς Ἡρακλέως ἐλέγετο, πόλις μικρὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σερνίτε Ἀρχιεπίσκοπον καὶ μὲ τίτλον Πειγκιπάτω, 4. μίλια ἀφισαμνή τῆς Σερνίτε, πλησίον οὗσα τῆς Ἀκρωτείου τῆς Ἀθηνῶν, τὸ ὅποιον ἢ Σερρέντινον καλεῖται, ἢ κοινῶς Κάπο Καμπανέλλα, ἀντικρὺ τῆς Καπρέων Νησῶν, μεταξύ τῆς Νεαπολιτανῆς ἢ τῆς Σαδερνιτανῆς τῆς Κόλπου, κατὰ δὲ τὸ Μεσόγειον, πόλεις εἶναι Ἀκέρνον, κοινῶς Ἀκβίνο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου (ὅστις καθεύδει εἰς τὸ Πόντε Κέρβο, πλησιόχωρον πόλιν,) ἢ τῆς ἡδαφίδου ὑπὸ τῆς Κοιρανῆς Αὐτοκράτορος, Πατεῖς τῆς Ἀκινάτε Θωμά, τῆς Φιλοσόφου ἢ Θεολόγου, ἢ σμακρὰ οὗσα τῆς Λείου ποταμ. Σάρα πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, πρὸς τὸν Λεῖον ποταμ., ἔχουσα κάθρον λαμπρὸν, ἀφίσταται τῆς Κασίνου 16. μίλια, 60. τῆς Ρώμης, ἢ 4. τῆς Ἀρπινῆς αὐτῆς εἶναι πόλις ἀρχαία. Οὐσίαφρον, κοινῶς Βεσίαφρο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον, ἀλλὰ μικρὰ μὲ τίτλον Πειγκιπάτω, ἐν Λόφῳ κειμένη, οὐκ ὀλίγον ἀπέχουσα τῆς Οὐελτέρης ποταμ., ἢ 10. μίλια τῆς Λείου πρὸς ἀνατολὰς. Ἀκέρραι, κοινῶς ἢ Ἀτζέρρα, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Νεαπόλεως Ἀρχιεπίσκοπον, πρὸς τὸν Κλαύιον ποταμ., ὅστις ἢ Λιτερός λέγεται, ἀπέχουσα

σα τῆς Νεαπόλεως 8. μίλια, ἢ 6. τῆς Νώλας. Καλατία. Καϊάτζο, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπ., πλησίον τῷ Οὐελτέρνῳ ποταμῷ κειμένη ἐν Ὄρει, μεταξύ τῆς Καπύης ἢ τῆς Τελεσίας, 4. μίλια ἀπέχουσα τῆς Καισαρείας πρὸς βορρῆαν. Κασέρτα, πόλις μικρὰ πρὸς τὸν Οὐελτέρνον ποταμῷ, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπ., καὶ μετ' ἑτάλου Πειγκιπάτου, εἰς τὴν ὑπάρειαν τῆς Τιφάτης Ὄρους, ἀπέχουσα τῆς Καπύης 6. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, ἢ 5. τῆς Καλατίας πρὸς νότον, ἢ Νάλα, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Νεαπόλεως Ἀρχιεπίσκ., παλαιὰ Ἀποικία τῆς Ῥωμαίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδρασε Αὐγύστος ὁ Καίσαρ, τῆς ὁποίας τὰ Τείχη εἶναι κρημνισμένα, ἀπέχει τῆς Νεαπόλεως 14. μίλια.

5. Μετὰ ταύτας ἔπονται τὰ Πειγκιπάτα, τὰ ὁποῖα εἶναι δύο κατ' ἐξοχὴν λεγόμενα, τὸ εἶναι κατὰ τὸ Μεσόγειον, καὶ καλεῖται Ἀπώτερον, τὸ ἄλλο εἶναι πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ἢ ὀνομάζεται Ἐγγύτερον. τῆς Ἀπωτέρου πόλις εἶναι Κόμφα, κοινῶς Κόντζα, μεθ' ἑρόνον Ἀρχιεπισκόπου, πλησίον τῷ Πηγῶν τῷ Αὐφίδου ποταμῷ. (ὅστις κοινῶς Ὄφωτό λέγεται, ἔχων τὰς ἀρχὰς ἐν τῷ Ἀπεννίνῳ Ὄρει, τὸ ὁποῖον αὐτὸς μόνος τέμνει ἢ εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος εἰσερχόμενος.) ἢ πρὸς τὴν ὑπάρειαν τῆς Ἀπεννίνου Ὄρους, ἀφίσταται ἀπὸ τὸ Ἀμάφι πρὸς δυσμὰς 18. μίλια, ἢ 55. τῆς Νεαπόλεως πρὸς ἀνατολὰς, ἢ 26. τῆς Σαλέρνης, ἢ ἄλλα τόσα τῆς Βενεβούτης. Ἀβέλλινον πόλις τῆς Ἰρπινῶν ἢ αὐτῆς, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου πρὸς τὴν Σαββάτων ποτ. εὐ μίλιον, μετ' ἑτάλου Πειγκιπάτου, μεταξύ τῆς Βενεβούτης πρὸς βορρῆαν, ἢ τῆς Σαλέρνης πρὸς μεσημβρίαν 30. μίλια ἀφισαμένη τῆς Νεαπόλεως πρὸς ἀνατολὰς. Ἀερίων κοινῶς Ἀερίο πόλις ποτὲ τῆς Ἰρπινῶν, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Βενεβούτου Ἀρχιεπισκόπου, ἐν Ὄρει κειμένη, ἀφίσταται τῆς Λουκετίας 25. μίλια πρὸς

νότον, ἢ 12. τῆς Βενεβούτης. Λακκεδωνία, κοινῶς Λατζεδόγια πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κόμφης Ἀρχιεπίσκοπ., πρὸς τὰς ὑπάρειας τῆς Ἀπεννίνου Ὄρους κειμένη, ἢ κατὰ τὸν Ἀφίδον ποταμῷ, ἐγγὺς τῆς Βισακκίης, ἀπέχει τῆς Μελφίας πρὸς τὸν Καϊάταν 12. μίλια, καὶ 14. τῆς Κόμφης. Μόνσ Οὐίειδης, κοινῶς Μόντε Βέρδε, πόλις μικρὰ, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κόμφης Ἀρχιεπίσκοπ., ἀφίσταται τῆς Κόμφης, ἢ τῆς Κόντζας, 13. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, ἢ 6. τῆς Μελφίας, ὅσα ἢ τῆς Λακκεδωνίας. εἰς τὴν μέσιν τῆς ὁποίας κείται, Ἰερὸν τῆς Ἀγίας Ἀγάθης, κοινῶς Σαντ' Ἀγατα δι Γότι, πόλις μικρὰ μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβούτου Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τὸ μέσον σχεδὸν κειμένη τῆς Βενεβούτης πρὸς ἀνατολὰς, ἢ τῆς Κάπυας πρὸς δυσμὰς. Ἰερὸν τῆς Ἀγίας Ἀγγέλης τῆς Λομβάρδων, κοινῶς Σαντ' Ἀγγελο δι Λομπάρδι, πόλις εἰς τὰς ὑπάρειας τῆς Ἀπεννίνου Ὄρους κειμένη, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κόμφης Ἀρχιεπίσκοπ., τῆς ὁποίας ἀφίσταται πρὸς βορρῆαν 7. μίλια, ἢ 20. τῆς Βενεβούτης πρὸς τὸν Θρασκίαν. Φρεκέντον, κοινῶς Φριτζάντο πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Βενεβούτου Ἀρχιεπίσκοπ. ἐγγὺς τῆς Τελπάτης ποταμῷ, πρὸς τὴν ὑπάρειαν τῆς Ἀπεννίνου Ὄρους, ἢ μεταξύ σχεδὸν τῆς Βενεβούτης 16. μίλια πρὸς τὴν Κόντζαν. Βενεόντον, κοινῶς Βενεβούτο, τὸ ὁποῖον πρότερον Μαλέκοντον ἐκαλεῖτο, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἀρχιεπίσκοπ. ἢ Κολωνία τῆς Ἰρπινῶν, κειμένη πρὸς τὸν Καλάρα, ἢ Σαββάτων τῆς ποταμῷ κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Διομήδους, ὑπόκειται μετ' ἑτάλου Περιοχλῆ τῆς εἰς τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης, δοθεῖσα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Αυτοκράτορος, ἀπὸ τῆς Βαμβέργης πόλεως τῆς ἐν τῇ Φραγκοῖα τῆς Γερμανίας, ἀπέχει τῆς Κάπυας 28. μίλια, τῆς Νεαπόλεως 32. ἢ τῆς Σαλέρνης 34., ἢ 28. μόνον.

6. Τῆς ἐγγυτέρου Πειγκιπάτου, τῆς ὁποίας ὁ Τόπος εἶναι

ποία ὁμοίως διαιρεῖται εἰς ἐγγυτέρων Καλαβρίων, ἢ ἀνωτέρων, ἀλλὰ τόσον ἢ μίαν, ὅσον καὶ ἡ ἄλλη δὲν φέρεται εἰς τὴν παλαιὰν Καλαβρίαν, ἀλλὰ τὸν Ἄγρον, ἢ τοὺς τὴν Πελοποννήσου τῆς Βρετανίας καὶ μέρος τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, καὶ ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς Λευκαδίας, καὶ τῆς Ταρρακινῆς Κόλπης, ἐπὶ τὸν Σικελικὸν Πορθμὸν, φερόμενη ὑφ' ἑκατέρω Πελάγους. Τῆς μὲν οὖν ἐγγυτέρας Καλαβρίας, Κεφαλή καὶ Μητροπόλις εἶναι ἡ Κοσεντία, κοινῶς Κοσεντζα, πόλις τῆς Βρετανίας μετ' ἑθρονὸν Ἀρχιεπισκόπου, καὶ μετὰ τὸν Ἄγρον ὄχυρον, ἢ ὅποια κρημνίσαι ὑπὸ τῶν σεισμῶν τῆς Γῆς, ὅμοια μὲν ἄλλαι πόλεις, ἀνεκτίθη εἰς τὴν Ὀχθὴν τῆς Κράτιδος, ἢ Κράτιδος ποταμ. ἐκεῖ ὅπου αὐτὸς δέχεται τὸν Βέσσαν ποταμὸν ἐν ἔτει 1638., ἀφίσταται τῆς ἀκρῆς τῆς Τυρρηνῆς Πελάγους, 12. μίλια, 30. τῆς Ροσσάνης πρὸς νότον, 160. τῆς Νεαπόλεως, καὶ 80. τῆς Ρηγίας. ἢ πολὺ σμικρὰ τῆς παλαιᾶς Κοσεντίας πρὸς βορῆαν ἀφίσταται τὰ Λείψανα τῆς Πανδοσίας πόλεως πρὸς τὸν Ἀχέροντα ποτ. πλησίον σμικρᾶς πόλεως καλεσμένης Κασέλ Φράγκο, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπρὸς ἄχθην ὑπὸ τῆς ἐν Δωδώνῃ Μαντεῖς Ἀλέξανδρος ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου ἢ ἀπέχετο, ὡς ἀπερ καὶ ἀπὸ τῆς Ἀχέροντος αὐτῆς ποταμ., ὅτι ἐκεῖ ἔχει τὰ φρονίδια, ἀλλ' αὐτὸς λογιώσας, τὰ τῆς εἰπε τὸ Μαντεῖον διὰ τὴν Πανδοσίαν, καὶ τὸν Ἀχέροντα τῆς Ἡπείρου Θεσσαρωτίας, ἀποπεπλάνηται, καὶ ἐφρονέθη εἰσεῖ ὑπὸ τῆς ὑπερήτης Λευκαδίας, καὶ τὸ ἐράττωμά τε κατηναλώθη ὑπὸ τῆς Βρετανίας, Ραρκίανον, καὶ Ρορκίανον, καὶ κοινῶς Ροσσάνο πόλις μετ' ἑθρονὸν Ἀρχιεπισκόπου, καὶ μετὰ τὸν Πειριπιάτου, ἀφίσταται τῆς Κοσεντίας 30. μίλια πρὸς βορῆαν, 17. τῆς Βεσιδανῆς πρὸς ἀνατολὰς, 12. τῆς Θερμῆς πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 3. τῆς ἀκρῆς τῆς Ταρρακινῆς, ἢ Ταρρακίνου Κόλπης. μεταξὺ τῆς Ταρρακινῆς, καὶ τῆς Σικελίας τῆς Κόλπης, εἶναι Βεσιδίαι, πόλις Ἐπισκοπιή, ἢ τῆς καὶ Δεσιδίαι καὶ Βεσιδιανόν, καὶ κοινῶς Βεσιγγιανὸν λέγεται, ἐν Λό-

φω κειμένη μετ' ἑθρονὸν, πρὸς τὸν Κότιλον ποταμ. ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω σμίγεται μετὰ τὸν Κράτιν ποτ., ἀπέχει τῆς Ρορκιανῆς πρὸς δυσμὰς 15. μίλια, καὶ ἄλλα τόσα τῆς ἀκρῆς τῆς Τυρρηνῆς Πελάγους, καὶ ὀλίγες ταυτὶ τὰς κατωτέρως ἔχει. Κασσανόν, κοινῶς Κασσανο, πόλις σμικρὰ, μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κοσεντίας Ἀρχιεπισκοπὸν, πλησίον τοῦ Λιῶνε ποταμ., ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ροσσάνης 20. μίλια πρὸς βορῆαν. Κόσα, κοινῶς Κόσανο, καὶ Κόσσανον, πόλις μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κοσεντίας Ἀρχιεπισκοπὸν, ἐν τῷ τῆς τραχεῖ κειμένη, ἀφίσταται τῆς Ἰωνίου Πελάγους ἀκρῆς 6. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 28. τῆς Ρορκιανῆς πρὸς βορῆαν. Γερντία, καὶ Γερντία, καὶ Πέμυτον, κοινῶς Κερντζα, πόλις μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀγίας Σεβαστιανῆς Ἀρχιεπισκοπὸν, ἀπέχουσα τῆς Σεβαστιανῆς 12. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 18. τῆς Καλαβρίας πρὸς βορῆαν. Μαρτῆριον, κοινῶς Μαρτῆριον πόλις μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κοσεντίας Ἀρχιεπισκοπὸν, ἀπέχεσα ταύτης 16. μίλια, καὶ 22. τῆς Ἰπποβίας, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Πορθμὸς Μαρτῆριος, ὅς τις καὶ Ρηγίος ὑπὸ τῆς Στραβωνος λέγεται, καὶ Πορθμὸς τῆς Σικελίας ὑπὸ τῆς Κικέρωνος, καὶ Σκύλαιος ὑπ' ἄλλων, καὶ κοινῶς ἰλ Φάρο δι' Μεσίνα, μεταξὺ αὐτῶν τῆς Καίνιδος Ἀκρωτεῖος τῆς Βρετανίας, τὸ ὅποῖον κοινῶς Κάπο δι' Βόλπε καλεῖται, ἢ κατ' ἄλλους Κάπο δι' Πέσσολο, καὶ τῆς Πελάγους ἀκρῆς τῆς Σικελίας, τὸ ὅποῖον κοινῶς Κάπο δι' Φάρο ὀνομάζεται. καὶ Βεζανία, κοινῶς Οὐμβριάντιο, πόλις μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀγίας Σεβαστιανῆς Ἀρχιεπισκοπὸν, εὐδὸν Ὀρῶν κειμένη, πρὸς τὸν Ἀρέτα, ἢ καὶ Ἀρετον ποταμ., τὸν εἰς τὸ Ἴόνιον Πέλαγος εἰσβάλλοντα, ἀπέχει τῆς Καλαβρίας 10. μίλια πρὸς νότον, καὶ ὀλιγώτερον τῆς ἀκρῆς τῆς Ἰονίας, καὶ 24. τῆς Κρότωνος.

8. Τῆς ἀνωτέρας Καλαβρίας ἢ πρωτεύουσα πόλις εἶναι τὸ Κατακίον, κοινῶς Κατωζάρο, πόλις μεγάλη μετ'

θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίαν Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπέχουσα αὐτὴ, 80. μίλια πρὸς βορέαν, καὶ 30. τῆς Κρότωνος, μέση ἔσται τῶ Σκυλλακίᾳ, καὶ τῶ Βελλικάστρῳ, 11. μίλια πρὸρῶ ἑκατέρας. Χονία, καὶ Χονίς καὶ Βελλικάστρον, κοινῶς Μπελλάστρον, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σεβηελνῆς Ἀρχιεπίσκοπον, τινὲς λογιᾶζουσιν, ὅτι τὸ Βελλικάστρον να εἶναι ἢ Πετλία ἢ Παλαιᾶν, ἢ ἂν τῆς κρημνισμάτων αὐτῆς να ἐκτίσθη ἀπὸ, ἀπέχει τῆς Ταβέρης πρὸς ἀνατολὰς 12. μίλια, καὶ ἄλλα τόσα τῆς Βρυσακίας, καὶ 20. τῶ Σκυλλακίᾳ. Κρότων, κοινῶς Κροτῶνα, πόλις ὑψυχωρὸς, μεθ' ὄρειον ἰσχυρὸν, καὶ μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σεβηελνῆς Ἀρχιεπίσκοπον, εἰς πτω ἀκρῶν τῶ Ἰονίᾳ Πελάγῳ κειμένη, πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῶ Αἴσαρος ποτ., ἀπέχει τῶ Κατακίᾳ 40. μίλια, ὅσα καὶ τῶ Σκυλλακίου. τὸ πάλαι αὕτη πόλις ἦτον διασημοτάτη, τῆς ὁποίας τὰ τεῖχη ἐτεργύριζον μίλια 12., καὶ διαμέσου αὐτῆς διέβαινον ὁ Αἴσαρ ποταμ., ἐπιπεινάθη ἀφ' ἧ ἦλθε κατ' αὐτῆς Πύρρος ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου· εἰς αὐτῶν διέτριψε πολλὸν χρόνον ὁ Πυθαγόρας, καὶ ἔφερε τὰς Κροτωνιάτας ἀσθελεῖς οὐκίας, εἰς καλῶν κατὰσασιν. Ἐκλήθη δὲ Κρότωνος τῆς ἀνδρὸς τῆς Λαύρης, ὅπου τῆς ὁποίας ὠνομάσθη καὶ Λαύρη. Οἱ Κροτωνιάται ἐσάθησαν ποτὲ καὶ ἀνδρείοι ὄντων καὶ παροιμία: „Κροτωνιάτων ὁ ἕχαιτος, πρῶτος τῶ ἄλλων Ἑλλήνων“. Εἰς τὰς ἐκβολὰς τῶ Αἴσαρος ποτ. ἦτον ὁ λιμὴν, καὶ τὸ Νεάειον τῶ Κροτωνιάτων. Σκυλλατίον, καὶ Σκυλλέσιον, καὶ Σκυλλάκιον ὑπὸ τῶ Στράβωνος, καὶ Πτολεμ. καὶ ὑπ' ἄλλων, καὶ κοινῶς Σκυλλιάττῳ, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίου Ἀρχιεπίσκοπον καὶ μεθ' ἑαυτὴν Περγικιάτα, κατὰ πτω ἀκρῶν τῶ Ἰονίᾳ Πελάγῳ, καὶ τῶ Σκυλλακίου Κόλπου, τῶ ἀπ' αὐτῆς κληθεύτος, ἀφίσταται ἑξ ἑαυτῆς τῆς ἀκρῆς, 4. μίλια, καὶ 15. τῆς ἀκρῆς τῶ Τυρρηνῆς Πελάγῳ πρὸς ἀνατολὰς, 75. τῶ Ῥηγίᾳ πρὸς βορέαν, καὶ 36. τῆς Κορσυντίας πρὸς νότον, πλησίον ἔσται τῶ

Φαβελῶνα ποταμ., εἰς αὐτῶν τῶ πόλιν ἐφέρθη ποτὲ Ἀποικία τῶ Ἀθηναίων, τῶ ἀπολυθησάντων τὸν Μενεάα. ὁ Σκυλλάκειος Κόλπος, ὅστις καὶ Σκυλλητικός καλεῖται, καὶ κοινῶς Κόλφο δι' Σκυλλιάττῳ, μέρος εἶναι τῶ Ἰονίου Πελάγῳ, εἰς πτω ἀνατολικῶ ἀκρῶν τῆς ἀπωτέρας Καλαβρίας, μετὰ τῶ Ἀκρωτηρίων τοῦ Λακινίου πρὸς βορέαν, καὶ τῶ Κοκύντῳ πρὸς νότον· τὸ δὲ κατὰ πτω Σεβηελνῆς βορειότερον αὐτοῦ μέρος ἐκτεινόμενον, Κόλφο δὲ λέγεται ὑπὸ τῶ Ναυτῶν ὀνομάζεται. τὸ Λακινίον ἀκρον, κατὰ τῶ Ἰονίου τῶ Κροτωνιάτῳ κληθεύ Κάπο δὲ λέγε Κοκύντῳ, ὅπου τῶ ἐκεῖ δεισκομένη Κοκύντῳ τῶ ποτὲ Ἰερῶ τῆς Λακινίας Ἠρας ἀφίσταται τῶ τῶ Ἀκρωτηρίου, τῆς Κρότωνος πόλεως πρὸς μεσημβρίαν 6. μίλια, 80. τῶ Ἰαπυγίᾳ Ἀκρῶ πρὸς νότον 56., τῶ Κοκύντῳ Ἀκρωτηρίῳ πρὸς βορέαν, 125. τῆς ἀκρῆς τῆς Κορσυντίας πρὸς δυσμᾶς, καὶ 600. ἑξ ἑαυτῆς τῶ Τυρρηνῆς Πελάγῳ πρὸς ἀνατολὰς. τὸ δὲ Κοκύντῳ Ἀκρωτηρίῳ ὅπερ Κοκύντον λέγεται, καὶ Καρκινόν, καὶ Καικινόν, καὶ κοινῶς Κάπο δι' Στυλλῶν, χωρίζεται τῶ Σικελικῶν Πελάγῳ τῶ Ἰονίᾳ, καὶ ἀπέχει αὐτὸ τῶ Σκυλλακίᾳ τῆς πόλεως 22. μίλια. Σεβηελνῆ, κοινῶς Σάντα Σόφεινα, πόλις σμικρά, ἀλλὰ μεθ' ἑαυτὴν Ἀρχιεπισκόπου τετιμημένη, ἐν ὁποίῳ Πέτρῳ κειμένη πρὸς τὸν Νεάειον ποταμὸν, ἀφίσταται τῶ Ἰονίᾳ Πελάγῳ 8. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ 22. τῆς Κρότωνος, 40. τῆς Κορσυντίας, καὶ 30. τῶ Σκυλλακίᾳ πρὸς τὸν Καικίαν. Λαμπίαι, κοινῶς Σάντα Εὐφημία, πόλις δεισκομένη εἰς πτω ἀκρῶν τῶ Ἰππονιάτῳ Κόλπῳ, πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λαμπίτῳ ποτ. ἀπέχουσα τῆς Κορσυντίας 22. μίλια, καὶ 6. τῶ ἐκβολῶν τῶ Λαμπίτῳ ποταμ. ἀπ' αὐτῆς καλεῖται καὶ ὁ Κόλπος ὡς τῶ Ἀεισοτέλει Λαμπίτικός, ὅστις καὶ Τηπεινῶς λέγεται, καὶ Ἰππονιάτῳ, καὶ Ναπιτινός, καὶ κοινῶς Κόλφο τῆς Ἀγίας Εὐφημίας, ἀπέχων τῶ Σκυλλακίᾳ Κόλπῳ 20. μίλια, κατὰ τὸν Πλήνιον, ἢ 40. κατὰ

τὸν Σῶλινον. ὁ Λάμπτος ποταμ. λέγεται κοινῶς Λαμέτο, ἔχει τὰς Πηγὰς ἐκ τῆ Ἀπεννίνου Ὄρους, καὶ εἰσβάλλει εἰς τὸν Λαμνητικὸν Κόλπον. εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Ἀγίας Εὐφημίας ἀλιεύεται Κοράλλιον κάλλιον. Τήνεα, ὅπου τῆς ὁποίας ἐκλήθη ὁ Κόλπος Τηνεαῖος, λέγεται κοινῶς Νοτζέρα, πόλις πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆ Ὀκίναρος ποταμ. ἤτοι τῆ Σαββάτα, ἀπέχουσα τῆς Κονσταντίας 16. μίλια, καὶ τῆς Ἀμυντίας 8. πρὸς βορῆαν. Τηεῖνη, ἢ καὶ Τέενα καλεῖται καὶ ὁ ποταμ., ὃς τις ποτίζει αὐτῷ τῷ πόλιν, Ἰππῶν καὶ Ἰππονίου, κοινῶς Μόντε Λεῶνε, πόλις εἶναι ἐν Δόφω κειμένη, μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίαν Ἀρχιεπισκοπὸν, ἔχουσα ὀλίγας Κατοίκους, ἀφίσταται τῆ Ἰωνίᾳ Πελάγῳ 20. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 4. τῆς ἀκρας τοῦ Ἰπποκράτου Κόλπου, τῆ ἀπ' αὐτῆς κληθεύσης. Τρόπαια, κοινῶς Τρόπια, πόλις μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίαν Ἀρχιεπισκοπὸν, εἰς τῷ ἄκρῳ τῆ Τυρρηνῆ Πελάγῳ κειμένη, πλησίον τῆ Οὐατικανῆ Ἀκρωτηεῖς, τὸ ὅποιον Βατικανὸν κοινῶς λέγεται, ἐκλήθη Τρόπαια ὅπου τῶ Τροπαίων τῆ Σήξτε Πομπηῖς, τῆ νικησαντος ἔκει μεθ' ἑρῶνον πόλεμον τὸν Οὐκαϊανὸν Καίσαρα, ἀπέχει τῆ Ῥηγίας 25. μίλια πρὸς βορῆαν, καὶ 12. τῆ Ἰππονίου πρὸς δυσμὰς εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν ἐκεῖνοι ὅπου πλέουσιν, ἔχουσι μέγαν κίνδυνον. Νικοτέρα, πάλιν ἑρῶνα-θαλασσία, μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίαν Ἀρχιεπισκοπὸν, ἥτις τὸ πάλαι Μέδαμα ἐκαλεῖτο, ἢ κτισθεῖσα ἐκ τῶ κρημνισμάτων αὐτῆς, ἀφίσταται τῶ Τροπαίων 10. μίλια, καὶ 10. τῶ ἐκβολῶν τῆ Μεταύρε ποταμ. Σκύλλα, κοινῶς Σκύγλιο, πόλις μεθ' ἑρῶνον Περγκιπάτε, εἰς τῷ ἄκρῳ τῆ Τυρρηνῆ Πελάγῳ, πλησίον τῆ Σκυλαίου Ἀκρωτηεῖς, καὶ τῆ Σικελικῆ Ἀκρωτηεῖς, ἀπέχουσα τῆς Μεσσηνίας 15. μίλια πρὸς τὸν Καϊκίαν, καὶ ὀλιγώτερον τῆ Ῥηγίας πρὸς βορῆαν ὠνομάθη ὅπου Σκύλλης τῆς Πέτρας, ἢ τῆ Σχοπέλα. Ῥήγιον Ἰέλιον, κοινῶς Ῥέγγια, πόλις

πρω-

πρωτόδικα τῆς Καλαβρίας, μεθ' ἑρῶνον Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τῷ ἑρῶνα-θαλασσίᾳ τῆ Σικελικῆ Πορθμῆ κειμένη, ἀπεναντίας τῆς Σικελίας νήσου, καὶ τῆς Μεσσηνίας πόλεως, ἀφ' ἧς ἀφίσταται 9. μίλια πρὸς ἀνατολὰς κατὰ τὸ Ζεφύριον ἄκρον, ἀφ' ἧς ἀπέχει 28. μίλια, καὶ 90. τῆς Κονσταντίας πρὸς μισημβελίαν. Θέλουσι τινὲς νὰ ἐκλήθη Ῥήγιον, ὅπου τῆς Ῥήξῆως τῆς Σικελίας ὅπου τῆς Ἰταλίας, τῆς γενομένης ὑπὸ σεισμῶν τῆς Γῆς, καὶ τῆς ὀρμῆς καὶ βίας τῆς θαλάσσης καὶ ἄλλοι λέγουσι νὰ ὠνομάθη Ῥέγιον, ὡσαύτ' ἔχει τῆς Βασιλικῆς, διὰ τῷ χάσει καὶ ἔσοχότητι ὅπου ἔχει ἐκτίθη αὐτὴ ἢ πόλις ἀπ' ἀρχῆς ὑπὸ Ἰουάσε τῆ Γίης τῆ Αἰόλης. ὁμοίως Ῥήγιον λέγεται καὶ τὸ Ἀκρωτηεῖον, ὅπου ὁ Βερέτιος λογιᾶζει νὰ εἶναι τὸ κοινῶς λεγόμενον, Κάπο δέλλα Ἄρμι, τὸ ὅποιον ὑπὸ τῶ πολλῶν λέγεται νὰ εἶναι ἢ Λοκρόπετρα τὸ Ἀκρωτηεῖον, πλησίον ὄν τῆ Σικελικῆ Πορθμῆ, 12. μίλια ἀφίσταται τῆ Ῥηγίας πρὸς νότον, καὶ ἢ Λοκρόπετρα τὸ Ἀκρωτηεῖον καὶ εἶναι ἐκεῖνο ὅπου κοινῶς λέγεται Πάντα δέλλα Σαέττα, 8. μίλια ἐκείθεν πρὸς ἀνατολὰς ἀφίσταται. αὐτὰ τὰ Ἀκρωτηεῖα, ἔσοχα εἶναι τῆ Ἀπεννίνου Ὄρους. μετὰ τῆς Λοκρόπετρας τῆ Ἀκρωτηεῖς 36. μίλια, καὶ τῆ Ζεφυεῖς Ἀκρωτηεῖς πρὸς βορῆαν, κατὰ τὰς Λοκρῆς 50. μίλια, εἶναι τὸ Ἡράκλειον Ἀκρωτηεῖον, τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο δι' Ἰσπανίαν λέγεται, πλησίον τῆ ὁποίας εἶναι Βόβα, ἢ καὶ Βόβα, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ῥηγίαν Ἀρχιεπισκ., 20. μίλια ἀπέχουσα τῆ Ῥηγίας πρὸς ἀνατολὰς, 7. τῆ Ἡράκλειου Ἀκρωτηεῖς, καὶ 3. τῆ Αἰγιαλῆ τῆ Ἰωνίᾳ Πελάγῳ. τὸ Ζεφύριον Ἀκρωτηεῖον λέγεται κοινῶς ὑπὸ τινῶν Κάπο Βιανό, καὶ ὑπ' ἄλλων Κάπο Βρισανό, ἐκπέθει εἰς τὸ Ἰόνιον Πέλαγος, καὶ ἀπέχει ὅπου τὸ Κάπο δι' Ἰσπανίαν 50. μίλια πρὸς βορῆαν κατὰ τὰς Λοκρῆς ἐγγὺς τῆ Βερζανῆ κἀστρε. Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, πόλις ποτε μεγάλη τῆ Βρεττίαν, ἢ ὁποία πρότερον ἦτον ἐγγὺς τῆ Ζεφυ-

N 4

εἰς

εἰς Ἀκρωτήρια, ἀπὸ τῶν ὁποίων καὶ Ἐπιζευφύειαι ἐκαλεῖντο, ὑπερὸν μετέπειθ' ἔστι τὸν Ἑσώπιν τὸ ὄρος κατὰ τὸν Στράβ., τεῖρα μίλια ξέμακρά τῆς ἀκρας τῆς Ἰονίης Πελάγους, ἀλλὰ καὶ ταύτης καταφθαρθείσης, ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς ἀποδομηθῆ τὸ Ἰερράκιον, κοινῶς Γιεράκι, καὶ Γιεράτζο, πόλις μεθ' ἑσώπιν Ἐπισκόπων ὑπὸ τὸν Ρηγίαν Ἀρχιεπίσκοπον, μόλις ἐν μίλιον τῆς ἀνωτέρας ἀφισαμεινῆ, μεταξύ τῆς Ζευφύειας ἀκρας ἕως πρὸς νότον, καὶ τῆς Κοκυώθου πρὸς βορρῆαν, ἀφ' ἑκατέρου ἀπέχουσα 18. μίλια, καὶ 40. τῆς Σκυλλακίου πρὸς νότον, ἐν Λόφῳ κειμένη. Λέγει ὁ Πλίνιος Βιβλίῳ β'. Κεφ. 96., ὅτι εἰς τὰς Λοκρῆς, καὶ εἰς τὴν Κρόπωνα, ἀδέποτε νὰ ἔγινε λοιμὸς, μήτε μέγας σεισμός, τῆς Γῆς. ἀκόμη λέγουσιν, ὅτι οἱ Πολῖται τῆς Λοκρῆς πρῶτοι αὐτοὶ νὰ ἐμπαχεύοντο χρηστῆς Νόμης, τῆς ὁποίας ἐσώθησε Ζάλαβκος ὁ Νομοθέτης. Πλησίον ταύτης τῆς παλαιᾶς πόλεως τῆς Λοκρῶν ἦσαν αἱ ἐμβολαὶ τῆς Δακανῆς ποταμ. . . μεταξύ τῆς Κοκυώθου ἀκρας, καὶ τῆς Σάρα ποταμ., ἦσαν ἡ Καυλωνία πόλις, ἣτις καὶ Καυλών, καὶ Καυλωνία ἐλέγετο, καὶ Αὐλωνία ποτὴ, καὶ ταυτὴν Κασέλι Βέτει, καὶ Βέτει, ἔχουσα ποτὴ καὶ ἑσώπιν Ἐπισκόπων ὑπὸ τὸν Ρηγίαν Ἀρχιεπίσκοπον, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν ἐν τῷ ἐπώνυμῳ ὄρει, 18. μίλια ἀφίσταται πρὸς Λοκρῶν, ἢ τῆς Ἰερακίης. οἱ Πολῖται ταύτης διωχθέντες ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν ὑπὸ τὸν Βρυττίαν, ἐπήγαν εἰς τὴν Σικελίαν, κακεῖ ἐκτίσαν πόλιν, καλέσαντες αὐτὴν κατὰ τὸ ὄνομα τῆς ἀρχαίας αὐτῶν πόλεως. Μετὰ τὸ Σκυλλάκιον εἶναι τὰ τεῖρα Ἀκρωτήρια πρὸς Ἰαπύγαν, τὰ ὁποία κοινῶς καλεῖνται, Κάπο δέλλι Κασέλλι, Κάπο Ριτζέτο, καὶ Κάπο δέλλι Ναῦς. περὶ τῆς Κοκυώθου, καὶ τῆς Λακινίου τῶν Ἀκρωτείων εἴρηται ἀνωτέρω.

9. Τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον πάλαι ἐκαλεῖτο Μεγάλη Ἑλλάς, ἀπὸ τῆς τῆς Πυθαγόρου ἐκείσε διατεθείσης, ἀφ' ἧς ἕκαστος τὴν ἑκατέρωθεν Ἀπουλίαν, τὴν Μεσσαπίαν, ἢ τὴν Κα-

Καλαβρίαν, καὶ τὴν Δακανίαν, μετὰ τῆς Βρυττίας, ἀπ' ἧς ἕσπερον ἀπεπερατῆτο μετὰ τῆς ὄρους, καὶ φερεῖται μόνον τὴν Δακανίαν, καὶ τῆς Βρυττίας, μετὰ ὅλον ὅπερ πολλοὶ προσιδέασιν εἰς αὐτὴν καὶ τὴν Μεσσαπίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατοίκουν οἱ Καλαβροὶ, καὶ οἱ Σαλυντινοὶ. περιέχεται τὸ μέρος ὑπὸ τῆς Αὐσωνίας Θαλάσσης, καὶ ὁποία εἶναι μέρος τῆς Ἰονίης Πελάγους, καὶ προσέτι καλεῖται καὶ Σικελική, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς Ἰαπυγίας Ἀκρας, ἣτις καὶ Σαλυντινὴ λέγεται, καὶ κοινῶς Κάπο δι' Σάντα Μαρία, ἐκτείνεται πρὸς μεσημβρίαν κατὰ τὴν Σικελίαν νησον. Αὐσωνία καλεῖται, ὅτι βρέχει τὴν Αὐσωνίαν Γῆν, ποτε τῆς Βρυττίας, καὶ τὴν Μεγάλῃ Ἑλλάδι. εἰς αὐτὴν οὖν τὴν Αὐσωνίαν Θαλάσσαν εἶναι τρεῖς Κόλποι. ὁ πρῶτος εἶναι ὁ Ταρυντινός, κοινῶς καλούμενος Κόλφος δι' Ταρυντο, μεταξύ τῆς Ἀκρωτείας τῆς Ἰαπύγαν, ἢ τῆς Σαλυντινῶν (τὸ ὁποῖον λίαν ἐκνέθει πρὸς τὴν Θαλάσσαν, ἀφισαμεινὸν τῆς Ἰαπυγίας 20. μίλια πρὸς νότον, τῆς Ταρυντιδος πρὸς ἀνατολάν, τῆς Ἀκρωτείας τῆς ὄρων τῆς Ἡπείρου 50. πρὸς δυσμᾶς) τὸσον εἶναι ἐκεῖ τὸ πλάτος τῆς Ἰονίης Πελάγους. 80. τῆς Λακινίης Ἀκρας, (καὶ τὸ εἶναι τὸ ἀνωτέρω ρηθῆν Κάπο δι' Σάντα Μαρία) καὶ τῆς Λακινίης Ἀκρωτείας, ἢ τῆς Κάπο δέλλι Κολωνε, ὁ δεύτερος εἶναι ὁ Σκυλλάκειος Κόλφος, κοινῶς καλούμενος Κόλφος δέλλι Κασέλλι, καὶ Κόλφος δι' Σικελίαν ὡς εἴρηται. Μεταξὺ τοῦ Λακινίης Ἀκρας πρὸς βορρῆαν καὶ τῆς Κοκυώθου, ἢ τῆς Κάπο δι' Στίλο πρὸς μεσημβρίαν. εἰς τὸ βόρειον μέρος αὐτῆς φερεῖται τὸ Κασέλλι, πόλις σμικρὰ, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Κόλπος παρονομάζεται. ὁ τρίτος Κόλπος εἶναι μεταξύ τοῦ Κοκυώθου Ἀκρωτείας, καὶ τῆς Λοκοπέτρας, καὶ καλεῖται πρὸς Λοκρῶν. καὶ ἕως ἐπὶ τὸ πρῶτον τῆς Ἰταλίας χιζεται εἰς δύο κέρατα, εἰς τὴν Λοκοπέτραν δηλαδὴ, καὶ τὴν Σαλυντινὴν, ἢ Ἰαπυγίαν Ἀκραν. ὁμοίως καὶ τὸ Ἀπυόνιον ὄρος, εἰς δύο εἰσοχὰς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία εἶ-

ναι ἡ Λοκόπετρα, καὶ ἡ ἕτερα τὸ Λακύνιον Ἀκρωτήριον·
 10. Μετὰ ταῦτα ἔπεται ἡ Ἐπαρχία, ἡ ὁποία καλεῖται Ἀπρᾶτιον, καὶ κοινῶς Ἀβρᾶτζο, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατοίκουν ποτὲ οἱ Οὐεσινοὶ, οἱ Μαρκεσίνιοι, οἱ Φροντανοὶ, οἱ Πελιγνοὶ, καὶ οἱ Μάρσοι, Ἐθνη τῆς Ἰταλίας, ἔχουσα ὄρος ὑπὸ μὲν τῆ βορέως τὴν Μάρκιαν τῆ Ἀγκῶνος, καὶ τὴν Οὐμαίαν, ὑπὸ δὲ ἀνατολῶν, τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, ὑπὸ μεσημβρίας τὸ Μολικίριον Κομητεῖον, καὶ ὑπὸ δυσμῶν τὴν Ῥωμαϊκὴν Καμπανίαν, καὶ τὴν Τέρρα δι Λαβόρο. διαιρεῖται ὁμοίως καὶ αὐτὴ διττῶς, εἰς ἀνωτέραν, καὶ ἐγγυτέραν· καὶ ἡ μὲν ἀνωτέρα σωάπτεται μὲ τὴν Μάρκιαν τῆ Ἀγκῶνος, καὶ ἀπέχει τῆς Μάρσας, τῆς Οὐεσινῆς, καὶ μέρος τῆς Πικύων. ὅσον ἡ ἀνωτέρα, ὅσον καὶ ἡ ἐγγυτέρα εἶναι Ἐπαρχία εὐφορὸς καὶ καρπερὰ· κεφαλὴ καὶ Μητρόπολις εἶναι τῆς ἀνωτέρας ἡ Ἀβία, ἡ καὶ Ἀβίλα, τῆς ἐξ Ἰνδίας, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ἐν ὄρει κειμένη πρὸς τὸν ὑπορρέοντα Ἀπρᾶτον ποτ. κατὰ τὸ Μεσόγειον, κτισθεῖσα ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆ Ἀμιτερνῆ, καὶ Φορμονίης τῆς ποτὸς πόλεως, ἀπέχει τῆς Ῥώμης 60. μίλια, καὶ τῆς Νεαπόλεως 120. Ἀμιτερνὸν, κοινῶς Σαῦ Βιτωέινον, πόλις ποτὲ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, παντὶ κρημνισμῶν, Ἀδεῖα, καὶ Ἀτεῖα, κοινῶς Ἀτεῖ, πόλις ἐν Δόφῳ κειμένη, μετὰ τῆ Οὐμαίαν, καὶ τῆ Ματείαν τῆς ποταμῶν, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Τεατίνον Ἀρχιεπίσκ. Πατεῖς τῆ αυτοκράτορος Ἀδελαννῆ ἀφίσταται τῆ Ἀδριατικῆς Πελάγους 4. μίλια, τῆς Ἰντεραμνίας 12. καὶ τῆς Πίννας 10. πρὸς βορέαν. Ἰντεραμνία, καὶ Ἰντεράμνιον, κοινῶς Τέραμο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, δεισμονική μεταξὺ τῆς συρροῖαν τῆ Τερκλίνα καὶ τῆ Οὐϊκίολα τῆς ποτ. ἢ τῆ Βατίνης καὶ τῆ Οὐμαίαν τῆς ποτ., καὶ ἀπέχεται τῆ Αἰγιάλης τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης 14. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ 13. τῆ Ἀσκέλου, καὶ τῆς Τεάτης πρὸς ἀνατολᾶς 25. Πίννα, κοινῶς Τζιβιτὰ δι Πέννα, πόλις μὲ θρόνον Ἐ-

πισκόπου ὑπὸ τὸν Τεάτης Ἀρχιεπίσκ. δεισμονική μεταξὺ τῆ Ματείαν καὶ τῆ Σαίνα τῆς ποτ. ἀλλὰ πλησιέστερα εἰς τὸν Σαίνον ποταμὸν, καὶ μετὰ τῆς Τεάτης καὶ τῆς Ἀτείας τῶν πόλεων. 12. μίλια ἀφ' ἑκατέρας ἀπέχεται· καὶ Καμπλον, κοινῶς Καμπλι, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Τεάτης Ἀρχιεπισκόπου.
 11. Τῆ δὲ ἐγγυτέρα Ἀπρᾶτις πρωτεύουσα καὶ Μητρόπολις εἶναι Ἀνζωνον, κοινῶς Λαντζιανόν, μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀφίσταται τῆς ἀκροθαλασσίας 4. μίλια, καὶ 2. τῆ Σάρα ποτ., τῆς Ὀρτωνος 7. πρὸς μεσημβρίαν, τῆ δὲ Δρόντα ποτ. 12. Τεατέα, καὶ Τεάτη, κοινῶς Τζιβιτὰ δι Κιέτι, πόλις τὸ πάλαι ἀξιόφημος τῆς Μαρκεσίνων, καὶ παντὶ μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἐν Δόφῳ κειμένη πρὸς τὸν Ἀπρᾶτον ποτ. μετὰ τῆ Ἀνζωνῆ πρὸς Εὐρον, καὶ τῆς Ἀντείας πρὸς βορέαν. ἀφίσταται 8. μίλια τῆ Ἀλτέρνου πρὸς μεσημβρίαν, 8. τῆς Ἀδριατικῆς Παραθαλασσίας πρὸς δυσμᾶς, καὶ 35. τῆς Ἀβίλας ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν Τεατίνων συντροφία. Εἰς τὸν Ἀπρᾶτον ποτ. (γράφει ὁ Πλίνιος Βιβλ. β. Κεφ. 83.) ἐσημῆθη τέρμα κατὰ τὸ ἕχατον ἔτος τῆ Νεράνος, Ἀπας ὁ Ἐλαιῶν μετατεθεῖς ἢ ἀπέρασε τὴν κοινὴν, καὶ λεωφόρον ὁδόν, καὶ νὰ ἦλθον εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐξουαντίας εἰς τὸν τόπον τῆ Ἐλαιῶνος νὰ ἦλθον ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Γῆς, εἰς τὰ ὁποῖα τὸν τόπον μετέβη ὁ Ἐλαιῶν. Ἀπρᾶτον, κοινῶς Πεσκάρα, πόλις καλῶς ὠχυρωμένη τὸ πάλαι μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, κτισθεῖσα ὑπὸ τῆ Ἀπρᾶτος ποτ., ὅς τις καὶ αὐτὸς Πεσκάρα κοινῶς λέγεται, τῆς ἀρχῆς ἔχων 9. μίλια ἀπὸ τῆς Ἀβίλας καὶ διαιρῶν τὸ ἐγγύτερον Ἀπρᾶτιον τῆ ἀνωτέρας, εἰσβάλλει εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος. Τῆτος ὁ Ποταμὸς (λέγει ὁ Κικέρων καὶ ὁ Δίβιος) νὰ ἔτρεξε ποτὲ αἷμα. ἀπέχει ἢ Πεσκάρα πόλις τῆ Ἀνζωνῆ 16. μίλια, καὶ 12. τῆς Πέννας πρὸς Ἀνατολᾶς. Ὀρτων, κοινῶς Ὀρτῶνα, καὶ ὑπὸ

ἢ Στραβ. Ὀρτιον, πόλις τῶν Φρενταιῶν μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Τεάτης Ἀρχιεπίσκ., εἰς τὴν Ἀδελαιτικὴν Παραθαλασσίαν ἀφισκομένη, πόρρω τῆς Τεάτης 12. μίλια πρὸς ἀνατολάς, καὶ 8. τῆς Ἀνξάνης πρὸς βορέαν. ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης ἐπισκοπεῖ καὶ τὸ Κάπλον. Σελμῶν, κοινῶς Σολμῶνα πόλις τῶν Πελιγνῶν, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, πλησίον τῆς Σαυρ ποτ. κειμένη, ἢ Πατεῖς τοῦ Οὐϊδῆ, ἀπέχει τῆς Ἀκβίλας πρὸς Εὐρον, 26. μίλια, καὶ 30. τῆς Οὐενάφης πρὸς βορέαν, τῆς δὲ Κορφίνης 7. Κορφίνιον, κοινῶς Σαῦ Πελίνο, Κῶμη ταυῦ, τὸ πάλαι δὲ πόλις τῆς Πελιγνῶν, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, μεταξύ τῆς Σολμῶνος 7. μίλια, καὶ τῆς Ποπαλῆς, τὸ ὅποιον ἐκτίθη ἐκ τῶν αὐτῶν κρημισμάτων, καὶ 3. μίλια πόρρω τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τῆς Ἀτέρνης ποτ. Ἰσόνιον κοινῶς Γραῖσο δ' Αἰμῶνε, πόλις διάσημος εἰς τὴν ἀκρὰν τῶν Φρενταιῶν, πρὸς τὸν Τείνιον ποτ. μεταξύ τῆς Ἀναῦάμης τῆς Πόλεως πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Θερμέλαιαν πρὸς Ἀνατολάς, τῆς μὲν 18. μίλια, τῶν δὲ 10. πόρρω ἀφισαμένη. Ἄγγελος, κοινῶς Τζιβιτὰ δὲ Σαῦτ' Ἄγγελο, πόλις ἐν Λόφῳ κειμένη πρὸς τὴν Παραθαλασσίαν, ἔσμακρὰν τῆς ἀειτέρας ὀχθῆς τῆς Σαλίνης ποτ., κάτωθεν τῆς Πίννης Πόλεως, μεταξύ τῆς Ἀδελίας, καὶ τῆς Ἀτέρνης 8. μίλια, καὶ 12. τῆς Τεάτης πρὸς δυσμᾶς. Ἀσκουλον Πικλῶν, κοινῶς Ἀσκυλι, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ἐν Λόφῳ κειμένη, πόρρω τῆς Ἀδελαιτικῆς Παραθαλασσίας 20. μίλια, καὶ 9. τῆς Μόντε Ἄλτο πρὸς Νότον, ὑπὸ τὴν ἐξέσταν τῆς Πάπα, ἔσμακρὰν τῆς Τρεσόντης ποτ. τῆς κοινῶς λεγομένης Τρόντο. Φέρμον Πικλῶν, κοινῶς Φέρμο, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἀρχιεπισκόπου, πλησίον τῆς Ἀδελαιτικῆς Παραθαλασσίας, 18. μίλια ἀφισαμένη τῆς Λαυρέτης πρὸς νότον, καὶ 25. τῆς Ἀσκέλου πρὸς βορέαν, καὶ ἄλλα τόσα τῆς Μακεράτης πρὸς ἀνατολάς. καὶ τὰ λοιπὰ.

12. Ἐπιτεταί μετὰ ταῦτο, τὸ Μολισινὸν Κομητάτον, τὸ ὅποιον

ὁποῖον κοινῶς λέγεται Κοιτάδο δι' Μολίση. Ἐπαρχία τῆς Βασιλείας τῆς Νεαπόλεως μεταξύ τῆς ἐγγυτέρης Ἀπρῆς τῆς πρὸς βορέαν, τῶν Καπιτανάτων πρὸς ἀνατολάς, καὶ τῆς Τέρρας δι' Λαβόρο πρὸς δυσμᾶς, ὀνομαθεῖσα ἀπὸ τῆς Μολισίας πόλεως σμικρᾶς, 10. μίλια ἀφισαμένη ἀπὸ τῆς Αἰσέρνιης πρὸς ἀνατολάς, καὶ 10. τῆς Βοϊαίου πρὸς βορέαν. Πόλεις ἐτέτε τῆς Κομητάτης εἶναι: Λάεινον, κοινῶς Λάεινα, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντη Ἀρχιεπίσκ., πλησίον τῆς Φρεντόνης ποτ., τῆς κοινῶς Φορτῶνε, ἀφίσταται τῆς Βενεβόντης 40. μίλια πρὸς βορέαν, καὶ 8. τῆς Ἰσόνιης. Τρεσκτον, καὶ Τρεσκτινόν, πόλις κρημισμένη πρὸς τὸν Τρεσκτον ποτ., τὴν ὅποιαν τινὲς λέγουσι εἶναι τὸ Πόρτο δι' Ἀσκολι, καὶ ἄλλοι τὴν Τόρρε Σιγούρο. Γουάρδια, κοινῶς Γουάρδια Ἀλφές, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντη Ἀρχιεπίσκ., πλησιόχωρος μετὰ τὴν Ἀνξάνον 8. μίλια αὐτῆς ἀφισαμένη πρὸς Εὐρον. Αἰσέρνιη, κοινῶς Ἰσέρνιη, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπίας Ἀρχιεπίσκ., εἰς τὴν Ἰπώρειαν τῆς Ἀπεννίνης ὄρεος κειμένη, 32. μίλια τῆς Καπίας ἀφισαμένη, καὶ 4. τῆς Βελκέρνης ποτ. Βοϊάνον, κοινῶς Βοϊάνο, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντη Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφίσταται τῆς Βενεβόντης 30. μίλια, αὕτη τὸ πάλαι ἦτον πλησιωτάτη πόλις, καὶ Μητροπολις τῶν Σαυνιπῶν. Παρὰ ταύτας, μετροῦνται καὶ ἄλλαι πόλεις, οἷον Σαίπινον, κοινῶς Σαπῖνο, εὐδὸν τῆς Ἀπεννίνης ὄρεος, ἀφίσταται τοῦ Βενεβόντης 20. μίλια πρὸς νότον, καὶ 22. τῆς Τειβόντης πρὸς βορέαν. Ἀλλίφαι, κοινῶς Ἀλλίφι, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντη Ἀρχιεπίσκ., ἐν Ἐπιπέδῳ κειμένη πρὸς τὸν Βελκέρνη ποτ., εἰς τὴν Ἰπώρειαν τῆς Ἀπεννίνης ὄρεος, καὶ εἶναι κρημισμένη. Τελεσίη, κοινῶς Τελεσε, πόλις κρημισμένη, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντη Ἀρχιεπίσκοπον, πλησίον τῆς Σαββῆς ποτ. κειμένη, πόρρω τῆς

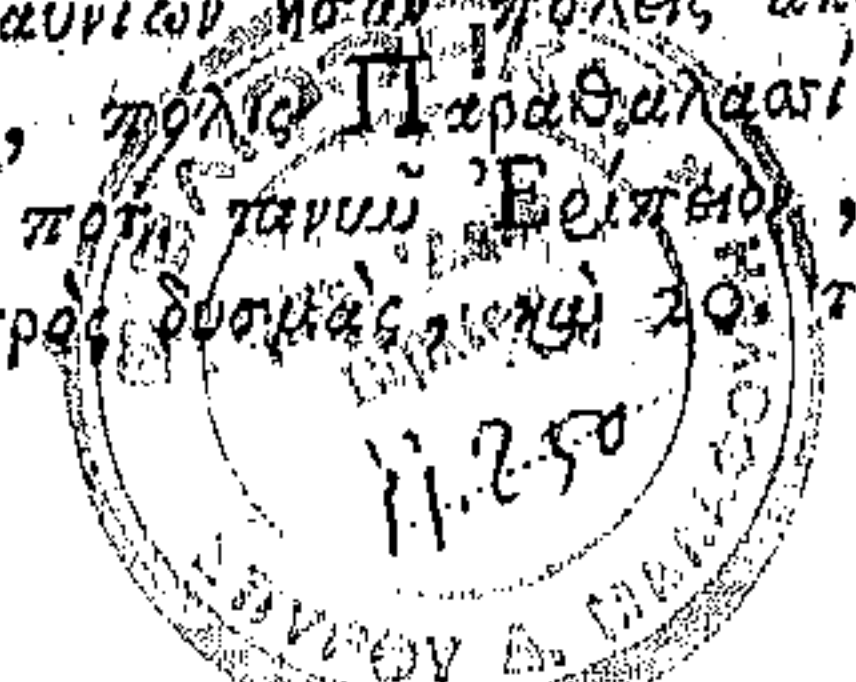

τῆ Βενεβούτα πρὸς δυσμῶν 16. μίλια, 23. τῆς Καπίας πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ 28. τῆς Αἰσερνίας πρὸς μεσημβρίαν, μόλις ταύτης τῆς πόλεως φαίνονται λείψανα, καὶ ἔχει διὰ ταῦτο ἡ Καθέδρα τῆς Ἐπισκόπου αὐτῆς μετατέθειν εἰς τὴν πλησιόχωρον πόλιν τὴν Κέλιον, ἐν ἧτι 1612. Βενεβούτον, ὡς τὸ ὄποιον εἴρηται ἀνωτέρω. καὶ τὰ λοιπὰ.

13. Μετὰ τὸ ἀνωθεῖν Μολισινὸν Κομητᾶτον, ἐρχόμεθα εἰς τὰ Καπιτανάτα, Ἐπαρχία τῆς Βασιλείας τῆς Νεαπόλεως, καὶ ἐν μέρος τῆς Ἀπελίας, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Ἀπουλία Δαυνία, ἔσοντας καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἡ Ἀπελία ἐδιαιρεῖτο εἰς μέρη τέσσαρα, εἰς τὴν Ἀπελίαν Πάκετιαν, καὶ εἰς τὴν Μεσαπίαν, τὴν ὑπερὸν κληθεῖσαν Καλαβρίαν. μέρος τῆς Ἀπελίας Δαυνίας εἶναι καὶ ἡ Ἰαπυγία, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι τὸ Γάργαρον ὄρος. Ἰαπυγία ἐκλήθη ἢ ἀπὸ τῆς Ἰαπυγος Ἀνέμου, ἢ ἀπ' αὐτῆς πνεύου Καυρὸς Ἀνέμος, Ἰάπυξ καλεῖται. Ἐχει λοιπὸν αὕτη ἡ Ἐπαρχία τῶν Καπιτανάτων ἀπὸ τῆς βορέως, καὶ τῆς ἀνατολῆς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, ἀπὸ μεσημβρίας τὸ ἀπώτερον Πειγκιπάτον, τὰ Βασιλικάτα, καὶ τὴν Βασιλιάν Γλιῦ, καὶ ἀπὸ δυσμῶν τὸ Μολισινὸν Κομητᾶτον, εἶναι αὕτη ἡ Ἐπαρχία κατὰ πολλὰ καρποφόρος, καὶ κατάρρυτος. Μητρόπολις τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Μανφρεδωνία, πόλις μεθ' ὅρου Ἀρχιεπισκόπου, κτισθεῖσα ἐν ἧτι 1200. ὑπὸ Μανφρέδου Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, τὸ Ἰῆ τοῦ β'. Φεδερικός Αὐτοκράτορος, οὗ σμακραν τῆς Σιπώντος ποτὲ Πίλεως, τῆς ὁποίας φαίνονται τὰ κρημνίσματα εἰς τὴν Ἰπώρειαν τὴν Γάργανον ὄρος, ἔχει λιμένα χαρητικόν, καὶ Φρέσιον ὄχυρον, κειμένη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἀκρὰν τῆς Βενετικῆς Κόλπε, καὶ ἀπέχουσα τῶν Ἐκβολῶν τῆς Ἀφίδου ποτ. 22. μίλια πρὸς βορῆαν, καὶ 25. τῆς Λακεδίας πρὸς ἀνατολᾶς. ἐπαρθεῖ ποτὲ ὑπὸ τῶν Τέρκων, καὶ ἔλεγετο αἰχμαλωτίδη, τανῦν ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἰαπανῶν. τὸ Γάργαρον, ἢ Γάργαρον ὄρος καλεῖται κοι-

νῶς

νῶς Μόντε δι' Σαντ' Ἀγγελο. Ἀσκαλον Ἀπελιῶν, κοινῶς Ἀσκολι, πόλις μεθ' ὅρου Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβούτα Ἀρχιεπίσκ. καὶ μεθ' ἑτέρου Πειγκιπάτου, ἀφίσταται τῆς Κάλυπτος 16. μίλια, καὶ 16. χεθὸν τῆς Οὐανουσίας, τῆς Τρωίας 8., καὶ τῆς Βενεβούτα 40., καὶ σμακραν κείται τοῦ Ἀπεννίνου ὄρους πρὸς τὰς Πηγὰς τῆς Καραπέδου ποτ., λέγεται ὑπὸ τινῶν Ἀσκολι δὲ Σατελιάνο. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ὀτυχῶς ἐπολέμησαν ὁ Κέλιος, καὶ ὁ Φαβέλιος οἱ Ἰπᾶτοι τῶν Ῥωμαίων, μετὰ τῆς Πύρρου τῆς Βασιλέως τῆς Ἠπείρου. Ἀπερέσαι, κοινῶς Βιέσα πόλις, Παραθαλασσία εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, κατὰ τὴν Ἰπώρειαν τὴν Γάργανον ὄρος, μεθ' ὅρου Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σιπώντινον Ἀρχιεπίσκ., καὶ μεθ' ὅρου ὄχυρον, ἀπέχουσα τῆς Τεῖε πρὸς ἑῶρον 16. μίλια, καὶ τῆς Σιπώντινας 30. χεθὸν πρὸς βορῆαν. Βοβίνο, κοινῶς Βοβίνο, πόλις μεθ' ὅρου Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβούτου Ἀρχιεπίσκ. ἀφίσταται πρὸς τὰς Ἰπώρειας τῆς Ἀπεννίνου ὄρους πλησίον τῆς Κερκάρου ποτ., πόρρω τῆς Τρωίας 6. μίλια πρὸς νότον, καὶ 12. τῆς Ἀελίας, ἔχει ὀλιγοτάτης τῆς ἐνοικοιωτῆς. Ἐκαί, καὶ Ἐκανά, κοινῶς Τρωία, πόλις μεθ' ὅρου Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβούτα Ἀρχιεπίσκ., πρὸς τὸν Χιλόνιον ποτ. ἀφίσταται κατὰ τὴν Ἰπώρειαν τοῦ Ἀπεννίνου ὄρους, καὶ ἀπέχουσα τῆς Βενεβούτα 25. μίλια πρὸς ἀνατολᾶς, 8. τῆς Λακεδίας πρὸς νότον, καὶ 18. τῆς Ἀσκάλου, τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἡ Τρωία γὰρ εἶναι τὸ Αἰκαλιῶν τῶν Ἰρπινῶν, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι τὸ Φετζότο, ἢ τοῦ Φεζικόντου, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. Οὐβλτραεία, κοινῶς Βαλτραάρα, πόλις σμικρὰ, ἀφίσταται τῆς Βενεβούτα 23. μίλια πρὸς βορῆαν, καὶ 12. τῆς Λακεδίας πρὸς δυσμῶν. τῶν Ἀπελιῶν Δαυνίων ἡσῶν πόλις ἀκόμι, Σαλαπίαι, κοινῶς Σάλπε, πόλις Παραθαλασσία πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τῆς Ἀφίδου ποτ. τανῦν ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Βενετικῶν 18. μίλια πρὸς δυσμῶν, καὶ 20. τῆς Σιπώντος πρὸς

πρὸς μεσημβρίαν, πανῶ εἶναι Κώμη. Τέρον, πόλις ποτὲ μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου, πανῶ Ἐρείπειον, τῆς ὁποίας ὁ τόπος Τζιβιτάτε καλεῖται. Λυκεία, ἥτις καὶ Νυκεία ὑπὸ τῆ Πτολ. λέγεται, ἢ κοινῶς Λοτζέρα, πόλις μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βονεβούτε Ἀρχιεπίσκ., ἐν Ἐπιπέδῳ κειμένη. ἀπέχει τοῦ Βονεβούτε 30. μίλια πρὸς τὸν Καικίαν, 37. τῆ Σιπόντε πρὸς δυσμὰς, ἢ 7. τῆς Τρώϊας πρὸς βορέαν. Ἄρποι πόλις ποτὲ ὑπὸ τοῦ Διομήδους κτιθεῖσα, πανῶ Ἐρείπειον, μεταξύ τῆς Λουκείας ἢ τῆ Σιπόντου ὑπὸ 18. μίλια. αὐτὴ ἐκλήθη καὶ Ἄργος Ἴππιον, ἢ Ἀργυρείππα ἢ τὰ λοιπὰ.

14. Τῆς δὲ Ἀπυλίας Πυρραϊκῆς τὸ μείζον μέρος, εἶναι ἢ Ἐπαρχία τῆ Βαεῖς, ἢ ἡ ὠκεοχὴ, ἢ ὁποία ὑπὸ τῆ Ἐυτοπίαν Τέρρα δι Μπάει λέγεται. πρωτεύουσα πόλις ταύτης εἶναι τὸ Βάειον, κοινῶς Μπάει, πετιμημένη μεθ' ἑσθρον Ἀρχιεπισκόπου, ἢ καλῶς ὠχυρωμένη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῆ Ἀδριατικῆς Κόλπε, καὶ ἐμπόσιον ἀνομασόν, ἀπέχουσα τῆ Τρανίη 24. μίλια, τῆ Βαρέλου 30. πρὸς ἀνατολὰς, τῆ Βιτόντε 8. ἢ 150. τῆς Νεαπόλεως. εἰς αὐτῶν φυλάττεται τὸ λείψανον τῆ Ἁγίας Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων. Τρανίον, κοινῶς Τράνι, Παραθαλασσία μεταξύ τῆ Βαρόλε πρὸς δυσμὰς 6. μίλια, ἢ τῆ Βαεῖς πρὸς ἀνατολὰς 24., μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου, ἀπέχουσα τῆ Κανουσίη 17. μίλια. οἱ Ἐκτόπιοι ταύτης θέλουσι γὰρ καλεῖται Τραϊανέπολις, ὑπὸ τῆ Τραϊανῆ Αυτοκράτορος τῆ Κτίτορος. Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων πόλεων παρεμπιπτούσι πόλεις, Οὐίγλια, κοινῶς Βισέγλια, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Τρανίου Ἀρχιεπίσκ., ἀφ' ἧς ἀφίσταται 5. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 19. τοῦ Βαεῖς πρὸς δυσμὰς. Μέλφιτον, κοινῶς Μολφόντα, Παραθαλασσία πόλις, ἢ ὠρεαία μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖς Ἀρχιεπίσκ., ὑπὸ τῆ ὁποία ἀπέχει πρὸς δυσμὰς 15. μίλια, καὶ 9. τῆ Τρανίη, 3. τῆ Ἰσβουρκίου

κίου, κοινῶς Γιοβονάτζο, πόλις Παραθαλασσία, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖς Ἀρχιεπίσκ., ἀφ' ἧς ἀφίσταται 12. μίλια πρὸς δυσμὰς, ἢ 18. τῆ Βαρέλε πρὸς ἀνατολὰς. Βάρολον, καὶ Βάρηλον, καὶ Βάρητον ὑπὸ τοῦ Στράβ., ἢ κοινῶς Βαρλέττα, πόλις Παραθαλασσία, 4. μίλια ἀφισαρμένη τῆ Ἐμβολῶν τῆ Ἀμφίδε ποτὲ ἢ 4. τῆ Τρανίη, 30. δὲ τῆ Βαεῖς πρὸς δυσμὰς. εἰς αὐτῶν διαγχεῖ ὁ κατὰ Τίτλον Ναζαρήως Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Ἀμφίδος ποτ. λέγεται κοινῶς Λοφανίτο. Μονόπολις, κοινῶς Μονόπολι εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἀκραν τῆ Ἀδριατικῆς Κόλπε, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖς Ἀρχιεπίσκ., ἀφίσταται τῆ Βαεῖς πρὸς ἀνατολὰς 22. μίλια, τῆ Ταρανίη 25. πρὸς βορέαν, ἢ 40. τῆ Βρουνδουσίη πρὸς Ὀρασκίαν. ἀφίσταται δὲ τῆς Θαλάσσης Ρούβιοι, κοινῶς Ρέβιοι, κοινῶς Ρέβο, πόλις μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖς Ἀρχιεπίσκ. μεταξύ ἑσθ. τῆ Κανουσίη πρὸς δυσμὰς, ἢ τῆ Βαεῖς πρὸς ἀνατολὰς 17. μίλια, ἀπέχει τῆς Ἀδείας 60. ἢ τῆ Βιτουῦντε 9. μίλια. Κανουσίον, κοινῶς Κανόσα, πόλις ἐν Λόφῳ κειμένη, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖς Ἀρχιεπ., ἀφίσταται τῶν Κανουῶν 5. μίλια, ἢ 10. τῆ Βαρέλε πρὸς δυσμὰς. Κανουά, πόλις ποτὲ μικρὰ, πανῶ Ἐρείπειον, ἥτις κοινῶς λέγεται Κανουά δὲ Στράτα, διάσημος μὲ τὸ γὰρ ἐνικήθησαν εἰς αὐτῶν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ Ἀννίβα, ἢ γὰρ ἔχουσαν 40. χιλιάδας Στρατιώτας, ἀπέχει τῆς Ἀδριατικῆς Παραθαλασσίας 6. μίλια. Βιτουῦντον, κοινῶς Βιτάντο, πόλις Ἐπισκοπικὴ ὑπὸ τὸν Βαεῖς Ἀρχιεπίσκ. ἀπέχει τῆ Ρέβιο 10. μίλια, ἢ 8. τῆ Βαεῖς. Βίτεκτον, κοινῶς Βιτέττα, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖς Ἀρχιεπίσκ., ἀφίσταται τῆ Βιτόντε 5. μίλια, ἢ 8. τῆ Βαεῖς. Κοννέρσατον, κοινῶς Κοννέρσατο, πόλις μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖς Ἀρχιεπίσκ., ἀπέχουσα τῆς Ἀδριατικῆς Παραθαλασσίας 5. μίλια, 14. τῆ Βαεῖς πρὸς Ἀνατολὰς,

λάς, κ' 8. τῆς Μοισπόλεως, κ' εὐδον εἰς τὸ Μεσόγειον κατὰ τὸ Συνορον τῆς Λυκαρίας, εἶναι ἡ Γραυίνα, πόλις μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ματεολανὸν Ἀρχιεπίσκ., ἐκεῖθεν ἀφισαμένη 12. μίλια, ὅσα καὶ ὑπὸ τοῦ Μόντε Πιλόσο, κ' 34. τῆς Βαεῖς.

15. Μεταξὺ δὲ τῆς Τέρρα δι Μπάει, τῆς Ταρραντινῆς Κόλπου, τῆς Καλαβρίας, κ' τῆς ἐγγυτέρου Πειγνιπάτε, εἶναι Βασιλικάτα, τὰ ὅποια εἶναι μέρος Μεσόγειου τῆς Λυκαρίας, ὁμοίως κ' τῆς Ἀπυλίας, Ἐπαρχία ἀγρονος, κ' ἀδελφότητος, τῆς ὁποίας Πρωτόβυσα πόλις εἶναι ἡ Ἀχεραντία, κοινῶς Τζιρσίτζα, πλησίον τῆς Βραδαίου ποτ. εἰς τὴν Ἰπώρειαν τῆς Ἀπυνίνης Ὄρης, μεθ' ἑρῶνον Ἀρχιεπισκόπου, ὅς τις ἔχει καὶ τὰ Ματεόλα ἀπέχει τῆς Οὐνεσσίας 10. μίλια πρὸς Εὐρον, καὶ 28. τῆς Ματεόλων πρὸς δυσμὰς εἶναι καταπολλὰ σμικρὰ, Λαυέλλου, κοινῶς Λαυιέλλο, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖς Ἀρχιεπισκοπον, πλησίον τῆς Λοφάντο ποτ. ἀπέχει τῆς Οὐνεσσίας 6. μίλια πρὸς Βορέαν. Μόντε Πελοούσιος, κοινῶς Μόντε Πελάζο, πόλις σμικρὰ, μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀχεραντίας Ἀρχιεπίσκ., ὀλίγον ἀφισαμένη τῆς Βραδαίου ποτ., μεταξὺ δεισχομένη τῆς Ἀχεραντίας πρὸς δυσμὰς, τῆς Ματεόλης, κ' Γραυίνης πρὸς Ἀνατολὰς, ὑπὸ 6. κ' 10. μίλια, κ' 18. τῆς Ποτεντίας. Οὐνεσία, κοινῶς Βενόσα, πόλις σμικρὰ, μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀχεραντίας Ἀρχιεπίσκ., κ' μεθ' ἑρῶνον Πειγνιπάτε, πρὸς τὴν Ἰπώρειαν τῆς Ἀπυνίνης Ὄρης κειμένη, καὶ ἀπέχουσα τῆς μεθ' Ἀχεραντίας 12. μίλια πρὸς βορέαν, 45. δὲ τῆς Βαεῖς πρὸς δυσμὰς, κ' 25. τῆς Κόμφης, μεταξὺ ἑσά τῆς Νεαπόλεως πρὸς δυσμὰς, κ' τῆς Ταρραντινῆς πρὸς Εὐρον ἀφ' ἑκατέρας 75. μίλια ξέμακρα. Μοῦρρος, κοινῶς Μοῦρο, πόλις σμικρὰ, μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κόμφης Ἀρχιεπισκοπ., ἀφ' ἧς ἀπέχει 12. μίλια πρὸς Εὐρον, 24. τῆς Μαρσίης πρὸς

πρὸς Βορέαν, κ' 20. τῆς Ἀχεραντίας πρὸς δυσμὰς. Ραπόλλα, πόλις σμικρὰ πλησίον τῆς Ἀπυνίνης Ὄρης, ἀπέχουσα τῆς Οὐνεσσίας 5. μίλια πρὸς Εὐρον, καὶ 20. τῆς Κόμφης πρὸς ἀνατολὰς. Ποτεντία, κοινῶς Ποτεντζα, πόλις μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ματεολανὸν Ἀρχιεπίσκ., ἀπέχει τῆς Ματεόλων 36. μίλια, τῆς Κόμφης 24., κ' τῆς Σαλέριε 50. Τεικάειο, κοινῶς Τεικάειο, πόλις μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀχεραντίας Ἀρχιεπίσκ., ἀφισαται αὐτῆς 18. μίλια, ὅσα καὶ τῆς Ποτεντίας, 8. τῆς Μόντε Πελάζο, καὶ 15. τῆς Ματεόλων. Μελφίς, κ' Μελφία, κοινῶς Μέλφι πόλις σμικρὰ μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κόμφης Ἀρχιεπίσκ. ἀφισαται τοῦ Λοφάντο ποταμ. 4. μίλια, 16. τῆς Κόμφης πρὸς ἀνατολὰς 65. τῆς Νεαπόλεως πρὸς πρὸς ἀνατολὰς, κ' τῆς Ταρραντινῆς πρὸς δυσμὰς.

16. Ἡ Ἰδρουντινὴ Ἐπαρχία λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῆς Ἐντοπιῶν Τέρρα δ' Ὄτραντο, ἡ ὁποία ἐκτείνεται σχεδὸν ὅσων Χερσονήσους εἰς ἀνατολὰς, μεταξὺ τοῦ Ταρραντινοῦ Κόλπου, καὶ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης, ὅπου τὸ πάλαι ἦτον ἡ Σαλεντίνη, καὶ ἡ Ἰαπυγία, μέρος τῆς παλαιᾶς Καλαβρίας, εἴτ' οὖν Μεσσαπίας. Μητρόπολις ταύτης πανυῶ εἶναι τῆς Ἀλήτιον, κοινῶς Λέτζι, πόλις τῆς Σαλεντίνων, μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἰδρουντινὸν Ἀρχιεπισκοπον, ὠραία, καὶ μεγαλοπρεπῆς, ἀπέχουσα τῆς Αἰγυαλοῦ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης 7. μίλια, 24. τοῦ Βρενδισίου πρὸς δυσμὰς, τοῦ δὲ Ταρραντινοῦ 50. μίλια. Ἰδρούς, καὶ Ἰδρουῦτεν, κοινῶς Ὄτραντο, πόλις τῶν Σαλεντίνων, μεθ' ἑρῶνον Ἀρχιεπισκόπου, ὀχυρωταίη, μεθ' ἑρῶνον, κ' μεθ' ἑρῶνον Διμεία χωρητικόν, εἰς τὴν Παρθαλασσίαν ἑσά τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου, ἀπέχει τῆς Βρενδισίου 45. μίλια πρὸς νότον, 20. τῆς Ἀλητίης, καὶ 24. τῆς Γαλλιπόλεως. Ἰδρὸς ὁμοίως ὀνομάζεται κ' ὁ ποταμός, κ' τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον, κοινῶς Κάπο δ' Ὄτραντο

λέγεται. αὕτη ἡ πόλις κατεπολεμήθη καὶ ὑπὸ τῶν Ἀχμετ Πασιά, τῶν Δουσαλέων ὑπὸ τῶν β. Σουλτάν Μεχμέτ. καὶ πολεμήσας τὴν ἐπίρην ἐν 1481., τῆς α. ἔ. Λαγύσεν, ἀλλὰ θανόντος τῶν Σουλτάν, καὶ πλέσαντες τὴν ἀγάπην, οἱ Τερκοὶ τὴν ἔδωσαν ὀπίσω, ἀπέχει τῆς Κορφῶν 40. μίλια. Βρενδέσιον καὶ Βρενδίσιον, κοινῶς Βρενδίσιοι, πόλις μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τὴν Παραθαλασσίαν ἀριστοκρομένη τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν στυροφῶν τῶν Διομήδων, καὶ κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν χιματιστῶν τῆς Ἐλαφείας Κεφαλῆς, ἔσα τοιαυτοῦται χιματισμῶν, τὴν ὁποῖαν σημαίνει τὸ Βρενδέσιον, κατὰ τὴν διάλεκτον τῆς Μεσαπίας, καὶ ὅτι ἔχει λιμενία ἀσφαλῆ, ὅς τις ἐγκολληθεῖ εἰς πολλὰς τόπους, δίκην Ἐλαφείων Κεράτων. ἀπέχει τῆς Οὐείας 15. μίλια πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ ἔχει Φρέγιον ὄχυρόν. Μεταξὺ τῶν Βρενδισίων, καὶ τῶν Βερίων, ἦτον ἡ Ἐγνατία πόλις, ἣτις καὶ Ἰγναρία ἐλέγετο, μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπου ποτὲ, ἡ ὁποία ταυτῶν κατήγετο εἰς Κώμην, καὶ καλεῖται κοινῶς Τόρρε δ' Ἀνάσο, ἀφισαμῶν 5. μίλια τῆς Μονοπόλεως πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ 30. τῶν Βρενδισίων. Ὁσενον, κοινῶς Ὁσενι, πόλις μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπου, ὑπὸ τὸν Βρενδισίαν Ἀρχιεπ., κατὰ τὴν Παραθαλασσίαν τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου, καὶ τὰ πέρατα τῆς Βασιλικῆς Ἐπαρχίας, ἀφισαμῶν τῶν Βρενδισίων 16. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 22. τοῦ Ταρῶντος πρὸς τὸν Καϊκίαν. Κατὰ τὴν Νοτίαν Πλευρὰν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας κτισθεῖσαι πόλεις, Ματέολα, κοινῶς Μάτερα, μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπου, πρὸς τὸν Κανάρρο ποτ., ἀφισαμῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς 30. μίλια πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ ὅσα τῶν Ταρῶντος πρὸς δυσμὰς, καὶ 25. τοῦ Βαρίου πρὸς μεσημβρίαν. Κασέλλανέτα, πόλις μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τὸν Ταρῶντον Ἀρχιεπίσκ., καὶ μεθ' ἑαυτῶν Τίτλον Πειγκιπάτη πρὸς τὸν Γάλιον ποτ. ἀριστοκρομένη πόλις τῆς Ἀκρας τῆς Ταρῶντικῆς Κόλπου 9. μίλια. λέγεται αὕτη ἡ πόλις καὶ Κασαρία. Μότολα, κοινῶς Μότολα, και-

τῶς Μότολα, πόλις μικρὰ πρὸς τὴν ὑπάρειαν τῆς Ἀκρας τῆς Ὀρεως, μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαρίαν Ἀρχιεπ. ἀπέχεισα τῆς Ἀκρας τῆς Ταρῶντικῆς Κόλπου 7. μίλια πρὸς Βορρῆαν, 13. τῶν Ταρῶντος, καὶ 25. τῶν Βαρίων πρὸς μεσημβρίαν. Τάρα, καὶ Τάραντον, καὶ Τάρωντον, καὶ κοινῶς Τάραντο, πόλις τῆς μεγάλης Ἑλλάδος ἐν τῇ Μεσαπία, μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπου, καὶ μεθ' ἑαυτῶν Φρέγιον ὄχυράτατον, διάσημος μεθ' ἑαυτῶν Τίτλον τοῦ Πειγκιπάτη, ἔχει λιμενία χωρητικώτατον, ἀπέχει τῶν Βρενδισίων 3. μίλια πρὸς δυσμὰς, 20. τῶν Μεταπόντων πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 90. τῶν Ἰαπυγίων Ἀκρας πρὸς Βορρῆαν. εἰς αὐτὴν ἦτον ποτὲ Κολοσσὸς τῆς Διὸς θαυμάσιος, καὶ ἔτερος Χαλκῆς ἔργον τῆς Λυσιππου, τὸν ὁποῖον (αἰχμαλωτίσας αὐτὴν, Κεῖντος Φάβριος ὁ Μάξιμος) τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ρώμην. ἐκτίθη ὑπὸ Τάραντος τῆς Γίης τῶν Ποσειδῶνος. ὁ Ταρῶντικὸς Κόλπος, ὅς τις καὶ Θερμὸς λέγεται, καὶ κοινῶς Κόλφος διὰ Τάραντο, μέρος εἶναι τῆς Ἰονίας Πελάγους, ἐκτεινόμενος μετὰ τῆς ἐγγυτέρας Καλαβρίας, τῶν Βασιλικῶν, καὶ τῆς Ἰταλικῆς Ἐπαρχίας, Θέρμιον, ἣτις πρότερον Σύβαρις ἐκαλεῖτο, καὶ ὑπερον Κόπιαι, πόλις μεγάλη ἦτον τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, μετὰ τῶν Ἑβωλῶν τῆς Συβάρειας καὶ τῆς Ἀκράδος τῆς ποτ. εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῆς Σαρωντινῆς Κόλπου, ἔχεισα καὶ μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπου, ταυτῶν εἶναι Ἐρείπειον. ὅπως ταυτῶν εἶναι ὁ Πύργος, ἦτοι ἡ Τόρρε Βροδαγνέτο, πολλὰ γράφουσιν οἱ ἱστοριογράφοι περὶ αὐτῆς τῆς Συβάρειας πόλεως. εἰς τὴν ἀκρὰν γωνίαν τῆς Σαλαντινῶν, εἶναι Νήριον, κοινῶς Νάρδο, πόλις μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τὸν Βρενδισίαν Ἀρχιεπ., ἐν ὀλίπῳ περὶ μόλις 3. μίλια τῆς Παραθαλασσίας Ἀκρας τοῦ Ταρῶντικῆς Κόλπου ἀπέχεισα, 7. τῆς Καλλιπόλεως πρὸς βορρῆαν, 13. τῆς Ἀλιτίας πρὸς τὸν Ἀφεικόν, 25. τῶν Βρενδισίων πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 40. τῶν Ταρῶντος πρὸς Εὐρον. Ρυδαῖοι ὑπὸ τῶν Στράβ., καὶ Ρῶδαι ὑπὸ τῶν Στεφ., πό-

λις ἦτον, 12. μίλια ἀφισαμὸν τῆς Ἀλητίης, τῆς ὁποίας ὁ τόπος Ρεῖε κοινῶς καλεῖται. Καλλιπόλις, ἥτις καὶ Ἀναξα ἐλέγχετο, καὶ κοινῶς ταυτῶ Γαλλίπολι, πόλις ὀχυρωτάτη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῆς Τερωντινῆς Κόλπου, μετὰ πρόιον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ὑδρῶντος Ἀρχιεπίσκ., ἀφίσταται τῆς Ὑδρῶντος 30. μίλια πρὸς τὸν Νοτολυβικὸν τῆς Ταρώντε 50., καὶ τῆς Ἰαθυγίης Ἀκρωτηρίης 30. πρὸς ἀνατολὰς. Οὐρῶντος, κοινῶς Οὐρῶντος, πόλις μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ὑδρῶντος Ἀρχιεπίσκ., 20. μίλια ἀπέχουσα ταύτης πρὸς Ἔβρον, καὶ 4. τῆς Παραθαλασσίας Τερωντινῆς Κόλπου, εἶναι σμικροτάτη, καὶ κακῶς κατοικεῖται. Κάστρον Ἀθίνῶς, κοινῶς Κάστρο, πόλις ὀχυρὰ εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῆς Ἰονίης Πελάγους, μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ὑδρῶντος Ἀρχιεπίσκ., ἀπέχει τῆς Ὑδρῶντος 6. μίλια πρὸς Νότον, 9. τῆς Ἀλεξάνδης πρὸς Βαρέαν, καὶ 16. τῆς Ἰαθυγίης Ἀκρας. Ἀλέξανδρον κοινῶς Ἀλέσανο, πόλις μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ὑδρῶντος Ἀρχιεπίσκ., πλησίον τῆς κρημνισμένης Λόφου πάλαιος, καὶ τῆς Ἰαθυγίης Ἀκρας, ἀπέχει τῆς Ἀλητίης 25. μίλια, καὶ 20. τῆς Ὑδρῶντος, ὅσα καὶ τῆς Καλλιπόλεως. Οὐρία, κοινῶς Οὐρία, πόλις ποτὲ μεγάλη, ταυτῶ σμικρὰ, θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ μετὰ Φρέιον, ἐν Λόφῳ κειμένη πρὸς τὴν Ὑπάρειον τῆς Ἀπεννίνης Ὄρους. ἀπέχουσα τῆς Βρενδισίης 16. μίλια πρὸς Δυσμᾶς, καὶ 18. τοῦ Ταρώντε πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 23. τῆς Ἀλητίης πρὸς τὸν Θρασκίαν. καὶ Ἄλαι.

17. Νῆσοι σμικρὰὶ παράκεινται τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν μετὰ τῆς Διγυστικῆς Πελάγους, ἢ Τυρρηνῶν, ἢ Αἰθαλίου, ἥτις καὶ Αἰθαλία λέγεται, καὶ Ἰλέα, καὶ κοινῶς Ἐλβα, νῆσος μετὰ μέτρον ἔχουσα μιλίων 40., ὑπὸ τὴν διαστολίαν τοῦ Πλουμπινῆ Πρίγκιπος, τῆς ὑπὸ τὴν ὄψιν κειμένη τῆς Ἰσπανίων, οἱ ὅποιοι ἔχουσι Φρέιον ὀχυρὸν ἐν Λόφῳ κτιθεῖν, λεγόμενον Πόρτος Λόγγους, καὶ κοινῶς Πόρτος Λογγῶν.

γῶν. ὁ δὲ Δουξ τῆς Φλωρεντίας ἔχει μόνον τὸν Ἀργῶν Λιμένα, κοινῶς λεγόμενον Πόρτος Φερράτο, πόλις ὀχυρωτάτη, καὶ καλῶς ἐνδυναμωμένη. κεῖται αὐτῇ ἡ Νῆσος αὐτικῶν τῆς Πεπουλιανίης, ἥτις τῆς Πιομβίνο πόλεως, ἀφ' ἧς ἀπέχει 10. μίλια, βρῦθει σιδήρεα, καὶ ἔχει μόνον πρῶτε Παροχίαν, ἔξω τῆς Πόρτος Λογγῶν, καὶ τῆς Πόρτος Φερράτο, Κατωραία, κοινῶς Κατωραία, νῆσος τῆς Τυρρηνῆς Πελάγους, εἰς τὸ Διγυστικὸν Σιῶρον, μετὰ τῆς Ἀκρας τῆς Τυρρηνίης, καὶ τῆς Κόρσικας Νήσου, μετὰ θρόνον ὀχυρὸν ἐναντίον τῆς Ἐφῶδαιον τῶν Πειρατῶν, εἶναι ἰκανῶς κατοικημένη, ὑπὸ τὴν ἑξασίαν τῆς Γενουεσίαν, χωρεῖ μίλια 18., ἀπέχει τοῦ ἐγγυτέρου Αἰθιαλίου τῆς Κόρσικας 25. μίλια, καὶ 36. τῆς Διβυρῆς Λιμένος, εἶναι νῆσος ὀρεκῆ, καὶ ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Κάσρων, ἥτοι τῶν Αἰγῶν. Πανασία, καὶ Πλαναία, καὶ κοινῶς Πιανῶσα, νῆσος τῆς Τυρρηνῆς Πελάγους σμικρὰ, κατὰ τὸ Νότιον μέρος τῆς Ἐλβας νῆσου κειμένη, ἀπὸ τῆς ὁποίας μόλις 6., ἢ 7. μίλια ἀπέχει πρὸς μεσημβρίαν, καὶ κεῖται ἄλλῃ ἐν ἑπιπέδῳ, ὑπὸ τὴν ἑξασίαν τοῦ Μεγάλου Δικῆος τῆς Ἐτρουρίας, ἀπέχουσα τῆς Κόρσικας νήσου 30. μίλια πρὸς ἀνατολὰς. Ποντία, κοινῶς Πόντζα, νῆσος τῆς Βασιλείης τῆς Νεαπόλεως, (καὶ πατεῖς τῆς Πιλᾶτι) ἀπὸ ὀλίγων ἐπὶ κατοικημένη, ἔρημος πρότερον ἔσα, μετὰ Κώμην καὶ Πύργον, ὑπὸ τὴν ἑξασίαν τῆς Δικῆος τῆς Πάρμας, 12. μίλια ἀπέχουσα τῆς Κιρκείης Ἀκρας, ἥτις τῆς Μόντε Κιρκιάλλο πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 20. τῆς Ταρρακίνας. Πανδατεία, καὶ Πανδαεία, καὶ κοινῶς Σάντα Μαρία, νῆσος σμικρὰ, κατὰ τὴν Παραθαλασσίαν τῆς Λατίης, 8. μίλια ἀπέχουσα τῆς Ποντίας νήσου πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 18. τῆς Ταρρακίνας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 30. τῆς Ποντεολανῆς Κόλπου πρὸς δυσμᾶς. Παλμαεία, κοινῶς Παλμαρουόλα, πλησίον οὕσα τῆς Ποντίας νήσου, καὶ δυτικωτέρα πασῶν τῶν ἄλλων. Παρθενόπη, κοινῶς Βενετοτινῆ, νῆσος σμικρὰ, μετὰ ἄλλῃ ἐ-

λήσασα τῆς Ἰταλικῆς κατὰ τὸν Φορμιανὸν Κόλπον, ἀπέχει τῆς Γαλιέτας πρὸς μεσημβρίαν 20. μίλια, καὶ 12. τῆς Αἰναρίας Νήσου πρὸς ἀνατολὰς. Αἰναρία, κοινῶς Ἰχία, καὶ Λαγία, νῆσος πλησιωτάτη μετ' ἑξῆς τὸν Ἐπισκόπον τῆς Νεαπόλεως Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχουσα πόλιν τῆ αὐτῆς ἰσότητος, καλῶς ὠχυρωμένῃ, μετ' ἑξῆς τὸν Σκαπέλον δεισικόμοιον, ὡσαύτ' τῆς λοιπῆς νήσου ξεχωρισμένῃ, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον τὸ Ἀσυλον Φερδινάνδου τοῦ Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἡ. Καρόλου τοῦ Βασιλέως τῆς Φράγκων, ὅς τις ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἐκυρίθυσεν ὅλον τὸ Βασίλειον. Ἀυτὴ καλεῖται προσέτι Ἰναρίμη, καὶ Ἀρίμη ὑπὸ τῶ Ὀμήρου, Πιδικήσαι ὑπὸ τῶ Στραβωνος, καὶ ὑπὸ τῶ Στεφάνου, καὶ Ἀππιανῶ. ἄρξεται μίλια 18., καὶ ἀπέχει τῆς Νεαπόλεως μίλια 18., πλησίον ἔσται τῆς Προχύτης, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐξεχίθη διὰ τῶ Πορθίμου. Προχύτη, κοινῶς Προχύτα, νῆσος τῆς ὁποίας ἡ Περίμετρος εἶναι μιλίων τεσσάρων, μεταξύ ἔσται τῆς Αἰναρίας πρὸς δυσμὰς, ἀφ' ἧς μόλις ἀπέχει ἐν μίλιον, καὶ τῶ Μισσιῶ Ἀκρωτῆ, τῶ κοινῶς Κάπο Μισσιῶ λεγομένου πρὸς ἀνατολὰς, ἀφ' ἧς μόλις ἐν μίλιον ἀφίσταται. Ἀπὸ δυσμῶν ταύτης ἀρξεται σμικρὰ νῆσος, κοινῶς λεγομένη, Ἰζολα δὲ Κάπε, νῆσος μικρὰ, τῆς ὁποίας ἡ Περίμετρος εἶναι μιλίων 12., ἔχουσα πόλιν σμικρὰν, ἀπέχει τῶ Ἀκρωτῆ τῆς Ἀθίνας 3. μίλια, καὶ 24. τῆς Νεαπόλεως, εἰς αὐτῶν πιάνονται πέρδικες εἰς πλῆθος ἀμέτρητον δις τοῦ ἑσπέρου καὶ Σειρλωσάι, αἱ τινες καὶ Πέτραι τῶν Σειρλωσίων λέγονται, καὶ κοινῶς λέγεται Σιρῶ, τρεῖς ἔσται οἶονεὶ Σκόπελοι, εἰς τὸν Παισανὸν Κόλπον, πλησίον τῶ Ἀκρωτῆ τῶν Σειρλωσίων, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο Λακόσο, καὶ Κάπο Λέλλα Λακόσα καλεῖται, καὶ αὐτὸ ἀποπερατεῖ πρὸς ἀνατολὰς τὸν Παισανὸν Κόλπον. τῶν τῆς τεσσάρων νήσων ἡ ἐξ ἑσπέρου, Λακόσια, καὶ Λακόσια ὀνομάζεται, καὶ κοινῶς λέγεται Λακόσα, τῆς δὲ λοιπῶν δύο, ἡ μία Παρθονόπη, καὶ ἡ ἑτέρα

ἡ ἑτέρα Λαγία, καὶ κοινῶς ἡ μία τῶ Πέτρα, καὶ ἡ ἑτέρα Γαλέτζα. ἀρξεται δὲ τῶ Δυκόφρονος ἡ μία καλεῖται Περσιόνη, ἡ ἑτέρα Ἀγλαόπη, καὶ ἡ τρίτη Θελεξίεπεια, ἐκλήθησαν ὑπὸ τῶ Σειρλωσίων, αἱ ὁποῖαι ἐτάφησαν πλησίον τῶ αὐτοῦ ῥήθουτος Ἀκρωτῆ. τῶν ἄλλων καὶ παροιμίαι λέγονται. Τῶν τῶ ῥήθουτων νήσων, ἡ μὲν Πορτία, καὶ ἡ Αἰναρία λέγονται καὶ Οἰνωτρίδες νῆσοι καὶ Οἰνωτρία, τῶν δὲ τῶ μεζόνων ἐφεξῆς.

18. Ἐν δὲ τῶ Ἰονίῳ Πελάγει εἰσὶν ἄρισκονται αἱ Διομήδειαι νῆσοι, τὸν ἀριθμὸν πεντε, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς μόνον ἐξαίρεται εἶναι, δηλαδὴ ἡ πρώτη καλεῖται Σάντο Νικόλα δὲ Τρέμιτι, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι Κοινόβιον τῶ Λαπερανθωσίων Καρονικῶν, μετ' ἑξῆς τὸν καλῶς ὠχυρωμένον ἡ δευτέρα Σαν Δόμινο, ἡ ὁποία εἶναι ἑτερομήκης. καὶ ἡ τρίτη δὲ Καπράρα, ἀκατοίκητος ἡ δὲ λέγεται ἰλ Κρεδάσκιο, ἀλλ' αὐτὴ μάλλον εἶναι Σκόπελος, μεταξύ τῶ Τρέμιτι, καὶ τῶ Σαν Δόμινο, ὡσαύτ' καὶ ἡ πέμπτη ἣτις Βέκια ὀνομάζεται. Ἐξήρτωνται αὐταὶ αἱ νῆσοι ἐκ τῶ Βασιλείου τῆς Νεαπόλεως. Διομήδεια ἐκλήθησαν ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ὁ Διομήδης μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς Τροίας, ἐπαναστρέψας, εἰς τὴν αὐτῆς Γαλακίαν Αἰγιάλειον, μοιχοδομῆν ὑπὸ τῶ Κομήτη τῶ Ἰῆ τῶ Σθενέλα, καὶ ὡς ὅπως ἐμελε νὰ φορῶθῃ ὑπ' αὐτῆς, ἦλθεν εἰς τὸν τόπον τῆς Ἰταλίας, ὅπου ἐβασίλευεν ὁ Δαῦνος, ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ Δαυνία, τῶ ὁποίου βοηθήσας ὁ Διομήδης πολιορκημένη, ἔλαβε παρ' αὐτῆς εἰς μισθὸν, τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτίσθη τὴν Ἀργυρίπην, ἡτοί τοι τὸ Ἰππειον Ἄργος. ὕστερον δὲ εἰπὼν ὁ Δαῦνος τοῦ Διομήδους νὰ διαλέξῃ διὰ νὰ λάβῃ ἢ τὴν Λείαν, ἢ τοι τὰ κέρση τῶν ἑσπέρων, ἢ ὅλλιν ἐκείνῃ τὴν Γῶ. κατασφείδεν δὲ εἰς ἐπὶ τοῦ κερτῆς ὁ Ἀλθαῖνος ὁ νόθος ἀδελφὸς τῶ Διομήδους, ὅς τις ἠγάπα τὴν Εὐίπην τὴν θυγατέρα τῶ Δαῦνος, ἀποφάσισεν νὰ λάβῃ ὁ Διομήδης τὴν Λείαν, καὶ ὁ Δαῦνος νὰ ἔχη τὴν Γῶ. διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Διομήδης τὸν

κατηράθη, ἵνα μὴ δαυηθῆ ποτὲ ἐν ἀπειρή τῷ Γίω, καὶ τὰ λοιπὰ τελευταῖον ὁ Διομήδης ἐφονεύθη ὑπὸ τῷ Δαίμονι, τὸν ὁποῖον θρηνήσαντες οἱ φίλοι τε, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεις, ἢτοι πελῖα, παρόμοια τοῖς Κύκνοις, τὰ ἅπασιν ὅταν ἴδῃσι Βαρβάρους, φύγασιν, ὅταν δὲ ἴδῃσιν Ἕλληνας, πλησιάζουσιν εἰς αὐτὰς, πόσον ὥστε λαμβάνουσιν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τροφάς. Λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ τῶν πελῖα τὸ παχὺ βρέχασιν μὲν τὰ περὶ τὸν τόπον, ἐκεῖ ὅπου σέκουται, εἴτα πηγύνουσιν εἰς τὴν ἄρην, καὶ εἴτε ἀρξέσθωσι, ὅπως ἀμέσῳ τὴν τοῖ μοιράζουσι, καὶ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ι.

Περὶ τῶν Νήσων τῶν δεισκομένων μεταξὺ τῆς Ἰταλίας, καὶ Ἀφεικῆς, καὶ πρώτον περὶ τῆς Σικελίας.

Ἡ Σικελία καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Σιτζίλια, τὴν ὀνομασίαν λαβῆσα ἀπὸ Σικελῆ τῆ Βασιλέως, τῆ Υἱῶ τῆ Ποσειδῶνος, καὶ Ἀδελφῆ τῆ Ἰταλῆ, ἢ ὑπὸ τῶν Σικελῶν, Ἔθνος ὅπερ ἐκατοῖκει ποτὲ τὸ Λάτιον, ἢ ὅποια ἐκαλεῖτο καὶ Σικανία, ἀπὸ Σικανῆ τῆ Βασιλέως, τῆ ἐλθόντος κατ' αὐτῆς πρὸ τῆ Τρωικῆς πόλεως μὲν δυνάμιν μεγάλῃ τῶν Ἰβήρων ὁμοίως καὶ Τεινακρία, ἢ Θεινακία, καὶ Τρίγωνος, καὶ Δέλτι, ἀπὸ τειγάνης τῆ χήματος ὅπερ ἔχει, τῆ παρεμφαίνοντος τὸ Δέλτι, διὰ τῶν τειῶν αὐτῆς Ἀκρωτηρίων, τῆ Παχυῆς διηλ., ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον κοινῶς καλεῖται Κάπο Πάσσαρο τῆ Λιλυβαίης, κοινῶς Κάπο Κόμμο, ὅπερ ἀντιρῶζει εἰς τὴν Ἀφεικίαν καὶ τῆ Πελάρης, ἢ καὶ Πελοποννήσου Ἀκρας, κοινῶς Κάπο ἰλ Φάρο, τῆ ἀντικρῆ τῆς Ἰταλίας. ἀπόμνη ἐλέγετο καὶ νῆσος τῆς Γυγαίων, εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ Ζεὺς ἐπεράυνωσε τὸν Τυφῶνα.

„Καὶ φλόξ κεραυνωθέντος ἀπέστυτο τοῖο ἄνεμος, Οὐρανὸς ἐν βήσῃσιν Αἴτης πεπαλασάσης”. Με' ὅλον ὅπερ Προκόπιος ὁ Καισαρὸς Νῆσον Γυγαίων λέγει τὴν Δαμασκὸν, Διάς

τρόπαιον κατὰ Γυγαίων, καὶ ἄλλοι τὰς Πιθηκῶνας νῆσους τὰς περὶ τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὰς ὁποίας ποτὲ ἐκατοῖκον οἱ Γίγαντες, τῆς ὁποίας ὁ Ζεὺς καταδάμασας, κατήκησαν ἐκεῖ Πιθηκῆς, τῆς λεγομένης Σατύρης, καὶ Ἀρκοβίζωνος πρὸς ἀτιμίαν, καὶ ἀχύνῃ τῶν Γυγαίων. Αὐτὴ δὲ νῆσος ἦτον ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἡλίον, ἐν ἣ φασὶ τὰς Ἰταλίας βόας εἶναι. καὶ κατὰ τινὰς Συγγραφῆς, ἦτον ποτὲ συνεχῆς μετὰ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ὑπὸ σεισμῶν τῆς Γῆς διαρρήχθη, καὶ ἐκχυθέντος τῆ Σικελικῆς Πορθμῆς, ἀπεσπάθη τῆς Ἰταλίας, καὶ ἔγινε Νῆσος.

2. Περιέχεται ἡ Σικελία ἀπὸ μὲν δυσμῶν, καὶ Ἀρκτῆς, ὑπὸ τῆς Τυρρηνικῆς Πελάρης, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, ὑπὸ τῆς Ἰονίης Πελάρης, καὶ ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Ἀφεικῆς. ἡ Περίμετρος ταύτης εἶναι μιλίων Ἰταλικῶν, κατὰ τινὰς 700., ἢ 650., κατὰ δὲ τὸν Κλεόειον 600. μόνον, διότι ἡ Βορρεια αὐτῆς Πλάρα, ἀπὸ τῆς Λιλυβαίης ἄκρης, μέχρι τῆς Πελάρης εἶναι μιλίων 255., ἡ δὲ Νοτιῆ Πλάρα ἀπὸ τοῦ Λιλυβαίης ἄκρης ἕως τῆς Παχυῆς εἶναι μιλίων 190., καὶ ἡ ἀνατολικὴ Πλάρα, ἀπὸ τῆς Παχυῆς ἄκρης, ἕως τῆς Πελάρης, καὶ τῆς Λιλυβαίης τῆς ἄκρης, μιλίων 200., τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ τῆς Παχυῆς Ἀκρωτηρίων, μέχρι τῆς Κεφαλοδίδος πόλεως, μιλίων 140. χωρίζεται τῆς Ἰταλίας διὰ Πορθμῆς σπῆς, ὅστος κατὰ τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ ἡμίσεως μιλίας ἀπέχει τῆς Σαρδινίας νῆσου μίλια 170., τῆς Ἀφεικῆς 127. πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς Πελοποννήσου 380. πῶς ἄνεμος, καὶ ἀφορείαν τῆς πόσε ἔχει, ὥστε ἀνομάθη κατ' ἐξοχὴν Σιτοφύλακειον, καὶ Ἀποθήκη τῆς Ρωμαίων. εἶναι χήματος τειγάνης, ὡς εἴρηται, μεταξὺ τῆς Τυρρηνικῆς Θαλάσσης πρὸς βορρῆαν, τῆς ἀπ' αὐτῆς καλυμμένης Σικελικῆς πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Λιβυκῆς, εἴτ' οὖν Ἀφεικῆς πρὸς μεσημβρίαν.

3. Πρώτης οἰκητῆς ἐδέξατο ἡ Σικελία τῆς Κύκλαδος, καὶ Λαιπεριόνας, ὅστινες ἦσαν ἄνθρωποι Γυγαντιαῖοι, καὶ ἔθνη

Ἔθνη βάρβαρα, κωθρωποφάγα, καὶ μεγαλόσωμα, καθώς μαρτυροῦσι τὰ ὑπερμεγέθη κόκαλα αὐτῶν, τὰ ὅποια πανταχῶς εἰς τὴν νῆσον δέουσονται. ἔτσι ἐφόρδυσαν καὶ τὰς σωτροφίας τῆς Οὐδυσσεύς, ὡσαν ὅπως δὲ ἦσαν σωηθισμῶνοι καὶ ὑποδέχονται τὰς ξύνας, τὰς Λαισεγόνας καπετοξόδου ὁ Ἡρακλῆς, ὅταν ἤλαυνε τὰς βῆς τῆς Γηρυόνου. μετὰ τὰς ἐδέχθη τὰς Ἰβήρας ἐκ τῆς Ἰαπωνίας, ὁδηγὸν ἔχοντας τὸν Σικανόν, εἶτα τὰς Σικελίας, τὰς ἐκ τῆς Σικελίας τῆς Ἰταλίας ἐλθούσας, μετὰ τὰς ἤλθον εἰς αὐτὴν οἱ Φοίνικες ἐκ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος, καὶ ἐκυρίδυσαν τὰς Αἰγιάλους αὐτῆς, τὰς ὁποῖους τελευταῖον ἐδίωξαν οἱ Ἕλληνες, οἱ τινες ἔφερον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον. καὶ πρῶτον ἄειζον τὴν νῆσον Βασιλεῖς αὐτῆς, καὶ Τύρανοι, εἶτα οἱ Καρχηδόνιοι ἐκυρίδυσαν τὸ φελαστότερον μέρος αὐτῆς, τὰς ὁποῖας ἐκβαλόντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἐκυρίδυσαν ἔτσι. ἔπειτα εἰς τὸν καιρὸν Ἰασηνῶν τῆς Αυτοκράτορος ἐλθόντες ἐκ τῆς Ἀφεικῆς οἱ Οὐαύδαλοι τὴν ἐκυρίδυσαν. τῆς ἐδίωξε Βελισσάριος ὁ Δεξὸς τῆς Ἰασηνῶν, ἔπειτα τὴν ἄεισαν οἱ Σαρακηνοὶ ἐλθόντες καὶ ἔτσι ἐκ τῆς Ἀφεικῆς. τὰς ὁποῖας τελευταῖον ἐξωστράκισε Γανκρέδος ὁ ἐκ τῆς Νορμανίας, τῆς ὁποῖα ὁ Ἐγκυρος Ῥωγέλιος, πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Ἀπυλίας καὶ Σικελίας ἀνηγορεύθη, ὡς εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς κεφαλαίας τῆς Ἰταλίας, καὶ χερδὸν τὴν αὐτὴν τύχην ἔλαβον ἡ Σικελία, φελαπλησίως μὲ τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως. ὡσαν ὅπως μετὰ τὰς Νορμανοὺς, ἔλαβον τὴν Σικελίαν ὁ δὲ Ἐγκυρος ὁ Αυτοκράτωρ, διὰ τῆς συνοικισίας τῆς Κωνσταντίας. εἶτα ὁ ἐκ τῆς Ἀνδεγαυίας Κάρολος, τῆς Μαμφρέδου καὶ Κορραδίνου καταδαμασθέντων. ἔπειτα οἱ Γάλλοι, τὰς ὁποῖας φονόσαντες οἱ Σικελοὶ εἰς τὰς λεγομένας Σικελικὰς Οὐάσπερας, ἀέλαβον Πέτρον τὸν Βασιλέα τῆς Ἀρράγωνίας, καὶ τελευταῖον διὰ τῆς συνοικισίας τῆς Φέρδινανδου τῆς Βασιλέως τῆς Ἀρράγωνίας, καὶ Ἰσαβέλλης τῆς Βασιλίσσης τῆς Κασιλίας ἠγάθησαν ἐ-

πειρα

πειρα τὰ Βασίλεια, καὶ ἐπομοίως ἡ Σικελία καὶ ὅσα ἄλλα ἦσαν ὑπὸ τὸ Βασίλειον τῆς Ἀρράγωνίας μετέπεσον εἰς τὰς Βασιλεῖς τῆς Κασιλίας τῆς Ἰαπωνῶν. Εἰς αὐτὴν τὴν Σικελίαν ἤλθον πολλαὶ Ἀποικίαι πρὸ τῆς ναυδαλώσεως ὁ β. Μεχμέτης τὴν Κωνσταντινέπολιν (ὁμοίως καὶ ἀφ' ἑτὴν ἐδαλώσεως, τὸσον αὐτὴν, ὅσον καὶ τὴν Πελοπόννησον, καὶ τὸ Δυρράχιον) Αὐτὴ καὶ ἄλλα μέχει τῆς νῦν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἰαπωνίας (νῦν δὲ εἰς τὸν αὐτῆς βασιλέα) ὑπέκεινται.

4. Διαιρεῖται παντὴ αὐτῆς ἡ νῆσος εἰς τρεῖς Ἐπαρχίας μεγάλας, τὰς ὁποῖας Οὐάδες καλεῖσιν, ἐκ τῆς ὁποῖων ἡ καθεμία φελεχει μίαν Γωνίαν ὀνομαστω, διὰ τῆς αὐτῆς Ἀκρωτεῖς. Πρῶτη λοιπὸν εἶναι Οὐάδης Δαίμονα, κοινῶς λεγομένη καὶ Βαλ δὲ Δέμονι. εἰς τὴν βορείαν Πλευρὰν αὐτῆς δέουσονται πόλεις, Κεφαλοιδίς, ἡτις καὶ Κεφαλήδιον λέγεται, καὶ Κεφαλώδιον, καὶ κοινῶς Τζιφαλῶ, μεθρόνον Ἐπισκόπον, ὑπὸ τὸν Μεσσήνης Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ μετὰ λιμένα κατὰ τὴν Τυρρηνικὴν Θάλασσαν. ἐκλήθη ἔπως αὐτὴ ἡ πόλις, ἡ ὁποῖα εἶναι ὄχυρα, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὡσαν ὅπως τὸ πρῶτον ἐκτίθη εἰς τὴν Κορυφὴν ὀποτόμου Πέτρας ὑπὸ Ῥωγέλιον, καὶ ἐκδόσεως ὀπιπολὺ εἰς τὴν Θάλασσαν, ὕπερον δὲ μετετέθη εἰς τὴν Γωνίαν ταύτης τῆς ὀποτόμου Πέτρας ὑπὸ Ῥωγέλιον τῆς Βασιλέως, ἀπέχει τῆς Πανόρου πρὸς ἀνατολὰς 49. μίλια, καὶ 90. τῆς Μεσσήνης. Θερμαὶ ἐπονομαζόμενα Ἰμεραι πρὸς διαφορὰν τῆς Θερμῶν, ἑτέρας πόλεως ἔσσης ἐν τῇ μεσημβρινῇ ἀκρῇ, καὶ ποτὲ κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἡρακλέως κατὰ τὸν Διόδωρον πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆς Ἰμέρα ποταμῆς, ὅς τις κοινῶς Τέρμινι καλεῖται, ὡσαν να εἴπῃς Θερμινός. ἡδαφίθη αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ Ἀννίβα τῆς Ἀρχιστρατήγου τῶν Καρχηδονίων. εἰς τὰς ἐκβολὰς τῆς αὐτῆς Ἰμέρα ποταμῆς, ἦτον καὶ Ἰμερα πόλις πλησίον τῶν Θερμῶν, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶν Ζαγκλαίων, καὶ ὑπὸ τῆς Ἀννίβα κατισκαφεῖσα, Πατεῖς τῆς Σπισχωρῆ Ποιτῆ, ἀφ' ἧς καὶ αἱ Θερμαὶ Ἰμεραι. Θερμαὶ δὲ, μετὰ

το

πόλις ἀναδιδόνται ἐπεὶ θερμὰ ὕδατα. ὁ Ἰμέρας ποταμὸς
 χωρίζει τὴν Βάλλε δι' Δέμονι τῆς Βάλλε Μαρζάρε, καὶ εἰς-
 βάλλει εἰς τὴν Τυρρήνικὴν θάλασσαν, πόρρω τῆ Παρόρμου
 πρὸς ἀνατολὰς 25. μίλια σχεδόν. Πάνται, κοινῶς
 Πάνται, πόλις ἐπὶ θαλασσίᾳ, μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου
 ὑπὸ τὴν Μεσσήνης Ἀρχιεπισκοπὸν, ἀφ' ἧς ἀπέχει 48.
 μίλια ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Ρωγέων Κόμητος μετὰ τὴν φυγὴν
 τῶν Σαρακηνῶν. Ταυδαίσι, καὶ Ταυδαίον, πόλις τὸ πάλαι
 Διάσημος, κτιθεῖσα ὑπὸ Ταυδάρη τῆς Λακεδαιμονίας,
 καὶ ἀπ' αὐτῆς ὀνομασθεῖσα, καὶ μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου,
 ταυρῶν Ἐρείπων, τῆς ὁποίας μέρος κατεπόθη ὑπὸ τῆς θα-
 λάσσης, φαινόμενον μέχρι τῆς νῦν τὸ Βάραθρον, μέγα καὶ
 φοβερὸν, λέγεται ταυρῶν Σαῦτα Μαρία δι' Τίνδαρι, ἀ-
 πέχει τὸν Παυτὸν 6. μίλια πρὸς νότον, καὶ 10. τῶν Μυ-
 λῶν πρὸς βορέαν. ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἐκλήθη καὶ τὸ
 Ἀκρωτήριον Ταυδαίον. Μύλαι, κοινῶς Μιλιάτσο, πό-
 λις ὀχυρὰ, ἐν Χερσονήσῳ κειμένη, ἢ εἰς τὸν αὐχένα αὐ-
 τῆς, ὁ ὁποῖος κοινῶς καλεῖται Κάπο δι' Μιλιάτσο, ἐναν-
 τίων τῶν Διολίων νήσων, ἀπέχει τῶν Πελάρων τῆς Ἀκρω-
 πείας 30. μίλια πρὸς δυσμὰς, 17. τοῦ Ταυδαίου πρὸς
 ἀνατολὰς, καὶ 50. τῆς Καταίνης πρὸς βορέαν. πρὸς αὐτὴν
 ὡς πόλιν τρέχει καὶ ὁ Μύλας ποτ. Διάσημος ἔγινεν αὐ-
 τὴ πόλις μετὰ τὸν θάνατον ὃς ἔλαβε Σηξτος ὁ Πομπηϊὸς
 ἐν τῇ λιμένι αὐτῆς ὑπὸ τῶν Αὐγούστων. μετὰ τὰς Μύλας
 εἶναι τὸ Φαλάκειον ἄκρον, κοινῶς Κάπο Ραζοκόλμο. τὸ
 δὲ Πέλωρον Ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δι' Φά-
 ρο καλεῖται, εἶναι εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκρην τῆς Σικελίας,
 ὅπου ἀρχεται ἡ βορεία Πλάγρᾳ, ἑξανατίας τῆς Καλα-
 βρίας, ἀφ' ἧς ἀπέχει 6. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 20. τῆς
 Μεσσήνης πρὸς βορέαν, ὁμοίως πρὸς βορέαν ἀπέχει καὶ
 τῆ Παχυῶν ἄκρα 140. μίλια.

5. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν Πλάγρᾳ ταύτης τῆς Ἐπαρχίας,
 κατὰ τὸν Πορθμὸν εἶναι ἡ Μεσσήνη, κοινῶς Μεσσίνια,

πόλις πρωτεύουσα, καὶ ὀρύχουρος, μεθ' ἑρόνον Ἀρχιεπι-
 σκόπου, καὶ μεθ' ἑρόνον χωρητικώτατον, χήματος ἑπερομή-
 κης, διὰ τὰ ὄρη ὑφ' ὧν συστέλλεται. ἔχει Πρωτεύουσα μέ-
 γαλῶτατα δίκην Κομῶν, εἶναι ὀχυρὰ μετὰ τέσσαρα Κά-
 στρα, καὶ μετὰ 14. Δόφους, ἀφίσταται τῆ Παρόρμου 150. μί-
 λια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 60. τῆς Καταίνης πρὸς βορέαν.
 αὐτὴ ἐκτίθη, καὶ ἐκλήθη ὀνόματι τῶν Μεσσηνίων, τῶν ὑπὸ
 τῆς Λακεδαιμονίαν νικηθέντων, οἱ τινες καταλιπόντες τὴν
 ἑαυτῶν Πατείδα, καὶ ἐλθόντες ἐν ταῦθα ἔκτισαν καὶ ἐκρά-
 τισαν αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ τῶν πολλῶν Πολιτῶν ταύτης
 φθαρσάντων ὑπὸ τῶν λοιμῶν ποτῶν, οἱ ἐναπολιφθέντες Μεσ-
 σηνιοὶ ἐδέχθησαν εἰς τὴν πόλιν τῶν τῆς Σαρνίτας ἐκείνης,
 οἱ ὁποῖοι εἶχαν πολεμήσει μετὰ τῆς Σαρακηνίας, οἱ δὲ Σαρ-
 νίται φονεύσαντες τῆς ἀρχαίας ἐνοπίους ταύτης, ἐκράτη-
 σαν ὑστέρον αὐτοὶ τὴν Μεσσήνην, οἱ τινες καὶ Μαμερτινοὶ
 ἐκαλεῖντο, ὀνόματι τῆς Μάρτε, δηλαδὴ τῆς Ἀρεως, ὑστέρον δὲ
 οἱ Σωμαῖοι εἶχασιν αὐτὴν τὴν πόλιν, ὡς ἑρόνον, καὶ
 κρησφύγετον, ἐναντίον τῆς Λιβυκῶν πολέμων. τελευτάου
 ληφθεῖσα αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, ἐλάβεθραῖθη
 ὑπὸ τῶν Νορμανῶν. εἶναι καὶ ταυρῶν τῶν Σικελίων. τινὲς θέ-
 λουσιν, ὅτι αὐτὴ τὸ πάλαι καλεῖτο Ζάγκλη, ἢ τοὶ Δρέ-
 πάνον, κτιθεῖσα ὑπὸ Ζάγκλη τῆς Γίγαντος, καὶ ἀνακα-
 φθεῖσα, ὑπὸ Ἀναξίλλου τῆς Τυρράννης τῆς Ρηγινῶν. καὶ
 ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ ἡ Ζάγκλη καὶ ἦτον ἕτερα πόλις
 τῆς Μεσσήνης, πλησιόχωρος ὅμως μετὰ αὐτὴν. Πόρρω τῆς
 Μεσσήνης 24. μίλια, εἶναι τὸ Ἀργεῖον Ἀκρωτήριον, τὸ
 ὁποῖον κοινῶς Κάπο δι' Σαῦτ' Ἀλέσιο καλεῖται, μετὰ κά-
 στον τὸ ἀρχαῖον ὄνομα φυλάττων. Σικαλέττα κάστρον. Ταυ-
 ρομενίον, κοινῶς Ταορμίνα, πόλις μεθ' ἑρόνον ποτῶν Ἐ-
 πισκόπου, καὶ μεθ' ἑρόνον, ἀπέχεσθαι τῶν ἐκβολῶν τῆς Ταυ-
 ρομενίης ποταμ. 6. μίλια πρὸς βορέαν, καὶ 33. τῆς Κα-
 ταίνης πρὸς τὸν Καυκίαν. ὁ Αἰγυαλὸς ταύτης τῆς πόλεως
 Κοπερίας ἐκαλεῖτο, εἰς τὸν ὁποῖον ἑξέρχεται ἡ θάλασσα κομ-
 μάτια

μάτια νηῶν πῶν καταβυθίζομένων ὑπὸ τῆς Χάρυβδος. ὁ Ταυρομενίος ποταμ., ὅς τις καὶ Ἀκισίνης λέγεται, καὶ Ἀσινῆς ὑπὸ τῆ Πλινίᾳ, καὶ κοινῶς Κανίταρα, ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς Αἴτνης τῷ ὄρει, πλησίον τῆ Ῥανδακίᾳ τῆς πόλεως, καὶ διὰ τῆ Ἀγρῆ τῶν Ταυρομενίων διερχόμενος, πίπτει εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. Κατάνη, καὶ Κάτινα, κοινῶς Κατάνια, πόλις ᾠθαλασσία, μεθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μόντις Ῥεγάλις Ἀρχιεπ., εἰς τὸν ἀπ' αὐτῆς καλούμενον Κατανικὸν Κόλπον, πλησίον τῶν ὑπαιρέων τῆς Αἴτνης τῷ ὄρει, τὴν ὁποίαν πόλιν βρέχει ὁ Ἀκισίνης ποταμ., ὅς τις κοινῶς Ἰεδιτζέλλο λέγεται, ἀπέχει τῶν Συρακυσῶν 40. μίλια πρὸς βορρῆαν. κατεφλογίδη αὐτὴ ἢ πόλις ὑπὸ τῶν φλογῶν τῆς Αἴτνης ἐν ἔτει 1669. ἢ Αἴτνη τὸ ὄρος λέγεται κοινῶς Μογγιβέλλο, διάσημος μὲ τὰς κρατῆρας καὶ τὰς φλόγας, ὅπως ἀγάζει, καθὼς καὶ ἐν ἔτει 1669. τέσσαρας πυρίνας ποτὸς ἐξερύξατο, διὰ τῶν ὁποίων ἐβλάφη καὶ ἐτέφρασε πολλές τόπες πλησιοχώρες, μάλιστα εἰς τὸν Ἀγρὸν τῆς Κατάνης, ὅπως ἐκάνησαν 15. Κάσρα. τὸ ὕψος ἐπέως τῷ ὄρει εἶναι μιλίων ὀκτώ, καὶ ἢ περιμέτρος 60., ἀφίσταται τῆς Κατάνης 15. μίλια, καὶ 50. τῆς Μεσσήνης. εἰς αὐτὸ τὸ πάλαι ἦτον Ἰερὸν τῆ Ἡφαίστου, ὅπου ἐτελοῦσεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς. εἰς τὴν Ὑπέρειαν τῆς Αἴτνης ἦσαν αἱ Κοντοεῖπαι, κοινῶς Τζουτέρβι, πόλις ποτὲ πλησιωτάτη, καὶ μεγίστη, ἣτις ἐκρημνίδη ὑπὸ τῷ β. Φεδερίκῳ τῷ Αὐγύστῳ, πανυῶ ὅμως δευ' φυλάττει τὴν ἀρχαίαν τύχην, ἐγγυὲς ἔσται τῷ Ἀδρανῆ ποταμ. 12. μίλια πρὸ τῶν Πατέρων, Ἀδρανὸν πόλις, πρὸς τὴν Ὑπέρειαν τῆς Αἴτνης, Ἀδερνο κοινῶς, ἣτις ἀφίσταται τῆς Κατάνης 16. μίλια, καὶ τῆ Ταυρομενίᾳ 42. πλησίον τῆ Ἀδρανῆ εἶναι Πάτερνον, κοινῶς Πατέρνο, πόλις ἐκ ἀφανῆς, κτιθεῖσα ὑπὸ Ῥωγείᾳ τῆ Κόμητος ἐναντίον τῶν Σαρακηνῶν, ἀπέχει τῆ Ἀδρανῆ 4. μίλια, καὶ ἄλλαι.

6. Δεύτερα Ἐπαρχία τῆς Σικελίας εἶναι, ἢ λεγομένη ὑπὸ τῶν Ἐντοπίων λα Βάλ δι Νότο, φελέχουσα μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς καὶ μεσημβρίας τῷ Πάχιμον Ἀκρωτήριον, κοινῶς Κάπο Πάσσαρο, τὸ ὁποῖον ἀφίσταται τῆς Μεσσήνης 60. μίλια πρὸς βορρῆαν, καὶ 140. τῆ Πελώρι Ἀκρωτῆρος πρὸς μεσημβρίαν τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς. Μετὰ τὴν Ἐπαρχίαν τὴν λα Βάλ δι Δέμονι, εἰς τὴν ᾠθαλασσίαν ἀκρᾶν, εἶναι Λεόντιον, κοινῶς Λεόντινι, πόλις καὶ μεγίστη, καὶ μεθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Συρακυσῶν Μητροπολίτῳ (ὅταν εἰς τὸν καιρὸν τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αὐτὴ ἦτον Μητρόπολις,) κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Ναξίων κατὰ τὸν Στράβωνα. ὁ θρόνος τῶν Δαισυργόνων, καὶ Πατεῖς τῆ Σοφισῆ Γοργία, ἀφίσταται τοῦ Αἰγιαλῆ 5. μίλια, 24. τῶν Συρακυσῶν πρὸς μεσημβρίαν, ὅσα καὶ τῆς Κατάνης πρὸς βορρῆαν. Αὐγύσα, κοινῶς Αὐγούσα, πόλις ᾠθαλασσία πρὸς ἀνατολᾶς, ὀχυρωτάτη με λιμένα χωρητικώτατον, καὶ καλώτατον, ἀπέχει τῆς Κατάνης 18. μίλια πρὸς νότον, καὶ 25. τῆς Συρακυσῆς πρὸς βορρῆαν, κεῖται αὐτὴ (ἣτις καὶ Εἰφανία ἐκαλεῖτο) ἐν Χερσονήσῳ, πλησίον τῆ Ταύρι Ἀκρωτῆρι, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δι Σάτα Κρότζε λέγεται, καὶ πρὸ τῶν Μακρῶν Ἀκρωτῆρι, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δέλλι Μαδῆλι λέγεται 24. μίλια πρὸς μεσημβρίαν. Τινὲς λογιάζουσιν, ὅτι αὐτὴ να εἶναι ἢ Ἰβλα, ἣτις καὶ Μεγαρίς ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ σφάλουσιν. ἐκτίθη αὐτὴ ἢ Αὐγύσα ὑπὸ τῷ β., Φεδερίκῳ τῷ Βασιλέως τῆς Σικελίας. Συρακῆσαι, κοινῶς Συραγῆσαι, πόλις τὸ πάλαι μεγαλωτάτη, σωισαμική ἐκ τεσσάρων Πόλεων, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Ἀκραδίνης, τῆς Τύχης, καὶ τῆς νήσου, κατὰ τὸν Κικέρωνα, τὸν Διόδωρον, καὶ τὸν Λίβιον, ἢ Περίμετρος ταύτης ἦτον σταδίων 180., ἢ τοῖς μιλίων 22., καὶ ἡμίσεως. εἶχε θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, πανυῶ ὅμως εἶναι πόλις μετρία, ὡσαύτ' ἐν νήσῳ τῆ Ὀρτυγία μόνον κειμένη, καὶ κύκλωθεν ἔχουσα τὴν θάλασσαν,

κὴ μίαν μόνω Πόρταν πρὸς τὸν Ἰσθμὸν, ὅπως ἐκτίθησαν
 κὴ δύο Προμαχεῶνες, μετὰ τὸν λιμένα, ὃ εἰς ὀνομαζόμε-
 νος Πόρτο Μαγγιῶρε, κὴ ὁ ἕτερος Πόρτο Πίνκολο, κὴ με-
 θρόνον Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Μόντις Ρεγάλις Ἀρχιεπίσκο-
 πῶν ἡ Χερσονήσος ἐκτεινομένη εἰς τὴν θάλασσαν, εἶδος
 νήσου ὑποτελεῖ. ἐν τῇ κορυφῇ ἔχει Φρέσιον Μανιάτζε λε-
 γόμενον, κὴ κύκλωθεν ἀχυράμενον διὰ τῶν σκοπέλων, εἰ-
 ναι μόνον ἀκρῶν τῶρα αὐτῇ ἡ πόλις διὰ τῶν οἴων ἀφίσα-
 ται τῆς Κατάνης 40. μίλια πρὸς νότον, κατὰ τὸν αὐτὸν κὴ
 τῆς Αὐγῆσης 23., κὴ 38. τῶν Παχύνων ἀκρῶν πρὸς βορέαν.
 αὐτῇ ἡ πόλις ἐδέχθη πολλὰς μεταβολὰς, ἐκυριώθη ὑπὸ
 τῶν Διονυσίων, κὴ ἄλλων Τυραννῶν. ὡς ἐκυριώθη ὑπὸ τῶν
 Ῥωμαίων, κὴ ἐν τελευτῇ, διεφυλάχθη ὑπὸ τῶν Ἀρχιμήδων με-
 τέχρῳ, κὴ ἐπιτηδεύοντα. τελευτήσθη ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Μαρ-
 κέλλων. κὴ μὴ θέλοντες αὐτῶν, ἐφονεύθη ὑφ' αὐτῶν στρατιῶται ὁ
 Ἀρχιμήδης. ἔφερον κατὰ τῶν Συρακυσῶν ὅπλα κὴ οἱ Ἀθη-
 ναῖοι, ἀλλ' ἀκρῶς ἐδυσύχησαν, πλανηθέντες ὑπὸ τῆς ἀμφι-
 βόλης φωνῆς τῶν Δωδωναίων Μαντείων, εἰπόντες αὐτοῖς: Σικι-
 λῶν οἰκίσειν ἔσται τὴν τὴν Σικελίαν νοῦντος, ἀλλὰ Λόφον
 τινὰ σμικρὸν ἔτι καλέμενον, πλησίον τῶν Ἀθηνῶν. Ἐλαμ-
 ψαν ἄνδρες ἀξιόλογοι ἐξ αὐτῶν, ὁ Ἰέρων, ὁ Θεόκλειτος, ὁ
 Φιλήμων, ὁ Ἐπίχαρμος, κὴ ἄλλοι. Νέητον, κοινῶς Νότο,
 λέγεται ἀπόμνη κὴ Νέα, κὴ Νέαι, κὴ Νέτον, κὴ Νέκτον ὑπὸ
 τῶν Πτολεμῶν, πόλις παλαιά, ὑπὸ τῆς ὁποίας ὀνομάζε-
 ται κὴ ἡ Ἐπαρχία, ἀφίσταται τῶν Παχύνων ἀκρῶν 18. μίλια
 πρὸς δυσμῶν, κὴ 24. τῆς Συρακυσῆς πρὸς νότον. εἰς τὴν
 Νοτίαν πλοῦραν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι Καμαρίνα,
 κοινῶς Καμαραῖα, πόλις πανυ κρηνησιακή, κτισθεῖσα
 ὑπὸ τῶν Συρακυσίων ἐν Ὀλυμπιάδι 45., μετὰ τῆς Συ-
 ρακυσῆς ἐπὶ 135., ὑπὸ τῶν ὁποίων ὑστέρων ἠδαφίθη, με-
 ταξὺ δύο πλησιοχώρων ποταμῶν, τῶν Οὐάνων, κὴ Ἰπόρων, ἡ-
 ποὶ τῶν Φρασκολαῖων, κὴ τῶν Καμαραῖων. πλησίον ταύτης εἰ-
 ναι κὴ λίμνη. Γέλα, ἡτις κὴ Τέρρα Νόβα λέγεται, πό-

λις σμικρὰ μὲν, ἀλλὰ κατοικημένη, εἰς τὴν θάλασσαν
 οἰαται τῆς Ἀφρικῆς Πελάγους, μετὰ τὸν Δεκάτη, ἀφίσα-
 ται τῆς Ἀφρικῆς 30. μίλια πρὸς ἀνατολῆς, κὴ 35. τῶν
 Συρακυσῶν πρὸς δυσμῶν, πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆς Γέλα ποτα-
 μητικῆς, ὅς τις ἀπ' αὐτῆς κοινῶς λέγεται Φίσις δι' Τέρρα
 Νόβα, κὴ τὰ λοιπὰ.

7. Τρίτη κὴ τελευταία Ἐπαρχία τῆς Σικελίας εἶναι λα-
 Βὰλ δι' Μάζαρα, τὴν κλησὶν λαβῶσα ὑπὸ τῆς Μάζαρα
 πόλεως, κὴ ἐκτεινομένη πρὸς δυσμῶν, ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸ
 Διλυβαῖον Ἀκρωτήριον, κοινῶς Κάπο Κοκκο, ὅπερ λίαν
 πρὸς δυσμῶν ἐκτείνεται τῶν λόγων τῶν λοιπῶν δύο πρώτων
 Ἀκρωτηρίων. αὐτῇ ἡ Μάζαρα πόλις, πρότερον ἦτον Κα-
 σέλλι κὴ Ἐμπόριον, πανυ εἶναι διάσημος, μετὰ λίαν χα-
 ρητικώτατον, κὴ ἀκρῶς ὀχυρὰ πρὸς τὸν Ποταμὸν ἔσται τῶν
 αὐτῶν ὀνόματος, μετὰ τῶν Θερμῶν, κὴ τῶν Διλυβαίων Ἀ-
 κρῶν, 30. μίλια ἀπέχεται τῶν Δρεπαίων πρὸς νότον, κὴ 55.
 τῶν Ἀφρικῶν πρὸς δυσμῶν. εἰς τὸν νότιον Αἰγιαλὸν ταύ-
 της τῆς Ἐπαρχίας ὀνομάζονται, Ἀκράγας, καλεμένη ὑπὸ
 τῶν Λατίνων Ἀφρικῶν, κὴ κοινῶς Γεργῶτι, πόλις τῶν
 παλαιῶν ὡς ἐφανέρωται, κὴ πλεσιωτάτη, τῆς ὁποίας τὸν πλε-
 τον ἐφανέρωσαν αἱ Οἰκοδομαὶ κὴ τὰ πολυτελέστατα δεῖπνα
 τῶν Ἀκραγαντίνων, ὡς τῶν ὁποίων εἶπεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς,
 ἢ ὁ Πλάτων: „Οἱ Ἀκραγαντῖνοι οἰκοδομοῦσι μὲν ὡς αἰ-
 βιωσόμενοι, δεῖπνον δὲ ὡς αἰετὸν τεθνηξόμενοι.“ Λέγει δὲ κὴ
 Τίμαιος, ὅτι ἔχρῳντο ἀργυραῖς λικυῖδοις κὴ σλεγγίσι,
 κὴ ἐλεφαντίναις κλίνας εἶχον ὅλας, κὴ ἄλλα πολλὰ ὡς τῶν
 πλεόντων κὴ τῶν τρυφῶν, κὴ τῆς φιλοξενίας αὐτῶν ἄδονται. ἐ-
 φήμισεν αὐτῶν τὴν πόλιν κὴ ἡ σκληρότης τῆς Φαλακίδος,
 ὅς τις ἔθεσε πρώτον τὸν Ἀρχιτέκτονα Ἀθηναῖον εἰς τὸν
 Βεν, τὸ τιμητικὸν ὄργανον ἔχει πανυ θρόνον Ἐπι-
 σκόπον ὑπὸ τὸν Πανόρμη Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφ' ἧς ἀπέχει
 85. μίλια, πρὸς Εὐρόστον, ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν Γελαίων
 100. ἐπὶ μετὰ τὴν Γέλαν, τῆς ὁποίας ἡ Περίμετρος ἦτον

10. μιλίων, ἢ εἶχε ποτὲ οἰκητὰς 800000., γίνεται εἰς αὐτῷ ἄλας κατὰ τὸν Σωλίον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ πῦρ λύεται, ἢ εἰς τὸ ὕδωρ σκάζει. Μότκα, ἢ Μότκα, ἢ κοινῶς Μόδικα, πόλις δὲρύχωρος, πρὸς τὸν Μοτυκανὸν ποτ., τὸν κοινῶς Εἰκλί, ἀφισαμένη τῷ Παχυῶς Ἀκρωτεῖς 20. μίλια πρὸς δυσμὰς, ἢ 5. τῷ Αἰγιαλῷ τῆς Ἀφρικῆς Θαλάσσης πρὸς βορέαν. Ἐγέσα, ἢ Αἰγέσα ὑπὸ τῷ Στράβ. ἢ Σεγέσα ὑπὸ τῷ Πτόλεμ., πόλις ποτὲ κτιθεῖσα ὑπὸ Ἐγέσα τῷ Τρωϊκῷ, ἢ διάσημος, πανυῶ Ἐρίπειον εἰς πῖν Κώμῳ, ὅπερ καλεῖται Βάρβαρα, ἢ σμακρά τῷ Ἐγέσα ἢ Ἐμπορεῖα, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κασέλ Ἀμάρ ὀνομάζεται. Κάλαια Βελώτα λέγεται ἢ ὁ Ἰσβερὸς ποτ., τῷ ἐπανυμίαν λαβῶν ἀπὸ τῷ Πολίσματος, τὸν ὁποῖον τινὲς λέγουσι νὰ εἶναι ὁ Σύσιος ποταμ., πλησίον τῷ Ἀγειρῶ τῷ Σελινῶς, κοινῶς Τέρρα δι Πέλιτζι, πόλις κρημνισμένη ὑπὸ τῷ Μεγαρέων, ἢ τῷ Φοινίκων, μεταξὺ εἶσα τῷ Ἰψα, κοινῶς Βελίκη, ἢ τῷ Σελινῶντος, κοινῶς Μαδίονι τῷ ποταμ. Θερμά Σελινῶντια, κοινῶς Σάκκα, πόλις ποτὲ ἢ Κολώνια, μεταξὺ τῆς Ἡρακλείας πρὸς ἀνατολάς 20. μίλια, ἢ τῆς Σελινῶντος πρὸς δυσμὰς 18. Λιλυβαίων πόλις ποτὲ δεισοκομική εἰς τὸ Ἀκρωτεῖον τῷ αὐτῷ ὀνόματος καὶ ὀχυρωτάτη, ἣτις ὑπέφερε δεκαετὴ πικρὴ κλωσιν τῷ ἔχθρῳ, κατὰ τὸν Διόδωρον, εἰς μάτῳ ἐκοπίασαν ποτὲ οἱ Ῥωμαῖοι νὰ ἐμφράξουν τὸ εἶμα τῷ λιμένος αὐτῆς ἐκ τῷ κρημνισμάτων αὐτῆς ἐκτίθη ἡ Μάρσαλα πόλις, ὡς τινὲς λέγουσι, ἢ ὁποῖα ἀπέχει τῷ Πανόρμου 60. μίλια, τῷ Δρεπάνῳ, 12. πρὸς νότον, ἢ 18. τῆς Μαζάρας πρὸς τὸν Καικίαν, εἶναι αὐτὴ πῶμα θαλασσία, ἢ ἔχει λιμένα δὲρύχωρον, τῷ ὁποῖοι τὸ εἶμα ἐφράξεν ὁ εἶ. Κάρολος.

8. Ἐκείθεν πρὸς βορέαν εἶναι Δρέπανον, κοινῶς Τράπανο, πόλις ὀχυρωτάτη πῶμα θαλασσία, με Φρέλιον ἰχυρόν, λὰ Κολεμπάρα λεγόμενον, ἢ με λιμένα χωρητικώτατον,

τατον, τὸν ὁποῖον περικλείει ἡ πλοῦρά τῆς Χερσονήσου, εἰς τῷ ὁποῖαν κεῖται, ὑπὸ τῆς Ἰπωρείας τῷ Ὄρους τῷ Ἁγίῳ Ἰβλιανῷ, οὕσα τὸ πρότερον ἐν τῇ Ἐρύκῃ τῷ Ὄρει, τῆς ὁποῖας πανυῶ θεωροῦνται τὰ ἴχνη, ἀφίσταται τῷ Λιλυβαίῳ Ἀκρωτεῖς 12. μίλια, καὶ 60. τῷ Πανόρμου πρὸς νότον, 22. δὲ τῆς Μαζάρας πρὸς βορέαν, ἐκλήθη ἀπὸ τῷ Αἰγιαλῷ αὐτῆς, γῆμα Δρεπάνῳ ἔχοντος, ὅπερ ἀλιθίζεται Κωράλιον κάλλιτον. εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν ἔσησε ποτὲ τὸν θρόνον τῷ Ἀμίλιας Βάρκας ὁ Πατὴρ τῷ Αντίβα, ἐναντίον τῷ Ῥωμαίων, ἢ δυναμώσας αὐτῷ, ἐφυλάχθη ἐκεῖ πολυῶ καιρὸν, ἕως ἀποῦ διὰ προσαγωγῆς τῷ Καρχηδονίων, ἔκαμον συμβιβάσεις μετὰ τὸν Δουκάτιον τὸν νικητῷ, πλησίον αὐτῆς ἦτον Ἐρυξ, πόλις ποτὲ, πανυῶ Κώμῳ, Τράπανο δὲλ Μόντε καλεσμένη 3. μίλια ἀφισαμένη τῷ Δρεπάνῳ πρὸς ἀνατολάς. τὸ Ὄρος εἰς τὸ ὁποῖον κεῖται, λέγεται πανυῶ Μόντε δι Σαῦ Γουλιανῷ, ἐκλήθη ἀπὸ Ἐρυκος τῷ κτίτορος τῷ Τίῳ τῷ Ποσειδῶνος ἢ τῆς Ἀφροδίτης, ὀλίγον πρότερον τῷ ἐρχομῷ τῷ Δαιδάλε εἰς τῷ Σικελίαν κτιθεῖσα. Εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρος ἦτον ἢ Ναὸς τῆς Ἀφροδίτης πολυθρήλυτος, ἢ ὁ τάφος τῷ Ἀγχύσα. ἄλλοι λέγουσι, ὅτι αὐτῷ τῷ πόλιν τῷ Ἐρυκα, ἢ τῷ Αἰγέσα, ἢ τῷ Ἀταλλαν, ἐκτίσεν ὁ Αἰγέσης ὁ Τίος τῷ Κεμισῶ, καὶ μιᾶς τῷ θυγατέραν τοῦ Φαινοδάμαντος Τρωός. Πανόρμος, κοινῶς Παλέρμο, πόλις μεγαλωτάτη, ἢ ὠραιωτάτη ἢ Μητρόπολις ἀπάσης τῆς Σικελίας, εἰς πῖν ὁποῖαν ἔχει τὸν θρόνον τῷ Ἀνθύπατος, κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Φοινίκων, περὶ τῆς χρόνης τῆς ἐλλάσεως τῷ Ἑλλήνων εἰς τῷ Σικελίαν κεῖται εἰς τῷ βορείαν ἄκραν, πλησίον τῷ ἐκβολῶν τῷ Ὄρέθῳ ποταμ. ἔχει θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἢ Παλάτιον βασιλικόν, ἢ κάστρον ὀχυρόν, ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν Ἰσπανῶν, ἀφίσταται τῆς Μόντε Ρεάλε πόλεως 4. μίλια πρὸς βορέαν, 60. τῷ Λιλυβαίῳ ἄκρα πρὸς τὸν Καικίαν, 140. τῆς Μεσσήνης πρὸς δυσμὰς, καὶ 150.

τῆ Πελάρε Ἀκρωτεία. Μόνε Ρεγάλις, ἢ τὸ Ὄρος βασιλικόν, κοινῶς Μόντε Ρεάλε, πόλις κτισθεῖσα ἐν Ὄρει βασιλικῶς, ὑπὸ τῆ β'. Γαλιέλμω τῆ Βασιλείας τῆς Σικελίας, καὶ μετὰ πολλὰς εἰσόδους πλατιθεῖσα, ἐτιμήθη δι' αὐτῆ καὶ μετὰ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ὑπὸ τῆ γ'. Δευτέρη τῆ Πάπα καὶ τῆ ἐξῆς· καὶ αὐταὶ μετὰ αἱ ρηθεῖσαι πόλεις εἶναι Παραθαλάσσιαι.

9. Μεσόγειοι πόλεις τῆς Σικελίας, ὀλίγα τανυῖ δὲ εἰσπρόνται, οἷον εἰς τὴν Βάλ δι Νότο Ἐπαρχίαν, Κάλια τῆ Ἰέρωνος, κοινῶς Κάλιατι Γιρῶνε, πόλις κειμένη ἐν δον Ὄρων, κτισθεῖσα ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς καταστροφείσης Ζωτικῆς πάλης, πλησίον τῆ Ἀλάτρε ποτ., ἅς τις ἐκείθεν 25. μίλια εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἀφελικὴν Θάλασσαν· εἰς δὲ τὴν Βάλ δι Μάζαρα, Κάλιατι, κοινῶς Γάλιατι, πόλις μεταξὺ τῶν Παικτῶν πορὸς δυσμῶς, καὶ τῆ Τρένε πορὸς Εὐρον. καὶ ἄλλαι ἀρχαῖαι πόλεις Μεσόγειοι τῆς Σικελίας ἦσαν, οἷον Ἀγυεῖον, ἢ Ἀγυεῖον, κοινῶς τανυῖ Σαὺ Φιλίππο δ' Ἀγυρῶνε, εἰς ὑψηλὸν λόφον δεισοκομῆν, 10. μίλια τῶν Κενταυρείων πορὸς δυσμῶς, περὶ φημος διὰ τοῦ Πολίτη αὐτῆς Διοδώρου τῆ Ἰσορικοῦ. Ἀσγῶρος, κοινῶς Ἀτζαρο, μεταξὺ τῆ Ἀγυεῖας, καὶ τῆς Ἰννης. Ἐννα, κοινῶς Κάστρο Ἰαννα, δεισοκομῆν εἰς ὑψηλὸν τόπον, ἀπέχουσα τῆ Ἀγυεῖας 13. μίλια πορὸς μεσημβρίαν, κύκλωθεν ταύτης ἦσαν Δάση, καὶ Δίμναι, καὶ Λειμῶνες χαριέστατοι μετὰ τῆ αὐτῆ. Ἀπ' αὐτῆ τῆ τόπε ἤρπαξεν ὁ Αἰδωνάος Περσεφόνειω τὴν θυγατέρα τῆς Δήμητρος· καὶ ταύτης ἦσαν καὶ ἄλλαι πόλεις πολλοτάται. εἰς τὴν Βάλ δι Νότο εἶναι Ὀδίαεῖα Διμῶν, καὶ Ἀκρωτήριον, κοινῶς Πόρτο δι Πάλλο, καὶ Κάπο· ἀπέχον τῆ Παχίως ἄκρη 8. μίλια πορὸς δυσμῶς. ἐκλήθη ὑπὸ τῆ Ὀδυσσεώς, ὡσαύτ' ἄταν ἐπλασάτο εἰς τὴν Σικελίαν, ἐφοβάτο κατ' ὕπνου διὰ τὴν Ἐκάβην, ἃ τῆ πρώτος, αὐτὸς βαλὼν λίθους κατ' αὐτῆς. ὅθεν ἢ Ἐκάβη ἐφόνετο κατ' ὕπνον εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἐφόβη-

ζε, φαντασμάτων ἔσα φοβερῶν αἰτία, χαλκόπες, καὶ ὀφιδῆς, καὶ τεραπιδῆς, αὐτ' ἔ' Ἰερὸν Ἐκάτης ἰδρύσατο, καὶ κεινοτάριον Ἐκάβης. εἰς αὐτὴν τὴν Σικελίαν μυθεύονται προσέτι οἱ Ποιταῖ, νὰ ἐπολέμισεν ὁ Ζεὺς μετὰ τὸν Τυφῶνος, τὸν ὁποῖον καὶ Δαίμονα ἑκατοντακέφαλον λέγουσι, καὶ κεραυνώσας αὐτὸν ἀπειταρτάρωσεν· ἀλλὰ ταῦτα ἀληθοειδῶς ἐνοόμενα, Τυφῶν λέγεται ὁ τύφος, καὶ ἡ κεινοδοξία, Ζεὺς δὲ ὁ σώφρων λογισμὸς, ὁ καταδαμάζων τὸν τύφον, καὶ τὰ λοιπὰ ἀνεκτὴ προσέτι εἶναι ἢ Σικελία, καὶ διὰ τῶν μύθων τῆς Σκύλλης, καὶ Χάρυβδος· καὶ περὶ μετὰ τῆς Σκύλλης μυθολογῶσιν, ὅτι τὸ πρότερον ἦτον Γαυὴ δὲ πρεπῆς, σιωδελισκομένη τῷ Ποσειδῶνι, τὴν ὁποίαν ζήλοτυπήσασα ἢ Ἀμφιτείτη, καὶ φάρμακα ἐμβαλεῖσα τῇ Πηγῇ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε σπηλαιαν ἢ Σκύλλα νὰ λήεται, μετεβλήθη δι' αὐτὸν τῶν φαρμάκων εἰς θηρίον ἐξ κεφαλῆς ἔχον, Κάμπης, Κυμὸς, Λέοντος, Γοργώνης, Φαλαίνης, καὶ Ἀνδράπης, καὶ δώδεκα πόδας, καὶ τὰ λοιπὰ· ἐκατόικει δὲ εἰς τὸ Σικελικὸν πέλαγος, κατατρώγασα μερικὰς τῶν πλεόντων ἐκείσε. ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς κατὰ τὸν Πορθημόν, ἐλαύων τὰς Γηρνονείας Βῆς ἐξ ἐρυθείας, ἤρπαξεν αὐτῆ ἢ Σκύλλα μερικὰς Ταύρας αὐτῆ, καὶ τὰς ἐφόνεσε. διὰ τῆτο καὶ αὐτῆ φονδεται ὑπὸ τῆ Ἡρακλέους. ὁ δὲ Πατὴρ ταύτης ὁ Φόρκυς κατακαύσας αὐτὴν μετὰ λαμπάδας, καὶ βράσας αὐτὴν, πάλιν τὴν ἐζωοποίησε. ὑπὸ δὲ τῆ Τζέτζε, ἄλλως μυθολογεῖται, ὅτι ἢ Σκύλλα ἦτον θυγάτηρ Νίσσε τῆ μεγάλου, ἢ ὁποία κόψασα τὴν χρυσὴν αὐτοῦ τείχη, εἰς τὴν ὁποίαν δεισκέτο ἅπαντα ἢ θυάμις αὐτοῦ ὡσαν καὶ τοῦ Σαμφῶν, τὸν ἔκαμν ἀνδ' ἀνδρείας, καὶ θυάμης· ὅθεν καὶ ἐφονδῆθη ὑπὸ τῆ Μίνως. διὰ τὸ ὁποῖον μεταγνήσασα καὶ αὐτῆ, ἐκρεμάθη ὑπερον ἐκ τῆς πύρας τῆς κηλὸς ἐκείνης, καὶ κρεμασμένη ἐσύρνετο διὰ τῆ πελάγους, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸ παρονομάθη. ἀλλὰ ταῦτα, ἢ ὅτι μύθοι εἶναι, ἢ ἄλλως πως ἔχουσιν ἔδεν ὅπῃ τῆ παρόντος.

Τὸ ἀληθές ἔχει ἕως, ἢ Σκύλα εἶναι Σπόπελον, ἢ ἀκρὰ τῆς Καλαβρίας, περὶ τὸ Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸν Πορθμὸν τῆς Σικελίας, ὑποκάτω τῆς ἁποίας εἶναι πέτραι πολλαί, καὶ μεγάλαι, ἀπὴλαια καὶ αἰτρα καὶ βαθυλάσσι τόπος ἔχουσαι, εἰς τὰς ὁποίας δρεῖσκονται θηεῖα θαλάσσια, ὅθεν καὶ ὁ τόπος κέινεται καὶ εἶναι κινδυλώδης. ὁμοίως καὶ ἡ Χάρυβδις, ἀκρὰ τῆς Σικελίας εἶναι ἀντικρὺ τῆς Σκύλλης, πλησίον τῆς Πελώρης Ἀκρωτείας, καὶ εἰς μακρὰν τῆς Μεσσηνίας πρὸς βορρῆαν, ἣτις κοινῶς Κάπο Φάρρο λέγεται, καὶ Γαλοφάρο. Χάρυβδις καλεῖται καὶ ἡ ἐν τῷ Πορθμῷ ταύτης θάλασσα, ἢ καταπίνουσα τὰ πλοῖα, τῷ ὀνομασίαν λαβούσα ἀπὸ τὸν ἄρπαγα καὶ δαμάτορα Χάρυβδιν, τὸν ὁποῖον κεραυνώσας ὁ Ζεὺς, βεβλόμενον τὰς βῆσ τῶν Ἡρακλέους ἄρπάσαι, κατέπνιξεν εἰς αὐτῷ τῷ θάλασσαν. ἀπ' αὐτῶν ἐρρέθη καὶ παροιμία: Θέλωντας νὰ φύγη ἀπὸ τῷ Χάρυβδιν, ἔπεσον εἰς τῷ Σκύλλαν. τρεῖσιν ἀπὸ τὸ εἶνα κακὸ, εἰς ἄλλο χειρότερον.

10. Μεταξὺ τῆς Ἰταλίας, καὶ Σικελίας ἀξίωμενται νῆσοι σμικραὶ αἱ λεγόμεναι τῆς Αἰόλου, ἢ Αἰολίαι, καὶ Ἡραισιᾶδες, ἀντικρὺ τῆς Τυνδαεῖς Ἀκρωτείας, καὶ μεταξὺ καὶ τῶν Μυλῶν καὶ τῆς Λευκαρίας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα. Λιπάρα, ἢ ὁποία ἔχει πόλιν τῆς αὐτῆς ὀνόματος, καλῶς ὠχυρωμένη, μετὰ Φρούριον ἰχυρὸν, καὶ μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεσσηνίας Ἀρχιεπίσκ., ἐκαλεῖτο πρότερον αὐτὴ ἢ νῆσος Μελιγενίς, καὶ καθ' ὅν χρόνον τὸ Δυρράχιον ἐκτίθη, εὐγάζε καὶ αὐτὴ φλόγας μεγάλας. παντὶ ὅμως δὸν ἀγάζει, ὡς περὶ καὶ ἡ πλησίον ταύτης Βελκανία. ἀπέχει τῆς ἀκρας τῆς Σικελίας πρὸς βορρῆαν 30. μίλια, καὶ 60. τῆς προσεχέστερας ἀκρας τῆς Καλαβρίας πρὸς δυσμᾶς. ἀπ' αὐτῆς καλεῖνται καὶ αἱ λοιπαὶ νῆσοι Λιπαρεῖαι, καὶ κοινῶς Ἰζολε δι' Λίπαρι, ἀπέχουσαι τῆς Σικελικῆς Πορθμῆς κατὰ τὸν Στράβ. 200. στάδια. Ἰερά, ἢ ὁποία κοινῶς Βελκανία, καὶ Βελκανία λέγεται,

γεται, πλησίον ἕσα τῆς Λιπάρας, εἰς διάστημα μιλίων 4. ἐκαλεῖτο πρότερον Θηρασία κατὰ τὸν Πλίνιον, αὐτὴ ἐρόγεται φλόγας. Στρογγύλη, κοινῶς Στρομπόλι, πυροβόλος καὶ αὐτὴ, ἀπέχει τῆς Λιπάρας πρὸς ἀνατολὰς 10. μίλια, ὅσα μίλια εἶναι καὶ ἡ αὐτῆς Περίμετρος. Διδύμη, κοινῶς Σαλίνε, ἀπέχουσα τῆς Λιπάρας 4. μίλια πρὸς βορρῆαν, καὶ Περίμετρον ἔχουσα μιλίων 12. αὐτὴ ἢ νῆσος ἀγάζει οἶνον, καὶ συμπυκνῶν. Ἰεσία, κοινῶς Πάναρι, πλησίον τῆς Διδύμης, καὶ 8. μίλια ἀπέχουσα τῆς Λιπάρας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ γυρίζει μίλια 6. καὶ Θέρμισσα ὑπὸ τῆς Στράβ. λέγεται, ἐκ τῶν θερμῶν ὑδάτων. Εὐκίσα, ἢ Εὐκίωδις, κοινῶς Αλικῆρ, ἀφίσταται τῆς Λιπάρας 20. μίλια, καὶ 7. τῆς Φοινικῆς πρὸς δυσμᾶς, καὶ 30. τῆς Εὐώνυμης πρὸς ἀνατολὰς, ἔχει ἐν ἑαυτῇ τινὰς καλύβας. Φοινικῆσα, ἢ Φοινικῶδις, κοινῶς Φελικῆρ, ἀπέχουσα τῆς Λιπάρας πρὸς δυσμᾶς 10. μίλια, ὅσων μιλίων εἶναι καὶ ἡ αὐτῆς Περίμετρος, καίτοι ὁ Στράβ. γράφει νὰ εἶναι αὐτὴ μεταξὺ τῆς Εὐκίσης ἀπὸ 20. μίλια, καὶ τῆς Διδύμας ἀπὸ 30. καὶ Εὐώνυμος, κοινῶς Οὔσινα, ἀπέχουσα τῆς Αἰγιαλῆς τῆς Σικελίας 60. μίλια, καὶ 60. τῶν λοιπῶν Λιπαρέων νήσων πρὸς νότον, καὶ Λιβόνοτον. εἰς αὐτὰς τὰς νήσους ἐξωρίθη ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τῶν ἀέμων, ὅπου ἔτυχον ἐλέως, καὶ χαρίων ὑπὸ τῆς Αἰόλης τὸν Βασιλέως τῶν ἀέμων, (παρ' ἧ καὶ Αἰολίαι ὀνομάθησαν) ὥστε καὶ τὰς ἀνέμους ἐγκατακλείψας ἐν τῷ ἀσκῷ ἔλαβε, μόνῳ δὲ τῷ Ζεφύρῳ ναυιλλόμενος, διὰ τῆς ὁποίου ἐπλόσεν ἐννέα νυχθημέρα, τῇ δὲ δεκάτῃ ἰδὼν τῷ ἑαυτῆ πατεῖδα τῷ Ἰθάκῳ νήσον, καί τινὰς τῷ ἑαυτῆ οἰκίαν πυρπολῶντας, ἐκ τῆς κόπης καὶ τῆς ἀγανακτήσεως ἀπεκοιμήθη, οἱ δὲ σωτῆροι τοῦ λογιᾶσαντες εἰς τὸν ἀσκὸν νὰ εἶναι χρυσίον (καθὼς καὶ πῶρα συνηθίζουσιν οἱ συνοπίται τῆς Ἰθιακοῦ, καὶ Πυλαρινοῦ) λύκσι τὸν ἀσκὸν, καὶ δὲθὺς ἐξεληθόντες οἱ ἀνεμοὶ, καὶ ἀντιπνύουσιν τὰς ἀνέμους, πάλιν εἰς τὰς

Αἰολίας νήσους ἀκόντες ὑπέσρεψαν, φερόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, τὰς ὁποίας ἰδὼν ὁ Αἰολός, δυσμενῶς ἀπέπεμπε τὸν Ὀδυσσεύα, λέγων.

„ Ἐρρ' ἐκ Νήσου θάσσον ἐλάχισε ζώντων.

„ Ἐρρ', ἐπεὶ Ἀθανάτοισιν ἀπέχθόμετος, ἐνθάδε ἰκανοίς.

Οὗτος ὁ Αἰολός Υἱὸς ἦτον τῷ Ἰππότῃ, Βασιλεὺς τῆς Ρηγίης τῆς Ἰταλίας, ἀστρονομικώτατος, καὶ μαγικώτατος, καὶ πολυπείρος, ὁ ὁποῖος ἐφρόντιζε καὶ ἠξόβρη πλέον τῶν ἄλλων περὶ τῶν ἀνέμων, καὶ καὶ ἀπολέγει περὶ αὐτῶν, χάριν τῶν ναυτιλλομένων ὅθεν ἐκλήθη: Δεασότης τῶν ἀνέμων ὥστε καὶ τὰς δέμη καὶ εἰς τὸν ἄσκον, καθὼς προσέτι ὁμοίως ἐκλήθη ὁ Ἀμακλειδής, ὁ Πρωτοκλής, καὶ ὁ Πρωτοκρέων. ἄφησε δὲ ὁ Αἰολός μόνον τὸν Ζέφυρον καὶ πνέει, ὡσανεὶ ὁ πᾶς αὐτὸς μόνος ἦτον χειρῶδες αὐτός, καὶ σύμφωρος εἰς τὸν πλῆν τῶν Ὀδυσσεύος, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἰστέον ὅτι οἱ περὶ αὐτὰ δεινοὶ λέγουσιν, ἀνίσως καὶ τινὰς ἐκδείρη δελφίνα, καὶ ποιῆσει αὐτὸν ἄσκον, τὸν ὁποῖον καὶ ἔχη πλησίον τῆς, καμνεὶ καὶ φυσᾷ ἐκείνον τὸν ἄνεμον, ὅπως θέλει.

II. Ἀντικρὺ τῶν Διλυβαίων Ἀκρωτείων, ἢ τῆς Μάρσαλα Πόλεως, κείνται αἱ Αἰγάδες νῆσοι, ἐν τῷ Ἀφρικῶ Πλάγῃ, μεταξὺ τῆς Σικελίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Καρθαγίνης, καλεῖσθαι κοινῶς Γοτθῶν, τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, δηλαδὴ Φορβαντία, κοινῶς καλεσμένη Λεβούτζο, πρὸς τὴν Δρεπάνην τῆς πόλεως δεισοκομικήν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει 12. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 18. τῆς Αἰγῆσης Νήσου, αὐτὴ καλεῖται καὶ Φορβαντία. ἢ Ἰερά, κοινῶς καλεσμένη Μαρῆταμο, ἀπέχουσα τῶν Δρεπάνων τῆς πόλεως πρὸς δυσμὰς 30. μίλια· γεννᾶται εἰς αὐτῶν θυμὸς πολλότατος. καὶ ἢ Αἰγῆσα, κοινῶς Φάβογναία, μεταξὺ ἑσῶ τῆς Ἰεράς, καὶ Φορβαντίας, 10. μίλια ἀπέχουσα ἑκατέρας, καὶ 20. τῶν Δρεπάνων τῆς πόλεως πρὸς τὸν Ἀφρικόν, τῶν δὲ τῶν Πτολεμαίων Πακωνίων, τινὲς λέγουσι καὶ εἶναι ἢ κοινῶς

τῶς λεγομένη Παντολαρέα, καὶ ἄλλοι ἢ Λέβικα, καὶ ἄλλοι ἢ Πορτζέλλη, ἀλλὰ δὲν συμφωνοῦσι καθ' ἣν θέσιν ὁ Πτολεμαῖος αὐτῶν τίθησι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ΙΑ.

Περὶ τῆς Σαρδῆς Νήσου, ἢ τοῦ τῆς Σαρδινίας.

I. Δευτέρα Νῆσος κατὰ τὸ μέγεθος μετὰ τῶν Σικελίων εἶναι ἢ Σαρδῶν, κοινῶς λεγομένη Σαρδίνια, καὶ ὑπὸ τῶν Ἰαπωνῶν Τζερδονέ, τῶν ὀνομασίων λαβῆσα ἀπὸ Σαρδανός τῶν Τίε τῶν Ἡρακλέους, ἔσονται καὶ πρότερον καὶ ἐκαλεῖτο Σανδαλιώτης, καὶ Ἰχνῆσα, ἀπὸ τῆς τῆς τόπῃ θέσεως, ἢ κατὰ τὸν Βόχαρτον, Σάραδα τῶν ἀνόμαστων, ὅπως θέλει καὶ εἰπῆ Ἰχνιον. Αἱ πρῶται ἀποικίαι, ἐσάθησαν εἰς αὐτῶν τῶν νήσων ἐκ τῆς Καρχηδόνος. Περιέχεται ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Τυρρηνικῆς Πελάγῃ· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Ἀφρικανῆς, ἢ τοῦ Λυβικῆ· ἀπὸ Δύσεως ὑπὸ τῆς παρ' αὐτῆς ὀνομαζούσης Σαρδῶν Πελάγῃ· καὶ ἀπὸ βορρῆος ὑπὸ τῆς μεταξὺ αὐτῆς, καὶ τῆς Κύρνης Πορθμῆ.

2. Ἡ Περίμετρος ταύτης τῆς νήσου μόλις εἶναι 500. μιλίων, ἢ τελευτήσων 450., τὸ δὲ Μῆκος ἀπὸ τῆς βορρῆος ἐπὶ νότον μιλίων 170., τὸ δὲ μείζον Πλάτος αὐτῆς, μιλίων 90. διαιρεῖται τῆς Κύρνου, ἢ τοῦ τῆς Κόρσικας διὰ τῆς Πορθμῆς, μιλίων τὸ Πλάτος ὄντος 8. πρὸς βορρῆαν· ἀφίσταται τῆς Ἐλλάδος Νήσου τῶν Βαλεάρεων, μίλια σχεδὸν 400., τῆς δὲ Σικελίας 234. Ἀυτὴ ἢ νῆσος εἶναι καρποφόρος, σιτοφόρος καὶ εὐφορος, διὰ τῆτο καὶ Μακαρία, καὶ Ὀλβία λέγεται, ἢ δὲ πλεοναὶ ταύτης ἢ πρὸς βορρῆαν, καὶ τῶν Ἰταλίων ἀντικρὺζουσα, εἶναι τραχεῖα, καὶ οὐκ ἢ. ὁ αἶρ αὐτῆς ὁ μεταξὺ τῶν Ὀρῶν, εἶναι μεμολυσμένος, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λοιμῶνής. δὲν γεννῶνται εἰς αὐτῶν, ἢ τῶν Ὀφείων, οὐτὲ Λύκοι, ἀλλὰ μόνον Ζωοφίοντι παρό-

παρόμοιον τῆ Ἀράχνη, τὸ ὁποῖον Σολίφρα οἱ Λατίνοι καλεῖσιν, ὡσαύτ' ὅπῃ φύγει ἐκ τῆ Ἡλίας, καὶ δέισκεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς Μεταλλείας τῆ Ἀργύρα, (ὡσαύτ' ὅπῃ ἡ Γῆ αὐτῆς ἔχει ἀργύριον,) βλαπτικώτατον εἰς τὰς ἀπερισκέπτως ἐπ' αὐτὸ καθεζόντας. γεννᾶται εἰς αὐτῶν καὶ ὀλεθρικὸν χόρτον, ἡ Σαρδανία Βοτάνη, παρομοία ἔσα μὲ τὸ Ἄπιον, τῶν ὁποίων αὐτὴν φάγη, συσπλημένων τῶν ῥόδων, ὑποθνήσκει ὡσανεὶ γελώντας, πᾶρ ἡ ἐκράτησε καὶ παροιμία: Σαρδάνιος γέλας. ἔχει αὐτῆ ἡ νῆσος καὶ Πηγὰς ὑδάτων θερμῶν, καὶ ὑγιεινῶν, τὰ ὁποία βοηθοῦσιν εἰς τὰ συσπλησμένα ὅσα, εἰς τὸ φαρμάκον τῶ ἀνωθεν Ζωυφίων, εἰς τὰ πάθη τῶ ὀφθαλμῶν, καὶ εἰς ἄλλα.

3. Πρῶτοι ὅπῃ ἔφερον Ἀποικίας εἰς αὐτῶν τῶν νήσων, ἦσαν, Σάρδων ὁ Υἱὸς τῆ Ἡρακλέους, ἐκ τῆς Λιβύης, καὶ Νόραξ ὁ Υἱὸς τῆ Ἑρμῆ ἐκ τῆς Ταρταρῆ πόλεως τῆς Ἰταλίας. ὁμοίως καὶ ὁ Ἰόλαος, ἀπὸ τῆ ὁποίας ἐκλήθησαν οἱ οἰκουῦτες Ἰολαεῖς, εἴτα Ἰλιεῖς, καὶ Λοκροί. ἦλθον εἰς αὐτῶν τῶν Νήσων καὶ οἱ Κόρσοι ὑπερον τῶν ἄλλων οἱ Καρχηδόνιοι, τὰς ὁποίας διώξαντες οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὸν πρῶτον Λιβυκὸν πόλεμον, ἐπρόθεσαν εἰς τὸ Βασιλείον τῆς καὶ αὐτῶν, μείνασαν ὑπ' αὐτῆς ἕως ὅπῃ ἀρχισεν ἡ Ῥωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία νὰ κλίνη. διότι τότε ἐλθόντες οἱ Σαρακηννοὶ κατ' αὐτῆς, τῶν ἐκυρίωσαν. τῶν διωχθέντων ὑπὸ τῶν Γενεβυσίων, καὶ Πισαίων, μεταξύ τῶν ὁποίων ἐστάθη φιλονεικία πρὸς αὐτῆς μερικὸν καιρὸν, ἕως ὅπῃ τελευταῖος ὁ ἡ. Βονιφάτιος ὁ Πάπας λαβὼν αὐτῶν ἐκ τῶν ἀνωθεν δύο ἀντιπολεμῶν, τῶν ἔδωκεν εἰς τὸν β'. Ἰάκωβον, τὸν Βασιλέα τῆς Ἀρράγωνίας, ἐν ἔτει 1326., ὅς τις μετὰ διαφορὰς πολέμους τελευταῖον τῶν ἐκράτησεν, καὶ ἔκτοτε δέισκεται εἰς τὰς Βασιλείας τῆς Ἰταλίας μέχρι τῆς σήμερον, διοικουμένη ὑπ' αὐτῶν διὰ τῆ Ἀνθυπάτου αὐτῶν. παύ.

αὐτῶν τῶν Νήσων ἐτίμησεν ὁ β'. Φεδέρικος ὁ αὐτοκράτωρ εἰς τίτλον Βασιλείας. (α)

4. Τὰ ἔθνη ὅπῃ ἐκατοίκουν τὸ πάλαι εἰς αὐτῶν τῶν νήσων, κατὰ τὸν Πτολ. εἶναι ταῦτα, Τιβυλάτιοι, Κόρσοι, Κορακίνσιοι, Καεῖνσιοι, Κονουσιτανοὶ, Σολητανοὶ, Δεκκιδανήσιοι, Αἰσαρωνήσιοι, Κορνήσιοι, Αἰχιλλύσιοι, Ρουακλώσιοι, Κελσιτανοὶ, Κορπικλώσιοι, Κορπικλώσιοι, Σκαπιτανοὶ, Σικελώσιοι, Νεαπολίται, Οὐαλεντινοὶ, καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ εἰς αὐτῶν τῶν νήσων τὸ πάλαι ἦσαν πόλεις ὑπὸ τῶν ἑξουσιῶν τῶν Ῥωμαίων 42., αἱ ὁποῖαι τανῶν ἀνάγονται μόνον εἰς ὀκτώ. καὶ ὅταν ἀρχισεν ἡ Ῥωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία νὰ κλίνη, ἐδιαιρέθη ἡ Νῆσος εἰς τέσσαρα μέρη, δηλαδή εἰς τῶν Ἀρβορλωσίαν, Καλαριτανῶν, Γαλλοειτανῶν, καὶ Τερρῖτανῶν, ἡτις καὶ μείζων τῶν λοιπῶν ἦτον, καθεμία ἀπ' αὐτῆς ἔχουσα ἐδικὸν τῆς Ἡγεμόνα, τανῶν ὅμως διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ὑπὸ ποτ. τοῦ Κέδρου, καὶ τῆ Ἐύρσε, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ βόρειον μέρος λέγεται Ἐπαρχία, ἡ Ἀκρωπείον τοῦ Χρυσῆ Τόπη, καὶ κοινῶς ἰλ Κάπο δὲ Λογεδδῆ, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ πάλαι ἦτον Ἐπαρχία ἡ Τερρῖτανῆ, καὶ Γαλλοειτανῆ. τὸ δὲ νότιον μέρος λέγεται Ἀκρωπείον, ἡ Ἐπαρχία Καλαριτανῆ, καὶ κοινῶς ἰλ Κάπο δὲ Καυλιάει, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν ἡ Ἀρβορλωσία, καὶ Καλαριτανῆ Ἐπαρχία. καὶ εἰς αὐτῆς τὰς δύο Ἐπαρχίας, εἶναι Χῶραι, τὰς ὁποίας αὐτοὶ Ἐγκοντραδάς καλεῖσιν 27. καὶ εἰς ὅλην τῶν νήσων εἶναι 11. Διμύες, καὶ 94. Τερρῆς, ἡτοι Πύργοι πρὸς κατασκοπίαν.

5. Ποταμοὶ ταύτης τῆς Νήσου εἶναι ἔτοι, Τέρμας, εἰσβάλλον εἰς τῶν Θάλασσαν, κατὰ τῶν Δυτικῶν Πλευρῶν τῆς νήσου, ὡς περ καὶ ὁ Ἐύρσε κοινῶς Ἐύρσε, ὁ ἐξαιρούτος

(α) Τανῶν ὑπάκηται εἰς τὸν ἴδιον αὐτῆς Βασιλείας, ὅστις ἔλαβε τῶν τῶν Τίτλον πρὸς τὴν 1720. ἔτη.

ρετος ἀπάσης τῆς νήσου, τέρμων εἰς τὴν μέσῃ αὐτῆ, καὶ ὁ Ἴερὸς σμικρὸς ποταμὸς, ὃς τις κοινῶς Ὀρβο λέγεται, εἰς τὸ Τυρρηνικὸν Πέλαγος πίπτων, 12. μίλια πρὸ νότον ἀπὸ τῆς Ἀλεξίας, κατὰ δὲ τὴν Ἀνατολικὴν Πλευρὰν εἰσβάλλουσιν ὁ Σαπρὸς, ἢ καὶ Σαίπειος, καὶ ὁ Κέδερος, ἢ καὶ Κέδρος. Ὀρη δὲ ὀνόμασά αὐτῆς εἶναι τὰ φαινόμενα, κατὰ τὸ μέσῳγειον εἰς τὸ βόρειον μέρος, τὰ ὁποῖα κοινῶς Κασσέλλε λέγονται, κατὰ τὸν Ὀριτέλιον.

6. Μητροπολις τῆς Νήσου εἶναι ἡ Κάλαις, ἣτις καὶ Καραλλίς ὑπὸ τῷ Πτολμῷ λέγεται, καὶ κοινῶς Καυλιὰς, μετ' ἑθρόνου Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῷ Ἀνδραπάτῃ, καὶ μετ' Ἀιμῶνα χωρητικώτατον, εἰς τὴν Ἀφρικὴν Θάλασσαν, οὐ μακρὰν ταύτης εἶναι τὸ Κάλαιτανὸν Ἄκρον, ἀπέχει τῆς Ἀρβορέας 50. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 1500. Σταδία τῆς Καρθαγίνης κατὰ τὸν Στράβωνα. Οὐίλια, ἣτοι Κωμὴ τῆς Ἐκκλησίας, κοινῶς Ἰγκλέσια, πόλις νέα, ἐν τῷ Νοτίῳ Μέρει τῆς Νήσου κειμένη, ἀντικρὺ τῶν Κρημισμάτων τῆς ποτὲ διασημῆς πόλεως τῶν Σέλκων, μετ' ἑθρόνου Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καλάρεως Ἀρχιεπίσκοπον, ὅπου τῆς ὁποίας ἀπέχει 34. μίλια πρὸς δυσμὰς, εἶναι σμικρὰ, καὶ κακῶς κατοικημένη. Πάλμα Κάστρον, εἰς τὴν Δυτικὴν Πλευρὰν αὐτῆς, εἶναι Ἀρβορέα, κοινῶς Οὐίσαγνι, πόλις μετ' ἑθρόνον Ἀρχιεπισκόπου, 6. μίλια ἀφισαμῆν τῶν Αἰγυλιῶν, ἔχουσα Λιμῶνα χωρητικώτατον, πρὸς τὰς Ἐμβολὰς σχεδὸν τὸ Θύρον ποταμὸν, ἀφ' ἧς εἰσέρχεται εἰς αὐτὴν καὶ Κόλπος Ἀρβορωσίος λεγόμενος, καὶ κοινῶς Κόλφος ὁ Οὐίσαγνι, ἀπέχει ἀπὸ τῆς Κάλαις 45. μίλια, κατεπόλεμήθη ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν ἔτει 1639. δυσκόλως κατοικεῖται διὰ τὴν τῆς αἰῶνος δυσκρασίαν. Τινὲς λογιάζουσιν, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ Οὐσελλίς τῶν Ἀρχαίων, ἀλλ' αὐτὴ ἀπέχει ταύτης πρὸς μεσημβρίαν 10. μίλια, καὶ καλεῖται κοινῶς Οὐσελ, πόλις καὶ ταυτὴν λίαν σμικρὰ, ἔχει ὁμοίως ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀρβορέας Ἀρχιεπίσκοπον. Πύργος

γος Διβύσωνος, κοινῶς ταυτὴν Πόρτο Τόρρε, πόλις ποτὴ ἦτον αὐτὴ μεγάλη, εἰς τὴν Δυτικὴν Ἄκρην, ὅπου ἀρχεῖται ἡ Βορεία ἐκ τῶν Κρημισμάτων αὐτῆς, ἐκτίθη ἡ Σασσαίς, πόλις μεταγενεστέρα, ἀρύχωρος, μετ' ἑθρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀρῶνα, καὶ ὀλίγον ἄχυρὰ, ἀφίσταται τῶν Πύργων τῶν Διβύσωνος πρὸς μεσημβρίαν μίλια 8., τῆς Παραθαλασσίας Ἄκρας μίλια 18., καίτοι εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Νήσου. Βόσα, κοινῶς Βόσι, πόλις μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Τυρρηνικὸν Ἀρχιεπισκόπον, ἦτοι τὸν Σασσάρεως, κειμένη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν ἄκρην ἀφίσταται τῆς Σασσάρεως, 30. μίλια. Ἀλγάρειον, κοινῶς Ἀλγερ πόλις Παραθαλασσία, μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σασσάρεως Μητροπολίτην, ἀφ' ἧς ἀπέχει 18. μίλια. Κάστρον Ἀραγονιώσιον, κοινῶς Κασέλ Ἀραγονένσε, πόλις ἀρκῆτως ἀρύχωρος καὶ κατοικημένη, ἐν τῷ Βορείῳ μέρει ὄσα, μετὰ τὴν Κάλαις, Πρωτόκασα τῶν ἄλλων πόλεων, καὶ καλῶς ἄχυραμένη, ἔχουσα ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σασσάρεως Ἀρχιεπίσκοπον, ἐγγὺς τῶν ἐμβολῶν τῶν Ἀραγονιώσιων ποταμῶν ἀφισαμῆν, εἰς τὴν Παραθαλασσίαν ἄκρην μετ' Ἀιμῶνα χωρητικὴν 24. μίλια τῆς Σασσάρεως ἀφισαμῆν πρὸς βορρῆαν, 80. τῆς Ἀρβορέας, καὶ 100. σχεδὸν τῆς Καλάρεως ὁμοίως πρὸς βορρῆαν, ἐρρέθη ποτὲ καὶ Σίβηλα, καὶ Ἐμποείαι. Ἀπ' Ἀνατολῶν εἶναι Τέρρα Νόβα, ἣτις τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Φαυσανία, πόλις μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Τυρρηνικὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ταύτης ἡ Ἐπισκοπὴ ἠνώθη ὁμοῦ μετὰ τὴν Ἐπισκοπιὴν τῶν Ἐμποειῶν, ἦτοι τῶν Κάστρον Ἀραγονένσε, ἀφ' ἧς ἀπέχει 60. μίλια πρὸς Ἀνατολὰς, ὅσα καὶ τῆς Σασσάρεως, καὶ ἄλλαι αἰετὶ ταύτας, ὀνόματος ταπεινῆς. τὸ πάλαι δὲ διάσημοι ἦσαν ἡ Νέα Γερβίς, ἡ Ὀλβία, τὸ Πλέβιον, καὶ τὰ λοιπὰ.

7. Παράκεινται αὐτῶν τῶν Σαρδῶν Μῆσοι σμικρὰ πόλιν ὀνομάζεται, μάλιστα κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν αὐτῆς. ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς ὀνομάζονται ὑπὸ τῶν Πτολεμαίων ἔτω.

Φίπωνος Νήσος, κοινῶς καλεσμένη καὶ τὸν Ὀρτέλιον Ἴσο-
λα Ράσα, κατὰ δὲ τὸν Πινέτον Ἴσλα δὲ Φίγο, νήσος
σμικρὰ μεταξὺ τῆς Σαρδινίας καὶ τῆς Κόρσικας κειμένη.
Ἰλέα, ἥτις καὶ Αἰθάλη, καὶ Αἰθαλία λέγεται, καὶ κοινῶς
Ἐλβα, εἴρηται περὶ ταύτης. Νυμφαία, νήσος σμικρὰ με-
ταξὺ τῆς Ἰλέας καὶ τῆς Διαβατῆς. Ἡρακλέως νήσος, κοι-
νῶς Ἀσιναιία κατὰ τὸν Ὀρτέλιον, ἢ κατὰ τὸν Φραγκίσι-
κον Φάρα, Διναιία, εἰς τὴν Δυτικὴν ἄκρην τῆς Σαρδι-
νίας κειμένη. Διαβατὰ, κοινῶς Φαλέγα, κατὰ τὸν Βειέ-
τιον, νήσος σμικρὰ, ἐγγὺς τῷ Ἐρμαίου Ἀκρωτεῖς τῆς
Σαρδινίας, (τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο δέλλα Κάκκα λέγε-
ται, ἐγγὺς ὅν τῆς Ἀγγάρας πόλεως πρὸς δυσμᾶς.) ἀ-
πέχει αὕτη τῆς νήσου τῷ Ἡρακλέως, ἥτις παντὶ Ζανάρρα
κατ' ἄλλως λέγεται, 28. μίλια πρὸς Νότον, καὶ 15. τῷ
Γορδιτανῷ Ἀκρωτεῖς (τὸ ὅποιον κοινῶς δι' Μόντε Φαλ-
κάνε λέγεται, εἰς τὴν Δυτικὴν Πλευρὰν τῆς Σαρδινίας ὅν
κατὰ τὸν βορρᾶν, καὶ 20. μίλια ἀπέχον αὐτὸ τὸ ἄκρον, ἀ-
πὸ τῆς Σάουαελι πόλεως) Ἰεράκων Νήσος, κοινῶς Σαν-
Πιέτρο, πλησίον τῆς Μολουβδάδης νήσου, ἑξουαστίας τῆς
Σελκῶν τῆς ποτὲ πόλεως ἐν τῇ Σαρδινίᾳ. Μολουβδάδης
νήσος, κοινῶς Ἴσολα Πιῶα κατὰ τὸν Βειέτινον, κεῖται
σμικρὰ ἔσα εἰς τὴν Νοτίαν Ἀκρην τῆς Σαρδινίας. Φικα-
εἰα, κοινῶς Σερπεντέρα, ἢ κατὰ τὸν Κλυβέριον, Κολπ-
λάτζο, ἐν τῷ αὐτῷ χεδόν κείμεται καὶ αἱ δύο κατὰ πολλὰ
σμικραὶ, ἀφίσταται αὕτη τῆς Καλάρεως πρὸς Ἀνατολᾶς
20. μίλια. Ἐρμαία, κοινῶς Ταυολέρα, εἰς τὴν ἀνατολι-
κὴν ἄκρην ἔσα, ὅπως ἀρχεται ἡ Βορραία, πλησίον τῷ Κο-
λεμπαιεῖ Ἀκρωτεῖς. καὶ ἄλλαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΒ΄.

Περὶ τῆς Κύρως Νήσου, ἥτοι τῆς Κόρσικας.

1. Τρίτη καὶ σμικροτέρα τῆς ἄνω δύο ῥηθεισῶν Νήσων,
εἶναι ἡ Κύρως, Κόρσικα ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίαν λεγομένη,
τὴν ὀνομασίαν λαβῆσα ὑπὸ Κύρτου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἡρα-
κλέως, καὶ Βασιλέως ταύτης, ὡσαύτ' ὅτι πρότερον ἐκαλεῖτο
Τεράπιη. Κόρσικα τελευταῖον ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίας
οἰκησάντων Λιβύων, ἢ ἀπὸ τῆς Κόρσης Βουβέλης, γυ-
ραικὸς ἔσης ἐκ τῆς Λιγυρίας, ἥτις ἦλθεν εἰς αὐτὴν τὴν
νήσον, φέρουσα ἀποικίαν τῆς Λιγύρων. Περιέχεται αὕτη
ἡ νήσος ὑπὸ βορρᾶς, καὶ δυσμῶν ὑπὸ τῷ Λιγυρικῷ Πελά-
γῳ, ἀπὸ μεσημβρίας χωρίζεται τῆς Σαρδινίας νήσου με-
τὰ τὸν Πορθητὸν, ὅπως ὀνομάζεται Τάφρος, καὶ κοινῶς λέ-
γεται δι' Βορραίατζίο, πλατὺς ὢν μιλίων ὀκτώ, καὶ ἀπ' ἀνα-
τολῶν ἔχει τὸ Τυρρηνικὸν Πέλαγος, τὸ Μῆκος ταύτης τῆς
νήσου, εἶναι ὑπὸ βορρᾶς ἐπὶ μεσημβρίαν εἰς διάστημα μι-
λίων 110., τὸ δὲ Πλάτος ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς μι-
λίων 50., ἡ δὲ περιμέτρος αὐτῆς εἶναι μιλίων 280. ἀ-
πέχει δὲ τῆς Γένεας, 100. πρὸς νότον μίλια, 60. τῆς
Ἀλιγέρης πρὸς τὴν χειμερινὴν δύσιν, καὶ 65. τῷ Πλεμ-
μίνε πρὸς δυσμᾶς. Τὸ πάλαι αὕτη ἡ νήσος ἐδιαιρεῖτο εἰς
δύο μέρη, δηλαδὴ εἰς Βόρειον, Μαειανὸν καλεσμένον, καὶ
εἰς νότιον, Κασίνειον ἐπονομαζόμενον, παντὶ δὲ διαίρεται
εἰς πέντε μέρη, ἢ καὶ εἰς δύο μόνον, εἰς τὸ ἐδῶθεν τῆς
Ὀρῶν, καὶ εἰς τὸ ἐκεῖθεν τῆς Ὀρῶν καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον
περιέχονται 45. Χῶραι, ἅς τινες, οἱ ἐπιτοπιοὶ ταύτης λέ-
γεται Πιέβα καλεῖσιν· εἰς δὲ τὸ β'. 21. καὶ τὰ λοιπὰ.

2. Πρῶτοι ὅπως ὤρισαν αὐτὴν τὴν νήσον ἐσάθισαν οἱ
Τεσσοί, μετὰ ταύτης οἱ Καρχηδόνιοι, εἶτα οἱ Σαρακηνοί, τῶ-
ν διωχθέντων ἐκεῖθεν, ἐν ἔτει 1144. ἔμεινε τελευταῖον
εἰς τὴν ἑξουαστίαν τῆς Γεννησιῶν, εἰς τῆς ὁποίας μέχει καὶ

τῆ νῆσὶ ὑπόκειται, (α) καίτοι πολλάκις ἐπειράχθη ὑπὸ τῶν Πισίων, καὶ ὑπὸ τῶν Βασιλέων τῆς Ἀργωνίας. Ὁλη αὐτὴ ἡ νῆσος εἶναι ὀρεινὴ, τραχεῖα, καὶ δύσβατος, ὅθεν καὶ ὀλίγον δαδύμονη. οἱ κάτοικοι ταύτης, ἢτοι οἱ Κόρσοι, τὸ πάλαι ἦσαν ἄγροιοι, θηελῶδεις, κλέπται, καὶ ἀχρεῖοι, οἰκοῦντες εἰς Ὀρη, καὶ εἰς σκληρὰς τόπους· καὶ ἔθνη διαφορὰ κωμῶδον τίθεισιν, ὃ Πτολεμαῖος εἰς αὐτῶν.

3. Μητρόπολις ταύτης τῆς νήσου εἶναι τανῶν ἡ Βασία, ἔτι καὶ κοινῶς ὀνομαζομένη, ἀεισκομένη εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς νήσου, ὅπου τὸ πάλαι ἦτον τὸ Μαντινὸν· αὐτὴ ἡ πόλις ἔχει Φρέγιον ὄχυρόν, καὶ λιμένα χωρητικόν, εἰς τὸν Τυρρηνικὸν Αἰγιαλὸν, εἰς αὐτῶν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Διοικητῆ, ἢτοι τῆ Γοβερνάτωρος Γεννησιῶν, ἀφίσταται τῆ Ἰερῆ Ἀκρωτηρία ταύτης τῆς νήσου, (τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο Κόσο λέγεται) λίαν ἐκτεινόμενον πρὸς βορῆαν κατὰ τὴν Διγχεῖαν πρὸς Νότον 20. μίλια, καὶ 70. σχεδὸν τῆ Βοιφακίε πρὸς βορῆαν· εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εἶναι ἀκόμη Ἀλεεία, πόλις ποτὲ διάσημος, τανῶν Ἐρίπειον, τῆς ὁποίας ὁ Ἐπίσκοπος μένει εἰς τὴν πόλιν τῶν Κερβιανῶν, μεσόγειον οὖσαν. Εἰς τὸ Νότιον μέρος εἶναι Βοιφακίον, πόλις ὄχυρὰ μὲν λιμένα χωρητικόν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη καὶ ὁ Πορθμὸς λέ Βόικε δι Βοιφακίον. αὐτὴ ἡ πόλις ἐκαλεῖτο καὶ Πάλλα. Πόρτες Οὐέικς, κοινῶς Πόρτο Βέικιο, πόλις, καὶ λιμὴν, μὲ Κόλπον χωρητικόν, ἢτις ποτὲ ἐκαλεῖτο Ἀλίσα, κατὰ τὸν Βελέτιον. ἀπέχει τοῦ Βοιφακίε 15. μίλια πρὸς βορῆαν. Εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀκραν ἀείσκονται, Καλούϊον, κοινῶς Κάλβι, πόλις ὄχυρὰ, μὲ Φρέγιον ἰχυρόν διέκω Χερσονήσιν ἀεισκομένην, κύκλωθεν ἀπρόσιτον σχεδόν, ἀπέχει τῆς Βασίε πρὸς δυσμῶν 35. μίλια. καὶ 30. τῆ Αἰιάτσο πρὸς βορῆαν. Ἀ-

διά-

(α) Τανῶν ὑπόκειται αὐτῆ ἡ νῆσος εἰς τὴν Γαλιαν, πατρὶς τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος τοῦ Α'. ἀντοκράτορος τῶν Γάλλων.

διάκιον· κοινῶς Αἰιάτσο· πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πίσης Ἀρχιεπίσκοπον, ἢτις τὸ πάλαι Οὐρκίνιον ἐλέγετο. Εἰς τὸ μεσόγειον ταύτης κεῖται Κουεία, κοινῶς Κόρτε, πόλις ἐπὶ πέτρας ἰδρυμένη, ἐγγὺς τῆ Γόλα ποταμῶ, εἰς τὴν ὁποίῳ διατεῖβει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεείας, ἀφίσταται ταύτης 18. μίλια πρὸς δυσμῶν, καὶ 25. τῆ Καλαίε πρὸς ἀνατολῶν καὶ τῆ λοιπῶν.

4. Εἰς αὐτὴν τὴν Κόρσικαν νῆσον ὑποτελεῖ καὶ ἡ Καπραεία νῆσος σμικρὰ, κοινῶς λεγομένη λα Καπραία, ἀεισκομένη μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Τεσκίας, μὲ κάστρον ὑπὸ τῆς Γεννησιῶν, γυρίζει μίλια 18. ἀπέχει τῆς Ἀλιγέρης 36. μίλια, καὶ τοῦ Αἰγιαλῶ τῆς Κόρσικας 25., εἶναι ὀρεινὴ, καὶ κατοικημένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΓ'.

Περὶ τῆς Μελίτης Νήσου ἢτοι τῆς Μάλτας.

1. Τελειότατον μὲν αὐτῶν τῶν νήσων σωμαπαρθεύεται καὶ ἡ Μελίτη νῆσος, κοινῶς λεγομένη Μάλτα, ὡς ἴσημος καὶ ἀκερῆ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, κειμένη ἐν τῆ Ἀφεικῶ Πελάγει, μεταξὺ τῆς Σικελίας, καὶ τῆς ἰδίας Ἀφεικῆς, ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῶν Μελιτῶν, ὡσαν ὅπου εἰς αὐτὴν γίνονται πολλαὶ· αὐτὴ ὑπὸ μὲν τῆ Πτολεμῆ τίθειται εἰς τὰς ὠκεανιστάς νήσους τῆ Ἀφεικῆ, ὑπὸ δὲ τῶν μεταγενεστέρων Γεωγράφων εὐπαύθως, ὅτι διωχθέντων καὶ ἀπ' αὐτῆς τῶν Σαρακηνῶν, ὑπετάχθη καὶ αὐτὴ εἰς τὰς Βασιλείς τῆς Σικελίας, ὡς καποτέρω ρηθῆσεται· τὸ Μῆκος ταύτης τῆς νήσου εἶναι μιλίων 20., τὸ Πλάτος 12. καὶ ἡ αὐτῆς πλάτος 60. Ὁλη εἶναι σχεδὸν ἐπίπεδος, ἀλλὰ πετρώδης, καὶ ὑπὸ παντὸς ἀέρος πληττομένη, ἔχει πολλὰς Λιμένας ἀσφαλεῖς καὶ καλὰς, εἶναι καρποφόρος σίτου, λίου, λάδικου, ἢτοι γνάφαλου, καὶ κωμῆν, γεννᾷ σμικρὰ Σκυ-

λάκια υπόλευκα, με μαλί μακρὸν, εἰς τὰ ὅποια οἱ ἀνθρώποι ἴδονται. εἶναι ἀφισρωμένη εἰς τὸν Ἀπόσολον Παῦλον, ὃ ὁποῖος ἐξέπεσον εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς παραχῆς καὶ ζάλης τῆς Θαλάσσης, καὶ τῆς ναυαγίας, φαίνεται καὶ τὸ ἀσηλμαίον, ὅπως αὐτὸς ἐκάλεισεν καὶ ἐπέθηκε τὰ φρύγανα εἰς τὴν πυρᾶν, καὶ ἐπὶ τῆς θέρμης ἐξῆλθεν ἡ ἔχιδνα, καὶ καθῆκε τῆς χειρὸς αὐτῆς. (α) εἰς αὐτὸ τὸ ἀσηλμαίον ἀνήγερθη Νᾶος ἐπὶ ὀνόματι αὐτῆς, καὶ ἀπ' αὐτῆς τὰ ἄντρον κόπτεσιν οἱ Ὀφειῶνται λίθους, οἱ ὅποιοι εἶναι ὡσαύτῃ λολκὴ γῆ, εἰς ἀντιφάρμακον τῶν δαγκαμάτων τῆς Ὀφειῶν. ἐφθερίσκονται εἰς τὰς λίθους καὶ εἰς τὰς πέτρας, γλῶσσαι τινὲς λιθώδεις, καὶ ἄλλοι λίθοι, τὰ ὅποια παρέρχονται τὸ χῆμα τῶν Ὀφειῶν, καὶ λέγουσιν, ὅτι ὁ Θεὸς Παῦλος κατηράθη ὅλας τὰς ἐκεῖ Ὀφεις, καὶ τὰς μετέβαλεν εἰς λίθους, ὅταν ἐδαγκάσθῃ ὑπὸ τῆς ἐχίδνης· μετ' ὅλον ὅπως καὶ τανυῶ δέξονται ἐκεῖ πολλοὶ Ὀφεις, καὶ Σκορπίοι, ἀλλὰ ὑσερύνται ἀπὸ φαρμάκι, ὡσαύτῃ καὶ εἰς τὴν πλησιόχωρον Γαυλὸν νῆσον. καὶ αὐτὴν τὰς μεταφέρει Ὀφεις, καὶ Σκορπίους ἐκείθεν εἰς ἄλλον τόπον, γίνονται εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον φαρμακεροὶ, ὡσαύτῃ καὶ οἱ λοιποὶ, καθὼς λέγουσι. Τὸ πάλαι εἰς τὸ ἀνατολικὸν Ἀκρωτήριον ταύτης τῆς νήσου, ἡ σμακρὰ τῆς πόλεως, ἢ τὸν Ἱερὸν τῆς Ἡρας, ἕτινος μέχρι τῆς νυκτὸς σώζονται ἰχθυή. ὁμοίως καὶ πρὸς μασσηβείαν ἦτον Ἱερὸν τῆς Ἡρακλέως, ὅπως δέξονται νομίσματα φεραφῆν ἔχοντα δι' Ἑλληνικῶν γραμμάτων: Μελιτέων, καὶ τὰ λοιπὰ. ἀπέχει ἡ Μελίτη ἀπὸ τῆς Παχύνος Ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας πρὸς μασσηβρίαν 60. μίλια, ἀπὸ τῆς προσεχέσερας Ἀκρας τῆς Ἀφεικῆς 190. πρὸς βορρᾶν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας Πορ-

θμῆ

(α) Κατὰ τὴν περιγραφὴν τὴν ἐν ταῖς πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἀναφερομένην περὶ τῆς ναυαγίας τῆς ἀποστόλου Παύλου, φαίνεται πιθανῶς ὅτι δεῦν εἶναι αὕτη ἡ νῆσος ἡ Μάλτα δηλ. εἰς ἣν ἐναυαγήσεν ὁ Ἀπόστολος, ἀλλ' εἶναι ἡ συνώνυμος αὐτῇ Μελίτη, καμῆτη ἐν τῇ Ἀδριατικῇ Πελάγει, ἀπεκαλεῖται τῇ Ραγύζι.

θμῆ πρὸς ἀνατολὰς 500. χεδὸν Λέγας Γαλλίας κατὰ τὴν Συρίαν, ἀφ' ἧς ἀπέχει περίπου πῶν 600.

2. Ἡ Μελίτη κατ' ἀρχαίς ὑπετάσθη εἰς τὸν Βάττον τὸν Βασιλέα τῆς Κυρήνης, εἶτα εἰς τὰς Καρχηδονίους, μετέπειτα ὁμῶς μετὰ τὴν Σικελίαν εἰς τὰς Ῥωμαίους, μετὰ τῆς ὑπετάχθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἀνέστη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Βασιλείας τῆς Τάρεσι· ἐκ τῶν ἐπάρθη ὑπὸ Ῥωγερίου Νορμανῆ τῆς Κόμης τῆς Σικελίας ἐν ἔτει 1089., διαχωθέντων ἐκείθεν τῶν Σαρακηνῶν, ὁμῶς καὶ ἡ Γαυλὸς νῆσος, καὶ ἔκτοτε αἰεὶ ὑπετάσθη εἰς τὰς Βασιλείας τῆς Σικελίας ἕως ὅπως τὴν ἔδωκεν ὁ ἑ. Κάρολος ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὰς Ἰππεῖς τῆς Ἀγίας Ἰωάννης τῆς Ἱερουσαλημιτῆς, ἐν ἔτει 1530., τῆς διαχωθέντος ἐκ τῆς Ῥόδου ὑπὸ τοῦ ἀ. Σελείμου τῆς Βασιλείας τῶν Τούρκων, ἐν ἔτει 1523., ὅχι δι' ἄλλο μάλλον, ὅσον διὰ φύλαξιν τῆς Σικελίας, ἐναντίον τῆς καταδρομῆς τῶν Τούρκων. ὁ αὐτὸς Σελεῖμος ἔστειλε κατ' αὐτῆς εὐλόγον ἰχυρότατον, ἐν ἔτει 1575. ἀλλ' ἐγύρισεν ἀπρακτὸς. Οὗτοι οἱ Ἰππεῖς ἦτοι αἱ Καβαλιέροι, καλοῦνται καὶ Σταυροφόροι, τῶν ὁποίων τὸ Τάγμα διατάχθη ἐν ἔτει 1099. ὑπὸ τῆς Βεάτης Γεράρδου, ὁ Προεστῶς αὐτῶν καλεῖται κοινῶς Γράν Μαέστρο, τῆς Ἐφοροῦ τῆς Ὀσπιταλίων τῆς Ἀγίας Ἰωάννης τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔχει τίτλον τὸ, Ἐξοχώτατος. (α)

3. Ἐχει αὕτη ἡ Μελίτη νῆσος πόλεις 4. καὶ Χαρίε 60., τὸσον εἰς τὸ Ἄσυ, ὅσον καὶ εἰς τὸ Προάσειν, καὶ τὸ Παλάτιον ἔχει δεξαμενὴν, ἢτοι ἑρῖαν. Πρωτεύουσα πόλις εἶναι τανυῶ ἡ Οὐαλλέτα, κοινῶς λέγεται Βαλλέτα, ὁχυρωτάτη, κειμένη εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Παραθαλασσίαν ἀκρᾶν, ἡ ὅποια ἀρχισο νῆα κτίζεται ἐν ἔτει 1566., εἰς ἐκεῖνον τὸν

(α) Τῷ 1797. κηρύχθη τὸ πᾶν Ἰππεῶν ἀπὸν ἀξίωμα, κυριαρχίᾳ τῆς Μάλτας ὑπὸ τῶν Γάλλων· τῷ δὲ 1799. ἰκνεύθη ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ κρατεῖται μέχρι τῆς σήμερον.

μετὰ ταῦτα, εἰς τε τὴν Ἰταλίαν, καὶ Σικελίαν, καὶ μέγα μέρος τῆς Ἰταλίας ὠνομάθη Μεγάλη Ἑλλάς. ὁμοίως ἐφθάσε καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν, ἢ ὁποία ὠνομάζετο Ἀσιατικὴ Ἑλλάς, πρὸς διαφορὰν τῆς ἄλλων, ὡς ἐν τῷ περὶ Ἀσίας λέξομεν.

2. Ὀλικῶς λοιπὸν λαμβανομένη ἡ Ἑλλάς, περατῆται ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῷ Αἰγαίῳ Πελάγῳ· ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῷ Κρητικῷ ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῷ Ἰονίῳ Πελάγῳ· καὶ ἀπὸ βορείως τῆς Σαρδικῶν Ὀρῶν, δι' ἧν χωρίζεται τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ τῆς Μυσίας, καὶ τῷ Νέσῳ ποτ., δι' ἧς διαίρεται τῆς Θράκης.

30. Πρῶτον τῆς ἄλλων μερῶν τῆς Εὐρώπης, ἐκατοικίσθη ἡ Ἑλλάς ὑπ' ἀνθρώπων, ὡσαύτ' ὅπου αὕτη εἶναι πλησιεστέρα εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ εἶχε τὸ πάλαι μεγάλην καὶ ἀσύγκειτον δόξαν, καὶ λαμπρότητα, εἰς ὅλας τὰς πράξεις καὶ τὰ ἔργα τῆς. διότι ἐσάθη αὕτη τὸ κατοικητήριον τῆς Σοφίας, καὶ ἀπ' αὐτῆς διεδόθησαν αἱ ἐπιστῆμαι, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, καὶ ἄλλων τόπων. ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπέμφθησαν Ἀποικίαι Ἑλλήνων εἰς διαφόρους τόπους. ἐσολίθησαν τὰ ἦδη τῆς ἀνθρώπων, διὰ τῶν νόμων τῶν Νομοθετῶν τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, ἔλαμψεν ἡ Ἑλλάς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ διὰ τῶν λόγων, καὶ διὰ τῶν ἔργων, καὶ διὰ τῶν Ἐκστρατειῶν· ὡσαύτ' ὅπως πρῶτον Ἐκστρατεία ἐσάθη ἡ Κολχικὴ, διὰ τῆς ὁποίας ἐπήγαγον οἱ ἀγνοεῖς νέοι τῆς Ἑλλάδος, καὶ λάβωσι ἄρᾳ τῆς Βαρβάρων τὸ Χρυσὸν Δέρας. Δευτέρα περίφημος Ἐκστρατεία ἐσάθη ἐκείνη τῷ πολυθρῦλλῳ Πόλεμῳ, δηλαδὴ τῷ Τρωικῷ τῷ ἀφιλιάτῳ, τῷ ὁποίῳ αἰτία ἐγένετο ἡ τῆς Ἑλένης ἄρπαγὴ ὑπὸ τῷ Πάριδος Ἀλεξάνδρῳ. μετὰ τῶν τῶν Πόλεμων τῶν Ἑλλήνων, ἐδοκίμασεν ὁ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν Κύρος καὶ κάμῃ ὑποτελεῖν τὴν Ἑλλάδα, καὶ μετὰ τῶν τῶν, ὀλίγου χρόνου παρελθόντος, ἐκστράτειε κατ' αὐτῆς μετ' ἐράτομα ἀπειρον Ξέρξης ὁ Υἱὸς τῷ Δαρείῳ, καὶ μετ' αὐ-

αὐτὸν καὶ ἄλλοι πόλεμοι γέγονασιν μεταξύ τῶν Βασιλέων τῆς Περσίας, τῶν Ἑλλήνων. ὕστερον ἐγένετο ὁ εὐδογενὴς καὶ ἐμφύλιος πόλεμος τῶν Ἑλλήνων, ὁ Πελοποννησιακός, τῷ ὁποίῳ αἰτία ἐφαίνῃ ἡ φιλονεικία τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, περὶ τῶν πρωτείων τῶν δύο πόλεων αὐτῶν, ὁ ὁποῖος Πόλεμος ἐσάθη αἰτία εἰς αὐτῆς, τῆς μεγάλης καταστροφῆς. Ἀφίνω ὅμως καὶ λέγω τὴν ἐκστρατείαν τῶν Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων διὰ τῷ Μακεδόνα Ἀλεξάνδρῳ καὶ τῆς Ἀσίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐκυριεύσεν ἕ μόνον αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὅλην σχεδὸν τὴν Οἰκουμενίαν.

4. Καὶ πρῶτον τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἄριστον Βασιλεῖς αὐτῶν μερικοί καὶ ἐνόπιοι, Ἡγεμόνες, καὶ Ἀυθούται καὶ τὴν τάξιν, ὅπως εἶχασιν τὸ πάλαι, ἢ ἐδιοικῆντο διὰ Δημοκρατιῶν, καὶ Ἀριστοκρατιῶν, τὰς ὁποίας ὕστερον ἄρῶν ἀδιανάτης ὁ τῷ Ἀμιῳτῳ Φίλιππος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ὡσαύτ' ὅπως οἱ Ἕλληνες ἀκρῶς ἠδύνησαν ἐκ τῷ ἐμφύλιῳ πολέμῳ, ὑποτελεῖς τὰς ἐτέλεσεν εἰς τὸ Βασίλειον τῶν Μακεδόνων. τελευταῖον εἰς τὸν καιρὸν Περσείας τῷ τελευταίῳ Βασιλεῶς τῶν Μακεδόνων ὑπέταξαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὴν Ἀυτοκρατορίαν αὐτῶν, ἕ μόνον τὴν Μακεδονίαν, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἕ τὴν τυχεῖσαν φθορὰν εἰς αὐτῷ ἐμποίησαντες. μετὰ τῆς Ῥωμαίας, ἠλθον καὶ τῆς Ἑλλάδος οἱ Γότθοι, καὶ οἱ Οὐνοί, καὶ τὴν ἄρῶσαν, τὰς ὁποίας ἐδίωξαν ἐπειθεῖν πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἦτοι οἱ Βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τελευταῖον δὲ ἔλθόντες οἱ Τῦρκοι, καὶ κυριεύσαντες αὐτῆς, τὴν οὐρίζουσιν. Ἐκ τούτων, καὶ τούτων πολέμων, φεῦ τῆς ἐλευθέρης καταστάσεως! ἢ πρὸς ὑπέρλαμπρος, ὁλοτελῶς σχεδὸν ἀπημαρτώθη, καὶ βεβαρβάρωται, φυγῆς ἐπειθεῖν τῆς Σοφίας καὶ οἰονεῖται ὄρνις τῆς καλιῆς αὐτῆς! καὶ τῶν δὲ εἶναι θαυμάσιον, ὡσαύτ' ὅπως αὕτη ἡ Σοφία πολλὰς τὰς ἀποικίας ἐχρήσατο, ἦγεν ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, τοῖς Πέρσαις, τοῖς Χαλδαίοις, τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλοις. μὲν

λιστα ἐσήσατο πανυῶ τῶν καθέδραν αὐτῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ. ἀλλὰ μὲ ὄλον ὅπῃ ἡ Ἑλλάς κατώπτεον εἰς τοιαύτω ἀπευκταίαν κατάστασιν, ὅμως καὶ τὴν κοινὴν παροιμίαν: „Κάμῃλος λωεῖ ὡσαυτὰ πολλῶν ὄνων ἀνατίθεισι φορτία.“

5. Οὕτω τοίνυν θεωρησάμενη ἡ Ἑλλάς, περιέχει Ἐπαρχίας, ἀπασαν τῶν Μακεδονίαν, τὴν Ἡπειρον, τὴν Αἰτωλίαν, τὴν Βοιωτίαν, τὴν Πελοπόννησον, τὰς Νήσους τῆς Ἰονίης Πελάγους καὶ τῆς Αἰγαίου, τὴν Θεσσαλίαν, καὶ εἰς τὴν ἄλλην εἶναι παρὰ ταύτας, περὶ τῶν ὁποίων ἰδίως ἐφεξῆς λέγομεν ἀρχόμονοι ἐκ τῆς λοιπῆς μέρους τῆς Ἰλλυρίδος, ὅπῃ πρότερον περὶ αὐτῆς διαλαβόντες ἐσάφημον. Πρὸς τούτοις ἴσθον ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἀφ' ἧς ἐξουσίας αὐτῶν Ἑλλάδα, τὴν ἐδιαίρεσαν εἰς δύο Ἐπαρχίας, εἰς τὴν Μακεδονίαν δηλαδὴ, εἰς τὴν ὁποίαν περιελάμβανον τὴν τῆς Ἡπειρον, καὶ Θεσσαλίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, μετὰ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα περιέκλειον τὴν ἰδίως Ἑλλάδα, τὴν Πελοπόννησον, τὴν Βοιωτίαν, τὰς περὶ αὐτὰς νήσους, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Β΄.

Περὶ τῆς Ἀλβανίας, ἢ τοῦ τῆς Ἀρβανιτίας.

1. Ἡ Ἀλβανία, ἢ τοῦ τῆς Ἀρβανιτίας κοινότερον λεγομένη, εἶναι τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς Μακεδονίας, τὴν ὀνομασίαν λαβοῦσα ἀπὸ τῶν Ἀλβῶν, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι ἐκ γένους τῶν Ἰλλυριῶν, ὡς τινες οἴονται, ἀλλ' ἐκ τῶν Ἀλβανῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀλλὰ κατέγονται ἐκ γένους Κελτικῆς, οἱ ὅποιοι ἤλθον εἰς τὴν Ἰαπυγίαν τῆς Ἰταλίας, εἴτε ἐξ αὐτῆς διέβησαν εἰς τὸ Δυρράχιον, καθεῖθεν διασάρησαν. Πόλεις λοιπὸν ἀπαριθμῶνται καὶ μὲν τὸ σύνορον τῆς ἀνω ῤηθείσης Δαλματίας, κληθείσης ἀπὸ τῆς Δαλμινίας, τὸ ὁποῖον ἦτον ποτὲ πόλις μεγάλη, αὐταί. Μετὰ τὸν Κόλπον τῆς Κάπρου, καὶ τὴν Ἀκροθαλασσίαν εἶναι. Ἀντίβαρον, κοινῶς Ἀντιβάρι, πόλις ποτὲ μετὰ θρό-

νον Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπετέλουν ἑνὴν Ἐπισκοπὴν. Ὀλχίνον, τὸ ὁποῖον πρότερον ἐκαλεῖτο Κολχίνιον, καὶ τῶρα Δολτζίνι, Κάστρον ὀχυρὸν, μετὰ λιμενῆα χαρητικόν.

2. Μεσόγειοι δὲ Πόλεις ταύτης εἶναι Σκόδρα, κοινῶς Σκιάται. παράκειται ταύτῃ τῇ πόλει καὶ Δίμνη, τῆς ὁποίας ἐσμακρῶν κεῖται Δεΐβασον. πλησίον τῆς Δρεΐνου ποταμοῦ, ὁποῖος χωρεῖται εἰς τὸν Σάον ποτ., εἶναι ἡ Δρεϊνόπολις μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, κοινῶς λεγομένη Δρεϊναβάρ. θρόνον Ἐπισκόπου ἔχει καὶ τὸ Δεΐβασον. αὐταὶ αἱ πόλεις δεισκονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων, τῆς δὲ Ἡγεμόνος, ἢ τοῦ τῆς Πασιᾶς ὁ θρόνος εἶναι εἰς τὸ Σκιάται, καὶ αὐταὶ αἱ πόλεις εἶναι τῆς παλαιᾶς Ἰλλυρίδος, τὴν ὁποίαν χωρεῖται ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ Δρεΐλων ποταμὸς, λεγόμενος κοινῶς Δεΐνο, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ εἶδος παράκειται ἡ Δισὸς πόλις, ἢ καὶ Ἐλιασὸς, κοινῶς λεγομένη Ἀλέσσιο, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων, καὶ αὐτὴ εἶσα εἰς τὴν ἐσχάτῃ ἀποχώρησιν τῆς Ἰλλυρικῆς Κόλπης, ὅς τις κοινῶς λέγεται Κόλφο δι' Δρεΐνο. Ἐνδότεραι δὲ καὶ τὸ μεσόγειον, Σιπάγειον, εἶναι Σιπάρουντον, κοινῶς Σελατία, Θερμιδαυα, κοινῶς Δάγνο, μετὰ τῆς Σκόδρας καὶ τῆς Σιπαδουα, πλησίον τῆς Ὀμφαλῆς Ὀρεος, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Παπαδάρος, κεῖνται πόλεις ποτὲ, ἢ Ἐπικαρία καὶ τὸ Εἰμινάκιον. ἀναμεταξὺ τῆς Δρεΐλωνος καὶ τῆς Πανυάσσης πῶν ποτ., τρέχει ὁ Ἰκανὸς ποταμὸς.

3. Τὸ Δυτικὸν ἀκροθαλασσίον μέρος τῆς Μακεδονίας, τὸ ὁποῖον ἀρχεται ἀπὸ τῆς Δυρράχιας, καὶ λήγει εἰς τὸν Κελυδωνοῦ ποταμὸν, τὸν χωρεῖται τῶν Μακεδονίαν τῆς παλαιᾶς Ἡπέρας, Ταυλαντία λέγεται, μετὰ τῆς Ἐλυμίας τῆς καὶ τῆς Ὀρεΐδα. ἐκλήθη αὐτὴ καὶ Νέα Ἡπειρος, πρὸς διαφορὰν τῆς Παλαιᾶς Ἡπέρας, καὶ πόλεις ἔχει ταύτας, Δυρράχιον, κοινῶς Δερράτζο, πόλις τὸ πάλαι μετὰ τῆς Ἰπυμίας, μετὰ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου καὶ μετὰ λιμενῆα. ἐκτίσθη αὐ-

αὐτῆ, μετὰ τῶν ἄλλων τῆς Τρωάδος, ἔτη 120., εἰς Χερσονήσον, τῆς ὁποίας βραδίως διώεται ὁ ἰσθμὸς νὰ κοπῆ, καὶ πρότερον ἐκαλεῖτο Ἐπίδαμνος, καὶ Ἐπίδαμνον, ἀλλὰ μετὰ τὸ νὰ ἐφαῖν Οἰωνὸς οὐκ ἀγαθὸς αὐτὸ τὸ ὄνομα εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ὡσαύτ' ὅπως ἐσημείωσεν Ἐπίδαμνον, ἢτοι ἐπὶ ζυμίων ἔχουσι νὰ πηγύνῃ, τῶν ὀνόμασιν Δυρράχιον. καὶ σμακρῶν ταύτης εἰσέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν ὁ Πανύασσος ποταμ., κοινῶς λεγόμενος Σπιρνάτζα. Ἐρίβοια, ἢ ὁποία τῆς Παρθυαίων ἦτον, ἔχουσα ὄρος τῆ αὐτῆ ὀνόματος, κοινῶς λέγεται Κροῖα, πόλις πανυῶν πρωτεύουσα, καὶ ὄχυρά, δεισκομένη κατὰ τὸ μεσόγειον, πλησίον τῆ Λισάνα ποταμ., μεταξύ τῆ Δυρράχια, καὶ τῆ Δεβώρα, τῆ νυῦ Δεΐβιμ λεγομένη. ὁ δὲ Χαλκοκοιτύλης Κρούαν πύκτω καλεῖ: ἢ Πατεῖς τῆ περὶ τὴν Γεωργίαν Κασερώτου πύ Σκονδέρμπει, καὶ τῆ ἐξῆς. πόλις μεσόγειος τῆς Ταυλατίων ἦτον ποτὲ ἢ Ἀρνιασα, πανυῶν κρημισμένη, καὶ κοινῶς λεγομένη Ἀλάδα. Μετὰ τὸν Πανύασσον ποτ. εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἰόνιον Πέλαγος ὁ Ἄφος ποταμ., κοινῶς Κανειδύμι λεγόμενος. μετὰ τῆτον εἶναι Πύργος, πόλις ποτὲ παραθαλασσία, καὶ κατὰ τὸ μεσόγειον ἦτον Ταυλατίον, κοινῶς πανυῶν Ταμωρίτζα, ἢ κατ' ἄλλως, Μισαιχία. καὶ πολὺ σμακρῶν τῆ Πύργου εἰσέρχεται ὁ Κενεσὸς ποταμ. καὶ μετὰ τῆτον ὁ Λῶος ποταμ., κοινῶς λεγόμενος Βοῦσα, ἐγγύς τῆ ὁποίας ἦτον ἢ Ἀπολλωνία, κοινῶς πανυῶν Πόλλια, κρημισμένη, πόλις ποτὲ ὀνομαστάτη, κτίσμα Κορινθίων καὶ Κερκυραίων, τῆ Ποταμῆ μὲν ἀπέχεσα Στεδίου δέκα, τῆς δὲ Θαλάσσης 60., ἠνθισεν αὐτὴ εἰς τὰς σκευὰς τῆς Γραμματίων, εἰς τὸν καιρὸν τῆ Καίσαρος: ὅθεν εἰς αὐτὴν ἐσάλθη αὐτὸς ὁ Καίσαρ Ὀκτάβιος, νέος ὢν, χάριν μαθήσεως. εἰς αὐτὴν ἔχαραττον καὶ ἀργυρὰ νομίσματα ἀπ' αὐτῆς ἀρχεται ἢ Ἰγνατία ὁδὸς, καὶ τελότα μέχει τῆ Ἐβρα ποταμ., καὶ τῆς Κυφέλων, εἰς κάθε μίλιον ἔχουσα σήλω. εἰς τὴν Χώραν τῆς Ἀπολλωνιατικῆν εἶ-

ραι

ναι πέτρα τίς, πύρ ἀαδιδῶσα, Νυμφαῖον καλεμένη, ὑπ' αὐτῆ δὲ κρῖναι ῥέουσι χλιαρὰ Ἀσφάλτις, κωμομένης ὡς εἰς τὸς τῆς Βάλου τῆς Ἀσφάλτιδος. Μετὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λῶος ποταμ. εἶναι Αὐλῶν, πόλις παραθαλασσία, καὶ Ἐπίγειον ποτὲ, καλεῖται κοινῶς Αὐλῶνας, καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν Βαλῶνα, τῶν ἐκνεύσων οἱ Βενέτοι ἐν ἔτει 1690., εἶτα μετ' ὀλίγης μῆνας, διωχθέντες ὑπὸ τῆς Τέρκων, καὶ κρημισάντες αὐτὴν κατέλιπον. μετ' αὐτὴν ἦτον πόλις παραθαλασσία τῆς Ἑλλημισίων ἢ Βαλλίς, ὡς περὶ καὶ μεσόγειος τῆ Ἐλύμα, κληθεῖσα ὑπὸ Ἐλύμα τῆ ἰσθμῆς τῆς Ἀγχίσα. αὐτὴν τινὲς οἰοῦνται νὰ εἶναι τὰ Κανίνα, πόλις πλησίον τῆ Αὐλῶνος δεισκομένη κατὰ τὸ μεσόγειον, καὶ ἄλλοι νὰ εἶναι ἢ Χειμάρρα, ἀλλ' ἀπαπῶνται, ὅτι ἀπ' αὐτῆς ἢ Χειμάρρα ἀπέχει 25. μίλια. τῆς δὲ Ὀρεσίδος ἦτον ἢ Ἀμαντία, πόλις παραθαλασσία, ἢτις πανυῶν λέγεται Πόρτο Ραγάζεο, μεταξύ τῆ Αὐλῶνος, καὶ τῆς Ὠλεγκῆς, καὶ σμακρῶν τῆς Ἀκροκεραυνίων Ὀρεῶν. ὁμοίως καὶ ἄλλ' Ἀμαντία αὐτῆς ἦτον Μεσόγειος, λεγομένη κοινῶς Ἀβόσομα, ἐκλήθησαν αὐταὶ αἱ πόλεις ὑπὸ τῆς Ἀμαντίων τῆς περὶ τὴν Ἐμαφίτορα, οἱ ὁποῖοι μετὰ τῶν ἄλλων τῆς Τρωάδος, διέβησαν εἰς τὴν Ἠπειρον, καὶ τελόταῖον κατώκησαν τῆς τῆς τόπης, περὶ τὰ Ἀκροκεραυνία Ὀρη. αὐτὴ ἢ Χωρὰ ἐκλήθη Ὀρεσίς ὑπὸ τῆς Ὀρέσας, τῆ καταφυγόντος εἰς ἐξέτην τὸν τόπον. τελόταῖον εἶναι ὁ Κέλυδνος ποτ. ὅς τις χωρίζει τὴν Ὀρεσίδα τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ τῆς Παλαιᾶς Ἠπέρας λέγεται κοινῶς ἔτος Σαλνίκη.

4. Ταύτης τῆς Ἐπαρχίας μεσόγειοι πόλεις, ὡς καὶ τὰς ῥηθείσας, εἶναι καὶ αὐταί. Ἀλβανόπολις, ἢ Μητρόπολις ποτὲ τῆς Ἀλβανῶν. Λόκη Πέτρα, ἔρημος. τῆς δὲ Ἐορδεῶν πόλεις ἦσαν, οἱ Σκαμπῆς, τῶν ὁποίων τινὲς λέγουσι νὰ εἶναι τὰ Βελάδαγρα, ἢτοι τὸ Μπεράτι, λεγομένη ὑπὸ τῆς Τέρκων Ἀρναῖν Μπελιγρὰδ. πόλις τετειχισμένη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τινὸς Βουνῆ, μετ' ὄρον Ἐπισκόπου, ἄλλοι

ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ Σκαμπεῖς νὰ εἶναι ἡ Στράγγη, καὶ τὰ Βελάδαγρα νὰ εἶναι ἡ λυκὴ Πέτρα. Δαυλία, πινυδοῦσι πολλοὶ, ὅτι αὕτη νὰ εἶναι τὸ Ἐλιμπασαῖ, πόλις ὀνομασὴ, καὶ Ἐμπόριον διάσημον. Δήξουα, κοινῶς Δαρδάσο κατὰ τὸν Μολέτιον, καὶ ἄλλαι, περὶ τῶν ὁποίων ἐν τῷ περὶ Μακεδονίας ἔργῳ. τανυῶ ὅμως εἰς εἴσατα τὰ μέρη εἶναι Πολίσματα ἀκυσά, Βοσκόπολις, Γυιόρτζα. καὶ τὰ λοιπά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Γ΄.

Περὶ τῆς Ἡπείρου.

1. Ἐπεται ἡ Παλαιὰ Ἡπειρος, ἀκυσή καὶ πρείφημος καὶ τὸ πάλας καὶ νυῶ, Ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ὄνομα δὲν σημαίνει ἄλλο ἢ ἄπειρος, (α) καὶ τρεπομένη τὰ ἄ εἰς ἡ, Ἡπειρος, διὰ τὰ ὁποῖα ὀνόματος ἐσημαῖνον οἱ Παλαιοὶ ἕκαστον τῶν τειῶν μερῶν τῆς Γῆς (Διοκύσ. Περικλ. ἢ Μίαν δὲ καὶ περὶ ἕσσαν, ἀνδραποὶ τειασῆσιν ἐπ' ἀπείροισι δάσαντο) καθόλου λαμβανόμενον* μερικώτερον δὲ ἐπιθέμενον, ἔδεν ἄλλο μέρος σημαίνει, εἰ μὴ τὸ πειραχόμενον μεταξύ τῶν Κελύδνε ποταμ. δι' ἃ χωρίζεται τῆς Ταυλαυτίας, καὶ τῆς Μακεδονίας, κατὰ τὸν βορῆαν* τὰ Πίνδα Ὀρεσ, δι' ἃ χωρίζεται τῆς Θετταλίας* ἀπ' ἀνατολῶν τὰ Ἀχελῶε ποτ., διὰ τὰ ὁποῖα (διαμερίζεται, ἀπὸ συμβεβηκυῖαν ἐν τῆς Αἰτωλίας, καὶ τῆς Ἰονίου Πελάγους ἀπὸ δυσμῶν, καὶ αὐτὸ καλεῖται Παλαιὰ Ἡπειρος.

2. Χῶραι αὐτῆς, ἢ συμμικρότεραι Ἐπαρχίαι εἶναι Χαορία, Μολοσσία, Δρυοπία, Θεσπρωτία, Ἀλμύνα, Κασσιοπαία Μεσόγειος, Ἀμφιλοχία, Ἀγραις, Ἀκαρνανία,

(α) Ζηρά δηλ. ὁ ἐστὶ Στρεῖα, πρὸς διαφορὰν τῆς νήσου, ὑπέρτατος ὑπὸ τῆς θαλάσσης μὴ ἔχουσα. Εἶναι φανερὸν ὅμως ὅτι ἐδόθη αὐτῇ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς κατ' ἀντικρὺ αὐτῆς κειμένης νήσου Δίσιον.

καὶ εἴτις ἄλλη ἢ ταύτας, περὶ τῶν ὁποίων ἐφεξῆς ἔρῳμεν. ὁμοίως καὶ περὶ τῶν Ἑθνῶν, ὅπως ἐκατοῖκεν εἰς αὐτάς. ἠδὲ κινεῖται δὲ καὶ νῆσοι εἰς αὐτῶν κατὰ τὸν Πτολεμαῖον καὶ ἄλλους, αἱ ἐν τῷ τέλει τῶν Κεφ. ρηθισόμενα.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ καὶ διάσημοι τῆς Ἡπείρου εἶναι, ὁ Ἀχελῶος, κοινῶς καλέμενος τανυῶ Ἀσπρος, τῷ ἀρχικῶν τῶν πηγῶν ἔχων ἀπὸ τῆς Πίνδα Ὀρεσ, πλησίον τῶν πηγῶν αὐτῆς ἦτον πόλις ποτὲ, Χαλκίς λεγομένη, διαβαίνει διὰ μέση τῆς Δολοπίας, κοινῶς ὀνομαζομένη κατὰ τὸν Σχολιστὴν τῶν Θεκιδ. Ἀνόβλαχα, καὶ πῶρα κοινότερον, τὸ μὲν ἔδωθεν τῶν ποταμ. μέρος Ραδοβίσοδ, καὶ Βάλτος, τὸ δὲ πέραν, Ἀγραφα. καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν οὐ σμακρὰν τῆς Κατοχῆς. ἔτος ὁ Ποταμὸς πρότερον ἐλέγετο Θόας, ἀπὸ τῆς ταχύτητος, Ἀξενος, Θεσίος, ἔξ αἰτίας τοιαύτης: Ὁ Θεσίος ὁ Υἱὸς τῆς Ἀρεως καὶ τῆς Πεισιδῆκης, διὰ τὴν πείρασιν οἰκειαντῶν, ἐπήγεν εἰς τὴν Σικυῶνα, ἦτοι τὴν Δημητεῖαδα, καὶ ἰκανὸν χρόνον διατείλας ἐκεῖ, πάλιν ἐγύρισεν εἰς τὸ πατρικὸν τῶν ἔδαφος, ὅπως εὔρε τὸν Υἱὸν τῆς Καλυδῶνα ἢ ἀνεπαύεται ὅμως μετὰ τῆς Μητρὸς τῆς, καὶ ὑποπτύσας νὰ εἶναι κανόνας μοιχός, τὸν ἐφόνευσεν, ὕστερον δὲ γενόμενος αὐτόπτης τῆς ἀνελπίστου παράξεως, ἐρρίψε τὸν ἑαυτὸν τῶν εἰς ἐπιτόν τὸν ποτ., ὅθεν ἐκλήθη Θεσίος. ὕστερον ἐκλήθη Ἀχελῶος, ἀπὸ Ἀχελῶος τῆς Υἱοῦ τῆς Ὠκεανῆς καὶ τῆς Ναΐδος Νύμφης, ὁ ὁποῖος γεννήσας θυγατέρα τῷ Κλησοείαν, ἐσωκοσμάζετο μὲ αὐτῷ, χωρὶς εἰς νὰ τῷ ἠξόρη, ὕστερον δὲ γνῆς, καὶ λίαν λυπηθεὶς τῶν παραχρῆστος σῆκα, ἐρρίψε τὸν ἑαυτὸν τῶν εἰς τὸν Θεσίον ποταμ., καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη Ἀχελῶος. Μυθολογοῦσιν ὅτι ἔτατος ὁ Ποταμὸς ἦτον Υἱὸς τῆς Ὠκεανῆς καὶ τῆς Γῆς. ὁ δὲ Ἐκαταῖος τὸν λέγει, Υἱὸν τῆς Ἥλιος καὶ τῆς Γῆς, καὶ ἄλλοι ἄλλως. ἀκόμη νὰ ἐμνησθῆται ἔτατος ὁ Ποταμὸς τῷ Διαφείραν, τῷ θυγατέρα τῆς Οἰγέως τῆς Βασιλέως τῶν Αἰτωλῶν, τῷ ὁποῖαν ἐμνησθῆται καὶ ὁ Ἡρακλῆς. ἐξ

πρεπε λοιπόν να γινή ἀναμεταξύ αὐτῶν τῶν δύο Μιση-
ρων κανόνας ἀγῶν, διὰ τὸ δοθῆ εἰς τὸν νικητὴν ἡ Διάνει-
ρα ὡσαύτῃ βραβεῖον, διὰ τὸτο δ' Ἀχελῷος λαμβανέει μορ-
φὴν Ταύρου, καὶ φέρεται μὲ μεγάλῳ ὄρμῳ κατὰ τὴν Ἡρα-
κλέως, τὴν ὁποίου τὸ κέρασ ἐξέκοψεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅθεν
νικηθεὶς ὁ Ἀχελῷος, δὲν ἐζήτησε πλέον τὴν Διάνειραν,
ἀλλὰ μόνον τὸ δεξιὸν τῆς κέρασ, καὶ αὐτὸ αὐτὸ ἐχάρισεν εἰς
τὸν Ἡρακλέα τὸ κέρασ τῆς Ἀμαλθείας. ἡ Ἀμαλθεῖα
λέγασιν τινὲς νὰ ἦτον Αἴγα, ἡ Τροφός τῆς Διός, τῆς ὁ-
ποίας τὸ Κέρασ εἶχε τοιαύτῳ ιδιότητι καὶ δυνάμιν, ὡς τὸ
ὅποιος τὸ εἶχεν, εἴτι ἐπεθύμει, τὸσον ποτὸν, ὅσον καὶ
τροφίῳ, τὸ ἀπελάμβανε, καὶ ἄλλοι ἄλλως. Λέγονται ὑπὸ
τῶν Ποιητῶν περὶ τῆς Ἀχελῷου καὶ ἄλλα πολλὰ: ὁ Ἡρα-
κλῆς μὲ τὸ νὰ ἦτον Γαμβρός τοῦ Οἰνέως, καὶ ἀνδρωπὸς
δ'εργετικώτατος, ἐμπόδισε τὸ ρεῦμα τῆς ποταμ., τὸ ὁποῖον
ἐπιγε τὸν κάμπον τῆς Ζαπαντιῆ, καὶ ἔφερε βλάβῳ με-
γάλῳ εἰς τὰς πελοπόννησος· διὰ τὸτο αἰασρέφας τὸ δεξιὸν τῆς
κέρασ, τῆτεςι τὸ δεξιὸν ρεῦμα, ὀπίσω εἰς αὐτὸν τὸν ποτ.,
ἔλαβεν αὐτὸ αὐτὸ τὸ κέρασ τῆς Ἀμαλθείας, δηλαδὴ ταύ-
τῳ τῳ μεγάλῳ ὄρμῳ, καὶ ἀφορείαν, ὅπως ἐτέλεσεν
ἐκείνη ἡ Γῆ εἰς τὰ ἀσοείματα καὶ εἰς τὰς καρπῆς, δι' ἣν αἰ-
τίαν λέγασιν οἱ Ποιηταί, νὰ εἶναι γεμάτο αὐτὸ τὸ κέρασ
ἀπὸ καθεσ καρπῶν. Ἐπαινέεται τὸ ὕδωρ τῆς Ἀχελῷου, νὰ
εἶναι ὑγιέστατον καὶ νοσιμώτατον κατὰ τὸν Ἡρόδ. ἐν τῇ Εὐ-
τέρῃ. ὅθεν ἐσωηθίζον οἱ ἀρχαῖοι νὰ καλεῖται τὸ ὕδωρ,
ὅπως ἔβανον εἰς τὰς θυσίας, Ἀχελῷον, „Μάλιστὰ γὰρ τὸ
ὕδωρ Ἀχελῷον παροσαγορεύομεν ἐν τοῖς ὄρκοις, καὶ ἐν ταῖς
δουχαῖς ἢ ἐν ταῖς θυσίαις“. ἀκόμι καὶ καθεσ ὕδωρ ἐπιτηδεῖται
τῳ εἰς μίξιν τῆς οἴνου, Ἀχελῷον ἐκάλεον, ὡσαύτῃ ὅπως κα-
τὰ τῳ Σάπφῳ, παρῶτος ὁ Ἀχελῷος ἤρε τῳ κράσιν τῆς
ὑδατος καὶ οἴνου καὶ τὰ λοιπὰ· ὁ Ἀραχθός, ἦτοι τὸ Ποτάμι
τῆς Ἀρτας, ὁ Ἰναχός, τὸ Ποτάμι τῶν Ρωγῶν. ὁ Θυά-
μις κοινῶς Γλυκὴ. καὶ ὁ Ἀχέρων, κοινῶς Καλαμάς. καὶ

εἴτι-

εἴτινες ἄλλοι, τῶν ὁποίων ποταμ. ἀν εἶναι κανόνα ἄξιον
ἀκοῆς, ἐφεξῆς ἐρεῖμεν.

4. Ὅρι διάσημα τῆς Ἡπέρας εἶναι τὸ Πίνδον, ἢ ἡ Πίν-
δος, κοινῶς πολλὰς ὀνομασίας ἔχον, κατὰ τὰς διαφόρους
τόπους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέγεται τῆς Μετζόβου τῆς Βε-
νά. ἐκλήθη Πίνδον, καὶ Πίνδος, ἀπὸ τῆς Πίνδου τῆς Τίβ-
τῆς Μακεδόνας, ὅστις φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς, ὡ-
σαύτῃ ὅπως ἦτον καὶ ὠραιότερος, καὶ φρονιμώτερος αὐτῶν, ἀνε-
χώρησε τῆς πατρίδας ἀρχῆς, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τι χωρίον
ἐτάτη τῆς Ὄρας, δι' ἧσιν τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ τῆς σώμα-
τος, καὶ ὡς ἐλπίθερος ὅπως ἦτον, ἐκαταγίνετο πάντοτε εἰς
κυνήγια διαφόρων ζῴων, καὶ μάλιστὰ νεβρῶν, καί ποτε ξε-
πεζόσας τῆς ἵππου, καὶ ἐρδυνώντας εἰς τὸ δάσος, καὶ εἰς τὰ
ἀντρα τὰς νεβρῆς, ἀκεί φωνῶν, ὅπως τὸν ἐπρόσθε, τῶν
νεβρῶν μὴ ἄψι. θεωρῶντας δὲ τριγύρω, ὡσαύτῃ δὲ εἶδε
τίποτα, ἐλογίασεν ὅτι ἡ φωνὴ νὰ εἶναι ἀσάτως, καὶ ἐξ
αἰτίας κρείττονος· τῇ δὲ ἐρχομένη ἡμέρῃ, πηγάζει πάλιν
μὲ τὸν ἵππον τῆς μοναχός τε εἰς τὸν ἴδιον τόπον, νὰ ἰδῆ μὴ-
πως νὰ εἶναι καὶ ἄλλοι θηρόνται, καὶ θεωρῶντας ὀπίμελῶς τὰ
πέριξ, δὲν βλέπει ἄλλο, πῶς μὲν Δράκοντα, ἐγεί-
ροντα ὀλίγοντι τῳ κεφαλῶν τῶν πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ τῆς ὁ-
ποίας θεῆας ὁ Πίνδος ἐξεπλάγη, ὡσαύτῃ ὅπως ἡ κεφαλὴ καὶ
ἡ δέρη τῆς Δράκοντος, νὰ ἦτον μεγαλήτερα ἀνδρός τελείας,
ὅμως δὲν ἔφυγεν ὡσαύτῃ δειλός, ἀλλὰ μὲ κάποιαν σοφίαν
καὶ τέχνῳ ἔδειξεν εἰς τὸν Δράκοντα χῆμα ἀλαβείας. καὶ
ἀπὸ τὸ κυνήγι ὅπως εἶχε, πῶς ἔδωσεν ὡσαύτῃ προσκυνητικὸν
χάρισμα. ὅθεν καὶ ὁ Δράκων ἰδὼν τῳ εὖνοιαν τῆς νέας, ὁ-
λοτελῶς δὲν τὸν ἐπεύραξε (τοιαύτῳ ἰχθῶν ἔχασιν τὰ δῶρα,
ὡς τε καὶ τὰ ἄλογα ζῶα ἡμερώνουσι)· λίαν οὖν ἐχάρη ὁ
Πίνδος. καὶ ἔκτοτε κυνηγῶντας ἐφιλοδώρει καὶ τὸν Δράκον-
τα, ὡς ἀκείβοντα φίλον. καὶ μάλλον εἰς τὸ κυνήγιον ἀ-
τύχει, ὡς ἔκτινος θεῆας αἰτίας. Ἀλλ' ὅσον ἠγαπάτο ὁ Πίν-
δος παρ' ὅλων, τὸσον ἀνδρῶν, ὅσον καὶ γυναικῶν, διὰ τῆς

Τ. II.

R

εἰμι-

ἔμφυτον αὐτὰ καλοκαγαθίαν, ὅσοι ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἔμισετο· οἱ τινες παραφυλάττοντες τὸν μίαν τῶν ἡμερῶν καὶ οἱ τρεῖς ὁμῶς ἐκεῖ εἰς τὸ Ὄρος, πλησίον τῆς ποταμῆς, τὸν φονδεύσι μὲν τὰ ξίφη· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ὠραῖος, ὡς ἂν μοναχὸς ὅπῃ ἦτον, μὴ διωκθεὶς νὰ κάμῃ ἄλλο, ἐφώνησε γοερῶς, τὸν ὁποῖον ἀκέσας ὁ φίλος τῶν Δράκων (ὅτι αὐτὸ τὸ ζῶον εἶναι φύσει ὀξύκοον), ἔτρεξε μὲν μεγάλῃ ὀρμῇ, καὶ ὀρῶν τὰς ἀδελφοντόνας, ἐπληξεν καὶ τὰς τρεῖς, καὶ ὁὐκ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς λειψάνῃς τῆς Πίνδου· ἀλλ' ὡς καλὸς παραστῆσις φιλικῶς τὸν ἐφύλαττε, διὰ νὰ μὴ ἤθελε βλαφθῆναι τὸ σῶμά τῃ ὑπότινος ἄλλῃ θηρίῃ, ἕως ὅπῃ ἦλθον οἱ φίλοι τῆς Πίνδου, καὶ ἰδόντες μὲν αὐτὸν φονδευμένον, ἐκλαιον, ἐφοβῶντο δὲ νὰ πλησιάσωσι διὰ νὰ τὸν θάψωσιν, ἕως ὅπῃ ὁ Δράκων ἐγνώρισε τὴν καλλιῶν διάθεσιν, καὶ ἀναχωρήσας, τοῖς ἔδωκε τόπον, καὶ τὸν ἔθαψεν ἐκεῖ εἰς τὸ Ὄρος, ὅπου εὐρέθη φονδευμένος. (Αἰλιανὸς περὶ ζῴων Ἰσορ. Βιβλ. 1.).

Εὐείσκειται εἶτα τὸ Ὄρος ὁ Γαλατίτης Λίδος, ὁ ὁποῖος τειφθεὶς εἰς γερὸν, τὸ καίει ὡσαύτ' ἄλλα, καὶ βασάζομενος ὑπὸ τῆς γυναικῶν ταῖς καπιβάσει γάλα· Ἐκατοίκων εἶτα τὸ Ὄρος μέγα ὄν, ἐκτεινόμενον ἀπὸ τῆς Ταυλαντίας μέχρι τῆς Ἑλλάδος, πρὸς δυσμὰς οἱ Περρῆαι βοῖ, πρὸς μεσημβρίαν οἱ Δόλοπες, μεταξύ τῶν οἱ Ἀρδαμῆες, καὶ ἄλλα διάφορα ἔθνη· οἱ Ζάλακρες, Μολοτικὸν φύλον, καὶ Αἰθίους, ἃς ἐξελαθῆναι φησὶν ὑπὸ Περσείδῃ τῆς Κενταύρου, ὁ Ποιητῆς· ὕστερον ἔλθοντες οἱ Βλαχχοὶ ἐκ τῆς Δακίας, ἢτοι τῆς μεγάλης Βλαχίας, ἐκατοίκισαν εἰς αὐτὸ, καθὼς καὶ εἰς τὸ Ταύγετον τῆς Πελοποννήσου. εἰς αὐτὰ τὰ Ὄρη κείνται καὶ τὰ Χωρία τῆς Ἀγρῶν, καὶ τῆς Καρπυσιῆς. Τὰ Ἀκροκεραύνια Ὄρη, κοινῶς ταυτῶν λεγόμενα τῆς Χειμάρρας τὰ Βενά· ἐκλήθησαν Ἀκροκεραύνια εἶτα τὰ Ὄρη, καὶ Κεραύνια Δρυμὰ, κατὰ τὸν Περίηγητὴν, ἀπὸ τῆς συχίων Κεραυνίων, ὅπου εἰς αὐτὰ γίνονται, καὶ ἀπὸ τῆς ὕψους, τὸ ὁποῖον ἔχει. τὸ Ἀκρωτή-

ειον ὅπῃ ἀποτελεῖσιν αὐτὰ τὰ Ὄρη κατὰ τὸν Ὀρεικὸν Λεῖμῶνα, λέγεται Χειμῆριον, καὶ δι' αὐτὰ τὰ Ἀκρωτήρια τῆς Ἀκροκεραυνίων, καὶ τῆς Κελύδου ποταμῆς, χωρίζεται ὁ Ἰόνιος Κόλπος τῆς Ἀδριατικῆς, καὶ ὄχι εἰς τὸ Δυρράχιον κατὰ τὸν Πτολεμ., ἢτ' ἄλλῃ κατ' ἄλλῃ. ἐκλήθη ἕτος ὁ Κόλπος Ἰόνιος, κατὰ τὸν Λυκόφρονος καὶ Αἰχύλον, ἀπὸ Ἰούς τῆς θυγατρὸς τῆς Ἰνάχης· διότι αὐτὴ ἡ Ἰά, καθὼς μυθολογῶσιν, ἀπέρασε δι' αὐτῆς τῆς θαλάσσης, μορφοθεῖσα εἰς βέν. ἄλλοι λέγουσι νὰ ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἰαονος τῆς Ἰπιδῆς, τῆς Πατρὸς τῆς Ἀδείας, ἀπὸ τῆς ὁποίας, κατὰ τινες, ἐκλήθη ὁ Ἀδριατικὸς Κόλπος, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῆς Ἰονίης τῆς Τίης τῆς Δυρράχης, τὸν ὁποῖον φονδεύσας ἀφρόνως ὁ Ἡρακλῆς, τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. Εἶναι καὶ ἄλλα Ὄρη τῆς Ἡπείρου ἀξιόλογα, οἷον πλησίον τῆς Ἰωννίνων τῆς Κιμμέριας, Ἰζμερῆα λεγόμενα κοινῶς, Μιτξικέλι, Ολύτζικα, καὶ ἄλλα πολλὰ πᾶσι ἐν ἄλλαις Χωραῖς, καὶ τὰ λοιπὰ.

5. Πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου, ἀεὶσπομὸν εἰς τὰς Ἰουλιανῶν, νὰ ἐσάθῃ μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν, πρὸ τῆς Τρωικῆς Πολέμου, ὁ Φαίδων, ὄχι ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἄλλος τις, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὴν Ἡπειρον, ὁμῶς μὲν τὸν Πελασγόν. ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἐβασίλευσαν ὁ Δουκαλίων καὶ ἡ Πύρρα, ὑπὸταχθεῖτες εἰς τὴν ποροαγῶν τῆς ἐν Δωδώνῃ Μαντείας, εἰπόντος αὐτοῖς, νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὰς Μολοσσῆς καὶ Θεσσωτικῆς. ὅτι δὲ νὰ ἐσάθῃ Βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου καὶ ὁ Αἰδωνεύς, εἶναι φανερόν ἐκ τῆς Ἰσορίας τῆς Θεσσεῶς καὶ τῆς Περσείδου, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἀρπαγῆν τῆς Ἑλένης, ἐκατέβησαν καὶ εἰς τὴν Ἡπειρον ν' ἀρπάξωσι τὴν Περσεφόνην τὴν θυγατέρα τῆς Αἰδονέως, εἰς γυναικῶν τῆς Περσείδου, καὶ φθάσαντες ἐκεῖ, χάνουσι καὶ πολὺ σπράττομα, καὶ αὐτοὶ συλλαμβάνονται. τὰς ὁποίας εἶχε φυλακισμένους ὁ Αἰδωνεύς εἰς τὴν Κίχυρον, ἕως ὅπῃ ἦλθεν ὁ Ἡρακλῆς ἐκεῖ, καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Θεσσεῶν. ἀπὸ ἐταῖε τὰ συμβαίνοντα ἔλαβον οἱ Ποιηταὶ ἀφορμὴν νὰ λέ-

γασιν. ὁ Ἡρακλῆς ἐκατέβη εἰς τὰς τόπας τῆ Ἄδου, καὶ τὸν ἐδέχθη ἐντίμως ἡ Περσέφονη, ὡς ἀδελφόν της, καὶ τὴν ἔχαιρε τὸν Θησέα καὶ τὸν Πειρίδην, τὰς ὁποίους ἀνέβασεν, ὁμῶς καὶ τὸν Κέρβερον Κυρία, καὶ τὰ λοιπὰ Διόδωρ. Βιβλ. δ'. Πλέταρχ. περὶ Πύρρῳ.

Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, πρῶτος ἐκατέβη εἰς τὴν Ἠπειρον, ὁ Πύρρος ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τῆς Δειδαμίας τῆς θυγατρὸς τοῦ Λυκομήδου Βασιλέως τῆς Σκυρίας, κατὰ τὸν Πausανίαν ἐν τοῖς Ἀττικοῖς. ἐλέγετο Πύρρος, μετὰ τὸ νὰ εἶχε τὰς τείχας τῆς κεφαλῆς τῆς ξανθῆς. εἶτα ἐκλήθη καὶ Νεοπόλεμος, μετὰ τὸ νὰ ἐπῆγε κατὰ πολλὰ νέος εἰς τὸν πόλεμον, μετὰ τὸν ὁποῖον λαβῶν χρησμούς ἀπὸ τῆς Μαντεῖας Ἐλενῆς, τῆς Υἱᾶς τῆς Πελαμῆς, δεῦν ἐγύεισεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν τὴν Πατρίδα του, ἀλλ' ἦλθεν εἰς τὴν Ἠπειρον, ἔχωντας καὶ διὰ γυναῖκά του τὴν Ἀδρομάχην τὴν γυναῖκα τῆς Ἐκτορος, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐγέννησε τὸν Μολοσσόν, τὸν Πύελον, καὶ τὸν Πέργαμον. εἶχεν ἀκόμη μετὰ λόγους τὸν Ἐλενον τὸν Υἱὸν τῆς Πελαμῆς, τὸν ὁποῖον βλέπωντας ἀξίον, τὸν ἠγάπα. ὅθεν τῆς ἔδωκε τὸ Βασίλειον τῆς Χαονίας νὰ οὐείζη. εἶτα κατὰ τύχην δέρισκει ὁ Πύρρος εἰς τὸ Δωδωναῖον Μαντεῖον, τὴν Λάνασαν τὴν Ἐγγόνην τῆς Ἡρακλέως, καὶ θυγατέρα τῆς Κλεοδέου τοῦ Ἰλίου, καὶ τὴν ἀρπάζει, μετὰ τὴν ὁποίαν γεννᾷ οὐκὼ παιδία, τὰ ὀφθαλμότερα ἦσαν θηλυκά, καὶ τὰ ὑπαυδρόσε μετὰ τὰς πλησιοχώρας Βασιλεῖς, μετὰ τῆς ὁποίας τὴν βοήθειαν ἔλαβε πλεῖστον πολλαῖ, κατὰ τὸν Ἰακίνθον, καὶ δεῦν ἐχαιρήθη εἰς αὐτὰς τὰς Γυναικας, ἀλλ' ἐπῆρε καὶ τὴν Ἐρμιόνην τὴν θυγατέρα τῆς Μενελάου καὶ τῆς Ἐλενῆς, δίδωντας τὴν Ἀδρομάχην, εἰς Γυναικα τῆς Ἐλενῆς. αὐτὴ δὲ ἡ Ἐρμιόνη εἶχε πρότερον νυμφωθῆ μετὰ τὸν Τιῦδαρον τὸν Πάπον τῆς Ὀρέσσης, καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν φονόεται ὁ Πύρρος ὑπ' αὐτῆς εἰς τὰς Δελφάς. ἀπὸ τῆς ὁποίας Πύρρος, καὶ ὅλοι οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἠπειρῆς Πυρρίδαι ἐκαλέοντο.

Μα-

Μετὰ τὸν θάνατον τῆς Πύρρος, ἐδιαδέχθη ἅπασαν τὴν Βασιλείαν τῆς Ἠπειρῆς ὁ Ἐλενος ὁ Υἱὸς τῆς Πελαμῆς, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν Ἀδρομάχην γεννᾷ τὸν Κεσεῖνον, καὶ ἀποθανὼν ἀφῆκε διάδοχον τῆς Βασιλείας, ὄχι τὸν Υἱὸν τῆς Κεσεῖνον, ἀλλὰ τὸν Μολοσσόν τὸν Υἱὸν τοῦ Πύρρος.

Μετὰ τὸν Ἐλενον εὐδοξος Βασιλεὺς ἐσάθη ὁ Μολοσσός ὁ Υἱὸς τῆς Πύρρος. διὰ τῆτο δεῦν ἐσάθη εἰς τὴν Ἠπειρον μήτε ὁ Κεσεῖνος ὁ Υἱὸς τῆς Ἐλενῆς, μήτε ὁ Πέργαμος ὁ ἀδελφός της, μήτε ἡ Ἀδρομάχη ἡ Μητέρα της. ἀλλ' ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Μετὰ τῆτον, δ'. Βασιλεὺς τῆς Ἠπειρῆς ἐσάθη ὁ Πύελος ὁ Υἱὸς τῆς Πύρρος, καὶ ἀδελφός της Μολοσσῆς. καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐτέπων τῆς Βασιλείαν, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείας Θάρυπος, ὅπῃ ἐν τῇ μεταξὺ ἀπέρασιν γεννᾷ δεκαπέντε, ἅπασα ἡ Βασιλεία τῆς Ἠπειρῆς ὑπὸ οὗτα Βασιλέα ἐτέλει, κατὰ τὸν Πausανίαν ἐν τοῖς Ἀτ., καὶ ὁ Υἱὸς διεδέχετο τὴν Βασιλείαν τῆς Πατρὸς, καταγόμενοι ἅπαντες ἀπὸ τῆς Πύρρος, ἀφ' ἧς καὶ Πυρρίδαι ἐκαλέοντο. παρελθόντος δὲ πλείονος χρόνου, ὅπῃ ἡ ἀρχὴ τῆς Ἠπειρῆς ἦτον κατὰ διαδοχὴν εἰς τὰς Πυρρίδας, μετὰ τῆς γίνεται Βασιλεὺς αὐτῆς ὁ Θάρυπος, καταγόμενος ἀπὸ τῆς Ἡρακλέως, καὶ ὄχι ἀπὸ τῆς Πύρρος. αὐτὸς πρῶτος ἐσόλισε τὰς ἀνθρώπους μετὰ ἡθῆ Ἑλληνικά, καὶ μετὰ γράμματα (ἔσοντας καὶ νὰ ἦσαν βάρβαροι, καὶ πολὺς καιρὸς, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἀπέρασεν, ὅπῃ οἱ Ἠπειρώται δεῦν ἐγνώριζον τὴν χρῆσιν τῆς ἄλατος (Ὅμηρ. ἐν Ὀδυσ.) ὁμοίως καὶ τὰς πόλεις μετὰ φιλανθρώπους νόμους, καὶ ἄλλας πολλὰς ἀεργεσίας ἔκαμον, ἔσωντας καὶ νὰ ἦτον ἔμπειρος καὶ διάσημος. ἐτέτος γεννᾷ Υἱὸν τὸν Ἀλκέταν, τὸν ὁποῖον ἀφῆκε διάδοχόν της.

Ὁ Ἀλκέτας ζῆ ὀλίγον καιρὸν εἰς τὸ Βασίλειον, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της ἀφῆκε διάδοχον τὸν Υἱὸν της Ἀρρύβαν ὑπὸ Ἐπιτρόπης, σμικρὸν ἔτι ὄντα.

R 3

Στέ

Στέλλεται ὁ Ἀρρύβας ὑπὸ τῆς Ἐπιτρόπων, καὶ τῆς Ἐξόχων τῆς Ἡπειρώ εἰς τὰς Ἀθήνας χάριν μαθήσεως, καὶ ἔχοντας ἀφύπναι μεγάλῃ καὶ ἀγχινοίαν, εἰς ὀλίγον καιρὸν ἔλαβε προκοπὴν μεγάλῃ. ὅθεν ἐπαναστρέφει εἰς τὸ Βασίλειόν τε, καὶ μᾶλλον ἠγαπήθη ὑπὸ τῆς Ἡπειρωτῶν ὡς σοφώτερος, ἐσάθη εὐδοξος εἰς τὴν βασιλείαν, ἐνομαθέτησε νόμους λυσιπέεις, ἐδιάταξε Σύγκλητον, Ἀριστοκρατίαν, καὶ τὴν κατ' ἔτος ἤν Κλειτῶν Φερίων. καὶ καθάως οἱ Ἡπειρωταὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον ὑπὸ τῆς Πύρρου τοῦ Τίος τῆς Ἀχιλλέως, ἔτι ἀπὸ τῆς τῆς Ἀρρύβας ἦθι κάλλιπα, καὶ νόμους εὐδοξίας. ἐγέννησεν Τίος μὲ τὴν Τρωιάδα, Ἀλκέταν, Αἰακίδην, καὶ Νεοπτόλεμον. καὶ ζῶντας ἀκόμη ὁ Ἀρρύβας, ἔδωκε τὸ βασίλειόν τε εἰς τὸν μεγαλύτερόν τε Τίον τὸν Ἀλκέταν, τὸν ὁποῖον πάλιν εὐγαλε, μὲ τὸ νὰ ἦτο ἀνθρώπος θυμώδης καὶ ἀκρατής, καὶ αὐτ' αὐτῆς ἔβαλε τὸν ἄλλον τε Τίον Αἰακίδην. ὁ δὲ Ἀλκέτας μὴ δυνάμενος νὰ τὸ ὑποφέρῃ, ἐπῆγεν εἰς τὰς Συρακῆσας, καὶ κατὰ τῆσαν τὸν καιρὸν ἐν Ὀλυμπιάδι 98. Διονύσιος ὁ τῆς Συρακῶν Τύραννος, ἐσυλλογίζετο διὰ νὰ κυριεύσῃ τὴν Ἡπειρον, ὅχι δι' ἄλλο, πᾶρεξ νὰ διωχθῆ μὲ ἔτατο νὰ συλλήσῃ τὸν ἐν Δελφοῖς Ναόν, πλήρη ὄντα χρημάτων, καὶ κειμηλίων. διὰ τῆτο πέμπει συμμαχίαν μεγάλῃ εἰς τὰς Ἰλλυριῆς μὲ τὸν Ἀλκέταν, στρατιώτας μὲν δύο χιλιάδας, καὶ πανοπλίας πεντακοσίας. ὁμοίως καὶ οἱ Ἰλλυριοὶ συμμαχοῦσαντες δυνάμεις πολλὰς, ἐπῆγαν ἐξαιφνης κατὰ τῆς Ἡπειρωτῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὸ βασίλειον τῆς Μολοτῶν, καὶ ἔκαμον μέγαν ἀφανισμόν εἰς τὰς Ἡπειρώτας, ἔσονται καὶ νὰ ἐφόνδυσαν ἀπ' αὐτῶν, πλείους τῆς μυσίων πεντάκις χιλίων, καὶ αὐτῶν τὴν ἀλογον ὄρμην καὶ τόλμην τῆς Βαρβάρων ἀπέσειλαν οἱ Ἡπειρωταὶ διὰ τῆς βοήθειας, ἧ ποῦ τὰς ἔσειλαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, μαθόντες τὰ κατ' αὐτῶν (Διοδ. Σικελ.). Βασιλεύοντος λοιπὸν τῆς Αἰακίδου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατρὸς αὐτῶν Ἀρρύβου, ἐπράτισε

τὴν

τὴν ἀρχὴν τῆς Ἡπειρώ Ἀλέξανδρος ὁ Τίος τῆς Νεοπτολέμου, καὶ Ἀγέμιος τῆς Αἰακίδου, ἔσοντας καὶ οἱ ἀνω ρηθόντες Ἀδελφοὶ οἱ Τίος τῆς Ἀρρύβου, νὰ ἐσασίασαν ἀτάμεσόν τε. ὁ δὲ ρηθὴς Ἀλέξανδρος ὁ Τίος τῆς Νεοπτολέμου ἦτον περὶ φημῶν καὶ κατὰ τὸ γένος, καὶ κατὰ τὴν ἀξίαν, καὶ τὴν ἀραιότητα, ὁμοίως καὶ διὰ τὴν συγγένειαν ὅπερ εἶχε μὲ τὸν Φίλιππον τὸν Πατέρα τῆς μεγάλης Ἀλεξάνδρου, ὡσαύτ' ὅπερ τὸν εἶχε Γαμβρόν εἰς τὴν Ἀδελφίῳ τῆς Ὀλυμπιάδα τὴν Μητέρα τῆς Ἀλεξάνδρου. διότι ὁ Νεοπτόλεμος ὁ Ἀδελφὸς τῆς Αἰακίδου ἐγέννησεν αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα. ὅταν δὲ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐπολέμει κατὰ τῆς Περσῶν καὶ τῆς Ἀνατολῆς, οἱ Ταρρῆτινοι ἔκραξαν ἔτατον τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Νεοπτολέμου, ἢ ἀπεράσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, διὰ νὰ κυριεύσῃ τὴν Δύσην. φθάσας δὲ μὲ τὸ στρατόμακρον εἰς τὴν Καλαβρίαν, ὑπέταξε μείκας πόλεις τῆς Βρυττανίαν καὶ τῆς Λεκανῶν, τὸν ὁποῖον ἰδόντες οἱ Ῥωμαῖοι ἐκινήθησαν κατ' αὐτῆς, καὶ αὐτὸς ὄχι φοβόμενος, ἀλλὰ σοχαζόμενος ἢ αὐξήσῃ τὴν δυνάμειν τε, ἔκαμον ἀγάπην μὲ αὐτῆς. τελευταῖον λαβὼν χρησμὸν ἀπὸ τῆς Δωδωναίης Μαντείας, ὅτι ἔχει νὰ κινδυνεύσῃ εἰς τὴν πόλιν Πανδοσίαν, καὶ εἰς τὸν Ἀχέροντα ποταμὸν τὰ ὅποια ἐλογιάζε νὰ εἶναι μόνον εἰς τὴν Ἡπειρον, ἐκεῖ ὅπερ ἦτον τὸ Βασίλειόν του, ἀπέρασεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, διὰ νὰ ἐλευθερωθῆ τῆς τοιαύτης ἀπολήψεως. ἔσοντας λοιπὸν καὶ νὰ νικηθῆ τὸ στρατόμακρον ὑπὸ τῆς Ἀθηναίων, τῆς ἐλθόντων εἰς βοήθειαν τῶν Σαμνιτῶν, οἵτινες ὤρριζον τὴν πόλιν, ὅπου παρῶ κοινῶς λέγεται Ἀβρουτζο, πλησίον τῆς Πανδοσίας, καὶ φονδύσας αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Ἀρχιστράτηγον τῶν Ἀθηναίων, φεύγοντας ἐπῆγεν εἰς τὸν Ἀχέροντα ποτ., καὶ ἐκεῖ βιάζόμενος νὰ τὸν ἀπεράσῃ, ἠκῆσεν εὐδὸς Στρατιώτη βλασφημῆντος αὐτὸν, καὶ λέγοντος, ὅτι δικαίως ἀνομαθῆ Ἀχέρον, ἦγεν Ποταμὸς τῆς Ἀδελφ. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκθυμῆντος τὸν Χρησμὸν τῆς Μαντείας, ἔσα-

μάτισεν ὀλίγον, ἄποροντες τὴν νῆα κέρμη, καὶ ἀδρακινόμενος ὑπὸ τῆ Σωτηρίας ὑπεράσθη, ἐφονεύθη ἐκεῖ ὑπὸ τινος παροδοῦ Λακωνεῦ. ὕστερον δὲ ἐσχίσαντες τὸ σῶμά τε ὅλον, τὸ ἔφερον εἰς τὴν Κουσούτζαν, κακείθεν εἰς τὴν Μεταπόντε, καὶ τελευταίον εἰς τὴν Ἠπειρον καὶ εἰς τὴν Κλεοπάτραν τὴν Γνωαῖκά τε, καὶ εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα τὴν Ἀδελφῶν τε, καὶ Μητέρα τῆ Ἀλεξάνδρου τῆ Μακεδόνας, ὡς γράφ. Τίτος Λίβιος, Διόδ. Σικελ. καὶ Πλίνιος.

Μετὰ τὸν θάνατον ἐτάτε τῆ Ἀλεξάνδρου, δέχεται πάλιν τὴν ἀρχὴν τῆς Ἠπέρας ὁ Αἰακίδης, ὁ ὁποῖος ἀκίσας πῶς ὁ Κάσανδρος περιέκλεισεν εἰς τὴν Πύδραν, πόλιν τῆς Μακεδονίας, τὴν Ὀλυμπιάδα, ἔχουσιν μεθ' ἑαυτῆς τὴν Υἱὸν τῆ μεγάλης Ἀλεξάνδρου, καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν θυγατέρα τε, (ὡσαύτ' ὅπου αὐτὸς ὁ Αἰακίδης γεννᾷ μετὰ τὴν Φθίαν τὴν θυγατέρα τῆ Θεσσαλοῦ Μούνοιο, ἄνδρος ἀδοκίμου καὶ ἐξόχου γεγενημένου παρὰ τὸν Λαμιακὸν Πόλεμον, τὸν Πύρρον, καὶ δύο θυγατέρας, τὴν Δηιδάμειαν, καὶ τὴν Τρωιάδα,) ἐθυμώθη λίαν, διότι εἰσέκετο πάντοτε ὑπήκοος τῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ συναθροίσας ἀνδράπες, ὑπήγε κατὰ τοῦ Κασάνδρου, ἀλλ' ὁ Κάσανδρος ἀκίσας τὸν ἐρχομὸν τῆ Αἰακίδα, προέπεμψεν ἕνα στρατηγὸν τὸν Ἀπερρίαν μετὰ δυνάμιν ἰκανὴν, νὰ πιάσῃ τὰ σκῆρα. καὶ ἐκ τῆς ἐμείνου ἀσφακῆς ὁ Αἰακίδης, καὶ μάλιστα οἱ Ἠπειρῶται διὰ τὴν ἐχθρὰν, ὅπου εἶχαν εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα, δεῦν ἠθέλον νὰ στρατεύσων κατὰ τῆ Μακεδονίαν. ὁ δὲ Αἰακίδης θέλωντας νὰ βοηθήσῃ τῆς Ὀλυμπιάδος, ἀπέλυσεν ὅσας τῆς Ἠπειρωτῶν ἠθέλησαν νὰ γυρίσων ὀπίσω, καὶ ἐκράτισε μόνον ἐκείνας, ὅπως θεληματικῶς ἠγάπων νὰ κινδυνεύων μετὰ αὐτὸν. Μετὰ αὐτῆς λοιπὸν ὑπήγεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ φονεύει διὰ τῆς Ὀλυμπιάδος τὸν Αἰδαῖον τὸν Ἀδελφὸν τῆ Ἀλεξάνδρου, ὁμοῦ καὶ τὴν Γνωαῖκά τε, ὕστερον δηλαδὴ τῆς τελευταίας τῆ Ἀλεξάνδρου ἔτι ἕξ καὶ ἡμισυ, καὶ ἄλλα ἀνόσια ἐπαράξε κατὰ τῆ Μακεδονίαν.

κεδόνων, τὰ ὁποῖα μαθόντες οἱ Ἠπειρῶται ἐστάσιασαν κατὰ τῆ Βασιλείας αὐτῶν, καὶ μετὰ κοινῶν γνώμων ἀπεφάσισαν, αὐτὸν μὲν τὸν Αἰακίδην νὰ διώξωσι τῆς Βασιλείας, καὶ νὰ δεχθῶσι τὸν Κάσανδρον τὸν ἀλλότριον, ὡς Βασιλέα τῆς, τὸ ὁποῖον καὶ ἐτελείωσαν καὶ αὐτὴ ἐστάθη ἡ πρώτη ἄποστασία τῶν Ἠπειρωτῶν.

Ἀποκείμενους λοιπὸν οἱ Ἠπειρῶται τὴν ἀρχὴν τῆς Ἠπέρας εἰς τὸν Κάσανδρον, αὐτὸς μὲν ὁ Κάσανδρος δεῦν ἐκατέβη εἰς τὴν Ἠπειρον, ἀλλ' ἐπέμψεν αὐτῶν αὐτῶν Ἐπιμηνητῶν καὶ στρατηγὸν τὸν Υἱὸν τῆ Λυκίσκου, ἐν Ὀλυμπιάδι, ῥιέ. ὡς γράφει Διόδωρ. Σικελ. φυλ. 685.

Παρελθόντος ὀλίγου καιρῆ, ἐσυμπάθησαν οἱ Ἠπειρῶται τὸν Αἰακίδην, καὶ πάλιν τὸν ἠθέλησαν νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτῆς ὡς Βασιλεῦς νόμιμος καὶ γνήσιος, τὸ ὁποῖον μαθὼν ὁ Κάσανδρος ἐναντιώκετο εἰς αὐτῆς, καὶ δεῦν ἄφιεν τὸν Αἰακίδην νὰ κατεβῇ εἰς τὴν Ἠπειρον. ὡσεὶ ἐσυνέβη νὰ κέρμην πόλεμον ὁ Φίλιππος ὁ Ἀδελφὸς τῆ Κασάνδρου, καὶ ὁ Αἰακίδης πλησίον τῶν Οἰνιαδῶν, ἠτοιμῆς Κατοχῆς, εἰς τὸν ὁποῖον πόλεμον λαβῶν κρείαν πληγὴν ὁ Αἰακίδης, ἐτελεύτισε μετ' ἑ πολὺ, τὸ ὁποῖον μαθόντες οἱ Ἠπειρῶται καὶ ἀδρακινηθέντες ὑπὸ τῆ Κασάνδρου, τῶσον ἠγεώθησαν, ὡσεὶ ἐκ τῆς ὀργῆς αὐτῶν, ὑπήγαν νὰ φονεύσωσιν καὶ τὸν Υἱὸν τῆ τὸν Πύρρον, νῆπιον ἔτι ὄντα καὶ ἀδῶν, τὸν ὁποῖον οἱ Συγγενεῖς τε καὶ ἡ Μητέρα, ἔσειλαν κρυφίως εἰς τὴν Ἐρώλιν τὴν Γνωαῖκα τῆ Γλαύκου τῆ Βασιλείας τῶν Ἰλλυριῶν, διὰ νὰ τὸν ἀναδρέψῃ, καὶ νὰ τὸν ἀυξήσῃ, ὡσαν ὅπως καὶ αὐτὴ ἐκατάγετο ἐκ τῆς γένεος τῶν Αἰακιδῶν.

Δέχονται λοιπὸν οἱ Ἠπειρῶται Βασιλέα τους πάλιν τὸν Ἀλέξανδρον τὸν παρῆβυτερον Υἱὸν τῆ Ἀρρύβου, ἀλλ' αὐτὸς δεῦν μετέβαλε τὴν ἀροτέραν τῆ γνώμων, ἀλλ' ἐφάνη χειρότερος εἰς αὐτῆς. διὰ τῆτο ἀδημονήσαντες οἱ Ἠπειρῶται, ἐπήγαν κατ' αὐτῆ τὴν νύκτα, καὶ τὸν ἐφονεύσαν, ὁμοίως καὶ τῆς Υἱᾶς τε, καὶ ἐκλέγουν διὰ Βασιλέα τῆς τὸν Πύρρον τὸν Υἱὸν

Τίον τῆ Αἰακίδου, ἢ τὸν καλεῖσιν ἐκεῖθεν, ὁ ὁποῖος ὄταν ἦλθεν εἰς αὐτὴς ἦτον κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐπὶ οὐδενί, ἔπειτος ὁ Πύρρος ὁ Υἱὸς τῆ Αἰακίδου τόσον ἠγαπήθη ὑπὸ τῆ Γλαύκῃ τῆ Βασιλέως τῶν Ἰθυσίων, διὰ τὰ ἀγεῖνικὰ τῆ καὶ βασιλικὰ ἦδη, ὅπερ ἀκόμη μικρόθεν ἔλαμπον, ὡσεὶ ἔγινεν Υἱὸς θεοῦ αὐτῷ, καὶ τόσον τὸν ἐβοήθησεν, ὡσαύτως τὸν ἐλύθῃρασεν ἐκ τῶν μεγάλων ἀπειλῶν τοῦ Κασάνδρου, μετ' ὅλον ὅπου ὁ Κασάνδρος ἔταξε νὰ δώσῃ τοῦ Γλαύκῃ διαπόσια τάλαντα, μόνον νὰ τῆ δώσῃ τὸν Πύρρον, ἢ τὸν κατηβάξῃ μετ' ἀσπίδων δυνάμιν εἰς τὴν Ἡπειρον διὰ νὰ λάβῃ τὴν πατρίαν βασιλείαν, τὸν ὁποῖον ἐδέχθησαν μετὰ χαρᾶς οἱ Ἡπειρώται διὰ τὴν μεγάλῃ παροκοπιῇ, ὅπου ἐκ νεότητος ἔδειχεν· εἰς τὰς ἀρχὰς μὴ ἔχωντας ἀκόμη ὁ Πύρρος ἰκανὰς δυνάμεις, ἔρχεται κατ' αὐτοῦ μετ' ὅσον στρατόμα τῶν Μακεδόνων Κασάνδρος ὁ Υἱὸς τῆ Ἀντιγονῆ, ἐχθρὸς πατρικός τῆ, καὶ ὡσαύτως ὅπου ὁ Πύρρος δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν ἐναντιωθῇ, φεύγει ἀπὸ τῆς Ἡπέρας, καὶ πηγυεῖ εἰς τὸν Πτολεμαῖον τῆ Λαγῆ, τὸν Βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, τὸν ὁποῖον δεξιωθεὶς ὁ Πτολεμαῖος, τῆ δίδει εἰς Γυναικὰ τὴν Προγονίῃ τοῦ Ἀντιγονίου, καὶ μετ' ὅσον τῶν Αἰγυπτίων ἐλθῶν εἰς τὴν Ἡπειρον, εὐγαλε τὸν Νεοπτόλεμον ἐκ τῆς βασιλείας, τὸν ὁποῖον εἶχε βάλει ὁ Κασάνδρος· καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἀφ' ἧ δὲ ἐσερέωσε τὴν Βασιλείαν, καὶ ἔγινεν εἰς ὅλους φοβερός, ἐκυριεύσε τὴν νῆσον τῶν Κορφῶν, καὶ πολλὰς πόλεις τῆς Ἰταλίας, καὶ Σικελίας, διώχει δύο Βασιλεῖς ἐκ τῆς Μακεδονίας, τὸν Ἀντίγονον τὸν Υἱὸν τῆ Κασάνδρου, καὶ Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν, καὶ κυριεύει τὴν ἀνω Μακεδονίαν, τὴν Θετταλίαν, καὶ ἄλλας πολλὰς πόλεις. ἔπειτος ὁ Πύρρος ἐστάθη ὁ παρῶτος ὅπερ ἔφερε πόλεμον κατὰ τῶν Ῥωμαίων· διότι παρ' αὐτῆς εὐδὲς ἄλλος τῶν Ἑλλήνων ἐτόλμησε νὰ στρατεύσῃ κατ' αὐτῶν· ἔπε ὁ Διομήδης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἀργεῖοι λέγονται νὰ ἤφερον ὅπλα κατὰ τῆ

Αἰ.

Αἰτεῖς, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος· καὶ μετ' ὅλον ὅπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἐβάλλοντο νὰ καταστέλῃν τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ἀπέτυχον, διὰ τὸ πείθουσιν ἐταῦτον τὸν Πύρρον, καὶ πηγυεῖ κατ' αὐτῶν, λέγοντάς τῆ καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ ὅτι μετ' ὅσον ἀδαιμονίαν θέλει ἔχει, ὡσαύτως νὰ εὐεῖσῃ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα· αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐμεθύμηθη τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, καὶ ὅτι δίκαιον εἶναι, αὐτὸς ὡς Ἀπαύχονος ὅπερ ἦτον τῆ Ἀχιλλέως, καὶ πηγυεῖ ἐναντίον τῶν ἀποίκων Τρωαδίων, καὶ εὐθὺς τὸν λόγον εἰς ἔργον ἔβαλε· Ταχύς γὰρ ἦν, καὶ τάλμῃ μεγάλῃ ἔχων, καὶ ποτε βραδέως ἐφέρετο ἐφ' ὃ ἂν ἐβούλετο.

Εἰς τὸ παρῶτον ἔτος τῆς ρκϛ. Ὀλυμπ. ἦλθε κατὰ τῶν Ῥωμαίων ὁ Πύρρος, καὶ παρῶτος κατ' αὐτῶν ἀφίει τῆς Γλέφαντας, ὅπερ εἶχε λάβῃ εἰς τὸν πόλεμον, ὅπερ ἐπαμὲ μετὰ τῆ Δημητρίῃ τῆ Βασιλέως τῶν Μακεδόνων, τῆς ὁποίας ἰδόντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἀκρῶς ἐφοβήθησαν, λογιάσαντες, ὅτι θέλει εἶσαι τίποτε ἄλλο φαινόμενον παρὰ ζῶα· ἐπειδὴ καὶ ἄλλῃ φορῇ δὲν τὰ εἶδαν, μετ' ὅλον ὅπερ τὸ ὄνομα τῆς ἦκον· διότι παρ' αὐτῆ νὰ πηγυεῖν οἱ Μακεδόνες μετὰ τῆ Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Ἀσίαν, εὐδὲς τῶν Εὐρωπαϊῶν εἶδε τὰ τοιαῦτα ζῶα, πλὴν τῶν Ἰνδῶν καὶ Λιβύων· τελευταῖον, καὶ ἄλλας πολλὰς πολέμους ποιήσας μετ' ἄλλας, φοροῦνται εἰς τὰ Ἄργος τῆ Πελοποννήσου, πληγωθεὶς ὑπὸ μίας Γυναικὸς μετ' ἑνα κεραμίδι εἰς τὴν κεφαλῇ, τὴν ὁποῖαν Γυναικὰ οἱ Ἀργεῖοι λέγουσι νὰ ἦτον ἡ Δημήτρα Θεὰ, ὁμοιωθεῖσα εἰς χῆμα Γυναικὸς· καὶ κατὰ τὸν δὲν ἐπαρήλαξε τὸν Αἰακίδων Προπατόρων τῆ, ὡσαύτως ὅπερ ὁ Ἀχιλλεύς ἐφονεύθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῆ Πειάμῃ, καὶ τῆ Ἀπόλλωνος, ὁ Πύρρος ὁ Υἱὸς τῆ Ἀχιλλέως εἰς τῆς Δελφῆς ὑπὸ τῆ Ὀρέσσῃ παρὰ χθροῦτος ὑπὸ τῆς Πυθίας, καὶ τελευταῖος ἔπειτος ὁ Πύρρος εἰς τὸ Ἄργος ὑπὸ τῆς Θεᾶς Δημήτρος.

ἔπειτος ὁ Πύρρος κατὰ τὴν ἰδέαν τῆ παρῶτος ἐπαράσσει τὸ Βασιλικὸν ἀξίωμα φοβερόν, δὲν εἶχε τῆς ἀδόντας

χω.

χρυσισμόους, ὡσὰν οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν μόνον συνεχῆς ὄσεν, τὰ ὁποῖα μὲν γραμμαῖς ἐχαρακτηρίζοντο οἱ ὀδόντες. τὸ μέγα δάκτυλον τῆς δεξιᾶτου ποδὸς εἶχε κάποιαν θαυμασίαν δυνάμιν, δι' ἣν ἰατροὺς τῆς Σπληνισμῶν καὶ τῶτον τὸν τρόπον τῆς ἐξάπλων ὑπτίες, καὶ μὲν αὐτὸν τὸν δάκτυλόν τε τῆς ἐθλίβε τὸν Σπλήνα, θυσιάζοντας ὁμῆ καὶ λυκὸν Ἀλεκτρούνα. καὶ δευτὴ ἦτον κινεῖς ἔτε πρῶτης, ἔτε ἀδοξας, ὅπως νὰ μὴ ἀπελάμβανον ἀπὸ τῆς Πύρρης ταύτης τῆς θεραπείας, καὶ ὁ μισθὸς τε ἦτον ὁ ἀλεκτρούων, ὅπως ἐσφαζε χαριέστατος εἰς αὐτὸν, καὶ ἔτατον τὸν δάκτυλον λέγασσι μετὰ τὴν τελευτῆν, ὀλοτελῶς ἢ φωτιά, ὅταν τὸ ἔκαψαν τὸ σῶμα, νὰ μὴ τὸ ἐγγίξου. ἐσάθη περίφημος καὶ ἐφάμιλλος μὲν τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ καὶ μὲν τὸν Ἡρακλῆ εἰς τὰς πράξεις, καὶ Ἡρώας, ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῆς στρατιωτῶν τῆς Ἀέτος, καὶ αὐτὸς ἀπεκρίνετο. Τί γὰρ ἐ μέλλω, τοῖς ὑμετέροις ὅπλοις ὡς περ ἀκυπτέροις αἰρόμενος; γράφει τὸν βίον αὐτῆς ὁ Πλάταρχος, καὶ ἄλλοι.

Καὶ καθὼς ἀρχισεν τὸ Βασίλειον τῆς Ἠπειροῦ ἀπὸ τῆς Πύρρης τῆς Τίης τῆς Ἀχιλλέως, ἔτι ἐτελείωσεν εἰς τὸν Πύρρον τὸν Υἱὸν τῆς Αἰακίδος. διὸ μετὰ τὴν τελευτῆν αὐτῆς, δευτὴ ἐσάθησαν ἄλλοι Βασιλεῖς τῆς Ἠπειροῦ ὀνομαστοί. μάλιστα ἐ παρελθόντος τῆς μεταξὺ χρόνου, ἐγένετο ἡ παντελής καταστροφή τῆς Ἠπειροῦ ὑπὸ Παύλου Αἰμιλίου τῆς Ἀρχιστρατήγου τῆς Ῥωμαίων. ὅτι καθὼς οἱ Ἠπειρώται μετὰ τῆς Πύρρης, πρῶτοι τῆς ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπῆγαν κατὰ τῆς Ῥωμαίων, ἔτι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρότερον ἦλθαν καὶ Ἠπειρωτῶν, εἴτα καὶ καὶ τῆς λοιπῶν Ἑλλήνων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσάθη ὁ Παῦλος Αἰμιλίου ὕπατος ἐκ τῆς Ῥώμης ἐναντίον τῆς Περσέως τῆς νόθης Τίης τῆς Φιλίππε τῆς Βασιλέως τῆς Μακεδόνων, τὸν ὁποῖον πολέμησας ἐνίκησεν ὀλοτελῶς. Μετὰ ταῦτά τινι νίκην ἐπῆγαν ὁ Παῦλος Αἰμιλίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, θεωρίας χάριν, εἴτα ἦλθεν εἰς τὴν Ἠπειρον, ἔσωντας καὶ νὰ εἶχε δόγμα τῆς Συγκλήτου, ὅτι

ὅτι ὅλας τῆς Στρατιώτας αὐτῆς, νὰ τῆς ἀφελήσῃ, καὶ κατὰ τῆς πλεπῆσι ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἠπειροῦ. διὰ τῆτο χωρὶς νὰ ἠξέδρην οἱ Ἠπειρώται, κράζει τῆς Προεσῆς αὐτῶν, καὶ τῆς προσάζει, τὴν ταῦδε ἡμέρας νὰ τῆς φέρνῃ ὅσον χρυσῆ σάφι καὶ ἀσήμι δύνεισκαται εἰς τὰς Οἰκίας, καὶ εἰς τῆς Ναῆς αὐτῆς, καὶ εἰς καθ' ἕνα ἀπ' αὐτῶν τῆς Προεσῶν τῆς Ἠπειρωτῶν, οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἦσαν δέκα, ἔδωκε καὶ ἀπὸ ἕνα Ταξίαρχον μὲν Στρατόμα τῆς δια φύλαξιν, τῆς ὁποῖων Ταξιαρχῶν παρήγγειλε κρυφίως, τὴν ταῦδε ἡμέρας νὰ κἀμιν ὅλοι καταδρομὴν ἐν τῆς αὐτῆς χρόνῳ κατὰ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἔτι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτῆν ἡμέραν ἐδάλωσαν Ἀνθρώπους χιλιάδας 150. καὶ πόλεις ἐπάρθησαν 70., καὶ ἀπὸ τῶσιν φθορὰ καὶ πτωχεύειαν ὅπως ἐκαμον, ἔπεσαν τῆς καθ' ἕνα Στρατιώτη ἔνδεκα δραχμαί. μετὰ ταῦτα ἐπῆγαν ὁ Αἰμιλίου εἰς τὸ Ὠκεῖον, καὶ κείθεν ἐπῆλθον εἰς Ἰταλίαν (Πολύβιος παρὰ τῆς Στράβωνι, καὶ ἄλλοι). Καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καταστροφῆς, ἕως τῆς μοναρχίας τῆς Αὐγῆς Καίσαρος ἀπέρασεν ἔτη σχεδὸν 139., ὅποταν αὐτὸς ὁ Αὐγῆς Καίσαρ ἰδὼν τὰς πόλεις τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Θεσπρωτίας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐκλελυμέναι καὶ διαφθαρεμέναι ὑπὸ τῆς συνεχῶν πολέμων τῆς Μακεδόνων καὶ τῶν Ῥωμαίων, τὰς ἐκατοίκησεν ὅλας εἰς τὴν Νικόπολιν καὶ παρ' αὐτῆς κτιθεῖσας, Στραβ. Βιβλ. ἡ. „ Πάλαιός τε καὶ Ἀλυζία, καὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν, καὶ Ἀμβρακία, καὶ ἄλλαι πλείονες τῶν 17. Περιοκίδες γεγονάσιν, ἢ καὶ πᾶσαι τῆς Νικοπόλεως”. καὶ ἔκτοτε ἔμεινον ἔρημοι πόλεις τῆς Ἠπειροῦ ὡσαύτως ἔρημώθη καὶ ὑπὸ Γότθων, καὶ Γαλλοθηακῶν, ὁποῖων τανῶν ἐδαφίσματα καὶ λείψανα διαρροῦνται.

6. Αἱ πόλεις τῆς Ἠπειροῦ ἦσαν εἰς μὲν τὴν Χαονί (ἢ ὁποῖα Χάρα, ἢτοι ἡ μικροτέρα Ἐπαρχία λέγει κοινῶς πέρα Δέλβινον, καὶ Χειμάρρα) τὴν κλιθεῖσας ἡ Χαόνος Τίης τῆς Πελάμε, ὁ ὁποῖος ἔσωντας καὶ νὰ εὐγ

με με τὸν Ἀδελφόν τε τὸν Ἐλευθρον εἰς τὸ κυνήγιον, ὕπε-
σον ἀφ' ἑκατοίκησαν μετὰ τῷ ἄλωσιν τῆς Τρωάδος εἰς
ἐπιπτον τὸν τόπον, ἐφορέθη ὑπ' αὐτῆ Ἐλευθῆ τε Ἀδελ-
φῆ τε καὶ ἄγροισιν. λαβὼν ἐν ὄ Ἐλευθρος ἀκρὰν λύπην διὰ
τὸν ἀκρίσιον φόνον, ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον, πρὸς ὀλί-
γῳ αὐτῆ παραμυθίαν, Χαονίαν. ἀπ' αὐτῆς τῆς Χαονίας
ἐκλήθησαν καὶ οἱ Οἰκουῖτες Χαόνες, Χαόνειοι, Χαονίται,
Χαονηοὶ, Χαόνιοι, καὶ τὸ θυλικὸν Χαονίς. οἱ Χαόνες,
κατὰ τὸν Θεόπομπον, παρὰ τῷ Σράβῳ, ἐσάθησαν οἱ ἐν-
δοξότεροι πῶν δεκαπεντάρων Ἐθνῶν τῆς Ἡπειροῦ, καὶ μετὰ
τῆς οἱ Μολοττοί, μετὰ τὸ νὰ ἐκυριόωσαν ἀπάσης τῆς Ἡ-
πειροῦ, καὶ μετὰ τὸ νὰ ἦτον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν τὸν ἐν Δαυδά-
νῃ Μαντεῖον. εἰς τῷ Χαονίαν ἐκατοίκει πάλαι τὸ ἔθνος
ὅπερ ἐκαλεῖτο Συλίονες. δεισόμενοι καὶ Νομίσματα, πῶν
ὁποίων αἰ ἐγγραφαὶ λέγῃσι, Χαονιτῶν. οἱ ὄροι αὐτῆς
τῆς Ἐπαρχίας εἶναι πρὸς μετὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἡ Με-
λοασία, πρὸς μεσημβρίαν ἡ Θιατρωτία, πρὸς δυσμὰς τὸ
Ἰόνιον Πέλαγος, καὶ πρὸς βορῆαν ἔχει τὸν Κέλυδιον πο-
ταμὸν. Πόλεις λοιπὸν ταύτης τὸ πάλαι ἦσαν, Ὠρεικὸν ἢ
τις καὶ Ὠρικός καὶ Ὠρεικὸν ἐλέγετο, πόλις Παραθαλασ-
σία, κτίσμα πῶν Κόλχων. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ Ἐ-
παρχία Ὠρεικία, καὶ ὁ λιμὴν Ὠρεικός, καὶ Ὠρεικία Τε-
ρέβουθος. λέγεται κοινῶς πῶρα καὶ τὸν Νίχρον, Ὀρχα.
πλησίον ἐπέτε τῆ Κόλπη, ἢ τῆς πόλεως ἦτον ὁ τάφος τῆ
Κάδμου, καὶ τῆς Γυναικὸς τῆ Ἀρμονίης, ὀνομασθὲς εἰς τῆς
Ποιητῆς. διὰ τὸν ὁποῖον λέγει ὁ Περικλητής.

„ Καὶνον δ' αὖ περὶ Κόλπον ἴδοις Ἐρκυδέα Τύμβον,

„ Τύμβον δ' ἄρ' Ἀρμονίης Καδμοίο τε φῆμις εὐίαται.

„ Κεῖθε γὰρ εἰς ὄφειον σκολιὸν γένος ἠλθέσαντο.

Λέγῃσιν ὅτι εἰς τὸ γῆρας τῶν ἠλθεῖν ἐκεῖ ὁ Κάδμος, καὶ
ἡ γυναῖκά τε Ἀρμονίη ἐκ πῶν Θηβῶν, καὶ μετεβλήθησαν
εἰς γένος σκολιὸν Ὀφειῶν, ταυτὸν εἰπεῖν, ἐγέναν Φίδια.
ὡσαύτ' ὅπερ δεισόμενος ὁ Κάδμος εἰς τὰς Θήβας, ἐφό-
ιδασε

νέσσε τὸν Δράκοντα τῷ Ἀρῶος τὸν φύλακα τῆς Κρήνης
Δίρκης, καὶ τὰ ἔξῃς. Ὀμῦθος δὲ φανεραίνει ἄλλο, εἰμῆ
ὅτι ἐλθόντες ἔτοι ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπιπτον τὸν τόπον,
μετέβαλον ἐκεῖνα τὰ καλά ἦδη, ὅπερ εἶχαν, καὶ Ἑλληνι-
κῶ χρησοῦθειαν, καὶ μετέπεσον εἰς διαστραμμένα καὶ σκολία
ἦδη, καὶ οἶον ὀφιάδη καὶ βάρβαρα, τὸ ἐναντίον παθόντες
τοῦ Κέκροπος, ὁποῦ ἄπο ἔφειος ἐγένετο ἄνθρωπος, ὡ-
σαύτ' ὁποῦ ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐλθὼν εἰς τῷ Ἑλλάδα, ἀ-
φίνωντας τὰ βάρβαρα ἦδη τῆς Αἰγύπτου, καὶ δεχόμενος τὴν
Ἑλληνικῶν ἐπιεικίαν, ἐγένετο ἄνθρωπος. εἶναι λοιπὸν ἐ-
πέτος ὁ τάφος δύο Πέτραι ἀντικείμεναι καὶ πλησίον, αἰ ὀ-
ποῖαι πολλάκις ἐσείοντο, καὶ ἐκτύπα μία τῷ ἄλλῳ, τὸ ὀ-
ποῖον ἦτον σημεῖον εἰς τὰς Ἐπιπτίας, δυσυχίας καὶ πολέ-
μων. γίος τε Κάδμου καὶ Ἀρμονίης ἦτον ὁ Ἰλλυεῖος, ἀ-
πὸ τῆ ὁποῖα ἐκλήθησαν οἱ Ἰλλυεῖοι καὶ τὸ Ἰλλυικόν. Πά-
νορμος Διμῶ, κοινῶς Πανόρμος, δεισόμενος κατὰ τὸν
Στράβωνα ἐν μέσοις τοῖς Κεραυνίοις Ὀρεσίν. ἐκλήθη
Πανόρμος, μετὰ τὸ νὰ εἶναι ἐπιτήδειος νὰ ἴσεται εἰς αὐτὸν
κάθε ξύλον. Ὀρχισμός Διμῶ, λέγεται πῶρα κατὰ τινὰς
τὸ Σοποτό, καὶ παρ' ἄλλων οἱ Ἅγιοι Σαρμῖτα, ἢ Ὀρκιο,
12. μίλια ἀφισάμενον πρὸς βορῆαν πῶν Κορφῶν. Κασσιό-
πη, Διμῶ καὶ πόλις ποτὲ Παραθαλασσία, ἀπὸ τῆς
Κασσιόπης πῶν Κορφῶν.

7. Πρὸ τῆ νὰ εἰπῶμεν διὰ τὰς Μεσογείας πόλεις αὐ-
τῆς, εἶναι χρεῖα νὰ εἰπῶμεν περὶ τῆς Χώρας πῶν Με-
λοσῶν, ὡσαύτ' ὅπερ πολλάκις λαμβανέται ἢ μία ἀπὸ τῆς
ἄλλης. Διαδέχεται τῷ Χαονίαν πρὸς τὰ Ἀνατολικὰ πέρα
καὶ Βορειότερα μέρη ἡ Μολοασία, τῷ ὀνομασίαν λαβῆσα
ἄπο τῆ Μολοασῆ τῆ Τίς τῆ Πύρρης τῆ Ἀχιλλέως, καὶ τῆς
Ἀνδρομάχης, τῆ βασιλεύσαντος ἐκεῖ. αὐτὴ ἡ Μολοασία
λέγεται καὶ Φαονία, καὶ κοινῶς πῶρα ἡ Ἐπαρχία τῆς Δρυ-
νουπόλεως, κατὰ τὸν πῆτλον τῆ Ἐπισκόπου αὐτῆς, ἢ τῆ
Ἀργυροκάστρου. ἡ Δρῦς ἦτον πόλις τῆς Ἡπειροῦ, κληθεῖ-
σα

11250

στα ὑπο τῆς Παρθένου Δρυόπης τῆς Οἰχαλίας, τὴν δὲ ποίω ἤρπαξεν ὁ Ἀπόλλων, τῆς τελευταίου μεταβληθείσης εἰς Δρύν. οἱ Κάτοικοι αὐτῆς τῆς πόλεως, καὶ οἱ περὶ αὐτὴν, ἐκαλεῖτο Δρύοπες, Στράβ βιβλ. 8. καὶ 13. Πλίνιος δ' ἐν ἀρχῇ λέγεται κοινῶς Δρυινέπολις, καὶ τοῖς Ἐπίπειον, μετ' ἄρρον Ἐπισκόπην ὑπο τὸν Ἰωαννῶν Μητροπολίτην ὑποτελέντος.

Οἱ Μολοασοὶ ἦσαν τὸ πάλαι πείριφοι. αὐτοὶ ἐκλεῖψαν τὸ Ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τὸν χρυσὸν σέφανον τοῦ Ἰουίου, τελέσαντες αὐτ' αὐτῆ θυσίω, καὶ μετ' ὅλον ὅπου οἱ Κεφαλληνῖται αὐτ' αὐτῆ ἔδρασαν ἄλλον χρυσὸν σέφανον, ἢ Ἀρτεμις ὅμως δεῦν τὸν ἐδέχθη, ἀλλ' ὄρέθηχαμαί κείμενος, (Ἡρακλ. περὶ Πολ.). Βασιλεὺς ὀνομασθὲς ἔσάθη ταύτης καὶ ὁ Ἀεῖσβας, ὁ ὁποῖος ποιήσας τὴν πορροεινίαν τῆς Θυγατρὸς τῆ Νεοπολέμης τῆς Ὀλυμπιάδος μετὰ τῆ Φιλίππης τῆ βασιλέως τῆ Μακεδόνων, ὡς Ἐπίτροπος ὅπως ἦτον τῆς Κόρης, καὶ λογιάσας ἡ αὐξήσῃ τὸ Βασίλειόν τε διὰ τῆ Φιλίππης, αὐτὸς ἔπαθε τὸ εὐαντίον, ἐξωριθεὶς ὑπ' αὐτῆ (Καίντ. Κ.) ὡσαύτως καὶ ὁ Σάρκας ὁ Βασιλεὺς τῆς Μολοασῶν ὑπερον ὑπο πολλὰς καὶ ἀξίας ἐργασίας ἐξωρίθη τῆς αὐτῆ Βασιλείας ὑπο τῆ Φιλίππης, καὶ ἀπέθανε γέροντας εἰς τὴν ἐξορίαν. Ἐξαίρετοι καὶ ὀνομαστοὶ εἶναι οἱ κυνέες τῆς Μολοασίας, τῆς ὁποῖους θέλεισιν οἱ Ποιπταὶ νὰ καταγώνται ὑπο ἐκείνης τῆ χαλκῆ κυνός, τὸν ὁποῖον ἐχάλασεν ὁ Ἡφαιστος, καὶ τὸν ἐχάρισε τῆ Διός, καὶ ὁ Ζεὺς τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ Εὐρώπη τῆ Πρόκλειδος, καὶ ὁ Πρόκλεις τῆ Κεφαλῆ. (Πολυδ. βιβλ. ε'. κεφ. ε'.) ὁμοίως δέλεσκαται ὡς τοῖς Ποιπταῖς καὶ Πῆς Μολοασὸς μετ' ἄρρον μετρημένος, οἷον Αἰνείας, ἔτω κληθεὶς, ἦτοι ὑπο τῆ πηδήματος τῆ τόπης, ἢ ὅτι μετ' ὅτιον μέτρον ἐμέτρην τὰς ὠδὰς τῆ Διός, τὰς εἰς μνήμιον τῆ Μολοασῆ, καὶ τὰ λοιπὰ.

8. Μετόγειοι πόλεις τῶν τῆς Ἐπαρχιῶν ἦσαν, ἀρ-

χαιο-

χαιοτάτη ἢ Δωδώνη, καὶ τὸ πάλαι διάσημος, μάλλον τῆς Χαονίας, ἢ τῆς Μολοασίας, κληθεῖσα ὑπο τῆ Δωδαλίω-νος μετὰ τὸν Κατακλισμὸν, εἰς τὴν ὁποῖω ἐσώμαθροῖ-θισω ὅσοι ἐσώθησαν ἐκ τῆ Κατακλισμῆ. ἐκλήθη Δω-δώνη, ἢ ὑπο τῆς Ὁκεανίδος Νύμφης Δωδώνης, ἢ ὑπο τῆς Δωδώνης τῆς Θυγατρὸς τῆ Διός καὶ τῆς Εὐρώπης, ἢ καὶ ὑπο τῆ Δωδανὸς ποτ. ἐλέγετο ἀκόμη καὶ Δωδών.

Λέγουσιν, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν Δωδώνην, πρῶτος ἀπάν-παν ὁ Πελασγὸς ἐδίδαξε τὰς ἀνθρώπους, νὰ τρέφονται μετὰ βαλάνι, ἔσωντας καὶ πρότερον ἢ τροφή αὐτῶ ἦτον ρίζαις καὶ χόρτοι ἀνωφελῆ, διὰ νὰ μὴν εἰπῶ θανατηφόρα ὅθεν εἰώ-θασιν λέγειν, „ Ἀντὶ βαλάνων, Δωδώνην. „ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὰς ἐδίδαξε, νὰ σκεπάζονται μετὰ δέρματα ζῶων διὰ νὰ ζεσαίνωνται. οἱ Κάτοικοι ταύτης τῆς πόλεως ἐνομίζον-το Ἱεροί, καὶ διὰ τῆτο εἰδὲς ἡξίε ἐπιφέρειν πόλεμον ὡς Ἱερεῖς ὅπως ἦσαν, καὶ τὸν Ἐκνοφῶντα βιβλ. ε'. καὶ ὡς τοῖς-τοῖ ἐδέχοντο πρῶτοι ὑπο πάντων τῶν Ἑλλήνων. τὰ Ἱερά κει-μήλια, τὰ ὁποῖα ἐπέμποντο ὑπο τῆς Ἰπερβορείων ἐν κα-λάμη πυρὸς δεδεμενῆ. ὑπερον δὲ λαβόντες χρησμὸν ὑπο τῆ Δωδαίαιε Μαντεῖα, εἰπόντος αὐτοῖς.

„ Στείλετε μαιόμενοι Σικελῶν Σατορνίαν Αἴαν.

„ Ἡδ' Ἀβοειγινέων κοτύλλω, ἔ νῆσος ὀχεῖται.

„ Οἷς ἀναμιχθεύτες δεκάτῳ ἐκπέμψετε Φοῖβω.

„ Καὶ κεφαλὰς Κρονίδη, καὶ Πατεῖ πέμπετε φῶτα.

ὑπῆγαν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Πλησίον ταύτης δέλεσκατο τὸ ἀρχαιότατον πάντων τῶν Ἑλληνικῶν χρησινῶν καὶ μαντείων, τὸ Δωδανῶν Μαντεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἦλθον οἱ Πελασγοὶ καὶ ἠρώτησαν, ἀνὰ πρέ-πη νὰ λάβω καὶ αὐτοὶ ἐκεῖνα τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν, τὰ ὁποῖα ἔφερον ἐκ τῶν Βαρβάρων. διότι πρῶτον ἐθυσίαζον οἱ ἀνθρώποι εἰς τὰς Θεάς, ἀπὸ τινὸς ἐπωνυμίας αὐτῶν, καὶ ἀφ' ἧ τῆς εἶπεν ἐτατο τὸ Μαντεῖον νὰ λέγουσιν εἰς τὰς Θεῖας τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν ἐκεῖνα ὅπως ἦκαταν, ἀρχη-

σαν να ἐπικαλεῖται τὸν Κρόνον, τὸν Δία, τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν Διόνυσον, καὶ τὰ ἑξῆς, (καὶ Ἡρόδ.). πρῶτον αἱ Δωδωνίδες Ἱερεῖαι, τὰς ὁποίας καὶ Μελαίνας, ἦτοι μαύρας Περιστραῖς ἐκάλεον, εἶπαν τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν. οἱ Ἐφοροὶ τὰ Μαντεῖα ἔλεγον, ὅτι ἀληθῶς καὶ πραγματικῶς ἦσαν αὐταὶ μαύραι περιστραῖ, ἐξελθῆσαι γὰρ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἡ μία αὐτῶν ὑπῆρχεν εἰς τὴν Διβύλιν, ἡ δὲ ἕτερα ἦλθεν εἰς ἐπιτύτον τὸν τόπον, καθίσασα ἐπὶ Δρυός (ὡσαύτῃ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἦτον μέγας Δρυμὸς Δρυῶν καὶ Φηγῶν) καὶ ἰδῆσα τινὰς τῶν Θεσπρωτῶν, ἐλάλησεν εἰς αὐτὰς μετ' ἀνθρωπίνου φωνῆ, λέγουσα, ὅτι πρέπει εἰδῆναι καὶ κτίσασθαι τὸ Διὸς Μαντεῖον. ὅθεν καὶ αὐτοὶ ἐκτίσασαν τὸ Μαντεῖον, λογιῶσαντες ναὶ εἶναι ἡ φωνὴ ἐκ τινος θείας αἰτίας· καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν Θεσπρωτῶν Κριτόρων ἐκλήθη ἡ Δωδώνη ὑπὸ τῶν Ποιητῶν, Θεσπρωτὶς· οἱ δὲ Ἱερεῖς τοῦ Θηβαίου Διὸς ἔλεγον αὐτὰς, Γυναικὲς ναὶ ἦσαν, καὶ ὄχι περιστραῖ μέλαινα· ὅτι ἐκ τῶν Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἐξῆλθον, καὶ ἡ μία αὐτῶν ἐπωλήθη εἰς τὴν Διβύλιν, καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὕτη ἐκαλεῖτο Πελασγία, δευτέρα πρῶτον τοὺς Θεσπρωτὰς, εἶτα κτίσασα Ἱερόν τῷ Διὸς ὑποκάτω εἰς μίαν Φηγὸν, παρομοίον μὲν ἐκεῖνο ὅπερ ἦτον εἰς τὰς Θήβας. Περιστραῖ ἐκαλεῖτο, μὲν τὸ ναὶ ἦσαν Βάρβαροι, καὶ ἐφαίνοντο εἰς αὐτὰς ναὶ λατῶν ὅμοια μὲν τῇ Πελίᾳ, καὶ μετὰ πολὺν καιρὸν ἡ Πελασγία ἐλάλησε μετ' ἀνθρωπίνου φωνῆ, ὡσαύτῃ ἔγνωσαν ἐκεῖνα, ὅπερ ἔλεγε, καὶ ἀκόμη οἱ παλαιοὶ Θεσπρωτοὶ καὶ οἱ Μολοττοὶ ἐκάλεον τὰς Γραίας, Πελίας, καὶ τὰς Γέροντας, Πελίς. ὅθεν καὶ αὐταὶ Πελασγίδες ναὶ μὴ ἦσαν, ἀλλὰ γυναικὲς Γυναικὲς. Ἐλθὼν αὐτὸ τὸ Μαντεῖον πρότερον τρεῖς ἄνδρες, ὑστερον δὲ τρεῖς γυναικὲς, καὶ πρότερον δεικνύοντο εἰς τὴν Σκότθασαν πόλιν τῆς Θεσσαλίας, ὑστερον κατὰ τὸν χρῆσμον τῷ Ἀπόλλωνος ἐφέρθη εἰς τὴν Δωδώνην, ὑποκάτω τῷ Τομάρε' Ὄρει, ὅπου τὰ ὁποῖα ἐκ-

λήθη.

λήθησαν οἱ τῷ Διὸς Ἱποφῆται, Τόμυροι, οἷον Ἀνιπτόποδες καὶ χαμαιεῦται Τόμυροι (Στράβ.). ἐγίνοντο δὲ αἱ Μαντεῖαι ὄχι διὰ λόγων, ἀλλὰ διὰ συμβόλων, παρομοίως μὲν τὸ εἰς τὴν Διβύλιν Ἀμμωνιακόν. ὡσεὶ ὅπου τῆς πτήσεως τῶν περιστραῶν, ἔλεγον τὰς Μαντεῖας αἱ Ἱερεῖαι. Ἐπαύω τὰ τὰ τῷ Ἱερῷ ἦτον Χαλκείον, καὶ αὐτὸ τῷ Χαλκείῳ ἴσατο ὁ Ἀνδραίας τῷ Διὸς, κρατῶν μάστιγα χαλκῆν τετραπλῆν ἀλυσιδωτῆν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκρέμοντο Ἀσπράγαλοι. μὲν αὐτῷ ἔβαρει τὸ Χαλκείον, πνέοντος τινὸς τῶν Ἀνέμων, καὶ τόσον μακρὸν ἦχον ἐτέλει ὁ κτύπος, ὡσεὶ ὁ ἄνθρωπος ἐδιώατο ναὶ μετρήσῃ ὅπου τῆς ἀρχῆς αὐτῆς μέλει τῆς λήξεως, ἀειθμούς τετρακοσίους. ἀπ' αὐτῆς ἐκράτισε παροιμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων, Δωδωναίου Χαλκείον, καὶ: Κερκυραίων Μάστιξ, ὡσαύτῃ αὐτὸν τὸν Ἀδελάντα τὸν ἀφιέρωσαν οἱ Κερκυραῖοι. εἰς αὐτὸ τὸ Μαντεῖον ἦλθεν ὁ Αἰνείας μετὰ τινῶν Ἱεροδωτῶν, ναὶ λάβωσι χρῆσμον, καὶ ἔχασιν ναὶ κατοικήσων; ὅπερ εἶρα τὸν Ἐλεον τὸν Ἰῖδον τῷ Πελάμῃ, ἐχάρη καὶ ἀφιέρωσε πολλὰ καὶ μεγάλα ἀναθήματα, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν καὶ ἐκεῖνα τὰ περίφημα χαλκῖνα ποτήρια πλησίον τῶν Δωδωναίων ἦσαν οἱ Σελμοί, οἱ τινες καὶ δίχα τῷ Σ. Ἐλλοὶ λέγονται, καὶ τὸ. Ἐμφί δὲ Σελμοῖσι ναὶ εἰσιν Ἱποφῆται. ὁμοίως πλησιόχαροι μὲν τῆς εἶναι καὶ οἱ Ἐλλοπες, τῶν ὁποίων ἡ Χώρα, ἦτοι ὁ τόπος, Ἐλλοπία καλεῖται, καὶ κοινῶς Λοπεσία, καὶ Λοπεσοί. εἰς αὐτὸ τὸ Μαντεῖον ἦτον καὶ ἐκεῖνη ἡ θαυμασία καὶ ὀνομαστὴ Πηγὴ τῷ Δωδωναίῳ Διὸς, ἡ ὁποία εἶχεν ἰδιότητα, ὅτι αἱ ἀναμμεῖσαι λαμπάδες, ὅπερ ἐβάλλοντο μέσα εἰς αὐτὴν ναὶ σβύωνται, καὶ ὑστερον ἢ ἀνάπτωσι μοναχαίτες. Φοινίκη, πόλις τὸ παλαιὸν εὐδοξος, πανυῶ ὀλοτελῶς ἠδαφισμένη, πλησίον τῷ Δελβίνῳ ἀεισκομένη. Ἀντιγόνη, λέγεται πανυῶ Ἀργυρόκαστρον, κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Ἀντιγόνοῦ, καὶ σώζεται. Πασαράν Χώρα τῆς Μολοττίδος, εἰς αὐτῷ ἐσιωπήθισον οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἡπειροῦ καὶ τὸ πλῆθος ὄλον

να κάρην θυσίας εἰς τὸν Ἄρειον Δία, καὶ να ὀρκιομένῃ, οἱ μὲν Βασιλεῖς λέγοντες, ὅτι ἔχον να βασιλεύειν, καθὼς θέλουσιν οἱ νόμοι· τὸ δὲ πλῆθος ἔλεγεν, ὅτι να φυλάττωι τὴν Βασιλείαν ὁμοίως, καθὼς προσάξουσιν οἱ νόμοι. Βαϊάκη, πόλις τὸ πάλαι τῆς Χαονίας. Ἐκατόμπεδον, κοινῶς Σοποτὸν, κατὰ τὸν Σοφικόν, τὸ ὁποῖον τινὲς οἰοῦνται, να λέγεται καὶ Κεσεῖνη. πλησίον αὐτῆς τίθεται ἡ Μαιανδεῖα, κοινῶς Ἀλανδεῖαν. Ὀμφάλιον, Ἐλαιδς, ἡ Δόκη, καὶ εἰς ἄλλη, αὐτῆς ὁλοτελῶς εἶναι κρημισμοῖαι. Ὀνομασὰ Χωρία, ἡ μάλλον Κῶμαι εἶναι πῶρα Δέλβιον, Νίβιτζα, Λυπερσοί, Χειμάρρα. λέγουσι τινὲς να εἶναι αὕτη, ἡ ὁποία ἐλέγετο τὸ πάλαι Ἐλυμα. Ἄγιοι Σαραῦτα, οἱ ὁποῖοι τὸ πάλαι ἐλέγοντο Ὀγχιμος Διμῶ, καὶ Ὀγχισμος, καὶ Δρυμάδες.

9. Μετὰ τὴν Μολοασίαν, καὶ Χαονίαν, ἔπονται οἷον εἶπειν, ἀπὸ μεσημβρίας ἡ Θεσπρωτία καὶ ἡ Ἀλμῖνη, αἱ ὁποῖαι κοινῶς λέγονται πῶρα Παρακάλαμος, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῶν καλεῖται Βεθρωτὴ καὶ Γλυκέως. Ἐκλήθη Θεσπρωτία ἀπὸ τῆς Θεσπρωτῆς τῆς Δαοκῶντος, οἱ Θεσπρωτῆς ἐλέγοντο καὶ Αἰγυσαῖοι ἀπὸ τινος Αἰγυσαίου Στρατηγῆς. πόλις τὸ πάλαι ὀνομασθῆ ἦτον τὸ Βεθρωτὸν, τῶρα Φρέιον ὑπ' ὀλίγων ἀνθρώπων κατοικημένον, καὶ μετὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα καλέμενον, ἐκλήθη ἔπος ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ὁ Ἐλενος ὁ Υἱὸς τῆς Πελάμης καὶ Ἐκάβης, ὄντας ἐξαίρετος εἰς τὴν Μαντεῖαν, προέγνω τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἐκ τῆς σηδρείης λίθου, ὅθεν δείχνοντες εἰς τὰς Ἐλληνας τόπους ἀρμόδιος, διὰ τῶν ὁποίων ἦτον δυνατὸν να τὴν πάρειν, ἐφυλάχθη ὑπ' αὐτῶν, καὶ πλέωντας ἐκ τῆς Τρωάδος εἰς τὰ Δυτικὰ μέρη, ἐφθασεν εἰς τὴν Ἡπειρον· ὀργισάμενος λοιπὸν ἔξω να θυσιάσῃ τὰ Ἀποβατήρια, ἔτυχε να θυσιάσῃ μίαν βοῦν, τὴν ὁποίαν κτυπήσας ἐκείνος ὅπως ἐσφαττε τὰς βῆς, καὶ πληγωμένη αὕτη ἔφυγε, καὶ ἐκ τῆς φόβου ἐμβῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ φέρονσα δι' αὐτῆς, ἐξήλ-

θεν

θεν εἰς εἰς τὸν τὸν τόπον, καὶ αὐτὴ ἐπελόπισεν· ὁ δὲ Ἐλενος μαντεύεται, καὶ κατὰ τὴν Μαντεῖαν, ἐπίσσει ἐκεῖ αὐτὴν τὴν πόλιν. εἰς αὐτὴν εἶναι καὶ Κόλπος, Βεθρωτικός καλέμενος, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέρχεται ὁ Δαῶν ποτ., κοινῶς λεγόμενος Πίσειτζα, ἡ Παῦλα. ὁ Διμῶ ὅπως εἶναι εἰς αὐτὸν, Ἀγχισης λέγεται καὶ Πηλῶδης, καὶ τὸν Σράβωνα λέγουσι. Μετὰ δὲ Ὀγχιμον, Ποσειδῖον ἄκρον καὶ Βεθρωτὸν, ἐπὶ τῷ σώματι τῆς καλιμένης Πηλῶδης Διμῆτος, ἰδρυμένον ἐν τῷ τῷ χερσονησίοντι. εἶχεν αὕτη ἡ πόλις καὶ ἐποίκησεν Ῥωμαῖος. Ποσειδῖον Ἄκρον, εἰσέσκειται ἀπὸ τῆς Κασσιόπης τῆς Κορφαῶν, ἴσως αὐτὸ εἶναι τὸ Κάβο Σέρπα. Πηλῶδης Διμῶ, λέγουσι να εἶναι τὸ Πόρτο Παγανιά. εἶτα εἶναι ἡ Σαῖάδα, λεγομένη ἀπὸ τῆς Ἰταλῶν Βασίαν, ὅπου εἶναι ἡ Σκάλα. Πλησίον τῆς Σαῖάδας εἶναι αἱ Ἐκβολαὶ τῆς Ἀχέροντος ποτ. ἦτοι τῷ Καλαμά. Περὶ αὐτὰς λέγουσι να κάμη Δίμην, Ἀχερωνίαν λεγομένην, ἡ σμακρὰ ἀπεδῶ ἦτον Φρέιον τῶν Τερικων Τζανάη Διμῶν λεγόμενον, ἐρημωθῆναι παντῶ. Ἐνδον κατὰ τὸ Μεσόγειον τῆς Θεσπρωτίας, ἦτον ἡ Πανδοσία, ἣτις παντῶ Παλαιοβερητῆ λέγεται, πόλις διάσημος, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ὁ Βασιλικὸς Ὄρονος τῆς Πύρρας. δι' αὐτὴν τὴν Πανδοσίαν, καὶ τὸν Ἀχέροντα ποταμὸν, ἐλογίασεν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μολοτῆς, τὸ Μαντεῖον, ὅπου τῆς εἶπε, " Πανδοσίη Τρικόλονε πολλῶν ποταμῶν ἐλέσεις", καὶ ἀπατηθεῖς, ἐφθάρη εἰς τὴν Πανδοσίαν, καὶ τὸν Ἀχέροντα τῆς Ἰταλίας, εἰς εἶρηται. Βρυάνιον πόλις τὸ πάλαι τῶν Θεσπρωτῶν. Πάλιν κατὰ τὸ παραθαλάσσιον, μετὰ τὴν Γαμνίτζαν, εἶναι Διμῶν, ὅπως καλεῖται κοινῶς Νίσα, εἶτα τὰ Σύβωτα Διμῶν, καὶ τὰ Νησιδία ὀγγύς τῆς Στερεῆς. ἀνομάσθησαν Σύβωτα, μετὰ τὸ να ἔχουσι καλὴν τροφὴν δια τῆς Χοίρης, ὡσαύτῃ καὶ Σύβωτις δὲ λέγει ἄλλο, παρὰ Χοιροβοσκός. Παναός πόλις ποτὲ τῆς Θεσπρωτίας. Τορῶνη, ἡ καὶ Τορῶνη, χωρίον καὶ πόλις, λέγεται πῶρα Παλαιο-

πάργα. Πάργα, ἢ Ὑπαργος, κάσρον νέον καὶ μικρὸν εἰς τὴν Ἀκροθαλασσίαν κτιθεῖν, καὶ φυλαττόμενον ὑπὸ τῆς Ἐντοπίων, ὑπὸ τῶν ἐπίσκοπων τῆς Ἀριστοκρατίας τῆς Ἐνετῶν (α)· λέγουσι τινὲς αὐτὴν εἶναι ὁ Λιμὴν, ὅπερ ἐλέγετο Ἐλαία. ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν Σερεῶν εἶναι Μαργαίτη, πολίχνη, ἢ καὶ κωμόπολις, κατοικημένη ὑπὸ Τούρκων. Κάσρον τῆς Ἁγίας Δονάτης, τὸ ὁποῖον καὶ Παραμυθία λέγεται, καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἀϊδωνά (β), ἢ ὁποῖα πρότερον Γλυκὺ ἐκαλεῖτο. Κάτωθεν αὐτῆς κατὰ τὴν Θάλασσαν, εἶναι τὸ Φανάει, εἰς τὸ σῶμα τοῦ Θυάμιος Ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος λέγεται πῶρα Γλυκὺ, εἰσβάλλων εἰς τὴν Θάλασσαν πλησίον τοῦ Θυάμιος Ἀκρωτηρίου, τὸ ὁποῖον Ἀκρωτήριον, ὡς περὶ καὶ ὁ ποταμὸς χωρίζουσι τὴν Θεσπρωτίαν τῆς Κεσεϊνίας. Πλησίον ἐκείνου τῷ ποταμῷ ἦτον ἡ Κεσεϊνὴ πόλις, τὴν ὁποίαν ἐκτίσεν ὁ Κεσεϊνὸς ὁ Τίος τῆς Ἐλείας, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Κάδμος ποταμ. Κεσεϊνὸς καὶ ἀπὸ τοῦ Φανάει ἦτον ἡ Κεσεϊνὴ, ἀκολουθεῖ καὶ ὁ ποταμὸς τὸ Γλυκὺ νὰ εἶναι ὁ Κεσεϊνὸς. εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἀκρὰν μεταξὺ εἰς τὸ Φανάει καὶ τὴν Πρέβεζαν, εἶναι Ῥινιάσα, κάσρον πανυῖ ἔρημον, κα-

(α) Τανυῖ ὁμοίως διοικεῖται δημοκρατικῶς ὑπὸ τῶν ἐπίσκοπων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθὼς καὶ ἡ Πρέβεζα, καὶ ἡ Βόνιτσα. Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Πάργης κείτῃ τῷ Βανὸν Σὺλι ὀνομαζόμενον ἐπὶ τῆς ὁποῖας ἐκινῶ ἀρκητὰ χωρία (καὶ τινὲς πόλεις παλαιὰ Ἀσαρὸς καλεμενὴ), διάσημον διὰ τῆς συνεχῆς πολέμου, πᾶσι ὁποῖοις εἶχον οἱ ἐγκατανοικοι τῆσιν μετὰ τὸν Ἡγεμόνα τῆς Ἡπείρου ἦσαν οἱ νεωτεριστοὶ Σπαρτιάται, οἱ Σικλιῶται δηλ. ἐγάθησαν ἰλιθίστοι ἐ διαυδεντόλον τὴν πατρίδα τῶν μετὰ τὸν Ἡρωισμόν ἐναντίον τῆς καταδρομῶν πάντων τῶν Ἡγεμόνων, μέχρι τῆς παραδόσεως ἐκείνης, ἀλλὰ τέλος πάντων σενοχωρηθέντες ἀπὸ ζαοτροφίας, ἐ ἀπὸ τῶν βίαιων ὀρμῶν τῶν ἐχθρῶν, τὴν διὰ τοδοσίας γινόμενῶν, ἀφῆκαν τὴν πατρίδα αὐτῶν ἐ κατὰφυγον εἰς τὴν Πάργαν ἐ εἰς τὰς νήσους τῶν Ἰονίων πελάγους. Οὗτοι ὀκακίςιοι ἄνδρες ὄντες, ἐ περὶπεκόσιμ γυναικίς, ἀντισέκοντο εἰς τεσσαράκοντα χιλιάδας Ἀλβανικῆ στρατιώματος πᾶσι τῆς Ἡπείρου Ἡγεμόνοι.

(β) Μητρόπολις τῆς Τζιάμιδων.

κατοικημένη ὁμοίως εἰς τὸν καιρὸν τῆς Γεννητόρων μας, ἴσως αὐτὴ εἶναι ἡ Ἀλμῆνη πόλις, ἢ ἡ Ἐλ. τρία, αἱ ὁποῖαι ἦσαν πόλεις Παραθαλασσίαι. ἀνάμεσα εἰς τὸ Φανάει καὶ εἰς τὴν Πρέβεζαν εἶναι δύο Λιμένες, ὁ εἰς Κόμαρος κατὰ τὸν Στράβωνα λεγόμενος, ὃς τις κάμνει Ἰσθμὸν μετὰ τὴν Νικόπολιν, ἢτοι τὴν Παλαιοπρέβεζαν, ἢ μάλλον εἶπεῖν, μετὰ τὸν Ἀμβρακικὸν Κόλπον, τῷ ὁποῖου τὸ μῆκος εἶναι κατὰ τὸν Στράβωνα, σαδίων, 60. ἢτοι μιλίων 7. καὶ ἡμίσεως. (ἐξελάμβδωσεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, κατὰ τὸ 1684. ἔτος, ὁ Μαυροκεῖνης ὁ τῆς Ἐνετῶν Ἀρχιστράτηγος)· ὁ δὲ ἄλλος Λιμὴν εἶναι μεγαλύτερος. πλησίον τοῦ σώματος τοῦ Κόλπου, ἢ τῆς Πρέβεζας, καὶ πλησίον αὐτῆς τῆς Λιμῆων δὲ εἰσκονταὶ ἐν τῇ Θάλασσῃ αἱ Φαρσάλια Πέτραι. Πρέβεζα, Κάσρον νέον κτιθεῖν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἔτει 1495., εἶτα πάλιν τελειωθῆν ὑπ' αὐτῶν, ἐν ἔτει 1530. σχεδόν, ἀντικρὺ τῆς Ἀκτίης Ἀκρωτηρίου, ἠλθον εἰς τὴν ἐξασίαν τῶν Οὐρετῶν, ἐν ἔτει 1684., καὶ ὑπ' αὐτῶν καταδαφίθη ἐν ἔτει 1701. μετὰ τῆς σωθῆκας ὅπερ ἔκαμον. Ἀπ' αὐτῶν ἀρχεται ὁ Ἀμβρακικὸς Κόλπος, ὁ δὲ Πορθμὸς, ὁ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀκτίης, εἶναι σαδίων πεσάρων. τριγύρω εἰς αὐτὸν τὸν Κόλπον κατοικῶσι πρὸς βορρᾶν Ἀμφίλοχοι, ἢτοι Ἀρπιοὶ· πρὸς Ἀνατολὰς Ἀκαρνανεῖς, κατὰ τῆς Βαλτινοί, Ξερομεῖται, καὶ Βονιτζάνοι. πρὸς Νότον εἶναι ἡ Λοδικὰς, καὶ πρὸς δυσμὰς ἀπακρματίζεται ἡ Κεσεϊνία, ἢ Θεσπρωτία, κατὰ τὸ ὁποῖον μέρος ἐκτίθη ὑπὸ Αὐγύστου Καίσαρος, μετὰ τὴν πρεῖφημον νίκην, ὅπερ ἐγένη ὑπ' αὐτῆς, κατὰ τῆς Μάρκας Ἀντωνίης καὶ τῆς Κλεοπάτρας, εἰς μνήμην αἰώνιον ἢ Νικόπολις, κληθεῖσα ἕως ἄρτι τῆς ὑποτελέσεως, ὡς νὰ εἶπῆς, πόλις τῆς νίκης, τῆς γεγονυίας ἐν ἔτει τῆς αὐτῆς Βασιλείας ἐδ. εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκατοίκησε τῆς ἀνδράπης τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἡπείρου, καὶ τὴν ἐκόσμησε μετὰ γαλοπρεπῆ καὶ θαυμάσια ἔργα. εἰς τὸ Προάστειον αὐτῆς

καποικίανσε Τάμιος, ἦτοι Βαμὸν ἄξιον Σεωείας, ὁμοίως
 καὶ Σάδιον, καὶ γομιόσια, περὶ αὐτὴν ἦτον καὶ Ἄλσος, ἔχον
 ἕνα Δόφον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀφιερωμένος εἰς τὴν Ἀπόλλω-
 να. ἔσκησε μέσα εἰς τὴν Νικόπολιν ὁ αὐτὸς Σεβασὸς καὶ
 Στήλας Χαλκῆς Ἀνδρώπε καὶ Ὀνε. διότι λέγουσιν ἐπι-
 κλητῶν τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένον ἡ Ναυμαχία καὶ
 ἡ Νίκη, ἐσωκλήτισεν ὁ Αὐγαστὸς τὸ παχὺ ἕνα ἄνθρωπον
 μετ' ἕνα ὄνον, καὶ τὸν ἐρώτησε πῶς ὀνομάζεται; αὐτὸς δὲ
 τὸ ἀπεκρίθη, ἐμένα καλεῖσιν Εὐτυχῆ, καὶ τὸν ὄνον μου
 Νίκωνα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου Νικαῖος, λέγει ὁ Πλάταρχος,
 ἐν τῇ περὶ Ἀντωνίαν, καὶ ὀνόμασε καὶ τὴν πόλιν Νικό-
 πολιν. Ὁθεν διὰ τὸ ἀγαθὸν σωματῆμά της, καὶ τὴν εὐτυ-
 χεσάτην νίκην, ὅπως ἐδίλην, ἀνεσῆλωσε αὐτὴν Στήλας,
 τὰς ὁποίας ὑσέρων ἐπῆραν ἐκεῖθεν, καὶ τὰς ἤφεραν εἰς τὸ
 Βυζάντιον, στήσαντές τας εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον. Γράφει ὁ
 Ἐπιφάνειος Κύπρις, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν Νικόπολιν ἀνέστη
 κρύμνη μέσα εἰς πηγάδιον Ἐκπῆ ἐκδοσις τῆς παλαιῆς Δια-
 θήκης, εἰς τὸν καιρὸν ὅπου ἐβασίλευον Ἀλέξανδρος ὁ
 Παιὶς τῆς Μαμαίας, ἐν τῇ ἑταῖ τῆς Αὐτοκρατορίας,
 τὴν ὁποίαν ἔφερον ὁ Ὠλεγκῆς εἰς τὰ αὐτὰ Ἐξαπλά.
 εἰς αὐτὴν παρεχίμασεν ὁ μακάριος Παῦλος. ἐτιμήθη
 ὑσέρων καὶ μετ' ὄρον Ἐπισκόπος. ἦλθεν αὐτῇ ἡ Νικόπο-
 λις εἰς μεγάλην αὐξήσιν καὶ λαμπρότητα, πῶρα δὲ κεῖται
 ἔρημος, καὶ καλεῖται κοινῶς Παλαιοπρέβεζα. Ἀντικρὺ αὐ-
 τῆς εἶναι Φρέγιον ἔρημον, κοινῶς λεγόμενον, κάστρον Καλε-
 φῆς. Οὐ σμακραν τῆς Νικοπόλεως εἰσέρχεται εἰς τὴν
 Θάλασσαν ὁ Ἰναχὸς ποταμὸς, κοινῶς λεγόμενος, Ποτάμι
 τῶν Ραγῶν. ὁ αὐτὸς Ποταμὸς λέγεται καὶ Ὀρωρός, ὡσαν
 ὅπου ἐκ τοῦ Ὄρους ἔρει, ἐνθα φαίνονται λείψανα τῆς
 Ὑδραγωγίας, διὰ τῆς ὁποίας ἔφερον τὸ Νερὸν ἐκεῖνο,
 ὅπου ἀγαίει ποταμῆδὸν ἐκ τοῦ Ὄρους, ὅπου πλησίον
 τῆ καλουμένου Χαείου, Ἅγιος Γεώργιος, ἀδίσκεται,
 ἐγγὺς τῆ ὁποία Χαεῖς εἶναι Γέφυρα, δι' ἧς διέβαινε τὸ
 ὕδωρ.

ὕδωρ. μετὰ τῆς Νικοπόλεως, καὶ τῆς Πρέβεζας εὔρον ἐν
 Λίθῳ τοιαύτῳ ἐπιγραφήν. „ Παιμφίλις Παιμφίλις τὴν
 ἑαυτῆ γυναῖκα, Ἐπαφρόδιτος Ἐπαφρόδιτε, κατὰ τὸ ψή-
 φισμα τῆς Βελῆς. „ τῆς Θεσπρωτίας ἦτον καὶ ἡ Κίχυρος
 πόλις, πλησίον εἰς τὸ Φανάει, κατὰ τὸν Στράβωνα βιβλ.
 ζ'. ἡ ὁποία πρότερον ὀνομάζετο Ἐφύρη καὶ Ἐφύρα, ἀπὸ
 τῆ Ἐφύρα τῆ Τιῆ τῆ Ἀμάρακος τῆ Θεσπρωτῆ. αὐτὴν
 τὴν πόλιν ἐπελιόρκησε καὶ ἠδάφισεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅταν ἦλ-
 θε κατὰ τὴν Θεσπρωτῶν μετὰ τὰς Αἰτωλῆς, φονδύσας τὸν
 Βασιλέα αὐτῶν Φινέα, καὶ ὁποῖα τὴν θυγατέρα Ἀσυό-
 χην ἔλαβε δέλλω, καὶ μετ' αὐτὴν ἐγέννησε τὸν Τληπόλεμον.
 πλησίον τῆς Κιχύρας ἦτον τὸ Βουχαίτιον, ὀλίγον ξέμα-
 κρα τῆς Θαλάσσης, πολύχμιον, κτίσμα τῶν Κασσιοπαίων
 καὶ τὰ λοιπὰ.

10. Μετὰ τὴν Θεσπρωτίαν, καὶ τὴν Ἀλμηνίαν, εἰς τὸ
 Μεσόγειον τῆς Ἠπειροῦ, εἶναι ἡ Χώρα, ἦτοι ὁ τόπος
 τῶν Κασσιοπαίων, καλεσμένη Κασσιόπαια. καὶ ἀνωτέρω αὐ-
 τῶν ἦσαν οἱ Δόλοπες, ἔθνος τῆς Ἠπειροῦ. Μητρόπολις
 τῶν Κασσιοπαίων ἦτον ἡ Κασσιόπη, ἔρημος καὶ κρημνισμέ-
 νη πενῶ, ὡσαυτὴ καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις τῆς Ἠπειροῦ, λέ-
 γεται πενῶ κοινῶς Κασεῖτζα. Λέγει Λαόνικος ὁ Χαλκο-
 κονδήλης καὶ εἶναι αὐτὴ καὶ Ἰωάννινα, ἀλλὰ τὰ Ἰωάννινα
 εἶναι ξέμακρα ταύτης πλείον διαστήματος δύο ἁρῶν, πό-
 λις περὶφημος καὶ ἐπαινετὴ διὰ τὴν ἀκρασίαν καὶ χάριν τῆ
 Τόπου, τὴν ὁποίαν πόλιν ἐτείχησε Μιχαὴλ Δούκας ὁ
 Σεβασοκράτωρ, εἶπε καὶ Θωμᾶς ὁ Δεσπότης εἶναι αὐτὴ
 Μητρόπολις ἀπάσης τῆς Ἠπειροῦ, καὶ Ἐμπόριον ὀνομασθὲν,
 παρακειμένη εἰς τὴν Ἀχερυσίαν λίμνην (α), ἐκ τῆς ὁποίας
 Λίμ-

(α) Ἐκεῖ δὲ ἡ λίμνη αὐτὴ ἔνῃσον ἐν τῇ μίση ἀρκετὰ μεγέθους
 ἐφ' ἧς ἔχειον, καὶ μακρότητα, ὅπου οἱ Ἰωαννῖται ἔρχονται συχνά-
 φως ἐξεραίωσιν, ἥτις πλημμυρεῖ ἐκ τῆς Γαδύας καλίστης ἐκ Ἐγγέ-
 λης (χέλις). Τὰ Ἰωαννῖνα πενῶ ἔχει δύο Σχολῆα ὑπερακατίζόμε-
 να ἀπὸ ἀνδρῶν φιλογενεῖς καὶ φιλοπατέρας, τὸ ἐν ἀπὸ τῆ ἀδελφεί-
 ας

Λίμνης ἔξέρχονται δύο ποταμοὶ ὀνομαστοὶ παρὰ τοῖς Ἑυ-
 γραφεῦσι καὶ Ποιηταῖς, Κωκυτὸς καὶ Ἀχέρων. ἐκλήθη Ἀ-
 χερουσία καὶ Ἀχερουσιὰς ἀπὸ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ, αὐ-
 τὸς δὲ ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὸ Ἰσπερῖδαι χαρὰς τὸς ἐ-
 κεί κατιόντας, κατὰ τοὺς μύθους τῶν Ποιητῶν, ἢ παρὰ τὸ
 Ἄχρα ρέων, καὶ κατ' ὑπέρθεσιν Ἀχέρων, καὶ Ἀχέρων,
 καὶ ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἀριστοτέλης καλεῖ ὅλα τὰ ὑλώδη φυτὰ, Ἀ-
 χερουσία. Δύο λοιπὸν Ἀχερουσιᾶδας Λίμνας ὀρίσθησαν,
 τὴν μὲν εἰς τὰ Ἰωάννινα, περὶ τῆς ὁποίας διαλαμβάνει
 Στράβων, Βιβλ. 5. καὶ 1. καὶ ὁ Πausανίας ἐν τοῖς Ἀτ-
 τικοῖς, τῆς δὲ Γῆς τῆς Θεσσαυτίδος, ἐστὶ μὲν καὶ ἄλ-
 λα θεῶν ἄξια, Ἰερόν τε Διὸς ἐν Δωδώνῃ, καὶ ἱερά τοῦ
 Θεοῦ Φηγός, πρὸς δὲ τῇ Κιχύρῳ, Λίμνη τε ἐστὶν Ἀ-
 χερουσία καλεσμένη καὶ Ποταμὸς Ἀχέρων, ρεῖ δὲ καὶ Κω-
 κυτὸς ὕδαρ ἀτερπνέστατον. καὶ αὐτὴ δὲ εἶναι ἄλλη παρὰ ἐ-
 τέτη, ὡσαν ὅπως ἐξ αὐτῆς ὑγαίνει ὁ μὲν Ἀχέρων δι' ὑ-
 πογείων Σωλίων πρὸς Δυσμάς εἰς τὸ Χαρίον ὅπου
 λέγεται Ραδατόβι, καὶ φαίνεται πάλιν ὁ αὐτὸς ὑποκάτω
 εἰς τὸ χωρίον τῆς Βελιτζίσης. καὶ κεῖθεν ρέων σμίγεται
 μετ' ἄλλο ἓνα Ποτάμι, ὑποκάτω εἰς τὸ χωρίον Ραίικον,
 καὶ καταντᾷ εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως θέτῃσι καὶ ἄλλοι Ἀχε-
 ρουσιᾶδα, ὡς εἴρηται, καθὼς καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι· τῶ-
 τε δὲ ἀντικρὺ καὶ ἐναντίως ρέων Ἀχέρων, ὅς δι' ἐρήμων
 τόπων ρεῖ ἄλλων, καὶ δὴ καὶ ὑπὸ Γῆν ρέων εἰς τὴν Λίμνην
 ἀφικ-

σται τῶν Ζώσιμαδων, ἔτι πᾶν ἄλλο ἀπὸ τῶν Ζώων Καπλαιῶν, ἐν οἷς
 σπουδάζονται μεθοδικῶς ἢ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ἢ Φιλοσοφία, καὶ αἱ
 Ἐπιστήμαι, πλετισμένα μετ' βιβλιοθήκας, καὶ μετὰ τὰ ἐπιστημονικὰ ὄρ-
 γανα, ὅσα αἱ πειρασθεὶς συγχωρεῖσιν. Ἐκ πύθης ἔν τῆς πρωτεύουσας
 πόλεως τῆς Ἠπείρου, ἔτι εἰς τὴν παραλθόντα, ἔτι εἰς τὴν παρόντα αἰῶνα
 ἐκμύσαν πολλοὶ ἄνδρες ἐπ' ἐρετῇ καὶ παιδείᾳ, οἵ τινες σωσισέφους
 πολὺ διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ὁποίας ἔτι ἢ ἐπιτελούμενοι
 γενναῖα θέλει τιμῆσιν μετ' ἀθανάτους σεφάνας, κατ' ἀξίαν τῆς σωσισέφου-
 ρας καὶ τῆς ζήλωνων.

ἀφικνεῖται τὴν Ἀχερουσιᾶδα. ἢ ἄλλη Ἀχερουσία Λίμνη
 εἶναι περὶ τὴν Ἠράκλειαν, εἰς τὴν Χώραν τῆς Μακεδονί-
 ας. ὁ δὲ Κωκυτὸς ἐξέρχόμενος ὕδαρ εἰσέρχεται ὑποκά-
 τω τῆς Κασσιόπης εἰς τὸν τόπον, ὅπου κοινῶς λέγεται Βοϊ-
 νίκοβα. εἶναι καὶ ἄλλη Λίμνη Ἀχερουσία πλησίον τῆς
 Μέμφρας τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τὸν Διόδωρον Σικελ. ὅπου
 ἔλεγον τὰ κατοικῆν οἱ τετελευτηκότες, ὅχι δι' ἄλλο, πᾶρξ
 μετὰ τὸ νὰ εἶχαν ἐκεῖ οἱ Ἀγύπτιοι τὴν τάφον αὐτῶν, καὶ τὰ
 ἔξῃς. ἐτιμήθη ἢ πόλις τῶν Ἰωαννίνων μετ' ἄλλοις Μητρο-
 πολίτεσιν ὑπ' Ἀνδρονίκου τῆς Βασιλέως, καὶ μετ' ἄλλα διάφο-
 ρα κοροτερήματα ὅπως εἶχον. ἐπάρθη καὶ ἐκκελεύθη ὑπὸ
 τῆς Β' Σελτῶν Μπαρτ τῆς Τέρκων, διὰ μέσον τῆς Ἀμου-
 ράτμπει, ἐν ἔτει 1424. ἀπὸ Χρῆστ, ὑπερον ἀφ' ἑδῶ
 λώθη ἢ Θεσσαλονίκη. Πρὸ τῆς Τέρκων δὲ ὑπέταξον αὐ-
 τῶν τῶν πόλιν τὰ Ἰωάννινα ὁ Στέφανος ὁ Βασιλεὺς τῆς
 Τριβαλιῶν, ἢ τοῖς τῆς Σέρβων, πρὸ τὸν καιρὸν τῆς Σελει-
 μαν τῆς τρίτης Βασιλέως τῆς Τέρκων, ἐν ἔτει σχεδὸν 1350.
 Ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως τῆς Ἰωαννίνων πρὸς βορῆαν μετ' ἄλ-
 λων εἰσκαταί ἢ Βελά, καὶ ἢ Κόνιτσα, πόλεις ποτὲ, ταννῶν δὲ
 Κῶμαι ὑπὸ τῶν διοικήσιν τῆς Βελάς Ἐπισκόπου. εἶτα τὰ
 Χωρία τῆς Παγωνιανῆς ἔχοντα θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, με-
 ὄλον ὅπως ταννῶν εἶναι σχεδὸν ἐρημωμένα. πρὸς μεσημβριαν
 δὲ ταύτης κεῖται τὸ Λαχανόκαστρον, καὶ πρὸς βορῆαν ἢ Πρω-
 μετή, καὶ ἄλλα τινὰ Πολίσματα ἀσήμω ὀνόματος (α).

II. Με-

(α) Ἄνω τῆς Ἰωαννίνων πρὸς βορῆαν, ὅπου τὰ βυβλῆ Ματζουκίλι
 κοινῶς λεγομένη, μακρὰν σχεδὸν πέντε ὥρων διάστημα κεῖται ἢ ἐπαρ-
 χία Ζαγορεῖ λεγομένη, ἢ τις σωσισέφους ἀπὸ πρὸς ἀρκετὰ χωρία καὶ
 ποικιλιὰ ἀπὸ Γραικῶν, ὡν κεφαλὴ εἶναι τὸ Καπίσοβον, ὅπου διὰ
 ὁ Πρωτεύουσας αὐτῆς, ἢ τοῖς ὁ Δημογέρον. ἢ διοικήσιν τῶν τῶν χωρίων
 εἶναι σχεδὸν Δημοκρατικῆ, χαίρουσα ποτὲ πρὸς νόμον, ἐκρητισμένη ὁμοίως
 ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἠπείρου. οἱ Ἐγκάτοικοι εἶναι φιλόκαλοι, φιλο-
 πᾶτρες, γενναῖοι, ἀγχινοὶ, εἰσιν ὅσοι καὶ αὐτοφθαῖς ἱατροὶ, πο-
 τοῖον πᾶν ἀποδεικνύει τῶν ἐμφυτων αὐτῶν πρὸς τὰς μαθήσεις διαδο-
 σιν. Πρὸς τὸ βορῆον τῆς Ζαγορεῖς κεῖται ἢ Κόνιτσα, χωρὶς ἀρκετῶν
 με-

11. Μετὰ τὴν Κασσιοπαίαν, ἔπειτα πρὸς μεσημβρίαν ἢ Ἀμφιλοχία, ἢ ὁποῖα ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῶν Ἀμφιλοχίων τῶν Υἱῶν τῶν Ἀμφιάρεως. Μητρόπολις ἐστὶν τῆς πότις εἶναι ἢ Ἄρτα, ἣτις τὸ πάλαι ἐλέγετο Ἄργος Ἀμφιλοχικόν, κτιθεὶς ὑπὸ τῶν ἀναδόντων Ἀμφιλόχων, ὑπερον ἀφ' ἑ ἐξυρῆσαν ἐκ τῆς Τρωάδος εἰς τὴν Πατρίδα τῆς Ἄρτας, ἣτις ἦτον τὸ Ἄργος τῆς Πελοποννήσου, ὁ ὁποῖος μὴ θελήσας νὰ καθίστηται ἐκεῖ, ἔσωντας καὶ νὰ ἦνεν τὴν Μητέρα τῆς Εὐρυφίλλου φρονδύμενον ὑπὸ τῶν Ἀδελφῶν τῶν Ἀλκμαίωνος, ἦλθεν εἰς ἐστὸν τὴν πότιν, καὶ ἐκτίσθη ταύτην, ἡ πολὺ σμακρὰ τῆς Ἀμβρακικῆς Κόλπου, ὀνομάσας αὐτὴν Ἄργος, κατὰ τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος τῆς Ἀμφιλοχικῆς κατὰ τὸ ὄνομα τῆς μετ' ὄλον ὅπως τινὲς λέγουσιν, ὅτι μετὰ τὴν Τροίαν ἦλθον

μεγίστην, ἣτις χωρίζεται ἐκ τῆς Ζαγορέης διὰ τὴν ποταμὸν, καποικημένη ἀπὸ Γραικῶν ἢ Τύρκων, ἔχουσα ἢ ἡλιθίον Ἑλληνικόν, ὅπως διατερεῖται ἢ ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Βελῆς. Ἡ δὲ Βελῆ κατὰ τὸ δυτικοβόρειον ὄριον τῶν Ἰωαννίνων, ἣτις δὲν εἶναι κατ' αὐτὴν πότιν, ἀλλὰ ἰσχυρὰ κατελείχουσα τινὰ χωρὶα, ἢ ἐν μοναστήριον ἔχει ἢ ἐδόθη ἢ τὸ ὄνομα. Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ὄριον τῶν Ἰωαννίνων μέρος, σχεδὸν ὀκτὼ ὡρῶν διαστημα πρὸς τὸν Ἀραχθὸν ποταμὸν, ὑπὸ τὴν δυτικὴν ὑπάρειάν τῆς Πίνδου ὄρα καίνται τὰ Βλαχοχώρια λεγόμενα, καποικημένα ὅλα ἀπὸ Γραικῶν, ἔχει ὡν δύο χωρὶα ἢ τὴν αἰ ἰσχυροτέρην. Πρῶτη ἢ Καθηρρῦση, χωρὶα ἀρκετὰ μεγάλη, διοικημένη καὶ αὐτὴ δημοκρατικῶς, ἐξηρημένη ὁμοῦ ἀπὸ τῶν Δημογέροντων τῶν Ζαγορέων, καὶ ἢ Συράκι. Οἱ ἐγκατανομοῦσιν αὐτῶν τῶν χωρῶν εἶναι φιλομαθεῖς ἢ φιλοπάτριδοι, ἔτσι χαρὶν ἐμπορίας καὶ κέρδους διεσκοποῦνται σχεδὸν διασπαρμένοι εἰς ὅλας τὰς παραθαλασσίους πότις τῆς Εὐρώπης, μέχει καὶ αὐτῶν τῶν Ἑρακλειῶν Σθηλῶν ἐμποροῦμενοι πᾶσι ἐκ τῶν Σκεπτικῶν σωεργαμενίας Κάπας, πᾶσι πρὸς χρῆσιν ὄριον ναυτῶν. Ἀναστρέφου δὲ πᾶσι πρὸς βορᾶν, ἀναμείσασιν τῶν βουνῶν τῆς Πίνδου, κατὰ τὸ Μεσόβιον ἢ τὴν Μιτζοβόν, χωρὶα ἀρκετὰ μεγάλα, καλῶς καποικημένη, ἔχουσα καὶ αἰτὴν ἡλιθίον Ἑλληνικόν. οἱ ἐγκατανομοῦσιν αὐτῶν τῶν χωρῶν διοικῶνται δημοκρατικῶς ἐξηρησμένοι ὄντες ἀμείσως ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔχουσαν πᾶσι διαφορὰ κοροκόμοια βασιλικὰ εἶναι ὀξίνοι, ἐπιπύθοι εἰς πᾶσι ἐπιχειρήματα, ἢ φιλομαθεῖσιν. πᾶσι πρὸς τὴν κῆται ἢ ἐν μικρὸν χωρὶον Ἀγγίλιον ὀνομαζόμενον. πᾶσι οἱ Μετζοβίται, κατὰ τὸ ἢ οἱ Καθηρρῦται ὀμιλοῦσι ἢ τὴν Βλαχικὴν διάλεκτον.

ὁ Μόλιος καὶ ὁ Ἀμφίλοχος εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ θέλωνται ὁ Ἀμφίλοχος νὰ πηγάζῃ εἰς τὸ Ἄργος, παρέδωκεν εἰς τὸν Μόλιον τὴν Βασιλείαν αὐτῆς, νὰ ἔχη τὴν φροντίδα καὶ φύλαξιν μέχει εἰς εἰς αὐτῆς. τελειωθέντος δὲ τῆς εἰς αὐτῆς, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ ὁ Μόλιος δὲν τῆς τὴν ἔδωκεν ὄριον φιλονεικήσαντες περὶ τῆς Βασιλείας, ἐφορεύθησαν ὑπὸ ἀλλήλων, τοὺς ὁποῖους θάψαντες οἱ Ἑντόπιοι, κατεσκόπισαν Πύργον ἀναμειτῶν τῶν τάφων αὐτῶν, ὡς μὴ δὲ μετὰ τὸν θάνατον ἢ ἀνταμειθῶσιν. Ὁ δὲ Στράβων καὶ τὸν Ἐφορον, λέγει, βιβλ. ζ'. ὅτι μετὰ τὴν τῆς Ἐπιγῶν εἰς Θήβας στρατείαν, ὁ Διομήδης ἔκραξε τὸν Ἀλκμαίωνα, καὶ ὑπῆγαν ὁμοῦ εἰς τὴν Αἰτωλίαν, καὶ ἐκτίσθησαν τὴν Αἰτωλίαν, τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν. ἀραχθῶτες δὲ ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνωνος, νὰ πηγάζῃν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος, ὁ Διομήδης ἐπῆγεν, ὁ δὲ Ἀλκμαίων ἐμείνεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ ἔλθων εἰς τὴν Ἀμφιλοχίαν, ἐκτίσθη τὸ Ἄργος, ὀνομάσας αὐτὸ Ἀμφιλοχικόν, ἐπᾶνυμον τῶν Ἀδελφῶν τῶν δὲ ποταμὸν ὅπως τρέχει πλησίον αὐτῆς, ὀνόμασεν Ἰναχον, κατὰ τὸν ἢ ὁ ποταμὸς τῆς Πατρίδος τῆς Ἄρτας διηλ. ἀλλ' ὁ Ποταμὸς τῆς Ἄρτας καλεῖται κατὰ τὸν Πτολεμ. Ἀραχθός, ὡς τὸ ὅποιοις ἐκλήθη κατὰ φθορὰν ἢ Ἄρτα. ὡς φαίνεται κρείττον, ὅτι ὁ Ἀλκμαίων νὰ ἐκτίσθη τὸ κάστρον τῆς Ρωγῶν, καὶ τὸν Ποταμὸν ὅπως διαβαίνει ἐκεῖ πλησίον, τὸν ὀνόμασεν Ἰναχον. δέισκεται αὐτὸ τὸ Κάστρον ταυτὶ ἔρημον. Τῆς τῆς Ἀμφιλοχικῆς Ἄρτας, ἢ τῆς Ἄρτας, τὸν παλαιὸν καιρὸν ἦτον πότις μεγάλη, καὶ εἶχον οἰκήτορας ἀνδραγαθῶτας, ὑπερον δὲ διεφθάρησαν, ὡς ἔκραξαν τῆς Ἀμβρακικῆς, μετὰ τὸ νὰ τῆς εἶχαν πλησιοχώρις, νὰ κατοικήσῃν ἐκεῖ. καὶ ἔλθοντες οἱ Ἀμβρακικῶται ἐδίδαξαν τῆς Ἄρτιν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διότι πρῶτον ἦσαν βάρβαροι ἀφύσικοι, καὶ τελευταῖον τῆς ἐδίδωσαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκατοίκησαν μόνοι οἱ Ἀμβρακικῶται, καὶ τὰ ἐξῆς (Ζήτει

Θακυδ.). Λέγουσι τινές ὅτι ἡ Ἄρτα νὰ εἶναι ἡ Ἀμβρακία, ἀλλὰ πεπλάγνυται. Ὀλπαι ἦτον Κάσρον ὀχυρὸν τῆς Ἀργείας, ἦτοι τῆς πειλοχίης τῆς Ἀρτίης, ἐπάνω εἰς Λόφοι, κτιθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀκαρνανῶν, τὸ ὁποῖον εἶχαν διὰ κοινὸν Κεμπέλιον· φαίνονται λείψανα αὐτῆς, ἀντικρὺ εἰς τὸ Κομπότι, τὸ ὁποῖον εἶναι Χωεῖον δύο ὥραις ἑξέμακρά τῆς Ἀρτίης. Πλησίον τῆς Θαλάσσης κατὰ τὰς Ἐκβολὰς τῆς Ἀράχθου ποτ., εἶναι Φρέγιον, ἢ Κάσρον πνιγμένον ὑπὸ ὀλίγων ὑδάτων θαλασσίων, ὅθεν καὶ ἔρημον, λέγεται κοινῶς Φειδόκασον· φαίνεται νὰ ἐπνίγη ὅταν ἐκοίταν τὰ Ἀυλάκια εἰς τὴν Λογαρῆ, καὶ εἰς ἄλλας τόπους, διὰ τὰ εὐγῆ ἠθάλασσα εἰς τὸν Κάμπου ὑπὸ τῆς Κόλπε, διὰ τὰ κάμην τὰ Βιβάεια. ὑπὸ τῆς Ὀλπῶν ἀρχεται καὶ τὸ ὄρος ὁποῦ λέγεται Θύαμος, καὶ κοινῶς Μακρηνόρο, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὴν Ἀμφιλοχίαν τῆς Ἀκαρνανίας. ἡ Ἀμφιλοχία ἐκλήθη καὶ Θεσπρωτία, Ἀπὸ τῆς Πύρρου τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὸν βασιλικὸν τοῦ θρόνου, ἐκ τῆς Πανδοσίας εἰς τὴν Ἀμβρακίαν τῆς Ἀκαρνανίας, ὅταν ἐδίωξε τοὺς Μακεδόνας, ὁποῦ ὤρισαν τὴν Ἀμβρακίαν, καὶ ὅλην τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν, καὶ τὰς ὠρεῖς αὐτῆς.

12. Μετὰ τὴν Ἀμφιλοχίαν ἔπεται ἡ Ἀκαρνανία κατὰ τὸ Νοτιώτερον μέρος, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς Ἀκαρνανίας τῆς Τίης τῆς Ἀλκμαίωνος, τῆς Ἀμφιάρεως, ἢ κατ' ἄλλας, Ἀκαρνανίης ἐλέγοντο, μετὰ τὸ νὰ μὴν ἐκέρδιον τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐναντίας ἐκεῖνοι οἱ τινες ἐκέρδιοντο, ἐλέγοντο Κερῆται. περιέχει ἡ Ἀκαρνανία πῶρα τὴν Βονιτζαν, τὸ Ξερόμερον, καὶ τὸν Βάλτον, μετὰ ὅλον ὁποῦ εἰς τὸν Βάλτον ἦτον χωριστὸν Βασίλειον, λεγόμενον τὸν Ἀργαῶν, καὶ ἡ Βασιλεύσα αὐτῶν πόλις ἦτον ἡ Ἀγραῖς, ἣτις λέγεται πῶρα Ἀειάδα, καὶ φαίνονται τὰ θεμέλια αὐτῆς, ὅχι ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ Χωεῖον ἢ Ἀειάδα, ἀλλὰ κάτω εἰς τὸν Κάμπου, ὅπου δελεῖται, κατὰ τὴν Ἰ-

πῶρειαν. Βασίλειον, τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἐλέγετο καθεῖθεν Ἀυθουτία αὐτόνομος, μετὰ ὅλον ὁποῦ εἶχε χέσιν μετὰ καμῖαν ἄλλην Ἀυθουτίαν, ἢ δι' ἀποικίαν, ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν, ὅτι λογῆς ἦτον ἡ Ἀμφρακία, ἢ ὁποῖα μετὰ τὸ νὰ ἦτον ἀποικία τῶν Κορινθίων, πάντοτε ἐβοήθει αὐτῆς. Ὁ Ἐφορος λέγει, τῆς Ἀκαρνανίας νὰ μὴν ὑπῆγαν κατὰ τῆς Τρωάδος, διότι ὁ Τίος τῆς Ἀμφιάρεως, ἔσωντας καὶ νὰ ἐστράτευσεν ὁμῶς μετὰ τὸν Διομήδην, καὶ μετὰ τῆς ἄλλης Ἐπιγόνου, καὶ νὰ ἔκαμον πόλεμον μετὰ τῆς Θεβαίων, καὶ μετὰ τὴν νίκην ὅπου ἔκαμον κατὰ τῶν Θεβαίων, νὰ ἦλθαν ὁμῶς διὰ νὰ παιδέσων τῆς ἐχθρῆς τῆς Οἰνέως, καὶ τῆς μετὰ Διομήδου παρέδωκε τὴν Αἰτωλίαν, αὐτὸς δὲ ὁ Ἀλκμαίων ἐπῆγε εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὴν ἐκυρίευσεν. Εἰς ἐτέρον δὲ τὸν καιρὸν ὁ Ἀγαμέμνων ὑπῆγε κατεπαύει τῶν Ἀργείων, καὶ μετὰ ὀλιγὰς ἐξασίασε τῆς περιεσσοτέρης ἐκείνων, ὅπου ἠκολούθησαν τὸν Διομήδην· καὶ μετὰ τὸ νὰ ἐσυμβῆναι νὰ ἐστράτευσεν οἱ Ἕλληες κατὰ τῆς Τρωάδος, ὁ Ἀγαμέμνων ἐφοβήθη, μήπως καὶ λείπωντας αὐτὸς εἰς τὴν Τρωάδα, γυεῖσεν ὀπίσθεν οἱ περὶ τὸν Διομήδην, καὶ λάβῃ ὁ Διομήδης τὴν ἀρχὴν. ἐκωντας καὶ νὰ πρέπη εἰς αὐτὸν, ὡσαύτως ὅπου ὁ Ἀγαμέμνων ἦτον κληρονόμος τῆς Ἀδράστου, ὁ δὲ Διομήδης τῆς Πατρὸς τῆς, καὶ μάλιστα ὅπου ἠκούσεν, ὅτι ἔρχεται κατ' αὐτῆς μετὰ μεγάλας δυνάμεις. διανοόμενος λοιπὸν ἐτέτα, τὸν κράζει διὰ νὰ λάβῃ τὸ Ἄργος, καὶ νὰ πνιγῆν καὶ κατὰ τῆς Τρωάδος, ὅθεν ὁ Διομήδης κατεπέειθε καὶ ὑπῆγε. ὁ δὲ Ἀλκμαίων ἀγανακτῶντας δὲν ἐφρόντισε νὰ πνιγῆν, διὰ τῆτο ἔτε οἱ Ἀκαρνανίης ὑπῆγαν κατὰ τῆς Τρωάδος· προσηκόντως ἄρα ἔφερον τῆτο τὸ δικαιολόγημα εἰς τῆς Ῥωμαῖας μετέπειτα, ὅταν τῆς ἐπολέμου διὰ νὰ τῆς δελεῖσεν, ὅτι μόνοι αὐτοὶ οἱ Ἀκαρνανίης δὲν ἐπῆγαν εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος, ἐναντίον τῶν ἐδικῶν τῆς Προγόμων. διὰ τῆτο καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς Ἀπόγονοι τῆς Τρωάδων, ἔχουσι χρέος νὰ τῆς ἀφήσων τὴν Ἀυτονομίαν. ἐ-

ἔτι οἱ Ἀκαρνανεὺς εἶχασιν πάντοτε πολέμους καὶ εἶδας μετὰ τὰς Αἰτωλούς· ἦσαν ἀξιόλογοι καὶ ἐπαινετοὶ εἰς τὴν σφαιρόνην, ἔκαμον πόλεμον καὶ μετὰ τὰς Ἀχαιούς, ὅταν οἱ Πελοποννήσιοι ἐπολέμουν μετὰ τὰς Ἀθηναίους. ὅθεν καὶ πέμπεται κατὰ τῶν Ἀκαρνανῶν ὁ Ἀγασίλαος, καὶ πρὸ ἐξῆς (Ξενοφῶν βιβλ. ε. τῶν Ἑλληνικῶν Ἰσορειῶν) ἦσαν δοσμοῖοι οἱ Ἀκαρνανεὺς τὸ πάλαι εἰς τρυφάς καὶ ἀσελγείας, ἀλλὰ τῶρα δεικνύονται εἰς ἀκρὰν κακοπάθειαν, μετὰ τὸ νὰ ἐργάζονται τὴν γῆν. Ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἀκαρνανίας ἦτον Φίλιππος ὁ Ἰατρός καὶ φίλος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὁ ὁποῖος διεβλήθη ὑπὸ τῷ Παρμενίωνος, πῶς θέλει νὰ τὸν φαρμακώσῃ καὶ Δυσίμαχος ὁ Παιδαγωγὸς τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν ἄλλο ἀσεῖον, ὡς δὲ ὅτι ἔλεγε τὸν ἑαυτὸν τοῦ Φοίνικα, τὸν Ἀλέξανδρον Ἀχιλλέα, καὶ τὸ Φίλιππον Πηλέα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἠγαπάτο. ἀπ' αὐτῆς ἀκόμη ἦτον ὁ Ἀμβρακιανὸς ὁ ἠγαπημῶνος τῷ Σελτῶν Σουλεῖμῳ, ὁ ὁποῖος τὸν ἠγάπα τόσον διὰ τὰς ἀρετὰς τῆς, ὥστε τὸν ἔκαμε Πασιᾶν, καὶ ἐλογίζετο ὑπὸ πάντων τῶν Τούρκων ὡς δούτερος Βασιλεὺς, ἀλλὰ τελευτῶν οἱ ἐχθροὶ βαλόντες ὑποψίαν εἰς τὸν Βασιλέα, πῶς λέγει αὐτὸς, ὅτι ἔχει νὰ βασιλεύσῃ, τὸν ἐπνίξεν εἰς τὸν ὕπνον τῆς, μὴ ἐνθυμηθεῖς τὴν τόσῃν ἀγάπῃ. δὲν ἔχει τῶρα ἡ Ἀκαρνανία καμῖαν πόλιν, ἢ Κάστρον κατοικημῶνον, μετὰ ἅλον ὅπου τὸ πάλαι εἶχε τὰς ἐφεξῆς.

13. Ἀμβρακία, ἣτις καὶ Ἀμωρακία γράφεται, πόλις τὸ πάλαι διάσημος τῆς Ἠπείρου, ἐλέγετο πρότερον Ἐπεία· ὕστερον ἐκλήθη Ἀμβρακία ὑπὸ Ἀμβρακος τῷ Τίῳ τῷ Θρακῶν τῷ Λαοκόωντος, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀμβρακίας τῆς Θυγατρὸς τῷ Αὐγαίῳ, τῷ ἐκτίσεν ὁ Τόλμος ὁ Υἱὸς τῷ Κυφέλῳ τῷ Τυραίνῳ τῆς Κορινθίας, εἰς τὸν τόπον ὅπου φαίνεται σήμερον κρημνισμῶν, φέρωντας εἰς αὐτῷ ἀποικίαν τῷ Κορινθίῳ. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Ἀμβρακικὸς Κόλπος. εἰς αὐτῷ μυθολογεῖται νὰ ἐσυναχθῆσαν οἱ Θεοὶ διὰ τὰ

καμῖν σύμβελλῳ. Ὁ Ἀρρίανος λέγει, κατὰ τὸν Διογγοῖαν Ἐκαταῖον, ὅτι ὁ Γηρυόνης κατὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆρχεν ὁ Ἠρακλῆς, νὰ μὴ ἦτον ἐκ τῆς Ἰβηρίας, ἀλλὰ νὰ ἦτον Βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου τῆς πρὸ τῆς Ἀμβρακίας, καὶ ἐκ τῆς Ἠπείρου ταύτης ἀπήλασε τὰς Βόας, εἶδε τὸ φαῦλον ἀδελφὸν τιθέμενος. Ἄλλοι θέλουσι τὰς βόας τῆς Ἠπείρου νὰ ἔμενον ἐκ τῆς γένεσιν τῷ τῷ Γηρυόνοσ βόων, κλέψαντος παρ' Ἠρακλέους Λαεῖνα τινός, ἀφ' ἧς καὶ Λαεῖνοι καλεῖνται, ὡς καὶ τῷ Πινδάρῳ, Νεοπέλεμος δὲ ἠπείρω διαφυσία, ἐν ἣ οἱ ἔξοχοι κρῶνες καὶ κρῶς τροφῶν βοῶν ἐξαιρετοί τυγχάνασιν. ἐσαῖθη εἰς αὐτῷ ὁ Βασιλικὸς θρόνος τῷ Πύρρῳ, ἀπ' αὐτῆς ἦτον ὁ Κλεόμβροτος, ὅστις μαθὼν τὸ βιβλίον τῷ Πλάτωνος περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, ἐκρημνίσθη ἐκ τῆς τείχεσ αὐτῆς εἰς τῷ θάλασσαν. Χερσὶα τῷ Ἀμβρακιοτῶν ἦσαν ἡ Ἀμβρακος, ἴσως ἢ Ἀμβρακία ὅπως λέγεται τῶρα, Κράνια. ἐλέγετο καὶ μέρος τῆς Ἀμβρακίας Δεξαμωναί, ὀνομασθῆν ὑπὸ τῷ Δεξαμῶνι τῷ Τίῳ τῷ Μολοσσῷ, καὶ Ἀμβρακίας τῆς Θυγατρὸς Φόρβαντος Υἱοῦ τῷ Ἠλίου. οἱ Ἀμβρακιοῦται ὡς Ἀποικοὶ, ὅπως ἦσαν τῷ Κορινθίῳ, εἶχασιν πάντοτε ἀντιπάθειαν μετὰ τὰς λοιπὰς Ἀκαρνανίας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν βοηθοὶ τῷ Ἀθηναίων, καὶ πρὸ ἐξῆς, Θεοκλ. Ευγενεῖ β. Ἐφθάρθη πρότερον αὐτῇ ἡ Ἀμβρακία ὑπὸ τῷ Μακεδόνῳ, εἶτα ὑπὸ τῷ Ὑπατῶν τῆς Ῥώμης, τελευταῖον τῷ ἐρήμωσεν Αὐγυστος ὁ Καῖσαρ, κατὰ τὸν Παυσανίαν λέγοντα ἐν τῷ Α'. τῷ Ἠλιακῶν, „ Ἀμωρακιοῦται δὲ καὶ Ἀνακτορεῖς Ἀποίκης Κορινθίων ὄντας, ἐπηγάγετο ὁ Ῥωμαίων Βασιλεὺς εἰς Νικοπόλεως συνοικισμὸν παρὰ τῷ Ἀκτίῳ“. Ἀλύσεια, πόλις ἦτον τῆς Ἀκαρνανίας κληθεῖσα ὑπὸ τῷ Ἀλυζέω τῷ Τίῳ τῷ Ἰκαεῖ τῷ Πατρὸς τῆς Πηνελόπης, καὶ Ἀδελφῶ τῷ Λόυκαδία, λέγονται πῶρα τὰ κρημνίσματα αὐτῆς κοινῶς Αἰλίας εἰς τῷ Βομιτζῶ. ἀπέχει τῆς θαλάσσης κατὰ τὸν Στράβ. 15. στάδια. πλησίον ταύτης εἶναι ὁ Ἰερός λιμὴν τῷ Ἠρακλέους. εἰς αὐτῷ τὴν

Ἀλυζίαν ἦτον Ναός ἐπίσημος τῷ Ἡρακλέει, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν οἱ ἄθλοι τῷ Ἡρακλέει κατασκευασθέντες ὑπὸ τῷ Δυσίππῳ τεχνικώτατοι, τὰς ὁποίας ἰδὼν ἐρρίμμενας εἰς τὸπον, κάποιος Ἡγεμὼν, ὅπως ἦλθεν ἐκ τῆς Ῥώμης ἐκεῖ, τὰς ἐπῆρε, καὶ τὰς ἔφερεν εἰς τὴν Ῥώμην. εἰς αὐτὸ τὸ Χωρίον δεικνύονται μέχρι τῆς σήμερον πολλαὶ Ἀρχαιοτάτες. ἢ ἢ ἐγὼ ἐν τοῖς ἄλλοις, εἰς εἷα λίθον ἐπέτο τὸ Ἐπίγραμμα, εἰς τιμὴν τῷ Ἡρακλέει.

ΜΑΧΑΤΑΣ ΠΟΗΣΕ.

- „ Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε. Γόνον. τιμαῖσιν. ἀέξων.
 „ Τίος Λαδοείος. εἴσων, Ἄγαλμα πόδε.
 „ Μνήμην. ἀθάνατον. σώζων. Πατρός τε. καὶ αὐτῆ
 Δαφνάεως. κλεινῶ.
 „ Λοξεῖς ἐν Τεμεσίει.

Οὐ σμακρῶν τῆς Ἀλυζίας εἶναι τὸ Ἀνακτώριον, ἐγγυὲς τῆς θαλάσσης, πόλις τὸ πάλαι περίφημος μεθ' ἄλλοις Ἐπισκόποις ὑπὸ τὸν Ναυπάκτιον Μητροπολίτην, λέγεται κοινῶς Βόνιτζα, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ἡ πειλοχίτης Ἀνακτορεῖα Γῆ. ὡς περ καὶ τανυῶ καλεῖται καὶ ἡ πειλοχίτης Βόνιτζα. Ἀποικία ἦτον αὐτῆ τῷ Κορινθίῳ. ἀντικρὺ αὐτῆς εἶναι Λιμνοθάλαττα Μυρτιντίον λεγομένη, καὶ πόρα Μυρτιεῖα. ἢ σμακρῶν ταύτης εἰς τὸ πειλοχίτιον, εἶναι Χωρίον ὃ Ἅγιος Πέτρος, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνονται ἴχνη πόλιως μεγάλης. εἶτα εἶναι τὸ Ἀκτιὸν Ἀκρωτήριον, κοινῶς λεγόμενον Πέντα, ἀντικρὺ τῆς Πρέβεζας, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον τὸ περίφημον καὶ διάσημον Ἱερόν τῷ Ἀκτίῳ Ἀπόλλωνος ἐπὶ Δόφῳ, καὶ πλησίον τῷ Ναῷ ἦσαν τὰ Νεφέλια, εἰς τὰ ὁποία ἀφιέρωσεν ὁ σεβαστὸς Καῖσαρ τὴν δεκάσυνέα Ἀκροθήριον ἀπὸ Μονηράτης, μέχρι Δεκήρης, ἢτοι ἀφιέρωσεν δεκάσυνέα Καραβία, ἀποδεκάτωσιν τῆς νίκης, ὅπως ἔ-

καμεν,

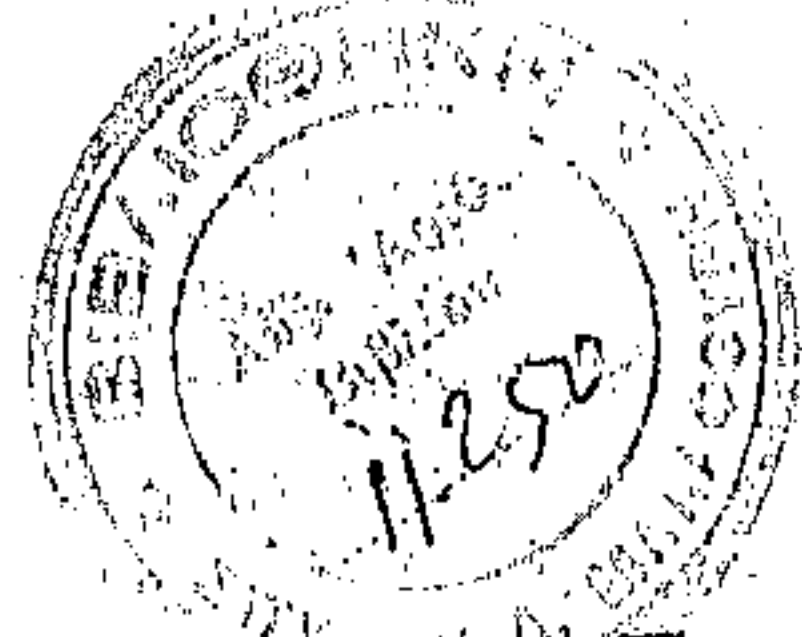
καμεν, ἀρχίζοντας ἀπὸ εἷα Καραβί, μετ' εἷα Κωπί, ἕως εἰς τὰ δέκα, καὶ ὁποία ἐνάησαν ὑπερον, ὅμως καὶ τὰ Νεφέλια. εἰς αὐτὸ τὸ Ἀκτιὸν ἐγένοντο γυμνικοὶ ἀγῶνες διάφοροι, καὶ Ἴππικοὶ, καὶ Ἀμιλλὰ τῷ Πλοίων, τῷ ὁποῖον πάντων τῶν ἐπιμελείων εἶχασιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. καὶ πρότερον ἐγένοντο εἰς καθε πέντητον ἔτος, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἔκαμε τὴν νίκην ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ, πλεον ἐτιμήθησεν, καὶ ἐθέασισε νὰ γίνωνται εἰς καθε τρίτον ἔτος. ἐκαλῶντο καὶ ἔπει οἱ Ἀγῶνες, Στεφανίται. φαίνονται ἕως τῆς σήμερον τὰ λείψανα τῷ Ἀρχαιοτάτων. ἀπ' αὐτῆ τῷ Ἀκτίῳ ἐκλήθη καὶ ἡ Ναυμαχία τῷ Καίσαρος Ἀκτιανή. ὁμοίως ἀπὸ τοῦ Ἀκτίου σωτέθη καὶ ἡ Ἰνδικτιῶν, τὴν ὁποῖαν Ἐποχίω ἔλαβον οἱ Ἀυτοκράτορες. νὰ καταγράψωσιν ἐκ τῷ Αὐγύστου Καίσαρος, καὶ δεῦ σημαίνει ἄλλο, καὶ εἶναι τὸ Λατινικόν, ἐν Ἀκτιὸν, δηλαδή ἡ νίκη ἐγένετο, ἢτοι ἡ Ἀυτοκρατορεῖα, εἰς τὸ Ἀκτιὸν, καὶ κατὰ ἀποφθορὰν τῆς Λέξεως Ἰνδικτιῶν: τρέχει αὐτῆ ἕως τὸ δέκατον πέντητον ἔτος, ὅτι καὶ ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ, ὅταν ἐτελείωσεν ἐκεῖν τὴν νίκην, δέκατον πέντητον ἔτος εἶχεν, ἀφ' ἐπίσεως. Λέγεται αὐτῆ καὶ Ἐπινέμισις, καὶ Πεντεκαίδεκαετής. τρίτη εἶναι αὐτῆ, ἢ μετ' τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἢτις ἀρχεται ἐκ τῷ Σεπτεμβρίῳ Καλαυδῶν. ἢ δὲ Καισαρεία, ἢ ἐκ τῆς κατὰ τῷ Σεπτεμβ. ἀρχομένη, ἢ δὲ Ῥωμαϊκή, ἢ ἀρχομένη ἐκ τῷ Ἰαννουαρίῳ Καλαυδῶν, καὶ τὰ ἕξῃς. Εἰς αὐτὴν τὴν Βόνιτζαν φαίνονταν ἀκόμη ἴχνη δύο πόλεων μεγάλων, ἢ μία εἰς τὴν Κεχροπέλαν, ἢ ἄλλη εἰς τὸν Ἅγιον Βασίλειον, ὅπως εὗρον ἐπιγραφὰς τοιαύτας ἐν τινὶ ἀξιολόγῳ λίθῳ. „ Τελείας Πυθιάδος. ἐν ἑτέρῳ δὲ. „ Ἡρακλείτος. Τραυλὸς ἔπον ὁ χαῖρε. ἀρχισαν οἱ Βενέτοι ἐν ἔτει 1686. νὰ κτίσωσιν ἀντικρὺ τῆς Δελφάδος εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, Καισαρίαν, ἀλλὰ δεῦ τὸ ἐτελείωσεν. Κωνσταντὴ πόλις ἦτον τῆς Ἀκαρνανίας, τῆς ὁποίας τὰ θεμέλια φαίνονται πλησίον τῷ Χωρίῳ Κωνσταντίας. Λύγκος, ἐκτίθη ὑπὸ τῷ Λυγκέως,

λέγεται κοινῶς πῶρα Λυγοβίτζι. Κόραντα πόλις τῆς Ἀκαρνανίας. Ἀλίκαρνα Κώμη αὐτῆς ἦτον. Μέταπα πόλις. Μάραθος πόλις. Ἀκαρνανῶν πόλις μεσόγειος, ἴσως εἶναι ἡ Πόρτα. Τράγασα, ὠνομάθη ἀπὸ τῆς Τραγᾶσσε, εἰς χάριν τῶ ὁποῖου ὁ Ποσειδῶν ἔδειξε τῷ πῆξιν τὸ ἄλατος, ἴσως νὰ εἶναι αὐτὴ, ἡ νυν Τραγαμέση. Ἐχίνος πόλις τῆς Ἀκαρνανίας, κτίσμα Ἐχίνου. Ἀετός Κάστρον, καὶ πάλιν ποτὲ μεθ' ὄνομα Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ναυπακτὸν Μητροπολίτῳ. καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κάστρον ἦτον ὁ θρόνος τῆς μεταγενεστέρας Δεσποτῶν. Τινὲς θέλουσιν, ὅτι αὐτὸ νὰ εἴναι ἡ Καλυδῶν. Μήλος Κώμη ἀρχαία τῆς Ἀκαρνανίας εἰς τῷ ὄχθῳ τῆς Ἀχελώε, πρὸ ὀλίγου ἐρημώθη, λέγεται πῶρα Μήλα. Ἀσακός καὶ Ἀσακός, κληθεῖσα ἀπὸ Ἀσακῆ τῆς Υἱῆς τῆς Ποσειδῶνος, καὶ τῆς Ὀλβίας Νύμφης, κειμένη πλησίον τῆς Ἀχελώε, καθὼς τῷ περιγράφου φαίνεται νὰ εἶναι τὸ κάστρον τῆς Μαιῆς. Ἐρυσίχη, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς Ἐρυσίχης τῆς θυγατρὸς τῆς Ἀχελώε, ὑστερον ὠνομάθη Οἰνοιάς. Τόσον αὐτὴ ἡ πόλις, ὅσον καὶ ἡ πελοχίτης, κείται ἐσμακρὰ τῆς σώματος τῆς Ἀχελώε. ὁ Ἐξηγητὴς τῆς Θουκυδίδου λέγει, νὰ εἶναι ἡ Δραγαμέση, ἀλλὰ ἡ Δραγαμέση ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τῆς Ἀχελώε, διὰ τοῦτο φαίνεται νὰ εἶναι τὸ κοινῶς λεγόμενον Τεῖγαρδον, ἀεισηόμενον πλησίον τῆς Κατοχῆς: λέγεται ἀκόμη κατὰ τὸν Στράβον καὶ Αἰνεῖα, αὐτὴ δὲ ἐπὶ τῆς Ποταμῶ, ἡ μὲν παλαιὰ καὶ κατοικημένη, ἴσον ἀπέχεσθαι τῆς θαλάττης καὶ τῆς Στράτῆς, ἡ δὲ νυν ὅσον 70. σταδίους ὑπὲρ τῆς ἐκβολῆς διέχεσθαι. καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Κατοχὴ, ἡ ὁποία εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλέων Χριστιανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτον Δεσποτάτον, τὸ ὁποῖον ἐπῆρεν ἡ Αὐγούσα Βασίλισσα Θεοδώρα διὰ πόρον ζωῆς της, καὶ ἐκατοίκησεν ἐκεῖ. Πλησίον τῆς σώματος τῆς Ἀχελώε εἶναι αἱ Ἐχινάδες νῆσοι, αἱ ὁποῖαι λέγονται κοινῶς Σκρόφαις. λέγουσι νὰ ἦσαν πολλά, καὶ αἱ περισσότεραι αὐτῶν νὰ κατεπόθησαν,

καὶ

καὶ νὰ ἐσκεπάθησαν ὑπὸ τῆς πηλῆς καὶ τῆς ἄμμου, ὅπως κατεπόθησεν τὸ Ποτάμι, ἐκλήθησαν Ἐχινάδες, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀκανθώδες αὐτῶν, παρομοίως μὲ τὰς Ἐχίνους. ταύτας τὰς Ἐχινάδας τὰς ὑπὸ τῆς Μεγῆτι κατόικεν οἱ Ἐπειοί. ὁ Ἀλκμαίων ὁ Υἱὸς τῆς Ἀμφιάρεως μετὰ τῷ Μητροκτονίαν, ὅπου ἔκαμον, ἐπλανᾶτο ἐδῶ καὶ δευρὺς εὗρεσκε τὸν πεθονῶ καὶ ἀνεσιν. ὅθεν ὑπῆγεν εἰς τὸ Μαντεῖον τῆς Ἀπόλλωνος, νὰ ἐρωτήσῃ, πῶς νὰ κατοικήσῃ; καὶ αὐτὸ τῆς εἶπε, νὰ κατοικήσῃ ἐτάτῳ τῷ γῆν, ἡ ὁποία ὅταν ἐτέλεσεν αὐτὸς τῷ μητροκτονίαν, δευρὺς ἦτον γῆ, ἢ ἐπὶ τῆς Ἡλίου ἐώρατο, ὡσανὺ ὅπως ἅπαντα ἡ ἄλλη γῆ ἐμειώθη ὑπ' αὐτῆς, καὶ δευρὺς τὸν ἐδέχετο. Διὰ τὸτο ὄρων αὐτὸς τῷ τοιαύτην νεογέννητον γῆν, ἐκατοίκησε πλησίον τῆς Οἰνοιάδων. Λίμναι τῆς Οἰνοιάδων τίθονται αὐταί. Μελίτη, καὶ ἄλλη Κωνία λεγομένη, διπλασία τῆς ἀνωτέρας καὶ κατὰ τὸ μήκος, καὶ κατὰ τὸ πλάτος αὐτὴ ἐκδίδωσιν εἰς τῷ θαλάσσῳ, καὶ δευρὺς εἰσκεται μετὰ τῆς Ἀποκύρε καὶ τῆς Ζυγῆ. καὶ τείτη Λίμνη Οὐεία καλεσμένη, πολλῶ μικροτέρα. Στράτος ἐγγὺς τῆς δεξιᾶς ὄχθης τῆς Ἀχελώε, ταύτης τὰ τείχη φαίνονται ἕως πῶρα ἐγκρημισμένα, ἡ ὁποία ἦτον Μητρόπολις τῆς Ἀκαρνανῶν, καὶ ἀπέχει τῆς σώματος τῆς Ἀχελώε πλέον τῆς διακοσίων σταδίων, κατὰ τὸν Στράβωνα, ἀνάπλεον ἔχουσα πῶ Ἀχελώῳ, πλειόνων, ἢ διακοσίων, σταδίων. ἐλέγετο καὶ Στράτιον, διάσημος εἰς τὰς Συγγραφεῖς, λέγεται κοινῶς Σεροβίγλι. ἀνω ταύτης εἶναι τὸ Χωρίον Λεπρονῆ. πλησίον ταύτης ἦτον ἡ Λιμναία Κώμη, καὶ Φοιτῖαι πόλις, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς Φοιτῆς τῆς Υἱῆς τῆς Ἀλκμαίωνος, καὶ τὰ λοιπά.

T 3

ΚΕ.

- „ Πίσιν ἔχων Βασιλείαν ἐμῶν μενέαν συνείδον,
 „ Σοὶ Μάκαρ Ὑψιμέδον τὸν δ' Ἴερὸν ἐκτίσα Νῆον,
 „ Ἐκλήνων Τεμένη κ' Βωμῆς ἐξαλαπάξας.
 „ Χειρὸς ἀπ' ἀτιδανῆς Ἰσβιανὸς ἔδνον Ἄνακτι.

Λόκιρμα ἄκρα, κοινῶς Λόκιη· Ἀμφίπαγος ἄκρα, Φαλακρὸν ἄκρον· μεταξύ τῶ ὁποῖον κ' τῆς Κασσιόπης εἶναι ὁ Διμίω τῆ Ἀλκινόα, εἶναι κ' ἄλλος Διμίω αὐτῆς Σπιλέα λεγόμενος, ἀλλ' εἰ τίθεται ἐκεῖ, ὅπῃ λέγεται πέρα Σπιλιά τὸν Διμόνα. αὕτη ἡ νῆσος εἶναι κατάφυτος μὲ ἐλαίαις, κ' τὰ ἐξῆς, κείνται περὶ αὐτῶ κ' Νησιόδια, οἷον τὸ Λαζαρέτο, ἡ νῆσος τῆς Πυθίας, κοινῶς Νησι τῆ Βίδι, τὸ Κοιδηλονῆσι, κ' ἄλλα, ἐκ τῶ ὁποῖων εἶναι κ' ἓνα Νησίον ἐκ Πέτρας Λόκιης, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς ἐπέικον, ὅπου τὸ θεωρεῖ μακρόθεν, ὡς ἓνα Κεράβι. ὅθεν κ' οἱ Παλαιοὶ ἔλεγον, γὰ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Θαλάσσης τὸ πηχυαῖον Κεράβι τῆ Ὀδυσεῆως, καὶ γὰ ἐμεταβλήθη μὲ ὅλα τὰ πᾶνια εἰς πέτραν. κείνται μεταξύ τοῦ Ἀμφιπάγου, καὶ τῆ Φαλακρῆ τῆ Ἀκρωτείαν, ἀντικρὺ τῶ ὁποῖων ἦτον ποτὲ ἡ Καλυψὼ νῆσος, ἣτις κ' Ὀγυγία ἐλέγετο, ἀπέχουσα πρὸς βορρῆαν τῆ Λακινίης ἄκρα 15. μίλια, πρὸς τὰς Ἐκβολὰς ἔσα τῆ Νεάθε ποτ. τῆς Καλαβείας, καὶ τὸν Ταυαντίνον Κόλπον, ταυτῶ ὅμως εἰ φαίνεται, ὡς περ καὶ ἡ Διάσκυρος ἑτέρα νῆσος.

3. Ἐρεϊκῆσαι νῆσοι, κοινῶς Παξοί, αἱ ὁποῖαι εἶναι τρεῖς, Παξοί, Ἀντιπαξοί, καὶ Δασκαλιό, πρὸς Νότον ἐκ τῶ Κορφῶν κείμεναι, κ' κατοικημέσαι ὑπ' ὀλίγων ἀνθρώπων, ἐχόντων ἐλεῶνας. ἐκλήθησαν Ἐρεϊκῆσαι, διὰ τῆ ἐκεῖ φυομένην Ἐρεϊκῶν, εἶδος φυτῆ, τὸ ὁποῖον χρίζεται ραδίως. ἀπέχουσι τῆς Παραθαλασσίας ἄκρας τῆς Ἠπείρου πρὸς δυσμᾶς 12. μίλια, γεννῶνται ἐν αὐταῖς πολλοὶ ὄφεις, ἀλλ' ἀβλαβεῖς. τὰ σίδηρα τῶ Γεωργῶν δὲν φθείρονται ὑπὸ τῆς γῆς, ὡσαν κ' τῶ ἄλλων, κ' τὰ λοιπά.

4. Λόκις, κοινῶς Λόκιάδα, κ' Ἁγία Μαύρα, ἡ ἄποια

ποῖα τὸν παλαιὸν καιρὸν δὲν ἦτον νῆσος, ἀλλὰ Χερσονῆσος τῆς Ἀκαρνάνων Γῆς, κ' Ἀκτὴ τῆς Ἠπείρου, κατὰ τὸν Ὀμηρον, κ' Θεοκρίδην, τμηθεῖσα ὑπὸ τῶ Κερκυραίων ἐν Ὀλυμπιάδι 86., μετὰ τῆς Ναυμαχίας τῆς τοῦ Ἀκτιον, ἡ κ' τὸν Στράβωνα ὑπὸ τῶ Κορινθίων τῶ πευφθεύτων ὑπὸ Κυφέλα τῆ Παιδὸς τῆ Πελαγονίας, εἰὸς τῶ ἑπτὰ Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος ὄντος, κ' τῆ Γαργάση, οἱ ὁποῖοι σκιάζοντες τὸν Ἰθμόν τῆς Χερσονήσου, ἀπέτελεσαν τῆ Λόκιάδα νῆσον, καὶ μεινευκόντες τῆς Νήσιον ἐπὶ τὸν τόπον, ὅς ἦν ποτὲ Ἰθμός, καὶ δὲ Πορθμός, Γεφύρα Ζόκτος, μετωνόμασαν Λόκιάδα, ἡ δὲ τῆ Λόκιάδα Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ τῆς Λόκιης πέτρας, τῆ ὁποῖαν ἔχει ἐν ὑψηλῶ τόπῳ, ἐκδόσαν πρὸς τῆς Θαλάσσης καὶ τῆς Κεφαλληνίας. εἰς τῆς Κορυφῆς ταύτης τῆς Πέτρας ἦτον τὸ Ἴερον τῆς Λόκιᾶς Ἀπόλλωνος, καθὼς ὁ Αἰλιανὸς λέγει. ἐν δὲ τῆ Λόκιᾶδι, ἀρα μὲν εἰς ὑψηλῆ, Νῆος δὲ Ἀπόλλωνος ἵδρυται, εἰς ὃν ἀνατίθεται καὶ Ἐπίγραμμα Φιλίππου τινός.

Λόκιᾶδος αἰπὸν ἔχων Ναύταις πλεσκόπον ὄχθον.

Φοῖβε τῆ Ἰονίῳ λυόμενον Πελάγει.

Δέξαις Πλωτήρων μάξης χειφυρέα δαῖτα.

Καὶ σπανδῶ ὀλίγη κερναμένω κύλικι.

Καὶ βραχυφειγίτε λύχνη σέλας ἐκ βιοφειδῆς.

Οἷτις ἡμιμεθεῖ πινόμενον σόματι.

Ἄνθ' ὧν Ἡλιακοῖς ἐπὶ δ' ἰσία πέμψον Ἀήτιω.

Οὐρεῖον Ἀπτιανῆς σιῶδρομον εἰς Διμοῖας.

Πάτερον εἶχασιν οἱ Λόκιᾶδιοι, τὸ καθε ἔτος, νιμνίζωσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς Πέτρας ἓνα πῶν ὑπόθυρων θάλασσας εἰς τῆς δημοτελῆ θυσίαν, ὅπῃ ἀπέτελεν τῆ Λόκιᾶς Ἀπόλλωνος, ὁποτραπῆς χάειν, περὶ ἄπτοντες περὶ αὐτὸν πωτοδαπᾶ πτερά, κ' διάφορα πτηνά, πρὸς κηφισμὸν τῆ Βάρης αὐτῆς. Ὑποκάτω δὲ τῆς Πέτρας ἐπὶ τῆς Θαλάσσης, ἐσέκοντο μὲ Πλοῖα πολλοὶ ἀνθρώποι χάειν ὑποδαπῆς.

χῆς αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ἀνίσσως καὶ ἐσώζετο κατὰ τινα τρόπον, δεῦν ἦτον ὁμοῦς δυνατὸν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διατεῖβη εἰς τὰ σωῖρα τῆς Λακαδίων, ἀλλ' ἐπέμπετο ἔξω τῶν Ὀρίων αὐτῶν. Προσέτι λέγουσιν, ὅτι καὶ ὁποῖος ἦτον δοσμοῦς εἰς ἔρωτα τινός, ἰατροῦτο ἀνίσσως καὶ ἐπιπτεν, ὅχι χρεῖς κινδυνῆς, ἀπ' αὐτῆς τῆς Πέτρας· διότι περὶ ἡσόχα πὺν ἔρωτα, καὶ ἐσωφρονίζετο. Πρῶτος τῆς ἄλλων ἀπ' αὐτῆς ἐκρημνίσθη (κατὰ τὸν Πλάταρχον, εἰς τὸ περὶ εὐδοξῶν Γυναικῶν) ὁ Φῦκος, κατὰ δὲ τὸν Μένανδρον ἡ Σαπφῶ, διὰ τὸν ἄκρον ἔρωτα ὅπῃ εἶχε πρὸς τὸν Φάονα. ὑπ' ἄλλων δὲ λέγεται, πρῶτος νὰ ἐκρημνίσθη ἀπ' αὐτῆς ὁ Κεφαλος, διὰ τὸν ἔρωτα ὅπῃ εἶχε πρὸς τὴν Πταόλαι, τὴν θυγατέρα τῆς Διιονέως. καλεῖται πᾶρα ἐπιτότος ὁ τόπος Ἰερά, ὅπῃ εἶναι Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Νικολάας. ἐκαλεῖτο προσέτι αὕτη ἡ νῆσος καὶ Λακαδία, ἀπὸ Λακαδίας τῆς Ἰσθμίου Ἰκαρίας, Πατρός τῆς Πηνελόπης, κατὰ τὸν Εὐστάθιον, καὶ εἶχε τὸ πάλαι τρεῖς πόλεις, τὴν Νήειον, ἣτις καὶ Νήεικος ἀνομάζετο, μόλις σώζεσα ἔχρητινὰ μέλει τῆς σήμερον, ὡς περὶ καὶ ἡ Γέφυρα ταύτης. τὰ Κροκύλαια, καὶ τὴν Αἰγίλιπα, ἣτις ἐκλήθη ἔτι μὲν τὸ νὰ ἦτον ὑψηλῆ, πετρώδης, καὶ ἀπόβατος. ἀπαικία ἦτον ἡ Λακαῖς, (ἣτις καὶ Σκόπελος ὑπὸ τῆς Ἀρχαίων ἐλέγετο) τῆς Κορινθίων· οἱ Λακαῖοι ἐσάθησαν ἀυτόνομοι, τῆς ὁποῖων τὰ Νομίσματα ἔχουσι περιγραφὴν ἐκ τῆς δεξιᾶς μέρους, Λευκαδίων, καὶ ἐν τῇ μέσῃ ἐν Δόρυ, μὲν τρεῖς (οἷον εἶπειν) Κεφαλᾶς, σημαῖνον ἴσως τὰς τρεῖς πόλεις αὐτῶν, ἐκ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἐν Πρόσωπον. ἐκυρίδυσαν τὸ Κᾶστρον τῆς Ἀγίας Μαύρας, καὶ ὅλλω τὴν Λακαῖα οἱ Τῦρκοι εἰς τὸν καιρὸν τῆς Δεύτερης Σηλιτῆν Μεχμέτ, διώξαντες ἐκεῖθεν τὰς Βενετίκας, οἱ ὁποῖοι Βενετικοὶ τὸ ἀνέλαβον πάλιν ἐν ἔτει 1500., ἀλλ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένης συμβιβάσεως, ἐδόθη εἰς αὐτὰς τῆς Τῦρκας, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν τὸ ἐπῆραν οἱ Βενετοὶ ἐν ἔτει 1684., ἡ Ἰδραγωγία ἐκτίθη ὑπὸ

πὸ τῆς Τῦρκων, τῆς ὁποῖας τὸ πλάτος εἶναι ποδῶν 3. ἔχουσα Καμάρας 360. εἶναι πετρωμένη ἡ Λακαῖς εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τὰ ἐξῆς.

5. Ἰθάκη, κοινῶς Θιάκη, κειμένη μεταξὺ τῆς Κεφαλῆνης πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Ἐχινάδων νήσων πρὸς Ἀνατολᾶς· ἐκλήθη ἔτι αὕτη ἡ νῆσος ὀνόματι τῆς Ἰθάκης Ἡρακλέους, τῆς πρῆτης οἰκήσαντος ἐν αὐτῇ. ἐλέγετο καὶ Νηίτιος, καὶ Νηεικίς, κατὰ τὸν Πελονηγίτην, ὀνόματι τῆς διασημῆς Ὀρέας αὐτῆς Νηίτις, ἀφ' ἧς καλεῖται καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς Νηίτιος Στρατηγός, τῆς ὁποῖας Ὀδυσσεὺς Πατεῖς εἶναι αὕτη ἡ Ἰθάκη, (μὲν ὅλον ὅπῃ ὁ Λυκόφρων λέγει, ὅτι νὰ ἐγεννήθη εἰς τὴν Βοιωτίαν.) καὶ Γεννήτορες τῆς ὁ Δαέρτης καὶ ἡ Ἀντίκλεια. ἐκλήθη δὲ Ὀδυσσεὺς, παρὰ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ οὐσαι. ἔγκυος γὰρ οὐσα ἡ Ἀντίκλεια, ὠδύσεν ἐπὶ τὸ Νηίτιον Ὀρος, ὑεῖς δὲ γενομένης σφοδρῆς ὀλιθησασα, καὶ πεσῶσα ἐγέννησεν αὐτὸν κατὰ τὸν Σιλήνιον Χίον. ἡ κατ' ἄλλους, τὸ ποιῆτον ὄνομα ἔδωκεν ὁ Αὐτόλυκος εἰς τὸν Ἐγγυρόν τε, ἐκ τοῦ μίσους, ὅπῃ εἶχασιν οἱ πολλοὶ εἰς αὐτὸν διὰ τὴν κλεπτοσυμῶν τε. δῆλον γὰρ ὡς ὠδήσαντο αὐτῷ ἐκεῖνοι διὰ τῆτο καὶ φιλεῖται τὸ, Ὀδυσσεὺς, δασυέται δὲ καὶ τὸν Σιλήνιον, ἐσάθη φρονιμώτατος καὶ ἀξιώτατος. ὅθεν καὶ παραβάλλεται ὑπὸ Ὀμήρου μὲν τῆς Θεῆς: „Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον”. ἀπ' αὐτῆς ἐπεκράτησαν καὶ παροιμίαι, οἷον: „Ὀδυσσεὺς, καὶ Ὀδυσσεὺς μηχανῆ”. ἐπὶ τῶν πανέργων, καὶ τὰ ἐξῆς· εἶχε τὸ πάλαι ἡ Ἰθάκη πόλιν καλεσμένην Ἀλακμομένην, ὀνομαδεῖσαν ἔτι, ἢ ὀνόματι τῆς Σισύφου τοῦ βιάσαντος τὴν Ἀντίκλειαν Παρθένον ἔτι ἔσαν, ἣτις ὑπ' αὐτῆς συνέλαβε τὸν Ὀδυσσεῖα· ἢ ὅτι λαβὼν εἰς Γυθαῖα τὴν Ἀντίκλειαν ὁ Δαέρτης, τὴν ἔφερεν εἰς τὸ Ἀλακμομένηον πόλιν τῆς Βοιωτίας, ὅπου ἐγέννησε τὸν Ὀδυσσεῖα. ἐπανακάμψαντες δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην, ἀνόμασαν τὴν πόλιν ταύτην Ἀλακμομένην. Ἡρακλέων ὁ Γλαύκος, κατὰ τὸν Στέφανον περὶ Πόλ. λέγει, τὴν Ἰθάκην τετραμερῆ, τῆς ὁποῖας πρῶ-

πρώτον μέρος ἐπὶ μεσημβρίαν, καὶ Θάλασσαν, τὸ δεύτερον ὀνομάζει Νηϊόν, ἐκ τῆς Ὄρης αὐτῆς. τὸ γ'. Κροκύλιον, καὶ τὸ δ'. Αἰγυρῆα, εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον οἱ Λαγῶοι δευζέουσιν, αἱ Αἰγες πληθύνονται. ὁ Ποταμὸς ἢ ὁ Χειμάρρην ταύτης, ὁ ἐκ τῆς Νηϊᾶς Ὄρης τρέχων, Ρεῖθρον καλεῖται. ὁ δὲ Διμῶ αὐτῆς, Κόρακος Πέτρα, ὡς περὶ καὶ τόπος τῆς αὐτῆς, τὸν ὁποῖον οἱ κατοικῆντες Κόρακοπέτριοι ὀνομάζονται. ἀπέχει τὰ Ἀραξοῦ Ἀκρωτηρία 30. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ τὰ λοιπὰ.

6. Κεφαλιῶνα, κοινῶς Κεφαλονία, νῆσος ἀντικρὺ τῆς Ἀκαρνανίας κειμένη, Τειγῶνα γῆμα σώζουσα, ἐκλήθη ἀπὸ Κεφαλῆ τῆς Τίης τῆς Διονέως, τῆς ἐξελεύσασθαι ἐκ τῆς Ἀθηνῶν, ὅμῃ μὲν τὸν Σωτήροφόν τε τὸν Ἀμφιτρυόνεα, τὸν στρατόδωτον ἐπὶ τῆς Τηλεβοίας, πρὸς ἐνδίκησιν τῆς φόνος τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἀλκμῶνης, καὶ τῆς ταύτης Πατρὸς κατ' ὄν κείρον δ' ἄρα ἀδείαν ὁ Ζεὺς ἐκοιμήθη μετὰ τῆς Ἀλκμῶνης, ἀποτέλεσας τὰς τρεῖς ἐστέρας μίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐστέραν ἐπανακάμφας καὶ ὁ Ἀμφιτρυών, ἐκοιμήθη καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς Ἀλκμῶνης. ὅθεν καὶ αὐτὴ συλλαβούσα ἔτεκε δύο Παιδας, τὸν Ἡρακλῆ ἐκ τοῦ Διὸς, κληθεῖντα καὶ τὸ τρίτο τετάρτον, καὶ τὸν Ἰφικλῆ ἐκ τῆς Ἀμφιτρυόνος. ὁ Κεφαλὸς ἐξῆλθε τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸν θάνατον, ὅπως ἔκαμε καὶ συμβεβηκός τῆς Γυναικὸς τῆς Πρόκτιδος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐλυπήθη καὶ πολλὰ, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀπελεύσασθαι οὐ καὶ νικήσαντες τῆς Τηλεβοίας, ἔδωσαν ὁ Ἀμφιτρυών ταύτην τὴν νῆσον εἰς τὸν Σωτήροφόν τε Κεφαλόν, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ἐκλήθη ὡς εἴρηται. Δὲν ἠξούρω πῶς ἐπεκράτησε τὰ γράφεται ἀπὸ τῶν Παλαιῶν μὲν δύο μ. ἐκαλεῖτο αὐτὴ καὶ Σάμος καὶ τὸν Ὀμιρον, καὶ Δελίχειον, καὶ Τάφιον κατὰ τὸν Στράβωνα, καὶ καὶ τὸν Πλίνιον Μέλαινα. τὸ πάλαι εἶχε πέντε πόλεις, κληθεῖσας ἀπὸ τῶν Τίων τῆς Κεφαλῆς, τὰ μεταβληθέντες ὑπὸ τῆς Διὸς εἰς λίθον, κατὰ τῆς Ποιητικῆς. Κρανίον, Κρανιά, πλησίον εἰς τὸ Ἀργοςόλι, Σά-

μον, ἢ καὶ Σάμω, τῆς ὁποῖας οἱ Πολῖται Σαμίωοι λέγονται, πρὸς ἀντιδιαστολῆν Σαμίων τῆς Ἰωνικῆς Σάμου, Παλλῶ, ἢ ὁποῖα κοινῶς λέγεται Διξοῦει, καὶ Πρόκτιον. γράφει ὁ Στράβων, ὅτι ὁ Γάιος Ἀντωνίος, ὁ Θεῖος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου, φυγὼν ἐκ τῆς Ρώμης, καὶ ἔλθων εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, ὡς εἰς ἴδιον κτήμα, ἐκτίσθη καὶ ἄλλω πόλιν, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως Ρώμης 692. ἀλλὰ δὲν ἔφθασε νὰ τὴν κατοικήσῃ, ὡσὺν ὅπως ἐκράχθη ἐκ τῆς ἐξουσίας ὀπίσω εἰς τὴν Ρώμην. Ὄρη ὀνομαστὰ τῆς Κεφαλιῶνας εἶναι ὁ Αἶνος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον Ἴερον τῆς Αἰνῆσις Διὸς, καὶ ἡ Βαία, κληθεῖν ἀπὸ Βαίης τῆς Κυβερνήτου τοῦ Ὀδυσσεύς. Γράφει ὁ Αἰλιανός, ὅτι αἱ Αἰγες εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ἐξ. μίλλας νερόν νὰ μὴ πίνωσιν, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῆς αὔρας νὰ δροσίζωνται. Ἡ περὶ μέτρος ταύτης τῆς νῆσου εἶναι μιλίων 130., τὸ μήκος μιλίων 40., εἶναι ἀφορώτατη, ἀπέχει τῆς Ζακύνθου 20. μίλια, ἔχει κάστρον ὀχυρώτατον ἐν Ἀρόφῳ κειμένον, κατὰ τὸ Νότιον μέρος τῆς νῆσου, καὶ ἀπέχει τῆς Διμῶνος, ὅς τις Ἀργοςόλι καλεῖται 6. μίλια. ἐπιμήθη πρὸ ὀλίγου χρόνου εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀφ' ὃν ὑποτελεῖ ἡ Ζακύνθος, καὶ ἡ Ἰθάκη, παρότερον. Ἐπισκοπὴ ἔσα τῆς Κορίνθου, ἐν ἔτει 1499. ἐπιπῆρ καὶ τὴν Κεφαλιῶνα ὁ Σελτῶν Μπαγιαζήτης, μετὰ τὴν ἄλωσην τῆς Μοδῶνης καὶ Κορώνης, διώξας ἐκείθεν τὰς Βενετικές, ἀλλὰ γενόμενης τῆς συνθήκης, τὴν ἔδωσαν εἰς αὐτὰς, καὶ αὐτὴν αὐτῆς τῆς ἔδωσαν τὴν Ἀγίαν Μαύραν, τὴν ὁποῖαν εἶχασιν πορραπάζει. καὶ πάλιν ἐν ἔτει 1537. ἀνορθῶς ἐπιστρέψας ὁ σόλος τῆς Σελτῶν Σελείμων ἐκ τῆς Κορφῶν, ἐλευθέρωσε καὶ κατέφθειρε ὄλιγον χρόνον τὴν Κεφαλιῶνα, καὶ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Κεφαλιῶνας, Πισκάρδο παντὶ καλούμενον, εἶρεθη Ἐπιγραφὴ πιαυτῆ. ἢ Τίτος Φλαύιος Διονύσιος ἐνορχίζουσαι σοι τὸν σεβασίον ὄρκον, μηδενὶ ἐξόν εἶναι, ἀνοίξαι ταύτην τὴν σορὸν Ὀλυμπιάδος. εἰδέ τις ἀνοίξει, δώσει τῷ φίσ-

κῶ δεινὰ εἰς δισχίλια πεντακόσια, καὶ ὑφέξει λόγον ἀσβεΐας”.

7. Μεταξὺ τῆς Κεφαλληνίας, καὶ τῆς Ἰθάκης εἶναι νησίον Ἀσεΐς καὶ Ἀσεΐα καλέμενον, εἰς τὸ ὁποῖον λέγει ὁ Ἀπολλόδωρος νῆσον καὶ Πολίχνιον Ἀλαλκωμεναὶ ὀνομαζόμενον, καὶ εἶχε καὶ δύο λιμένας, κατὰ τὸν Στράβ., πόρα δὲ εἶδεν Ἀγκυροβόλιον. λέγεται κοινῶς Διδασκαλειὸν, ἢ δὲ Ταφιάς νῆσος ἀπέχει τῆς Κεφαλληνίας καὶ τὸν Στέφανον 30. σταδίους· ἢ δὲ Τάφος, ἣτις καὶ Ταφίσα, καὶ Μούτι πόλις ἐλέγετο, πόλις ἦτον τῆς Κεφαλληνίας.

Μεταξὺ τῆς Κεφαλληνίας, τῆς Ἰθάκης, τῆς Λοκιάδος, τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ τῶν Ἐκβολῶν τῆς Ἀχελῷος, εἶναι Νησία περὶ περὶ 30., ἔρημα, καὶ ἀκατόικητα ὑπ’ ἀνθρώπων, μὲ κοινὸν ὄνομα καλέμενα Ἐχινάδες, Ὀξείαι, καὶ καὶ τὸν Ὀμηρὸν Ὀσαί, καὶ κοινῶς Ὀξείαις, αἱ ὁποῖαι εἶναι μάλιστα ἐκεῖνα τὰ Νησία, τὰ ἀντικείμενα εἰς τὰς Ἐκβολὰς τῆς Ἀχελῷος, καὶ κοινότερον λεγόμενα Κερτζολαί. περὶ αὐτὰ ἐγένον ἐκείνη ἢ ἀκουσὴ ναυμαχία τῶν Χερσιανῶν κατὰ τὸν Τέρκων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφονεύθησαν 25. χιλιάδες Τέρκοι, καὶ 4. χιλιάδες ζῶντες ἐδολώθησαν, ἠφανίσθησαν δὲ καὶ Κάτερρα αὐτῶν 200. τῶν δὲ Χερσιανῶν ἢ ὁλόπης ἦτον χιλιάδες 14., Προεσὸν ἐχόντων τὸν Ἰωάννην δὲ Ἀΐσεια. σιωέβη δὲ αὐτῆ ἢ νίκη τῶν Χερσιανῶν μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Ρόδου, ἐν ἔτει 1571., τῆς ζ’. τῆς Ὀκτωβρίου. ἐκ τῶν ἀλώθεν νησιῶν τινὰ ἔχουσιν ἴδια ὀνόματα, οἷον Κάρτος, κοινῶς Κάλαμος· τὸ Δολίχειον, κοινῶς Μέγα Νησί· ἢ Ἀτοκος, καὶ τὰ ἐξῆς. μυθολογοῦσιν, ὅτι αὐταὶ αἱ Ἐχινάδες νῆσοι, τὴν ἀρχὴν ἦσαν Νύμφαι ὠραιόταται, αἱ ὁποῖαι εἰς ὅλας τὰς Θεὰς προσέφερον θυσίας, πλὴν τῆς Ἀχελῷος, τὸν ὁποῖον καὶ μὲ ὑβριστικὰς λόγους κατεφρόνησαν, εἰδὲ μίαν τιμὴν ἀξιώσαντες αὐτῶν. ὅθεν ὀργισθεὶς κατ’ αὐτῶν ὁ Ἀχελῷος, εἰς Σκόπελα ταύτας μετέβαλεν. ἢ δὲ ὠραιότερα αὐτῶν ἦτον ἡ Περιμένη, τὴν ὁποίαν ἀκ-

ρας ἠγάπη ὁ Ἀχελῷος, ὅπερ γινέσθαι ὁ Πάτερ αὐτῆς, τελευτάϊον μὲ θυμὸν πολὺν, τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν Θάλασσαν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀχελῷος τὸ ποιῆτον, καὶ βεβόησεν ὀλοτελῶς μὴ σερηθῆναι ταύτης, παρεκάλεσε τὸν Ποσειδῶνα ὑπὲρ ταύτης. ὅθεν καὶ ὁ Ποσειδῶν μετέβαλεν αὐτὴν εἰς Νησίον, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸν Στράβωνα τὸ Δελίχειον.

8. Μεταξὺ τῆς Κεφαλληνίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Δυτικῆς Πλοῦρας τῆς Πελοποννήσου, κεῖται ἡ Ζακύνθος, νῆσος περὶ φημος, κληθεῖσα ἀπὸ Ζακύνθου τῆς Υἱῆς τοῦ Δαρδανίου, καὶ τῆς Βατείας. πρότερον ἐκαλεῖτο Ἰεῖα, Κασσιόπη, καὶ Δελίχειον, ὕστερον δὲ ὑπὸ τινῶν ἐκλήθη καὶ Ἰερυσάλημ, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Τυβέρτος ὁ Γαϊσκάρδος πλεύσας διὰ τὴν Ἰερυσάλημ, ἐξῆλθεν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, ὅπερ ἀδυνάσας βαρέως, ἠρώτησε τῆς περὶ αὐτὸν, πῶς ὀνομάζεται αὐτὴ ἢ νῆσος; οἱ τινες τῶν ἀπεκρίθησαν, ὅτι καλεῖται Ἰερυσάλημ. τὸ ὁποῖον ἀκῆσας, ἐλογίασεν ὅτι ἠγγικε τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς, ἔσωντας καὶ νὰ προεῖδεν ὄνειρον σημαντικὸν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, τὸ ὁποῖον ὀλίγον ὕστερον ἀποπληρωθῆν, ἔδωκεν ἀφορμὴν, ὅτι ἐκ τῆς νῆς κληθῆ Ἰερυσάλημ. ἔχει Κῆσον, τὴν ὁποίαν ἢ Ἀκρόπολις Φωφίς τὸ πάλαι ὀνομάζετο. τὸ μῆκος ταύτης τῆς Νήσου εἶναι μιλίων 25., τὸ πλάτος 20., ἢ περιμέτρος 60., ἀπέχει τῶν Χελωνάτων Ἀκρωτείων τῆς Πελοποννήσου πρὸς δυσμὰς 15. μίλια. ἔχει πόλιν μεγάλην καὶ ὀχυρὰν, τὸ Φρέγιον αὐτῆς εἶναι ὅππ’ Ἀόφω, ἔχει πλῆθος ἀνθρώπων, εἶναι καρποφόρος, καὶ εὐκρατος, ὑποκίσσει εἰς τὴν Ἀεισοκρατίαν ἢ Ἐρετῶν, ὡς περὶ καὶ αἱ ῥηθεῖσαι ἀνωτέρω. Οἱ Ζακύνθιοι καὶ τὸν Δειπνοσοφιστὴν βιβλ. 1β’, ἦσαν τὸ πάλαι ἀπειροὶ πολέμων, δοσιμαῖοι δὲ εἰς τὰς τρυφὰς, καὶ τὰ λοιπὰ. πόρρω τῆς Ζακύνθου Μίλια 35. πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς πρώτης πρὸς Εἰρήνοτον μίλια 40., ἀντικρὺ τῆς Κυπριασῆς Ἀκροῦ, κεῖνται δύο μικραὶ νῆσοι, Στροφάδες καλέμεναι, καὶ Πλωταί, καὶ κοινῶς Στροφάδια· αἱ δὲ ἐν

τῆς Σικελικῆς Πελάγους Στροφάδες, Καλύδναι ὑπὸ τῆς Ποιη-
τῆς καλεῖνται. Στροφάδες ἐκλήθησαν, καθὼς οἱ περὶ τὸν
Ζήτην Βορεάδαι ἐπιστραφεύτες αὐτόθεν, ἠΰξαντο τῷ Διὶ,
καταλαβεῖν τὰς Ἀρπείας. εἰς μίαν αὐτῶν εἶναι Μονασή-
ειον διάσημον, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ληπύαν νῆσον, ἧτις καὶ
Λητοῖα καλεῖται, καὶ κοινῶς Βαρδιακοί, ἐσμακρὰν κειμένη
πρὸς Νότον ἀπὸ τῆς Κεφαλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Περὶ τῆς Αἰτωλίας.

1. Μετὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὰ πέρατα τῆς Ἠπειροῦ,
κεῖται ἡ Αἰτωλία, ἡ ὁποία χωρίζεται τῆς μὲν Ἀκαρνα-
νίας διὰ τὴν Ἀχελαῖον ποτ., ἠΰ δὲ Λοκρῶν διὰ τὴν Εὐνῆν
ποταμὸν, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἰδίως Αἰτωλία, μετ' ὅλον ὅπου
πλατύτερον λαμβανομένη, περιέχει τὴν Λοκρίδα, τὴν
Δωρίδα, τὴν Φωκίδα, καὶ ἄλλας, τὰς ὁποίας ὁ Πτολεμαῖος
μετὰ τὸ ὄνομα τῆς Ἀχαιῆς καθόλου ἐμπειλαμβάνει. ἐ-
κλήθη Αἰτωλία ὀνόματι Αἰτωλῆ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος,
ὅς τις ἐκβλήθει τῆς Πατρίδος αὐτῆς, ἦτοι τῶν Πισῶν τῆς
Πελοποννήσου ὑπὸ τῆ Σαλμανέως, κατέκνησεν ἐπιτόν τὸν
τόπον, τῆ ὁποία οἱ Ἐγχώριοι πρότερον ἐκαλοῦντο Ἰαν-
τες, καὶ ὁ τόπος Ἰάντις. Ὅρη τῆς Αἰτωλίας εἶναι ὁ Κό-
ραξ, ὅς τις συνάπτει μετὰ τὴν Οἴτῳ τὸ Ὄρος τῆς Ἑλλά-
δος. ἐν δὲ τῷ Μεσογείῳ ὁ Μάρλαος, ἢ καὶ Μαλαός, καὶ ὁ
Ἀράκωθος. Ποταμὸς δὲ διάσημος εἶναι ὁ Εὐνῆος, κοινῶς
Φιδάει, κληθεὶς ἀπὸ Εὐνῆν τῆς Γαμβροκτόνης, ὅς τις νικη-
θεὶς ὑπὸ τῆ Ἰδα τῆς Ἀδελφῆς τῆς Λυγκείας τῆ λαβόντος τὴν
αὐτῆς Ουγατέρα Μάρπησαν, ὡς ἀεισεῖον, ἐ μόνον τοὺς
ἑαυτῆ Ἰππες κατέσφαξεν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἐρρίψεν εἰς τὸν
Ποταμὸν, ὅς τις Λυκόρμας ἀνομάζετο πρότερον, καὶ ἀπ'
αὐτοῦ ὕπερον Εὐνῆος. ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Καλλιδαίμῳ
Ὄρος κατὰ τινας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐν τῇ Κόρακος, εἰσέρ-
χεται

χεται εἰς τὴν Θάλασσαν, πλησίον τῆς Γαλατῆς Χωρίου,
παράκειται εἰς αὐτὸν καὶ Ὄρος καλεῖσθαι Μύηνον. Οἱ Αἰ-
τωλοὶ ἐσάθησαν περὶφημοί, μετὰ τὸ νὰ εἶχασιν ἑρονόμιον,
να εἶναι αὐτοὶ οἱ Ἑλλανοδίκαί, διότι ὁ Ἡρακλῆς ὁ πρῶ-
τος Ἀγωνεθέτης ἄφησε τὴν διοίκησιν τῶν Ὀλυμπίων Ἀ-
γῶν εἰς τὸν Αἰτωλὸν Ὄξυλον, καὶ ἐφεξῆς εἰς τὴν Δια-
δόχῃ αὐτῆ. ἐπαινοῦτο ποτὲ καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν, καὶ διὰ
τὴν μακροβωλοτέραν σφενδόνην, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐρρέθη, τὸ
ἐκ τῆς ἐκβολῆς. Ἠπατήθησαν ἔτι ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν καὶ
τῆτον τὸν τρόπον ὁ Διομήδης κατηράθη τὴν γῆν τῶν Δαυ-
νίων, ἦτοι τῶν Καλαβρῶν, ποτὲ νὰ μὴ καρποφορήσῃ, ἀ-
νίσως καὶ δὲ ἐργασθῆ ὑπὸ Αἰτωλῶν. ὄθεν οἱ Δαῦνιοι ἀ-
πελθόντες εἰς τὴν Αἰτωλίαν ἐκήρυξαν, ὅτι ὅποιος τῆς Αἰ-
τωλῶν θέλει νὰ πηγύῃ εἰς τὴν Δαυνίαν, νὰ λαμβάνῃ ὅσῃν
Γῆν ἦτον τῆ Διομήδης. ἀπελθόντες ἔν οἱ Αἰτωλοὶ, καὶ
ζητήσαντες τὴν ἐπαγγελθεῖσαν Γῆν τῆ Διομήδης, κατέχω-
σαν αὐτὰς οἱ Δαῦνιοι εἰς τὴν Γῆν, εἰπόντες, ἀπιλείφα-
τε τὸν κλῆρον τῆς Γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε. Ἐπα-
μον οἱ Αἰτωλοὶ καὶ μεγάλῃς πολέμας ὄχι μόνον κατὰ τῆς
λοιπῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων, μετὰ τὴν ὁ-
ποίας ποτὲ ἦσαν σωμασμοκτοί, καὶ ἠνωμένοι ἄσαν σὺν-
τροφοὶ τελευταῖον νικηθέντες ὑπὸ αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων,
τόσον κατεφρονήθησαν, ὥστε τὰς Προεσῆς καὶ Ἡγεμόνας
αὐτῶν ἔβαλον εἰς τὰς Λατομίας. Ἐφιλονείκων ποτὲ οἱ Αἰ-
τωλοὶ μετὰ τὴν πλησιοχώρῃς αὐτῶν Ἀκαρνανίας, διὰ τὴν
Παραχελωῖτην Γῆν, ὄχι διὰ Διαιτητῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν Ὀ-
πλων. ἐρρέθη ὀνόματι τῶν Αἰτωλῶν καὶ παροιμία: „ Τῷ μὲν
χεῖρ ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νῆς ἐν Κλοπιδῶν. ἠγὼν ὁ Δεῖνας
καὶ δωροδοκεῖται, καὶ ραδιουργεῖ, ταῖς χερσὶ μὲν αὐτῶν, τῷ
νῷ δὲ κλέπτων. καὶ τὰ λοιπὰ.

2. Πόλεις τῆς Αἰτωλίας τὰ πάλαι ἦσαν πολλαὶ, ἀλλ'
ἐδαφιδεῖσαι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, πανυ ἑδεμία σώζεται.
Τὸ Ἀγγελόκαστρον ὅμως δὲ εἶναι πάλιν ἀρχαία, ἀλλ'
ἐν

ἐν ὑστέροις ἐκτίθη, ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔλαβεν. Αἱ ὀνομαστώτεραι τῶν παλαιῶν πόλεων ἦσαν αὗται. Καληδῶν, ὅπως ἐσέβητο ἢ Λαφεία Ἀρτεμις. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Καλυδῶνιος Δρυμός, καὶ ὁ Ἀγχιόχοιρος, τὸν ὁποῖον ἐκτείνων ὁ Μελέαγρος, ἀφ' ἧς ἢ ἡ παροιμία: „Κίλιμος καὶ χεῖλεως ἄκρα, πολὺ τὸ μεταξὺ πέλει”. Ἐπεικείτω καὶ ὁ Καλυδῶνιος οἶνος, καὶ τὰ ἐξῆς. Ὠλένος, ἐκλήθη ἀπὸ Ὠλένης τῆς Τίος τῆς Διός, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἢ Ὠλενία Αἰξ, τῆς θεῖσσι ὑπὸ τῶν Ποιπτῶν εἰς τὰς Ἀσέρας, αἰσῶν ὅπως ἔδωκε γάλα εἰς τὸν Δία. Τιές δὲ λέγουσιν, ἔτι ἐξ αὐτῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Πελοποννησίου Ὠλένης. Πλησίον τῆς Καλυδῶνος ἦτον τὸ Ἱερὸν τῆς Παντοκράτορος Διός. Περωνία πόλις, ὁμοίως καὶ αὗται: Πλωρῶνη, Ἀραχθός, Μακρύεια, ὅπως εἶναι πῶρα τὸ Χωεῖον Μακρυῆς, καὶ τὰ λοιπά. Καλεῖται πῶρα αὕτη ἢ Ἐπαρχία ὑπὸ τῶν Τέρμων Κέρλε Σατζῆν, περιέχουσα καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ εἶναι εἰς αὐτὴν Κομοπόλεις Ζαπαῶτι, Βραχῶνι, Μεσολόγγι, ἢ κρείττον Μεσολάγιον, καὶ Νῆσος, ἐν Λιμνοθαλάττῃ Αἰτωλικῶν, ἢ κοινώτερον Ἀνατολικῶν, ὅπως ἀπὸ ὀλίγου χρόνου ἐξήρχετο ἐκ τῆς Γῆς ἀναποχλάζον αἶμα, καὶ ἐχειρόμενον πολλῇ βίᾳ πλεῖον μιᾶς πύχεως. ὁ Ἰσμός τῆς Χερσονήσου τῆς Αἰτωλίας, εἶναι σχεδὸν μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ τῆς Κατοχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. 5.

Περὶ τῆς Ὀζολαίας Λοκίδος.

1. Ἡ Ὀζολαία Λοκίς λέγεται κοινῶς ἢ Περιοχὴ τῆς Ναυπάκτου, καὶ περατῆται ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν, ἢ τῆς Εὐνήης ποτῆ, ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Κελαυαίου Κόλπου, ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῶν Φωκέων, καὶ ἀπὸ βορέως ὑπὸ τῶν Δωρέων. Ἐκ πρώτης ἀρχῆς οἱ Ὀζόλαι Λοκροὶ ἐκατοίκησαν περὶ τὰ σύματα τοῦ Κελευθιακῆ Κόλπου,

κλι-

κλιθεῖσας ἀπὸ τῆς Ἀπογόνης τῆς Ἀμφικτύωνος, καὶ τῆς Χθονοπάτρας, τῶν ὁποῖων Τίος μὲν ἦτον ὁ Φύσκος (ἀπὸ τῆς ὁποῖα κρότερον ἐκαλεῖτο Φύσκοι,) Ἐγγυος δὲ ὁ Λοκρὸς ὁ Τίος τῆς Φύσκου, ἀπὸ τῆς ὁποῖα ἀνομάθησαν Λοκροί, οἱ τινες πολλῶν κρότερον Λέλεγες ἐλέγοντο. Ὀζόλαι δὲ, ἢ Ὀζῶλαι ἀνομάθησαν, αἰσῶν ὅπως οἱ πρώτοι Κάπιοι τῆς Τόπης ἦσαν ἀνεπισήμονες ὑφαντικῆς τέχνης, ἐσπένοντο δὲ μόνον μὲ δέρματα ἀλόγων ζώων ὠμὰ, καὶ ὄχι ἡργασμεία, θέριγγας ἐξώθεν τὰς τεύχας, διὰ τὴν ζώων, χεῖλεν καλλωπισμῶν. ὄθεν ἐκ τῶν ἰδρώτων, ἐσπένοντο τὰ δέρματα, καὶ ὡς ἐν πόσον αὐτὰ, ὅσον καὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀπὸ τῆς τοιαύτης δυσωδίας, ἀνομάθησαν Ὀζόλαι, ἀπὸ τῆς Ὀζείν, κατὰ τὸν Πανταγίαν ἐν τοῖς Φωκικοῖς, ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ὄζων τῆς κλήματος, τῶν ὁποῖων ἢ Ἰσορία ἔχει τὸ ἔπος. Εἰς τὸν καιρὸν, ὅπως ἐβασίλευεν εἰς ἐπὶ τὸν τόπον ὁ Τίος τῆς Δωκελίου Ὀρεσθίδος, μία Σκυλλὰ τῆς Ὀρέως ἀπὸ Σκυλλαιῆς, ἔτεκε ξύλον, τὸ ὁποῖον ξύλον σκάψας ὁ Ὀρεσθίδης ἔθαψε, καὶ ἐξ αὐτῆς, τὸ ἔαρ ἐφύτρωσε κλήμα, ἀπὸ τῆς ὁποῖου τῶν ὄζων ἐκλήθησαν Ὀζόλαι, ἢ καὶ ἄλλως πως. Ἀπ' αὐτῶν ἐσάλθη ἀποικία εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ ὅσοι κλιθεῖσας Λοκροὶ Ἐπιζεφύσιοι.

2. Ταύτης τῆς Ὀζολαίας Λοκίδος πολλαὶ Κάμαι καὶ Πόλεις μετροῦνται, οἷον Ἀπελαῆς Σημεῖον, Ἄργος, Ὀλιγώνιον, Θρακίς, Ὀπόδοτον, Λοκίς, Λήμνισκος, Λήδη, Νέων, Κανώπη, Τείχιον, Μεδέων, Πρόχιον, τὸ ὁποῖον κρότερον Πηλῶν ἐκαλεῖτο. διανοητότεραι δὲ τῶν ἦσαν, Μολυκεία, πόλις Παραθαλασσία, τῆς ὁποῖας ὁ Τόπος λέγεται πῶρα Καυρολίμνη, ὑπέρεται καύτης Ὀρος ἢ Χαλκίς, κοινῶς λεγόμενον Βαράσοβα, ἐν ᾧ καὶ πόλις ὁμώνυμος αὐτῆς ἦτον ἢ Χαλκίς. καὶ ὁ Ταφίμασος Ὀρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἢ Μακυνία πόλις, μετὰ τῆς Μολυκείας εἶναι τὸ Ἀντίρριον Ἄκρον, ὅπου ἐκτίθη Νεόκαστρον, τὸ ὁποῖον ἠδάφισαν οἱ Βεῖετοι διὰ τῶν συν-

καὶ μὴ δυνάμεις, περιπαίζου ὑπὸ τῷ Κάλχῳτος ὄθεν
δυμῶδεις, καὶ πλήξας αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς τῷ γρόνθῳ, ἀ-
πέκτεινεν, ὄν τινα περὶ τῷ Ἐπειῶν ἔδαφιν. καὶ ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ τῆς Φωκίδος.

1. Μετὰ τῷ Λοκείδῳ, καὶ τῷ Παραθαλασσίῳ Ἀ-
κράν τῷ Κεισσαίῳ Κόλπῳ, ἔπεται ἡ Φωκίς, κοινῶς λε-
γομένη Σάλανας, κληθεῖσα ἀπὸ Φῶκος τῷ Τίῳ τῷ Ὀρ-
υυτίωνος τῷ Κορινθίου, ἢ ἀπὸ Φῶκος τῷ Τίῳ τῷ Αἰακῷ,
ὅς τις ὀλίγον ὑπερὸν τῷ ἀνωτέρῳ, εἰσηλθεὶς εἶπε Ὀδηγὸς
τῷ Σόλῳ τῷ Αἰγυπτίῳ ἐν αὐτῇ τῇ Φωκίδι εἶναι τὸ διά-
σημον καὶ πολυφύλλον ὄρος ὁ Περνασγός, κοινῶς λε-
γόμενον Διάκωρα (α) ὁ ὄρος, καὶ τῷ Πομπῶν, καὶ ἡ Κα-
θέδρα τῷ Μισσῶν, κληθεῖσα ἀπὸ Περνασγῶ τῷ ἐντυπίου
Ἡρώος, ἢ ἀπὸ τῆς Δάρνακος τῷ Δόκωκίῳ, ἢ ὁποῖα
μετὰ τὸν Κατεκλυσμὸν προσωρμίθη εἶπε, Λαρνασγός, καὶ
τροπῇ τῷ λ. εἰς π. Περνασγός· πλησίον αὐτοῦ εἶναι ἡ
Κασαλία Πηγὴ, εἰς τὰ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ κατ' ἐκείνον, ὅπως
ἀνέβαινον ἐκ τῷ Γυμνασίῳ εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς Ἱερὸν· ἀνο-
μάθη ἀπὸ Κασαλίας τῆς Παρθεῖας, τῷ ὁποῖαν μυθο-
λογοῦσι, φάσαν τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ μετεβλήθη εἰς Πη-
γὴν· ἡ διασημότερα Κώμη τῷ ἐν τῷ Περνασγῷ, εἶναι ἡ
Γωβα· αὕτη ἡ Φωκίς ἔχει ἀπ' Ἀνατολῶν τῷ Βοιω-
τῷ τῷ Κρημιδίου Λοκρῆς, ἀπὸ Βορῆως τῷ Δωρι-
εῖ τῷ Δυσμῶν τῷ Λοκρίδῳ, καὶ ἀπὸ Μεσημβρίας τὸν
καῖον Κόλπον.

2. Πό-

(α) Τῷ ὀνομασίῳ λαβὼν ἐκ τῆς Λυκαρῆας πόλεως. Πρότερον
ἐκαλεῖτο ἄλλο πῶ περιφθιμον ὄρος Λαρνασγός, ἐκ τῆς δάρνακος τῷ Δό-
κωκίῳ, ὅστις εἰς τὸν Κατεκλυσμὸν τῆς Θιωαλίας ἀπεσώθη ἐκεί-
θεν· μετὰ τὴν δὲ μεταφραστικὴν ἀπ' Α. εἰς Π. ἐκλήθη Περνασγός.

2. Πόλεις Παραθαλασσίαι τῆς Φωκίδος, ἦσαν ποτὲ
αἱ διασημότεραι τῶν ἄλλων αὐταί. Μετὰ τῷ Χαλεῶν τῆς
Λοκρίδος, ἡ Κύρρα, ἣτις καὶ διὰ τῷ ἴσῳ γράφεται, πό-
λις ποτὲ ἀκουσὴ καὶ ἀρχαία ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ ἰδρυμένη
ὑπὸ τῇ Κίρρῃ τῷ Ὄρει, ἀντικρὺ τῆς Σικυῶνος, ἀφ' ἧς
ἡ ἀνάβασις εἰς Δελφὸς ὀδοκοντά περὶ σαδίων, ἢ κατὰ τὸν
Παυσανίαν, 60. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Ἀπόλλων Κίρ-
ραῖος· πλησίον ταύτης ἦτον τὸ Νεώριον τῷ Δελφῶν· ἀπό-
κεται τῆς Κίρρας τὸ Κεισσαῖον Πεδίον, εὐδαιμον καὶ καρ-
ποφόρον. Κρίσα, πόλις ποτὲ κειμένη πρὸς τὸν Τερμη-
σθὸν ποταμ., κτιθεῖσα ὑπὸ Κρίσῳ τῷ Ἀδελφῷ τῷ Πανα-
πέως, ἐπὶ τὸ ἐσθλὸν τῆς εἰς Δελφὸς ἀγωγῆς ὁδοῦ· οἰοῦνται
τινὲς, ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ καὶ εἶναι ἡ Κίρρα, καὶ ἡ Κρίσ-
σα· ἀπ' αὐτῆς τῆς Κρίσσης παρανομάθη ὁ Κόλπος τῆς
Κορινθῆς Κεισσαῖος· τῶσον ἡ Κίρρα, ὅσον καὶ ἡ Κρίσσα
ἠδαφίσθησαν εἰς τὸν Κεισσαῖον Πόλεμον, ἢ καὶ Κίρρα
ὑπ' αὐτῷ τῷ Κεισσαῖον, ἢ δὲ Κρίσσα ὑπερὸν ὑπ' Εὐ-
ρυλόχῳ τῷ Θεταλῷ· ἀπασαι δὲ αἱ πόλεις τῆς Φωκίδος
κατεβλήθησαν εἰς ἔδαφος ὑπὸ Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντῳ ἐν τῷ
Ἱερῷ Πολέμῳ, τανῶν ἐν αὐτῇ τῇ Κρίσῳ, ἢ πλησίον
ταύτης εἶναι ἡ λεγομένη Κώμη Χεισσό· Ἀντίκυρρα πό-
λις ποτὲ Παραθαλασσία, μεταξύ τῆς Κρίσσης καὶ Δυ-
σμῶν, καὶ τῆς Βελίδος ἀπ' Ἀνατολῶν· εἰς ἐκείνον ὅπως ε-
αὐτῷ ἤρχετο ἀπὸ Ἀμβρῶσῳ, ἣτις ἀπὸ τὸ Δίσημο
καὶ ἡ ὁδὸς (καὶ τὸν Παυσανίαν) ὅσον σαδία δύο ἀν-
κακείθου, ὅπως ἦτον ποτὲ τὸ Ἱερὸν τῆς Δικτυωναία
πέριδος, καὶ ἐκ ταύτης ἡ ὁδὸς εἰς Ἀντίκυρραν· τινε-
γιάζουσι καὶ εἶναι τὰ Ἄστρα Σπίτια, Διμῶν περίφθιμος,
ἀλλ' αὐτὰ ἦτον τὸ Νεώριον τῷ Ἀμβρῶσῳ. ἢ δὲ Ἀντί-
κυρρα εἶναι τὸ Μετόχι τῷ Ἁγίῳ Λακῷ, τὸ ὁποῖον κοινῶς
Σιδεροκαυχίῳ λέγεται· λέγουσι τινὲς ὅτι καὶ μὴ εἶναι αὐ-
τὴ ἐκείνη ἡ Ἀντίκυρρα, εἰς τῷ ὁποῖαν γεννάται ὁ Ἐλέ-
βορος καὶ τῷ παραφρονοῦτων, ἀφ' ἧς ἐβράθησε παροιμία,
,, Πλεῖν

Πλεῖν ἐς Ἀντικύρραν. διότι ἐκείνη γὰρ εἶναι Νῆσος τῆς Οἴτης Κόλπης· ἀλλ' ἐπι ἴσως σφάλλασι. Πόρρω τῆς Λιμενῆος τῆς Ἀντικύρρας σαδίας ἑκατὸν, ἦτον ἡ Βελλίς, πόλις ὁμορὸς τῇ Φωκίδι, ἀπέχουσα τῆς Βοιωτικῆς Θήσβης 80. σαδίας, κειμένη ἐπὶ ὑψηλῆς τόπῃ, ἀπὸ τῆς Λιμενῆος αὐτῆς ἑπτὰ σαδίας. ὁ δὲ ἐκεῖ ρέων Χείμαρρος, Ἡρακλείδος ὀνομάζεται· φαίνονται ἴχνη τινὰ ταύτης εἰς τὸ Παρθαλάσιον, ὑποκάτω ἀπὸ τὸ Δομπὸ τὸ Μοναστήριον.

3. Μεσόγειοι δὲ πόλεις τῆς Φωκίδος ἦσαν πολλαί, τῶν ὁποίων αἱ ἀξιολογώτεραι μετρῶνται αὐταί. Μετὰ τὴν Χαιρώνειαν τῆς Βοιωτίας, τὴν κοινῶς πανυῶν Κάκκρον λεγομένην, εἰς διάστημα πρὸς Δυσμάς σαδίων 20. κατὰ τὸν Πausανίαν, ἦσαν οἱ Πανοπεῖς, τῶν ὁποίων ἡ πόλις ἢ Πανοπαία, ἢ Πανόπη ἐλέγετο, ἀπὸ Πανοπέως κληθεῖσα τῆς Τίης τῆς Φώκας, πανυῶν Ἐρίπειον, ὡς περὶ καὶ αἱ λοιπαί, λέγεται κοινῶς ἢ ὑπ' αὐτῶν Κάμη, Ἄγιος Βλάσιος. εὐρον ἐντὶνι λίθῳ ὁδὸν αὐτῆς, ἐπιγραφῶν: „ Ἐπὶ Ἐυδαμῶ „ πόρρω ταύτης σαδίας ἑπτὰ, ἢ καὶ πλείονας, κεῖται ἡ Δαυλὶς, κοινῶς Δαύλεια, πόλις ποτὲ ἀξιόλογος, ἔχουσα Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀθιωτῶν Μητροπολίτῳ, ἐκλήθη ἀπὸ Δαυλίδος τῆς θυγατρὸς τοῦ Κιφισσοῦ. ἢ ἀπὸ τῶν σιυεχῶν δένδρων, καὶ ὅποια ἦσαν ἐκεῖ, ὅπως ἡ πόλις ὠκίδη· Δαύλεια ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλούμενα τὰ δασέα. Λέγουσιν, ὅτι ἐν τῇ Δαυλίδι αἱ Γυναῖκες γὰρ ἔθεσαν ἐν τῇ τραπέζῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς τὸν Τηρέα, καὶ Παῖδα ἐφημερίον, καὶ ἐκποτὲ ἤρξατο ἐν ἀνδράποισι τῆτο τῶν ἐπὶ τραπέζῃ μισομάτων. „ Ἐν ταύτῃ τῇ „ ἢ ἢ Χελιδόνες εἴτε τίκωσιν, εἴτε ἐκλέπασί γε τὰ ὡά „ „ ἐδ' αὖ ἀρχὴν πρὸς οἰκίματος ὀρόφῳ νεοσσίου Χελιδῶν „ ποιήσαντο· εἶναι καὶ Χώρα, ἦτοι Τόπος τῆς Δαυλίδος Τρωῖς καλουμένη, ὁμοίως εἶναι καὶ ὁδὸς διὰ τῆς Δαυλίδος ἐπὶ τῆς ἀκρᾶς τῆς Παρνασσῆς, μακροτέρα τῆς ἐκ Δελφῶν, ὅμως ὄχι τόσο δὺσβατος, καὶ χαλεπὴ ὡσὺν ἐκείνη.

ἐκ τῆς Δαυλίδος καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐς Δελφὸς ἀγασσάν ἐπι τῆς πρὸς ἡμᾶς, ἐν τοῖς ἀεισεροῖς τῆς ὁδοῦ, ἦτον ποτὲ Οἰκοδόμημα Φωκικὸν καλέμενον, καὶ ὡς σωληθροῖζοντο οἱ Φωκεῖς ἀφ' ἐκάστης πόλεως αὐτῆς· ἀπ' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ πλεον ἐπὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς Δελφῆς προχωρῶν, ὄρησις τὴν χριστῶ ὁδὸν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφόνδουσαν ὁ Οἰδίπους τὸν ἑαυτοῦ Πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ εἰς τὸ μεσαιώτατον τῆς τειοῦδος κείνται τὰ Μνήματα τῆς Λαίης καὶ τῆς Οἰκίτης, ὅπως τὸν ἢ κολύθη, ἔχοντα λίθους μεγάλους σφισσοειδέας, τῆς ὁποίας ὄρων ἐκεῖ πεφονδευμένης Δαμασίστρατος ὁ Βασιλεὺς τῶν Πλαταιῶν ἔθαψεν. αὕτη ἡ ὁδὸς ἀπέδωκε μέχρι τῶν Δελφῶν, ἦτοι τῆς Κασεῖς, εἶναι προσαύτης καὶ χαλεπωτέρα. Ἐκ τῆτο ἡμεῖς ἐπαναστρέφοντες εἰς τὴν Δαυλίδα λέγομεν, ὅτι εἶναι καὶ ἄλλη ὁδὸς ἐκ τῆς Δαυλίδος τραχεῖα καὶ ὄρεινή τὸ περισσότερον, ἢ ἀγασσάν ἐς Στίειν, πόλιν ποτὲ τῶν Φωκῶν, ἦτις καὶ τοῦ Ἐρίπειου, Στίει προσέτι ὀνομάζεται, ἀπέχουσα τῆς Δαυλίδος περίπου τῶν 95. σαδίων, εἰς αὐτῶν ἐκατοῖκισαν πρῶτον Ἀθιωτῶν ἐκ τῆς Δήμης τῶν Στιρέων, ὅσοι ἠκολούθησαν τὸν Πετρωτῶνα, διαχθούται ὑπὸ τῆς Αἰγέως ἐκ τῶν Ἀθιωτῶν, ὅστις πρῶτον ἦλθεν ἐκεῖ ἀπὸ τῶν ὁποίων Στιρέων ὠνομάθη ἡ πόλις Στίεις, κειμένη ἐπὶ ὑψηλῆς τόπῃ καὶ πετρώδεις, δι' ἡ αἰτίας οἱ Στιρεῖται ἐπαυρίζον ποτίμα ὕδατος ἐν ὧρα τῆς θέρους· κάτω δὲ τῆς Πόλεως τέσσαρας σαδίας κατερχόμενοι, ἐλάμβανον ὕδωρ ἐκ Πηγῆς, ἡ ὁποία ἦτον ἐν πέτραις ὄρωρ μόνῃ, καὶ τὰ ἐξῆς ἦτον καὶ Ἰερόν ἐν τῇ Στιείδι τῆς Ἀμίδος, ἐκ Λίθου Πεντελησίης, δάδας ἐχέουσης, καὶ τὰ ἐπανυῶν δὲ κεῖται ἐκεῖ τὸ διασημότατον Ἰερόν ἐπὶ ὀνόματι τῆς Ὀσίης Πατρὸς Λουκᾶ, τοιαύτης κατασκευῆς καὶ ὠρμότητος, ὡς ἔδωκε ἄλλο τῶν ἐφ' ἡμῶν, κτισθὲν ὑπὸ Ῥωμαῶν, καὶ τὰ ἐξῆς ἐν ὧ διαγούσι Καλόγηροι. ἐκ τισι λίθοις τῆς Ἰερῆς ἀέγων ἐπιγραφᾶς τοιαύτης. „ Θεοῖς Σεβαστοῖς, καὶ „ τῇ πόλει, τὴν Κριμῶν καὶ τῆς πρὸς τῆς Βαθμοῦς, καὶ „ τὸ

„ τὸ Ἐποικίον Ἐουκράτης καὶ Ἐυμαρίδας ἀνέθηκάν ἐκ τῶν
 „ ἰδίων, καὶ τὴν τῆς ὕδατος εἰσαγωγὴν. ” καὶ ἄλλας ἐκ Στί-
 „ ρεως ἐπὶ Ἀμβρωσσὸν ἢ ὁδὸς εἶναι πεδιάς 60. σταδίων,
 „ καλεῖται αὕτη ἢ ποτὴ πόλις, τανυῶ σμικρὰ Κώμη, Δί-
 „ σομο, κληθεῖσα ἀπὸ Ἀμβρώσσης Ἡρώος τινός, κεῖται
 „ ὑπὸ τὸν Παρνασσὸν τὸ ὄρος, τῆς ὁποίας τὰ τεῖχη ἦσαν
 „ διπλά, καὶ μὲν τὸ πλάτος μίαν ὀργύριαν, καὶ δὲ τὸ ὕψος
 „ δύο καὶ ἡμίσειαν, σιωαεθμάρμενα μὲ τὰ Βαβυλωνία, τὰ
 „ Ρόδια, καὶ τὰ Βυζάντια, τῶν ὁποίων τανυῶ μόλις φαίνοι-
 „ ται λείψανα, ἐκτίθησαν ὑπὸ τῶν Θηβαίων, εἰς τὸν και-
 „ ρὸν τῶν Μακεδονικῶν πολέμων ἀνέγνων ἐκεῖ ἐπιγραφὰς
 „ τριαύτας.

„ Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μαυράλιον Κόμοδον Ἀγπο-
 „ κείνον Αὐτοκράτορος Καίσαρος λ'. Σεπτίμιου Σεβήρου
 „ Περτίνακος Σεβαστοῦ Ἀραβικῆς Ἀδιαβηνικῆς παρθικῆς,
 „ μεγίστης ἀδελφοῖν, ἢ πόλις Ἀμβρωσσέων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς
 „ ἀντέρωτος τῆ ἀντέρωτος καὶ ὀτυχεσάτης τοζηθε..... ἐπι-
 „ μέληθε..... ρος τῆ ἀρχοτος ψ β' ". Ἐν ἄλλῳ λίθῳ
 „ Αὐτοκράτορα Νέρωνα Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερ-
 „ μαρικόν, ἢ Βελλή καὶ ὁ Δῆμος Ἀμβρωσσίων. καὶ ἐν ἄλλοις
 „ Ἀλκαῖος Ἀμβρωσσέων Ἀμφίδαμος, Σάραπι, Ἴσι, Ἀ-
 „ γαβι, ἀεισάδας..... πικρακον. „ Καλλιστρατα.
 „ Ἀπόλλων .. νικίας .. Ἐπαφροδίτην χαῖρε. ” καὶ τὰ ἐ-
 „ ξῆς: τὸ Πεδίον τῆς Ἀμβρωσσέων κεῖται ἐν μέσῳ Ὀρῶν,
 „ καὶ τὸ πλεονεχότερον μέρος αὐτῆς, ὡσαύτῃ τὸ πάλαι, εἶναι καὶ
 „ τανυῶ κατάφυτον μὲ ἀμπέλους: γίνονται καὶ πολλοὶ Θάμνοι
 „ συνεχῆς ὡσαύτῃ αἱ Ἀμπέλοι, ἀφ' ὧν σιωάγῃσι τὸ πει-
 „ νοκόκιον. καὶ τὰ ἐξῆς.

Δελφοί, κοινῶς Κασεῖ, πόλις ποτὲ διάσημος, τανυῶ
 „ σμικρὰ Κώμη. Δελφοὶ ἐκλήθησαν ἐξ αἰτίας τριαύτης.
 „ Κασαλίου τοῦ Κρητὸς πέμφαντος Διοτίμῳ, ὁ Ἀπόλλων
 „ ὁμοιωθεὶς μὲ Δελφίνα, φρονεῖτο τῆς Νεῆς ἕως τὰ Κρισ-
 „ σαῖς Κόλπου, ἢ κατ' ἄλλους, γὰρ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ναῦν,

καὶ ὡς τῶν τῶν τόπων, γὰρ ἐπήδησεν εἰς τὴν Θάλασσαν,
 „ ὅτε ἐξελθὼν ὁ Κασάλιος, καὶ κρατήσας τῆς τόπης, Ἴερὸν
 „ τῆ Δελφικῆς Ἀπόλλωνος ἰδρύσας. ἄλλοι δὲ πάλιν λέγου-
 „ σι, Δελφοὶ γὰρ ἐκλήθησαν, ἀπὸ Δελφίνης τῆς Δράκοντος,
 „ ὃν ὁ Ἀπόλλων ἐκτεῖεν. ἀπέχει αὕτη ἢ πόλις τῆς μὲν
 „ Κεῖας μίλια ἑπτὰ, τῆς δὲ Θάλασσης πρὸς βορρῆαν δέκα.
 „ πλησίον τῆς Δελφῶν ἦταν καὶ ἢ Πυθία πόλις, ὅτις καὶ
 „ Πυθῶ ἐλέγετο, καὶ Πυθῶν καὶ τὸν Ὀμηρον. „ Πυθῶνα
 „ Πετρήσασαν, καὶ Παρνασία Νάπη. Πυθῶν δὲ ὠνομά-
 „ θη, ὅτι ἐν αὐτῇ τῆς τόπης τοξόσας ὁ Ἀπόλλων τὸν Δρά-
 „ κοντα ἐκτεῖε, καὶ θανὼν ἐσώθη, τὸ ὁποῖον ῥῆμα λέγεται
 „ Ἐλλωισί, Πύθω, ὡς παρ' Ὀμήρω. „ Δευκ' ὄσέα πύ-
 „ θεται ὄμβρον. ὁ Πausanias λέγει ὅτι μία καὶ ἢ αὐ-
 „ τῇ πόλις εἶναι ἢ Πυθία, καὶ οἱ Δελφοί, εἰς τὴν ὁποίαν
 „ ἐτελεῖτο ἢ λαμπρὰ Ἐορτὴ καὶ Πανήγυρις τῆς Ἐλλωίων,
 „ ἐὰ Πύθια δηλαδὴ, ὁ εἰς τῆς τεσσάρων ἀγῶνων, εἰς μνή-
 „ μιν τῆ Πύθιος Δράκοντος, ἀφ' ἧ καὶ ὁ κτείνας Ἀπόλ-
 „ λων Πύθιος παρονομάζεται. Οὕτως ὁ Ἀγὼν τῆς Πυθίων
 „ ἐτέθη πρῶτος πολλοῖς ἔτεσι τῆς Ὀλυμπίων ὑπὸ τῆ Ἀ-
 „ πόλλωνος, ὅς τις ἐλθὼν ἐκ τῆς Λυκίας εἰς τῆς Δελφῆς,
 „ ἔβρασκε βόας εἰς τὸν Πυθῶνα, κλέψας δὲ τὰς βῆς τῆ Ἀ-
 „ πόλλωνος ὁ Ἐρμῆς, καὶ ληφθεὶς ἐπ' αὐτοφόρῳ, ἔδωκεν ἀν-
 „ τίποινον τῆς κλοπῆς εἰς τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τετράχορδον
 „ Χέλυ, ἢτοι τὴν Λύραν. ἰὼ αὐτὸς εὐρεν, ἔχουσαν αὐτῆ
 „ χορδῶν, λίνον ἐνημμένην, καὶ αὐτὴ αὐτῆς ἔλαβε ὡς
 „ Ἀπόλλωνος τὸ Κυρύκειον: λαβὼν δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν
 „ τετράχορδον Χέλυ, ἑπτάχορδον ἐποίησεν, ἐξελθὼν π.
 „ να ἐκ τῆς Λύρας, καὶ βαλὼν αὐτὴ αὐτῶν τὰ Νεῦρα, μα-
 „ θῶν δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν τέχνην παρὰ τῆ Πανός,
 „ πρῶτον θεμισθεὶς εἰς τῆς Ἀρπάδας, εἶτα ἔρχεται εἰς ἑστῶτο τὸ
 „ Μαντεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον πρῶτον ἐχρησμάθησεν ἢ Νύξ, εἶτα
 „ ἢ Θέμις. τὰ Πυθῶνος ὄφρα κλειδόντος τότε τῆ Προφητικῆς
 „ Τεῖποδος, εἰς τὴν ὁποῖον Τεῖποδα πρῶτον ὁ Διόνυσος ἔδωκε
 „ μίση.

μίσθωσε. πῶς δὲ οὐκ Ἀπόλλων τὸν Πυθῶνα ὄφιν, τίθει
 τὸν Πυθικὸν Ἀγῶνα, ὃν καὶ Γυμνικὸν ἀνόμαζον, ἐν ᾧ
 πρῶτοι Πυθιονίκα ἐσάθισαν εἰς μὲν τὸ σάδιον ὁ Κάστωρ,
 εἰς δὲ τὴν Πυγμῶν ὁ Πολυδάκης, εἰς τὸν Δολιχὸν ὁ Κα-
 λαῖς, ὁ Ζήτης εἰς τὸν Ὀπλίτην, ὁ Πηλοῦς εἰς τὸν Δίσι-
 κον, ὁ Τελαμών εἰς τὴν Πάλλω, καὶ ὁ Ἡρακλῆς εἰς τὸ
 Παγκράτιον, τὰς ὁποίας ὁ Ἀπόλλων ἐσεφάωσε μετὰ Δάφ-
 νην, ἀπελθὼν δὲ ὁ Ἀπόλλων εἰς τὴν Κρήτην, ὑπὲρ τοῦ
 ἀθωωθῆναι ἐκ τῆς Δρακοντοκνίας ὑπὸ τῆς Χρυσοθέμιδος,
 καὶ ἐπανακάμψας εἰς τὰ Θεσσαλικά Τέμπη, ἐκαθαρίσθη
 ἐκεῖ καὶ τὸ παράσημα τῆς Διός, σεφωώδεις τὴν κεφαλὴν
 ἐκ τῆς ἐκείσε Τεμπικῆς Δάφνης, ἐκ τῆς ὁποίας λαβῶν
 καὶ κλόνον εἰς τὴν δεξιᾷ χεῖρα, ἐπῆλθεν αὐθις εἰς τὰς
 Δελφάς, καὶ παρέλαβε τὸ Μαντεῖον, καὶ τότε οἱ οἱ Δελ-
 φοὶ παραλαβόντες, ἐπέμπον κατ' ἔτος ὄγενεῖς νέους πρὸς
 τὸ κομίσαι σεφάως ἐκ τῆς Τεμπικῆς Δάφνης, μετὰ τὰς ὁ-
 ποίας ἐσεφον τὰς Πυθιονίκας. τὸν δὲ Κελασίων καὶ Κιρ-
 ραίων κλεπτόντων, καὶ πράγματα παρεχόντων τοῖς εἰς τὸ
 Χρυσήλειον ἐρχομένοις Ἕλλησιν, ἀνανακτῆσας κατ' αὐτῶν
 ὁ Θεσσαλὸς Εὐρύλοχος, σιβάμα τοῖς Ἀμφικτύοσι, καὶ ἐλ-
 θὼν ἐπ' αὐτὰς καὶ καταπολεμήσας τὰς Κιρραίας, πάλιν
 ἀνέθηκε τὸν Ἀγῶνα, Χρηματίτην αὐτὸν τότε διατάξας,
 ὡσαν ὅτι διὰ τὴν λησικίαν τῆς Κιρραίων ἔφοδον, ἔλει-
 ψε μερικὸν καιρὸν. μετὰ δὲ χρόνον ἔλασθη, Στεφανίτην
 Ἀγῶνα ἀνεκίρυξαν. Ἐτελείτο δὲ ὁ Ἀγῶν διὰ ἐνασθεί-
 δος, εἴτα εἰς πενταετηεὶδα μετέστη ἐκ τῶν Παρνασσίδων
 αἱ ὁποῖαι ἔφερον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι
 τὸν Φύλακα Ὄφιν τὰ Μαντεῖα, τὰς ἐν ταῖς χερσὶν ὀπίω-
 ρας. καὶ τὰ λοιπὰ.

Τὸ δὲ ἐν τοῖς Δελφοῖς Μαντεῖον καὶ Ἱερὸν, (διὰ τὰ ὁ-
 ποῖα οἱ Δελφοὶ ἔγιναν περὶφημοὶ καὶ ἀκρῶς χεδόν εἰς ὅλον
 τὸν Κόσμον, ὡσαν ἀκόμι καὶ διὰ τὴν ἐκείσε σιβάθροισιν τῶν
 Ἀμφικτύων) εἰς πόσιν ἀλάβειαν τὸν εἶχαν οἱ Παλαιοὶ,
 καὶ

καὶ εἰς πόσιν ἀγιότητι τὸν ἐνόμιζον, ὡσεὶ ἐκ τῆς Ἰαλίδος ἀυ-
 τῶν πίσεως καὶ δυσειδαιμονίας, ἀφιέρωναν πλάτη ὑπερβα-
 λικά καὶ ἀσύγκριτα. ὁ Κροῖσος ὁ Βασιλεὺς τῶν Λυδῶν
 ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὸ χρυσὴν ἀσπίδα εἰς τὴν τῶν τῶν Ἀθη-
 νῶν. ἔστειλεν ἐκ καθαρῆς χρυσῆς χιλίας πλίνθας, διὰ τῆς
 ὁποίων κατεσκευάσθη τὸν χρυσὸν Βωμὸν τῆς Ἀπόλλωνος.
 οἱ Ἕλληνες ἀφιέρωσαν χρυσὸν Τεῖποδα, ἐφιστάμενον ἐπὶ
 χαλκῆ Δράκοντος, ἐκ τῆς σκύλων καὶ λαφύρων τῶν ἐν ταῖς
 Πλαταιαῖς νικηθέντων Μήδων, ἐπαῖω τὰ ὁποῖα ἀναβαί-
 νουσα ἢ Μάντις ἀπεκρίνετο ταῖς ἐρωτήσιν· αὐτὰς δὲ τὰς
 ἀποκρίσεις τῆς Πυθιάδος κοσῆτον ἀληθεῖς ἐνόμιζον, ὡσεὶ
 καὶ παροιμία ἐπεκράτησε: „ Πᾶν τὸ ἀληθές, ἐκ Τεῖποδος
 λέγειν“. ὁ Θεμισοκλῆς ἀπελθὼν εἰς Δελφοὺς ἢ ἀφιέρωσεν
 Ἱερὸν δῶρον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ἐκ τῶν σκύλων τῶν Μή-
 δων, καὶ ἐρωτήσας τὴν Πυθίαν, αὐτὴν θέλην εἰς τὸ ἀφιέρωσεν
 εἶδον; προσάξεται εἰς τὸ δὲ γὰρ ταχέως ἐκ τῆς Ἱερῆς ἀ-
 φιεράθη εἰς αὐτὸ τὸ Ἱερὸν, καὶ κεχρυσωμένον εἶδωλον τῆς
 Πόρινης Φρυγίας ὑπὸ ἀσελγῶν νέων, τὸ ὁποῖον κατεσκευά-
 σεν ὁ Πραξιτέλης ἐράμενος καὶ αὐτὸς ταύτης ἔτινος ἢ ἐπιγρα-
 φὴ ἔλεγε. „ Φρυγὴ ἐπικλῆς Γαυὴ Θεσπικὴ“. τοιαύτης ὡ-
 ραιότητος ἦτον αὐτὴ ἢ Φρυγὴ, ὡς τε ὁ Πραξιτέλης ἀπ'
 αὐτῆς ἔλαβε Παράδειγμα, ὅτε κατεσκευάσθη τὴν Κνιδίαν
 Ἀφροδίτην καὶ ὁ Ἀπελλῆς ἀπ' αὐτῆς γυμνῆς οὖσης,
 ὅτε ἐξωγράφθη τὴν Ἀφροδίτην ἐξερχομένην ἐκ τῆς θα-
 λάσσης. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς τῆς Ἱερῆς δὲ εἰσκόνοτο γε-
 ραμμικά τὰ Ἀποφθέγματα τῆς Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, οἷον

1 Θεὸν σέβει.

2 Γονεῖς τίμα.

3 Ἐπαίνει τὰ καλά.

4 Φιλόσοφος ἔσο.

5 Φθόνα ἀπέχε.

6 Γαμῖν βελόνα.

7 Ἐγγύην φεῦγε.

8 Γνώθι σεαυτὸν.

9 Αἰχρὰ φεῦγε.

10 Μάρτυρε τὰ δίκαια.

11 Φιλοπορίαν παρέχε.

12 Ζημίαν φείδε.

13 Κέρδος κράτει.

14 Θανοῦ δι' αὐτὰ.

15 Τὰ

15 Τὰ δόλια φοβῆ.	25 Μιδωνί ἀπειλεῖ.
16 Μιδωνί ἄγαν.	26 Πίσιν φύλασσε.
17 Φήμην καλῶ ἔχε.	27 Παρόντα κατηγόρει.
18 Τύχην νόμιζε.	28 Τῆ βίᾳ σε φρόντιζε.
19 Φιλονεικίαν φεῦγε.	29 Ἐπίτασσε σαυτῷ.
20 Τέκνοις ἐπίτασσε.	30 Ὀμοίοις σεαυτῷ φίλοις
21 Ὀχλῶ ἄρεσκε.	χρῶ.
22 Οὐδεις καταφρόνει.	31 Γῆρας ἐυδέχε.
23 Νόμοις ὑποτάγηδι.	32 Χρήσιμα ἐτοίμαζε.
24 Βλέπε τὰ μέλλοντα.	33 Θυσίαζε καθῶς ἔχεις.

καὶ τὰ παραπλήσια. Ἐσουλῆθη δὲ καὶ πρῶτα τὸ Ἱερόν ὑπὸ ἱεροσύλων καὶ ἀνοσίων ἀνθρώπων. ὁ ἐκ τῆς Εὐβοίας Λησῆς Κρίος, καὶ τὸ ἔθνος τῶν Φλέγων, καὶ ὁ Πύρριος ὁ Υἱὸς τῆ Ἀχιλλέως ἔφερον κατ' αὐτὰ χεῖρας ἱεροσύλης, ὁμοίως καὶ μέρος ἐκ τῆ στρατόματος τῆ Ξέρξου. βυβληθεῖς δὲ καὶ ὁ Ἡγεμὼν τῶν Γάλλων ὁ Βρεῖνος μετὰ τὸ εἰλθεῖν μὲ πολλὰς μυριάδας κατὰ τῆς Ἑλλάδος, νὰ εἰσθῆ καὶ κατὰ τῶν Δελφῶν, διὰ νὰ συλήσῃ αὐτὸ τὸ Ἱερόν, καὶ τὴν Δελφίδα Γῆν, καὶ φοβηθέντες αὐτὸν οἱ Δελφοὶ, ἠρώτησαν περὶ τῆς τῶν Μαντείων, εἰς τὰς ὁποίας ἀπεκρίθη. „Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα, καὶ Λαρκίαις Κόραις.” ὅθεν τελευτᾶται ὁ Ἱερός Λαός, ἢτοι οἱ Δελφοὶ πολλὰς τῶν ἐκεῖσε εἰσθόντων Γάλλων ἀπέκτειναν. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐσάθηνσαν Ἱεροσυλοὶ, μετὰ ὁποίας συναπαρθεμίται καὶ ὁ Νέρων, καὶ τὰ λοιπὰ ἀνάγνωθι παρὰ τῷ Πausανίᾳ τὸν κατέλογον τῶν ἐκεῖ ἀναθημάτων. Λέγουσι προσέτι, ὅτι ἐκεῖ νὰ ἦτον ἀρχαιοτάτη πόλις, τῆς ὁποίας καταποντιθείσης ὑπὸ ὄμβρων τῶν καὶ Δοθαλίαινα συμβῶτων, καὶ οἱ ἐκεῖθεν τότε φυγόντες ἐκτίσαν ἑτέραν πόλιν εἰς τὰς Κορυφὰς τοῦ Παρνασσού, Λυκῶρειαν κληθεῖσαν ἀπὸ Λυκῶρε τῆ Κτίτορος. πλησίον τῶν Δελφῶν τρέχει καὶ Χειμάρρης Φλεῖσος λεγόμενος, ὃς τις κατέρχεται ἐπὶ Κίρραν τὸ Ἐπίνειον αὐτῶν.

4. Πόρρω τῶν Δελφῶν σταδίους 60. καὶ τὰ ἄκρα τῆ Παρνασσῆ,

νασσῆ, κεῖται τὸ Κωρύκειον Ἄντρον, τὸ πλέον περὶφημον καὶ ἀξιολογώτερον τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐν ἄλλοις τόποις λοιπῶν Ἄντρων, κληθεὶς ἀπὸ Κωρυκίας τῆς Νύμφης, καὶ ἀφιερῶθεν εἰς τὰς Κωρυκίας Νύμφας, καὶ εἰς τὸν Πάνα, ὡς οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν οἰκῶντες ἠγνύται. Ἀποτέρω δὲ τῶν Δελφῶν μίλια 20. κατὰ τὸν Πλίνιον, ἦτον ἡ Αἰγιοθεσία πόλις πρῶτε. Τιθορεία, καὶ Τιθορέα πόλις ποτὲ, ἀπέχεσσα τῶν Δελφῶν σταδίους 80., ὀνομαθεῖσα ἀπὸ Τιθορείας τῆς Νύμφης, τῷ ὁποίῳ πρῶτον Νεῶνα ἐκάλεν. Τιθορέαν δὲ ἀνόμαζον τῷ ἄκρῳ τῆ Παρνασσῆ. εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν ἦσαν ἀξιόμνημόνευτα Ἄλσος, καὶ Ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ Μνήμα τῆς Ἀντιόπης, καὶ τὸ Φῶκε ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ συσταφύτων. οἱ Τιθορεῖς ἐκοπίαζον τὸ κατ' ἔτος, κατ' ὃν χρόνον τρέχει ὁ Ἥλιος τὸ Ζῶδιον τῆ Ταύρου, νὰ κλέψωσι χῶμα ἐκ τῆς Μνήματος τῆ Ζήθε καὶ Ἀμφίωνος, τῆ ἐν Θήβαις ὄντος, καὶ νὰ τὸ περιάψωσι εἰς τὸ Μνήμα ταύτης τῆς Ἀντιόπης, νομίζοντες καὶ πιστεύοντες καὶ τὸν Χρησμόν τῆ Βάκχιδος, ὅτι ἐκ τῆς, οἱ μὲν ἀγροὶ αὐτῆς ἔχουσι νὰ καρπίσωσι, οἱ δὲ ἀγροὶ τῶν Θηβαίων ὀλίγον καρπὸν θέλωσι δώσει. διὰ τῆτος καὶ οἱ Θηβαῖοι κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐφάρταν τὸ Μνήμα τῆ Ζήθε καὶ Ἀμφίωνος. Πλησίον τῆς Τιθορέας τρέχει ὁ Καχάλης Ποταμός, ἀφ' ἧ οἱ Τιθορεῖς καταβαίνοντες ἐπὶ τῷ Ὀχθῷ ἐλάμβανον ὕδωρ. ἐπαινῆται τὸ ἔλαιον τῆς Τιθορείας ὑπὸ τῆ Πausανίᾳ, ὡς ἀεισον κατὰ τῷ χρόνῳ, καὶ ἠδορὴν. εἰς αὐτῷ τανυῷ κεῖται τὸ Κάσρον τῶν Σαλαίων, τὸ ὁποῖον δεῦ εἶναι ἀρχαῖον, ἀλλὰ μεταγενέστερον, τιμηθεὶς εἰς δρόνον Ἐπισκόπῃ ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μητροπολίτῳ. δεῦ ἠξέρω ἐκ τίνος ἀμαθίας ἐπεκράτισε νὰ γράφεται αὐτῆ Σαλαίων, Σόλωνος, ὡς καὶ ἀπὸ Δαυλείας, Διαυλείας, καὶ ἀπὸ Ὀπερτίων Μεδινίσσης, καὶ τὰ ἕξῃς. Μετὰ τῷ Τιθορείᾳ ἦτον ἡ Λέδων πόλις, καὶ Ναοὶ περὶφημοὶ, οἷον πόρρω τῆς Τιθορείας σταδίους 70., ὁ

Ναός τοῦ Ἀσκληπιοῦ· πύτυ δὲ ἀφίστατο σαδίους 40. τὸ Ἀγιώτατον Ἱερὸν τῆς Ἰσίδος, ὡς αὐτοὶ ἐφάδοντο. εἶτα καταβαίοντες ἐκ τοῦ Παρνασσῆ, καὶ ἀφισάμενοι τῶν Δελφῶν σαδίους 180. δέισκομον τὴν ποτὴ πόλιν Λιλαιαν, ἀξιόλογον ἔσαν, ἢ ὁποία ἐκλήθη ἄπο Λιλαίας τῆς Νύμφης, ὅπου σχεδὸν ἔχει τὰς ἀρχὰς ὁ Βοάγειος Ποταμὸς· πλησίον ταύτης εἶναι τανυῦ Κώμη Συβάλα λεγομένη. Ἄνω δὲ τῆς Λιλαίας σαδίας 20. ἐπὶ ὑψηλῆ Κρημνῆ ἦτον ἡ Χαράδρα πόλις, κληθεῖσα ἄπο Χαράδρα τοῦ ποτ. τρία σάδια ἀπέχοντος ταύτης. πόρρω δὲ τῆς Λιλαίας σαδίας 60. ἦτον ἡ Ἀμφικλεία πόλις, ἣτις καὶ Ὀφειτῆα ἐλέγετο. ἴσως αὕτη εἶναι ἡ Κώμη καλεμένη Δαδί. ταύτης ἀπωτέρω σαδίας 15. ἦτον τὸ Τιθράνειον, πόλις ἐν Πεδίῳ κειμένη, τῆς ὁποίας ὁ τόπος καλεῖται τανυῦ Παλαιῶ Ὠβαί. ἢ, καὶ Βελίτζα. πόρρω δὲ τοῦ Τιθρανείου σαδίους 20. ἦτον ἡ Δρυμαία πόλις, τῆς ὁποίας ὁ τόπος Ἀγία Μαρίνα τανυῦ ὀνομάζεται. Διελθόντες τὸν Βοάγειον Ποταμὸν δέισκομον Κωμόπολιν καλεμένην Τερκοχῶει, καὶ ὑπὸ τῆς Τέρκων Ἐσέδ, καὶ ἀπωτέρω ταύτης πρὸς βορέαν φαίνονται τὰ ἴχνη τῆς Ἐλατείας πόλεως, ἢ ὁποία ποτὴ ἦτον ἡ μεγίστη τῆς ἐν Φωκίδι πόλεως μετὰ τὴν τῶν Δελφῶν πόλιν, κληθεῖσα ἄπο Ἐλάτε τῆ Ἀρκάδος. αὕτη ἐνεπίσθη ὑπὸ τῆς Μήδων, κοινῶς λέγεται (καίτοι σμικρὰ Κώμη) Λεῦτα, ἀπέχουσα τῆς Ἀμφικλείας 180. σαδίας. ἐν αὕτῃ ἀνέγνων ἐπιγραφάς. „ Ἀυτοκράτορα „ Καίσαρα Μάρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ Σεβαστὸν „ τὸν Μέγιστον, ἢ Βελή καὶ ὁ Δῆμος Ἐλατέων. „ Ἐτέραν ἐν λίθῳ ἐγγεγλυμμένῳ. „ Ἐπὶ Ῥωμαίῳ φίλῳ Καλλιδώ- „ ρα. (ἐν ἄλλῳ) Νέμεια Ἐφεσον, Ἀδελυῖα β. „ καὶ ἄλλας πλείσας. Περὶ αὐτῶν τὴν Ἐλατείαν κεῖται Κύφος τὸ Περρῆαιβικὸν Ὄρος, κοινῶς λεγόμενον Φονταῖνα. Ἄβαι πόλις ποτὴ, κληθεῖσα ἀπὸ Ἄβαντος τῆ Οἰκισοῦ, πόρρω τῆς Ἐλατείας σαδίας 20. κειμένη εἰς τὰ ἀειστὰ

της

τῆς ὁδοῦ, κατ' ἐκείνον ὅπῃ ὁδοῦται ἐκ τῆς Ὀρχομενοῦ ἐς Ὀπῆντα. κεῖται τῶρα ἐν αὐτῇ Κώμη καλεμένη Μόδι. εἶτα μετ' αὐτῶν Ἰάμπολις, κοινῶς Ἰάμπωλι, κληθεῖσα ἄπο τῆς Ἰάπων Ἐθνεσ τινός. δέισκετο αὕτη ἢ πόλις εἰς αὐτῶν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγρῶν ἐς Ὀπῆντα· πλησίον ταύτης εἶναι τῶρα Κώμαι σμικραὶ, τὸ Μεγαλοκῆλαι καὶ ἄλλαι.

5. Πρὸς τοῦτοις ἴσέον, ὅτι οἱ Φωκεῖς ἔχοντες ποτὴ πόλεμον μετὰ τῆς Θεσσαλῶν, καὶ θέλοντες νὰ ὀρμήσωσι κατ' αὐτῶν, εἰς τοιαύτην ἀπόγνωσιν ἦλθον, ὥστε συναθροίσαντες τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα, ἐπορεύθησαν τὰς φύλακας, ὅτι δέδους ὅπῃ νὰ ἰδῶσι τὰς Φωκεῖς νενικημένους, ν' ἀνάψωσι τὴν Κάρνηνον, καὶ νὰ καύσωσιν ἀνήλεως τὰς τε γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰς παῖδας. Τῶν ὁποίων ἢ βουλῆ, νικηθεῶν τῶν Θεσσαλῶν, δὲν ἐπληρώθη. ὅθεν παροιμία ἐρρέθη ἀπ' αὐτῶν „ Ἀπόνοια Φωκικῆ „ περὶ ἀνοήτε καὶ μαρὰς συμβεληῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς Ὀπουντίων, καὶ τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν.

1. Μεταξὺ τῶν Φωκέων ἄπο μεσημβρίας, τῆς Θεσσαλίας ἀπὸ δυσμῶν, τὰ Ὄσεε Κόλπε ἀπὸ βορέως, καὶ τῆς Βοιωτίας ἀπ' Ἀνατολῶν, δέισκονται οἱ Ὀπῆντιοι. κληθεῖστές ἀπὸ τῆς πορωτάτης πόλεως αὐτῶν τῆς Ὀποῦ τῆς, ἢ ὁποία τανυῦ Πεντοινίτζα καλεῖται, ἐκλήθη ἄπο τῆς Ὀπῆντος τῆς Τίε τῆς Διός καὶ τῆς Πρωτογενῆς ἢ ἄπο τῆς ἐν αὐτῇ βασιλεύσαστος Ὀπόεντος. ἢ Ἰ. εἶναι αὕτη τῆ Πατρόκλα, τὴν ὁποίαν ἐπαιεῖ ὁ Πέρος, ὡσαν ὅπῃ ἐσάθη τοπάλαι εὐδοξος, ἔχει Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀθηνῶν Μητροπολίτην. Ἄπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Εὐβοϊκὸς Κόλπος καὶ Ὀπούντιος, ὅς τις καὶ

X 2

Οἰ.

Οἴτιος ὀνομάζεται, ὑπὸ Οἴτιος τῆ Ὀρους, καὶ Μαλιακός, καὶ Λαμιακός, ὑπὸ τοῦ Παυσανίου, καὶ Μελικός ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου, καὶ Μελίς ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου καὶ κοινῶς Κόλπος τῆ Ζητανία, ἀπέχων τῆ Κελασίν Κόλπος 508. σταδίους, τοῦ δὲ Ἀμβρακίου 800. κατὰ τὸν Στράβωνα. ἡ δὲ Οἴτι ἐστὶ τὸ διάσημον ὄρος τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον διακόπτει αὐτὴν, ὡς περὶ τὸ Ἀπέννινον τῆς Ἰταλίας, ὅπου ἑκατοῖκον τὸ πάλαι οἱ Ἀνιᾶνες, Ἔθνος ὠχυρότατον, καὶ ἀνδραγαθήτατον, τῆς ὁποῖων ἐξαλειφθέντων ὑπέρονον, οἱ Γεωγράφοι μνείαν αὐτῶν ἐποιήσαν. ἀρχεται ἡ Οἴτι ἐκεῖθεν, ὅπου πλεονεχία τὸ Πίνδον ὄρος, καὶ ἐκτείνεται πλαγίως ὡς πρὸς τὴν Πίνδον εἰς πολὺ διάστημα, ἔχουσα πρὸς μεσημβρίαν τὸν Παρνασσόν. εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος τῆς Οἴτιν εἶναι τόπος Πυρᾶ λεγόμενος, ὅπου βαλὼν ὁ Ἡρακλῆς ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ ἀπεθεώθη. κατὰ δὲ τὴν ὑπώρειον τῆς Οἴτιος, εἶναι αἱ Πύλαι τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τῆς ἐκείσε ἐξερχομένης θερμῶν ὑδάτων, Θερμοπύλαι ὀνομάζονται. αὐτὰ δὲ τὰ θερμὰ ὕδατα, Λατρά τῆς Ἡρακλῆος τοπάλαι ἐκαλεῖντο. δεῦν εἶναι ἄλλο λοιπὸν αὐταὶ αἱ Θερμοπύλαι, πρὸς μίαν Δίοδος σενή, καὶ ἐπιμήκης, περιεχομένη ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀλιμένη, καὶ ὑπὸ ἑλκῆς ἀβάτης καὶ βαραθρώδης, ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας μέρους ὑπὸ τῆς Οἴτιος τῆς Ὀρος, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι δύο Κορυφαὶ ὄρων ἀπόκρημνοι, ὧν τῆς μὲν Γειχιῶντα καλεῖται, τῆς δὲ Καλλιδρόμον. δι' αὐτῆς τῆς Καλλιδρόμου ὄρος ἔφερε μέρος τῆς στρατομαχίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ Ἐπίαλος, καὶ ἐπαρόδωσεν τῆς Ἑλλάδος. εἰς αὐτὰς τὰς Θερμοπύλας ἠγωνίσθησαν οἱ περὶ τὸν Λεονίδην τὸν Βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων μετὰ τῆς Περσῶν θαυμασίως, καὶ ἔδειξαν κατ' αὐτῶν ἐκείνῳ τῆς ἡρωϊκῆς, καὶ ὑπεράθραπον δυνάμιν, φονδύσαντες πλῆθος ἀμετρον τῶν Περσῶν, τελευταῖον φονδύσαντες καὶ οὗτοι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν Ἑλλήνων. ὅθεν καὶ Σιμωνίδης ὁ Μελοποιὸς ἀξίον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἐγκώμιον ποιῆ.

ποιήσας λέγει, ὡς παρὰ τῷ Διοδώρῳ φαίνεται, βιβλ. α'. „ Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων δὲ κλεῖς μὲν ἂ τῆς χα, καλὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, προγόμων δὲ μνάσις. ὁ δ' οἶτος ἔπαινος. Ἐντάφιον δὲ ποιούτων ἐτ' ὄρας, ἐθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυράσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. ὁ δὲ σῆκος οἰκετῶν εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἴλατο, μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας ὁ Σπάρτας Βασιλεὺς, ἀρετῆς μέγαν λελοιπῶς κόσμον, ἀέναόν τε κλέος. Μετὰ τῆς Θερμοπύλας εἶναι ἡ Γέφυρα ἐπὶ τῆς Σπερχειῆς Ποταμῆς, ὅς τις καὶ Ὀλυρας ὑπὸ τινῶν λέγεται, καὶ κοινῶς Ἑλλάδα, ὡς αὐτὸς ἔπος χωρίζει τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας, εἰσέρχεται εἰς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, ὅς τις πολὺ μέρος τῆς Αἰγιάλης καὶ τῆς Ἑλκῆς ἐπλήρωσεν ἄμμου καὶ πηλῆς. Αἱ λοιπαὶ δὲ πόλεις τῶν Ὀπουντίων ἦσαν, Νίκαια, Σκάρφεια, ἧτις καὶ Σκάρφη ὑπὸ τῆς Στράβωνος λέγεται, ἀπὸ τινος εὐδόξου Γωναϊκὸς κληθεῖσα, ἐφ' ἧς πειρῆ, καὶ τὸν Γεωγράφον, χώραν εὐκαρπὸν καὶ εὐδαιμόνην ἔχουσα. ὅς τις φησὶν ὅτι καλεῖται μὲν Φαρυγγαί, ἔχουσα τὸν Φαρυγγαίαν Ἠρας ἀπέχει τῆς Θρονίης σταδίους 30., καὶ τῆς Θαλάσσης ὑπέρεται σταδίους δέκα. ἀλλ' αὐτὴ ὑπὸ σεισμῶν τῆς γῆς ποτὲ ὀλοτελῶς ἠδαφίθη, καταχωθέντων ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων 2500. Θρόνιον πόλις ποτὲ, τῆς Ἑρείπειον, ἀναθρονισθέντων ἀπὸ τοῦ Ῥωμαίου τῆς Ἰμῶν, τοῦ ὁποῖου ὁ τόπος καλεῖται κοινῶς Παλαιόνα εἰς τὰ Μάρμαρα, ὅπου εὐρον ἐπιγραφῶν τῆς αὐτῆς.

„ Ἀγαθὰ τύχα. Ἀρχοντος Ἀλεξίου Γραμματέως Εὐφραύου, Ταμίας Ἀριστέως, ἔδοξε τῆς Βεγγαίας καὶ τῆς Δάμῳ Θρονιέων Ἀλκίνοια Δημηξίῳ ἐφ' ὅτι . . . . . Ὀπουντίων . . . . . ὀλοχθιῶν. πόλις ποτὲ Μεσόγειος, καὶ τὰ λοιπὰ. Τώρα πρὸς τὸ Παραθαλάσσιον εὐρίσονται Κῶμαι τινές, οἷον ὁ Μόλος, ἀρχήθεν ἔπος ὀνομαζόμενος, ὁ Ἀντερας, καὶ εἴτις ἄλλη.

2. Μετὰ τῆς Ὀπουντίας, καὶ τὸ Παραθαλάσσιον Ἀνα-

πολιχώτεροι είναι οἱ Ἐπικνημιῖδιοι Λοκροὶ, κληθεῖστές δὲ τὴν Κνημίδος τῆ Ὀρεος, ὡς περ καὶ Ἰποκνημιῖδιοι, τὸ ὅποιον Ὀρος κοινῶς ὀνομάζεται Χλωμός, καὶ τὰ Βενὰ τῆ Ταλαντίς. τῶν Πόλις ἦτον ἡ Κνημὶς, ὁμονύμως τῆ Ὀρεος λεγομένη, ἣτις καὶ Κνημίδος ὀνομάζεται, Παραθαλασσία, ὁμοίως καὶ Ὀρώσιον Πόλις ποτὲ τῆ Λοκρῶν, καὶ ἑτέρα Πόλις αὐτῶν, Κνωὸς λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατοικήσεν ὁ Δούκαλιών, πλησίον ταύτης κεῖται καὶ Ἀκρωτήριον τῆ αὐτῆ ὀνόματος, μεταξὺ τῆς Ἀταλαντίς Νήσου, καὶ τῆς Κνημίδων, τανυῦ ἐδεμία Πόλις αὐτῶν εἶναι, ἀλλὰ Κνωμαί μόνον, καί τις Κνωόπολις ὑπὸ τῆν Κνημίν τὸ Ὀρος Ταλαντίον καλεμένη, μεθ' ὅρον Ἐπισκάπην ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μιθροπέλιον, ἀντικρὺ τῆς Ἀταλαντίς Νήσου, ἢ ὁποῖα Ταλαντονησί κοινῶς λέγεται, καὶ ὀλίγου ὑπερκειμένη τῆς Αἰγυαλιῆ τῆς Εὐβοικῆς Κόλπος. εἰς αὐτὸ τὸ Τολαῖν τι ἴδιον ἐπιγραφῆς πολλὰς, ἀλλὰ διεφθαρμένας, εἰς τὸν Ἅγιον Πρωτελέμονα: ἢ Ἀγαθὴ τύχη δάμω. Ὁπῆντιον ἔδωκαν..... τικον αὐτοὶ καὶ Ἄνγροι..... ἀσυλίαν καὶ αὐτοῖς καὶ κατὰ Θάλασσαν..... Ἄρχοντος Ἐροδάμω Νικόβουλος Νικοτέα. εἰς δὲ τὸν Ἅγιον Νικόλαον: Ἡρόδοτος λάμπων Ἀμφικυθίοις, καὶ ἑτέρα: Ὁ παλαιὸς Τάτιος ὁ πολιχέτης..... καὶ ἄλλας διεφθαρμένας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περί τῆς Βοιωτίας.

1. ΣΥνέχεται μετὰ τῆς Ἐπικνημιδίου Λοκροῦς ὑπὸ Μεσημβρίας αὐτῆς ἡ Βοιωτία, Σατραπία μεγάλη, κληθεῖσα ὑπὸ Βοιωτῆ τῆ Ἰθωνῆ καὶ τῆς Μελάμπης, ἢ τῆς Ἄρης, ἢ ὁποῖα λάθρα περῆσα αὐτὸν, περὶ βοῶν ἔδειτα κόπρος, καὶ τὸν Εὐφορίωνα λέγοντα, ἢ Βοιωτὸν δ' ὀνόμωκε, τὸ γὰρ καλέσαντο Νομῆες, ὅτι γὰρ πατρώσι βοῶν ἀπεθήκα-

τὸ Κόπρος, τὰ δὲ Ἰθωνῆ Πατὴρ ἢ ὁ Ἀμφικτυῶν ἢ ὀνομάθη Βοιωτία, ὑπὸ τῆς βοῆς τῆς καθηγουαμένης αὐτόθι τῆ Κάδμω, ἀπερχομένη εἰς τὰς ἐν Φωκίδι Δελφῆς, ὁ ὁποῖος πληρώσας τὴν τιμὴν αὐτῆς, τὴν ἐλόθερσεν ἐκ τῆ Βεκαλείς τῆ Πελάγοντος, κατὰ τὸν χρησμόν τὸν δοθέντα αὐτῆ παρὰ τῆ Μαντείας· εἶχον αὐτῆ ἢ βοῆς ἐκατέρωθεν τῆς πλοῦτων σημεῖα λάβειν, εἰκόνα Σελιώνης πανσελήως ἐμφαίνοντα· προσερέθη δὲ εἰς τὸν Κάδμον, καὶ εἰς τὰς σωτρώφους τὰ ὑπὸ τῆς ἐν Δελφοῖς Μαντείου, ὅτι ἐκεῖ γὰρ κτίσασιν Πόλιν, καὶ γὰρ κατοικήσωσιν, ὅπως γὰρ ἴδωσι βοῶν ἀποσαμῆν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ πέσῃ, καὶ τὸν Ἀπολλοδώρον βιβλ. γ'. Χρηθῆαι δὲ καθηγουῶν βοῆ, καὶ Πόλιν κτίσειν, εἴδα αὐτῆ πέσῃ καμῆσα τὸ ὅποιον ἴδόντες, τελοῦται ὁ ἀπετέλεσαν· ὅπως ὁ Κάδμος θυσιάσας τὴν βοῆν, ἔσειλε τὰς δύο φίλας αὐτῆ τὸν Διπλοέοντα, καὶ τὸν Σείερον γὰρ φέρωσιν ὕδωρ ἐκ τῆς Κρήνης τῆ Ἄρης, τὰς ὁποῖους ἀπέκτεινε Δράκων ὁ φύλαξ τῆς Κρήνης· ὕστερον δὲ κτείνας τῆ τὸν Δράκοντα ὁ Κάδμος, ἔσπειρε τὰς ὀδόντας αὐτῆ, ἐκ τῆς ὁποῖαν ἐφύτρωσαν οἱ Χρυσόπηλικες Γίγαντες, καὶ τὰ ἔξῃς· τότε δὲ ἔκτισον ἐκεῖ τὴν Καμείαν μόνον, ἢ μὲν δὲ καὶ τὰς Θήβας. Ἄλλοι πάλιν λέγουσι, γὰρ ἐκλήθησαν Βοιωτοὶ παρὰ βοῆς, ὡς μετὰ τῆς διανοίας ἄγαν ἐκίνητοι· ὅθεν καὶ παροιμία πρὸς τὴν Πινδάρου· Βοιωτία ὡς κατὰ τὴν σκώπτου Βοιωτοὶ, καὶ πάντες οἱ ἀμβλεῖς τὸν νῦν. Πρῶτον ἢ τῆ ἐκαλεῖτο Ἀωνία, καὶ Ὠλυγία, ἀπὸ Ὠλύγου Ἀυτόχθονος Βασιλέως τῆς Ἠπειρῶν, τῆς οἰκιστῶν πρώτου τὴν Θηβαίδα· ἔχει ἡ Βοιωτία ἀπὸ Ἀνατολῶν τὸν Εὐβοϊκὸν Κόλπον, καὶ τὴν Εὐβοίαν, ἀπὸ Βορέως τὴν Λοκρῆς καὶ τὸν Οἰτεῶν Κόλπον, ἀπὸ Δυσμῶν τὴν Φωκίδα, καὶ τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον, καὶ ὑπὸ Μεσημβρίας τὴν Ἀττικὴν.

2. Οἱ Βοιωτοὶ ἐσάθησαν ποτάλαι ἀνδρείοι, γυμναστῆ κοί,

κοί, ἀκρως καταγιγόμενοι περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς γυναικείας· ὡρεῖται καὶ μέρος τῆς Θεσσαλίας, ἀφ' ἧς Ἀιολεῖς ἐκλήθησαν· ὁ Ἡρακλῆς μὲν τὴν ἀναγωγὴν τῆς Θησέως, καὶ τὸ Κερβεροῦ ἐκ τῆς τῆς Ἄδου, ἐλθὼν εἰς Θήβας, καὶ ἰδὼν τὸν Βασιλέα αὐτῆς Λύκον, σπνοχωροῦντε τὴν Γυναικεία τῆς Μεγάρων, διὰ καὶ τὴν πάρῃ αὐτὸς εἰς γυναῖκά τε, τοξόσας τὸν ἐφρόνδσε· διὰ τῶν ὁποῖον τὸν θάνατον ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα, ἔφερεν εἰς τὸν Ἡρακλέα τὴν μαγίαν, ὅς τις ἐκφραῖν γινόμενος, ἐφρόνδσε τὴν γυναῖκά τε Μεγάρων, καὶ τὰς παῖδας τε. Ἐπανηγύειζον οἱ Βοιωτοὶ καὶ διαφόρες Πανηγύρεις, Ἀγῶνας τε καὶ Ἑορτάς, εἰς μὲν τὰς Θήβας τὰ Ἡρακλεία, ἄτινα καὶ Ἰολαῖα ἐκάλεον· εἰς τὰς Θεσπειάς τὰ Ἐράτεια· εἰς τὰς Πλαταιάς τὰ Ἐλευθέρια· εἰς τὴν Ὀρχομενὸν τὰ Χαριτήσια· εἰς τὴν Λεβαδίαν τὰ Βασίλεια, ἢ καὶ Τροφῶνια· εἰς τὸν Ὠρωπὸν τὰ Ἀμφικαῖα· οἱ Πλαταιεῖς ἐπανηγύειζον προσέτι καὶ τὰ Δαίδαλα, δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἡ Ἥρα κακίσασα τὸ Διὸς, καὶ ἀναχρῆσασα ἀπ' αὐτῆ, διέτειβεν εἰς τὴν Ἐυβοίαν, ὃ δὲ Ζεὺς μὴ δυσηθεῖς διὰ πολλῶν τρόπων καὶ φιλιώθῃ μὲν αὐτῷ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν Κιθαιρῶνα τὸν Βασιλέα τῆς Πλαταιῶν, (ὅς τις ἦτον εἰς τὴν σοφίαν, καὶ ἐπιτηδεύματα, ὡς οὐδεὶς ἄλλος) καὶ ἐπῆρε βεβλῶν ἀπ' αὐτῆ, ὅτι καὶ ἠθέλε βάλῃ εἰς τὴν Ἀμαξῶν ξύλινον Εἶδωλον, καὶ καὶ τὴν σκεπάσῃ, καὶ καὶ προσάξῃ τὰς περιφέροντας τὴν Ἀμαξῶν καὶ κηρύττωσιν, ὅτι εὐδὸν τῆς Ἀμάξης εἶναι ἡ Θυγάτηρ τοῦ Ἀσωποῦ ἢ Πλάταια, τὴν ὁποῖαν ὁ Ζεὺς θέλει καὶ λάβῃ εἰς γυναῖκά τε, καὶ τελεθούτος, τὸ ἠέκασε καὶ ἡ Ἥρα, καὶ δραμῆσα εἰς τὴν Ἀμαξῶν καὶ ἰδῆ τὸ ἀκρωτῆρ, καὶ περιρρήξασα τὴν ἐδῆται τῆς Ἀγάματος, βλέπει ὅχι τὴν Πλάταιαν, ἀλλὰ ξύλινον Εἶδωλον· γινῆσα δὲ πῶς ἠπατήθη, εὐθὺς ἐφιλιώθη μὲν αὐτὸν τὸν Δία· εἰς μνήμην λοιπὸν ταύτης τῆς φιλιώσεως, ἐόρταζον τὰ Δαίδαλα, Δαίδαλα δὲ οἱ πάλαι τὰ Ἐόανα ἐκάλεον.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Βοιωτίας εἶναι ὁ Βοάγειος, κοινῶς λεγόμενος Γαβειῶν, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Φωκικῶν Ὠρῶν, καὶ τὸν Γεωγράφον, πλησίον τῆς Λιλαίας ποτὲ Πόλεως, ὁ ὁποῖος δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλὰ ἄλλα ὕδατα, καὶ τὸν Κηφιστὸν, ἢ τοὺς Μαυρονέει, ἀφ' ἧς πολυλάκις καὶ αὐτὸς Κηφιστὸς μετονομάζεται, πίπτει τελευταῖον εἰς τὰς Χονδύτρας, διὰ τῆς Κοπαίδος Λίμνης, ἣτις καὶ Κηφιστὸς ἀπ' αὐτῆ παρονομάζεται, καὶ κοινῶς λέγεται ἡ Λίμνη τῆς Τωπόλιας. ἔπος ὁ Βοάγειος Ποταμὸς πολλὰ λάκις, καὶ μάλιστα τὸ θέρος ὀλοτελῶς χεδὸν ξηραίνεται, πολλὰ λάκις δὲ ποσῆτον ὕδωρ καταφέρει, ὡς ἐκχυλᾶται, καὶ πελαγίζει τὸν Κάμπον· ὁ Μέλας, κοινῶς λεγόμενος Μαυροπόταμος, ὅς τις ἔχει τὰς ἀρχὰς ἀπ' αὐτῷ τὴν ποτὲ πόλιν τῆς Ὀρχομενίαν, ἢ ὁποῖα ταυτῶν καλεῖται καίτοι Κώμη, Σκρειπῶν. Πολὺς καὶ πλοῖμος ἐν πηγαῖς μόνος τῆς Ἐλληνικῶν Ποταμῶν (καὶ τὸν Πλέταρχον ἐν τῷ τῆς Σύλα βίβλ.) αὐξόμενος δὲ ὑπὸ τροπᾶς θερινᾶς, ὡς ἀπὸ τοῦ Νείλου, καὶ φέρων ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ φύόμενα, πλὴν ἀκαρπα, καὶ ἀναυξῆ, πόρρω δὲ ἐκ πόρεισιν, ἀλλὰ τὸ μὲν πλείστον εὐθὺς εἰς Λίμνας τυφλὰς καὶ ὑλῶδεις ἀφανίζεται· μέρος δὲ οὐ πολὺ τῆς Κηφιστῶ συμμίγνυται, περὶ ὃν τόπον μάλιστα ἡ Λίμνη δοκεῖ τὸν αὐλητικὸν ἐκφέρειν κάλαμον. Εἰς αὐτῷ τὴν Λίμνην βυθίζονται καὶ ἄλλοι Ποταμοὶ, οἷον ὁ Περμησός, καὶ ὁ Ὀλμειος, τρέχοντες ἐκ τῆς Ὠρῶν τῆς περὶ τὸν Ἐλικῶνα, καὶ κείθεν ὀλίγον δι' ὑπογείων Σωλῶν διερχόμενοι ὅλοι ὁμοῦ ἐξέρχονται ἐκ πολὺ σμακρῶν τῆς Λαρυμνῆς ποτὲ Πόλεως, καὶ εἰς τὸ Σκρειπονέει, καὶ τελευταῖον εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν Κόλπον εἰσέρχονται. ὁ Ἰσμῆος, ὅστις καὶ Ἰσμῆνιος λέγεται, εἰσβάλλων εἰς τὸν τῆς Εὐβοίας Εὐεῖπον, μεταξὺ τῆς Αὐλίδος, καὶ τῆς Σαλμανέως τῆς ποτὲ Πόλεως, ἀπὸ τῶν ὁποῖον Ποταμῶν ἐκαλέοντο οἱ Θηβαῖοι Ἰσμῆνιοι, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῆς Ἰσμῆνίδες, καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἰσμῆνιος· ἔπος

εἶτος ὁ Ποταμὸς πρὸ πολλῆ ἐλείψεν. ὁ Ἀσωπὸς, ὅς τις χεῖζει τὴν Βοιωτίαν τῆς Ἀττικῆς, εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον κεῖται ἡ Γέφυρα τῆς Μητροπόλεως, εἰσερχόμενος εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, μεταξύ τῆς Κωσσάρας, καὶ τῆς Χερσονήσου τῆς Ἀκρωτηρίων. ὁ Ὑψάρτος, καὶ ἄλλοι τινές, περὶ τῶν ὁποίων εὐ τοῖς ἰδίαις τόποις ρηθῆσεται. Γράφουσι τινές καὶ ἦτον καὶ φρέαρ εἰς τὴν Βοιωτίαν, τοῦ ὁποίου τὸ ὕδωρ ἐθανάτωνε τοὺς πίνοντάς, καὶ τὰ ἔξῃς.

4. Ὅρη περίφημα τῆς Βοιωτίας εἶναι ὁ Ἐλικῶν, κοινῶς Δικῶνα, καὶ Παλαιόβρυνα, τὸ διάσημον καὶ περίφημον εἰς τὰς Ποιητὰς, ἀφιερωμένον εἰς τὰς Μῆσας, αἵτινες εὐ αὐτῷ ὕμνευσι τὸν Πατέρα αὐτῶν, διὰ χορῶν καὶ μουσικῶν ᾠδῶν, ἅπτε τὰ ὁποῖα Ὅρους Ἐλικωνίδες αὐταὶ ἐκλήθησαν. τῆτο εἶναι τὸ ἀφορώτατον πάντων τῶν ἄλλων Ὅρων τῆς Ἑλλάδος, ἀμφιλαφές καὶ κατὰ σκιον, δῶδες ἐν τῶν Κέδρων καὶ Πόλων, καὶ ὑποσερὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἰσχυροῦσιν, ὅτι ἐφύεται φαρμακερὸν χόρτον, ὅτε γεννῶνται ἐκεῖ Ζῶα, καὶ Ὀφεία φαρμακέρη. Πρῶτοι ὅπερ ἔφερον αἰδῶν καὶ ἀσέβειαν τῶν Μισσῶν ἐπὶ τῷ Ἐλικῶνος, ἐσάθισαν ὁ Ἐφιάλτης καὶ ὁ Ὄπιος, ὀνομάσαντες αὐτὸ τὸ Ὅρος Ἱερὸν. εἰς τὴν Ἐλικῶνα ἦτον τὸ Εἶδωλον τῆς Τιτθίδος τῶν Μισσῶν Εὐφύμης, καὶ τὸ Δίνα τῆς εὐδόξης εἰς τὴν μισσικὴν τέχνην ἐκεῖ ἐφαίνετο ἀκόμη καὶ ὁ Ἀπόλλων χαλκῆς, καὶ ὁ Ἑρμῆς φιλοεικῶν μετ' αὐτὸν περὶ τῆς Κιθαράς. ὁμοίως καὶ ὁ Θάμυρος τυφλός, τὴν συντεταμμένῳ Λύραν φιλαφῶν, καὶ ὁ Ἀεῖων καθεζόμενος ἐπὶ Δελφῖνος, καὶ ὁ Ἡσίοδος ἔχων τὴν κιθάραν εἰς τὰ γόνατα, καὶ ἄλλαι πολλαὶ εἰκόνες τῶν μουσικῶν ἀνθρώπων. Πρὸς τὴν ὑπᾶρξιν αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ Ἀγανίππη Πηνή, εἰς τὸν τόπον τῶν Βασιλαίων, κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον βιβλ. 3. εἰς αὐτὸ τὸ Ὅρος καὶ ἦτον καὶ ἡ Νύσσα Κώμη τῆς Βακχῆς, καὶ τὰ ἔξῃς. ὁ Κιθαίρων κοινῶς Ἐλατείας, κείμενον μεταξύ τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

τικῆς. Ἐκλήθησαν πάντα τὰ δύο Ὅρη, ἀπὸ τῶν δύο Ἀδελφῶν τῶ Ἐλικῶνος, καὶ τῶ Κιθαίρωνος, τῶν διαφόρων τοῖς διαθέσεις τῶν τρόπων ἐχρηκότων. διότι ὁ μὲν Ἐλικῶν ἠνέκτης καὶ σκληρὸς, ὅς τις φονδύσας ἀρώτων τὸν Πατέρα τῶν καὶ ὑπερον βεληθεῖς δολίως καὶ κρημνίσῃ διὰ καὶ θανάτῳ καὶ τὸν Ἀδελφόν τῶ Ἐλικῶνα, συγκρημνίζεται μετ' αὐτὸν καὶ αὐτός, καὶ τολούτων ἀμφοτέρω ὅθεν εἰς ὀμῶνυμα Ὅρη μεταμορφῶνται. καὶ ὁ μὲν Κιθαίρων τὸ Ὅρος διὰ τὴν ἀσέβειαν, Ἐλευθῶν Μῦθος παρονομάζεται, ὁ δὲ Ἐλικῶν διὰ τὴν φιλοσοφίαν, Μισσῶν Ἐνδιαίτημα, εἰς τὸν Κιθαίρων εἶναι τὸ Σφραγίδιον Ἀντραν τῶν Κιθαίρωνίδων Νυμφῶν, ἅπτε τῶ ὁποῖα μέλει τῆς Κορυφῆς τῶ Ὅρος εἶναι χεδὸν σαΐδιοι δεκαπύτε, ὅπερ ἦτον ὁ πολυδρῦλλιτος Βαμῶς. εἰς αὐτὸ τὸ Ὅρος ἰδῶν ὁ Τειρεσίας ὄφεις σιωπασιαζόμενος εἰς αὐτὸ τὸ Ὅρος ἰδῶν ὁ Τειρεσίας ὄφεις σιωπασιαζόμενος, καὶ φονδύσας τὴν Φήλειαν, γίνεται Γυνή, εἶπε φονδύσας τὸν ἄρρενα, γίνεται αὐθις Ἄνθρωπος. ἡ κατ' ἄλλας, γυνή ἐγένετο, ὅτι ἰδὼν τὴν Ἀθλιαν γυνικῶν μύθος λογῶσιν, ὅτι φιλοεικήσαντες ποτὲ ὁ Ζεὺς, καὶ ἡ Ἥρα, περὶ τοῦ, ποῖος τάχα εὐ τῆ σιωπασίας πελοσοτέρας ἡδονῆς ἀπολαμβάνει; ὁ μὲν Ζεὺς λέγων, ὅτι αἱ Γυναικες, καὶ ἡ Ἥρα. ὅτι οἱ Ἄνθρωποι ὅθεν συμφῶνας κατέστησαν αἰρετὸν Κεῖτῳ τὸν Τειρεσίαν, καὶ διαρίσῃ καὶ τὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὅς τις ἀπέφηνεν, ὅτι δεκαπλασίως ἔρα τοῦ Ἄνδρος ἢ Γυνῆ. διὰ τὴν ὁποῖαν ἀπέφηνεν ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα τὸν ἐτύφλωσεν. ὁ δὲ Ζεὺς τοῦ ἐχάρισεν ἀσφατῆν τὴν μαντικῶν, καὶ ζῶν πολυχρόνιον. τῆτου τῶ Τειρεσίαν Ἰάφος κεῖται εἰς τὸ Τιλφῶσιον Ὅρος, ὅπερ καὶ αὐτὴ Βοιωτίας εἶναι, αἰσῶν καὶ τὸ Λειβήθειον, τὸ Λαφτὸ Πύων, καὶ ἄλλαι, περὶ ὧν εὐ τοῖς ἰδίαις τόποις.

5. Πόλις Παραθαλάσσια τῆς Βοιωτίας ἦσαν, εἰ τὸν Αἰγαῖον τῶ Κελασίαν Κόλπον, μετὰ τὴν ρηθῆ Βαλίδα τῆς Φωκίδος, ἡ Κρέσσα, ἡτις καὶ Κρόσις καλεῖται.

γετο, κληθεῖσα ὑπὸ Ἀρεόσης τῆς Γυναικὸς τῆ Ζούθου, καὶ θυγατρὸς Κρέοντος τῆ Βασιλέως τῶν Κορινθίων, ἀπέχουσα τῶν Θεσπιῶν 20. σταδίους, εἰς αὐτῶν ἦτον τὸ Ἐπίγειον τῶν Θεσπιῶν, καλεῖται ὁ λιμὴν ταύτης κοινῶς Σαραντί. Θίσβη, κοινῶς Γιαρίκι, ἢ Ἀλυκὴ, καὶ τοῖ Ἐρίπειον, κειμένη μετὰ τῆς Κρέσης, καὶ τῶν Σιφῶν, καὶ ἀπέχουσα τῆς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Σικυῶνος καὶ τὸν Στράβωνα 160. σταδίων. ἀνομάζεται αὕτη καὶ Ὠρυγία, καὶ Ἰαντίς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι πλῆθος Περσειῶν κατὰ τὸν Ὀμηρον. Σίφαι, κοινῶς Λιβαδόστρα, αὕτη εἶχε καὶ Νεώριον καὶ τὸν Στέφανον, εἰς τὸν μυχὸν δεισκομένη τῆς Θηβῶν· εἰς δὲ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Αἰγαίης Πελάγης, μετὰ τὰς Ἐκβολὰς τῆς Ἀσωπῆς Ποταμῆς, καὶ τὴν Χερσονήσον Ἀκραν, ἦτον πόλις ποτὲ, ταυτὸν Κώμη ὁ Ὠρωπὸς κοινῶς Ὠρωπὸς, εἰς τὸ πέρασ τῆς Ἀττικῆς κειμένη, πόρρω τῆς Χαλκίδος 20. Μίλια, τῆς δὲ Ταναγρας 18., τῆς δὲ Θηβῶν 36., καὶ 44. τῆς Ἀθηνῶν, ἐζημιώθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων διὰ τὴν καταστροφὴν, ὅπου εἰς αὐτῶν ἐποίησαν πεντακόσια τέλματα, κατὰ τὸν Ἄυλον Γέλιον· εἰσμακρὰ τῆς Ὠρωπῆς, καὶ τῆς Χερσονήσου Ἀκρας εἶναι τόπος Γραία λεγόμενος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον τὸ Γερόν τῆς Ἀμφιάρεω, καὶ τὸ Μνήμα Ναρκίστε τῆς Ἐρατειέως, ὃ καλεῖται Σιγνή, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἐπεισιγῶσιν οἱ ἐκεῖ πασιόντες. Μετὰ ταῦτα εἶναι τὸ Σικαμίον, ταυτὸ Κώμη, εἰς τὴν ὁποῖαν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἀγίων μ. Μαρτύρων κεῖται λίθος ἐπιγραφὴν ἔχων, „Ἀφροδίσιος Ζωπύρης Ὠρωπίος.“ εἰς δὲ τὸν Εὐβοϊκὸν Κόλπον ἦσαν περὶ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Ταναγραίας Γῆς, Δήλιον, κοινῶς Δῆλις, πόλις ποτὲ σμικρὰ, εἰς αὐτῶν εἶχασιν οἱ Ταναγραῖοι τὸ Ἐπίγειον αὐτῶν. Αὐλὶς πόλις ποτὲ, ἔχουσα λιμένα, κειμένη ἐπὶ χαρίου πετρώδους, ἀντικρὺ τῆς Χαλκίδος, ἦτοι τῆς Εὐρύπου, ὅπου συμαχούοντες οἱ Βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων συνώμασαν, ὅπως στρα-

τάσασα-

τάσασα κατὰ τῆς Τρωάδος, τῶν ὁποίων ὁ Ναύσταθμος ἦτον εἰς τὸν μέγαν λιμένα, ὅστις Βαθύς κοινῶς καλεῖται, πλησίον τῆς λιμένος τῆς Αὐλίδος κειμένος· αὐτὴ τῶρα κεῖται ὁ Κεράμπαμπας Φρέγιον ἰχυρὸν ἐναντίον τῆς Χαλκίδος, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ τῶν Τέρκων οἰκοδομηθέν· μετὰ τὴν Αὐλίδα ἦσαν αἱ Ἐκβολαὶ τοῦ Ἰσμινοῦ Ποταμῆ· εἶτα Χωρίον κειμένον ἐφ' ὕψους, Σαλγανὸς καλεόμενον, ἐπώνυμον τῆς Σαλγανέως, ἀνδρὸς Βοιωτῆ τῆς ταφύτος ἐκεῖ, καὶ πόλις ποτὲ τῆς αὐτῆς ὀνόματος, τὴν ὁποίαν ὁ Πτολεμ. Σαγανέα καλεῖ, ὃ δὲ Στράβων Σαλγανέειαν, ἀφ' ἧς εἶναι βραχὺ τὸ ἀπέρασμα εἰς τὴν Εὐβοίαν. Ἀνθηδῶν πόλις ποτὲ Παραθαλασσία, Ληκίσι κοινῶς λεγόμενη, κειμένη ὑπὸ τὸ Μεσάβιον Ὄρος, πλησίον τῆς ὁποίας ἐπὶ Θαλάσῃ εἶναι τῆς Γλαύκῃς τὸ Πήδημα· περὶ τῆς ὁποίας ὄρα τὸν Πausανίαν ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς. ἐξ Ἀνθηδῶνος εἰς Ἀκραίφνιον, τὸ ὁποῖον ἦτον ποτὲ Πόλισμα ἐν Ὄρει τῆς Πτώω, ἢ ὁδὸς εἶναι τὰ πλείω Πεδιάς· ὑπερβαλόντες δὲ τὸ Πτώων Ὄρος, δεισκομένον τὴν Λάρυμναν πόλιν, κοινῶς Λάρνης, τῆς ὁποίας τὰ ἴχνη φαίνονται, ὅπου εἶναι Λίμνη ἀγχιβαθὺς, ἐγγὺς τῶν Τειχῶν ταύτης, ἐξέρχεται ὕδωρ γλυφόν, κινήτικόν καὶ καθαρτικόν, πρὸς ὃ τρέχοντες πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δις τὸ κατ' ἔτος, τὸν Μαῖον μῶνα, καὶ τὸν Ἀυγαστον, καὶ πίνοντες ἐξ αὐτῆς ποσότητα οὐκ ὀλίγη, δεισκοῦσι τινὲς μὲν θεραπεῖαν παθῶν αἰσίων, τινὲς δὲ θάνατον, οἱ ἀλόγως αὐτῶν χράμενοι. Ἀλαί, ἢ καὶ Ἀλαία, πόλις ποτὲ ἐπὶ τῆς Θαλάσῃ, ἢ ὁποία χωρίζεται τὴν Λοκρίδα ἀπὸ τῆς Βοιωτίας, λέγεται κοινῶς ὁ τόπος ταύτης Ἅγιος Γαυάνης ὁ Θεολόγος ὑποκάτω τῆς Μαλεσίνης Κώμης· καὶ αὐταὶ ἦσαν αἱ διασημότεραι πόλεις τῶν Παραθαλασσίων τῆς Βοιωτίας.

6. Μεσόγειοι δὲ πόλεις αὐταὶ ἦσαν. Μετὰ τὰς Παλαιεῖς τῆς Φωκίδος ἦτον ἢ Χαιρώνεια, πόλις ποτὲ δια-

ση-

σημος, ἡτις πρότερον Ἀρνη ἐκαλεῖτο, ὑπὸ Ἀρνης τῆς Θυγατρὸς τῆ Αἰόλης, ἢ ὑπὸ Ἀρνης τῆς Τροφῆ τῆ Ποσειδάωνος, ἡτις ζήτωντος τῆ Κρόνου τὸν Ποσειδάωνα, ἀπειρησάτο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὑπερὸν δὲ ὠνόμασθη Χαιρώνεια, ὑπὸ Χαιρώνος τῆ Τίῃ τῆ Ἀπόλλωνος, καὶ Θυρῆς τῆς Θυγατρὸς τῆ Φύλατος. τανυῶ ὀνομάζεται καίτοι Ἐλείπειον, Κάτωρανα. περὶ τῆ Χαιρώνειαν νικῆσας Φίλιππος ὁ Ἀμύντου Ἀθωαῖος, Βοιωτῆς, καὶ Κορινθίος, Κύριος τῆς Ἑλλάδος κατέστη. εἰς αὐτῶ ἐπικηθῆ καὶ ὁ Μιδειάτης ὑπὸ τῆ Σύλα. Πατεῖς ἦτον αὐτῆ τῆ Πλευτάρχε, καὶ τῆ Σέξου τῆ πῶν ἁγασμῶν ἐπ' ἀρετῇ ἀνδρῶν. εὐρὸν ἐπιγραφῆς εἰς μὲν τῶ Βρύσιν ταύτης ταύτῃ. ἢ Σέξου Κλαυδίον αὐτῶν ὀβελον ὀμῶνυμον τῆ Πατεῖ, ἔκτον ὑπὸ Πλευτάρχε, ἀρετῆν πᾶσιν ἐν βίῳ καὶ λόγοις ἐπιδειξάμενον, ἐν τῇ... Φιλόσοφον ἔπον... β. ἢ παρὸς Μητῶς Μάμμη Καλλιπέ... οἱ Γονεῖς, καὶ αἱ Ἀδελφαὶ τῆ ἡρώ... δ... β. δ... εἰς δὲ τὸν Ναὸν τῆς Παναγίας ἐν λίθῳ. ἢ Ἀρχοντος Φιλοξένου, μινὸς ἀλαλκομενῆς πεντηκταδεκάτη, ἀλέξων ῥόδωνος ἀνατίθησι κῆν ἰδίαν δούλην Διονυσίαν τὸν τῆ ζῶν χρόνον ἀνάθεσιν πεισμενὸς διὰ τῆ σιωδεῖα κατὰ τὸν νόμον. ἢ Ἀρχοντος Καφισίε, μινὸς Βυκατίε τελακάδι, Κράτων Ἀμινίε, καὶ Εὐγίταυ Ἰαρέτε, σιωδαρέσεντων καὶ τῆ Τίῳν, ἀνατίθησι τὸ δελικὸν αὐτῶν κοράσιον Σωσίχαν ἱερὸν τῆ Σέραπι ἁδερμίναν. ἢ Κράτων καὶ Εὐγίταυ ἕως αὐ ζῶσιν ἀνεκλήτως τῶ ἀνάθεσιν πεισμενῶνοι διὰ τῆ σιωδεῖα καὶ τὸν νόμον. ἢ Ἀρχοντος Διοκλέους τῆ Συμμίε, μινὸς Σιωδομοχῶς πεντηκταδεκάτη δεξ... καὶ λοιπὰ διεφθαρμένα. ἢ Ἀρχοντος Πάξωνος, μινὸς παθανίε, παρόντος αὐτῆ τῆ ἀνδροχῶς σαμίχε τῆ φιλοξένου, ἀνατίθησι δῶρον τῆς ἰδίας δέλας Καλλιίδα καὶ πυθινίη... ἐν τῆ αὐτῆ λίθῳ εἰσὶ καὶ ἄλλαι πλεῖσαι, ἀλλὰ διεφθαρμένα ἐν ἄλλῳ, ἢ Εὐνόμα

ἢ ἀμ-

ἢ ἀμφίλυτος Κετόλα ὑπὸυθίας ἀρταμίδει λειδίη ἐπὶ δῶνος... ἀρχοντος μινὸς θηλεθίε πεντηκταδεκάτη, παλλὰς Κράτωνος ἀνατίθησιν τῶ ἰδίαν θεράπαιναν, Καλλῶ Γεραῦ τῆ ἀρτεμι... καὶ τὰ λοιπὰ. ἐν ἑτέρῳ λίθῳ. ἢ Κετόλαος ἀεισίαν. ἢ Κάλλιε Καλλιπίδαε Ἀρταμίδει λειδίη. ἐν ἑτέρῳ. ἢ χαίροις σωτήρε, καὶ ἐν θνητοῖς ποθιτέ. ἐν ἑτέρῳ. ἢ ὀχαιεσίηιον. Εἰς τῶ ἁγίαν Παρασκώλυ τῆς Δωειτούς, ἐν τῆ πλακί τῆς προσκομιδῆς. ἢ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεῷ Ἀδελιανῶ Τίῳ... Θεῷ Τραϊανῶ Παρθηκῆ Τίῳ, Θεῷ Νερέα ἐγγόνῳ Τίτῳ Αἰλίῳ Ἀδελιανῶ ἀντι... ἐνω ἀσεβεῖ σεβασῶ Ἀρχιερεῖ μεγίστῳ Δημάρχω... σεξου... ἢ τὸ γ' Ἰπάτω γ Πατεῖ Πατριάε ἰγγυπτ. ἐν ἑτέρῳ εἰδῶλον ἀνδράπε ἔχοντι καὶ κυνὸς, καὶ ἐπιγραφῶν πολυξένου. καὶ ἄλλαι ἐκ ὀλίγα. ἢ Ὀρχομενὸς, κοινῶς Σκευῆ, πόλις ποτὲ πλεσιωτάτη καὶ ἰχυρωτάτη, πρότερον καλεμένη Βοιωτικῆ Ἀθῆναι, εἰς τῶ ὁποῖαν ἦτον ὁ Ναὸς τῶν Χαείτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπλήρωνον τέλη οἱ Θεβαῖοι, οὕτινα τὸ ἔδαφος ἀνεσκάφη ποτὲ ὑπὸ τῆ Ἀσπαλάγκαν. ἐπᾶνηγύειζον εἰς αὐτῶ τῆν πόλιν τῆ Χαειπίσια, τῆ ὁποῖε Ἀγῶνος ὄρον ἐπιγραφῆς ἐν σήλαιε σῶδον τῆ ἀτιδούτος Ναε ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοπόκε, ὑπὸ τῆ Πρωτοσαθαεῖε Λέοντος, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Βασιλείε, Λέοντος, καὶ Κωνσταντίνα, ἐχέσας ἕτως. ἐν μὲν τῆ μιᾷ κοινῶς ἢ Οἶδε σῶικων τὸν ἀγῶνα τῶν χαειπισίαν. ἢ Σαλπισίε. ἢ Μῆνιε Ἀπολλωνίε Ἀντιοχῶς ἀπὸ Μαιανδρέ. ἢ Κήρυξ. ἢ Ζαῖλος Ζαῖλου Πάφιος. ἢ Ραφιδῶς.

ἢ Νου-

- „ Νουμήνιος Νεμηνίης Ἀθηναῖος.
    „ Ποιητὴς ἑπῶν.
 „ Ἀμννίας Δημοκλῆς Θηβαῖος.
    „ Αὐλιτὴς.
 „ Ἀπολλόδοτος Ἀπολλοδάτη Κρής.
    „ Αὐλωδός.
 „ Ῥόδιππος Ῥοδίππου Ἀργεῖος.
    „ Κισσαριστὴς.
 „ Φανίας Ἀπολλοδάτη τῆ Φανία Αἰολίδης ὑπὸ Κύμης.
    „ Κεθαρωδός.
 „ Δημήτριος Παρμενίσκος Καλχυδόνιος.
    „ Τραγωδός.
 „ Ἴπποκράτης Ἀεισομύχης Ῥόδιος.
    „ Κωμωδός.
 „ Καλλίστρατος Ἐξακῆς Θηβαῖος.
    „ Ποιητὴς Σατύρων.
 „ Ἀμννίας Δημοκλῆς Θηβαῖος.
    „ Ὑποκριτὴς.
 „ Δωρόθεος Δωροθέα Ταραντινός.
    „ Ποιητὴς Τραγωδιῶν.
 „ Σοφοκλῆς Σοφοκλῆς Ἀθῆναιος.
    „ Ὑποκριτὴς.
 „ Καβίειχος Θεοδώρεια Θηβαῖος.
    „ Ποιητὴς Κωμωδιῶν.
 „ Ἀλέξανδρος Ἀείωνος Ἀθῆναιος.
    „ Ὑποκριτὴς.
 „ Ἀτταλος Ἀττάλα Ἀθῆναιος.
 „ Οἶδε οὐκῶν τὸν νέμικτον ἀγῶνα τῶ ὀμοδωίων.
    „ Παῖδας αὐληστὰς.
 „ Διοκλῆς Καλλιμίδου Θηβαῖος.
    „ Παῖδας ἡγεμόνας.
 „ Στρατῖνος Εὐνίκα Θηβαῖος.
    „ Ἄνδρας Αὐλητὰς.

- „ Διοκλῆς Καλλιμίδου Θηβαῖος.
    „ Ἄνδρας ἡγεμόνα.
 „ Ῥόδιππος Ῥοδίππου Ἀργεῖος.
    „ Τραγωδός.
 „ Ἴπποκράτης Ἀεισομύχης Ῥόδιος.
    „ Κωμωδός.
 „ Καλλίστρατος Ἐξακῆς Θηβαῖος.
    „ Τὰ ἑπὶνίκια.
    „ Κωμωδιῶν Ποιητὴς.
 „ Ἀλέξανδρος Ἀείωνος Ἀθῆναιος.

Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ Δωρικῶς.

- „ Μνασίνα ἄρχοντας ἀγωνοθετίοντος τὸν Χαριτεῖσιον,
 „ Ἄειόσα πάντα ὅς τυδε ἐνικήσαν τὰ χαριτεῖτια.
    „ Σαλπικητὰς.
 „ Φίλιμος Φιλίνα Ἀθάειος.
    „ Κάρξ.
 „ Εἰράδας Σακράτιος Θείβειος.
    „ Ποιητὴς.
 „ Μήσαρ Μήσορος Φαικιδίς.
    „ Ραψαδός.
 „ Κράτων Κλίωνος Θείβειος.
    „ Αὐλητὰς.
 „ Περγυνεῖς Ἡρακλείδαο Κεζικιῶν.
    „ Αὐλαδός.
 „ Δαμῖνετος Γλαύκω Ἀργεῖος.
    „ Κισσαριστὴς.
 „ Δάματρος Ἀμαλαῖω Αἰολίδης ὑπὸ Μουρίνας.
    „ Τραγωδός.
 „ Ἀσκληπιόδωρος Πουθεῖο Ταραντινός.
    „ Κωμωδός.
 „ Νικόστρατος Φιλοστράτω Θείβειος.

„ Γά ἐπινίκεια Κωμαευδός.
„ Εὐάρχος Ἡροδότω Κορωνεύς.

Ἐν ἄλλῳ Λίθῳ.

„ Μύσιχος Πολυκράτης Ἰαράνυμος Διογίππος ἀνδρῶν
„ σι χοραγείσαντες νικάσαντες Διονύσῃ ἀέθνηκαν Τίμωνος
„ ἄρχοντος αὐλίοντος κλέος ἄδοντος Ἀλκιδεῖας

Ἐν ἑτέρῳ Λίθῳ.

„ Θωάρχω ἄρχοντος, μείνος Θειλαθίῳ, ἀρχι...
„ ...ως Εὐβωλι ἀρχεδάμῳ φακείᾳ...
„ πέδωκα ἀπὸ τὰς συγγραφῶς πέδα τῶν πολεμάρχων,
„ κὴ τῶν κατοπτῶν, ἀνελόμενος τὰς συγγραφῶς τὰς κί-
„ μείας παρ εὐφρονα, κὴ φιδίαν κὴ πασιπλεῖν...
„ ... κὴ τιμόμειδον φακείας, κὴ δαμοτελεῖν λυσιδάμῳ,
„ κὴ διονύσον καφισοδάρῳ χηρωνείᾳ, κατ τὸ λάφισμα
„ τῶν δάμῳ.

ΜΑΥΝΕΤΔΙΙΙ

„ Θωάρχω ἄρχοντος, μείνος ἀλαλκομηνίῳ F ἀρνῶν
„ πολυκλείος ταμίας ἀπέδωκε εὐβωλυ ἀρχεδάμῳ φακείᾳ
„ ὑπὸ τὰς συγγραφῶς τὸ καταλύπον κατ τὸ λάφισμα τῷ
„ δάμῳ, ἀνελόμενος τὰς συγγραφῶς τὰς κίμείας παρ σῶ-
„ φίλον, κὴ εὐφρονα φακείας. κὴ παρ διωνύσιον καφισο-
„ δάρῳ χηρωνείᾳ, κὴ λυσιδάμον δαμοτελεῖος πέδα τῶν
„ πολεμάρχων, κὴ τῶν κατοπτῶν.

ΥΙΛΜΕΗΕΛΕΔΔΙΙΙΟΗ

„ Ἄρχοντος ἐν ἔρχομῳ Θωάρχω, μείνος Ἀλαλκο-
„ μηνίῳ, ἐν δὲ F ἑλατίν Μειοίταιο ἀρχελάῳ μείνος φρά-
„ τῳ. Ὁμολογᾷ Εὐβωλυ F ἑλατίν, ο κὴ τῇ πόλι ἐρ-

„ χομῶ-

„ χομηνίῳ. Ἐπειδὴ κεκομίσθη Εὐβωλος παρ τῆς πόλιος
„ τὸ δάμειον ἅπαν κατ τὰς ὁμολογίας τὰς τεθίσας θυ-
„ νάρχω ἄρχοντος, μείνος θειλαθίῳ, κὴ ἐτ' ἐφειλέθη αὐ-
„ τῷ ἐτι εἶδῶ παρ τῶν πόλιν, ἀλλ' ἀπέχει πάντα περὶ
„ πάντος, κὴ ὀποδεδομένῃ τῇ πόλι τὸ ἔχοντες τὰς ὁμο-
„ λογίας, εἰ μὴ ποτὶ δεδομένον χρόνον εὐβωλυ ἐπὶ νο-
„ μίας F ἐτι ἀπέτταρα βέβαισι σὺν ἵππυς διὰ κατίνης
„ F κατι προβάτους σουὶ ἡγυς χειλίνης ἀρχὶ τῷ χρόνῳ
„ ὃ ἐνῆαυτὸς ὃ μετὰ θυάρχον ἄρχοντα ἐρχομηνίῳς ὀπο-
„ γραφέδῃ δὲ εὐβωλον κατ' ἐνῆαυτὸν ἑκάστον παρ τὸν τε-
„ μίαν κὴ τὸν νόμον αὐ τὰτε καύματα τῶν προβάτων,
„ κὴ τῶν ἡγῶν, κὴ τῶν βεῶν, κὴ τῶν ἵππων, κὴ κατι-
„ να ἀσαμαίων θίμη τὸ πλεῖθος μεί ὀπογράφου ὡδε
„ πλίονα τῶν γεγραμμένων ἐν τῇ συγγραφῇσι ἢ δεκατὶς
„ ... ἢ τὸ ἐνόμιον εὐβωλον ὀφείλει...
„ μηνίῳ ἀργυρίῳ... τετταράκοντα εὐβωλυ κατ' ἑκα-
„ στον ἐνῆαυτὸν, κὴ τὸνον φερέτω δραχμάς...
„ τὰς μίνας
„ ἑκάσας κατὰ μείνα...
„ τον κὴ ἑμαρακτος ἔσω τὸν
„ ἐρχομηνίον... κὴ τὰ ἐξῆς.

Ἐν ἄλλοις Λίθοις.

„ Ἀνοδάρᾳ σῶφορον χαῖρε. ΝΟΚΕΣ. Καλλίπι-
„ τον ἀμφάειχος. κὴ ἄλλαι. Ἐν ἐδεμίᾳ Ἐπιγραφή ἴδον
„ τόνον, ἢ πνεῦμα, ἀ δὲ ἡμεῖς ὑπογράφου, οἱ παλαιοὶ
„ προσέγραφον. κὴ τὰ ἐξῆς.

Ἀσπιδῶν, πόλις ποτὲ μετὰ τῷ Ὀρχομηνίῳ, τῷ δ-
„ ποῖον οἱ Οἰκισαὶ κατέλιπον διὰ τὸ στυνίζειν ὕδατος. Λε-
„ βαδία, κὴ Λεβάδεια, κοινῶς Λειβαδιᾷ, πόλις κὴ τανυῦ
„ ἐκ ἐν τῇ ἀποτέρῳ τόπῳ κειμένη, ἀλλ' ὀλίγον ἀνωτέρω,
„ μεταξὺ τῆς Χαιρωνείας, τῆς Ὀρχομηνίᾳ, κὴ τῆς Κορωνείας,
„ ὑπὸ τὸν Ἀθηνῶν Μητροπολίτην, διάσημος ποτὲ διὰ τὴ
„ Μαντεῖς τῆς Τροφονίᾳ, τὸ ὁποῖον ὑπερεῖχε πάντων τῶν

2

Υ

αὐτῆς

ἐν Βοιωτία ἄλλων, κατασκευασθὲν ὑπόγειον οἶκημα ὑπὸ
 αὐτῆ τῆ Τροφωνίας, Ἄνδρὸς φιλοδόξου, ὅς τις εἰσερχόμενος
 ἐν αὐτῷ ἐμαντόβητο, καὶ λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν, ἐν ᾧ
 κατοικήσας ἐφεξῆς Κακοδαίμων, ἀποτελεῖ τὰς μαντείας.
 σώζεται ἕως τῆς σήμερον αὐτὸ τὸ ὑπόγειον οἶκημα, ἀνω
 εἰς τὸ κάστρον τῆς Λεβαδίας. ἀνάγκη ἦτον εἰς τὰς ἐρχομά-
 νους μαντεύσασθαι εἰς αὐτὸ τὸ Τροφώνιον, τὰ φυλάξαι πᾶν-
 τὰ τὰ ἔθνη. Πρῶτον διπλαδὴ ἔφερετο ὁ μαντεύσόμενος νὰ
 κλεισθῆ μερικὸν καιρὸν εἰς τὸν οἶκον τῆ Ἀγαθοδαίμονος, καὶ
 μετὰ τὸ διατελεῖν ἐν αὐτῷ τὸν διωρισμένον χρόνον, νὰ
 διέλθῃ καὶ διὰ τῶ ἄλλων γενῶν τὰ καθαρῶματα ἐλάστω καὶ
 μόνον εἰς τὸν Ποταμὸν τῆς Ἐρκυῖας, (ὅς τις εἶναι τὸ πο-
 τᾶμι τῆς Λεβαδίας) ἀπέχων Λουτρῶν Θερμῶν. ἔδιδον
 δὲ εἰς αὐτὸν κρέατα πολλὰ ἐκ τῶ θυσιαῶν, τὰ ὅποια λα-
 βῶν ἔφερετο νὰ εἶναι παρατηρητὴς αὐτῷ, καὶ μαντὶς τῶ
 ἐπιπέδῳ τῆ καθαρῶς ζωῆς τῆ θυσιαζομένης, ἐκ τῶ ὁποῖων
 νὰ προγνωσθῇ, ἀρίστως καὶ ὁ Τροφώνιος θέλει εἶσαι εἰς
 αὐτὸν ἐμβόλοντες ἐν τῷ αὐτῷ Ἄντρῳ, ἑλαρὸς καὶ ἡμέρας
 ἐγγίζοντος δὲ τῆ χρόνῳ νὰ καταβῆ, πρῶτον ἔφερετο πᾶν
 νύκτα ὑπὸ δύο παιδῶν αυτοχθονίων, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντων
 ἑτῶν δεκατετάρων, τὰς ὁποίας Ἐρμᾶς ἐκάλει, εἰς πᾶν Ἐρ-
 κυῶν, καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἐπλωμένο, καὶ ἀλείφατο μὲ ἔλαιον,
 καὶ κλεισθὲν φερόμενος ὑπὸ πῶν Ἱερέων, μέχει ἐκείνων τῶν
 πηγῶν, ἐκ τῶ ὁποῖων ἐπορεύετο νὰ πίνῃ τὸ ὕδωρ τῆς
 λήθης, ὡς αὐτοὶ τὸ ὀνόμαζον. διὰ τῶ ὁποῖα ἡσόχα πᾶν-
 τὰ τὰ ἐν οἷς φερότερον κατεγίνετο, εἶπε νὰ πίνῃ τὸ ὕδωρ
 τῆς ἀγαμνήσεως, διὰ νὰ ἐνθυμῆται ἅσα ἔχει νὰ ἰδῆ αὐτὸν
 τῆ Τροφωνία: καὶ τότε μετ' ἄχων καὶ δεισῶν ἐπλησίαζεν
 εἰς τὸ Μαντεῖον, προσέζωσμενος καὶ ἐσφιγμένους μὲ Ταινίαις
 λιναῖς, καὶ κατέβαινε διὰ στενωπᾶς ἀπῆς, τῆς ὁποίας τὸ
 πλάτος ἦτον δύο σπιθαμῶν, τὸ δὲ ὕψος μίας σπιθαμῆς.
 Πρῶτον δὲ ἔμβασε τὰ σκέλη, εἶπε κατ' ὀλίγον τὰ λοιπὸν
 σῶμα, ὡς περ ὑπό τινος δίης καὶ βαρᾶθρα βυθίζόμενος,

μάζας μελιτέτας, καὶ πόπανα φέρων, διὰ τὰ δάση εἰς τὰς
 ἐκεῖ ἐμφωλόοντας ὄφεις, ἵνα μήτι κακὸν ὑπὸ αὐτῶν πά-
 θῃ. Ἐξ οὗ δὲ ὡς ὑπὸ Σκύλλης καὶ Χάρυβδος, ὑπὸ τῶν
 Ἐλίκων τῆ Ἄντρῳ ἠρπάζετο, τοσαύτως δὲ ἐκπληξίον ἐκεῖ
 ἐπάθετο, εἴτε ἀπὸ τῶν Ὀφείων εἴτε ὑπὸ τῆ Κακοδαί-
 μονος, ὡς τε ἐν ἑτὶ ἐγέλα εἰς τὸ ἔξῃς. ὄθεν καὶ παροι-
 μία ἐπὶ τῶν ἀγελάτων καὶ σκυωφρυαμῶν, τὸ „Εἰς Τρο-
 φωνίαν μεμαντόβηται. Πλησίον τῆ Τροφωνίας ἦτον τὸ Ἱερον
 τῆς Ἐρκυῖας τῆς Θυγατρὸς αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνο-
 μάθη ὁ ποταμὸς τῆς Λεβαδίας. Περὶ αὐτῶ ἦσαν Ἱερά
 τὰ Ἀγαμῆδες, καὶ ἄλλων. λογιάζουσι τινὲς, ὅτι ἡ Λεβα-
 δία φερότερον νὰ ἐκλήθη Μῆδεια. ἄλλοι δὲ ὅτι ἡ Μῆδεια
 νὰ ἦτον ἑτέρα πόλις, ἀλλὰ πλησίον ταύτης. Κορωνεῖα
 πόλις ποτὲ ἀξιόλογος, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ
 τῶν Ἀθηναίων Μητροπολίτην, κειμένη ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τῆς
 ὁποίας ὁ τόπος Καμαρὶ τανυῶ λέγεται, καὶ μόλις αὐτῆς
 ἵχνη τινα φαίνονται. Περὶ αὐτῶ ἐκτίσθησαν Ναοὶ Χρι-
 στιανῶν, ἐν τῶν Δίδων ταύτης, ὧν εἶδες σχεδὸν ἀπὸ Ἐ-
 πιγραφῆς: οἶον εἰς τὸν Ταξιδρῆν „Πόπλιον Αἴλιον Ἀ-
 δεϊανὸν ἢ Βαλῆ καὶ ὁ Δῆμος”. Θεὸν Ἀδεϊανὸν ἢ Βαλῆ καὶ
 ὁ Δῆμος ἐπικαλεσμένους με”. καὶ πλεῖστα ὀνόματα σου τῆ
 Χαῖρε. Πόρρω τῆς Κορωνεῖας σαδίας πεσαρέκοντα ἐστὶ τὸ
 Λειβήθειον ὄρος, καὶ σαδίας εἴκοσι τὸ Λαφῆσιον. Ἀλαλ-
 θορικαὶ, πόλις ποτὲ μεταξὺ τῆς Κορωνεῖας, καὶ τῆς Ἀ-
 λιαρτῆς, Ἐλείπειον καὶ αὐτὴ ὡς περ καὶ αἱ λοιπαὶ, κοινῶς
 λέγεται Ἐμεναί, ὀλίγον ἀνωτέρω ἀπὸ τὸ μέγα Μελι, ἢ
 ἢ ὁποῖα εἰς τὸν καιρὸν τῆ Παισαλίας ἦτον Κάμη καὶ μεγά-
 λη πρὸς ὑπώρειαν ὄρος μικρῆ. ρεῖ πρὸς αὐτῶ καὶ χεί-
 μαρρὸς, Τείτων λεγόμενος, ὅπως ἐτράφη ἡ Ἀθηναία. Θεο-
 πτις πόλις ποτὲ, κοινῶς λεγομένη Ἐρημόκαστρον, ὅπου
 εἶδον Ἐπιγραφάς. „Θεοπτεῶν ἢ Βαλῆ καὶ ὁ Δῆμος, ἀρυ-
 „ φὸν παραμόνα ἀρετῆς εἰνεῖσκον. „ Αὐτοκράτορα Τραϊα-
 „ νὸν Ἀδεϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν τὸν Εὐεργέτην καὶ

„Κτίσις ἡ πόλις Θεσπιῶν Θεοῖς“. Ἐπὶ Χαερκλεῖ "Η-
 ραῖ", καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀλιάρτος, πόλις ποτὲ διάσημος, λέ-
 γεται κοινῶς Παλαιοπαναγία, ἢ Τριδοῦνι, πλησίον τῆς
 ὁποίας εἶναι ἡ Κισσῶσα Κρήνη, ἐνθα μυθολογεῖται τὰς
 Τιθύνας νήπιον ἐκ τῆς λαχέας ἀπολῆσαι τὸν Διόνυσον.
 καὶ γὰρ οἶνωπὸν ἐπιτίλβει τὸ χρῶμα, καὶ διαυγές, καὶ πιεῖν
 ἠδιστον. ἀπέχει τὸ Τιλφῶσιον ὄρος τῆς Ἀλιάρτε σαδίας
 πεντήκοντα, ἐστὶ δὲ ἐν τῇ Ἀλιάρτιδι καὶ Ποταμὸς Λόφιος
 καλούμενος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ καταβαίνει εἰς
 τὸ Καναβάρι, καὶ πολὺ σμακρῶν τῶν Θεσπιῶν. Θεσπειαί,
 κοινῶς Κακόσι, πόλις ποτὲ μεγάλη, ὑπὸ τὸν Ἐλικῶνα
 τὸ ὄρος, τῆς ὁποίας Ἐπίκειον ἦτον ἡ Κρόβσις, ὠνομά-
 θη ὑπὸ Θεσπειᾶς τῆς Θυγατρὸς τῆ Ἀσωπῆ, εἶχε ποτὲ
 ἄρνον Ἐπισκόπου, πρῶτον μὲν ὑπὸ τὸν Ἀθηναῖον Μη-
 τροπολίτην, ὑστερον δὲ ὑπὸ τὸν Θεσπιῶν, ἀφιερωμένη εἰς
 τὰς Μῆσας, ἀφ' ἧς Θεσπιαῖδες ἐκλήθησαν. εἰς τὰς Θεσ-
 πιεῖς ἐχάεισεν ὁ Πραξιτέλης τὸ διάσημον Γλυκερίον, ἦτοι
 τὴν Περὶ τῶν Θεσπιῶν, τὴν εἰς τὸν Πύρακα τῆ Ἐ-
 ρωτος. Θαυμάσια φαίνονται τὰ Τείχη αὐτῆς, καὶ τὰ
 περὶ αὐτῆν λελατομημένα Μνήματα. δικαίως ἄρα λέγει ὁ
 Πausanias ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς: "Ἕλληνας εἰσὶ δεινοὶ
 τὰ ὑπερέξαι ἐν θαύματι τίθεσθαι μείζονα, ἢ τὰ οἰ-
 κεία". ἀπέχει τῆς Θεσπιῶν πρὸς μεσημβρίαν σχεδὸν 40. μί-
 λια. εἰς αὐτὴν ἦτον καὶ ἡ Βρύσις, ἡ ὁποία ἐφανέρωνεν εἰς
 τὰς Γνωμικὰς τὰς συλλήψεις, καὶ τὸν Πλίνιον βιβλ. ΔΑ'.
 κεφ. β'. εὐρον Ἐπιγραφὰς ἐν αὐτῇ "..... ον Δακικὸν
 Παρθικὸν Ὑπατον τὸ β'. Μ'. Οὐλπίος Βράχας Ἐπιθα-
 νιαδὸς Φίλοκαῖσαρ, καὶ οἱ Υἱοὶ αὐτῆ Οὐλπίος Δημωδέ-
 νης, Οὐλπίος Κράτων, καὶ αἱ θυγατέρες Οὐλπία Εὐπο-
 εία, Οὐλπία Βροχίλλια ἐκ τῆς ἰδίας" ἐν τινι Λίθῳ ἐ-
 πέρω "Λαδάμας". καὶ τὰ ἐξῆς. Πόρραι τῆς Θεσπιῶν 5.
 Μίλια κατὰ τὸν Ἐλικῶνα, ἦτον ἡ Ἀσκηρὶ ἐπὶ Τόπῳ ὑ-
 ψηλῆ καὶ σκληρῆ, ἡ Πατεῖς τῆ Ἠσιόδα, τῆ εἰπόντος περὶ
 αὐ-

αὐτῶν "Ἀσκηρὶ χεῖμα κακὴ, θέρους ἀργαλήν, καὶ ποτὲ ἐ-
 ῖθλί". ἐκτίθη αὐτὴ ὑπὸ Ἐφιάλτου καὶ Ὄπτε. Πλα-
 ταιαί, κοινῶς Κόκλα, πόλις ποτὲ διάσημος, μεθ' ἄρνον
 Ἐπισκόπου, ὡς περὶ καὶ αἱ Θεσπειαί, κειμένη ὑπὸ τῆς Κι-
 θαιρῶνι τῆ Ὄρει, παρά τῶν δημοσίων ὁδῶν, πλησίον τῆ
 Ἀσωπῆ Ποταμοῦ, κληθεῖσα ὑπὸ Πλαταιᾶς τῆς θυγα-
 τρὸς τῆ Ἀσωπῆ Βασιλέως, ἀφ' ἧς παρανομάθη καὶ ὁ πορὸς
 αὐτῆ Ποταμὸς, ἢ ἀπὸ τῆς Πλάτης, ὁ σημαίνει τὴν κάπην,
 ἢ διὰ τὸ ἔχειν τάφους, καὶ τρόπαια ἀνδρῶν ἀγαθῶν, τῆ
 τῶν Ἑλλᾶδα ἐλθούθερωσαίων, οἱ ὁποῖοι τάφοι μέλει τῆς
 σήμερον σώζονται. Περὶ αὐτῶν τῶν πόλιν νικηθεῖς Μαρ-
 δόνιος ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆ Περσικῆ στρατομάτου τῆς τελευ-
 κόντα μυριάδων (α), ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων ἐχόντων Ἡγεμό-
 να τὸν Πausanias (β) ἠφανίσθη σιωπῆ τῆς κρείττονι μέ-
 ρει τῆ στρατομάτου. διὰ τῶν ὁποῖαν νίκῃ οἱ Ἕλληνες ἰ-
 δρύσαντο ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει, ἱερὸν τῆ Ἐλθούθερα Διὸς,
 τὸς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας, δημοσίᾳ θάψαντες, καὶ
 ἀγῶνα γυμνικὸν σεφανίτῳ τελέσαντες, τὰ ἐλθούθερα ἀ-
 πέδειξαν. Ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει ἦτον καὶ ἄγαλμα τῆς Ἡ-
 ρας καθεζομένης ἐπὶ ἄρνον, ἔργον τῆ Καλλιμάχε, πλη-
 σίον ταύτης ὀλίγον ἐκτραπέυσιν εἰς τὰ δεξιά τῆς ἀείθερας,
 ἐν τῆς Κιθαιρῶνι εἶναι τὰ Ἐρεπεία Ὄσιων, καὶ Ἐρεπῶν
 Πόλεων ποτὲ ὁμορος μετὰ τὰς Πλαταιαῖς ἦτον καὶ ἡ κα-
 λυμένη πόλις Ἐλθούθερα, ἡ ὁποία ἴσως νῦν εἶναι τὸ Πέ-
 τρογεράκι. εἰς ἐκεῖνας, ὅπῃ πηγύσιν ἐκ Πλαταιῶν εἰς
 Θήβας, μετὰ τῶν Περύου τὸν Ποταμὸν, ἡ Χείμαρρον, πρὸ
 τῆς ἡ ἀπεράσσει τὸν Ἀσωπὸν ποτ., παρ' αὐτὸ τὸ Ρεῦμα
 κάτω ὅσον σαδίας 40., εἶναι τὰ ἴχνη τῆ Σκῶλας, πόλεως πο-
 τέ. Σκῶλος ὁμοίως λέγεται καὶ τὸ ἐκεῖ ὄρος. πλησίον τῆ
 Σκῶ-

(α) Ὁ εἰς 300, 000, καὶ τὸν Ἡρόδοτον, κατὰ δὲ τὸν Σικελ.
 Διόδωρον 500, 000, περὶ τὸ 479. ἴσως ἀπὸ Χερσῆ.

(β) Καὶ τὸν Ἀεγείδην.

Σπώλις ἦσαν ὁ Ἐπεινός, πόλις ποτὲ. Θῆβαι Βοιωτῖαι, κοινῶς Θῆβαι, ἢ Μητρόπολις τῆς Βοιωτίας, παλαιός τις πόλις καὶ ἀκρῆς, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Μητροπόλιν, κειμένη πρὸς τὸν ποτὲ Ἰσμηνὸν Ποταμὸν, ὃν καὶ Λάδωνα ἐκάλεον. ἢ Ἀκρόπολις ταύτης Κασμεία ἀνομαζέτο, κτισθεῖσα ὑπὸ τῷ Κάδμῳ, αὐτὸς δὲ Θῆβαι τὸ πρῶτον ἀπέχιστο ἦσαν, ὑπερον κτισθεῖσαι καὶ αὐταὶ Θῆβαι ἀνομαζήσαν, ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίωνος τῶν Λυραδῶν, διὰ τὴν συγγένειαν τῆς Θήβης τῆς Θυγατρὸς τῆ Προμηθεύς, ἀπέχει τῶν Ἀθηναίων 50. μίλια. 30. τῆς Εὐρείας, καὶ 40. τῆς Λεβαδίας. ἐνομίζετο αὐτὴ ἢ πόλις ὑφ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ, διὰ τὴν δυνάμιν, καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων. ἠνθισαν ἐξ αὐτῆς ἄνδρες ἐπισημότατοι εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ μάθησιν, ὁ Λίνος, ὁ Πίνδαρος, ὁ Κέβης, ὁ Ἐπαμινώνδας, ὁ Πελοπίδας, καὶ ἄλλοι τόσοι καὶ πύσοι. αὐτὰς τὰς Θήβας ἠδάφισαν ὁ Μακεδῶν Ἀλέξανδρος (α) αὐλῆντος τῆ Ἰσμινίης, καὶ πάλιν τὰς ἀνέκτισε χάριν τῆς Θηβαίου Ἀθλητῆ, ἢ καὶ μετὰ εἰκοσι ἐπι τὰς ἀνέκτισεν ὁ Κάσσανδρος μάλιστα διὰ τὴν ἔχθραν, ἣν εἶχε πρὸς Ἀλέξανδρον. περὶ αὐτῶν τῶν πόλιν εἶναι Πηγὰς πολυθρύλητοι, οἷον ἢ Ἀγαπίπην, ἢ Ἴπποκρήνη, τὰς ὁποίας μυθολογοῦσι καὶ εὔρον ὁ Κάδμος διὰ τὸ ὄνυχος τῆ πτερωτῆ Ἴππυ, ἢ Ἀρέθουσα, ἢ Δίρκη, ἀφ' ἧς ὁ Πίνδαρος Διρκῆος προσωνομάθη, καὶ ἄλλαι. καλενται αὐταὶ αἱ Θῆβαι Ἐπτάπυλοι, ὡσαν ὅπως τὸ πάλαι εἶχασιν ἑπτὰ Πύλας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἦσαν ταῦτα. Ἡλεκτεῖς Πύλη, κληθεῖσα ἀπὸ Ἡλέκτρας τῆς Ἀδελφῆς τῆς Κάδμου, δι' αὐτῆς ὁδὸν εἰς τὰς Πλαταιάς. Προίτις, ὀνομαθεῖσα ἀπὸ Προίτη ἄνδρος ἐπιχωρεῖ, δι' ἧς εἰς τὴν Χαλκίδα, καὶ Τόρμισσον ἐφέροντο, Νηίτις, λαβῆσα τὴν κλησιν ἀπὸ τῆς Νήτις, τὴν ὁποίαν χορδῶν εἰς αὐτῶν τὴν Πύλῳ εὔρον ὁ Ἀμφίων, δι' αὐτῆς ἀπήρχοντο

ἐπὶ τὴν Οὐγκαῖδα πόλιν, παρ' ἧς καὶ Ὀγκαῖς ἐλέγετο. Ἰλίση, μετὰ τὸν ποταμὸν πρὸς αὐτῇ Γερὸν τῆ Ἰλίσου Διὸς, ἢ ἄγρσα ἐπὶ τὰς Ποτνιας. Κρηνίς, ἢ ἐπὶ τὰς Θεραινας φέρσα. Ὀλυγία, ἢ τις καὶ Ἀρταιολάτη, δι' ἧς ἐγένετο ἢ οἰδιποδικὴ ὁδός. καὶ ἢ Ὀμοκωίδης, κληθεῖσα ἀπὸ Ὀμοκωίδος τῆς Θυγατρὸς τῆς Νιόβης. αὐτὴ ἦτον ἢ ἐπὶ τὸν Ἰσμηνὸν ἄγρσα. ἀνωτέρω τῆ Ἰσμηνῆ εἶναι ἢ Κρήνη τῆ Ἀρρεως. Μυθολογοῦσι ὅτι ὁ Ἀμφίων ἐκτίσεν τὰ Τείχη τῶν Θηβῶν, διὰ τὴν λαλήματος τῆς Κισθάρης, ἐμφαίνοντες, ὅτι ἐσάθη ἑξάρετος εἰς τὴν Μεσσηνίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀρρογίαν, τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθη ἀπὸ τῶν Λυδῶν, ποροθεῖσας εἰς τὰς τέσσαρας ἀνωτέρας χορδὰς, ἄλλιας τρεῖς ὑπερθεῖσας παρ' αὐτῆ. Ἐθυσίαζον οἱ Θηβαῖοι ταύρας τῆς Πολίως Ἀπόλλωνι. καλεσθῆν οἱ Ποιηταὶ τὴν Θηβαῖδα, καὶ Ὀλυγίαν. καὶ τὰ ἐξῆς. Πάρρω τῆς Θηβῶν δέκα σταδίους, εἶναι τὰ Ἐρείπια τῆς Ποτνιαίας τῆς ποτῆ πόλεως. Μετὰ τὴν διάβασιν τῆ Ἀσωπῆ Ποταμῆ, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγρσαν ἐκ Θηβῶν ἐπὶ τὴν Χαλκίδα, εἶναι Χωρίον Τόρμισσος καλεσμένον, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ἀεισέρα μέρη ἑπτὰ σταδία παρεμωρὸς εἶναι τὰ Ἐρείπια τῆς Γλισαῦτος ποτῆ πόλεως. ὑπὲρ Γλισαῦτος εἶναι τὸ ὄρος Ὑπατος ὀνομαζόμενον, καὶ Χείμαρρος ὁ Θερμόδων. Μετὰ τὴν Τόρμισσον ἐπορεύσας κατὰ τὴν Λεωφόρον τὴν ἄγρσαν εἰς Χαλκίδα, εἶναι τὰ Ἐρείπια τῆς πόλεως, ἢ τις Ἄρμα ἐκαλεῖτο. μετὰ ταῦτα ἦτον ἢ Μυκαλησός, καὶ μετὰ ταῦτα ἢ Αὐλῆς, περὶ ἧς ἐρέθη ἀνωτέρω. Τανάρα, ἢ τις καὶ Ποιμωδεῖα ἐλέγετο, καὶ Γραῖα, καὶ πέρα Τανάρα, κληθεῖσα ἀπὸ Τανάρας τῆς Γυναικὸς τῆ Ποιμῶνδος τῆς οἰκιστῆς τῆς πόλεως, καὶ Θυγατρὸς τῆ Αἰόλου, πόλις ποτὲ παλαιός τις, μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μητροπόλιν, ἀπέχεσθαι τῶν μὲν Πλαταιῶν σταδίους 200., τῶν δὲ Ὀρωπῆ 130. κατὰ τὸν Πausανίαν, καὶ 150. τῶν Θηβῶν. εἰς αὐτῶν ἔχοντων πρὸ βόας ἄριστοι. πλησίον ταύτης εἶναι τὸ Κηρύκιον ὄρος,

(α) Καθ' ὃν καιρὸν ἠειμῶντο ἐν κητῇ, 50,000 ἰγκήπικοι.

εἰς τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ὁ Ἑρμῆς. Ἐκ τῆ ἀνωτέρω ρηθείας
 Ἀχραιφνίς, ὅπερ καὶ Ἀκείφεια ἐλέγετο, ἐπὶ Κωπαΐδα,
 τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Πεδίον, Ἀθαμαντίον καλεῖται, ὑπὸ τῆ ἐν
 αὐτῷ οἰκίσαντος Ἀθάμαντος. Κῶπαι πόλις ποτε, πλη-
 σίον τῆς Κηφισίδος λίμνης, ἢ ὁποῖα ἀπ' αὐτῆς καὶ Κωπαῖς
 ὠνομάθη, λέγεται πῶρα κοινῶς ἢ λίμνη τῆς Γωπόλιας.
 ἢ περίμετρος ταύτης τῆς λίμνης ἐμετρεῖτο ποτε σαδίς 380.
 ἐν ἀεὶσερῷ τῷ Κωπῶν παρήμερος σαδίς 12, ἦσαν οἱ
 Ὀλμωνες πόλις. πόρρω τῶν σαδίς ἑπτὰ ἦτον ὁ Ἰη-
 τος πόλις. τῆ δὲ Ἰήττε σαδίς 20. ἀπέχουσιν οἱ Κύρ-
 τωνες, Πόλισμα ἐπὶ Ὀρεσ ὑψηλῆ. ἐκ δὲ τῆς Κιρτώνων
 μετὰ τῷ διάβασιν τῆ Ὀρεσ, ἦτον ἢ Κορσεῖα Πόλισμα,
 καὶ εἰς τὸ χθαμαλὸν μέρος τρέχει Ποταμὸς Πλατάνιος λε-
 γόμενος, ὅς τις εἰσέρχεται εἰς τῷ θάλασσαν. Ὀγχισός,
 Τέγυρα, Λεῦκτρα, ὅπερ νικήσαντες οἱ Θηβαῖοι τῆς Λα-
 κεδαιμονίης κατέσφαξαν αὐτῆς (α), καὶ ἄλλα Πολίσματα,
 καὶ Κῶμαι ὀνομασάι. Τελούταιον ἴσθον, ὅτι ἀναμεταξὺ τῆ
 Ράδα, τῆ Προσκυῶ, καὶ τῆ Λακίσι Χωρίων τῆ Ταλαν-
 τίς, εἶναι Μετόχι τῆ Ἁγίε Γεωργίε τῆ ἐν Μαλεασίνας,
 Ἁγιος Ἀθανάσιος εἰς τῆ Βενδρα ἐπονομαζόμενον, ὅπερ
 ποπάλαι ἦτον Τέμενος τῆ Ἀσκληπιε Σωτήρος, καθὼς ἐκ
 τῶν ἐκεῖσε ἀεισκομιῶν ἐπιγραφῶν δηλεῖται. οἶον ἢ ἐν τῷ
 πλησίον Ναῶ τῆ Ἁγίε Νικολάου, Ἁγαθῆ τύχη. Ἐ-
 δοξὸν τῇ ἱερῇ γερυσίᾳ τῆ σωτήρος Ἀσκληπιε ἐν κοινῷ
 σήλῳ ἀναγραφῆναι, ἐν ἢ σήλῳ εἶναι τὰ ὑπογεγραμμένα.
 ἀντὶ πολλῶν καὶ μεγάλων, ὧν ἀεργετήθη παρὰ τῆ θεῆ ὁ
 μνήμης ἀείσης Ἰέλιος Ἀεισέας. ἐχαρίσατο διὰ τῆ θεῆ

ἢ τῇ

(α) Αὕτη ἢ περιφημὴ μάχη ἐγένετο περὶ τὸ 371. ἔπος ἐπὶ Χελ-
 σῆ, ὅπερ ἐσφυρήθη τῷ Θηβαίων ὁ Ἐπαμινώνδας ἔ Πελοπίδας οἱ ἐν-
 δοξότατοι ὅλον τὸ στρατόμα τῷ Θηβαίων σωίσαντο πῶτα ἀπὸ 400
 ἰππέας, ἔ 600. πεζῆς, τῷ δὲ Λακεδαιμονίων ἀπὸ 1600. ἰππέας, ἔ
 24,000. πεζῆς.

ἢ τῇ γερυσίᾳ χρωίδιον συφλ. . . . . εἰον πατι πλεισιογεί-
 ἢ τῶνες ὑπὸ μὲν Ἡῆς Ἀυειθάλαμος, καὶ πρὸς νότον Καλ-
 ἢ λίσης κληρονόμων, ὑπὸ δὲ Ἀκρτε αὐρ. . . . . Θεόδωρος.
 ἢ ἀπὸ Δύσεως οἱ ἀρέσκοντες Ὀλμωνίε κληρονόμοι. ἀπὸ
 ἢ δὲ Μεσημβείας συμ. . . . . ερρα οκίος καὶ οἱ Νικοςράπυ
 ἢ κληρονόμοι ἐπὶ τι. . . . . φυτόση τῆς γερυσίᾳ τῆς καὶ
 ἢ ἀχε. . . . . αἰώνιον ἀναφέροντο. ὁμοίως ἐδοξεν κατὰ
 ἢ τῷ αὐτῷ. καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἄλλαι πλείσαι, ὡς ἐν ἄλ-
 ἢ λοις ἐκδέσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Περί τῆς Μεγαρείδος.

1. Διὰδέχεται τῷ Βοιωτίᾳ ἢ Μεγαρεῖς, μικρὰ Χώ-
 ρα τῆς Ἑλλάδος, ἀπτομὴν τῆ Ἰθμῆ, καὶ τῆ Σαρανικῆ
 Κόλπε· ἔχουσα ὑπὸ Δυσμῶν καὶ τῆ Βορέως τῷ Βοιω-
 τίας· ἀπ' Ἀνατολῶν τῷ Ἀττικῷ, καὶ ἀπὸ Μεσημβείας
 τῷ Πελοπόννησον· ἐκλήθη Μεγαρεῖς ἀπὸ Μεγάρων τῆς
 Μητροπόλεως αὐτῆς. αὐτὰ δὲ τὰ Μέγαρα ὠνομάθησαν
 ἐξ αἰτίας τοιαύτης: Καθ' ὃν χρόνον ἐβασίλευον ὁ Κάρης
 ὁ Υἱὸς τῆ Φορονέως τῶτον τὸν τόπον, τότε πρῶτον ἐπίδου-
 σαν αὐτὰ εἰς τιμῷ τῆς Δήμητρος, ἀφιερῶσάντα αὐτῇ
 ὠνομάθησαν Μέγαρα κατ' ἐξοχῷ, ὡσαν ὅπερ οἱ παλ
 Ἑλλῶες Μέγαρα ἐκάλεον τῆς Ναῆς καὶ τὰ Ἱερά τῆ Θεα
 καὶ τὰ ὑπερῶα οἰκήματα· τῶν ὅμως αὐτῆ ἢ πόλις, ἢ
 τῆς τὸ πάλαι εἶχε καὶ Θρόνον Ἐπισκόπε ὑπὸ τὸν Ἀθη-
 νῶν Μητροπολίτῳ, κατέλυθον εἰς Κώριν, φυλάττασα
 μόνον τὸ πρῶτον ὄνομα. ἐξ αὐτῆς κώθησαν εὐδοξοὶ Ἀν-
 δρες, ὁ Θεόγνις, ὁ Εὐκλείδης, ὁ Στίλπνων, καὶ ἀπ' αὐ-
 τῆς ἐκλήθησαν οἱ Μεγαρεῖς Φιλόσοφοι. οἱ Μεγαρεῖς ἢ
 σαν πόσον δόσμοι εἰς τὸν γέλωτα, ὡσεὶ καὶ παροιμία ἀπ'
 αὐτῶ ἐρρέθη, ἐπὶ τῆ ἀμέτρως γελῶντων. Μεγαρεῖος
 γέλωτος. ὁμοίως καὶ ἄλλαι οἶον: Μεγαρεῖκα δάκρυα.
 ἐπὶ

ἐπὶ τῶν προσηγοριῶν. " καὶ Μεγαρικὴ τέχνη " ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ " Μεγαρέων ἀξιοὶ μερίδος " ἀπὸ τοῦ ἄτιμοι· αὐτῶν δὲ αἱ Πόρραι, Μεγαρικαὶ Σφίγγες καλοῦνται. Οἱ Μεγαρεῖς πρῶτον ὑπετάσσοντο εἰς τὰς Ἀθηναίους, καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐβασίλευεν ὁ Κόδρος τῶν Ἀθηναίων, οἱ Πελοποννήσιοι ἤγειραν πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθηναίων (τὸν ὁποῖον Δωρικὸν καλεῖσι) καὶ μινδὸν ἄλλο πράξαντες, ὅτι μὴ λαβόντες τὰ Μέγαρα, ἀφίσταντο τὰς Κορινθίους, καὶ ἄλλους νὰ κατοικήσιν εἰς αὐτὰ· ἐκ τῶν ὁποίων εἰς τὸ ἐξῆς αὐτοὶ οἱ Μεγαρεῖς μετέβαλον τὰ πρότερα ἤθη αὐτῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν τὰς διάλεκτον, καὶ ἔγινον Δωρικοί. Εἰς τὴν πόλιν τῶν Μεγάρων κατοικήσασεν ὁ Θεαγυῆνης Πηγυῶν ἀξιόλογον, διὰ τε τὸ μέγεθος, τὸν καλλωπισμὸν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν σιτῶν· ἐκ τῆς ὁποίας ἔτρεχε τὸ ὕδωρ τῶν Σουφιδῶν Νυμφῶν, τὰς ὁποίας οἱ Μεγαρεῖς ἀπόχθονας ἐβούλοντο εἶναι ἕξ ἂν μιᾶ συμμιχθεῖς ὁ ἀσελγῆς Ζεὺς, ἐγέννησε τὸν Μέγαρον, ὅστις φυγὼν τὸν κατακλισμὸν, τὸν ἐπὶ τῷ Δωδικαλίῳ, καὶ πολυμβήσας, ἔφθασε μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς Γερανίας Ὄρους, κληθεὶς ἕτως ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν Γερανῶν, τὰς ὁποίας πολυμβῶν ἠκολάθει· εἰς τὰ Μέγαρα ἦτον καὶ ἡ ἑστία τῶν Θεῶν, πλησίον τῆς ὁποίας ἔκειτο ὁ λίθος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἀπόλλων ἔθεσε τὴν κινθάραν, ὅταν ἐβοήθησε τοῦ Ἀλκαιοῦ κτίζοντος τὰ τεῖχη. Ἔτος ὁ λίθος πληττόμενος δι' ἑτέρου σμικροτέρου λίθου, ἀπέτελει ἤχον παρόμοιον πρὸς τῆς κινθάρης ἤχον. πρὸς τὰ Μέγαρα ἦσαν Ναὸς τῆς μελιφόρου Δήμητρος, ἡ Παλαῖστρα τῆς Κερκύανος, ὁ Βωμὸς τοῦ Ἀχελώου· καὶ τὰ ἐξῆς εἰς αὐτὰ εὖρον ἐπιγραφὰς τοιαύτας.

" Σαβελίναν βασίλισσαν σεβαστῶν νῦν Δῆμητρα, Αὐτοκράτορος Ἀδελιανῆς γυναῖκα Πάμφιλος... ὑπὸ τῶν ἐπιμέλειαν Ἰελίε Κανδίτε τῆς κρατίσε Ἀνθυπάτου στρατηγῆτος Αἰχίανος τῆς Δημοκρατίας. (Ἑτέρα.) ἡ Βασιλὴ καὶ ὁ Δῆμος Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικόν Ὑπατον ἐπὶ ἀερό-

γασίαις καὶ ἀνοίᾳ τῆς πρὸς τὴν Πόλιν". Ἑτέρα εἰς τὴν εἰσοδὸν τινὲς ποτε Ναῦ.

" Ολύμπια ἐν Πείρῃ
 " Πύθια ἐν Διελφοῖς β'
 " Νέμεια ἐν Ἀργεῖ γ'
 " Ἰσθμια β'
 " Παναθηναῖα ἐν Ἀθῶναις
 " Ολύμπια ἐν Ἀθῶναις
 " Παναθηναῖα ἐν Ἀθῶναις
 " Ἐλδσεῖνα ἐν Ἀθῶναις γ'
 " Ἡράκλεια ἐν Θήβαις
 " Τροφώνια ἐν Λεβαδείᾳ β'
 " Ἐλδθέεια ἐν Πλαταιαῖς
 " Τὴν εἰς Ἀργεῖ Ἀσπίδα.

Ἐν τῷ ἀντικρῷ ἑτέρῳ λίθῳ.

" Πύθια ἐν Μειλήτῳ
 " Πύθια ἐν Μαγνησίᾳ
 " Κοινὰ Ἀσίας ἐν Φιλαδαλφείᾳ
 " Ἀκτια ἐν Νηποπόλει β'
 " Πύθια ἐν Σίδῃ β'
 " Πύθια ἐν Πέρῃ δ'
 " Πύθια ἐν Θεσσαλονίκῃ
 " Ἀσκληπίδεια ἐν Ἐπίδαυρῳ
 " Καπεπόλια ἐν Ρώμῃ
 " Ἀθῶν Προμάχε ἐν Ρώμῃ δ'
 " Εὐσέβεια ἐν Ποτιόλοις
 " Σεβαστὰ ἐν Νεαπόλει.

Τὸ Ἐπίνειον ποτὲ ταύτης τῆς Πόλεως, καὶ ὁ Λιμὴν, Νισσαία ἐκαλεῖτο, ἔχων Φρούριον ἰσχυρὸν παρὰ πόρρω τῶν Μεγάρων σταδίους 18., ἀντικρῶ τῆς Μεγαίης Νήσου κερδὸν κείμενον. Πλησίον τῆς Ἰσθμῆς ἦτον Ἀρχαῖα, πολέ-
 χνη

χρη παραθαλασσία· εἶτα τὸ Ὀχύρωμα τῶ Πανδίωνος· καὶ μετὰ τὸτο, Σίδος, πολίχνη, ἢ καὶ Κώμη παραθαλασσία· μεταξύ τῶν Μεγάρων, καὶ τῶ Ἰθμοῦ, ἢ πολὺ μακρὰν ταύτης, ἀρχονται αἱ Σκειρωνίδες Πέτραι, αἱ ὁποῖαι (καθὼς μυθολογοῦσιν) εἶναι τὰ ὅσα τῶ Σκειρώνος Ληστῆ ἀώθου δὲ τῆς Σίδος, κεῖται τὸ Γεραῖον Ὄρος, ἀφ' οὗ ἤλετο ἢ Ἰνώ, φύγεται τὸν Ἀθάμαντα· ἕτος δ' ὁ τύπος λίαν ὠχύρωτο ποτὲ ὑπὸ τῶν Ἀθωαίων, ἐναντίον τῶν Κορινθίων· ὁ δὲ Σκειρών τὸ Ὄρος κεῖται καὶ τῶ Βοιωτῖαν, ὁμοίως καὶ τὸ Ἀκαύθιον· εἰς τὰ ὁποῖα Ὄρη τίθεται ἢ Εἰδυλία, Πολίχνη ποτὲ. Κατὰ τὰς Σκειρωνίδας πέτρας, ἢ πολὺ μακρὰν τῆς Νισαίας, εἶναι ἢ Μινωία Ἀκρὰ, περὶ τῶ ὁποῖαν ἐπολέμησαν ὁ Θησεύς μὲ τὸν Σκειρώνα τὸν Ληστῆ, καὶ μὲ τὸν Πιτυοκάμπην, οἱ τινες ἐληίζον ταύτην τῶ ὄρεινῳ, τὸ πλεῖον μέρος τῆς Μεγαρείδος ἐπέχεσσι τὰ καλέμενα Ὄρη Ὀνεα, τὰ ὁποῖα εἶναι Ῥάχης τῆς μηκνωμένη μὲν ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων Πετρῶν ἐπὶ τῶ Βοιωτῖαν καὶ τῶν Κιθαιρῶνα, διεύρυσσα δὲ τῶ καὶ Νισσαίων Θάλασσαν, ἀπὸ τῆς καὶ Κελασάν Θάλασσης, Ἀλκυονίδος προσαγορευομένης. τὰ ὄρη τῆς Μεγαρείδος, καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι δύο Ὄρη, Κέρατα καλέμενα, ἐν τῇ Παραλίᾳ τῇ καὶ Σαλαμῖνα θεωρούμενα. Πόλις παραθαλασσία τῆς Μεγαρείδος ἦτον τὸ πάλαι διάσημος αἱ Πηγαί, μὲ Ὄρονον Ἐπισκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθωῶν Μητροπολίτῳ, κειμένη καὶ τῶν Ἰθμῶν εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῶ Κορινθικῆς Κόλπου· ἢ ὁποῖα ταυτῶ εἶναι Ἐρίπειον, καὶ καλεῖται Λιβαδόσανι, ἀπέχεσα τῶν Μεγάρων πρὸς δυσμὰς 25. μίλια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς Ἀττικῆς.

1. Ἐπιταί μετὰ τῶ Μεγαρίδα ἢ Ἀττικῆ (οἷον εἶπειν Ἀττικῆ, τροπή τῆ κ, εἰς τ.) τῶ ὀνομασίαν λαβῆσα ἢ ἀπὸ

ἀπὸ τῆς Ἀκτῆς, ὡσαύτῃ τὸ πλεῖον μέρος ταύτης ἐκέρθει πρὸς τῶ Θάλασσαν, ἢ ἀπὸ τῶ Ἀκτῆος τῶ Βασιλέως αὐτῆς· ἐκαλεῖτο προσέτι Ἀκτῆ, Ἀττικῆ, Μοφοπία, καὶ ἀπὸ Μόφης τῶ Παιδὸς τῆς Μαντῆς τῆς Θυγατρὸς τῶ Τειρεσίης, ἀλλ' ἀπ' ἄλλης τινός. Κεκροπία, ἀπὸ Κεκροπος, ὅς τις ἐλθὼν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ βασιλεύσας ἐν αὐτῇ, σωφρόνισε τὰς Ἀθώνας· ἐκαλεῖτο δ' οὗτος διμορφος, καὶ διφυής, ἢ ὅτι εἶχε μέγεθος δύο Ἀνδρῶν, ἢ ὅτι ἤξευρε δύο διαλέκτας, τῶ Αἰγυπτίαν, καὶ τῶ Ἑλληνίδα. ἀφίγομεν τὰς ληραυτίας, ὅτι εἶχε τὰ μὲν αὐτῶ Ἀνδρώπη, τὰ δὲ κάτω δράκοντος. ἐσάθη ἕτος βασιλεύσας ἀγαθός, ὑποβαλὼν τῶ θηριώδιαν τῶν Ἑθνῶν, καὶ διδάξας αὐτὰ εἶναι μίαν σύμπνοιαν, καὶ γινώσκειν Ἡγεμόνα καὶ Βασιλέα αὐτὸν μόνον, καὶ ἄλλα παραπλήσια· πρὸς ταῦτοις ἐθέασισεν, ὅτι οἱ παῖδες αὐτῶν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ εἶναι μονοφυεῖς, ὡς τὸ πρότερον, ἀλλὰ διφυεῖς· τῆςτι νὰ γνωρίζωσι καὶ Πατέρα, καὶ Μητέρα, καὶ ὄχι μόνον Μητέρα διότι, τὸ πρότερον δὲν ἐσμίγαντο καὶ συζυγίαν, ἀλλὰ δίκην ἀλόγων ζώων· ὅθεν καὶ αὐτὸς διφυής ἐκλήθη· καλεῖται προσέτι Ὠγγυία, Ἰωνία, καὶ τὰ ἐξῆς· κεῖται μεταξύ τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ Νοτίας Γωνίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκτεινομένη μέχρι τῶ Συνίης Ἀκρωτείης, τῶ Νοτιωτάτα πάντων τῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος. Ἐσάθη ταπάλαι λαμπροτάτη Ἐπαρχία, καὶ διάσημος εἰς ὅλον τὸν Κόσμον· τῆς ὁποῖας οἱ Ἑντόπιοι κατ' ἐξοχίαν ἐκαλεῖντα Γηγονεῖς, καὶ Αὐτόχθονες, κληθεῖτες ἀπὸ Ἐειχθονίης, τῶ γεννηθέντος κατὰ τὸτον τὸν τρόπον. Ἰδὼν ὁ Ἡφαιστος τῶ Ἀθηναῶν ἀπελθῆσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὴν τῆς κατασκευάσθη ὄπλα, ἠράθη αὐτῆς, καὶ φθάσας ταύτην φέγγεταν ἀπ' αὐτῆς, ἐπεθύμει σωσσιαθῆναι ταύτην, καὶ βιαζόμενος αὐτήν, ἢ Ἀθωῶν ἀντέπιπεν εἰς αὐτὸν· ὅθεν περὶ τῆς αὐτῆς αὐτὸς ἀπεσπέρμησεν. ἢ δὲ μισαχθεῖσα, ἐρείω εἰς γλῶ τῶν γόνων ἀπέρριψεν. ἐκ τῶ ὁποῖου ἀπέδωθη ὁ Ἐειχθόνιος, καὶ

κλιθεῖς ὑπὸ τῶν ἑλίων, καὶ τῆς χθονός, καὶ ἀπ' αὐτῶν αἱ ἀνδραποιοὶ γηγορεῖς, καὶ αὐτοχθονες· γνωστὸν σημεῖον ταῦτα φέροντες ἐν ταῖς θειξίν αὐτῶν Κικὰδα ἀπυρτημένω· καὶ τὰ ἔξῃς.

2. Ὄρη ὀνομασὰ τῆς Ἀττικῆς πρῶτε εἶναι· ὁ Ὑμηττός, δηλαδή, τὸ διασημότερον τῶν ἄλλων, ὅπερ καὶ Κεχροπίον ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ κοινῶς Τιλεβένι, περιφημον διὰ τὰ καλλίστα μέλιτος, καὶ ἀχρῖστα πρὸς ἰατρείαν, Ὑμηττίαν καλεσμένη· ἐπ' αὐτῷ εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος ἦσαν ποτὲ Ἰέρα τῆ Διός, καὶ τῆ Ἀπόλλωνος· ὅθεν καὶ Ὑμηττεῖοι λέγονται πλησίον τήτου τῶ ὄρους ἦτον καὶ ἡ Ἑλλήκη Πολίχνη· ὁ Πάρνης, ὅπερ καὶ Παρνεῖθι ὑπὸ τῶν Ἀθιναίων λέγεται, καὶ κοινῶς Πεντέλη· εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος ἦσαν τοπάλαι λιθοτομίαι ἀξιόλογοι, καὶ ἀμπελώνες ὁμοίως καὶ τὸ Ἰερόν τῆς Ἀθινας, νῦν δὲ τῆς Θεοτόκης· Βελησιός, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Ὀζειάς· Λυκαβηττός, ὄρος ὑψηλόν, πλησιόχωρον μὲ τὸν Ὑμηττόν, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ἐλαιοφόρον· καὶ Κορυδαλός, τὸ ὁποῖον κεῖται μεταξύ τῆς Ἐλδυσίνου, καὶ τῆς Πειραιᾶ· ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὄρων ἐκλήθη καὶ ὁ Δῆμος Κορυδαλεῖς· Ποταμοὶ δὲ ὀνομαστοὶ μετρῶνται οὗτοι, ὁ Εἰλιασός, ὅστις ποτὲ ἦτον περαιοτέρας, νῦν δὲ Χειμάρρας μόνον, κοινῶς καλεσμένος Καλλιρρόη· εἰσέρχεται εἰς τὴν Θάλασσαν μεταξύ τῶν Διμεσίων τῆς Πειραιᾶ, καὶ τῆς Μυνηχίης· ὁ Κηφισός, καὶ ὁ Ἡεϊδανός· μεταξύ τῶν τῶν ποταμῶν καὶ τῶν Ποταμῶν τῆς Ἐλδυσίνου, κατὰ μὲν τὸ Παραθαλάσσιον μέρος, ἦσαν Ἰέρα, Βαμοί, καὶ Τάφοι διαφόρων Θεῶν, καὶ Ἡραίων· εἶσι δὲ Βαμός τῆς Τειπτολέμου, τῆς μελιχίης Διός, τῆς Μυνησιθέου ὁ Τάφος, τῆς Θεοδώρας, καὶ ἄλλα ἀξιόλογα· κατὰ δὲ τὸ Μεσόγειον ἦσαν τῶν Θεοδέκτε τὸ Ὀχύρωμα, καὶ ἄλλα παραπλήσια τρις ἀνωτέρω· περὶ τὴν Ὀχθίω τῆς Εἰλιασῆ ποταμῶν ὀφραιομένη καὶ παίξασα ἡ Ὀείθεια, ἠρπάγη ὑπὸ τῶν Βορέων, καὶ ἠνάθη μὲ αὐτὸν εἰς γάμους κοινωρίαν· ὅθεν καὶ διὰ τὴν συγγένειαν

γένειαν τῶν Ἀθιναίων, ὁ Βορέας ἠφάνισε πολλὰς Τειπτολέους τῶν Βαρβάρων, τῶν κατὰ τῶν Ἀθιναίων ἐλθόντων· καὶ τὰ ἔξῃς.

3. Πόλεις καὶ Κῶμαι ἀξιομνημόνοτοι τῆς Ἀττικῆς ἦσαν, Παραθαλάσσιαι μὲν αὐταί· Ἐλδυσίς, ἢ καὶ Ἐλδυσίον, κοινῶς Ἐλδυσίνα, πόλις ποτὲ, τανῶν δὲ Κῶμη μεταξύ τῆς Νισαίας τῶν Μεγάρων, καὶ τῆς Πειραιᾶ κειμένη, πρὸς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, τὸν ἀπ' αὐτῆς Ἐλδυσίον κληθεῖντα· ἀνομάθη αὕτη Ἐλδυσίον, ἢ ὑπὸ τῶν Ἐλδυσίων Ἔρμῃ, ἢ ὑπὸ τῆς ἐλδύσεως τῆς Δήμητρος τῆς ἐλδύσεως ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλδύσεως τὸν καρπὸν· ἢ καὶ ὅταν ζητήσασθαι θυγάτερα τῆς, κατέλυσον εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἠγέρθη ὕπερον ὁ διαβόητος Ναός τῆς Δήμητρος, ὅπως ἐτελεύτητο μουσικῶς τὰ Ἐλδυσίνα Μυσήεια, μηδενὸς ἔχοντος· αὐταὶ δὲ αἱ τελεταὶ ἦσαν σεβασμιώτεραι, καὶ τιμιώτεραι τῶν ἄλλων εἰς τῆς Ἀθιναίης, αἱ τινὲς συνέτρεχον εἰς αὐτὰς ὁμοθυμαδόν, καὶ ἐτυμῆδιζον καὶ ἀρχόντισσαι γυναῖκες αὐτῶν, ἐκ τῆς Ἀμάξης, ἢ ἐπαρχεῖτο ἐκείνη, νὰ ἐξεδεῖν τὴν ἄλλω μὲ λόγους ὑβριστικὰς, ἀλλ' ἐλδύθεως, χαιρῆτισμοῦ καὶ ἀσειόπιτος εἴνεκα· ἀφ' ὧν ἐκράτησε καὶ παροιμία, ἢ „Ὡς ἐκ Δίφρου λαλεῖ“· περὶ τῶν ἐλδύθεως λαλούντων· οὗτος ὁ Ναός τῆς Δήμητρος, (τῆς ὁποίας τὸ Ἄγαλμα σώζεται μέχρι τῶν νῦν (α), μέγαρον, καὶ σέφανον ἐχηματισμῶν ἔχον, ἀξιόβαρον αὐτῇ.) εἶναι τανῶν Ἐείπειον, ὅπου εὖρον ἐπιγραφὰς ἐν λίθοις τοιαύτας· „Δήμητρι καὶ Κόρη ἡ Ἰέρα Γερυσία Μ· Αὐ· ρήλιον λιθοφόρον πρόσδεκτον Πισοκράτης κεφαλῆθεν“ „πρὸς βλάσαντα ποροῖκα, τιμηθεῖντα δὲ ὑπὸ Θεῶν Κομ·“ „μόδε τῆς Ρωμαίων Πόλει τει· · · · ἀρξάντα τῶν Κηρύ·“ καὶ

(α) Κατὰ συνηθίαν καὶ πῦρο τὸ τίμιον λείψανον τῆς ἀρχαιοπίας, πρὸς τοὺς ἄλλοις, μὲν τὸ ἐπίπρην οἱ Ἄγγλοι περὶ τὸ 1802. σωθέν· εἶναι ἕνα.

Κώμης Κερατίας, ἦσαν μεταλλεῖαι χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου· καὶ τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ῥηθούτης τόπων ἦσαν Κώμαι, καὶ Πολίχαι ὀνομάσαι, οἷον αἱ Πρασιαὶ κοινῶς Πρασαί, αἱ Ἀλμυεῖδες, καὶ ἄλλαι. Ἐκ τῆς Σενίε Ἀκρωτεῖς, ἀρχεται ἢ ἀνατολικὴ πλοῦρά τῆς Ἀχαιῆς κατὰ τὴν Πυλ., καὶ τῆς Ἀττικῆς, ἀφορώσα ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, τῆς ὁποίας ἢ περιγραφή ἔχει ἔτιω· μετὰ τὸ Σενίον Ἀκρον, ἔπεται ὁ Πανόρμος Λιμῶν, κοινῶς λεγόμενος Πόρτο Ράφτη· πλησίον τῶν ὁποίων ἦτον ὁ Ναός τῶν δώδεκα Θεῶν· ἐν τῷ μεταξύ δὲ τῆς Σενίε, καὶ αὐτῆς τῆς Πανόρμου λιμενός, τίθονται ἢ Ζωστήρη Ἀθίνα, τὸ Θέριον, καὶ ὁ Κάβος λιμῶν μετὰ τὸν Πανόρμον λιμενός, ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Ἀριτέμιδος· ἔπειτα ἢ Κνωσσάρα Ἀκρά, κοινῶς λεγομένη Κάβος Σίδρο, πλησίον οὖσα τῶν ἐμβολῶν τῆς Ἀσωποῦ Ποταμῆ· μετὰ δὲ ταύτας, εἶναι ἢ Χερσονήσος Ἀκρά, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Ὠρωπός, πόλις ποτὲ τῆς Βοιωτίας, εἰς τὸ σύνορον τῆς Ἀττικῆς. περὶ τῆς ὁποίας εἴρηται.

4. Μεσόγειοι δὲ πόλεις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας μετρῶνται αὗται. Οἶνός, κειμένη κατὰ τὸ πέρασ τῆς Βοιωτίας, μεταξύ τῶν Θεβῶν πρὸς Βορέαν, καὶ τῶν Ἀθιναίων πρὸς Μεσημβρίαν, χεδὸν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, ἀπέχουσα τοῦ Γόμφου πρὸς Βορέαν 35. μίλια· ταναῦν κείται Ἐρίπειον, κοινῶς καλεμένη Μυέπολι, καὶ Πετρογεράκι, πλησίον Χειμάρρος τινός, ὅστις ὅταν ἐπλημμύριζεν ἐκ τῶν ὑπεῶν, μεγάλην βλάβην ἀπατέλει εἰς τὸν Κάμπον. ὅθεν καὶ ποροιμία· Ὀϊνός Χαράδριον, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀθῆναι, κοινῶς Ἀθίνα, ἢ Μητρόπολις τῆς Ἀττικῆς, τοπάλαι ἐκλαμπροτάτη καὶ διάσημος εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμενὴν, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Κέκροπος, καὶ ὀνομάσθεισα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς Θεᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερῶθη, ὡσπερ ἢ Ἐλλάδιν εἰς τὴν Δήμητρα, ἔχουσα καὶ Ἀκρόπολιν ἰχυρωτάτην ἐπὶ Ἀκροτόμων Πετρῶν κειμένην, καὶ θεωρῶσαν ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ λαμπρότατα Προπύλαια (εἰς τῶν ὁποίων σώζεται μέχρι

τῶν τῶν ἢ μεγαλοπρεπέστατη Πύλη, πλησίον ἔσται τῆς Καλλιφρόνης, ἔχουσα ἐπιγραφὰς ἐκ τῆς αἰῶς μου μέρης, ταύτην· "Αἰδ' εἰσὶν Ἀθίναί Θεσσαῖς ἢ πρὶν πόλις", ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας τριαύτην· "Αἰδ' εἰσὶν Ἀθίναί, καὶ ἔχ' ἢ Θεσσαῖς πόλις".) ὁμοίως καὶ τὴν θάλασσαν ταύτην τὴν Ἀκρόπολιν κατ' ἐξοχὴν ἐκάλεν Ἀσυ· ὡδὸν τὰ ὁποία ἦσαν ἐξαιρέτα, ὁ Ναός τῆς Ἀθηνᾶς, μετονομασθεῖς ὑπερὸν Ναός τῆς Θεοτόκου, καὶ τελοῦται ὑποκατασκευαθεῖς Ἱερόν τῶν Τέρκων, ἦτοι Σμαγίδι, ἔργον ἀξιοθαύμαστον, τὸ ὁποῖον τελοῦται ὑδαφίσθη ὑπὸ πυροβόλου κόνεως, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ πεσέσης Βόμβης, διὰ τῆς βοῆς τῶν Βενετικῶν ἐν ἔτει 1687. τὸ Ἀύθουτικὸν Παλάτιον, καὶ ἄλλοι Ναοί. Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐσωμάχον ὁ Θεσσαῖς τῆς Ἀθηναίης, οἱ ὁποῖοι τὸ πρῶτον ἦσαν σποράδην, καὶ κατὰ Δήμους εἰς 180. Κώμας· ὅθεν ὑπερὸν ἐόρταζον οἱ Ἀθηναῖοι τῆς 15. ἡμέρας τῆς Ἐκατομβαιῶνος μηνός, ἦτοι τῆς Κρονίε, καὶ Μετοίκια, ἄπερ καὶ Θεσσαῖα, καὶ Παναθηναῖα ἐκάλεν. Κείται αὕτη ἢ πόλις μεταξύ τῆς Ἐλλάδος, καὶ τῆς Σουηίας Ἀκρωτεῖς, τῆς ὁποίας τὰ μέρη τοπάλαι τεῖα ἦσαν καὶ τὸν Θουκυδίδην τὸ Ἀσυ, ἦτοι αἱ Ἀθῆναι· δόξτερον μέρος, τὸ μακρὸν Τεῖχος· καὶ τρίτον οἱ Λιμενές, τὸ Φαληρικόν δηλαδὴ, ὁ Πειραιεύς, καὶ ἢ Μενυχία. Ἐσάθη αὕτη ἢ πόλις μήτηρ καὶ τροφός πασῶν τῶν Ἐπιστημῶν, καὶ πάσης μαθήσεως, καὶ ἰσοείας. αὕτη καλεῖται ὑπὸ τοῦ Θουκυδίδου· Παιδείσις Ἐλλάδος· ὑπὸ Διοδώρου τῆς Σικελιώτικῆς Κοινὸν πάντων ἀνθρώπων παιδαγωγίον· ὑπὸ τῆς Στραβῶνος· Σοφῶν οἰκητήριον· ὑπὸ τῆς Ἀριστοτέλους· Σοφίας πρυτανεῖον, καὶ τὰ ἐξῆς· εἰς αὐτὴν ἔτρεχον πλῆθος ἀνθρώπων, ἢ διὰ τὰ μάθασιν, ἢ διὰ τὰ διδάξασιν· διότι ἢ Ἐλλάς ἐπέχει τὸν μέσον τόπον τοῦ Κόσμου, τὸ μέσον τῆς Ἐλλάδος ἢ Ἀττικῆς, τὸ μέσον τῆς Ἀττικῆς αἱ Ἀθῆναι· ὡσεὶ αὕτη ἢ πόλις ἐσάθη ὅπως ἢ κατοικία τῶν Σοφῶν, ἢ Ἐλλάς τῆς Ἐλλάδος, ψυχή, καρδιά, ὀφθαλμός, καὶ εἴπε

κρηίου, ὃν ὕψιστον κατὰ φθορὰν τῆς λέξεως, Μέγαν Κύ-
ειον ἐκάλεον. ἔλαβον προσέτι παρ' αὐτῶν τὸ μέγαλον Κων-
σάντινον, ὃ μὲν Ρωσσιῶν ἡγεμῶν τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐ-
πὶ τῆς τραπέζης· ὃ δὲ τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Ῥηγός, καὶ
ἄλλοι ἄλλα. καὶ ἔκτοτε μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν Τέρκων ἀλώ-
σεως, ἐκαλεῖτο ὁ ἡγεμῶν τῶν Ἀθηναίων μέγας Δεξίης· ἢ
δὲ Σατραπία αὐτῶν τὸ Δουκάτον τῆς Ἀττικῆς, ὡς ἰσχυ-
ρῶς Ἀθλιῶν καὶ ἡγεμονίαν ἐπὶ τῆς Νεαπόλεως, καὶ ἄλ-
λοι. τελευταῖον ἐκνεύθη ἐπὶ τῶν Τέρκων, διὰ τῆς Οὐ-
μέρης τῆς Τίβος τῆς Τεραχάνας, ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων-
σάντινικῆς πόλεως. ὕψιστον δὲ ἐλθὼν εἰς αὐτὰς καὶ ὁ Σελταὺν
Μεχμέτης ὁ Τίος τῆς Ἀμεράτ, μετὰ τὸ κνευθῆναι τὰς πό-
λεις τῆς Πελοποννήσου ἐν ἔτει 1456. χάριν θεωρίας, ὡς
μολόγησε χάριτας τῆς ἀνωθεν Οὐμέρης, διὰ τῆς ὁποῖου ὡ-
ρεῖσθε τοιαύτην πόλιν. ἔχει αὐτὴ ἢ πόλιν θρόνον Μητρο-
πολίτη. ἀφίσταται τῶν μὲν Οἰβῶν 40. μίλια πρὸς Νό-
τον, τῆς δὲ Κορίνθου 44., τῆς δὲ Λακεδαίμονος 145.
παικῶ κατ' ὄψιν, καὶ εἰς ἐκτιδανὴν κατὰ σασιν καὶ βαρ-
βαρότητα. Φαίνονται εἰς αὐτὴν λείψανα ἀρχαιοτήτων πολ-
λότατα, καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν Λίθοις καὶ Στήλαις Ἀνδρῶν ἀ-
ξιωματιοφόρων πλείους, ἅς διὰ τὸ σιμῆτομον τῆς παρεσθῆς
παραγματείας ἐκ ἐκθέτομον, ἀλλὰ μόνον μίαν, ἢ δύο οἶον,
,, Ἡ βασιλὴ ἢ ἐξ Ἀρειοπάγης, καὶ ἢ Βασιλὴ τῶν χ'. καὶ ὁ
,, Δῆμος, Ἰαλίαν Βερσίην Βασίλισσαν μεγάλην, Ἰου-
,, λίας Ἀρείππα Βασίλειος θυγατέρα, καὶ μεγάλων Βα-
,, σιλέων εὐεργετῶν τῆς πόλεως Ἐκγορον, διὰ τῆς προ-
,, τοίας Ἐπιμελιτῆ τῆς πόλεως Τιβ. Κλαυδία Θεογένης
,, Παιανιέως. Κῶμαι τῶν Ἀθηναίων παλάαι ὀνομασαι ἢ
σων πολλόταται, καὶ ὁποῖων αἱ διασημότεραι μετρῶνται αὐ-
ται: Ραμνῆς, κειμένη κατὰ τὴν παραθαλασσίαν, ἐπο-
λὺ σμακρὰν τῆς Ὠρωπῆς, καὶ ἀπέχουσα τῆς Μαραθῶνος σα-
δίως 60. τοῖς ἴσσι τὴν παραθαλασσίαν, κατὰ τὸν Παι-
σανίαν. καὶ μικρὸν ἀπὸ Θαλάσσης ἀνω ἦτον ὁ Ναός τῆς

Ἀμ.

Ἀμφιάρεω, καὶ τῆς Νεμέσεως· ἢ ὁποῖα ἀπ' αὐτῆς ἐκα-
λεῖτο Ραμνισία, σκληρὰ, δυσμονής, καὶ ἀφιλιώτος εἰς τὰς
κακὰς ἀνθρώπων, πλείον τῶν ἄλλων Θεῶν. ἀνομάζετο
προσέτι καὶ Ἀδρασία. ταύτης ὁ Φειδίας ἰδρύσατο Ἀγαλ-
μα ὀλόλιθον, δεκάπηχυ, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ κλάδον μη-
λέας, ἔργον ἐξαιρετικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐχάραξεν ἐπιγραφὴν
τοιαύτην, Ἀγορακείτη Παιεῖς Ἀγαλμα. εἰς χάριν δη-
λαδὴ τῆς ἐρωμένης ὑπ' αὐτῆς Ἀγορακείτη. Βραυράν, κοι-
νῶς Βραῦνας, ἀφ' ἧς ἐκαλεῖτο ἢ Βραυρανία Ἐορτὴ τῆς
Ἀρτέμιδος. Μαραθῶν, κοινῶς Μαραθῶνας, κειμένη κα-
τὰ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Αἰγαίης Πελάγους, 35. μίλια πρὸς
τὸν Ἀθλιῶν. Γράφει ὁ Παυσανίας, ὅτι εἰς αὐτὴν τὸν
τόπον εἶναι Ὀρη, καὶ ἐλώδης τόπος, ὅπου ἐφάνησαν φέ-
βητρα θαμάσια· ὁμοίως καὶ πηγὴ Μακαεῖα λεγομένη,
κληθεῖσα ἀπὸ Μακαεῖας τῆς θυγατρὸς τῆς Ἡρακλέους
καὶ Διανείρας, ἢ ὁποῖα ἐσφάξεν ἑαυτῷ ἐπεὶ χάριν τῶν
Ἀθηναίων. αὐτοῦ ἐνίκησεν ὁ Θεσβὺς τὸν Μαραθῶνιον
Γαῦρον. αὐτῶ ἐγένον ἢ νίκη τῶν Ἀθηναίων ἐχόντων Στρα-
τηγὸν τὸν Μιλτιάδην, καὶ συμβουθῆς τὰς Πλάταιεις, κα-
τὰ τῶν Μηδικῶν Σατραπῶν τῆς Δατίδος, καὶ Ἀρταβάζης,
τῶν πεμφθέντων ὑπὸ τῆς Δαεῖς, διὰ τὴν ὑποτάξωσιν τὴν
Ἑλλάδα. οἱ τινες τοσούτον ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων,
ὥστε ἢ τοιαύτη νίκη ἀσύγκριτος ἀνομάθη, καὶ τῆς ἐξῆς (α).
Ἀνάφλυτος, πόλις ποτὲ πλησίον τῆς Παραθαλασσίας
Ἀκρας. Δεκέλεια, Στιχάς, Μιρρίνης, Κηφισία, καὶ
ἄλλαι πολλαί.

5. Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ Ἀττικῇ αὐταί. ἢ Αἰ-
γι-

(α) Εἰς αὐτὴν τὴν περίφημον μάχην, ὅστις ἐγένετο ἀπὸ Χρυσῆς
490. ὁ Μιλτιάδης εἶχε 10,000 ἀνδρείους Ἕλληνας, οἱ τινες ἐνίκη-
σαν κατὰ κράτος τὸ στρατόμαχον τοῦ Δατίδος, τὸ ὁποῖον ἐσυνίστατο ἀπὸ
100,000, πίζεις καὶ 10,000 ἰσπίτες.

ἵνα ἐν τῇ Σαρωνικῇ Κόλπῳ κειμένη, μετὰ τῆς Ἐπι-
 δαύρας τῆς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ τῆς Πειραιᾶ λιμένος· ἐ-
 κατέρωθεν ἀφισαμένη μίλια 28. ἔχει πόλιν τῆ αὐτῆς ὀνόμα-
 τος, μετ' ἑθρονὸν Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Φρέγιον κτιζόν ὑπὸ τῶν
 Τούρκων εἰς φύλαξιν τῆς Κόλπου· ἡ Περίμετρος ταύτης τῆς
 Νήσου εἶναι μιλίων 40., καὶ ἡ βραχυτέρα διάστασις αὐτῆς
 ἀπὸ τῆς Σαλαμίνας μιλίων 8. ὠνομάθη ἀπὸ Αἰγίνης τῆς
 θυγατρὸς τοῦ Ἀσώπου, τῷ ὁποίῳ ὁ ἀσελγὴς Ζεὺς
 ἐραθεὶς, συνδύσεικετο μετ' αὐτῷ, εἰς τόπον Φιλῆται κα-
 λέμενον, ἀπὸ ἑποῖον μαθὼν ὁ πατὴρ αὐτῆς παρὰ τῆς Σι-
 σύφου, καὶ δραμῶν ἐπεὶ νὰ ἰδῆ αὐτὴν εἶναι ἀληθεῖς, ὁ Ζεὺς
 τῷ μετ' Αἰγίνας μετέβαλεν εἰς τῷ ἐπάνυμον αὐτῆς ἰη-
 σον, καὶ τὸν δὲ Σίσυφον Ἐπιμάρησεν, ὅτι ἐν τῇ Ἀθῆνῃ νὰ
 βασάλιδον μέγαν, ἐκαλεῖτο πρότερον αὐτῆς ἡ νῆσος Οἰ-
 γῶνη, ἀπὸ Οἰγῶνης τῆς θυγατρὸς τῆς Βουδίωνος· διάση-
 μος ἐγένετο καὶ αὐτὴ πρόπαλαι ἐκτε τῶν παλαιοῦν τῶν Ἀ-
 θηναίων καὶ τῶν Περσῶν, καὶ ἐξ ἄλλων· οἱ Αἰγινῆται
 πρότερον ἐκαλεῖτο Μυρμηδόνες τετέσι Μύρμηκες, καὶ Γεώ-
 ρυχοι, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ἡ νῆσος αὐτῶν ἦτον τραχεῖα,
 καὶ σκληρὰ, αὐτοὶ δὲ ἐκοίλαινον τῷ γῆν, δίκην Ἀντρῶν,
 καὶ Σπηλαίων· ποτὸ μετ' ἀπὸ τῆς νῆσου κατὰ τὴν εὐχά-
 ρον ἐκ τῶν ὀπῶν, καὶ τὸ ἔρριπτον εἰς τῷ γῆν, ἢ ἀποτε-
 λῆσαι αὐτῷ εὐχρησον πρὸς τῷ σπορῶν τῆς ἀναγκαίων·
 ἄλλοτερον δὲ κατοικήσαντες τινὲς αὐτῶν μετ' ἄνδρα εἰς
 τῷ Φθίαν, ἐπῆραν μετ' ἑαυτῶν καὶ τῷ κλήσιν αὐτῶν,
 ὀνομάσαντες τῆς μετ' Φθιώτας Μυρμηδόνες, τῆς δὲ συμ-
 πατριώτας αὐτῶν Αἰγινίτας· μετ' ὅλον ὅπερ μυθικῶς λέ-
 γουσιν, ὅτι γεννηθεὶς ὁ Αἰακὸς ἐκ τῆς Αἰγίνης, διέτρι-
 βε μόνος ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ· ὅθεν θυγατέρα ἐδεήθη τοῦ
 πατρὸς αὐτῆς Διὸς, ἵνα οἱ ἐκείσε Μύρμηκες μεταβληθῶ-
 σιν εἰς Ἀιδρας ὅπερ καὶ ἐγένετο· διὰ τῆτο ὠνομάθησαν Μυρ-
 μηδόνες.

μηδόνες οἱ Αἰγινῆται· οἱ τινὲς ἐχρημάτισαν ποτὲ εἰς τῷ
 Ναυτικῷ διάσημοι· τῆς ὁποίας φοβηθέντες οἱ Ἀθηναῖοι
 εἰς πλησιοχώρας ἐπὸς ἄξαν ἀπανθρώπως, καὶ ἀνελθεῖς κα-
 κοπῶσιν οἱ ἀντίχειρες, τετέσι οἱ μεγάλοι δαμότυλοι τῶν
 χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ διώκονται νὰ ἔλθωσι τῷ κώ-
 πῳ· καὶ τὰ ἐξῆς Σαλαμῖν, καὶ Σαλαμίς, κοινῶς Κῆ-
 λουσι, κειμένη καὶ αὐτὴ ἐν τῇ Σαρωνικῇ Κόλπῳ, (ὅς
 τις ἀπ' αὐτῆς ἐρρέθη καὶ Σαλαμίνιος, καὶ Σαλαμινια-
 κός.) μετὰ τῆς Πελοποννήσου, καὶ τῆς Ἀττικῆς πλησίον
 τῆς Αἰγίνης, ἔχουσα ποτὲ καὶ πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόμα-
 τος, μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων Μητροπο-
 λίτην· τανυῶ κατὰ τῆς εἰς Κῶμην, καλεμένη κοινῶς
 Ἀμπελάκι· πρότερον ἐκαλεῖτο αὐτῆς ἡ νῆσος καὶ μετ' ἄλλα
 ὀνόματα, οἷον Σκυράς, Κυχεῖα, καὶ Πιτυσάα κατὰ τὸν
 Στράβωνα, καὶ νῆσος Δράκοντος· ἀπέχει τῆ Πόρος μίλια
 15· ἡ Περίμετρος τῆς εἶναι πλέον τῶν 30. μιλίων· ἐν
 αὐτῇ εἶχε τὸν Βασιλεῖον τοῦ ἑθρονὸν Τελαμών ὁ Πατὴρ
 τῆς Ἀλκίνοιο, καὶ τῆς Τέλεως, διὰ τῶν ὁποίων, ὡσπερ καὶ
 τῶν ἐκαὶ ὑπαρξάντων Αἰακιδῶν, γέγονεν ἐπιφανής· οἱ
 Ἀθηναῖοι δὲ αὐτῷ τῷ Νήσῳ ἡγεῖραν πολέμους μέγα-
 λους, καὶ βαρεῖς ὡσεὶ ἀγανακτήσαντες ἐξ αὐτῶν, ἐδέσσι-
 σαν, ὅτι πλέον νὰ μὴ πολήσῃ τινὰς νὰ ποροβάλλῃ λόγον
 ὑπὲρ πολέμου τῆς Σαλαμίνας· εἰ δὲ καὶ ποροβάλλοι, νὰ εἶ-
 ναι ὑπὸ θύμῳ κεφαλικῆς τιμωρίας· ἀλλ' ὁ Σόλων σο-
 φαθεὶς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, καὶ προαποινθεὶς ἀφρο-
 συλίῳ, ἐδημηγόρησε διὰ σίχων, ὅτι πρέπει καὶ συμφέρει
 εἰς τῆς Ἀθηναίων, νὰ πολεμήσῃσι διὰ τῷ Σαλαμίνα· ὁ
 ποταμὸς ταύτης τῆς Νήσου Βάκαρος, καὶ Τακαδίας καλεῖ-
 ται· εἶχε ποτὲ καὶ Φρέγιον, Βουδόνειον καλεῖμενον· Σα-
 λαμινία ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Ναὺς τῆς Ἀθηναίων, ἡ ἀγῆσα τῆς
 ὑπὸ θύμῳ τῆς δικασθείας ὡσπερ καὶ τὰ εἰς δυσίαν πεμπό-
 μενα, Πάραλος ὠνομάζετο· ἠκεῖθεν αὐτῆς καὶ γῆσι εἰς τὸν
 Κόσμον ἐγένετο, καὶ ἐκ τῆς ναυμεχίας τῆς Ἀθηναίων, καὶ
 τῆς

ἢ Μήδων (α), ὡς πρὸς καὶ ἡ πλησιόχωρος αὐτῇ μικρὰ Νῆσος ἢ Ψοπαλία, κειμένη πρὸ τῆς Σαλαμίνας ἐν τῷ Πόρῳ, εἰς τὴν ὁποίαν καταναυμαχίῃ ὁ Στόλος τῶν Ἑλλήνων, καὶ περὶ αὐτῆν ἐχύθη, καὶ ἐξαλείφθη τὸ πλεῖον μέρος αὐτῆς· περὶ τὴν Σαλαμίνα εἶναι καὶ δύο Νησῖα, ἃν τὸ μὲν μείζον, Ἀταλάντη καλεῖται, ὁμωνύμως τῇ περὶ Εὐβοίαν, καὶ Λοκρῆς Νήσῳ, πλησίον τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ὁ Φάρος Λιμῆν· εἰς εἷς ἀπὸ αὐτῶν τὰ δύο Νησῖα εἰδικοῦτο ὁ Τάφος τῆς Κίρκης· τελευταία εἶναι ἡ Μινωία Νῆσος μικρὰ, κειμένη πρὸς τὰ πέρατα τοῦ Σαρανικοῦ Κόλπου· ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Μίνω τῆς βασιλέως τῆς Κρήτης, ὡς πρὸς ἀπ' αὐτῆς καὶ αἱ Κυκλάδες νῆσοι, Μινωίδες, μεταξὺ τῆς Μινωίας, καὶ τοῦ Εὐραίου λιμένος, ἢ καὶ τῆς Σαλαμίνας, ἢ σμακρῶν τῆς Νισαίας, πρόκεινται Νησῖα πρῶτε, μικρὰ καὶ ἀκατοίκητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΓ'.

Περὶ τῆς Πελοποννήσου, ἢ τοῦ τῆς Μαυρέως,

1. **Δ**Ιδοῦσαντες ἐν ἐπιτόμῳ τὰς ῥηθείσας Ἐπαρχίας, εἰσερχόμεθα πρῶτον διὰ τῆς Ἰθάκης εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἢ ὁποία εἶναι Χερσόνησος, κύκλον ὑποτεματιζομένη ὑπὸ τῆς Θαλάσσης, πλὴν τῆς Ἰθάκης, διὰ τῆς ὁποίας συνελθὴται μετὰ τὴν Στερεάν· ὅθεν λέγεται Χερσόνησος, καὶ ὄχι Νῆσος. Ἐλέγετο ποτὲ αὕτη Ἀκρόπολις ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὁποία Ἑλλάς ἐδιαιρεῖτο εἰς δύο συστήματα, εἰς τὸ ἐκτὸς τῆς Ἰθάκης, (τὸ ὁποῖον ἀκτείνεται μέχρι τῶν Ἐκβολῶν τῆς Πηνειῆς, καὶ τὸ εἶναι τὸ Θετταλικόν) καὶ εἰς τὸ εἰς. Τῆς Ἰθάκης ταύτης τῆς Πελοποννήσου τὸ πλάτος εἶναι

(α) Περὶ τὴν 480. ἴσως πρὸ Χερσῶν ὅπου ὁ Θεμιστοκλῆς ἐναυαρχεῖται τὸν στόλον τῶν Ἀθηναίων, ὅστις ἐσωθίσθη ἀπὸ 380. πλοῖα, ὅσα ἦσαν τῶν Περσῶν ἀπὸ 1207.

ἔχει μιλίων τεσσάρων, ἢ πρῶτε, τὸ ὁποῖον λέγεται ἀπὸ μὲν μέχρι τῆς σήμερον Ἑξαμίλιον, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ὅτι ὁ βάρβαρος Ξέρξης ἤγειρε τὸν πόλεμον καὶ τῶν Ἀθηναίων, φοβηθέντες οἱ Πελοποννήσιοι, μήπως καὶ ἔμβη μέσα εἰς αὐτὴν, ἀπεφάσισαν κοινῶς νὰ ἐνώσκον τὰς δύο θαλάσσας, τετῆσι τὸ Ἴόνιον Πέλαγος, καὶ τὸ Αἰγαῖον, μετὰ Τείχος· ὅθεν καὶ εἰς τὸ ἔργον ἐλθόντες πολλοὶ ἄνθρωποι, εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὸ ἐτελείωσαν, ἢτοι ἑξαμέρας, τὸ ὁποῖον Τείχος Ἑξαμίλιον ἐκάλεσαν. τοῦτο δὲ ἐγένετο μετὰ τὴν σφαγὴν τοῦ Λεωνίδα, τὴν εἰς τὰς Θερμοπύλας γενομένην. Μετὰ ταῦτα πάλιν ἀνοδομήθη τὸ τὸ Τείχος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· δεύτερον, ἢ τρίτον ἀνοδομήθη ὑπὸ τῆς Ἰασηνῆς τῆς Βασιλέως τῶν Περσῶν. ὁμοίως τετάρτῳ φορά ὑπὸ τοῦ Ἐμμανὴλ τῆς Βασιλέως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ὁποίας οἱ Ἰσὶοὶ ἐδίωξαν τοὺς Ἰταλούς ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἐγένετο ἡ διατείχισις τῆς Ἰθάκης, ἔργον μέγα καὶ θαυμαστὸν πρὸς φύλαξιν· τελευταῖον καὶ οἱ Βούρκοι ἐν ἔτει 1463., ἐξώσαν τὸν Ἰθάκην μετὰ εἷος Τείχος, ἔχοντα Πύργους 136., καὶ Χανδάνια μεγάλα καὶ διπλά, τὸ ὁποῖον ἐτελείωσαν ἐν ἡμέραις δεκαπέντε, ἔχοντες καὶ τὰς Πελοποννήσιους συμβοηθῆς. ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον πάλιν ἐκρημνίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων.

2. Ἐκεῖ ὅπου σκεῖται ἔτις ὁ Ἰθάκην τὸ ὀλιγώτερον, ἀπτεται ἐκ τοῦ εἰς μέρος τῆς Θαλάσσης, πλησίον τῶν Κεγχραῶν, καὶ ἐκ τῆς ἑτέρας, πλησίον τῆς Λεχαιῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκεῖ, ὅπου ἀράζον τὰ ξύλα, τὰ ὁποία ἔρχονται εἰς τὴν Κόρινθον διὰ τῆς Κεραναίου Κόλπου. Ἐπὶ τὸν πόρον τῆς Ἰθάκης, κατεπολέμησαν ὁ β. Σελτῶν Μουράτης, ἐν ἔτει 1446., τῇ 18. τῆς Δεκεμβρίου, μετὰ 60. χιλιάδας ἀνθρώπων, καὶ δι' ἐπιβουλῆς ἀφῆκε τὸ Τείχος ἡμέρας σαββάτων, τὸ ὁποῖον κρημνίσαντες, εἰσῆλθον εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἐκυρίευσεν σχεδὸν ὅλην αὐτὴν, καὶ τότε ἔκοψαν Χερσιανούς οἱ Τούρκοι 22. χιλιάδας, καὶ μεγάλῳ λεηλατή

σιν ἔκαμον· οἱ δὲ Παλαιολόγοι ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Θωμάς διὰ τῆς φυγῆς ἐλυτράθησαν.

3. Ἐκείνου τὸν Ἰθμόν ἐβελήθησαν καὶ πολλοὶ τῶν παλαιῶν ναυκόφρων, καὶ ἀρχίζοντες, τινὰς αὐτῶν δευτέρωθεν ναυτελεύωσιν τὸ ἔργον. γινώσκεται ὅμως ἕως τώρα, ἐκεῖ ὅπῃ ἀρχισαν τὸ Χανδάκι, ἀλλὰ τινὰς δευτέρωθεν ἕως εἰς τὰς πετρώδεις, καὶ λιθώδεις τόπους. Πρῶτος πάντων ἐβιάθη ναυκόφρων Δημήτριος ὁ Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, εἶτα Ἰάκωβος ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, εἶτα Γαῖος ὁ Καλιγόλας διὰ τῆς Ἀνθυπάτου Κλαυδίου, μετὰ τῆς ὁ Νέρων, ὁ ὁποῖος ἀρχίζοντας τὸ τοιοῦτον ἔργον, ἔδωκε σημεῖον εἰς τὰς στρατιώτας διὰ σάλπιγγος, καὶ πρῶτος αὐτὸς ὁ Νέρων λαβὼν Δίκελλαν ἔσκαψε καὶ εὐγαλατῶν σκαφθεῖσαν γλῶ, ἔξω ἀπὸ τὸ Χανδάκι μετὰ ναυτεῖ, καὶ τελευταῖον ὁ Ἀττικὸς Ἡρακλῆς, ἀνδραποῦς ἰδιώτης. εἶπεν ἢ Πυθία εἰς τὰς Κυνδίας, ὅπῃ ἔσκαπτον Ἰθμόν τινα, ὅτι δυσκολώτατον εἶναι εἰς τὰς ἀνθρώπους, ἢ ἀντίκεινται εἰς τὰ Θεῶν ἔργα. καὶ ὅταν ἤρξαντο τὸ ἔργον οἱ περὶ τὸν Νέρωνα, ἀνεδόθη αἶμα ἐκ τῆς γῆς, ἠκέδησαν οἰμωγαὶ καὶ μυκηθμαί, καὶ εἶδωλα πολλὰ ἐφάνηκαν κατὰ τὸν Δία, καὶ τὰ λοιπὰ εἰρηται περὶ τὸ σκάπτειν Ἰθμόν, καὶ κατ' ἀρχάς. ἔσκαψαν τὸ Ἰθμόν, ὑποκάτω τῆς Κορινθίου, κατεσκύβασαν εἰς τῆς τῆς καιροῦς Φρέσια, διὰ ξύλων καὶ χαμάτων, καὶ Χανδάκια μεγάλα οἱ Βεβέτοι, ἐμποδίζοντες, δι' αὐτῶν τὰς καταδρομάς τῶν Τύρκων.

4. Αὐτῆ ἢ Χερσονήσος ἔκαλεῖτο πρότερον Αἰγιαλέα, ἀπὸ τῆς Αἰγιαλέως τῆς Τίης τῆς Ἰνάχης, καὶ Μελίας τῆς Θυγατρὸς τῆς Ὠκεανῆ. εἶτα ἐκλήθη Ἀπία, ἀπὸ Ἀπιδὸς τῆς Παιδὸς τῆς Φορωνέως, καὶ Τηλοδίκης. εἶτα Ἄργος, ἀπὸ Ἄργης τῆς Παρόπτου, ἢ τοῦ τῆς Πολυφθαλμοῦ, τῆς Τίου τῆς Διὸς καὶ τῆς Νιόβης τῆς Ἀδελφῆς τῆς Ἀπιδὸς. τελευταῖον Πελοπόννησος, ἀπὸ Πέλοπος τῆς Τίης τῆς Ταυτίλλης, τῆς Βασιλέως τῆς Φρυγίας, ὁ ὁποῖος Πέλοψ ἔσαντας καὶ

καὶ νικήσῃ μετὰ τὸ τρέξιμον τῆς ἀμάξης, Οἰνόμαον τὸν Βασιλέα τῆς Ἠλίδος, ἔλαβε καὶ τὸ Βασιλείου τε, καὶ τὴν Θυγατέρα τῆς τῆς Ἰπποδάμειαν εἰς Γυωαῖνά τε, λέγεται ὅτι ὁ Οἰνόμαος ἦταν Υἱὸς τῆς Ἀρεῖος καὶ τῆς Ἀρπίνης τῆς Θυγατρὸς τῆς Ἀσωπῆ, ἢ τῆς Εὐειδῆος τῆς Θυγατρὸς τῆς Δαναῆ. ὁ ὁποῖος εἶχε Θυγατέρα τῆς Ἰπποδάμειαν, καὶ ἔλαβε χρησμὸν ἐκ τῆς Μαντεῖας, ὅτι ἔχει ναυτεῖν διὰ τῆς ποδῶν ἢ θελε ναυτεῖν εἰς ἄλλον τῆς Θυγατέρα τῆς, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον, ὅπου ναυτεῖν τὸν νικήσῃ διὰ τῶν ἵππων. ἦσαν δὲ εἰς αὐτὰς οἱ ὄροι τῆς τρέξιματος τῶν ἵππων, ὁ Κλάδεωσ ποταμὸς, ἢ Ἀφετμεία, ἢ τοῦ ἀπέκει ὅπῃ ἀπέλυον. καὶ ὁ Ἰθμός τὸ τέρμα, ἢ τοῦ ἐκεῖ ὅπῃ τελευταῖον ἐσέκοντο. καὶ μετὰ τῶν τῶν τρόπον ἐφάνθησαν ἔπειτα ὁ Οἰνόμαος μνηστῆρας τῆς Θυγατέρα τῆς δεκατρεῖς, ἢ κατ' ἄλλως, δεκαπέντε. ἀλλὰ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέλοψ ἐπὶ τὸν ἀθλον μετὰ τῶν ἵππων (τὰς ὁποίας ἵππους καλεσμένας Ψίλλα καὶ Ἀρπία, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν) καὶ ἰδῶσα αὐτὸν ἢ Ἰπποδάμεια, τὸν ἠγάπησεν. ὅθεν καὶ κατέπεισε τὸν Μυρτίλον, τὸν Υἱὸν τῆς Ἐρμου καὶ τῆς Φαιδῆος, ἢ τῆς Μυρτῆς τῆς Ἀμαζόνος, ὁ ὁποῖος ἦτον ἠνίοχος τῆς Οἰνομάου, ναυτεῖν ἐμβάλῃ τὸ ἐμβολον ἐπὶ τῆς ἀραξονίης, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς ἐμβάλῃ, ναυτεῖ τὸ κάμη κήρυον. διὰ τὸ ὅπῃον ἐσυμβῆ ναυτεῖν ἐκκλισθῆ τῆς τροχῆς ὁ Οἰνόμαος, καὶ ἢ ἀπεθῆν, καὶ μετέπειτα ὁ Πέλοψ ναυτεῖ τῆς Θυγατέρα τῆς Ἰπποδάμειαν εἰς γυωαῖνά τε.

5. Κοινῶς τώρα αὐτῆ ἢ Χερσονήσος λέγεται Μωρέας. Ἰσως μετὰ τὸ ναυτεῖν πολλὰ Μωρέας, ἢ τοῦ Συκαμίνους μαύρας. ὁμοιάζει κατὰ τῆς θέσιν τῆς τοῦ, μετὰ τῆς Ἀκρωτήρια ὅπου ἔχει καὶ τοὺς Κόλπους, φύλλον Πλατάνου. γινώσκεται μίλια 550., ἢ 600. τὸ μακρὸς τε εἶναι μιλίων 157. καὶ ἄλλων τοσούτων τὸ πλάτος τε. οἱ εἰσὶν ἄλλοι Κόλποι αὐτοῦ εἶναι ἔξω, ὁ Κελασίος, ὁ ὁποῖος ἀνομάσθη ἀπὸ τῆς πόλεως Κελασίας τῆς Φωκίδος. λέγεται ἀκόμη ἔτος καὶ Κορινθιακός, καὶ κοινῶς Κόλφος τῆς Ναυπακτοῦ.

πάκτι. ὁ Σαρωνικός, ὀνομασθεὶς τὸσον αὐτὸς, ὅσον καὶ ὁ λιμὴν, ὁ ἀεισκόμενος πρὸς τὸν Ἰσθμὸν, ἀπὸ Σάρωνος τῆ Κιωνῆ, ὁ ὁποῖος κωνηγῶντας ἐκεῖ ἔλαφον, ἐμπίπῃ, καὶ ἡ ἔλαφος διακομίσῃ, ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὸ Πέλαγος, αὐτὸς δὲ τῆ μακίᾳ φερόμενος, ἐρημνίσθη εἰς τὸ Πέλαγος, καὶ ἀπεπνίγη· τὸ δὲ σῶμα αὐτῆς ἐβύηκε κατὰ τὴν Φοιβέαν λίμνην, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ὀνομάσθη καὶ αὐτὴ Σαρωνίς. ἔπος ὁ Κόλπος ἐνομίσθη ἱερὸς τῆς Ἀρτέμιδος, ἐν ᾧ φασὶ τὴν Σκύλλαν ὑπὸ Μίνως ἐλκυσθῆναι, καὶ τὰ ἐξῆς καλεῖται ἀποσέτι καὶ Σαλαμίνιος, ἀπὸ τῆς Σαλαμῖνος νήσου, καὶ κοινῶς Κόλπος τῆς Αἴγυπτος. ὁ δὲ Σαρωνικός Πόρος, ὅπερ εἶναι εἰς αὐτὸν τὸν Κόλπον, λέγεται κοινῶς Πόρτο Πόρο. ὁ Ἀργολικός, ὀνομασθεὶς ἀπὸ τῆς Ἀργολίδος, τῆς Ἐπαρχίας, λέγεται κοινῶς Κόλπος τῆς Ναυπλίας. ὁ Λακωνικός, κοινῶς λεγόμενος Κόλπος Κορινθίας. ὁ Μεσσηνιακός, κοινῶς Κόλπος τῆς Κορώνης, καὶ ὁ Κυπαρισσιος, κοινῶς Κόλπος τῆς Ἀρκαδίας.

6. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Πελοποννήσου εἶναι ἑξῆς οἱ Πηνειός, ὁ ὁποῖος εἰσέρχεται εἰς τὴν Θάλασσαν, πλησίον τῆς Χελωνίτης Ἀκρωτείας, λέγουσι γὰρ εἶναι αὐτὸς, τὸ ποταμὸν τῆς Γαστρῆς. ὁ Ἀλφειὸς τῆς Ἡλίδος, κληθεὶς παρὰ τῆς θεραπέειν τῆς Ἀλφῆς, ἢ ἀπὸ τῆς Ἀλφειν, τὸν ἀφελειν· διότι τὸ ὕδωρ αὐτῆς εἶναι ἀφέλιμον, ἢ ἄλλως πως. ἔπος ἐκαλεῖτο πρότερον Στύμφιλος, καὶ Νύκτιμος. ἡ πηγὴ αὐτῆς εἶναι μετὰ τῆς Τραχέως Ὀρεως, εἰς τῆς ὁποῖου τὴν ὑπὲρκειον, ἢ τὸν τὸ πάλαι ἡ Ὀρχομενὸς πόλιν, καὶ τῆς Ἀλκυονίδας λίμνης. εἰσέρχονται εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλοι πολλοὶ, οἷον ὁ Ἐλισσός, ὁ Γόρτυνος, ὁ Ἀχελῷος, ὁ Βεφαγος, ὁ Λάδων, ὁ Ἐρυμανθός, ὁ Ἀχέρων, καὶ ἄλλοι, καὶ τρέχων διὰ τῆς Ἀρκαδίας καὶ Ἡλίδος, ποτίζει τὴν Ὀλυμπίαν, καὶ τὰς Πίσσας, καθεῖθεν ὑπὸ γλῶσσει εἰσδύς κατὰ τῆς μύθου τῶν Ποιητῶν, ἐξέρχεται πάλιν εἰς τὴν Σικελίαν, ἐγγὺς τῶν Συρακουσῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. λέγεται κοινῶς

πρὸς τὴν Ρεφιάς, καὶ ἡ πηγὴ τῆς εἶναι εἰς τὸν Πύργον, ὀλίγον κατωτέρα τῆς Λυκείας, ἢ καὶ ἐκεῖνη ὅπερ εἶναι εἰς τὴν Δημιονίτζαν. ὁ Παμισός, ὅστις καὶ Πάμισος λέγεται, καὶ κοινῶς Περνίτζα, καὶ Πιρνάτζα, εἰσέρχεται εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν Κόλπον. ὁ Εὐρώτας, κληθεὶς ἀπὸ Εὐρώπης τῆς Γῆς τῆς Μύλητος, ὁ ὁποῖος ἐσάθη βασιλεὺς τῆς Λακωνικῆς Γῆς, καὶ τελέσας Χαρδάκιον, ἐκατέβασε δι' αὐτῆς τὸ νερόν, ὅπερ ἐλίμνησεν εἰς τὸ Πεδίον, καὶ τὸ ἔφερον εἰς τὴν θάλασσαν, λέγεται κοινῶς τὴν Ἰεῖς. πρὸ τοῦ Εὐρώπης, ἐκαλεῖτο Ἴμερος καὶ Μαραθῶν. Ἰναχος, ὀνομασθεὶς ἀπὸ Ἰνάχου τῆς πρώτης Βασιλείας τῶν Ἀργείων, ὡσαν ὅπερ πρότερον ἐκαλεῖτο Καρμανῶρ, εἶτα Ἀλιάνμων, αὐτὸς ποτίζει τὴν Ἀργείαν, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον. λέγουσι τινὲς γὰρ εἶναι τὸ ποταμὸν τῆς Ἀργεὺς, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι χεῖμαρρας, καὶ ὄχι ποταμὸν ὅθεν κρεῖττον φαίνεται γὰρ εἶναι ὁ Μασός. εἰς τὴν Ἀργείαν εἶναι καὶ ἄλλος ποταμὸς Ἐρασινός, καλούμενος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπερ εἰσέρχεται εἰς τῆς Ἐρασινῆς λίμνης, ἀγαθὸν δὲ ὑπογείων σωλήνων εἰς τῆς Μύλης τῆς Ἀργεὺς. τῆς δὲ ποταμὸς τῆς Ἀχαιίας, ἐν τῷ περὶ αὐτῆς τόπῳ θέλομεν ἐκθέσει.

7. Ὀρη ὀνομασθῆναι τῆς Πελοποννήσου εἶναι ὁ Στύμφαλος, τὸ ὁποῖον κατὰ τινὰς καὶ Κυλλήνη λέγεται, ἀεισκόμενον μετὰ τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς Ἀχαιίας, ὀνομάζεται κοινῶς Ζήεια. πλησίον ἑστῆκε τὰ ὄρη εἶναι καὶ ἡ Στυμφαλὶς λίμνη τῆς Ἀρκαδίας, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ὁ Ἡρακλῆς δὲν ἐδυνήθη γὰρ διώξῃ τὰς Στυμφαλίδας Ὀρνιθας, τὰς ὁποῖας καὶ Σιδιροπτέρους καὶ Πλωίδας ἐκάλεν, ἀπίσως καὶ δὲν ἠθέλε τὰς φοβῆσθαι μετὰ τὸ χαλκῆν ὄργανον, ὅπου ἔκαμε, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει ἦχον, καὶ καλεῖται Κρόταλον. λέγουσιν, ὅτι αὐτὰ ἦσαν θυγατέρες τινὸς Στυμφαλῆ Ἡρώτος, καὶ Μιτροῦς, λεγομένης Ὀρνιθος, τὰς ὁποῖας ἐφόβησεν ὁ Ἡρακλῆς, ὡσαν ὅπερ δὲν τὸν ἐδέχθησαν. ἡ Στυμφαλὶς λίμνη λέγεται καὶ Ἐρασινή, ἢ ὁποῖα ποτὲ ἐξηρανώθη.

θη, ἔσονται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς νὰ ἐβουθίσθῃ διὰ τικῶν βα-
 θυτάτων σωλήνων. λέγεται κοινῶς αὕτη ἡ λίμνη Ζαρα-
 καῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας τρέχει ὁ Ἐρασινὸς ποταμ. ἢ πο-
 λὺ σμακρὰ παύτης εἶναι καὶ ἄλλη λίμνη μεγαλιτέρα, τῆς
 Φονιά κοινῶς λεγομένη. ἀπ' αὐτῆς τῆς Στυμφαλίδος λί-
 μνης ἔφερέ διὰ τῆς ὑδραγωγίας (τῆς ὁποίας ἀπετέλεσον
 Ἄδελανὸς ὁ Αὐτοκράτωρ) τὸ ὕδωρ εἰς τὴν Κορινθον. ταύ-
 της τῆς ὑδραγωγίας φαίνεται ἕως τῆς σήμερον λείψανα
 τινά. Φολωὴ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, ὑψηλὸν καὶ ὑλῶδες, ὁ-
 ρον καὶ κατάσιον. Ταύγετον ὄρος τῆς Λακωνικῆς, ἢ σμα-
 κρὰ τῆς θαλάσσης ἐγειρόμενον, καὶ μέχρι πῶν Ἰπυρραίων
 πῶν Ἀρκαδικῶν ὄρων ἐκτεινόμενον, ἀπὸ τῆς Ἀκρωρείας
 αὐτῆ φαίνεται ἅπασα ἡ Πελοπόννησος, δέσκειται αὐ-
 θεν τῆς Σπάρτης, καὶ πῶν Ἀμυκλῶν, ὑπὸ πῶν ὁποίων καὶ
 Ἀμυκλαῖον καλεῖται. ἐκλήθη Ταύγετον ὑπὸ Ταυγέτης τῆς
 Νύμφης, ἣν ὁ Ζεὺς βιασάμενος ἐφθείρε, καὶ τὰ ἐξῆς, ἢ ἄ-
 ποὶ Ταυγέτης τῆς Μιτρὸς τῆς Εὐρώπης. λέγεται ἀρσενικῶς,
 θηλυκῶς, καὶ ἑδωτέρως. ὁ Φυσικὸς Ἀναξίμανδρος ποροῖδαν
 τὸν σεισμόν, ὅπως ἐμελλε νὰ γένη, ἐπὶ ἔθαλινσε τὴν Λα-
 κεδαιμονίαν νὰ εὐγενῆ ἐκ τῆς πόλεως. διότι εἰς ἐκεῖνον τὴν
 σεισμόν, ὅπως ποροῖπεν, ἐκρημνίσθη ὅλη ἡ Λακεδαίμων
 πόλις, καὶ ἀπεσπάρθη καὶ μέρος τῆς Κορυφῆς τῆς ὄρους Ταυ-
 γέτης. πρότερον ἐκαλεῖτο τοῦτο τὸ ὄρος κοινῶς Πενταδά-
 κτυλον, πόρα λέγεται τὸ ὄρος τῆς Ἁγίας Ἡλίας. τὸ Κρό-
 νιον τὸ ὁποῖον εἶναι τῆς Τζακωνίας τὸ Βενί, καὶ καλεῖται κοι-
 νῶς Μαλεβὸ. Ζάρηξ, κοινῶς Ζαρακάς, ἢ Μίρθη, καὶ ἄλλα.

8. Εἰς αὐτῆ τῆς Πελοπόννησου ἐκατοίκησαν ἐκεῖνα τὰ
 ἐννέα πολυθρήλλητα ἔθνη ἀπ' ἀρχῆς, οἱ Κορινθιοὶ πλη-
 σίον τῆς Ἰθμῆς, τῆς ὁποίας συνορεύεται ἐσάθηνσαν οἱ Σικυ-
 νιοί, μετ' ἧς ὁποίων τὸ ὄνομα δηλώνεται καὶ οἱ Ἀχαιοί, οἱ
 Ἡλείοι, οἱ Ἀρκαδιοί, οἱ Πύλιοι, οἱ Μεσσηνιοί, οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι, οἱ Λάκωνες, οἱ Ἀργεῖοι, καὶ οἱ Μυκηνιοί, οἱ
 ὁποῖοι ὅλοι Παραθαλάσσιοι εἶναι, πλὴν τῆς Ἀρκαδίας,
 ὡσαν

ὡσαν ὅπως αὐτοὶ κατοικῶσι τὸ Μεσόγειον. διὰ τῆτο καὶ ὁ Ὀ-
 μπρος βεβαίωι αὐτῆς, ὅταν ἤθελον νὰ πηγύνουσι κατὰ τῆς
 Τρωάδος, νὰ ἔλαβον Νῆας ἀπὸ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὡσαν
 ὅπως ἐδικῆς των δού εἶχασιν. ἐκ τῆτων ἐγενήθησαν Ἡ-
 ρῶες πείρημοι, ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ Μενέλαος, καὶ ἄλλοι τό-
 σοι καὶ τόσοι, καὶ ἔλαμψαν οἱ Πελοποννήσιοι ποτὲ εἰς ὅλον
 τὸν Κόσμον, ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, τόσον με-
 τὰ ἔργα τῆς πολέμων, ὅσον καὶ μετὰ τὰς σικιδῆς τῆς Γραμ-
 μάτων. ἐσείλαν καὶ διαφορὰς Ἀποικίας, ἀλλὰ μετὰ τῆς
 Αὐτοκρατορίας τῆς Ῥωμαίων, ἀρχισαν νὰ κλίνωσιν εἰς τὸ
 χεῖρον, τέτοιας λογῆς, ὅπως εἰς τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Τέρ-
 κων, καὶ ὁλοτελῶς ἐσβήθη ἐκεῖνο τὸ φῶς τῆς Κόσμου με-
 μίαν αἰδίον νύκτα τῆς σκότης, καὶ ἐσκήσεν ἡ Λύαγα τῆς βαρ-
 βάρη Κυκλῶς τὰς δυνάμεις τῆς ἰχυρωτέτης Λέοντος.

9. Ἐπαρχίαι τῆς Πελοποννήσου μετροῦνται αὐται, ἡ
 Κορινθία, ἡ Σικυονία, ἡ Ἀχαΐα, ἡ Ἡλις, ἡ Ἡλεία,
 ἡ Ἀρκαδία, ἡ Μεσσηνία, ἡ Λακωνική, ἡ Ἀργεῖα, καὶ
 εἰς ἄλλη παρὰ ταύτας, περὶ τῆς ὁποίων ἰδίως καὶ ξεχω-
 ριστὰ θέλομεν εἰπεῖν τὰ ἀρχαῖα ἐκάστης, καὶ εἰτι ἀξιὸν ἀ-
 κοῆς διηγέμενοι, ἀρχόμενοι ἐκ τῆς Ἰθμῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

Περὶ τῆς Ἰθμῆς, καὶ τῆς Κορινθίας.

1. Μεταξὺ τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἐξαμιλίας, εἰς αἰ-
 τὸν Ἰθμόν τῆς Κορινθιακῆς Ἐπαρχίας, εἶναι ἡ Χώρα
 Σίννης, ὁ ὁποῖος Σίννης ἦτον ληστῆς φοβερώτατος, λεγό-
 μενος καὶ Προκρῆσης, καὶ ἐκράτει ἐτατον τὸν τόπον, ἀπὸ τῆς
 ὁποίας ἔλαβε τῆς ὀνομασίαν καὶ ὁ τόπος. Οὗτος ὁ Ληστῆς
 καὶ κακοποιὸς Σίννης εἶχε συνήθειαν ἐκεῖνες τὰς ἀνθρώπους,
 ὅπως ἐπίπλε, νὰ τὰς φονεύῃ μετὰ τὸν τὸν τρόπον. πλησίον
 τῆς Αἰγιάλης ἦσαν Πίταις, ἦτοι Κεκεναεῖαι, τῆς ὁποίας
 τὰς κλώρας κλίνωντας μετὰ βίαν πρὸς τῆς Γλυ, ἔδωκεν εἰς

αὐτὸς ἐκείνης, ὅπως εἶχε νὰ φοβῆ, εἶπε ἀφίνωντάς τους, ἐγείροντο μὲ τῷ φυσικῷ κίνησιν οἱ κλώνοι αὐτῶν, καὶ ἔπος ἐλευσιότατα ἐφονόβοντο ὑπ' αὐτῶν, ὅσοι δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ τὸν νικήσῃν, καὶ ὑπὸ αὐτῶν τὰς Πίτιεις ὅπως ἐμεταχειρίζετο, ὠνομάσθη καὶ Πιτυοκάμπης. ὕστερον δὲ νικηθεὶς αὐτὸς ὁ Σίννης ὑπὸ τῆς Θεοσέως, ἐφονόβθη ὑπ' αὐτῆς μὲ τὸν ἴδιον θάνατον, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

2. Εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀρχῆθεν δευτέρου ἀλλήπεδίου, παρά τῆς Κρομμύων, πῆς ἐποίας ὁ τόπος ἐλέγετο Κρομμύον, εἰς αὐτῷ τῷ πόλει ἀετράφη ὁ Πιτυοκάμπης, καὶ Θεοσέως, καὶ εἰς αὐτῷ ὁ Θεοσέως ἐφονόβθη καὶ τῷ Σινῷ, ἠπὶ τῷ Ἀγροϊόχοιρον, τῷ ὀνόματι Φαιῶν ὠνομάζον. πῶρα ὀνομασθεὶς τόπος τῆς Ἰσθμῆς εἶναι καὶ Μιγγίαι, κοινῶς λεγόμεναι Μίγγες. μετὰ τῷ Κρομμύονα πόλει, ἦτον τὸ Τεῖχος, τὸ ὑπὸ τῆς Πελοποννησίων κατασκευασθεῖον, αἷς ἀνώτερον εἶρηται. πλησίον τῆς Ἐξαμιλίου, ἀγαμπαξὺ τῆς Κρομμύονος, καὶ τῆς Κεγχρεῶν, κατὰ τὸν Ἀγριαλὸν τῆς Σαρωνικῆς Κόλπου, ἦτον ἡ Σχοινεντία πόλις, καὶ ὁ Σχοινῆς λιμῶν, ὅπως οἱ Κορινθιοὶ ἐσωλήθίζον νὰ ἐλκεν τὰς Νῆας, μὲ μηχανικὰς τέχνας, διὰ τῆς σκοπιότητων τῆς Ἰσθμῆς.

3. Πλησίον ἐπέτε, ἦτον τὸ Θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπετελέοντο οἱ Ἀγῶνες τῆς Ἰσθμῆς, καὶ τὸ Στάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔτρεχον, ἐκ λδοκοτέτου μαρμαίρου κατασκευασθεῖον. Τούτους τὰς Ἰσθμίας Ἀγῶνας διέταξαν ὁ Θεοσέως, ἠ κατὰ ζήλον καὶ μίμησιν τῆς Ἡρακλέως, ὅτι καθὼς δι' ἐκεῖνον τὸν Ἡρακλέα, ἐτελέοντο τὰ Ὀλύμπια εἰς τιμῷ τῆς Διός, ἔτω διὰ τὸν Θεοσέα, νὰ τελέονται τὰ Ἰσθμια εἰς τιμῷ τῆς Ποσειδῶνος. ἠ ὅτι διὰ νὰ ἐξιλιάσῃ τῷ ἐν ἄδῃ, φυχῶν τῆς συγγενῆς αὐτῆς Σίννιδος, ἔθεσε τὰς Ἰσθμίας Ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι μὲ ὅλον ὅπως καὶ ἀρότερον ἐτελέοντο, ἀλλ' ἐγίνοντο εἰς τιμῷ τῆς Μελικέρτε. ὅθεν καὶ τῷ νύκτα ἐτελέοντο, ἔχοντες μᾶλλον τελείως τάξιν, παρά θεῶν καὶ παρηγουσμι. τῆς ὀνομασθῆναι αἰτία ἐσάθη ταιαύτη: ὁ Ἀθάμας γονήσας

καὶ τῷ Ἰνώ δύο παῖδας, τὸν Λέαρχον καὶ Μελικέρτιον, καὶ πεσὼν εἰς μινίαν, ἐφονόβθη τὸν Λέαρχον, εἶπε καὶ τῷ Ἰνώ ἐθέλησε νὰ φοβῆσθαι, αὐτὴ δὲ ἀρπάσασα τὸν Μελικέρτιον, καὶ μωεῖσα, ἔφυγε διὰ τῆς Γεραυείας τῆς Μεγαρῆς καὶ ὄρας, καὶ σάσα ἐπὶ τῆς καλυμένης πέτρας Μολχείδος, ἐπήδησε μὲ τὸ Βρέφος εἰς τῷ θάλασσαν, καὶ κατὰ τῆν τὸν τρόπον (καθὼς μυθολογεῖται) ἀπεθεώθησαν, τὸ δὲ τῆς Μελικέρτε σώμα ἐζήκειν ὑπό τινος Δελφίνου περὶ τὴν Σχοινεντίαν πόλιν, τὸ ὁποῖον εἰρότες Ἀμφίμαχος καὶ Δανακίνοσ, τὸ ἔφερον εἰς τῷ Κορινθῶν, ὁ δὲ ἀδελφὸς τῆς Ἀθάματος ὁ Σίσυφος ἐβασίλευε τότε τῆς Κορινθίων, ὁ ὅποιος ἐπαρσάξεν ὑποτελέσθαι εἰς τιμῷ αὐτοῦ, τὸ κατ' ἐνος, ἐορτῶν κατὰ τῷ κοροσαγῶν τῶν Νηειῶν, ὅθεν καὶ Θεῶν αὐτῆς κοροσηγορεύσαν, τῷ μὲν Ἰνώ, ὑπὸ τῆς ἀφροῦ τῆς θαλάσσης, Λαδοκοθέαν, τὴν δὲ Μελικέρτιον, Παλαίμονα. ἐγίνοντο οὗτοι οἱ Ἰσθμικοὶ Ἀγῶνες εἰς καθ' ἑτέρον τῆν ἔτος, καὶ εἰς αὐτὰς οἱ Νικηταὶ ἀρώτον ἐσεφανέντο μὲ Σέλινον, εἶπε μὲ Πίτιον. δευτέρου ἐπαύσαν ἐπέτι οἱ Ἀγῶνες, ἔτε ὅταν Λακίνοσ ὁ Μέμιος κατέσκαφε καὶ ἐχάλασε τῷ Κορινθῶν. ἀλλ' ὅσον καιρὸν ἠ Κορινθῶσ ἦτον ἔρημος, ἐδόθη εἰς τῆς Σικυονίουσ νὰ τελοῦσι τὰ Ἰσθμια. καὶ ὅταν πάλιν ἀνακοδόμησον αὐτῷ Ἰβλίοσ ὁ Καῖσαρ, ἐπῆραν πάλιν οἱ Κορινθιοὶ τῷ ἀρότερον τιμῷ τῶν Ἰσθμιακῶν Ἀγῶνων. ἐδῶ ἀκόμη ἦτον καὶ τὸ ἄδυτον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδίδετο κατὰ βασις εἰς τὸ ὑπὸ γειὸν Σπήλαιον, ὅπως ἐκρύφθη ὁ Παλαίμων, τὴν ὁποῖον Ἐφορον καὶ Θεὸν τῶν λιμνῶν καλεσιν οἱ Ποικταὶ. ἀπίσως καὶ τινὰς ἠ τῶν Κορινθίων, ἠ τῶν ξένων ἠθέλε ἀβόδορκίση ἐδῶ, δευτέρου ἦτον τρόπος εἰς νὰ φύγῃ τῷ ποινῷ τῆς ἀβόδορκίας. εἰς αὐτὸν τὸν Ἰσθμὸν ἐσησον ὁ Θεοσέως, ἠ οἱ Ἰσθμιαὶ σήλων, διὰ τῆς ὀνομασθῆναι ἔχωρίζετο ἠ Ἀττικὴ, ὅπως τότε ἐκαλεῖτο Ἰωνία, ὑπὸ τῆς Πελοποννήσου, καὶ εἰς τὸ ἐν μέρος ταύτης τῆς σήλης, τὸ κατὰ τῷ Ἀττικῷ νῆσον, ἦτον ρεαμμεῖον: „Τὰδε ἐχὶ Πελο-

πόννησος, ἀλλ' Ἰωνία". εἰς δὲ τὸ ἕτερον, τὸ κατὰ τὴν Κόρινθον: Τὰδε εἰσὶν ἡ Πελοπόννησος, καὶ Ἰωνία".

4. Οἱ Ἕλληες κατ' ἀρχαίς ἐδιαιρέοντο εἰς Ἰωνας, καὶ Αἰολεῖς, καὶ οἱ μετ' Ἰωνες ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ Χώρα, οἱ ὁποῖοι ὑπερον ἐκλήθησαν Ἀττικοί, καὶ ἡ αὐτῶν διάλεκτος μετεβλήθη εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ εἴτι οἱ Ἰωνες ἐπεκράτησαν καὶ ἐκατοίκησαν καὶ τὴν παραλίαν τῆς Ἑλλάδος, Ἀσίας. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἦσαν ἐκεῖνοι, ὅπῃ δέρισκοντο ἔξω τῆς Ἰσθμοῦ, ἀπαντὲς οἱ οἰκῆντες μέχρι τῶν Ἐμβολῶν καὶ Πηνειῶ ποταμῶν, ἢ τοῖς τῆς Σαλαμβειᾶς, πλὴν τῶν Ἀθηναίων, καὶ Μεγαραίων, καὶ τῶν Δωριέων, τῶν περὶ τὸν Παρνασσόν, οἱ τινες ἐλάλην τὴν Δωρικὴν Διάλεκτον. διότι τὸν παλαιὸν καιρὸν ἀπασα ἡ Ἑλλάς εἰς δύο συστήματα ἐδιαιρέτο, εἰς τὸ ἐντὸς τῆς Ἰσθμοῦ σύστημα, καὶ εἰς τὸ ἔκτος τῆς Ἰσθμοῦ, ἐκτεινόμενον μέχρι τῶν Ἐμβολῶν καὶ Πηνειῶν, τὸ ὁποῖον καὶ Θεσσαλικὸν ἐκαλεῖτο, καὶ αὐτὸ ἦτον τὸ πλέον ἐνδοξόν, καὶ περιφανές. ἄθεν καὶ ἡ Πελοπόννησος Ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἴρηται, διὰ τε τὴν φυσικὴν ὀχυρότητα, διὰ τε τὰς Κόλπους, καὶ δι' ἄλλα πολλά.

5. Περὶ τὰ Ἰσθμια ἦσαν Ναοὶ διαφόρων Θεῶν, οἷον τῆς Ἥλιος, τῆς Ἀρτέμιδος, τῆς Ἰσίδος, καὶ ἄλλων. πρὸς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον εἶναι αἱ Κεγχρεαί, λιμὴν, καὶ Ναύσταθμος ποτὲ τῶν Κορινθίων, ὁμοίως καὶ Κώμη. εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα ἤρχοντο διὰ τῆς Σαρωνικῆς Κόλπου τὰ ἐκ τῆς Ἀσίας Καράβια, αὐτὴ ἐξέεισε καὶ ὁ Μακάριος Παῦλος τὴν κώμην τῆς κεφαλῆς τῆς. λέγεται πόρᾳ ἔτος ὁ λιμὴν Κεγχρεαῖς, ἀνομάσθη ὑπὸ τῆς Κεγχρεῖς τῆς Ἰῆς τῆς Ποσειδῶνος, καὶ τῆς Σαλαμίνος, ὁ ὁποῖος ἐφάνθησε Δράκοντι τὸν Βασιλέα τῆς Σαλαμίνος, καὶ αὐτὸ αὐτὴ τὴν ὠλεσεν αὐτός. ἀπὸ τῆς Κεγχρεαῖς πρὸς τὸν Κελασῶν Κόλπον ἦτον τὸ ἄλλο Ἐπίγειον τῶν Κορινθίων, Λεχαῖον λεγόμενον, ὁμοίως καὶ ὁ λιμὴν, εἰς τὸν ὁποῖον ἤρχοντο τὰ ἐκ τῆς Σικελίας, καὶ Ἰταλίας Καράβια. Οὗτοι οἱ λιμένες ἦσαν

ἦσαν ἠνωμένοι μετὰ τὴν πόλιν Κόρινθον μετὰ δύο Τοίχους, ὡσαύτῃ μετὰ δύο Βραχίονας ἐκλήθησαν ἔτον οἱ λιμένες, τὰ Λεχαῖον δηλαδὴ καὶ αἱ Κεγχρεαί, ἀπὸ τῆς δύο Ἰῆς τῶν Δεχίων, καὶ τῶν Κεγχρεῖων τῆς Ποσειδῶνος καὶ τῆς Πειρήνης τῆς Θυγατρὸς τῆς Ἀχελῶος, ἢ τῆς Οἰβάλας. ἀπαντικρὺ τῶν Κεγχρεῶν, εἶναι τὸ Λουτρὸν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἐκ πέτρας ἕρπον πολὺ καὶ ἄλμυρον, χλιαρὸν, καὶ τρέχει εἰς τὴν θάλασσαν. εἴτα εἶναι ὁ Ὀρνεῖος ποταμὸς, εἰσερχόμενος εἰς τὸν Κελασῶν Κόλπον, αὐτὸς εἶναι τὸ ρεῦμα εἰς τὴν Βόχα, ὁ ὁποῖος διέρχεται ὑπὸ τὸ Γεφύρι τῆς Βέλου.

6. Καὶ εἴτι οἱ ρηθῆντες τόποι ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τῆς Ποσειδῶνος. ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἥλιος ἐφιλονεῖκον ἀνάμεσον τῆς περὶ τῆς δεσποτείας καὶ κυριότητος τῆς Κορινθιακῆς Γῆς, ἐδιάλεξαν καὶ οἱ δύο αἰρετὸν Κεῖτην διὰ τὰς τῆς ἐξουσίης, τὸν Βελάρεα, ἢ τοῖς τὸν Ἐκατόγχερα Θεόν, ὁ ὁποῖος ἀπεφάσισεν, ὅτι ὁ Ἰσθμὸς καὶ ὁ ὅσα εἶναι πρὸς αὐτὸν, γὰρ εἶναι τῆς Ποσειδῶνος, τὴν δὲ πόλιν καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω πρὸς αὐτὴν, γὰρ δοθῆναι τῆς Ἥλιος. ὁθεν καὶ Ναὸς λίαν ὀψίφημος τῆς Ποσειδῶνος ἀποδομήθη εἰς τὸν Ἰσθμόν.

7. Κόρινθος, ἀρῖσκαται ἐντὸς τῆς Ἰσθμοῦ, κτισθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθλήτης, ἐκαλεῖτο πρότερον Ἐφύρα, ὑπὸ Ἐφύρας τῆς Θυγατρὸς τῆς Ὠκεανοῦ, τὴν ἀποῖαν (λέγουσι) γὰρ πρωτοεκατοίκησεν ἐδῶ. καὶ πάλιν Ἥλιος, μετὰ τὸ γὰρ εἶναι ξηρὰ καὶ Πάγος, ἢ τοῖς ὑψηλὴ. ὁ Ἥλιος ὅπῃ ἐμοίρασε τὸ βασιλείον τῆς εἰς τῆς Ἰῆς τῆς, τὸν Αἰήτιον καὶ Ἀλαῖα, εἰς μετὰ τὸν Ἀλαῖα τὴν Ἀρκαδίαν, εἰς δὲ τὸν Αἰήτιον τὴν Κόρινθον, ὁ ὁποῖος μὴν ὀχλαεσηθεῖς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Κορίνθου, ἐπῆγεν εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ ἐνεχείρισεν γὰρ φυλάττει τὴν ἀρχὴν τῆς Κορίνθου εἰς τὸν Βενὸν τὸν Ἰῶν τῆς Ἑρμῆς, ἕως ὅπῃ ἢ αὐτός, ἢ κανεῖς ἐξ αὐτῆς γὰρ ἔλθῃ εἰς τὴν Κόρινθον. τῆς Κορίνθου ἢ Ἀκρόπολις ἦτον ἀναμασῆ,

μασῆ, Ἀκροκόρινθος λεγομένη, καὶ Ἐπώπη. διότι ἀπ' αὐ-
τῆς αἰς ἅπασι τόποις ὑψιπέδῳ Σίσυφος ἐπώπτουσε κατὰ τί-
να τρόπον ὑπὸ τῷ Διὶ ἠρπάγη ἢ Αἴγινα, ἀπέχει ἢ Ἀ-
κροκόρινθος ἀφ' ἑκατέρου Αἴγιαλις ἐξήκοντα στάδια, ὑπὸ τῆ
κορυφῇ τῆς Ἀκροκορίνθου ὄρους εἶμαι ἢ Πειρήνη πηγή, ἢ
ὅποια ἐκρυσιν τὸ ὕδατος δευ' ἔχει, ἀλλὰ πάντοτε μεσῆ ὕ-
δατος εἶναι διαυγῆς, καὶ ποτίμα, καὶ εἰς αὐτὴν λέγουσι να
ἐπίκει ὕδωρ ὁ Πήγαθος, Ἰππος πτωχός, καὶ κα' ἐπιάθη
ὑπὸ τῆ Βελλεροφάντε, ὑπὸ τῆ Πειρήνη ἦτοι τὸ Σισύφιον
ἱερόν, ἢ Βασίλειον ἐκ λάκκῳ λίθου κατεσκευασμένον. Μη-
τρόπολις ἐστὶ τὸ πάλαι ἢ Κόρινθος τῆς Ἀχαιῆς, πό-
λις τῆς Πελοποννήσου, ἀπρέπεια τῆς Ἑλλάδος, καὶ πόλις
πλευσιώτατη. ὄθου καὶ ὁ Ὀμηρος Ἀφρεῖον, ἦτοι πλευσίαν
καλεῖ αὐτὴν. ὁ Θυμυδίδης Ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὸ
να ἐγίνοντο ἐκεῖ ραδίως αἱ ἀμοιβαὶ τῆς ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ
Ἰταλίας φορτίων. εἶχεν ἢ Κόρινθος τὰ δεύτερα εἰς τὴν
δεσποτείαν τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Σπάρ-
την. οἱ Κορίνθιοι ὑπῆγαν μετὰ σόλον, ἦτοι μετὰ ἄρματα κα-
τὰ τῆς Κερκυραίων, καὶ Ἀθηναίων. ὅταν Διονύσιος ὁ Τύ-
ρηνος τῆς Σικελίας ἐδιώχθη ὑπὸ τὸ βασιλείον τε, ἐδῶ ἐ-
ξωρίσθη, καὶ χάριν κέρδους ἐδίδασκε γράμματα τὰς Κοριν-
θίαις παῖδας. ἐστὶ τὸ διάσημος ἢ Κόρινθος ἀκόμη καὶ ἀ-
πὸ τὰς Πόρνας, ὅπως εἶχε, καὶ τὸς ἄλλοις Ἑταίρειων
εὐγαλεῖν, ὡς ἐπεκράτησε καὶ παροιμία λέγουσα: „Οὐ παν-
τὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἐστ' ὁ πλεῖς“. διότι εἰς τὴν Κό-
ρινθον ἦτο ἱερόν τῆς Ἀφροδίτης πλευσιώτατον, τὸ ὅποιον
εἶχε πλεῖς ἢ χιλίας Ἱεροδέλας Ἑταίρας, αἱ ὅποια ἢ
σαν ἀφιερῆσθαι εἰς τὴν Θεῶν Ἀφροδίτῃ, καὶ ὁ καθ' εἰς
ἀνδρῶπιος ἠδυνάτο να πηγάσῃ εἰς ὅποιαν ἠθέλων, ἀλλ' ἐ-
πὶ τῆ μόνον να εἶναι πλευσιος, ὡς ἂν ὅπως εἰς πτωχόν δευ'
ἐπλησιάζου καὶ διὰ τῆτο ἢ πόλις πολυωχλεῖτο καὶ ἐπλετί-
ζετο, ὡς ἂν ὅπως ἐκεῖνοι ὅπου ἤρχοντο διὰ τῶν Νηῶν εἰς
τὴν Κόρινθον, ἐξ ὧν εἰς αὐτὰς τὰς Πόρνας ἐκείνο, ὁ

πῆ εἶχαν, ὄθου καί τις Πόρνη ἀπεκείθη εἰς ἐκείνῃ, ὁ-
πῆ τὴν ἀνείδιζον, ὅτι δευ' εἶναι φίλεργος, οὐδ' ἐρίων ἀ-
πτεται, ἐγὼ μὲν τοι ἢ τοιαύτη τρεῖς ἠδὲ καθεῖλον ἰσῆς,
„ ἐν βραχεῖ χρόνῳ τῆτω. Ἐδῶ ἐστὶ τὸ καὶ ἐκείνη ἢ πολυ-
θύρητος Λαῖς, ἢ ὅποια ἐζήτησε τῆ Δημοδοῦς μισθὸν
πολυ, διὰ να τὸν ἀντιμαθῆ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεκείθη: διὰ
τόσον μισθὸν δευ' ἀγοράζω τὸ μετανοεῖν. ὄθου καὶ οἱ Συγ-
γραφεῖς τὸ Μασροπύειν, ἢ Ἐταιρῆν, Κορινθιάζεσθαι λέ-
γουσιν. Ταύτην τὴν πόλιν ἐκ Θεμελίων ἀέσκαφε Λέκιος
ὁ Μάμος. διότι οἱ Ῥωμαῖοι ἐφοβῶντο, μήπως καὶ οἱ Ἑλ-
ληνες διὰ τὴν ὀχυρὰν τοποθεσίαν τῆς Κορίνθου, ἠθέλων
κινήσει πόλεμον κατ' αὐτοὺς. Λέγουσιν ὅτι ἐκ τῆς Πυρκαϊᾶς
τῆς πόλεως (ὡς ἂν ὅπως ἦσαν Ἀγάλματα διάφορα εἰς αὐ-
τὴν ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, χάλκεα, καὶ ἄλλα, τὰ ὅποια ὅλα ὁ-
μῆ ἐλυσαν) να ἐγένον ἐξ αὐτῶν ὁ Κορίνθιος χαλκός. ἢ
καὶ ἄλλως πως. Ἀνακοδόμησεν αὐτὴν τὴν πόλιν Ἰέλιος ὁ
Καῖσαρ, ὡς ἂν καὶ τὴν Καρθάγοναν ἐν τῇ Λυβίῃ, πέμ-
ψας εἰς αὐτὴν Ἀποικίαν Στρατιωτῶν ἀρχαίων, καὶ πάλιν
ἐφημίσθη, εἰς αὐτὴν διέτελεν ὁ θεῖος Παῦλος μῆνας
δεκαοκτὼ, καὶ δύο Ἐπιστολάς πρὸς Κορινθίαις ἐγραφε. σώ-
ζει πόρα αὐτὴ μόνον τὸ ὄνομα, ἢ μὲν καὶ τὴν ἀρχαίαν με-
γαλειότητα. εἶναι τιμημένη μετὰ ἄλλοις Μητροπόλιν. ἐ-
πάρθη ὑπὸ τῆ Σουλτᾶν Μεχμέτ, ἐν ἔτει ἅπὸ Χρῆστ' 1458.
ὅτε καὶ τὴν Πελοπόννησον ὑποτέλῃ ἐποίησε, διὰ τὴν φιλο-
κειλίαν, ὅπως ἐκείνον ἀνάμεσοντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς Αὐτοκρά-
τορος Κωνσταντίνου, ὁ Θωμᾶς καὶ ὁ Δημήτριος πρὸς τῆς Αὐ-
θουτίας. εἶπε ἐν ἔτει 1460., διωχθέντος τῆς Θωμᾶ, τὸν
δὲ Δημήτριον λαβὼν μετὰ λόγου τῶν, ἐκνεύσεν ὅλην τῆς
Πελοποννήσου σχεδόν. ἠλυθέρωθη αὐτὴ ἢ Κόρινθος ὑπὸ
τῶν Βενετῶν, καὶ ἐν ἔτει 1687. καὶ πάλιν ὑπέπεσον εἰς
τὰς Τούρκους. κατοικεῖται ταυτὴν ὑπὸ ὀλίγων ἀνθρώπων.
πλευσίον τῶν Κεγχρεῶν εἶναι καὶ σμικρὸς ποταμὸς, ὅπου
τρέχει εἰς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, Ἑλισσῶν λεγόμενος.

ἦτον καὶ Κώμη ποτὲ τῆς Κορινθίου Γενεᾶ λεγομένη, τῆς ὁποίας ὁ οἰκίτωρ Γενεάτης ὀνομάζεται. ἀφ' οὗ καὶ παροιμία λέγεται. „Εὐδαίμων ὁ Κορινθίος, ἐγὼ δ' εἴλω Γενεάτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Περὶ τῆς Σικυονίας.

1. Μετὰ τῆν Κορινθίαν Γλῶ, ὀδόμενον ὅπῃ τῆν Σικυονίαν, τῆν ὁποίαν πῶρα Βασιλικὰ καλεῖται. εἰς αὐτῆν ἐπαρωτοκατοίησεν ὁ Αἰγιάλας ὁ Αὐτόχθων, ὅπου τῆ ὁποίου ὀνομάθη Αἰγιάλεια. ταύτης τῆς Ἐπαρχίας πόλις εὐδοξος καὶ ἀρχαιοτάτη ἦτον ἡ Σικυῶν, ἡ ὁποία ἐκτίθη εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀβραάμ, καὶ εἰς αὐτῆν (γράφουσι) ναὶ ἐσάθη θρόνος ἀρχαιοτάτη βασιλεία, ὡσαν ὅπερ πρῶτον ὑπετάσθητο εἰς Τυράννης, ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίας ἐσάθη καὶ ὁ Ἄρατες, τὸν ὁποῖον πολλοὶ προσφιλέστατον ἦν ἐδικαῖντα πολιτῶν κηρύττειν. ὁ δὲ Ἄδρασος ἐκπεσὼν τοῦ Ἄργεος, ἦλθεν ἐκεῖ, καὶ αὐτὸς πρῶτος ἐσάθη Βασιλεὺς αὐτῆς, καὶ τὰς ὑπέταξε, καὶ ἐκεῖ ἀπέθων. Ἐλέγετο πρότερον αὐτῇ ἡ πόλις Μικαῖνη, καὶ πολὺ πρότερον Αἰγιάλος, εἰς Λόφον τινὰ ἐκ φύσεως ὀχυρὸν κτισθεῖσα, ἀφισαβῶν τῆς θαλάσσης σταδία 12., ἢ 20., τῆς δὲ Κορινθίου 12., οἱ Σικυόνιοι ἐσάθησαν ἐπιτήδαιοι, καὶ κατεγίνοντο εἰς τὰς Ζωγραφίας, εἰς τῆν Γλυπτικῶν, καὶ εἰς ἄλλας Τέχνας, ἐμεταχειρίζοντο γυναικεία ὑποδήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν λέγεται παροιμία: „Σικυόνια ὑποδήματα”. ἐκλήθη ποτὲ αὐτῇ διὰ τῆν εὐφροίαν τῆς πόλεως, Εὐδαίμων. ὅθεν καὶ παροιμία: „Γῆμοι τὰ μετὰ Κορινθίου καὶ Σικυῶνος”. καὶ Τελχινία, μετὰ τὴν ναὶ ἐσάθησαν καὶ εἰς αὐτῆν οἱ ἀδόμενοι Τελχίνες, οἵτινες ἦσαν ὁ Ἀκταῖος, ὁ Μεγαλήσιος, ὁ Ἑρμειος, Λύκος, Μιμῶν, Νικῶν καὶ ἄλλοι. Τελχίν λέγεται ὁ κακὸς καὶ μισαρὸς ἄνθρωπος, ὁ

πῶρ ναὶ ἔχη ἰχθυὸν εἰς τὸ κακὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον. οἱ Σικυόνιοι σωτρεξῶν μετὰ τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὸν Ἀχαικὸν πόλεμον, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Κορινθιοὶ τὰς ἐπήραν πολὺν πόλεμον. (ἐχαιρίζετο ὁ Ἄργος τῶν Κορινθίων καὶ τῆς Σικυονίας, διὰ τὰ Νεμέα ποταμῶν) μετὰ ὅλον ὅπερ οἱ Σικυόνιοι ἔπαθον πρότερον πολλὰς φόνους καὶ πολέμους, τελευταῖον ἡ Σικυῶν πόλις κατεκρημνίσθη ὀλοτελῶς ὑπὸ σεισμῶν τῆς γῆς, καὶ εἰς τελείαν ἐρήμωσιν ἦλθε. ποτίζει τῆν Σικυονίαν Χάωρ ὁ Ἄσωπος ποτ., ὁ ὁποῖος λαμβάνει τῆν ἀρχὴν ἐκ τῆς Κηλώσης, ἢ ἐκ τῆς Φλιασίας. ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ποταμῶς Ἄσωπία καλεῖται. λέγεται πῶρα τὰ Ποτάμι εἰς τὰ Βασιλικὰ. Ἐλέγον οἱ Σικυόνιοι τὸ πάλαι, ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς τοῦ ποταμῶς, ναὶ εἶναι ἕξιον, καὶ ναὶ ἔρχεται ἐκ τοῦ Μαιάνδρου, ὁ ὁποῖος καταβαίνει ἐκ Κελαινῶν, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν πρὸς Μιλίτην Θάλασσαν. Ἐγγὺς τῆς Σικυῶνος (γράφουσι) ναὶ εἶναι πηγὴ μέσα εἰς Ἄντρον, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ δὲν ἀναβλύζει ἐκ τῆς γῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς Κορυφῆς τῆς Ἄντρος κατήρχετο, ὅθεν καὶ Πηγὴ Στάζισσα ἐκαλεῖτο. ἦσαν εἰς αὐτῆν τῆν πόλιν πολλὰ ἔλαινα, καὶ μέλιτος ἀξία, ὅτι λογιῆς ἦτον τὸ Ἴερόν τῆς Δυκαίας. Απόλλωνος, ὁ ὁποῖος ἐκλήθη ἕως εἰς αἰτίας τοιαύτης: συχνάκις εἰσέρχοντο εἰς τὰς ποιμένας τῶν Σικυονίων Λύκοι, τέτοιας λογιῆς ὅπου ζημίαν μεγάλην τοὺς ἔκανον, καὶ καρπὸν δὲν ἔπερνον. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἔδδεικνεν εἰς αὐτοὺς ξύλον ξηρὸν, τὸ ὁποῖον τῆν φλέθων ἀλείφοντες μετὰ κρέας τῆν ἔρριπτον εἰς τροφὴν ἦν Λύκων. καὶ τράγοντες τὴν αἰθὺς ἔθνησκον.

2. Εἰς τῆν Σικυονίαν εἶναι Ὄρος, ὅπερ ἐκατοῖκησεν ὁ Τिताῖν, τὸν ὁποῖον λέγουσιν ἀδελφὸν τῆς Ἡλίας, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Τιταῖνος ὀνομάθη ἡ Χώρα ἐκείνη Τιταῖνη, καὶ ἡ ἐκ τῆς Κορυφῆς τῆς Ὄρους κειμένη Κώμη Τιταῖνη. τὸ δὲ ἀληθέςτερον ἔχει ἕως: ὁ Τिताῖν ἦτον ἐμπειρότατος ναὶ ἄσπιρρῃ τὰς καιρῶν τῶν χρόνων, καὶ ἠξόβρε ποτὲ πρέπει ναὶ ῥίπτουν εἰς τῆν γλῶ τὸν ἀπόρον τῶν γεννημάτων, καὶ ναὶ φυτεύουσι τὰ

δεδρα. ὄθεν ἐκ τύπων ἀνομάσθη Ἀδελφός τοῦ Ἡλίου. κατωθεν τῆ Ὀρεως ἐπίτε, ἦτον ὁ Βωμός τῶν Ἀνέμων, εἰς τὸν ὁποῖον ἐν τινὶ νυκτὶ διαεισμοίη τὰ ἔτος πανηγυρίζοντες, ἐδυσίαζεν ὁ Ἰερθεὺς ἀποτελών τινα ἀπόκρυφα εἰς τὰ πένταρα Ἀντρα, ὅπερ ἦσαν ἐπεὶ, καὶ ἔλεγε γοητείας τινὰς τῆς Μιδείας, μετὰ ὅποια ἐνόμιζον γὰ καταπαύειν τὴν ὄρμω καὶ ζάλλω τῶν ανέμων. Οὐ μακρὰ τῆς πόλεως τῶν Φλιασίων, ἦτοι τῆς Φλιέντων, (ἢ ὅποια δέισκεται μετὰ τὴν Σικυονίαν, Ἀργείας, Κλεωνῶν, καὶ Σταμφάλια, καὶ ἀφίσταται τῆ Αἰγιάλι καὶ Κορινθιακῆ Κόλπε μίλια 12., τῆς δὲ Κορινθίας 18. πρὸς δυσμὰς,) ἦτον ὁ Κυπαρισσιος Δρυμός, ὅπερ ἦτον τὸ Ἰερόν τῆς Γανυμήδης Θεᾶς, τὴν ὁποῖαν ὑπερον Ἡβλῶ ἐκέλευσαν, καὶ τὰς ἑορτὰς ὅπου εἰς αὐτὴν ἐτέλει, Κισσοτόμος Ἡμέρας ἐκάλεν. τὴν Φλιουῶτα πόλιν, καὶ Ἀραντίαν ἐκάλεν. αὐτὴν, ὡσαν καὶ τὴν Γαρσον, ταῖς ἐπολιόρκησεν ὁ δεύτερος Σουλτῶν Μεχμέτης, ὁμοίως καὶ τὴν Ἀκρεβλῶ πόλιν, καὶ Ράπελιν, κάστρον τῆς Φλοιασίας. τῆς Σικυονίας μετρεῖται καὶ Φυσίος Χώρα, καὶ τὰ ἔξῃς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ΄.

Περὶ τῆς Ἀχαΐας.

Ἐπίεται μετὰ τὴν Σικυονίαν ἡ ἰδίως Ἀχαΐα, ἢ ὁποῖα λαμβανόμενῃ πλατύτερον, περιέχει ὡς ὅπῃ τὸ πλείστον καὶ τὴν Κορινθίαν, καὶ Σικυονίαν, ἰδίως δὲ λαμβανόμενῃ, ὀνομάζεται ἐκεῖνος ὁ τόπος, ὁ ὁποῖος περιέχεται ἀνωμεταξὺ τῆς Σικυονίας καὶ Ἡλίδος, ἐκτετατομένη καὶ τὴν Ἀπροθαλασσίων πρὸς ἀνατολὰς. ἀνομάσθη ἀπὸ Ἀχαιοῦ τῆ Τίε τῆ Ξέθε, ὅς τις ἦτον Τίος τῆ Αἰόλε, καὶ λαβὰν εἰς Γυωκίνα τὴν Κρέσαν τὴν Θυγατέρα τῆ Ἐρυχθέως, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, τὸν Ἴωνα, ὁποῖος κατοικήσας εἰς τὰς Ἀθώνας, ἀνόμασεν ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆ τὴν Ἀττι-

Ἀττικῶ Ἴωνίαν, καὶ τὸν Ἀχαιοῦ, ἀφ' ἐκλήθη ἔτατος ὁ τόπος Ἀχαΐα. ἔτος δὲ ὁ Ἀχαιὸς ἔσαντας καὶ γὰ καμνηφόρον, ἐφυγεν ἀπέδω, καὶ ἐπήγυν εἰς τὴν Θεσσαλίαν, καὶ ἀπ' αὐτῆ πάλιν ἀνομάσθη καὶ ἐκεῖνος ὁ τόπος Ἀχαΐα. ἀρχῆθεν ἐκαλεῖτο αὐτὴ ἡ Ἀχαΐα, Αἰγιάλεια, καὶ οἱ κάτοικοι ταύτης, Αἰγιάλικοι ἀπὸ τῆ Αἰγιάλεως, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἢ καὶ ἀπὸ τῆ Αἰγιάλι, ὡσαν ὅπερ ὅλη παραθαλασσία εἶναι.

2. Οἱ Ἀχαιοὶ ἐσάθησαν ἐνδοξοὶ καὶ τετιμημένοι παρ' ἀπασιν τοῖς Ἑλλήσιν, εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀγαμέμνονος, καὶ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆ καὶ τῆς Τρωάδος. ἦσαν ἀκόμη δυνατοὶ, καὶ πῶσον ἰσχυροὶ μετὰ τὰς σιωθήκας, ὅπερ εἶχαν ἀτάμεσόν τεν, ὡσαν γὰ ἦτον ὁλοῖ τῆς ἐν σῶμα. ἐμεταχειρίζοντο μίαν Γερσσίαν, δύο Ἡγεμόνας, καὶ εἶς Σημειογράφον, ἦτοι Γραφέα, εἰς χρόνους ἐγκοσι, ὑπερον καὶ εἶς μόνον Ἡγεμόνα εἶχαν, καὶ πολλὰ ἐνδοξὰ, καὶ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἔκαμαν. ὄθεν καὶ πολλὰ πόλεις ἠγάθησαν μετ' αὐτῆς διὰ Σιωθηκῶν, καὶ τόση ἦτον ἡ ἐξουσία τῶν Ἀχαιῶν, ὅπερ οἱ Θηβαῖοι μετὰ τὸν Λόκτικόν Πόλεμον, ἐδιέλεξαν αὐτῆς, αἰρετῆς Κεραίας τῆς φιλονεικίαν, τῆς ἐν ταῖς Πόλεσιν ἔσων. ἔλαβον παρ' αὐτῆ οἱ Ἴταλοι πολλὰ ἔθιμα καὶ τὴν διαφωρίαν τῆς Πυθαγορείων. ὅταν δὲ ὁ Ξέρξης, καὶ οἱ Μῆδοι ἦλθον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οἱ Ἀχαιοὶ μήτε εἰς τὸν Λεονίδην, ὅπερ δέισκετο εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἢ φερον βοήθειαν, μήτε εἰς τὸν Θεμισοκλή, τὸν Ἡγεμόνα τῶν Ἀθωαίων, δέισκόμενον μετὰ τὸν σόλον εἰς τὴν Εὐβοίαν, καὶ Σαλαμίνα. ὡσαν ὅπου ἔδειξεν μνημὴ γίνεται αὐτῶν, εἰς τὸν Λακωνικόν, ἢ Ἀττικόν Κατάλογον τῆς Συμβουθῶν, ἀλλ' ἔτε εἰς τὸν πόλεμον τῶν Πλαταιῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιοὶ, τὸ ὁποῖον εἶναι φανερόν, ὅτι εἰς τὸ ἀφιέραμα, ὅπερ ἐκρέμασαν εἰς τὸν Ὀλυμπον οἱ λοιποὶ Ἑλλῆνες, τὸ ὄνομα τῶν Ἀχαιῶν δὲ φαίνεται. ἴσως ἢ ὅτι τότε ἐφύλαττον τὸν τόπον τῆς, ἢ δι' αἰτίαν ἑλάμ-

ἐλαμψαν λοιπόν οἱ Ἀχαιοὶ μετὰ τὴν εὐδοξίαν τῶν ἀποτελεσμάτων, ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆ Πύρρῃς, καὶ τῆς ἐκστρατείας αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἰπελίας, μέχρι τῆ Φιλοποίμενος, ὅτε πανεργῶς ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, καὶ διελύθησαν.

3. Ταύτης λοιπὸν τῆς Ἀχαιίας μετὰ τὸν Σαῦ ποταμὸν ἢ Σύθων τῆς Σικυονίας, ὁποῖος κοινῶς λέγεται πῶρα Δημῖδι, τὸν ἀποπερατοῦνται τὴν Σικυονίαν, ἔπεται ἄλλος ποταμὸς Κεῖος λεγόμενος, δεχόμενος ἐν αὐτῷ, πόρρω τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν Ἄλσον ποταμὸν, λεγόμενον κοινῶς τὸ Ποτάμι τῶν Τελκῶν. πλησίον τῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, ἦτον τὸ Ἐπίνειον τῶν Πελλησίων, καὶ πέραν τῆς αὐτῆς ποτ. ἦτον ἡ Πελλῶν πόλις, μετὰ τῆς Φλοῖωντος, καὶ τῆς Βέρρας. Λέγουσι τινὲς, ὅτι αὕτη τῶρα νὰ εἴναι ἡ Ζάχολι, ἢ τὸ Γαρδίκι· ἄλλοι λέγουσι νὰ εἴναι ἡ Βλοκοβὰ, καὶ μᾶλλον ἀληθέστερον, ὅσον τὸ κατ' ἐμέ. καὶ ἄλλοι πάλιν λέγουσι νὰ εἴναι ἡ Ταρσός. ἀφίσταται τῆ Κορινθιακῆ Κόλπε πρὸς μεσημβρίαν 60. στάδια. πλησίον τῆς Πελλῆνης ἦτον τὸ Ἄλπος τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ καὶ τὴν ὁδὸν, ὃ Δόλιος Ἑρμῆς, καὶ ἄλλα περὶ αὐτῶν ἱερά, καὶ ἡ Πελλῆνη Κώμη. ἀπὸ τῆς Πελλῆνης ἐκλήθησαν αἱ Πελλησικαὶ Χλαῖναι, ἃς ἐτίθεισαν ἑπαθλα ἐν τοῖς Ἀγῶσι τοῖς Θεοξενίοις, ἢ καὶ Ἑρμαίοις. Ἄνω ταύτης, πόρρω τῆς θαλάσσης εἶναι ὃ Κύπελος τὸ ὄρος, καὶ τὸ Σαλαμίνειον. ἑσμακρὰ τούτῃ εἶναι τὸ Ἄρδαδιον ὄρος ὃ Κράθις, πρὸς τὸ ὁποῖον εἶναι αἱ πηγαὶ τῆς Κράθιος ποτ., ἦτοι τῆς Ἀκράτης, εἰς τὸ Ἐπίνειον τῶν Πελλησίων ἦτον καὶ οἱ Ἀεῖσοναῦται, Φρέειον πρὸς τὸν Αἰγιαλόν. μετὰ τὴν Πελλῶν ἦσαν, Δονῆσα πόλισμα. εἶτα Αἰγείρα, ἦτοι τὸ Ξολόκαστρον, ἄνω τῆς Αἰγείδος 40., ἦτον ἡ Φελλῶν, πόλισμα ἐν κατερρύτῳ τόπῳ, καὶ ἡ Ὑπηρεσία, πλησίον τῆς θαλάσσης καὶ τῆς Κράθιος ποτ. καὶ ἄνω τῆς Αἰγείρας τὸ Ἡρωϊκὸν Ὀχύρωμα. πλησίον τῆς Κράθιος ἦτον Αἰγαί, ἢ Αἰγαὶ πόλισμα, τὸ Ἱερόν τῆς Ποσειδάωνος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Βοῦ.

Βέρρα, κληθεῖσα ἀπὸ Βέρρας τῆς Θυγατρὸς Ἰωνος τῆς Ξεῖθρα καὶ τῆς Ἐλίκης· αὕτη κατεπόθη ὅμως μετὰ τὴν Ἐλίην ὑπὸ Σεισμῶν τῆς Γῆς, λέγουσι νὰ εἴναι τὸ Διακοφθόν, πλησίον τῆς Βέρρας εἶναι ἡ Κεράνεια, κοινῶς Κερνίτζα, πετιμημένη μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τῶν Παλαιῶν Πατρῶν. ἀπὸ τῆς Βέρρας ἐκλήθη καὶ ὁ ἐγγυὴς αὐτῆς ποταμὸς Βεραϊκός, ὁ ὁποῖος πῶρα λέγεται τὸ Ποτάμι τῶν Καλαβρύτων· ἄνωθεν τῆς Διακοφθῆς, σχεδὸν ὥρας δύο ξέμαυρα εἶναι τὸ Μέγα Σπήλαιον, Ἱερόν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ ὁποῖον δεικνύεται ἡ ἱστορηθεῖσα Εἰκὼν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἀποστόλης Ληκῆ. καὶ πλέον ἀνώτερον αὐτῆς, εἶναι τὰ Καλάβρυτα, Κάστρον ποτῆ. μετὰ τὸν Βοραϊκὸν ποτ., τρέχει ὁ Σέλιμος, ἢ Σειλημνός Ποταμὸς, ὁ ὁποῖος λέγεται πῶρα τὸ Ποτάμι τῆς Βοχύσης ἀναμεταξὺ τῶν τῶν δύο ποτ. ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Ἡρακλέως. τὸ ὕδωρ τῆς Σειλημνῆς ποτ. ἐπαινεῖται, καὶ οἱ Παλαιοὶ ἔλεγον, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔλθοντο, καὶ ἔπινον αὐτὸ τὸ ὕδωρ, πάλιν ἐγείρετο εἰς αὐτὰς ἢ λήθη τῆς Ἐρωτος, καὶ ἀνεφύτραιε. Μυθολογοῦσιν, ὅτι ὁ Σέλιμος ἦτον νέος ὠραίος καὶ δειδής, ὁ ὁποῖος ἔβοσκε Βεκόλεια καὶ Ἀγέλλω εἰς ἕτερον τὸν τόπον, ἢ δὲ Ἀργυρᾶ μία τῶν Νηρείδων Νυμφῶν, ἦτοι τῶν Θαλασσίαν, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐτράφη ὑπὸ τῆς Ἐρωτος αὐτῆς, ἐξερχομένη τῆς θαλάσσης ἐσωσισιάζετο μετὰ αὐτὸν εἰς τὴν ὄχθην τῆς Ποταμῆς. ὅταν δὲ ἀρχισεν ἡ ὠραιότης τῆς Σειλημνῆς καὶ τὸ κάλλος νὰ μαραινέται, ἢ ἄνωθεν Νύμφη ἔπαυσε, καὶ πλέον δεῦν ἦρχετο εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνος δὲ ἀφεθεῖς ἀπὸ τῆς Ἀργυρᾶς, καὶ μαραινθεῖς ὑπὸ τῆς Ἐρωτος, μεταβλήθη εἰς τὸν Ποταμὸν ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης. Μετὰ τῆτον τὸν ποτ. ἦτον ἡ Ἐλίκη πόλις, ὀνομαθεῖσα παρὰ τῆς Ἐλίκης τῆς Υἱῆς τῆς Δυμάονος, ἢ ἀπὸ Ἐλίκης τῆς Ἰωνος μετὰ Γυμναϊκός, Θυγατρὸς δὲ Σειλημνῆτος, τῆς Υἱῆς τῆς Ποσειδάωνος, τῆς ὁποίας μόνον ἴχνη τινὰ φαίνονται εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπῃ κοινῶς πῶρα λέγεται Τρυπιά. εἰς αὐτῶν τὴν Ἐλίκην τὸ πάλαι ἦτον

Ναός

Ναός τῆ Ἐλικωνίας Ποσειδάωνος, τὸν ὁποῖον ἐτίμων οἱ Ἴωνες μετὰ ἄκρον σέβας, θύοντες εἰς αὐτὴν τὰ Παριώνια, τῆς ὁποίας Ἴωνας οἱ Ἀχαιοὶ ἐξώσαντες ἔξω τῆ Ναῦ, ὅταν ἦλθον νὰ θυσιάσων ἐκεῖ, κατὰ τὴν συνήθειάν τε, τοὺς ἐφόνδυσαν· ἀλλὰ δὲν ἐφυγον καὶ αὐτοὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν τῆ Ποσειδάωνος, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔκαμον εἰς αὐτὴς τὴν ἐκδίκησιν, μετὰ τὸ νὰ ἐπεμψον εἰς τὴν Χώραν αὐτῶν, διὰ τοῦ Σεισμὸν τρομακτικόν, ὑπὸ τῆ ὁποίας ὄχι μόνον τὰ οἰκοδομήματα τῶν ἠδαφίσθησαν, ἀλλ' ὁμῶς μετὰ αὐτὰ, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἐπὶ Θεμελίῳν κατεκρημνίσθη, καὶ ὑπὸ τῆ Πελαγονίας ὁμῶς κατεποντίσθη, δυσὶν ἔτεσι πρὸ τῶν Λακτικῶν. μετὰ ταῦτα εἶναι ὁ Κερκιδεὺς ποταμὸς, κοινῶς λέγεται τῆς Βοσιτζης τὸ ποτάμι· μετὰ τὸν ποτ. πρὸς τὴν θάλασσαν εἶναι τὸ Ἄιγειον, πόλις εὐδοξὸς τὸ πάλαι, καὶ ἰχυρὰ, ὕστερον ἀφ' ἧς κατεποντίσθη ἡ Ἐλίη, λέγεται τῶρα Βοσιτζα. ἀπὸ τῆς Βοσιτζης δύο ὄρας, εἰς τὰ δεξιὰ τῆ ποτ. εἶναι Μοναστήριον τῶν Ταξιαρχῶν, καὶ πέραν τῆ ποτ. τῆς Πεπαιδονίτζης, Γυναικῶν Μοναστήριον. εἴτε ἕτερος ποτ. εἶναι, Φοινίξ καλούμενος, καὶ κοινῶς ὁ Γαῖδοροπνίχτης, καί τινα ὀχυράματα ἦσαν, Ἐράσιον, Ἐρίνειον, Ρίπες, ἡ Ἀργυρὰ Κρήνη, καὶ πόλις ποτῆ, καὶ τὰ ἔξω. εἴτε τρέχει ὁ Χάραδρος ποτ. ἀπὸ τὸν ὁποῖον πίνωντας τὰ Βελόλαια, εἰς τὸν καιρὸν τῆ ἔαρος γονῆσιν ἄρρυνα. λέγεται κοινῶς τὸ Ποτάμι τῆ Σαλμυρικῆς ἢ Σαλλενίκης, ἢ ὁποία ἦτον πόλις τῆς Ἀχαίας ὡσὺν καὶ τὸ Κασεῖμερον, καταπολεμηθεῖσα ὑπὸ τῶν Τυρκῶν· εἴτε ὁ Βελνεὸς λιμνὴ μετὰ τῶν εἶναι τὰ τείχη τῆς Ἀθηνῶς, ὅπως εἶναι τῶρα ὁ Ψαθόπυργος. εἴτε τὸ Δρέπανον, κληθεὶς ἔτιως, ὅτι εἰς ἐπιτόν τὸν τόπον ἔρριψε τὸ Δρέπανι, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔκοψε τὰ αἰδοῖα τῆ Πατρὸς τῆ Κρόνης, ὁ Ζεὺς· εἴτε εἶναι ὁ Παύορμος λιμνὴ, κοινῶς λεγόμενος Τεκῆς, εἴτε τὸ Ρῖον Ἀκρωτήριον, λεγόμενον κοινῶς Κασέλλι τῆς Πάτρας, ὡσὺν ὅπου ἐκδομήθη εἰς αὐτὸ Φρούριον ἰχυ-

ἰχυρὸν, ὅπως τὸ πάλαι ἦτον Ἰερὸν τῆ Ποσειδάωνος. ἀντικρὺ τῆ Ρίε, εἶναι τὸ Ἀντίρριον, ἔχον Φρέγιον ἰχυράτητον, τὸ ὁποῖον ἐκρήμισαν οἱ Βοῖετοι ἐκ Θεμελίῳν, ἐν ἔτει 1701. ἀπὸ τῆς τῆ Ρίε, ἕως τῆ Ἰθμῆ τῆς Πελοποννήσου, ἐλέγαντο ὁ Κορινθιακὸς Κόλπος καὶ Ἀλκυονίς. μετὰ τῆ Ρίε καὶ τῆς Πάτρας εἶναι λιμνὴ λεγόμενος Ἀγιά. εἴτε εἶναι ὁ Μιλίχειος ποταμὸς, ὁ ὁποῖος καὶ Γλαυκὸς λέγεται, κληθεὶς ἀπὸ τῆ Γλαυκῆ τῆ Ἀλιέως, ὅστις ἐμμακῆς γονόμενος, ἐπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν. Οὗτος ἀλιόβιον ποτῆ, ἐπίσασεν ἰχθυὺν κεκρὸν, καὶ ρίπτωντάς τιν εἰς τὴν γλῶ, ἔτυχεν νὰ προσεγγίσῃ εἰς βοτάνῳ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀέθους ἀνέζησε, τὸ ὁποῖον ἰδὼν καὶ αὐτὸς, καὶ φαγὼν, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' ἐκ ἀγῆρας, καὶ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν. λέγεται τῶρα τὸ Ποτάμι τῶν Σιχωνῶν, ἢ τῆς Πάτρας. πέραν τῆ ποτ. εἶναι αἱ Πάτραι αἱ Παλαιαί, πρὸς διασολίῳ τῶν Νέων Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, κοινῶς Πάτρα, ἐκλήθησαν ἀπὸ τινος Πατρέως, καὶ τὸν Στέφανον. αὐτῶν καλεῖ ὁ Λαόνικος βιβλ. ζ'. πόλιν Ἀχαίας Εὐδαίμονα. ἐσάθη ποτῆ διάσημος, καὶ Κολώνια τῆ Ρωμαίων μετὰ τὴν Ἀντιανὴν Νίκην ἀπέχει τῆς Κορινθίας πρὸς δυσμῶς. 87. μίλια, τετιμημένῃ μετὰ Ἐρόνον Μητροπολίτι. πρῶτον ἦτον Κώμη, καὶ ἀνομαζέτο Ἀράνη, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐργασίας τῆς γῆς: „ Ἀράνη τρίπυργος ἔσεται. „ καὶ τὸν χρισμὸν. ἀκρομαίαι εἶναι αἱ Πάτραι ἀπόμνη καὶ μετὰ τὸ μαρτύριον τῆ πρωτοκλήτης Ἀνδρέα τῆ Ἀποστόλου. εἰς τῆς Πάτρας ἦτον ποτῆ Ναός τῆς Δήμητρος. καὶ πρὸς τῆ Ναῦ ἀντικρὺ αὐτῆ Πηγή, εἰς τὴν ὁποῖαν κατεσκαυθήθη τοῖχος ἀσβεστῆς, ἢ λάσσης, μετὰ λίθους Πυλείας, καὶ ἔξωθεν αὐτῆ ἦτον ἡ κατάβασις, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔλαγον νὰ εἶναι ἀληθέστατον Μαντεῖον, ἀλλ' ἐπειὶ πάντως ἀπάγματος, μόνον περὶ τῆ ἀποβησομένων εἰς τῆς ἀρρώστας. ἐλάμβανον δὲ τῆς χρισμῶς κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ἐκρεμῆσαν εἰς ἕσοπτρον, μετὰ εἰς λεπτὸν χοινίον, τέτοιας

λογής, ὅπως τὸ ἔσοπτρον νὰ μὴ πάρῃ νερὸν ἀπάνω, μή-
τε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ νερὸν, ἀλλὰ μόνον νὰ ἀπτεται καθ' ὅ-
λα τὰ μέρη τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς ὕδατος, καὶ τότε ἀ-
νάπτοντες κάπνον, καὶ ποροσφύχοντες εἰς τὴν Θεῶν, ἐκοί-
τιζον κάτω εἰς τὸ ἔσοπτρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ἡ εἰ-
κὼν τοῦ ἀνθρώπου ζωντανῆς, ἢ ἀπεθαμένης. ὁμοίως ἀπτε-
λουν οἱ Πατρεῖς, ἢτοι οἱ Πατεῖνοι ἐορτῶν λαμπρῶν, καὶ
μεγαλοπρεπεστάτων πανηγυριῶν, εἰς τὴν Λαφείαν Ἀρτεμίν,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐορτῶν ἐστίαζον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὅσον
ἡμέρα, ὅσον καὶ ἄγεια, καὶ παντοίας καρπὸς ἐφ' ἑρμιον, κοι-
νῶς καὶ ἰδίως, δείχνοντες μὲν αὐτὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸ σέ-
βας, ὅπως εἶχασιν εἰς αὐτὴν τὴν Ἀρτεμίν. Ἀγάλμα ταύ-
της ἐχάρισεν ὁ Ἀυγεύς εἰς τῆς Πατεῖνας, ὅταν ἐλε-
λάσσε τὴν Καλυδῶνα, καὶ συνώκησε τῆς Αἰτωλίας εἰς τὴν
Νικόπολιν. ὁ Ναὸς τῆς Λαφείας δέσκειτο εἰς τὴν Ἀ-
κρόπολιν τῆς Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι πρότερον ἐκαλοῦντο
καὶ Τεικλαεῖα. μετὰ τῆς Πάτρας εἶναι καὶ ἕτερος πο-
ταμὸς αὐτῶν, Γλαῦκος ὀνομαζόμενος, καὶ κοινῶς Λάβνα.
ἄξιον θεῶν εἶναι τὸ Κυπριασίου, ὅπου δέσκειται εἰς
τὸν κάμπον τῆς Πάτρας, διὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὴν ἐπι-
στῆν τῆς κλάωνος τῆς ἡσάν τὸ πάλαι πλησίον τῆς Πατρῶν,
Ἀρῶν, Βολίμη, Ἀνθεῖα, καὶ ἀνώτερον πρὸς τὸ Μεσόγειον
τὸ Ἄλσος τῆς Μεσατίδος Ἀρτέμιδος, πανυῶν εἶναι τὸ
Μοναστήριον Γηροκομίου λεγόμενον, καὶ τὰ ἔξῃς. Μετὰ τὸν
Γλαῦκον ποτ. εἶναι καὶ ἄλλος ποτ. Πείρος λεγόμενος, ξέ-
μακρὰ τῆς Πάτρας, 80. σταδίους, καὶ 40. τῆς Δύμης. πρὸς
αὐτὸν ἡσάν ἀρχῆθεν πόλις Μεσόγειοι, Τεικλαεῖα, καὶ Φα-
ραὶ πλησίον τῆς Πείρου ποτ. ἀπὸ τῆς θαλάσσης 70. στα-
δίους, καὶ ξέμακρὰ τῆς Πατρῶν 150. σταδίους. εἶπε εἶναι
ὁ Μέλας ποταμὸς μεγαλύτερος τῶν ῥηθούτων, κοινῶς λε-
γόμενος τὸ Καμνίτζας τὸ Ποτάμι, πλησίον τῆς ὁποίας ἡ-
στον ἡ Ὀλλεῖος πόλις, τὴν ὀνομασίαν λαβῆσα ἀπὸ τῆς Ὀλ-
λείας τῆς Τίης τῆς Διός, ἢ ἀπὸ τῆς Ὀλλεῖας τῆς Τίης τῆς Ἡ-
φαί.

φαίς, ὁ ὁποῖος τὴν ἐκτίσεν, δεισμονίῃ μεταξὺ τῆς
Πατρῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Κυλλωνίας πρὸς δυσμὰς.
ἀφίσταται τὸν Πατρῶν μίλια 12. καὶ τῆς Δύμης 5. κα-
ταίνας, εἶναι παράθαλασσία, τετιμημένη μετ' ἑρμιον Ἐ-
πισυβῆς ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τὸν Παλαιῶν Πατρῶν,
λέγεται κοινῶς Καμνίτζα. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ Ὀλ-
λεία Πέτρα, ἡ ὁποία εἶναι ὄρος πέτρων, κοινῶς Ὀλ-
λείος λεγόμενον, κοινὸν τῆς Δυμαίων καὶ Ἠλείων. πλη-
σίον τῆς τῆς ὄρους θέτται τὸ Ὀλλεῖον, πόλις ποτὲ με-
τὰ τὴν Ὀλλεῖον, ἢτον ἡ Κεντρῶνα, πόλις ποτὲ, τὸ
Τρόπαιον τῆς Δραμῆος Οἰβάτης, ὁ Ναὸς τῆς Λαφείας
Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῆς ποταμῶ Λαφείας, εἶπε τρέχει ὁ Λα-
φείσος ποταμὸς, κοινῶς λεγόμενος Ρίσσο, εἶπε ὁ ποτ.
εἶναι ὁ ὄρος τῆς Χώρας τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ἠλείων. πρὸς
τὸ σῶμα αὐτῆς θέτται τὸ Ὀχύρωμα τῆς Σασράτης. Δύμη,
πόλις ποτὲ τῆς Ἀχαιῆς, ἀφίσταται πρὸς βορῆαν ἡσάν τῆς
Πάτρας 15. μίλια, τῆς δὲ Ὀλλεῖας πρὸς Νότον 5. ἐκλή-
θη Δύμη, κατὰ τὸν Στράβωνα, μετὰ τὸ νὰ κείται δυτικώ-
τερα, καὶ τελευταία εἰς τὸν δυτικὸν Αἰγιαλὸν τῆς Πελο-
ποννήσου, ἐκαλεῖτο πρότερον Πάλαια, Καυκῶν, Φύρα, καὶ
Στρατὸς, λέγεται τώρα κοινῶς Πάπας. πλησίον τῶν
Πηγῶν τῆς Λαφείας ποτ. τίθεται τὸ Χαλίσσειον, ἡ Λαμ-
πύια ὑπὸ τὴν ὑπὲρ τῆς Λαμπίης ὄρους, πολίσματα
ποτὲ, καὶ ἕως ὧδε ἀποπερατῆται ἡ Ἀχαιῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ.

Πρὸς τῆς Ἠλείας, ἢτοι τῆς Ἐπαρχίας
τοῦ Γασούνιου.

1. Πλησιόχωρος μετὰ τὴν Ἀχαιῶν, καὶ τὸν Δυτικὸν Αἰ-
γιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, κείται ἡ Ἠλις, ἡ ὁποία καὶ
Καυκῶνία λέγεται, καὶ κοινῶς ἡ Ἐπαρχία τῆς Γασωνίας,
δεισμονίῃ μεταξὺ τῆς Ἀχαιῆς, τῆς Ἀρκαδίας, τῆς

Μεσσηνίας, ἢ τῆς Ἰονίης Πελάγους πρὸς δυσμὰς. καλεῖται δὲ Κοίλη, ἀπὸ τῆς θέσεως, τῆς τότε, καθ' ὁμοίωσιν τῆς Κοίλης Λακεδαιμονίας, καὶ Κοίλης Συρίας. Αὐτὴ τῆς Ἐπαρχίας, ἢ πρὸ τῆς καὶ κτισθῆ ἢ πόλις αὐτῆς Ἡλίου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνομόσθη, ἐκατοικεῖτο ὑπερον δὲ γέγονε διάσημος διὰ τὰ ἐν αὐτῇ τελεόμενα Ὀλύμπια.

2. Μητρόπολις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας καὶ πρωτεύουσα τῆς ἄλλων πόλεων, ἦτον ἡ Ἡλίου, κληθεῖσα ἀπὸ Ἡλίου Παιδὸς τῆς Ταντάλης, ἢ σωθεῖσα ἐκ τινῶν Καμῶν, ἐκαλεῖτο προσέτι καὶ Πέτρα Μόλπιδος, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ἐπειδὴ καὶ ἐγένετο ποτὲ αὐχμὸς εἰς τὴν Ἡλίου, ἠέκασον ἐκ χρηστικῶν ὁ Μόλπις, ὅτι δὲν παύει ὁ αὐχμὸς, ἀίσως καὶ δὲν σφαγιασθῆ εἰς τὸν Δία νέος ὄβελος. ἄντας δὲ αὐτὸς ὄβελος, θεληματικῶς ἔδωκε τὰ λόγους εἰς τὴν σφαγὴν, καὶ ὄβελος ὅταν ἐσφάγη, ἔπεσε βροχή. ὄβελος καὶ οἱ Ἡλίοι ἐκαμῶν Ἰερὸν τῆς Οὐβελίης Διός, εἶδον τὰ ὁποία ἐσημαίνετο καὶ Ἐπαρχίας τῆς Μόλπιδος. καλεῖται τῶρα κοινῶς αὐτὴ ἡ Ἡλίου ἀπὸ τῶν Ἰταλῶν Μπέλ Βεδέρς, (καθὼς λέγουσι) καὶ ἀπὸ τῆς Γραικῶν Καλοσκοπίου, μετὰ τὸ ὁποῖον ὄνομα τῆς Γασπίνης. διαμέσον τῆς Ἡλίδος πόλεως ἔτραχεν ὁ Πηνειὸς ποτ. εἰσερχόμενος εἰς τὴν Θάλασσαν, ἀναμεταξὺ τῆς Χελωνάται καὶ τῆς Κυλλωνίης. ὁμοίως μεταξὺ αὐτῶν εἰσερχεται καὶ ὁ ἐκ τῆς Φολόης ῥέων, λεγόμενος ὑπὸ τῆς Ποιπῆς Σελήνης. ὀνομάζεται τῶρα ὁ Πηνειὸς κοινῶς τὸ Ποτάμι τῆς Γασπίνης. περιέζωσαν τὴν Ἡλίου μετὰ τὴν Ποτάμι τῆς Γασπίνης. ὑπερον δὲ καὶ αὐτὴ Τείχη, διὰ τὸν φόβον τῶν Περσῶν, ὑπερον δὲ καὶ αὐτὴ Τειχῶν ἀσφαλῆς ἦτον, ἐκ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς Αἰτωλῶν. ὡσαύτως ὅπως ἐδύνατο ἀφίνα να ἔμβη μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν, εἰμὴ τὸν ἀδύνατον. εἰς αὐτὴν τὴν Ἡλίου ὁ Οἰνόμαος ἠγωνίζετο μετὰ τῶν Μνησῆρων τῆς θυγατρὸς τῆς Ἰπποδαμείας, καὶ ἀναίρωντας αὐτὸς, ἐμάχθη να κατασκευάσῃ Ναὸν ἐκ Κρυμίων. παρομοίως μετὰ τὸν

Ἄρ.

Ἄρπαιον, τὸν Εὐνήιον, τὸν Φόρβαντα, καὶ μετὰ ἄλλας. ταύτης ἐσάθη Βασιλεὺς καὶ ὁ Αὐγείας, τῆς ὁποῖου τὸ περιτείχισμα τῆς Ἐπαύλεως τῆς Βοῶν σπάσας ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τρέψας ἐκείσε δύο ποτ., τὸν Ἀλφειὸν, καὶ τὸν Πηνειὸν, ἐν βραχεῖα ῥοπῇ καθαίρει τὴν ἀμετρον ἐκείνου τῆς Βοῶν κόπρον, ὑπ' Εὐρυθέως εἰς τὸτο διαταχθεῖς, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς Ἀθλῆς. ἐκ τῆς Σικυῶνος μέχει ταύτης τῆς Ἡλίδος διὰ χιλίων διακοσίων σταδίων, Φιλωνίδης ὁ δρομὸς τῆς Ἀλεξάνδρου, εὐς εἰνέα ὥρας τῆς ἡμέρας ἔτρεξε, κακεῖθεν πάλιν εἰς τὴν τρίτην ὥραν τῆς νυκτὸς ἐγύρισεν ὀπίσω. ἐσάθη αὐτῆς Πάτρις τῆς Φαίδανος Φιλοσόφου, ὅς τις ἦτον πολλὰ ἠγαπημένος φίλος τῆς Πλάτωνος. ἐκ τῆς Ἡλίδος τὸ πάλαι εὐγενε Βύστος τιμωτέρα τῆς Ἰεδαϊκῆς, καὶ πληθὺς Ἴππων.

3. Αὐτὴν τὴν Ἡλίου ἐνεείδου ὁ Ἡρακλῆς ὅταν ἐφρόνισεν τὸν Αὐγείαν, μετὰ ὅλας τὰς Ἰῆς τῆς, πλὴν εἰς τὰς Φιλέας, ὅτι καὶ τὸν Ὀλυμπικὸν Ἀγῶνα διέταξε, καὶ βωμὸν τῆς Πέλοπος ἠγειρεν, ὁμοίως καὶ τῆς δώδεκα Μεγάλων Θεῶν. καὶ μετὰ ὅλον ὅπερ ἐτελέοντο καὶ ὑπερότερον τὰ Ὀλύμπια, ἀλλ' ἐγένοντο εἰς καθεστὸς χρόνος, περὶ τῆς ὁποῖων ἐφεξῆς ἀφίσταται αὐτῆς ἡ Ἡλίου, ἢ τὸ Καλοσκοπίον πρὸς Ἀνατολὰς τῆς αἰγιαλῆς τῆς Ἰονίου Πελάγους μίλια 15. Πίσσαι πόλις τῆς Ἡλείας, ἣτις ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Πίσσης τῆς Θουγατρὸς τῆς Ἐνδημίωνος αὐτῆς ἐκαλεῖτο καὶ Ὀλύμπια, ἀφίσταμένη τῆς Ἐκβολῆς τῆς Ἀφείης, ὁ ὁποῖος Ῥαφίας κοινῶς λέγεται, μίλια δέκα. θέλεισι τινεὶ ὅτι αἱ Πίσσαι καὶ ἡ Ἡλίου, να εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ πόλις, ἀλλ' ἐκ ὀρθῶς. ὅτι διίσταται μία τῆς ἄλλης σταδία πενήκοντα, ἦτοι μίλια ἕξ, καὶ κάτι τι πλέον, ἐκτίθη αὐτῆς ἡ πόλις, ἣτις καὶ Πίσσα γράφεται, πρὸ τῆς Χρυσῆς γεννήσεως ἐπὶ 775. ἔμακρὰ τῆς πόλεως ταύτης μισθὸν μίλιον, ἦτον ὁ Ναὸς τῆς Ὀλυμπίας Διός, ὁ πλησιώτατος μετὰ τὰ ἀφιερώματα, ὅπερ εἶχον, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπερέ-

περείχειν ὁ χρυσεὺς Ἀνδρῶν τῷ Διὸς, ἀφιερωματὶ τῷ Κυ-
 βέλει, καὶ τὸ Ἐλεφαντεῖον Ἀγάλμα τῷ αὐτῷ Διὸς, μετὰ
 κραιπνῶν τέχνῳ κατασκευασθῆναι ὑπὸ τῷ Φειδίῳ, τὰ ὅποια τῷ
 μέγεθος ἦτον πόσον καθέζομεν, ὅπως ἀρίστως καὶ ἠδελῶν ἐ-
 γαρθῆ, δεῦν τὸν ἐχώρει ὁ Ναός, μετὰ ὅλον ὅπως ἦτον ὑψη-
 λότερος, ὡσαύτῳ ὅπως αὐτὸ τὸ Ἀγάλμα ἦτον κατὰ τὸ ὕψος
 ποδῶν ἐξήκοντα. τὸ ἀφιερωσάν οἱ Ἡλείοι τῆν τῷ λαφύρων
 τῷ Πισαίων· αὐτὰ ἦτον ἀκόμη καὶ ἡ Θασμασία Στρά, ἢ
 ὅποια ἐπιτάμις ἐπαρῆδιθε τῷ αὐτῷ φωνῶν, ὅθεν καὶ ἐπι-
 ταφῶνος ἐκαλεῖτο.

4. Ἐδῶν ἐτελέοντο καὶ ἐκεῖνοι οἱ πολυδρῦλοι Ἀγῶνες,
 εἰς καθὲν πέμπτον ἔτος, ἢ μάλιστα εἰπεῖν, εἰς 50. μῆ-
 νας, δεῦν τῷ ὅποιων Ἀγῶνων, ἐμέτρην οἱ Ἑλλῶνες τῆς
 Ὀλυμπιάδας τῆν ἀπατελεσμάτων τῆς. εἰς αὐτῆς τῆς Ἀγῶ-
 νας ἐτρέχον ἔ μόνον ἅπαντα ἢ Ἑλλῶνες, ἀλλ' ἐτι καὶ ἄλλα
 Ἔθνη. τῷ ἀρχῶν ἐτάπον διηγῶνται οἱ τῶ ἀρχαῖα γε-
 γραφότες ἔπος: Ὅταν ὁ Κρόνος ἐβασίλευεν εἰς τὸν Οὐραν-
 ον πρότερον, οἱ ἀνθρώποι ἐκεῖνε τῷ χρυσεῖ αἰῶνος, καθῶς
 ἐσυνήθιζον νὰ λέγῃσι, κατεσκευάσαν ἱερὸν ἐδῶν εἰς τῆν
 Ὀλυμπίαν, καὶ ὅταν ἐδόθη ὁ Ζεὺς εἰς φῶς, ἢ Μήτηρ αὐ-
 τῷ Πῆα ἐπέχεισε τῷ φροντίδα καὶ φύλαξιν τῷ κηπίῳ Διὸς,
 εἰς τῆς Ἰδαίης Δακτύλης, οἱ ὅποιοι ἦλθασιν εἰς ἐπὶ τῆς
 τὰ μέρη δεῦν τῆς Ἰδῆς τῷ Ὄρει τῆς Κρήτης, οἱ ὅποιοι
 ὠνομάζοντο καὶ Κούρητες. ἦσαν δὲ οὗτοι, Ἡρακλῆς, Παι-
 κῆος, Ἐπιμήδης, Ἰάσιος, καὶ Ἰδα, ὅλοι Ἀδελφοί, πα-
 τὴρ μὲν Ἀπόλλωνος, Μήτηρ δὲ Δαναίδος, Νύμφης
 Κρήσιος. οἱ δὲ Κορύβαντες ἦσαν Παιδῆς τῷ Ἀπόλλω-
 νος καὶ τῆς Θαλφείας. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὁ μεγαλύτερος ἐ-
 ἀρόβαλε δρομικὸν Ἀγῶνα εἰς τῆς λοιπῆς Ἀδελφούς, καὶ
 τὸν Νικητῶν ἐσεφάνωσε, μετὰ κλωνάει Ἀγρολαϊάδας. καὶ πάλιν
 εἰς τὸ πέμπτον ἔτος, ὡσαύτῳ ὅπως καὶ αὐτοὶ πρότε Ἀδελ-
 φοὶ ἦσαν, ὁ αὐτὸς Ἀγῶν ὑπὸ τῷ Ἡρακλῆος μετεπροβλή-
 θη. καὶ εἰς ἐκεῖνε τῷ χρόνε ἀδιακόπως ἐσυνεχίζοντο ἐκεῖ-
 νοι.

νοι οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες, κατὰ τῷ ἀπαείθρησιν τῷ
 Ὀλυμπιάδων. ἢ κατ' ἄλλως, ὁ Ἡρακλῆς καταπολεμή-
 στας Αὐγείαν τὸν Βασιλέα τῆς Ἡλίδος (ὁ ὅποιος Αὐ-
 γείας Υἱὸς ἦτον τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Ἰφιβόης) ἐσωντας
 καὶ νὰ μὴ ἔδωσαν εἰς τὸν Ἡρακλῆα τὸν μισθόν, ὅπως τῷ ἐ-
 καθάρισε τῷ αὐλώτου ἐκ τῆς κόπρου τῷ Βοῶν, ὁ ὅ-
 ποιός μισθός ἦτον ἢ δεκάτη τῷ Βοῶν, λέγωντας του, ὅτι
 τῷ τὸ ἔργον δεῦν τὸ ἔκαμε μετὰ τὸ δέλημά τε, ἀλλ' ἔτις ἐ-
 ποροσάθη ὑπὸ τῷ Εὐειθέως. διὰ τὸ ὅποιον βάνου κει-
 τῷ αἰρετὸν ταύτης τῆς δίκης τὸν Φιλέα τὸν Υἱὸν τῷ Αὐ-
 γείας, ὁ ὅποιος καταφιρίζοντας τῷ Πατρός, οὐκ ἀντεῖ ἐ-
 πὶ τῷ τοῖς ὁ Αὐγείας, καὶ ἐκβάλλει τὸν Υἱόν, ὁ δὲ Ἡρα-
 κλῆς ὑπερρατόσαμενος πορθεῖ τῷ Ἡλιν. καὶ κράζας τὸν
 Φιλέα ἐκ τῷ Δολιχίῳ, δίδει εἰς αὐτὸν τῷ Βασιλείαν τῷ
 Πατρός τε, καὶ προσάζει νὰ κοιμηθῆ τὸ στρατόμα μετὰ τῆς
 Γυωαῖκας τῷ τετελεσθέντων, διὰ τῷ ἐκ τῷ πολέμου ὀλι-
 γανθείαν, ἐκ δὲ τῷ λαφύρων αὐτῶν, ἔσῃσε τὸν Ἀγῶνα
 κατ' ἀρχῆς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ προσάδει τὸν βελόμοιον εἰς
 πάλιν, καὶ κινεῖς δεῦν ἐτόλμα, μόνον ὁ Ζεὺς ἐσωντας καὶ
 νὰ χηματιθῆ ὡσαύτῳ παλαισῆς, συνέμιξε μετὰ τὸν Ἡρακλῆα,
 καὶ μέχει πολλῶν, γαιομενῆς τῆς πάλιν ἰσοπαλῆς, φανερώ-
 ρει ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτὸν τε εἰς τὸν Υἱόν τε τὸν Ἡρακλῆα.
 ἐτελείτο τὰ Ὀλύμπια εἰς πρότε ἡμέρας, δεῦν τῆς ἐνδεκά-
 τῆς τῆς σελήνης, μέχει τῆς 16. προεγυμνάζοντο δὲ πρότερον
 ἡμέρας 11. τῷ ἐπιμέλειαν δὲ καὶ φροντίδα τῷ Ἀγῶνος, κα-
 τὰρχῆς οἱ Πισαῖται εἶχον, ἔπειτα οἱ Λακεδαιμόνιοι ὡς
 νικηταὶ τῷ Μεσσηνίων, καὶ αὐτοὶ τῷ ἔδωσαν εἰς τῆς Ἡ-
 λείης, ἀρχισεν ἢ Ὀλυμπίας μετὰ τῷ ἄλλωσιν τῆς Τρωά-
 δος, ἐπι 408., καὶ πρό τῆς Χειρῆς γεννήσεως ἐπι 765. ἢ
 δὲ Ρώμη ἐκτίθη ἐν τῷ α. ἔτει τῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος.

5. Πρῶτος Ἀγῶν ἐσάθη δεῦν ὅλης, τῷ Δρόμου, ἦτοι τὸ
 Στάδιον. εἶτα εἰς τῷ 16. Ὀλυμπιάδα προσετέθη ὁ Δίαυ-
 λος, ἦτοι τὸ Τρέξιμον τῷ διπλῷ Σταδίῳ, νὰ τρέξῃ διπλ. τῷ

δρομον τῆ Σταδία, καὶ τελειώσας αὐτὸ, πάλιν τὰ γυεῖα
τρέχοντες, ὅθεν ἀρχίσαν. ἔπειτα εἰς τὴν ἰή. Ὀλυμπιά-
δα τὸ Πένταθλον, καὶ ἡ Πάλη. Πένταθλος Ἀγών ἦτον,
Πυγμή, Δρόμος, Δίαλμα, Δίσκος, καὶ Πάλη. τῶ Ἀλ-
ματός τὸ μέτρον ἦταν πέντατον, ἔξ ὅπῃ πεντήκοντα πόδας
πῆδησε φάυλος. τῶ δὲ Δίσκος, δίσκος δ' ἑκατὸν πέντ' ἄ-
πολειπομένων. μετὰ ταῦτα, εἰς τὴν καὶ Ὀλυμπιάδα,
ἐπαρτέσαν τὴν διὰ χειρῶν ἄθλησιν, εἰς τὴν καὶ τὸ Τρέ-
ξιμον τῆ Ἰππων, καὶ εἰς τὴν καὶ τὸ Παγκρατίας, ἡ-
ποὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐμάχοντο δι' ὅλα τὰ σώματος. καὶ παρῶν
οἱ Ἰπποὶ ἀποβλήθησαν Κέλτες, ἡτοὶ ἄζυγοι, γυμνοί,
καὶ δρομικοί. Παίδων Ἀγῶνες ὑπὸ τῆ Παλαιῶν δὲν ἐκεί-
νοντο, ἀλλὰ μόνον αὐτοπροαιρέτως οἱ Ἠλεῖοι πρὸς κορυφῆ-
φρον. ἐδόθησαν βραβεῖα τῶ Δρόμῳ, καὶ τῆς Πάλης εἰς
τὴν καὶ Ὀλυμπιάδα. ἐκάλεσαν τὰς Παῖδας εἰς τὴν ἄ-
θλησιν, τῆς εἰς τὴν πιαίνονται μετὰ χεῖρα, εἰς τὴν καὶ Ὀ-
λυμπιάδα. εἴτα εἰς τὴν καὶ Ὀλυμπιάδα ἐσυμβεβλήθησαν
τὰ ἀγάλματα ἐνόπλιες Πεζῆς, καὶ ἀγωνίζονται μετὰ τὸ Τρέξι-
μον, διὰ τὴν συνηθίσωσι μετὰ τὴν τὴν ἀσκησιν, εἰς κα-
τὰ κακῶν τρέχειν. εἰς τὴν καὶ Ὀλυμπ. ἀρχισε τὸ Τρέ-
ξιμον τῆ δὲ Ἰππων τελείας ἡλικίας, τὸ ὁποῖον ἐκάλε-
σαν Συμμεῖδα. εἰς τὴν καὶ Ὀλυμπ. ἤρσε τὴν καὶ ζῶξου
εἰς τὴν καὶ ἄμαξαν Πώλης Ἰππων, καὶ ἀγωνίζονται. εἴτα
προσετέθησαν εἰς τῆς Συμμεῖδες Πώλων, καὶ Κέλης Πώ-
λης. καὶ πολὺ ὑπερον ἐν Ὀλυμπ. ῥμέ. ἐπροβλήθησαν εἰς
τῆς Παῖδας βραβεῖα τῶ Παγκρατίας. τὸ τρέξιμον τῆς Ἀ-
πῆνης, ἡτοὶ τῶ καὶ Ἡμιόνων Ἀρματος ζῶχθούτος, τὸ ὁ-
ποῖον ἐσάθη ἐν Ὀλυμπ. ὅ, καὶ ἡ Κάλπη τῆς ἀνωτέρας σα-
θείας, μετὰ κοινὸν φήμισμα ἐμποδίσθησαν ἐν Ὀλυμπ. πῆ.
καὶ μὴ μεταβαλθῆν, ὡς εἶδη Δρόμῳ ἦσαν Δίαλος, Δο-
λιχός, Τέθειππον, Κέλης, Ἀπῆνη. Περὶ τῆς Ἀγωνοθε-
τῶν δὲν ἐσάθη πῶποτε ἡ αὐτὴ διάταξις, διότι ὁ Ἰφίτος,
ὅπῃ ἀνυγοβλήθη ἀπὸ λόγου τῆ, μόνος ἐπαρτέσαν, εἴτα ἐκ-
λέχθη.

λέχθησαν εἰς τὴν φροντίδα τῆ Ὀλυμπίων δὲ Ἀρχηγοί
μετὰ τῆς οἱ Ἑλλαοδίκα, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐννέα, ὑπερον
προσετέθη εἰς αὐτῆς, καὶ δέκατος ὁ προεσάτερος. Περὶ τὴν
καὶ Ὀλυμπ. ἐμοιράθησαν οἱ Ἠλεῖοι εἰς δώδεκα φυλάς,
καὶ καθε φυλὴ αὐτῶν ἐδιέλεγε τὸν Ἑλλαοδίκα, ἡτοὶ τὴν
Ἀγωνοθέτῳ αὐτῆς, ὡς ὅπῃ Ἑλλαοδίκα προεσάτερον ἡ-
σαν μόνον Αἰτωλοί. οἱ Ἑλλαοδίκα ἐκατέζοντο ἐν τῶ Ἀ-
γῶνι, πορφύρα καὶ βεβλημένοι, καὶ δικάζοντες τῆς ἐν τῶ
Ἀγῶνι Ἀθλητῆς καὶ τὰ λοιπὰ.

6. Μεταξὺ τῶ Ἀλφεία, καὶ τῶ Πηνειῶ τῆ ποτ., ἦτον
ἡ Τειφυλία, ἀπὸ τῆς ὁποίας παρανομάζετο καὶ ὁ Πύλος ἡ
πόλις, ἡ Πατρίς κατὰ τινὰς τῶ Νέσωρος, δι' ὃ καὶ Τειφυ-
λιακός. πλησίον ἐτάθη τῶ Πύλου, πρὸς ἀνατολάς εἶναι ὁ-
ρος, ὅπου ἐκαλεῖτο Μίνθη, τὴν κλήσιν λαβὸν ἀπὸ τῆς
Παλακῆς τῶ Ἀδα, τῆς εἰς Μίνθῳ, ἡτοὶ Ἡδύσμαν με-
ταβληθείσης. Λέγουσι τινές, ὅτι αὐτὸ τὸ ὄρος καλεῖται
κατὰ τῶ Πανσιανίς Εὐαῖ, καὶ πῶρα κοινῶς καλεῖται Ὀ-
λακός, ἡ κατ' ἄλλας Μίττενα. Πρὸς νότον τῶ Πύλου ἦτον
τὸ Λέπρειον, πόλις ποτὴ παραθαλασσία, μεταξὺ τῆς Μεσ-
σηνίας καὶ τῆς Πίσις, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀφίσταται 30. μί-
λια, ἐγγὺς τῶ Ἰχθύος Ἀκρωτείου. ἐκλήθη Λέπρειον,
ὅτι ἐκεῖ ἴατο ἡ λέπρα ὑπὸ τῶ Ἀλφεία ποταμῶ, ἀφίσταται
τῆς θαλάσσης 40. στάδια. πλησίον τῶ Λέπρειος εἶναι ἡ Ἀ-
ρήνη Πηγή, μεταξὺ τῶ Λέπρειος καὶ τῶ Σαμιπῶ τρέχει ὁ
Ἀνιγρος ποταμῶ, τῶ ὁποῖο τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ἀρχὴν ὅπου
τρέχει ἀπὸ τῶ Λαπίθα ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, εἶναι δυσώ-
δες. τὸ Σαμιπῶ ὑπερον ἐκλήθη Ἀρήνη. τὸ Λέπρειον λε-
γεται κοινῶς πῶρα (κατὰ τὸν Νίγρον) Χαϊάππα. Χελι-
δῶν πόλις ποτὴ, τανυῦ Κώμη, Χελιδῶν κοινῶς καλεῖται
τον. Ἀμφιγυεῖα, Μακυσός κατὰ τὸ παραθαλασσίον, ἡ-
τις καὶ Πλατανίσης ἐλέγετο. ἀπ' αὐτῆς ἐκαλεῖτο καὶ ἡ πε-
ριοχῆς Μακυσία. αὐτῆ ὅπῃ τρέχει καὶ ὁ Χαλκίς ποτ.,
εἶναι καὶ κρήνη, Κρηνός λεγομένη, καὶ πόλις ποτὴ, οἶον
Φαῖαί,

Φαιά, είτε ἡ Χαλκίς, είτε οἱ Κρηνοί, είτε ὁ Τειφυλιακὸς Πύλος, καὶ τὸ Σαμικόν. Εἰς τὴν παραλίαν ὑποκαίτω τῶν ἰσθμῶν, εἶναι δύο Ἄντρα, τὸ εἷς λεγόμενον ἔσθ' Ἀντριάδων Νομφῶν, εἰς δὲ τὸ ἄλλο μυθόδοται νὰ ἔγιναν τὰ πόν' Ἀτλαντίδων, καὶ ἡ τῆ Δαρδανέ γένεσις πρὸς δὲ τῶ Ἄντρο τῶν Νομφῶν εἶναι Πηγὴ, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ δέχεται ὁ Ἄντρος ποταμ., ὁ ὁποῖος εἶναι βαθεὺς καὶ ὑπτιος, καὶ ὁ περὶ αὐτὸν τόπος ἄντας ἀμμάδης, παρέχει ὁσμῶν βαρεῖαν καὶ τῆς ἰχθύας ἀβρώτης ποιεῖ. μυθόδοται δὲ, ὅτι αὕτη ἡ βρώμα προέρχεται, διότι ἐκεῖ τινὲς τῶν πληρωθῶντων Κενταύρων, ἀπέριψαν τὸν ἐκ τῆς Ὑδρας ἴον. καὶ πάλιν μεταξὺ τῆς Δύμης, καὶ τῆ Πεινεῖς τίθεται τὸ Βαπράσιον, ἡ Μυρσινός, ἡ Κυλλήνη, ἡ ὁποία παντὶ Κλαροῦτζα λέγεται, ἀφισκομένη κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἀκρωτῆος τῆς Πελοποννήσου, ἔξέμακρά τῆ Πεινεῖς ποταμ. 9. μίλια, τῆ δὲ Ἀράξε Ἀκρωτῆος, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δι Κλαροῦτζα λέγεται πρὸς νότον, 120. στάδια. ὁ Νιγρος λέγει, ὅτι ἡ Κυλλήνη νὰ λέγεται κοινῶς Ἀνδραβίδα. ἔχει ἡ Κυλλήνη καὶ Κόλπον, μετὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα καλούμενον, τὸν ὁποῖον καὶ Χελωνίτιον καλεῖται. ἀντικρὺ τῆς Ἀράξε ἀκρας τίθεται τὸ Κρόνειον ὄρος, τὸ ὁποῖον κοινῶς Γραβειός καλεῖται, μετὰ πόλιν ποτὲ τῆ αὐτῆ ὀνόματος ἰχυρωτάτην, ὡσαν καὶ τὸ Σαυταμέειον, ὅπερ ἦτον πόλις, πρὸ τῆς ἀλώσεως τῶν Τερικῶν, ἀφισκομένη μεταξὺ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, καὶ τῆ Γασηνίς. Δὲν ὀνομάζεται ὁ Ἑρμῆς Κυλλήνης ἀπὸ τῆς Κυλλήνης πόλεως, καθὼς λέγουσι τινὲς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Κυλλήνης, τῆ μεγίστης ὄρας τῆς Ἀρκαδίας, εἰς τὸ ὁποῖον μυθολογεῖται νὰ ἔγεννηθῆ. Πρὸς τὸν Χελωνίτιον Κόλπον, εἶναι καὶ ἡ Χελωνίτις, ἡ Χελωνάτις τὸ Ἀκρωτῆιον, Ἐπὶ τῆ κοινῶς λεγόμενον. αὐτὸ λέγει ὁ Στράβων νὰ εἶναι τὸ δυτικαῖατον σημεῖον τῆς Πελοποννήσου. εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν ἀρχεται καὶ ὁ Ἐλισσῶν ποταμ. ἡ καὶ Ἐλισσῶς. παρὰ τὴν αὐτὴν Πύλον πόλιν, τίθεται ἀκόμη εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν

Ἐπαρχίαν καὶ ἡ Ἡλεία καὶ Πύλος, μετὰ τὸν Χελωνάτιον τὸ Ἀκρωτῆιον, τὸ ἐπόμενον Ἀκρωτῆιον, Ἰχθύς καλεῖται, κατὰ τὸν Ἀλφειὸν Ποταμὸν τῆς Ἡλίδος ἀκόμη ἀπαιθμύνται καὶ ἡ Κυπαρισσία πόλις, καὶ πάλαι μεγίστη, ἡ καὶ Κυπαρισσὸς ἐκαλεῖτο, ἀφισκομένη τῆς Μεσσηνίας 50. μίλια, ἡ κατ' ἄλλους 35. παραθαλασσίαν εἰς αὐτὴν τὴν Ἡλίδαν, ἡ τὸν καὶ ἡ Δαίτεινα πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσκουτο καὶ ὅσα τῆ Πελοπος, καὶ τὰ πῶσα τῆ Ἡρακλέως, καὶ ὁποῖα εἶχον ὁ Φιλοκτῆτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὰ ἔξω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΗ.

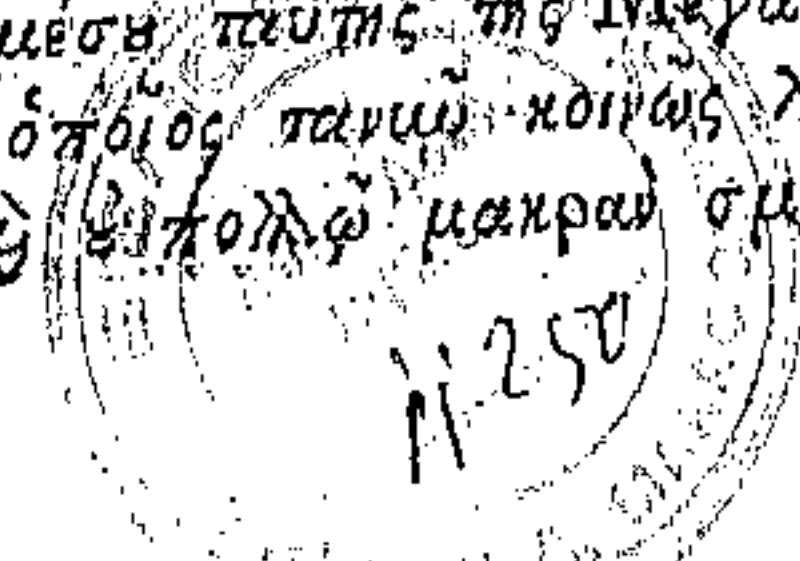
Περὶ τῆς Ἀρκαδίας.

4. **ΜΕ** ὅλον ὅπερ μετὰ τὴν Ἡλείαν, ἔπεται κατὰ τὸ παραθαλασσίον ἡ Μεσσηνία, ἀλλὰ προτὲ νὰ εἰπῆμεν περὶ αὐτῆς, εἶναι χρεῖα νὰ διαλάβωμεν περὶ τῆς Ἀρκαδίας, ἀπολαθῆντες τὴν ἀπαιθμύνησιν τῶν ἀρχαίων. Αὕτη λοιπὸν ἡ Ἀρκαδία (μετὰ ὅλον ὅπου πῶρα κοινῶς Ἀρκαδία λέγεται, ἡ Ἀλιάρτος πόλις παραθαλασσίαν τῆς Μεσσηνίας) κατ' ἑδρὴν μέρος αὐτῆς ἕπεται τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ὅλη ἦτον Μεσόγειος, καὶ ἐδιαιρεῖτο εἰς ἀνωτέραν, καὶ κατωτέραν, καὶ ἡ μετὰ ἀνωτέραν Ἀρκαδία εἶναι ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον εἶναι μεταξὺ τῆς Ἀχαΐας, καὶ τῆς Ἡλείας, εἰς τὴν ὁποίαν λέγουσι νὰ ἔγεννηθῆ ὁ Πελασγός, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὀνομάσθη καὶ αὕτη ἡ Ἐπαρχία Πελασγία. ἔπος ὁ Πελασγός ὑπερέειχε τῶν λοιπῶν, τόσον εἰς τὴν δυνάμιν τῆ σώματος, ὅσον καὶ εἰς τὴν αἰραιότητα, καὶ εἰς τὴν φρόνησιν. ὅταν οὐκ ἔπιπτος ἐβασίλευεν, ἐδίδαξε τῆς Ἀνθρώπων νὰ οἰκοδομήσων Καλύβας, διὰ νὰ ἤμπορῶν νὰ σώζωνται δι' αὐτῶν ἀπείραχτοι ἐκ τῶν ψυχροτήτων τῆ χειμῶνος, ὅταν τῶν βροχῶν, καὶ ὅταν τὴν καύσιν τῆς Ἡλίου, καὶ τὴν ἐνάχλησιν τῶν ἀνέμων. ἀκόμη τῶς ἐδίδαξε πρῶτος αὐτός, νὰ τρέφονται μετὰ τῆς βαλάνης τῶν Δρακῶν, καὶ μάλιστα τῆς Φυγῆ, ἡ ὁποία

ποία χησις της τροφης επεκρατησε η εις τις μεταγενεστας
 ρες, η οα ενδυνάται με τα δερματα των Γων υσερον ε-
 κληθη αυτη η Επαρχια Αρκαδια, υπο Αρκαδος τω Γιω
 τω Διός, η υπο Αρκαδος της Ουγατρος της Καλλιστες,
 της οποιας τα οσα εφερθησαν ωδε εκ τω Μαιναλη ορους
 της Αρκαδιας, κατα την προσαγην τω Δελφικω Μαντειω.
 ανομαζετο ποτε αυτη η Αρκαδια, η Παρρασια, η Λυ-
 κασια, η Γυγατις, η Αζανια. οι Αρκαδες λεγονται
 να εσαθησαν ανδρειοτατοι η μαχιμωτατοι, με ολον οπου
 ποτε αυτη δευ ενίκησαν, μονον αιτιοι εγινοντο εις αλλω
 να νικην, παρομοιοι με τον Ηρακλεα. εθεν η παροιμια
 επεκρατησεν: "Αρκαδας μιμεμενος". καθως η υπο τω Η-
 ρακλεω, η: "Εν τετραδι γεννηθηναι". ο οποιος Ηρακλεω
 νος τεταρτη γεννηθηεις, δι αλλω εκοπιλαζεν, ελεγοντο οι
 Αρκαδες Προσεληνοι, διότι ετρεφαντο προ Σωλοδα της Σε-
 ληνης, πωει οπτωντες τω βαλανω η οτι ησαν υβριςαι,
 η τα εξης. εκεινον τον ποτον, εις τον οποιον ητον το μη-
 μα της Αρκαδος, εκάλων Βωμω τω Ηλιω. Ορος της Αρ-
 καδιας υψηλοτατον ειναι, η Κυλληνη, εις τω οποιου την
 Κορυφη ητον Νωδω τω Ερμου, η απ αυτω ανομαζετο
 Κυλληνιος, ωσ ειρηται, οπω εκατισκωασε την λυραν, α-
 πο της υρεθεισης χελωνης. ητον ονομαση η Αρκαδια η
 απ αλλων πολλων, μαλιστα η εκ τω υδατος της Στυχοδ,
 εις την οποιαν αμνυον οι Θεοι, αυτην οι Ποιηται καλε-
 σι Πηγην τω Αδε. δεισκειτο πλησιον εν Φωκεω, η Να-
 τικρει τη περι Αρκαδιαν Πηγη. εσαζε το υδαρ αυτης
 εξ αποτομη πετρας πρωτον δια τινω υψηλη λιθη κατερ-
 χουμερον κατα σαγωνα, ειτα φθειρωντας τωτον τον λιθον,
 ετρεχεν εις τον Κραδιον ποταμ. το υδαρ αυτης, το οποιον
 ητον θανατηφορον ποσον εις ανθρωπω, οσον ηη εις αλλα
 ζωα, η καρινα αγγειον, τοσον υαλινον, οσον ηη υπο ειτι
 αλλο ητον, δευ το εβασα, ωσαυ οπω εξ αυτων των Αγγ-
 γειων, αλλα μεν εδωδ εσκαζον, ηη αλλα υπ αυτω δια-
 λυον.

λυοντο. μονον το εβασα το κατισκωασμενον αγγειον εξ
 ονοχοσ Ιππη. ηη καθως η φυσικω εδακον εις ετατον τον
 ποτον την θανατηφορον Πηγην, ετωσ εδακον εις τα σωω-
 ρα των Κυμαιθατων την σωπελωδη Πηγην, την οποιαν
 εκωτε αποτελεσματος Αλυατον καλεσι. διότι αλισωσ ηη
 κωων λυασασμενοσ ηθελε φαγησ τινα, η αλλα φαρμακερον
 ζωον, πινωντας νερον εξ αυτης, αβλαβησ εξ αυτων εμε-
 νον. Εις την Αρκαδιαν εγινοντο η πολλοι Αγγειω, οι
 Λυκαιοι, αφιερωμενοι Λυκαιω Διη, εις τωσ οποιωσ εδι-
 δετο βραβειου, Τριπκεσ Χαλκωσ. οι Κορειοι, οι Αλεαιοι,
 ηη αλλοι.
 2. Μητροπολις ταυτης της Αρκαδιας, ηη πρωτοβασα
 πόλις, ητον η Μεγαλοπολις εις το Μεσογειον, μεταγε-
 νετερα δε, οχι μονον υπο τωσ πόλιωσ της Αρκαδιας, αλλ
 ακομη ηη υπο τωσ πόλιωσ ολησ της Ελλάδοσ, κτιθεισα
 υσερον υπο τον Τρωικον Πολεμον, με την συμβελην τω
 Επαμινωνδα, καθ ον καιρον ετατοσ ειχε νικηση τωσ Λα-
 κεδαιμονιωσ εις τα Λευκτρα. απ αρχησ φαίνεται αυτη να
 μη ητον πεμεζωσμενη με Τειχοσ. Πατρις εσαθη τω Πο-
 λυβιω, Επισκοπη ητον τω Μητροπολιτω Κορινθω, υσε-
 ρον εκληθη Χεισιανηπολις, η εγινε Μητροπολις, λεγε-
 ται κοινωσ τωρα Λεονταει, το οποιον ειναι Καμη τανω,
 η αυ δευ ειναι αυτο το Λεονταει, ειναι η Παλαιοπολις,
 οπω δρισκεται σιμα εις το Λεονταει. αυτη λοιπον η Με-
 γαλοπολις ητον εξαίρετοσ η διασημοσ, ε μονον εις τωσ Πε-
 λοποννησιωσ, αλλα η εις αλλα μερη, με ολον οπω τωρα
 εις τοιαυτην κατισαστη ηλθεν, οπω ουδε ο τοποσ αυτης
 φαίνεται. εις τον καιρον τω Στραβωνοσ αυτη η μεγαλη πό-
 λις ητον ερημοσ. Πωει ταυτης της πόλεωσ ειπε τωσ Κω-
 μικων: Ερημια μεγαλη εστιν η μεγαλη πόλις, κατα τον
 Στραβωνα βιβλ. ιε. δια μεση ταυτης της Μεγαλοπολεωσ
 ετρεχεν ο Ελισαιν ποτ. οποιος τανω κοινωσ λεγεται το
 Ποταμι της Καρυτειωσ, ηη εη πολλω μακραω σμιζεται με
 τον

τὸν Ἀλφειὸν εἰς τὸν Ἐλιασοῦντα ποτὶ εἰσβάλλει ὁ Ἀρμίνιος ποτὶ οἱ ὄροι τῆς Μεγαλοπολιτῶν, καὶ τῆς Ἡραϊέων ἡδῶν περὶ τὰς πηγὰς αὐτῶν Βεφαγῆ ποτὶ ἐκλήθη ἔτις ὑπὸ Βεφαγῆ Ἡρώος, παῖδος τῆς Ἰαπέτης, καὶ τῆς Θόρνακος, ὅς τις ἐτοξάθη ἐν Φολοῦν τῶν ὄρει ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, ἀδόσια ἔργα πολμήσας εἰς τὴν Θεὸν, ἀπὸ τῆς Μεγαλοπόλεως, κατὰ τὸ Μεσόγειον τίθεται τὸ Ἀφροδίσιον, αἱ Μοῖραι, τὸ Ὀρεσάσιον, τὸ Παλαῦτιον, καὶ κατὰ αὐτῶν πορὸς τὸν Ἀλφειὸν, ἡ Λυκόσουρα, ἡ ὁποία κείνεται ἡ ἀρεσβυτάτη τῶν πόλεων, καὶ αὐτῶν κρωτοῖδεν ὁ Ἥλιος, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐκῆραν παράδειγμα οἱ ἀνδρῶπι, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἄνω πύτης, εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν ἦτον Ἀθηνάϊον, ξέμακρον σάδια 20., Ἄσσεια, καὶ ἐκεῖ ὅπῃ σμίγεται ὁ Γορτυῖος ποτὶ μετὰ τὸν Ἀλφειὸν, ἦτον ἡ Γορτυῖα, ἐπέτου τῆς Γορτυῖα ποτὶ τὸ ὕδωρ εἶναι ψυχρότατον, καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς ὅπῃ ἐγαίνει, καλεῖται Λεσσιος, ὡσαν ὅπῃ ἐγαίνει, καὶ ῥοιναῖται εἰς τὴν Λατρά τῆς Διός. εἶτα Μεθύθειον εἰς τὸν Ἀγρὸν τῆς Μεγαλοπόλεως. ἐκεῖ ὅπῃ σμίγεται ὁ Λαδων ποταμὸς, εἶναι ἡ Κορακονήσος, ἔτις ὁ Λαδων ποτὶ ἀρχεται κατὰ τὸν Πλίνιον ἐκ τῆς Φερεῆ λίμνης, καὶ διέρχόμενος διὰ τῆς Χάρας καὶ Κλείπρας, σμίγεται μετὰ τὸν Ἀλφειὸν αὐτὸς κείνεται ὁ ὠραιότατος, ἐμόνον τῶν ποταμῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῶν Βαρβάρων, μυθολογοῦσιν οἱ Ποιηταί, ὅτι ἔτις ἐσμίγη μετὰ τὴν Γῆν, καὶ ἐγέννησε παῖδα ὠραίαν καὶ Δάφυλιν, τὴν ὁποίαν ἠγάπησεν ὁ Ἀπόλλων, καὶ κλυγώντας τὴν, αὐτὴν ἐπαρακάλεσε τὴν Μητέρα τῆς Γῆς, ἡ ὁποία χανέσα τὴν ἐδέχθη, καὶ αὐτὴ αὐτῆς καὶ ἀμύθεμνή τὸν Ἀπόλλωνα, ἀνέδωκε φυτὸν τὴν Δάφυλιν, τῆς ὁποίας τῆς κλώνος καὶ τὰ φύλλα ποιήσας ὁ Ἀπόλλων σέφανον, ἐσέφανώθη μετὰ αὐτὸν, διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τῆς ἑαυτῆς. ὑπὸ τῆς Πηγῶν τῆς ἐν τῇ Κλείπρῃ τοῦ Λαδωνος, ἀπέχει ἡ πόλις τῆς Κλείπρας, ἦτις παντὶ μετὰ ὅλον ὅπῃ εἶναι Κωμῆ, κοινῶς Κλείπρας καλεῖται, σάδια 60.

Κλεί-

Κλείπρῃ ὀνομάζεται καὶ ὁ ἐγγὺς αὐτῆς ποτὶ ὁ ὁποῖος σμίγεται μετὰ τὸν Ἀραϊκὸν ποτὶ ἐ σμακρῶν τῆς πόλεως. εἰς τὸν Ἀραϊκὸν ποτὶ ἐγαίνουσι καὶ ἄλλοι ἰχθύες, καὶ μάλιστ' οἱ Ποικιλίαι, ἦτοι αἱ Πέτροβαι, μετὰ τὴν Κλείπρῃ τῆς πόλεως, καὶ τῆς Μεγάλῃς πόλεως, ἦτον ἡ Λαίλαια πόλις, πλησίον τῆς Κορακονήσου, ἦτον ἡ Ἀλίφερα πόλις, εἰς τὰ δεξιά τῆς Ἀλφειῆς τίθεται ἡ Ἡραία, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἡραϊέως τῆς Υἱῆς τῆς Λυκάονος, ἐ σμακρῶν πολλῶν τῆς Μεγαλοπόλεως, λέγεται κοινῶς καὶ τὸν Μολέτιον Ραυόλι. Τεγέα πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ τῆς Τεγεάτης, πλησιόχωρος μετὰ τὴν Μαντινείαν, ἀφίσταται ἀπ' αὐτῆς τῆς Μαντινείας μίλια 12. ἐκατοικηθήν ἡ Τεγέα ὑπὸ ἐνέα Φυλῶν, καὶ εὐγάλου ἀνδρας πολεμικωτάτους καὶ ἀνδρείους, οἱ ὁποῖοι ἐνίκησαν ποτὶ μετὰ τὰ ὅπλα καὶ τῆς Λακεδαιμονίους. οἱ Τεγεάται εἶχαν παντοτεινὸν πόλεμον μετὰ τῆς πλησιόχωρος αὐτῶν Φονεάτας. εἰς αὐτῶν τὴν Τεγέαν πόλιν ἐρέθησαν τὰ ὄσα τῆς Γίγαντος Ὀρέσθης, ἐν Ὀλυμπιάδι 58. εἰς αὐτῶν ἠνέθησαν Ἀείσαρχος ὁ Ποιητῆς, ὁ σύγχρονος τῆς Εὐελπίδα, ζήσας ἔτη 80. καὶ συγγραφέας Τραγωδίας 70. Ἐπισκοπὴ κρωτοῖ ἦτον τῆς Κορίνθου, παντὶ ὅμως τῆς Λακεδαιμονίας. δὲν εἶναι ἡ Τεγέα, ἡ καὶ Μοχλή πόλις, καθὼς τινὲς λέγουσιν, ἀλλὰ ἡ Ἐπισκοπὴ, πλησίον τῆς Τεπολιτῆς, μετὰ ὅλον ὅπῃ παντὶ εἶναι Ἐρείπειον, ὡσαν ἡ ἄλλαι. τὴν Τεγέαν, τὴν Μαντινείαν, τὴν Νεαπολίχην ἦτοι τὸ Νεόκαστρον, τὸ Σιδηρόκαστρον, καὶ ἄλλα Πολίσματα, ταῖς ἐλεηλάτησεν ὁ Τεραχῶνης ὁ Στρατηγὸς τῆς Τέρκων. ἐκεῖνος ὅπῃ κηρύσει ὑπὸ τῆς Τεγέας εἰς τὸ Ἄργος, ἀφίει εἰς μετὰ τὰ δεξιά τὸ Παρθεῖον ὄρος, κοινῶς Παρθεῖν. πλησίον τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Μοχλή πόλις ποτὶ, παντὶ κρημισμῆ, καὶ εἰς τὰ ἀεῖσερα τὴν Λυκάων τὸ ὄρος. Μαντινεία, πόλις κρωτοῖσεν τῆς κατωτέρας Ἀρκαδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ Μαντίνης Υἱῆς τῆς Λυκάονος ὁ Ποιητῆς λέγει αὐτῶν Ἐρατικῶν, διὰτι ἦτον εἰς

Κάμ-

Κάμπον καὶ Πολυάμπελος, τὴν ἑκατοίκισσαν, κατὰ τὸν Γεωργάφον, οἱ Ἀργεῖοι ἐκ πρώτε Δήμων, ἐσάθη εὐδοξος μετὰ τὴν νίκην, ὅπῃ εἰς αὐτὴν ἔκαμιν ὁ περίφημος Ἐπαμινώδης, κατὰ τῆς Λακεδαιμονίων, ὁ ὁποῖος πληρωθεὶς βαρύνεται εἰς τὸν πόλεμον, ὅπῃ ἔκαμιν εἰς τὸ Χωρίον, ὅπῃ ἦτον πλήρες Δρυῶν, μὲν τὸ Ἱερόν τῆς Ποσειδῶνος, οὐ πολὺ σμακρὰν τῆς Πόλιος, τὸ ὁποῖον ἑκαλεῖτο Πέλαγος, ἔσονται καὶ νὰ ἀπατηθῆ ἄπο τὴν ἀμφίβολον φωνὴν τῆς Δελφικῆς Μαντείας, τὸ ὁποῖον τῆς προεῖπε νὰ φυλάττεται, ὅσον δύναται ἄπο τὸ Πέλαγος, ἐνορῶντας τὸ Μαντεῖον ἔπειτα τὸ Πέλαγος, καὶ ὄχι ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐνόει αὐτός, καὶ ποτέ του δεῦ ἔμβαιεν εἰς Πλοῖον Θαλάσσης, κατ' ἐδέσα τρόπον, ἀλλὰ διὰ τὴν γενομένην νίκην, μετὰ χαρὰν ἀπέθανεν. οἱ Πολῖται ταύτης τῆς Μαντινείας, ὠνόμασαν τὴν Πόλιν τῆς Ἀντιγονίαν, εἰς χάριν Ἀντιγόνης τῆς Μακεδόνης, ὁ δὲ Ἀδελφός οὗ τῆς Ρωμαίων Αυτοκράτωρ, ἀφαίρεσεν ὕπερον ἔπειτα τὸ ὄνομα, καὶ πάλιν τὴν ὠνόμασε μετὰ τὸ πρῶτον τῆς ὄνομα Μαντινείαν, λέγεται τώρα καὶ αὕτη Παλαιόπολις, καίτοι ὀλοτελαῖς κρημνισθεῖσα, εἰς τὸν Κάμπον τῆς Τελολιττίας περὶ τὰ Τζιπιανά. ἀπ' αὐτῆς ἐκεῖνος ὅπῃ πηγέται καὶ τὸ Ἄργος, ἀπερνεῖ διὰ τῶν πρὸς τῆς Δειράδι Πυλῶν, αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται κοινῶς Πόρταις. εἰς πολὺ σμακρὰν τῆς Μαντινείας, εἰς τὸν Κάμπον Λεβιδίου, κατὰ τὴν Λεωφόρον, εἶναι ἡ Πηγὴ, ὅπῃ ὀνομάζεται Ἄρνη, διάσημος εἰς τὰς Συγγραφάς, ὀνομαθεῖσα κατὰ τῶν τὸν τρόπον. ἡ Ῥέα ὅταν ἐγέννησε τὸν Ποσειδῶνα, τὸν παρέδωκεν εἰς ποίμνιον Ἀρνῶν νὰ τρέφεται, ὅμῃ μετὰ αὐτὰ ὑπὸ τῆς Παιμνῶν, τὰ ὁποῖα Ἀρνῖὰ ἔβασκον περὶ αὐτὴν τὴν Βρύσιν, ἄπο τῶν ὁποῖων ὀνομάθη Ἄρνη, ἡ δὲ Ῥέα ἀντὶ τῆς ἰσπίας, ἐπροσποιεῖτο νὰ ἐγέννησεν Ἰππειον Πῶλον, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν εἰς τὸν Κρόνον νὰ τὸν φάγη, καθὼς ἀκόμη ὕπερον, ἀντὶ τῆς Διός, τῆς ἔφερε λίθον ἐσπαργαλωμένον, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς σμακρὰν τῆς Μαντινείας τρέχει ὁ Ὄφης

φίς ποταμὸς, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ Ἄγιος, ἢ, καὶ Ἀγισίπολις ὁ Υἱὸς τῆς Παισάνης ἐπῆρε τὴν Μαντινείαν, ρίψας αὐτὸν κατὰ τῆς Τειχῶν αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐξ αὐτῆς πλήρη, ἢτι πρὸς μετὰ τὰς Ἐλεπόλεις ἀσφαλεστέρα εἰς τῆς ὀπτιῆς, καὶ τῆς λίθων. ,, Οἱ μετὰ γὰρ λίθοι διρρήγνυται, καὶ ἐκπηδῶσι τῆς ἀρμονιῶν, αἴτη δὲ εἰς διαλύεται, δὲ μόνον ὑπὸ τῆς ὕδατος. εἰς αἴρετον ἦτον εἰς τὴν Μαντινείαν, τὸ Ἱερόν τῆς Ἰσπίας Ποσειδῶνος, τὸ ὁποῖον κατεσκύβασαν ὁ Ἀγαμήδης, καὶ ὁ Τροφάνιος, περὶ εἰς πολὺς ὁ λόγος. ἀκόμη πλησίον τῆς Μαντινείας, καὶ τῆς Ἄρνης πηγῆς, εἶναι τὸ Ὀσράκινον ὄρος, καὶ τὸ Λυκαῖον ὄρος, καὶ τὸ Μαινάλιον. εἰς τὸ Λυκαῖον ὄρος εἶναι πηγὴ, Ἄρνη λεγομένη, τῆς ὁποῖας τὸ ὕδωρ, τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν ποσότητα ἦτον, ὅσον τὸ Καλοκαίρι, ὅσον καὶ τὸν Χειμῶνα. εἶχαν δὲ σωθήθειαν οἱ Ἀρμάδες, ἀνίσως καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ξηρότητος τῆς Καλοκαίριος, ἢ θελε ξηρανθῆ ἡ Γῆ αὐτῶν, καὶ ἐπομῶς τὰ σαρτὰ αὐτῶν, καὶ τὰ δένδρα, ὁ Ἱερός τῆς Λυκαῖος Διός ἐπήγαγεν εἰς αὐτὴν τὴν πηγὴν τότε, προσφέροντας δεήσεις καὶ ἄχας, καὶ θυσίας κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ κόπωντας μικρὸν βλαστὰει ἐκ Δρυός, τὸ ἔβαιεν εἰς τὸ νερόν, ὄχι νὰ τὸ βυθίσῃ βαθέως, ἀλλὰ τέτοιας λογῆς, ὅπου μόνον τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς νὰ ἐγγίξῃ, καὶ βαρύντας το, ἄδύς τὸ ὕδωρ ἐταράττετο, καὶ ἀναθυμιάσις ἀνῆρχετο ὁμοία μετὰ ὀμίχλῃ, ἢ ὁποῖα κατ' ὀλίγον ἀνῆρχομένη, εἰς Νέφος μετεβάλλετο, καὶ αὐξανομένη μετὰ τὴν συνδρομὴν τῆς Νεφῶν, εἰς βροχὴν μετετρέπετο, καὶ πίπτουσα ἢ βροχὴ εἰς τὴν Γῆν τῶν Ἀρμάδων, ἐχόρταινε τὰ σπέρματα, καὶ τὰ δένδρα αὐτῶν ἦτον ἀκόμη εἰς αὐτὸ τὸ Λυκαῖον ὄρος, καὶ Νεὸς τῆς Λυκαίου Διός, εἰς τὸν ὁποῖον εἰδὲς ἐτόλμα νὰ εἰσέβῃ, ἀλλ' ἀνίσως καὶ τινὰς καταφοριῶντας τὸ τοῖστον ἔθος εἰσέβαινε, δεῦ ἦτον τινὰς λόγος ὅπῃ νὰ μὴ ἐπλήρωσεν τὴν τιμὴν, καὶ εἰς διάσημα εὐδὲς ἔτις νὰ μὴ ἀπέθνησκον. ἀκόμη ἀνίσως καὶ ἐξ

αγιοίας, ἢ θελεν εἰσέβη τινὰς Ἀθρώπος, ἢ Ζῶον, ποτὲ δὲν ἔρριπτε σκιῶν. διὰ τῆτο καὶ οἱ Κυρηνοὶ ἐπαπατήρουν τὰ ζῶα, ἀνίσως καὶ ἔκαρον σκιῶν, ὅτι δὲν ἐτόλμαν νὰ φορέσων ἐκεῖνα ὅπῃ ἐμβήκαν μέσα, καὶ ἦσαν ἄσπια. Μοῖρα τῆ Λυκαίᾳ ὄρεσ εἶναι τὸ Λεραύσιον ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι αἱ πηγαὶ τῆ Νέδα ποτ. ὁ ὁποῖος τρέχει παρ' αὐτῶν τῶν Φιγαλίαν πόλιν, ἢ ὁποῖα περιέχεται ἐν ὄρεσιν, ἐν ἀριστερᾷ μὲν, ὑπὸ τῆ καλουμένης Κουλίου, τὸ ὁποῖον ἀπέχει τῆς ποτὲ πόλεως 40., ἐν δεξιᾷ δὲ ὑπὸ τῆ Λαίᾳ, εἰσβάλλει δὲ εἰς αὐτὸν τὸ Νέδαμ ποτ. ὃ Λύμαξ ποτ. εἶ πολὺ σμακρὰν τῆ δερμῶν Λατρῶν. ἔτος ὁ ποτ. ὅπῃ ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Νέδας Νύμφης, τῆς τροφῆ τῆ Διός, καλεῖται κοινῶς Νέδινα, ἢ κατ' ἄλλους Λογγαρόλας, εἶναι ὁ δεύτερος κατὰ τὰς καμπὰς, καὶ τῆς ἐλιγμῆς, ὑπὸ τὸν Μαίανδρον. μεταξύ τῆ τῆ ὄρεσ καὶ τῆ Εὐαῶν, εἶ σμακρὰν τῆ Παμισσῆ ποτ., εἶναι καὶ ἄλλο ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν τὰ δερμὰ Λατρᾶ, καὶ πόλεις τὸ Πλαπόνιον, πλησίον τῆς Μίνθης τῆ ὄρεσ τὸ Ἀμάθιον, ἢ Οἰχαλία, ἢ ὁποῖα ἐκλήθη ὕστερον Ἀνδανία, ἢ Ἀρδανία, καὶ ἄλλαι πολίχλαι κατὰ τῶν Μεασιωίαν. Ἐρύμανθος πολίχνη ποτὲ τῆς Ἀρκαδίας. Ἐρύμανθος λέγεται καὶ ὁ ποταμὸς, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰς πηγὰς ἐν ὄρει Λαμπία, τὸ ὁποῖον ὄρος Ἱερὸν ἐλέγετο τῆ Πανός, ὀλίγον κατωτέρω τρέχει ὁ ποταμὸς τῆς Ψαφίδος, ἢ ὁποῖα πρότερον Φηγία καὶ πολὺ πρότερον Ἐρύμανθος ἐλέγετο, καὶ τῶρα κοινῶς λέγεται Δημητζάνα, τετιμημένη ποτὲ μὲ Ἐρόρον Ἐπισκόπῃ. αὐτὸς ὁ Ἐρύμανθος ποταμὸς σμίγεται μὲ τὸν Ἀλφειὸν. Σαλμώνη, πόλις ποτὲ, πλησίον τῆς ὁμοιύμης πηγῆς, ἐκ τῆς ὁποῖας τρέχει ὁ Ἐνοπέως ποτ., ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Ἀλφειὸν καλεῖται πανῶν κατὰ τινὰς Βαρρίχιος, ἐκτίθη ὑπὸ τῆ Σαλμωνέως τῆ ἐλθόντος ἐκ Θετταλῶν εἰς τῶν Ἡλείων, καὶ ὀνομάσαντος τὸν ἑαυτὸν τῆ Δία, ὁ ὁποῖος ἐποίησε μὲ τῆς δρόμης πῶν Ἀρμάπων του

βρον-

βροντᾶς ὡσπερ ὁ Ζεὺς. ὅθεν καὶ διὰ τῶν ὑπερηφάνειά του ὑπὸ τῆ Διός ἐκεραυνώθη. πλησίον τῆς Σαλμώνης ἦν ἢ Ἡράκλεια. καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις μετρῶνται τῆς Ἀρκαδίας ἀρχαῖαι. οἷον ἢ Στύμφαλος μεταξύ τῆς Μαντινείας, καὶ τῆ Κλείτορος πῶν πόλεων, ὑπὸ τῶν ὑπάρειαν τῆ Στυμφάλε ὄρεσ, ἢ ὁποῖα ἦτον ἐπ' αὐτῆς τῆς λίμνης, ὅταν οἱ ὑπόγειοι πᾶροι κεκλεισμένοι δὲν ἦσαν, ὅταν δὲ ἐφράχθησαν, τότε ἔβησαν τῶν πόλιν, ξέμακρὰ τῆς λίμνης 50. σταδίους. Φενεὸς πόλις, πλησίον τῆς Φενεῆς λίμνης, τῆς κοινῶς τῆ Φονιά λεγομένη. Κυλλίνη ὑπὸ τῶν ὑπάρειαν τῆ Κυλλίᾳ ὄρεσ. Ὀρχομενός, ἐν τῶτοις καδύχοις κτιθεῖσα. Λυκνεῖα, αὐτὴ σώζει μέχει τοῦ νῦν τὸ ὄνομα, καὶ τὰ λοιπά. πανῶν δὲ ἀκρόνται μόνον τῆς Ἀρκαδίας καμοπόλεις, ἢ Καρύτενα, τὸ Λεονταῖο, ἢ Τροπολιτζά, ἢ Ἰάκωβα, ἢ Πεζονίκη τῆς Μαντινείας, καὶ ἢ Δαβίη πόλις ποτὲ τῆς Ἀρκαδίας, πανῶν εἶναι σμικρὰ κῶμη. εἰς αὐτῶν τὴν Δαβίω ἐσωλήχθησαν οἱ Ἀλβανοὶ τῆς Πελοποννήσου, μετὰ τῶν ἄλλων αὐτῆς ὑπὸ τῆς Τούρκων, καὶ ἐσυλλογίζοντο ἀποστασίαν κατ' αὐτῆς, ὅτε ὁ Τεραχάνης κατεφάνισεν αὐτούς. Πρὸς τῶτοις ἴσεν, ὅτι τὸ Πεδίον, ἢ τὸ Κᾶμπος, ὅπου εἶναι εἰς τῶν Μαντινικῶν Χῶραν, ἢ τῶν Λεβιδίου, μεταξύ τῆς Τροπολιτζᾶς, Ἀργὸν καλεῖται, ὡσὰν ὅπου τὸ βροχίσιον νερὸν, ὅπῃ κατβαίνει ἐκεῖ ἐκ τῆς ὄρων, λιμνάζει, καὶ κάμνει τὸν τόπον νὰ μὴ δαλώβεται. καὶ ἀνίσως καὶ δὲν ἠθελε καταποντίζεσθαι εἰς τὰ τῆς Γῆς χάσματα, βέβαια ἠθελεν εἶναι λίμνη, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεις, τῶν μὲν Καρύτενων ἔκτισε Ρεγάντης ὁ Τηλιέρης, ἀφ' ἧς ἔλαβε Φέεδα εἰς τὰ Σιόρδα τῶν Δρόγῃ, μετὰ τὸν Κόντε Τζόντεφρές. ὁ Γιλτάρης Τεροζιέρης ἔκτισε τῶν Ἰάκωβα κῆσρον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἶ σμακρὰν τῆς Δημητζάνας, πανῶν ἔρημον, καδῶς καὶ εἰς ἄλλας Ἐπαρχίας. ἄλλοι ἀπὸ τῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς, οἷον ὁ Τζωάννης Νιβέλε ἔκτι-

C c 2

τισε

πισα τὸ Γεράκι εἰς τὴν Τζακωνίαν. ὁ Ἡμπερτέζης Τρέμβλας τὴν Χαλακελτζαν. ὁ Μιζηθρᾶς, καὶ ἡ Μάνη εἶναι κτίσματα τῶ Περίγκπος, καὶ ἄλλος ἄλλω. οἷον τὴν Βελιγόςλω, τὸν Νίκλητον, τὴν Ἀρακλωβόν, τὴν Ἀνδραβίδα, τὸν Ποντικόν, κάστρον εἰς τὴν Ἡλείαν Ἐπαρχίαν, καὶ τὰ ἑξῆς. τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀρχαῖα Κτίσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς Μεσσηνίας.

1. Καπερχόμενοι ἐν τῷ μεσογείῳ τῆς Πελοποννήσου, διὰ τῆς κατωτέρας Ἀρκαδίας, ἐμβαίνομεν εἰς τὴν Μεσσηνίαν, ἢ ὁποῖα περιέχεται μεταξύ τῆς Λακωνίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Ἡλίδος πρὸς δυσμὰς, ἔχουσα τὴν Ἀρκαδίαν ἄπο βορέως, καὶ ἄπο μεσημβρίας τὴν Θάλασσαν. μεταξύ εἶσθε τῶ Μεσσηνιακῆ, καὶ τῶ Κυπαρισίᾳ τῆς Κόλπου. ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν ἄπο τῆς πρωτεύουσας πόλεως Μεσσηνίας, μὲ ὄλον ὅπῃ ὁ Ὅμηρος εἰς τὸν κατάλογον, ὅπῃ κάμνει τῆς πόλεων, αἱ ὁποῖαι ἔσειλαν εὐλοῖαν κατὰ τῆς Τρωάδος, ἔδωκεν ἀνάμνησιν αὐτῆς κάμνει. ἄθεν συμπεραίνεται ὅτι πρὸ τῶ πολέμου τῶν Λακεδαιμονίων μετὰ τῆς Θηβαίων εἰς τὰ Λεῦκτρα, ἔδωκεν πόλιν ἐλέγετο Μεσσηνίαν. οἱ Μεσσηνιοὶ εἶχον πολέμους μεγάλων καὶ βαρυτάτων μετὰ τῶς γείτορας αὐτῶν τῶς Λακεδαιμονίας, εἰς τῶς ὁποῖας ἔλαμψεν ἡ ἡρωϊκὴ καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων δυνάμις Ἀεισομένων τῶ Μεσσηνίᾳ. διότι αὐτὸς μὲ τὸ χέρι τῶ εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον, ἐφόνευσεν τὸν Θεόπομπον Βασιλέα. καὶ μετὰ αὐτὸν τὸν τελευτήσαντα Λακεδαιμονίᾳ, καὶ τελευτήσαντα γεμάτος ἄπο δόξης καὶ βραβείων, ἔπεσε καὶ αὐτός. ὅρα τὸν Πausanίαν, καὶ ἄλλους.

2. Πόλεις λοιπὸν ἀρχαῖαι τῆς Μεσσηνίας ἦσαν, καὶ τὴν Κυπαρισίαν, ἢ καὶ Κυπαρισίαν, (τὴν ὁποῖαν τινὲς θέλουσι νὰ εἶναι ἢ καὶ Ἀρκαδία) μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῶ Ἐλεκ-

τρα,

τρα, καὶ τῶ Μέδα ποτ., ἢ Πλατινώδης, τὸ Καπέριον, ἢ Λεωφρεατικὴ Πύλος, τὴν ὁποῖαν ἔκτισεν Ἡλῶς ὁ Υἱὸς τῶ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Τυρρούς, μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῶ Σέλα ποταμοῦ καὶ τῶ Κορυφασίᾳ Ἄκρᾳ, ὅταν ἐξασίασε μὲ τὸν Περίαν τὸν ἀδελφόν τῶ, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Μεσσηνίαν. πλησίον ταύτης τῆς Πύλης τρέχει ὁ Σέλας ποταμ., εἰς τὸν ὁποῖον σμίζονται ὁ Ἐλεκτρας ποταμ. καὶ ὁ Κῆος, ὀνομάζεται κοινῶς αὐτὸς ὁ ποταμὸς, ὡσαύτῃ καὶ ἡ Πύλος, κατὰ τὸν Ὀρτέλιον, Γκαρδία. πλησίον ταύτης τῶ ποτ. εὐρίσκεται ἡ Ἀχαΐα πηγή, καὶ ἔστι πολὺ σμακρὰν ταύτης, ἢ Ἀλίαρτος κατὰ τὸ μεσογείον, τὴν ὁποῖαν ὁ Νίγρος λέγει, νὰ εἶναι τὸ Νεόκαστρον. Λεωφρεῖον ἕτερον τῆς Ἡλίδος, Γερνία, ἀπὸ τῆς ὁποῖας ὀνομάζεται ἡ Νέσος Γερνίος, ὡς καὶ ἄπο τῆς Πύλης Πύλιος. μετὰ τὴν Γερνίαν, ἢ Ἐράνη, εἶτα τὸ Νάπι ὄρος. Αὐλαία, Πελαῖη, καὶ μετὰ ταύτην ἡ Διονυσίας πηγή. μέρος σμικρὸν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, Μακαρία ἐλέγετο, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ Ὀρχαλία, καὶ τὸ Τράγιον. πλησίον τῆς θαλάσσης εἶναι τὸ Αἰγιάλειον ὄρος, καὶ ὑπὸ αὐτὸ εἶται ἡ Πύλος τῶν Μεσσηνίων, ἀπέχουσα ἄπο τῆς Πύλου τῆς Τεφυλίας εὐδοκίαν 400., αὐτὴ ἡ Πύλος καλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου Νήλεια κατὰ τὸν Paus., καὶ Κορυφασίαν κατὰ τὸν Στέφ. (μὲ ὄλον ὅπου ἐτοῦτο εἶναι ἕτερον κατὰ τὸν Στράβ. Paus. καὶ Ptol.) λέγεται κοινῶς ταυτῶ Ναβαεῖνος Παλαιός. αὐτὴ ἡ πόλις Πύλος πρότερον ἦτον κρημισμῶν, καὶ εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, τὴν ἀνεκαίνισαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν ἐκράτισαν 15. ἔτη, εἰς ἀφέλειαν μὲν αὐτῶν, βλάβην δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, ἔχει λιμενία εὐρύχωρον, εἰς αὐτὴν ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Κορυφασίας Ἀθηνᾶς, καὶ ὁ καλεῖται Οἶκος τῶ Νέσφορος, καὶ τῶ καὶ ἄπο γλώσσης μέλιτος γλυκίον ῥέειν αὐτῆ. καὶ Σπήλαιον εὐτὸς τῆς πόλιος, ὅπῃ ἔλεγον νὰ ἠυλίζοντο οἱ βόες τῶ Νέσφορος, καὶ τῶ Νηλέως, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ κατὰ τὸν

Co 3

Εὐ-

Ευσάθ., αὐτὴ ἦτον ἡ Πατρίς τῆς Νέσσορος, ἢ ἀρχαιοτέρᾳ πῶν ἄλλων. ἔσμακρὰ ταύτης τῆς Πύλου εἶναι ἢ δύο Νησῖα, ἡ μία ὑπὸ αὐτὰς τὰς Νήσους, ὅπῃ κλίνει πρὸς δυσμὰς, λέγεται Πρώτη, ἡ ἄλλη ὅπῃ κλίνει πρὸς Βορρῆαν λέγεται Οἰνῆσα, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἀθηναῖοι κατέφθειραν τριακκοσίους Λακεδαιμονίους, ἄλλως διὰ ξίφους, ἢ ἄλλως ἄλλως, διὰ τὸ ὅποιον ἐκλήθη Σφαγία, ἢ Σφακπεῖα. Κατωτέρω ταύτης πρὸς νότον εἶναι ἢ ἄλλη νῆσος Θηγαῖσα λεγομένη, ἀντικρὺ σχεδὸν τῆ Ἀκείτα Ἀκρωτηρεῖς. αὐταὶ αἱ νῆσοι λέγονται ἢ μὲ ἐν ὄνομα Οἰνῆσαι, ἢ κοινῶς Σαπισύτζιαι, ἀντικρὺ τῶν ὁποίων εἶναι ἢ ὁ Φοινικῆς λιμῶν. ἔσμακρὰ τῆ Ἀβαρῖνα, ἢ τῆς Πύλου τρέχει ὁ Ἀμαθός ποταμ., ὁ ὁποῖος, ἢ Παμιάτος, ἢ Παμιάτος, ὑπὸ τῆ Πτολ. καλεῖται, λέγεται ἀκόμη ἢ Μαμαός, ἢ Ἀρκαδικὸς ὑπὸ τῆ Στράβανος ἢ κοινῶς ὑπότιων Σπυρνάτζα ὑπ' ἄλλων δὲ ἄλλως, ὁ ὁποῖος εἰσβάλλει εἰς τὸν Ἀλφειὸν ποταμ., τὸ δὲ ταύτης Ἀκρωτήριον, Κορυφάσιον καλεῖται. ἔσμακρὰ τῆ Κορυφασίᾳ Ἄκρη, σάδια 100., εἶναι ἢ Μεθώνη, ἢ ἢ Μεθώνη, εἰς τὸν αὐτὸν Αἰγιαλὸν τῆς Μεσσηνίας, πόλις ὀχυρωτάτη, ἀπέχουσα τῆς Κορώνης μίλια 15. τῆς δὲ παλαιᾶς Πάτρας 120. ἢ τῆς Ταυάρη Ἀκρωτεῖς 72. πρὸς δυσμὰς, τετιμημένη μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τῶ Παλαιῶν Πατρῶν Μητροπολίτην διατελέντος. αὐτὴ πρὸ τῆ Τρωικῆς πολέμου Πηδασός ἐκαλεῖτο, ἢ ὑστερον ἀνομάθη Μεθώνη, ὅτι τῆς θυγατρὸς τῆ Οἰνίως Μεθώνης, τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν ἐκ Παλλὰκῆς, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, μετοικήσας ὅμῃ μὲ τὸν Ἀγαμέμνονα εἰς τὴν Πελοπόννησον. ἄλλοι λέγουσι γὰρ ἐκλήθη ὅτι Μάθη τῆ Σκοπέλης, μετὰ τῆ ὁποῖα τὴν θεῶν, ὁ λιμῶν αὐτῆς γίνεται ὠφελιμώτερος, ἐπειδὴ καὶ κάμνη αὐτὸ τὸ Σκόπελον, στενωτέραν τὴν εἰσοδὸν πῶν Νηῶν, ἐκνεύει εἰς τὴν Θάλασσαν, ἢ ἐμποδίζον τὴν ὁρμὴν τῶν κυμάτων αὐτῆς. εἶναι ἢ αὐτὴ ἡ πόλις μία

τῶν ἐπιτῶν, ὅτι ἐκείνας ὅπῃ ὁ Ἀγαμέμνων ἔταξε διὰ τῶν πρέσβεων, εἰς τὸν Ἀχιλλῆα. διότι τότε ὤρῃσεν αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν Μινέλαος ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. ἐκνευδύθη αὐτὴ ὑπὸ τῶν Τέρκων, διὰ τῆς ἀνεπιστάσεως τῶν φυλαττόντων, ἐν ἔτει 1500., εἰς τὸν καιρὸν τῆ Δουτέρης Μπαϊαζίτ, τῆ 9. τῆ Αὐγέως, ἡμέρα Κυριακῆ, ὑστερον ἀφ' ἢ ἐπολέμησαν ἡμέρας 30., ἢ ὑπὸ τῶν Τέρκων ἐκόπησαν ἢ μόνον οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ ἢ οἱ παῖδες αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἄλωσιν ταύτης, ἐπροσκύνησαν ἢ οἱ Κορωνάιοι, ἢ οἱ τῆ Ναβαρίνης. εἰς τὸ Προάσειον ταύτης ἐκατοίκησαν ποτὲ (καθὼς λέγουσι) ἢ Μῶροι, οἱ τινες ἐφύττεισαν τὸν ἐλαιῶνα αὐτῆς. ἢλευθερώθη μὲ τὰ ὄπλα τῶν Βενετῶν ἐν ἔτει 1686. πλησίον τῆς Μεθώνης ἦσαν αἱ Κολωνίδες, πόλισμα. Κολωνή, κοινῶς Γεῖσό. Ἀσίνη, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ἢ ὁ Μεσσηνιακὸς Κόλπος Ἀσιναῖος, πρῶτης ἔσης ἐν τῆ Κόλπῳ πρὸς δύσιν, καλεῖται κοινῶς πῶρα ὁ τόπος αὐτῆς Φανερωμένη, κατὰ τὸν Σοφιανόν. κατὰ τὰ αὐτὰ μέρη πῶρα εἶναι ὁ Νεὸς Ναβαρίνος, Κάλιατρον ἰχυρόν. Φινικός λιμῶν. Ἐλος πόλις ποτὲ παραθαλασσία, ἢ ὁ Ἀκρίτας τὸ Ἀκρωτήριον, κοινῶς λεγομένου Κάβο δὲ Γάλλο, μεταξύ τῆς Μεθώνης πρὸς βορρῆαν, ἢ τῆς Κορώνης, ἀφ' ἢς ἀφίσταται πρὸς μεσημβρίαν μίλια 18., ἀπ' αὐτῆς ἀρχεται ὁ Μεσσηνιακὸς Κόλπος. Κορώνη, πόλις παραθαλασσία, ὑπὸ τὴν ὑπώρειαν τῆς Τημενίης, ἢ Θερματῆς ὄρεος, ἐκαλεῖτο πρότερον Αἰπεία, εἰτα Κορώνη, ὅτι Ἐπιμηλίδης τῆ ἐκ Κορώνης τῆς Βοιωτίας ἐλθόντος, εἶναι ὀχυρὰ, τετιμημένη μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, ἀπ' αὐτῆς καλεῖται ὁ Μεσσηνιακὸς Κόλπος, Κόλπος τῆς Κορώνης. αὐτὴν τὴν πόλιν ἐπῆρυν ἐν ἔτει 1532. Γαυρῆς ὁ Αὐείας, ἀλλὰ μὲ τὸ γὰρ ἰδῆ ὁ Πέμπτος Κάρολος, ὅτι ἀπ' αὐτῆς δὲν ἔχει ὠφέλειαν, ἀλλὰ ζημίαν, διὰ τὰς ὁδοὺς, ὅπῃ ἐκαίον, ἐσήκωσε τὰς ἐπιτοπίας Χερσιωνῆς,

καὶ εἰς ἕφερρον εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ τὴν Κορώνην ἀδιά-
 βας, τὴν ἀφῆκε πάλιν εἰς τὰς Τύρκας, ἐν ἔτει 1534.
 πλησίον τῆς Κορώνης εἶναι ὄρος λεγόμενον Τυραννίος,
 καὶ ἄλλο εἰς ἐπιτά τὰ μέρη, Τομὸς καλούμενον μετὰ τὴν
 τελευτὴν ὡσπερ μάχαιρα τῆς Μεσσηνίας, ἢ ὅποια ἦτον παρῶτερον
 Μητρόπολις τῆς Ἐπαρχίας, ὡς κείρηται, ἀπειλοκομῆν
 πρὸς τὴν Ἰθάμην τὸ ὄρος, τὸ ὅποιον ἀνομάθη ἀπὸ Ἰ-
 θάμης τῆς τροφῆς τῆς Διδας, καθῶς καὶ ὁ Νήδας ποταμὸς
 ἀπὸ Νήδος τῆς ἄλλης τροφῆς αὐτῆς, τὰς ὁποίας Νύμφας,
 λέγουσιν οἱ Μεσσηνίαι, καὶ ἀνέθραξαν τὸν Δία, ὅταν οἱ
 Κέρντες λαθραίως ἔκλεβαν αὐτὸν εἰς τὴν Κλεφύδραν,
 διὰ τὸν φόβον τῆς Κρόνης, καὶ τὰ ἔξῃς. καὶ ὃν λόγον ἔχει
 τὸ ἐφιστάμενον ὄρος τῆς Κόρινθου, ἢ τοι ἢ Ἀκροκόρινθος
 πρὸς τὴν Κόρινθον, τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει καὶ τὸ ἐφιστάμενον
 ὄρος τῆς Μεσσηνίας, ἢ τοι ἢ Ἰθάμη πρὸς αὐτὴν, οἱ ὁ-
 ποῖοι τόποι ἦσαν ἀρμόδιοι πρὸς τὴν ἐπιπράττειν τῆς Πε-
 λοποννήσου. διὰ τὸ καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρέως ἀσεύως ἐ-
 παρακίνησε Φίλιππον τὸν Τύχον τῆς Δημητρίας, καὶ πιάσει
 τὸν Ταῦρον ἐκ τῶν δύο κεράτων, καὶ θέλη αὐτὸν καὶ τὸν
 κρατῆ ταύτας τὰς δύο πόλεις, τὴν Κόρινθον, καὶ τὴν
 Μεσσηνίαν, καὶ τὰ περὶ αὐτῆς ὄρη, κέρατα ἐνοσῶν καὶ
 Ταῦρον τὴν Πελοπόννησον. τὰ τεῖχη τῆς Μεσσηνίας ἦσαν
 ὀχυρώτατα, ὡσπερ καὶ ἐν τῇ Ἀμβρόσῳ τῇ Φωικῇ, καὶ ἐν
 Βυζαντίῳ, καὶ ἐν Ρόδῳ καὶ τὰ λοιπὰ. ἔλαβον ταύτην τὴν
 πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς Μεσσηνιακῆς
 πολέμου, καὶ κρημνίσαντες αὐτὴν, τὴν ἐξίσασαν μετὰ τὴν
 γλῶσσαν εἰς τὴν Λεσθήνην περιήμην ἦτον τὸ Ἱερὸν Παλά-
 τιον τῆς Κερήτων, εἰς τὸ ὅποιον ἐθυσίαζον κάθε λογῆς
 ζῶα, καὶ κάμνοντες ἀρχὴν καὶ θυσίαζον ἐκ τῆς Βοῶν,
 τῆς Τράγων, κατέβαινον μέχρι τῆς Πηνιῶν, ῥίπτοντες τα
 εἰς τὴν φλόγα. Οἱ Μεσσηνιοὶ ἐθυσίαζον καὶ Ταῦρον εἰς
 τιμὴν τῆς Ἀεισομένης, τὸν ὅποιον πρὸ τῆς καὶ τὸν θυσία-
 σωσι, τὸν ἔδουσαν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς μίαν Στήλην, ἢ
 ὅποια

ὅποια ἐσέκετο πλησίον τῆς Τάφης τῆς Ἀεισομένης, καὶ αἰ-
 σαν ἀσυνήθης ὁ Ταῦρος καὶ δύνεται, ἐταράττετο ἐδῶ καὶ
 ἐμέγκειζε, τὸν ὅποιον παρετήρην, ἀνίσως καὶ ἠθέλε σείσῃ τὴν
 Στήλην, ἦτον ὀτυχῆς σημεῖον πᾶν Μεσσηνίαν, εἰς δὲ καὶ δυν
 ἠθέλε τὴν παράξῃ, ἐκείνητο παρ' αὐτοῖς, ἀτυχῆς καὶ κακόν.
 ἐπανηγύριζον ἀκόμη οἱ Μεσσηνιοὶ καὶ ἑορτῆς κατ' ἔτος, τὰς
 ὁποίας Ἰθαμίας ἐκάλεον. ὁμοίως καὶ Ἀγῶνας Μεσσηνίας,
 καὶ Ἀθλα, καὶ τὰ λοιπὰ. ὁ ποταμὸς ὅπῃ κρέχει πλησίον
 τῆς Μεσσηνίας Βάβυρας, λέγεται, καὶ μετὰ τῆτον εἶναι ὁ
 Παμισσὸς ποτ. ὅς τις καὶ Πανίσσος καὶ Πανύσιος λέγεται,
 καὶ κοινῶς Πιρνατζα, ἢ τὸ ποτάμι τῆς Νησιῆς, αἱ πηγαὶ τῆς
 ὁποίας εἶναι ἰατρεία εἰς τὰ μικρὰ παιδία εἰσέρχεται εἰς
 τὸν Μεσσηνιακὸν Κόλπον, καὶ εἶναι ὁ μέγιστος ὄλων τῶν
 ἄλλων ποταμῶν, ὅπῃ εἶναι ἐνδὸν τῆς Ἰθάμης. εἰς τὰ δεξιά
 αὐτῆς πόρρω τῆς θαλάσσης εἶναι τὸ Εὐαῖν ὄρος. Εὐαῖν ἐ-
 κλήθη μετὰ τὸ καὶ εἶπον ἐκεῖ παρῶτον ὁ Διόνυσος Εὐοῖ,
 Βακχικὸν ἐπίφθεγμα, λέγεται κοινῶς Βερκάνον, μεταξύ
 τῶν ὄρων, καὶ τῶν ποταμῶν, ἦσαν καὶ πολίσματα, οἷον Λαμ-
 πιδία, Τεῖπολις, καὶ κατὰ τὸ μέρος τῆς Ἀρκαδίας Πα-
 νίσσον, Ἰπανία, Διποία, καὶ τὰ ἔξῃς. τόπος τις ὅπου
 εἶναι πρὸ τῶν Λαμισσῶν ποταμῶν λέγεται κοινῶς Νησιῆς τῆς
 Δεῖζαγα, ἢ τοι τῆς Τροισιῶος πόλεως, ἢ ὅποια Τροισίην
 ἦτον Μεσσηνίας, πλησίον τῆς ποτ. 15. μίλια, (κατάτινας)
 ἔξμακρα τῆς Ἰθάμης. καὶ ἀνωτέρω τῆς Τροισίης, ἦσαν
 αἱ Θουεῖαι, πόλις Μεσσηνίας, ἢ τις ἐκαλεῖτο πρότερον
 Ἀρθεῖα, καίτοι ἐν ὄρει, ὕπερον δὲ τὴν ἐκατήβασαν εἰς
 τὸν κάμπον πρὸς τὸν Ἄειν ποταμῶν, ὅς τις σμίγεται μετὰ
 τὸν Πανίσσον. εἶπε Καλάμαι, κάμη Μεσσηνίας. Μίμνα
 χωρίον. Φεραὶ, ἢ Φυραὶ, μεταξύ τῆς Μεσσηνίας πρὸς Βο-
 ρεῖαν, καὶ τῆς Ἀβέας πρὸς Μεσημβεῖαν, ἀφ' ἧς ἀπέχει 70.
 στάδια. τῆς δὲ θαλάσσης ἔξμακρα στάδια 6., λέγεται ὑπό-
 τινων καὶ καλεῖται κοινῶς Κεραμίδι. αἱ Φεραὶ πλησίον
 ἦσαν τῆς Νέδατος ποταμῶν εἰς αὐτὸν τὸν ποτ. ἐγγύς, ἦτον
 τὸ

τὸ Ἀλσός τὰ Καρνεῖα Ἀπόλλωνος, τὸ ὁποῖον ποινῶς λέγεται Κοροκλονεῖ, Ἐνόπη, Καρδαμύλη ξέμακρὰ τῆς Λακωνίας 60. στάδια, καὶ 8. τῆς Θαλάσσης. Νάπαι, Ἀβεα, ἢ Ἀβία πόλις ἐπὶ Θαλάσῃ 20. στάδια ξέμακρὰ τῆς Νάπαι, ἐκαλεῖτο πρότερον Ἴη. ὁμοίως καὶ ἄλλαι πόλεις μετρήνται τῆς Μεσσηνίας, αἱ Θυεῖαι, καὶ αἱ Φεραί. αἱ ἀνω ρηθεῖσαι πόλεις ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῆς Παμισσοῦ ἦσαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ.

Περὶ τῆς Λακωνικῆς Ἐπαρχίας.

1. Μετὰ τὴν Μεσσηνίαν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Λακωνικὴν Ἐπαρχίαν, ἣτις καὶ Λακωνία καλεῖται, καὶ Λακεδαιμονία, καὶ κοινῶς μέρος αὐτῆς, Μανία, καὶ μέρος Τζακωνία. καὶ ἐκτείνεται ὄχι μόνον κατὰ τὸν μεσημβρινὸν ἀγιάλον τῆς Πελοποννήσου, καθ' ὃν ἀπέχεται τῆς Μεσσηνίας, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀνατολικόν. ὠνομάσθη Λακωνική, ὅτι τὰ Λάκων, τὸ ὁποῖον ὄνομα γίνεται κατὰ συγκοπὴν, ὅτι τὰ Λακεδαίμωνιος, ὡς περὶ καὶ αὐτὸ ὄνομα τῆς Λακεδαίμων, ἢ ὁποῖα ἐκλήθη ὄνομα τῆς Λακεδαίμωνος, τὰ ὁποῖα Υἱὸς ἦσαν ὁ Ἀμύκλας. ἢ ὅτι οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐσυμφώνησαν ἀνάμεσοντες νὰ μοιράσων αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν μὲ κληρὸν, ὅθεν καὶ ὁ λαχὼν πρῶτος λαβεῖν αὐτὴν, Λακεδαίμων ἐκλήθη, δηλαδὴ: ἀγαθῶν δαίμωνι πύττω ἔλαβεν, ἢ φανερώτερον εἶπεν, Λακεδαίμων, οἷον ἔλαχεν ἢ τύχη, καὶ τροπὴ τὰ χ εἰς κ, Λακεδαίμων. καὶ πρότερον ὠνομάζετο Λακεδαίμων, καὶ ἢ Σπάρτη. ἢ Λακωνική Ἐπαρχία ἐλέγετο πρότερον Ἐκατόμπολις, διὰ τὸ ἔθνος ἐκεῖ κατ' ἔτος καὶ τὰ Ἐκατόμβαια, ὁμοίως ἐλέγετο καὶ Ἄργος Ἀχαϊκόν, ἢ μόνον ὄλη ἢ Πελοπόννησος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἢ Λακωνική.

2. Οἱ Λάκωνες ἐσάθησαν διάσημοι εἰς τὴν ἀνδρείαν, καὶ εἰς κάθετες ἐργασίας· παρετήρην τὴν Σελήνην, καὶ μάλιστα,

λίσα, ποτὲ ἄλλω φορᾷ δὲ ἐπολέμην, ὡς εἰς τὴν Παισέληνον, λαβόντες αὐτὴν τὴν ἐπιτολίαν παρὰ τῆς Λυκεργε. ἐσημειῶσαν ἐπάνω εἰς τὰς ἀσπίδας αὐτῶν τὸ Λ. σοιχείον, φανεράντοντες ἑαυτὰς δι' αὐτῶν, ὡς περὶ οἱ ἀντιπολέμητι αὐτῶν Μεσσηνιοὶ τὸ Μ. ὅθεν καὶ ὁ Εὐπολις φησὶν: „ὄξεπλάγην ἰδὼν εἰλβοντα τὰ Λ. ἦγεν τὰς Λακωνικὰς Ἀσπίδας. περὶ αὐτῶν λέγεται ἀκόμη, καὶ „Σπαρτιάτας ἢ Λόγχι γυναιξί“. αὐτὰς λογιάζουσι νὰ ἐσάθησαν οἱ ὄρεται τῶν κλειδῶν. ἀπ' ἀρχῆς οἱ Λάκωνες ἐσάθησαν ἀχροκερδεῖς, καὶ σμικρολόγοι, καὶ εἰς τὰς ξείας ἀπαιθροποὶ. ὅθεν καὶ χρησμός περὶ αὐτῶν: „Ἀφιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ ἔδεν“. τὸ ὁποῖον σώζεται πῶρα μάλιστα εἰς τὰς Μανιάτας, λέγονται ἀκόμη καὶ ἄλλαι παροιμίαι ἀπ' αὐτῶν, οἷον „Λακωνικὴ Σελήνη· Λακωνικὸς Δείπνος· Λακωνικὸς Τιθύμαλλος“ καὶ τὰ ἑξῆς.

3. Ὁ Λακωνικὸς Κόλπος λέγεται κοινῶς Κόλπος Κολοκυθία, καὶ ὑπ' ἄλλων αὐτῶν Κόλφο δι' Κασέλ· Ράμπανι, εἶναι μέγας, δεισικόμνος εἰς τὴν Νοτίαν ἀκρὰν τῆς Πελοποννήσου, μετὰ τὴν Μεσσηνιακὴν πρὸς δυσμὰς, καὶ τὴν Ἀργολικὴν πρὸς ἀνατολὰς, ὑπὸ δύο Ἀκρωτείων ὀλοπερατέμνος, τὰ Ταιναιεῖς ἀπὸ δυσμῶν, καὶ τὰ Μαλέα ἀπὸ ἀνατολῶν, εἰς αὐτὸν εἶναι ἢ Ἀνδρῶσα, ἢ Καλαμάτα, ἢ Μαντινεῖα, καὶ τὰ λοιπὰ.

4. Πόλεις τῆς Λακωνικῆς μετρήνται, μετὰ τὴν ρηθεῖσαν Καρδαμύλῃ, τὴν ἐπὶ πέτρας ποτὲ ἰδρυμένην, καὶ τὰς Φηράς, καὶ τὸν Νέδωνα ποταμὸν, ὁμοίως καὶ μετὰ τὸ Ταύγετον ὄρος, τὸ ὁποῖον τανυῶ καλεῖται Βενὸν τὰ Ἄγρια Ἡλίσ, καὶ παρ' ἄλλων Πεντεδάκτυλον, τὰ ὁποῖα Ταύγετα ἢ ὑπὲρ τῆς Βρυσηῶν (αἱ ὁποῖαι ἦσαν ποτὲ πόλις) ἀκρὰ, Ταλετὸν ἐλέγετο, εἶναι σμικρὸς τόπος Ἀλυσία λεγόμενος, τὰ ὁποῖα τόπος ὁ κάμπος, Θήρας ὠνομάζεται, δεισικόμνος μετὰ τὴν Ταλετῶν, καὶ τὰ Εὐόρα τῆς ὄρων· εἶναι καὶ ἄλλο ὄρος Καλαυθίων λεγόμενον, καὶ ἕτερος τόπος, Ἀλαγα-

λαγωνία λεγόμενος, πλησίον ταύτης είναι ἡ Πολυδρόκεια Πηγή. Γερηνία, ἥτις καὶ Ἐρόπη ἐλέγετο, πλησίον τῆς Καρδαμύλης, λέγεται κοινῶς Γερέμιον· αὕτη ἐκνεύθη ὑπὸ τῶν Σελτῶν Μυράτ, καὶ κατηδαφίθη. ὁ Νίγρος λέγει αὐτὴν νὰ εἶναι ὁ Πασαβᾶς· ὁ Κασάλλος, ἡ Σιδαρισὸς ὁ Μωλέτιος, ἡ Βετανία. Πρὸς τὴν ἀπρωθαλασίαν εἶναι χωρὰ σμικρὰ, ἥτοι τόπος, Ρόδον λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν Νάπαι. Ἄβεια, ἥτις μετρεῖται τῆς Μεσσηνίας, ὡς εἰρηται. ὅπως καὶ τοιαύτη ἐπιγραφὴ κεῖται, Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβαστὸν Τραϊανὸν Ἀδελανὸν Θεοῦ Τραϊανοῦ Τῖον, Θεῶν Νέρων Τίανον Ἰπατον, ἡ πόλις τῆς Ἄβειαν κατὰ τὸ ἀρχαῖον δόγμα ἀνέθηκεν ἐπιγραμμά Ἐταῖος Δαίμονος τῆς Ἀρισαία. Μετὰ τὴν Ἄβειαν εἶναι τῆς Λακωνικῆς Λεῦκτρον, κοινῶς Λεῦτρον· εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἦλθεν Ἀποικία ἐκ τῆς Λεῦκτρον τῆς Βοιωτίας· αὐτὸ τὸ Λεῦκτρον εἶναι ἡ ἰδίως Μανίη. Ξέμακρον τῆς Λεῦκτρον ὑπὸ τὴν ὑπέρειαν τῆς Ταυγέτις, 20. στάδια ἦτον ἡ Πέφυκος, πόλις τῆς Λακωνικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν λέγουσι, νὰ ἐγενήθησαν οἱ Διόσκυροι· ταύτης πρόκειται καὶ Νησιδίων, Πέφυκον λεγόμενον. Φελλίας χώρα ἥτοι τόπος, καὶ πλησίον ταύτης τρέχει ὁ Φελλίας ποταμὸς μετὰ τῶν ποταμῶν εἶναι ἕτερα χώρα, Τύφος λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν Βίτυλα, κοινῶς Βίτολο, κόμη πεννὴ καὶ λιμνὴ, 22. μίλια Ξέμακρον τῆς Ταυγέτις, καὶ 10. τῆς Θαλάμης. Θαλάμη, κοινῶς Καλαμάται, πλησίον ταύτης τῆς πόλεως ἦτον ὁ Ναὸς τῆς Ἰνῆς, καὶ τῆς Πυρρίχου Ἀμαζονίς Ἀπόλλωνος. Καινή, ἡ Κοινέπολις, κοινῶς Καμάρε κατὰ τὸν Νίγρον, μετὰ τῆς Ταυγέτις, καὶ τῆς Τάφρανης πρὸς Μεσημβρίαν, ἀπὸ ταύτης ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Καινίτης· Ταίναρος πόλις ποτὲ κληθεῖσα ἀπὸ Ταυγάρου τῆς ἡμετέρας Ἑλλάδος, καὶ Ἐριμίδης τῆς θυγατρὸς τῆς Δαμασίλλης, καὶ ἐγκόνη τῆς Ἰκάρης· αὕτη ἡ πόλις ἦτον πετιμημένη μετὰ τὸν Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὴν Λακεδαιμονίας Μητροπολίτην.

πλη-

πλησίον ταύτης εἶναι ἡ Ταυγεία ἄκρα, ἡ ὁποία καὶ Ταυγείον. Ἀκρωτήριον λέγεται, καὶ κοινῶς Κάβο Μάταπαι, ἡ Κάβο τῆς Μανίης, ἐστὶν ἡ ἄκρα διαίρει τὸν Μεσσηνιακὸν Κόλπον ἀπὸ τῆς Λακωνικῆς, ἀπέχει τῆς Μαλέας ἄκρου, ὑφ' ἧς ἀποπεράττεται πρὸς ἀνατολὰς ὁ Λακωνικὸς Κόλπος 84. μίλια, ἐστὶν τῆς Ταυγέτις Ἀκρωτήριον εἶναι καὶ ἄκρα τῆς Θυείδης λεγομένη· εἰς ἐστὶν τὸ Ἀκρωτήριον εἶναι βαθύτατα Ἄντρα, καὶ μεγάλα καὶ ἀφεγγὴ Σπήλαια, τὰ ὁποία οἱ Μανιώται Καταφύγια καλεῖσιν, εἰς αὐτὰ θίπτουσιν οἱ Ποιηταὶ τὴν συντομον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὸν Ἄδων. καὶ ἀπεδῶν πλάττωσι τὸν Ὀρφέα νὰ κατέβῃ εἰς τὰ Βασίλεια τῆς Πλάτωνος, διὰ νὰ εὕρῃ τὴν γυναικὰ τῆς Εὐειδίκης. ὁμοίως καὶ ὁ Πυρρίχης μετὰ τὸν Θυσέα, καὶ ἐδῶ νὰ ἐφόνόβου ὁ Ἡρακλῆς τὸν Κέρβερον Κωία. Ταίναρος ὀνομάζεται καὶ ὁ λιμνὴν, ὁ ὁποῖος κοινῶς λέγεται Πόρτω Κάιο, καὶ ἀκόμη Ταυγάρων τὸ πεδῖον, ἥτοι ὁ κάμπος τῆς Λακωνικῆς. ἔσμακρον τῆς τῆς Διμύδος εἶναι καὶ ἕτερος λιμνὴν τῆς Ἀχιλλέως λεγόμενος. Ψάμαθος πόλις ποτὲ, πλησίον τῆς Ταυγέτις ἄκρας. ἴσως ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ περὶ τῶν ποταμῶν Ψάμαθίας λιμνὴν. Αἰπίεια. Τάφρανη, κοινῶς Σκοπία κατὰ τὸν Νίγρον, παραθαλασσία ποτὲ πόλις μετὰ τῆς Ταυγέτις πρὸς δυσμὰς, καὶ Ξέμακρον τῆς 50. στάδων, καὶ τῆς Γυθείας πρὸς ἀνατολὰς. Ἀσιναι πόλις ποτὲ, πλησίον ταύτης ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Ἀσρατείας Ἀρτέμιδος, ἐκλήθη Ἀσρατεία, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐνταῦθα ἐπαύσαντο τῆς ἐς πρόσω στρατείας· ἔσμακρον τῆς κατὰ τὸ Μεσσηνιακόν, ἦτον ἡ Πυρρίχος πόλις, τὸ ὄνομα λαβῆσα ἀπὸ Πυρρίχου τῆς Ἀχιλλέως· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Πυρρίχος ἦτον εἰς Θεὸς ἡδὲ Κερήτων, εἴτε εἶναι ὄρος Κρακίδιον λεγόμενον, ἐν ᾧ Ναὸς ποτὲ τῆς Καρνείας Ἀπόλλωνος. καὶ μετὰ τῶν τρέχει ὁ Σκύρας ποταμὸς πλησίον αὐτῆς ἦτον ἡ Λᾶς πόλις, κοινῶς Λᾶσα, 10. στάδια Ξέμακρον τῆς Αἰγιάλης, ὁ δὲ Νίγρος λέγει, νὰ καλεῖται κοινῶς Βαθύ. Ἴλιον ὄρος, εἰς

εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν Ἱερά τῶ Διονύσῃ, καὶ εἰς τὴν Κορυφῶν, τῆ Ἀσκληπιῆ, καὶ ἄλλο ὄρος Ἀμῆς λεγόμενον. πλησίον τῶν ἦσαν κώμαι, ἡ Χωεῖα, Ἰφός, ἐν ᾧ Ἱερὸν Ἀσκληπιῆ, καὶ τῆς Δαφναίας Ἀρτέμιδος, πρὸς δὲ τῆς θαλάσσης ὅπῃ ἀκρᾶς ἦτον ὁ Ναὸς τῆς Δικτύνης Ἀρτέμιδος, εἰς τὸν ὁποῖον κατ' ἔτος ἐόρταζον. ταύτης δὲ τῆς ἀκρᾶς ἐν ἀεισέρα, ποταμὸς ἐκδίδωσιν εἰς τὴν θάλασσαν Σμηῆος λεγόμενος, τῶ ὁποῖοις τὸ ὕδωρ εἶναι ἡδύτατον, καὶ ὑπερέχει τὸ ὕδωρ καθεῖς ἄλλῃ ποτ., ἔχει τὰς πηγὰς ἕως ὁ ποτ. εἰς τὸ Ταύγετον ὄρος, ἀπέχει δὲ τῆς Λᾶς πόλεως σαδίων, πέντε, ἐκλήθη ἡ Λᾶς πόλις, ἔπειτα Λᾶ τῶ Οἰκιστῶ, τῶ ὁποῖοις ὁ Ταύφος ἦτον εἰς τὸ Ἀραίον χωρίον. Κρόκεια, ταύτης ἡ λιθοτομία εἶναι ἐπαινετὴ, ἐγγάζει λίθους ὁμοίους μὲ τὰς Ποταμιαίας, ἀνω ταύτης ἡ Βελεμίνα χώρα, ἡ ὁποῖα εἶναι κατὰ πολλὰ καθυγρὸς, ποτιζομένη ὑπὸ τῶ Εὐρώτα ποτ. Τρίνασος, ἐπίγειον ποτὲ, καὶ Φρούειον, μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τῶ Εὐρώτα ποτ. καὶ τῶ Γυθείῃ, ἐκλήθη ἔπειτα τῶν μικρῶν Νησιῶν, τῶ πλησίον αὐτῶ ὄντων. εἰς ἔσθον τὸν Λακωνικὸν Κόλπον εἰσέρχεται ὁ Εὐρώτας ποτ. ὁ ὁποῖος Νῆεις κοινῶς ὀνομάζεται. Γυθειον, κοινῶς τανῶ Παλαιάπολις, παραθαλασσίᾳ πόλις ποτὲ, ξέμακρὰ τῶ Ναύσαθμον τῶ Λακεδαιμονίων 40. σάδια, καὶ τῆς Σπάρτης πόλεως 140. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Γυθειάτης. εἰς τὸν Ναύσαθμον τῶ Λακεδαιμονίων φθάσας ὁ Θεμισοκλῆς τὸν σόλον αὐτῶν, ἠθέλησε νὰ τὸν κάψῃ, ἡ ὁποῖα βεβλή. δὲν ἄρεσεν εἰς τὰς Ἀθηναίους, αἰσῶν ὅπῃ δὲν ἦτον τῆς τιμῆς τῶν, κατὰ τὸν Ἀεισείδῳ. ὁ τόπος ὅπῃ εἶναι ἔξω περὶ τὸ Γυθειον, καὶ τὰ λοιπὰ, Μιγώνιον καλεῖται. ἀνω ἔσθῃ τῶ τῶν εἶναι ὄρος Ἱερὸν τῶ Διονύσῃ, Λαρύσιον καλούμενον. ἀντικρὺ τῶ σώματος τῶ Εὐρώτα, εἶναι ἡσος Κραναὴ λεγομένη, κοινῶς Μαραθῶνισι, αὐτῇ πρόκειται τῶ Γυθείου. ξέμακρὰ τῶν 30. σαδίων, ἦσαν αἱ Αἰγείαι πόλισμα. ἀκόμη ξέμακρὰ τῶ

Γυθείς τῶν σάδια, εἶναι Λίθος Λαυκός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάθησαν ὁ Ὀρένης, καὶ τῶ ἔπαυσεν ἡ μαγία. ὅθεν καὶ ἐκλήθη, κατὰ γλῶσσαν Δαεῖδα, Ζῶς Καππώτις. εἰς τὰ δεξιὰ τῶ Εὐρώτα ποταμ. ἦτον πόλις τῆς Λακεδαιμονίας, αἱ Θεράπναι, ἔπολυ σμακρὰ τῆς Σπάρτης, ὅπῃ ἡ Ἀρτεμῖς ἀρχισε παρῶν νὰ σέβεται. εἰς αὐτῶ λέγεται νὰ ἐγείνησεν ἡ Λήδα τὸν Κάσσορα καὶ Πολυδάκτω, καὶ τῶ Ἐλκίῳ. εἰς αὐτῶ τῶ πόλιν ἐγίτετο καὶ ἡ Θεραπνιδία Ἐορτή. ἐν τῇ Θεράπνῃ εἶναι ἡ Μεσπῆς κρήνη, ἡτις καὶ Πολυδάκτεια ἐλέγεται. εἰς τῶ Θεράπνῃ λέγεται νὰ ἐτάφη ὁ Μενέλαος καὶ ἡ Ἐλένη. Εἰς τὰ ἀεισέρα τῶ Εὐρώτα ποτ. ἦσαν αἱ Ἀμύκλαι, πόλις ποτὲ Ἱερά τῶ Ἀπόλλωνος, τῆν ὁποῖαν ἔκτισεν ὁ Ἀμύκλας ὁ Υἱὸς τῶ Λακεδαίμονος, αὐτῇ ἐκαλεῖτο καὶ Ταύγετι. καὶ Λῆμαι ποτὲ, λέγεται νὰ ἦσαν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπῃ τανῶ εἶναι ἡ Βορδόνια κώμη, ξέμακρὰ τῆς Σπάρτης 20. σάδια, τετιμημένη μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Λακεδαιμονίας Μητροπολίτῃ, μὲ ὄλον ὅπῃ τῶρα ὁ Ἀμυκλῶν Ἐπίσκοπος ἔχει τῶ ὀπισθεν τῶ περὶ τῶ Μεχλίῳ ποτὲ πόλιν Χωεῖαν. μεταξὺ τῆς Σπάρτης, καὶ τῶ Ἀμυκλῶν τρέχει ποτ. Τίεσα λεγόμενος. πλησίον τῆς Σπάρτης ἦτον ὁ Ναὸς τῶ Χαεῖτων. πλησίον τῶ ἀνωθεν Θεραπνῶν ἐγείρεται ὁ Ζάρηξ τὸ ὄρος. Ζαρνάτα, πόλις τανῶ τῆς Μάνης.

5. Σπάρτη, ἡ Μητρόπολις τῆς Λακωνίας, φεισκομένη πρὸς τὸν Εὐρώταν ποτ. ἐκλήθη ἔπειτα Σπάρτη τῶ Βασιλέως τῶ Υἱὸς τῶ Ἀμύκλαντος, καὶ ἐγγόνος τῶ Ἰνάχῃ, ἡ ἀπὸ τῶν Δελέγων τῶ συνοικισαίων αὐτῶ, οἵτινες τὸ πρῶτον ἦσαν διεσπαρμένοι, εἶτα συνηλθον ἐκεῖ, καὶ συνώκησαν. ἄλλοι πάλιν λέγεται, ὅτι ἐκλήθη Σπάρτη ἔπειτα τῶ μετὰ Κάδμῳ Σπαρτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκπεσόντες εἰς τῶ Λακωνικῶν, ἐκατοίκησαν ἐκεῖ. αὐτῇ ὑπερον ἐκλήθη Λακεδαίμων, πόλις εὐδοξος τῆς Πελοποννήσου, μὲ τὸν ἔπαινον τῆς ἀνδρείας, τῆς ὑπερηφανείας, καὶ τῆς ἐγγρατείας τῶ παλαιῶν αὐτῆς

Πολιτῶν, τὰς ὁποίους ἐδιάταξεν ὁ Νομοθέτης Λυκῆργος
 νὰ καταγίνωνται εἰς αὐτὰς τὰς ἀρετὰς. αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ
 Κητόεσσα διὰ τὸ μέγεθος. ἡ κλοπή εἰς τὰς Λακεδαιμονίους
 δευ' ἐκατηγορεῖτο, ἀλλ' ἐπαινεῖτο. εἰς τὴν Σπάρτην ἦσαν
 οὐδοξὰ τὸ πάλαι τὸ Κρητικὸν τῆς Γερμανίας, τὰ Παλάτια
 τῆς Ἐφόρων, καὶ Νομοφυλάκων τῆς πόλεως, καὶ μάλιστα ἡ
 ἐκλαμπροτάτη Περσικὴ Σπῶα, τὴν ὁποίαν κατεσηλεύσαν
 ἐκ τῆς Μιδιῶν Λαφύρων. ὄνομασθ' ἦτον ἡ Ἀφειδῆς ὁδός,
 πλησίον τῆς ὁποίας ἦσαν καὶ Βωώνητα, ἧτοι ὁ οἶκος τῆ
 ποτὲ Πολυδώρου, τῆς Υἱῆς τῆς Ἀλκαμείας. ὠνομάθη Βωώ-
 νητα, ὅτι ἀποθανόντος τῆτος, τὰ ἠγόρασεν ἡ Γυναικὰ τῆ
 με Βοῖδια, μὴ ὄντας ἀκόμη τότε εἰς χρῆσιν τὰ νομίσμα-
 τα, ἦτον εἰς αὐτὴν καὶ ὁ Ἄνδριος τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμι-
 δος, τὴν ὁποίαν καὶ Ἀηγοδέσμιον ἐκάλεον, καὶ ἄλλα ἄξια ἰ-
 σοειῶν. Ὅσον καιρὸν ἦτον ἡ Σπάρτη ἀνδρ. Τειχῶν, εἶχε
 καὶ ἐλᾶθερίων, ἀλλ' ὅταν περιεκυκλώθη μετ' ἑαυτῆς
 ὑπέκυψεν εἰς τὴν δουλείαν. καλεῖται τανυῶ κοινῶς Μι-
 στρας. μετ' ὅλον ὅπῃ αὕτη ἡ πόλις ἀπέχει τῆς παλαιᾶς Λα-
 κεδαιμόνος μίλια 3. ἢ 4. καὶ εἶναι κτίσμα νέον τῆς Πείγ-
 κητος, ὡσπερ εἴρηται. πρῶτον ἡ Λακεδαίμων ἦτον Ἐπι-
 σκοπή τῆς Κορίνθου, ὑπερον ἐτιμήθη εἰς Μιτροπόλιν, ἀ-
 πέχει τῆς Ναυπλίας 60. μίλια, καὶ τῆς Μορεμβασίας
 60. μίλια ὁμοίως.

6. Ἀνάμεσα εἰς τὸν Λακωνικὸν Κόλπον, καὶ τὸν Ἀρ-
 γολικόν, κατ' ἀφείαν γραμμὴν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Σπάρ-
 τῆς, μέχει τῆς Βρασειῶν, εἰς εἴσω τὸ ὀξέχον μέρος τῆς
 Πελοποννήσου πρὸς τὴν θάλασσαν ἐκατοῖκον τὸ πάλαι οἱ
 Ἐλωθερολακῶνες, τῆς ὁποίας ποτὲ ἦσαν πόλεις 24. ἀ-
 πὸ τῆς ὁποίας ὑπερον ἐδιάλεχθησαν ἕξ εἰς συνάθροισιν
 τῆς Γερμανίας. σημειῦνται εἰς τὰς Γεωγραφικοὺς Πίνακας
 πόλεις, ἡ πολίσματα τῆς Ἐλωθερολακῶναι, οἱ ὁποῖοι
 κοινῶς τῶρα ὀνομάζονται Τζακαίται, αὐταί: εἰς τὴν Ἀ-
 κροθαλασίαν τὰ Λακωνικὰ Κόλπα, μετὰ τὸ σῶμα τῆς Εὐ-
 ράτις

ρῶτα ποταμῶ, (εἰς τὸν ὁποῖον εἶχαν συνήθειαν οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι νὰ γυμνάζωνται εἰς τὸ Τρέξιμον, καὶ εἰς ἄλλας
 Ἀγῶνας.) ἦτον Ἀκρεῖα πόλις, τανυῶ λεγομένη Ὀρμόας,
 μεταξύ τῆς Γυθείας πρὸς δυσμὰς 140. στάδια, καὶ τῆς Ἀσω-
 πῆ πρὸς ἀνατολὰς 60. ἀφισαμῆν. μεταξύ τῆς ὁποίας πα-
 ρενέπιπτε καὶ Βιωδῖνα πόλις, εἶτα Ἐλος πόλις ποτὲ, τα-
 νυῶ κρητισμῆν 30. στάδια ξέμακρὰ τῆς Ἀκρείας, τετι-
 μιμῆν μετ' ὄρον Ἐπισκόπε ὑπὸ τὸν Μορεμβασίας Μι-
 τροπολίτῳ. Περὶ τὸ Ἐλος εἶναι πεδίον, ἧτοι κάμπος,
 Ἀδίκη καλέμενον. ἔπειτα Ἀσωπὸς πόλις, ἔσμακρὰ τῆ
 Ὀνεγνάθου ἄκρῃ, κοινῶς λεγομένη Ἐσαπὸ, ἡ Ράμπα-
 νο, ἀνωτέρω τῆτων πρὸς τὸ Μεσόγειον, παλαιὰ κάμη. καὶ
 ταύτης ἀνωτέρω Γερόνθραι πόλις καὶ εἰς τὴν ὑπάρειαν τῆ
 ὄρας Οἰνόης. Οἰνόη πόλις, κοινῶς Κιδάεισα, μεταξύ τῆς
 Βιτύλων, καὶ τῆς Γερμανίας 120. σταδίων, ξέμακρὰ τῶν Ἀ-
 κρειῶν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀκροθαλασίαν Κυπριασίαν
 πόλις, ἐπάνω εἰς Χερσόνησον ἰδρυμένη, ἔχουσα λιμένα.
 καὶ μετὰ ταύτῃ Βιωδῖνα, ἡ Βιωδῖνα, κοινῶς Περγηκὸν,
 ἡ κατ' ἄλλας Ράμπανο, μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῆς Εὐρώ-
 πῆτος, καὶ τῆς Μαλέας ἀκρωτείς. ἔπειτα τῆς Σινάθου τὸ Ὀ-
 χύρωμα, καὶ ἐπομῶς εἶναι τὸ Ἀκρωτήριο, ὅπῃ λέγεται
 Ὀνε Γνάθος, καὶ Ὀνεγνάθον, ἧτοι τὸ Κατασάγονον τῆς Ὀ-
 ρου, κοινῶς Κάβο Ξύλι. μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῆς Εὐρώ-
 πῆτος καὶ τῆς Μαλέας Ἀκρωτείς, ἀνωτέρω κατὰ τὸ Μεσό-
 γειον ἦσαν Ναοὶ τῆς Ἰσίδου, καὶ τῆς Σεράπιδου, καὶ πλέον
 ἀνωτέρω τῆτων, ὁ Ναὸς τῆς Λιμνιάτιδος Ἀρτέμιδος. εἶ-
 τα πρὸς τὴν ἀκροθαλασίαν ἦσαν Βοιαιὶ πόλις ποτὲ, κοι-
 νῶς Βάτκα, ἀπὸ τῶν Βοιῶν κεῖται ἡ Κύθηρα νῆ-
 σος, ἔσπολυ σμακρὰν ἀπέχουσα ἀπὸ τὸν Πλατανισμῶντα
 τὸ ἀκρωτήριο, ἀπ' αὐτῶν τῶν Βοιῶν ὀνομάζεται καὶ ὁ Κόλ-
 πος Βοιατικὸς. οὐ πολὺ σμακρὰ τῶν Βοιῶν εἶναι λίμνη
 Νυμβοία λεγομένη, καὶ Νύμβαιον. ἐγγὺς τῆς θαλάσσης
 εἶναι Σπήλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι πηγὴ γλυκέως ὕδα-

ης. εἴτα εἶναι ὁ Μαλέας, τὸ διάσημον ἀκρωτήριο τῆς Λακωνικῆς, ἀντικρὺ τῆς Κρήτης, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀφίσταται κατὰ τινὰς 70. μίλια, πὺν δὲ Κυθήρων 30., ἢ κατ' ἄλλης 10. μίλιον, τῆς Μοιμεβασίας 30., καὶ τῆς Ναυπλίας 100. πρὸς νότον, καὶ ἀποτερματίζει τὸν Λακωνικὸν Κόλπον ἀπ' ἀνατολῶν, ὡς καὶ τὸ Ταινάρειον ἀπὸ δυσμῶν· εἴπω εἶναι κινδυνώδες καὶ φοβερὸν εἰς τὰς πλείοντας διὰ τὴν ἐκεῖσε ζάλλω, καὶ παραχτῶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὀρμῶν πῶν κυμάτων, ὡσαύτῃς ἐκτείνεται κατὰ πολλὰ εὐδὸν τῆς θαλάσσης, περίπερ πῶν 10. μιλίων· ὁμοίως φοβερὸν εἶναι καὶ τὸ Οὐέγραθον, τὸ ἀνωτέρω ἀκρωτήριο τῆς Λακωνικῆς. διίσταται ὁ Μαλέας τῆ Οὐεγράθου, εἰς ἀπὸ τὸν Στράβ. 150., λέγεται κοινῶς ὁ Μαλέας, Κάβο Μαλέα, καὶ ὑπὸ πῶν Ἰταλῶν Κάβο δι' Σαὐτ' Ἀγγελο. οἱ Κερκυραῖοι, ὅταν ἐπολέμουν οἱ Πέρσαι μετὰ τὰς Ἑλλήνας, τὴν βοήθειαν ὅπως ἔφερον πῶν Ἑλλήνων, μετὰ ἐντὸς Καράβια, τὴν ἐκράτισσαν μετὰ δολερὸν σκοπὸν εἰς τὴν Ταινάρων, καὶ εἰς τὴν Πύλον, διὰ τὰ ἰδῆν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πολέμου, καὶ ὁποῖον μέρος κινήσει, εἰς ἐκεῖνο νὰ τρέξουν, ἀλλ' ὕστερον ἐρωτήσαντες αὐτὰς οἱ Ἕλληνας, ἐφοφασίζοντο, ὅτι ἐμποδιώθηκαν εἰς τὸν Μαλέαν ὑπὸ πῶν ἀέμων, καὶ οὐκ ἐδυνήθησαν νὰ τὸν ἀπεράσωσιν. Ὡρᾶται ὁ Σχολιαστὴς τῆς Εὐριπίδου, ὅς τις λέγει ὁ Μαλέας καὶ τὸ Οὐέγραθον ἀκρωτήριο, νὰ εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό.

7. Ἀντικρὺ εἴπω τῆς Λακωνικῆς Κόλπου, ὅπως περιέχεται ὑπὸ πῶν δύο ῥηθόντων ἀκρωτηρίων τῆς Ταινάρου, καὶ τῆς Μαλέας, εἶναι ἡ Κύθηρα νῆσος, ὡς εἴρηται, κληθεῖσα ἀπὸ Κυθήρων τῆς Ἰῆς τῆς Φοίνικος, γυρίζει μίλια 60., ἀπέχει τῆς πλησιέστερας ἀκρας τῆς Κρήτης 45. μίλια, ἔχει πόλιν τῆς αὐτῆς ὀνόματος, ὑπὸ τὴν ὀρεσίαν πῶν Βουρπῶν, (α) τετιμημένω μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Μοιμεβα-

(α) Εἶναι σικνω ἡνωμένη μετὰ τὴν Ἐπὶ ἀνήσαν Πολιτείαν.

νεμβασίας Μητροπόλιν, εἶχε ποτὲ καὶ ἄλλω πόλιν Σκαβδαίαν λεγομένην, καὶ Ἱερὸν ἀγιάτατον τῆς Θεᾶς Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ τὸ Ἀγάλμα τῆς Θεᾶς ὠρᾶτο καθωπλισμένον, τοιαύτην ὀπιγραφὴν ἔχον, "Ταῦ χεῖρα ποτὶ φέροντα δεῖται τύχαν ἐπικαλεῖν". Εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς ἔχει λιμένα, Δελφίρειον λεγομένον, ἐλέγετο ποτὲ αὕτη ἡ νῆσος καὶ Πορφύρεσσα, μετὰ τὸ νὰ εὐγαξε καλλίστας πορφύρας, ἢ καλλίστα πορφύρα μάρμαρα, καλεῖται κοινῶς Τζεεῖγο, λέγεται τινὲς ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον νὰ ἐγενήθη ἡ Ἀφροδίτη, ὅθεν καὶ Κυθήρα ὀνομάθη. ἄλλοι θέλουσιν, ὅχι εἰς αὐτὴν, ἀλλ' εἰς τὴν Κύθηρα τῆς Κύπρου. δεικνύεται αὕτη ἡ νῆσος εἰς τοιαύτην θέσιν μετὰ τὴν Λακωνικὴν, ὅπως δὲ κόλως δυνάται ἐκεῖνος ὅπου κρατεῖ αὐτὴν τὴν νῆσον, νὰ βλάπτῃ καὶ νὰ ἐνοχλή τὴν Λακωνικὴν. διὰ τῆσιν καὶ ὁ Δημάρατος, Λάκων καὶ αὐτὸς ὄντας, ἐπαρακίνα τὸν Ξέρξην, αὐτὸν νὰ ἐπικρατήσῃ τῆς Λακωνικῆς Γῆς, πρῶτον νὰ κυριεύσῃ τὴν Κύθηραν. Ἀπ' αὐτῆς τῆς νῆσου ἀρχεται τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ἀπὸ δυσμῶν. περὶ αὐτὴν εἶναι καὶ ἄλλα νησῖα, οἷον Δραγονέρες, Αὐγὸ, Τζεεῖγο, Κορινίδια, καὶ ἄλλα. ἐκεῖνα τὰ νησῖα, ὅπως εἰρηναῖα πλησίον τῆς Λακωνικῆς Γῆς, Ἐλαφονήσια κοινῶς λέγονται, τὸ Τζεεῖγο ὑπὸ πῶν Ἑλλήνων Αἰγιάδεια λέγεται, ἢ Αἰγιάτη, 13. μίλια ἀπέχουσα τῆς Κυθήρας, καὶ ἕτερον νησίον παρ' αὐτὸ Πλάτανος λέγεται.

8. Μετὰ τὸν Μαλέαν, ἀρχεται ὁ Ἀργολικὸς Κόλπος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς εἶναι τὸ Ἐπιδήλιον ἄκρον, κοινῶς Κάβο δι' Σαὐτ' Ἀγγελο, ἐκλήθη Ἐπιδήλιον ἐκ τῆς Ἰσθμίας, τὸ ὁποῖον ἐφέρθη εἰς τὴν Δίλου, ὅταν ὁ Μιννοφάνης τὴν ἐλευθέρωσεν. καὶ Μινναῖα ἄκρον, καὶ λιμὴν, καὶ πόλιν ποτὲ, ἢ Φρέειον· εἴπω εἶναι ὁ λιμὴν τῆς Σαῦτρος Διός, μετὰ τοῦτο κεῖται ἡ Λιμὴρ Ἐπίδαυρος. Λιμὴρ λέγεται, ὡσαύτῃς ἔχει ὀφυῖ λιμενα, καὶ οἷον εἶπειν Λιμὴρ, λέγεται πῶρα κοινῶς Μοιμεβασία, πρὸ πολλοῦ ἔτιος

ἔτις, ὀνομαδεῖσα, καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν Μαλβασία, τετι-
μημένη μεθρῶνον Μητροπολίτι, ἀπέχει τῆς Σπάρτης πρὸς
ἀνατολὰς 50. μίλια, ἢ κατ' ἄλλως 60., καὶ τῆς Μαλέας ἀπὸ
30. Παρεδόθη εἰς τὴν Τέρκικον ὑπὸ τῆς Βορειτικῶν, ὁμοῦ
μετὰ τὸ Ἀνάπλι, ἐν ἔτει 1540., καὶ ἐλευθερώθη πάλιν
ὑπ' αὐτῶν ἐν ἔτει 1690. πλησίον ταύτης τῆς Ἐπιδαύρου,
προελθόντι δύο σταδίους ἐν δεξιᾷ, εἶναι μικρὰ λίμνη, λε-
γομένη τῆς Ἰνῆς, ἢ ὅποια ματὰ τὸ βάθος σχεδὸν εἶναι ἀ-
πειρος, καὶ εἰς τὴν πανήγυριν τῆς Ἰνῆς, ὅπου ἔτελλαν, ἔρ-
ρίπτου εἰς αὐτὴν τὴν λίμνην μαζὰς ἐξ ἀλφίτων, τὰς ὅ-
ποίας ἀΐσας καὶ τὸ ὕδωρ ἠθελε ταῖς κρατήσῃ, ἢ τὸν εἰς
αὐτὰς σημεῖον καλὸν, εἶδεν καὶ ταῖς ἔρριπτον ἔξω, ἢ τὸν
καλὸν σημεῖον, παρόμοιον μετὰ αὐτὸ ὅπως ἔκαστον εἰς τῆς κρα-
τήρας τῆς Αἰτνῆς τῆς ὄρας, ῥίπτοντες εἰς αὐτὰς ἀργεῖα χρυ-
σᾶ, καὶ ἀργυρᾶ. Μετὰ τὴν Ἐπιδαύρον, ἢ τὸν Ζήριξ πό-
λις παραθαλασσία, ὅπου εἶναι πῶρα ὁ Ἰέραξ λιμὴν, ἢ
τοὶ ὁ Γέρακας. εἶτα Ἀφροδίσειον. Κύφωτα λιμὴν, κοι-
νῶς Πόρτο Στίλο, ἢ παρ' ἄλλοις Πόρτο δέλλε Βόττε. ἢ
τὸν καὶ πόλις ποτὲ τῆς Λακωνικῆς Μισόγειος, Κύφωτα
λεγομένη, τὴν ὅποιαν λογιᾶσσι τινὲς νῦν λέγεται πῶρα
Ἐιχῆς, καὶ νῦν ἀφίσταται τῆς Σπάρτης πρὸς ἀνατολὰς μί-
λια 30. σχεδὸν. καὶ τελευταία πόλις τῆς Ἐλευθερολακό-
νων ἢ τὸν καὶ Βρασειᾶ, πόλις παραθαλασσία, τὴν ὅποιαν
πρότερον ἐκάλεον Ὀρειάτιον, καὶ ὑπερον ἐκλήθη Βρασειᾶ
ἐξ αἰτίας ταύτης: Ὄταν ἡ Σεμέλη συλλαβούσα ἐκ τοῦ
Διὸς, ἐγέννησεν τὸν Βάκχον, τὴν ἀνείδισεν ὁ Κάδμος.
ὄθεν καὶ ἐκρύφθη ὁμοῦ μετὰ τὸ βρέφος εἰς μίαν Στέρναν.
ἀλλ' ἐκείνη ἢ Στέρνα μετὰ τὴν δυνάμιν τῆς Ἀνέμων, καὶ
τὴν ἀνάβυσσον τῆς θαλάσσης, ἐξῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ μετὰ
βρέφος ἐξέρασε, καὶ τὸ ἔρριψεν ἔξω εἰς τὴν Κυφαίων, ἢ
Κυφαίων τὴν Χώραν, ἢ δὲ Σεμέλη ἐπνίγη ἐκεῖ. ὄθεν
καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Βράσεως τῆς θαλάσσης, ὠνομάσθη ἢ πό-
λις αὐτῆς Βρασειᾶ, καὶ κοινότερον παρ' ἄλλοις Πρασειᾶ,

ἀπέχουσαι τῆς Κυφαίων, πλὴν 200. σταδίων. ὁ Νῆγρος
λέγεται, καὶ καλεῖται πῶρα Τίρος. ἴσως ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη
καὶ ἡ νῦν λεγομένη Κώμη Πρασός. οἱ Κύφωτες εἶχασιν
εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τὰ Κύφωτα, πηγὴ ὕδατων πα-
γαμῶν, ἢ ὅποια λέγεται καὶ ὀγύκεν ἐξ ἀποτόμης πέ-
τρας, ὅταν ὁ Ἄτλας διψῶντας κατὰ πολλὰ ἀπὸ τὸ κυνή-
γιον, τὴν ἐκτύπησε μετὰ τὸ δόρυ τῆς, ἀπὸ τῆς ὅποιος κτυπή-
ματος, ἐξῆλθεν ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ. Πλησίον τῆς Βρασειᾶν
τίθεται τὸ Ἄντρον, εἰς τὸ ὅποιον ἀνέθρεψεν ἡ Ἰνώ τὸν
Διόνυσον. οἱ Κῆποι τῆς Διορύσεως. ὁμοίως καίτι τὸ Κρό-
νιαν ὄρος, τὸ ὅποιον κοινῶς Μαλεβὸ καλεῖται, καὶ τὰ ε-
ξῆς. ἢ Λακωνικὴ Ἐπαρχία πολὺ ἀκόμη περαιτέρω, καὶ
μέρος τῆς νῦν Ἀργείας ἀπέχει πρὸς τὸν Εὐρώταν ποτα-
μὸν εἰς ἑπτὰ σῆλαι τῆς Πλανητῶν, ἢσαν καὶ πόλεις
πρὸς αὐτὸν Βλέμινα, καὶ Καράνωμα, καὶ ἄλλαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Πεὶ τῆς Ἀργείας.

1. Ἡ Ἀργεῖα, Ἐπαρχία πρὸς ταῖς ἄλλαις τῆς Πελο-
ποννήσου, ἢ τῆς καὶ Ἀργολίς λέγεται, καὶ κοινῶς μάστις
ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν, Ῥωμανία, ἀποτερματίζεται ἀπὸ μετὰ τῆς
βορείως ὑπὸ τῆς Σαρωνικῆς Κόλπης, καὶ ὑπὸ τῆς Κορινθίας
Ἐπαρχίας, ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Ἀρκαδίας, ἢ τῆς Ἐ-
παρχίας τῆς Τειπολιτζᾶς, ἀπὸ Μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Λα-
κωνίας, ἢ Τζακωνίας, καὶ ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Ἀργολικῆς
Κόλπης, καὶ τῆς Αἰγαίης Πελάγους. Μητρόπολις τὸ πάλαι
ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, καὶ πρωτεύουσα ἦτον τὸ Ἄργος, ἢ Ἰπ-
πειον ἐπονομαζόμενον, καὶ Ἰππόβοτον, ἀπὸ τῆς καλῆς καὶ
πολλῶν Ἰππῶν, ὅπου εὐγενὸν ἐκεῖ, τὸ ὅποιον ἐκαλεῖτο καὶ
Φορωνικὸν Ἄστυ, καὶ Αἰγιάλεια, κτίσθη ὑπὸ Ἄργου τῆς
Παντόπτε, ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἐκλήθη καὶ ἡ Ἐπαρχία
Ἀργεῖα, καὶ Ἀργολίς, καὶ ὁ Κόλπος Ἀργολικὸς, εἶναι

πετιμημένη τανυῦ μεθ' ἄρονον Ἀρχιεπισκόπου ἀγκαλιὰ παρὰ
 τον ἦτον Ἐπισκοπή τῆ Κορίνθου· σάζει τανυῦ μόνον τὸ
 ὄνομα, ἔ μὲν δὲ τὴν ἀρχαίαν ἀξίαν. Αὐτὴν τὴν πόλιν
 πολεμῶντας Πύργος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου, φονδύεται
 ὑπὸ μίας Γυναικός, ριψάσης κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῆ μίαν
 κεραμίδα, παρεδόθη τὸ Ἄργος ὑπὸ τῶ Βενετίνων, (οἱ
 ὅποιοι τὸ ἠγόρασαν ἀπὸ τὸν Θεόδωρον τὸν Ἀδελφὸν τῆ
 Εὐμμανὴλ Βασιλέως κατὰ τὴν Δαόνικον ἐν ἔτει 1394.)
 εἰς τὰς Τύρκους, ἐν ἔτει ἀπὸ Χειροῦ 1471. Ἀπεικίω
 γ', ἡμέρα Κορινθίη τῶ Βαίων· καὶ ἀφ' ἧ τὸ ἐπῆραν, ἐκ-
 τισαν οἱ Τῦρκοι τὸν Πύργον, μετὰ πέντε ἔτη. Λέγει ὁ
 Χαλκοκοινδύλης βιβλ. β', ὅταν ὁ Ἰακίπης τῶ Μπαϊαζί-
 τῆ ὁ Στρατηγὸς ἐπῆρε τὸ Ἄργος, ἀδελώσαν Ἀνδρώπης
 30. χιλιάδας, πρὸς ὁποῖους μετοίκησαν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν
 Ἀσίαν, ἠλωθερώθη ὑπὸ τῶ Βενετίνων ἐν ἔτει 1687. ἀφο-
 ρερον τῶ Ἄργος, Πόλις πρωτεύουσα τῆς Ἀργείας ἦσαν αἱ
 Μυκήναι, ἡτις καὶ Μυκίνη εὐκρίως λέγεται, καὶ Ἀγαμέμνο-
 νία, ἡ προκαθεζομένη πόλις τῶ Ἄργος, ὡς περ ἡ Σπάρ-
 τῆ ἦτον ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας. ἐκτί-
 θησαν αἱ Μυκήναι ὑπὸ τῶ Λακεδαίμονος τῶ Τίῳ τῆς Σα-
 μέλης, κατὰ τὸν Ἰσίδωρον, τὴν ὁποῖαν ἐτείχισαν Κύκλα-
 πες οἱ Ἐγχειρογάτορες, ἡ κατ' ἄλλους, ὑπὸ τῶ Περσέως,
 καὶ ἐκλήθησαν ἔτις ἀπὸ τῆς Μύκητος τῶ Ἐίφους, ἡτοι τῆς
 Λαβῆς, ὅτι ἔτις ἐπρωσαχθη ὑπὸ τῶ Ἑρμῆ, ἐκεῖ ὅπῃ νὰ
 πέσῃ τὸ ξίφος, ὅπῃ ἐφέρει, νὰ κτίσῃ τὴν πόλιν· ἄλλοι
 λέγουσι, ὅτι ὁ Περσὺς νὰ ἐδίψῃ κατὰ πολλὰ, καὶ ἐκεῖ
 ἔσκυψε νὰ πάρῃ μύκητα, ἡτοι μανιτάει, καὶ δ' ἔδυσ νὰ δ-
 γῆκεν ἐκεῖ ὕδωρ κάλλιον, καὶ ἀπ' αὐτῶ ἀνόμασε τὴν πό-
 λιν Μυκήνας. ἡ τελευταῖον, νὰ ἀνομάθῃ ἀπὸ Μυκηνέως
 Τίῳ Σπάρτωνος, Ἀδελφῶ Φορωνέως. αὐτὴν τὴν πόλιν
 ἐξασίαζον ὁ Ἀγαμέμνων, ὡσπερ ὁ Ἀδελφὸς αὐτῶ Με-
 νέλαος τὴν Σπάρτην, οἱ Μυκηνῶσι ὡς περ καὶ οἱ Τυρῶ-
 θιοι ἀνάστατοι ἐγένοντο ὑπὸ τῶ Ἀργείων, κατὰ τὸν Παι-
 σανίαν.

σανίαν, ἐν τῶ α'. τῶ Ἡλιακῶν, ὕστερον μετὰ τὰ Μυθικά,
 καὶ παρὰ τὴν ἐξαλείφθη αὐτὴ ἡ πόλις ἐκ θεμελίων, ὡς τε
 ἐδὲ ἴχνησι φαίνεται. λέγουσι νὰ ἦτον εἰς τὸν τόπον, ὅπῃ
 ἦτον τὸ Πολύφειγον, ἀπὸ τῆς Κώμης, ἡ ὁποῖα κα-
 λεῖται τανυῦ Ἅγιος Γεώργιος, ἔμακρα τῶ Ἄργος 55.
 κατὰ τὸν Στράβωνα, 40. δηλαδὴ ἀπὸ τὸ Ἄργος
 ἕως τὸ Ἡραῖον, τὸ ὁποῖον ἦτον Ναὸς τῆς Ἥρας ἐν τῇ
 ὁδῶ, ὅπου φαίνονται τανυῦ αἱ Κολῶναι, καὶ δεκαπέντε
 ἀπὸ τὸ Ἡραῖον, ἕως εἰς τὰς Μυκήνας, ἡ κατ' ἄλλους ἀ-
 πὸ τὸ Ἄργος ἕως τὰς Μυκήνας μίλια 15., καὶ ἀπ' αὐ-
 τῶ ἕως εἰς τὴν Κορίνθον 25. εἰς τὰς Ἐρείπια τῶν Μυ-
 κηνῶν εἶναι κρήνη, Περσία καλεμένη, τὸ ὕδωρ ὅπῃ τρέ-
 χει κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐλωθέριον καλεῖται, τὸ ὁποῖον ἐ-
 χρῶντο αἱ Ἱερεῖαι πρὸς καθάρσια. τὰ περὶ τὰς Μυκήνας
 χρεῖα, Ἄργος ἐκαλῶντο, ἡ καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος, τὸ
 ὁποῖον Ἄργος οἱ τρεῖς Παιδες τῶ Φορωνέως ἐμοίρισαν,
 μετὰ τὸν θάνατον τῶ πατρὸς αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅ-
 πῃ εἶναι πρὸς τὸν Ἑρασικὸν ποταμὸν, ἔλαχον εἰς τὸν Πε-
 λαγον, ἐκεῖνο δὲ ὅπου εἶναι πρὸς τὴν Ἥλιν, ἔλαχον
 εἰς τὸν Ἰάσονα, ὁ δὲ Ἀγίνωρ ἐπῆρε τὰς Ἴππας. ὅθεν
 καὶ τελεχῶς ἀνομάθη τὸ Ἄργος, Ἰασον, Πελασγικόν,
 καὶ Ἴππόβωτον, καθὼς τινὲς ἰσορῶσιν. Ἄργος ἐκαλεῖτο
 καὶ ὁ Κάμπος, ὅπῃ εἶναι ὑποκάτω τῶ Κρονίῳ ὄρει.

2. Μετὰ τὰς αἰῶν ρηθείσας Βρασιῶς, εἰς τὸν Ἀργολι-
 κὸν Κόλπον, εἶναι Ποσειδίων, εἶτα ὁ Μυρσειδῆς Αἰγία-
 λός, μετὰ τῶτον τρέχει εἰς τὴν θάλασσαν ἡ Λέρνη λίμνη,
 ἡ ὁ Ποταμὸς ὀμῶνυμος τῇ λίμνῃ, ἐξ ἧς τρέχει, καλεῖ-
 ται κοινῶς Μασὸ. αὐτὴ ἡ λίμνη μετὰ τὸ νὰ ἦτον βλαπτι-
 κὴ εἰς τὰς περὶοίκας, τὴν ἐξήρασαν ὁ Ἡρακλῆς. πλησίον
 ταύτης τίθεται ἡ πηγὴ τῶ Ἀμύμονος, εἰς τὴν ὁποῖαν ἀ-
 νεψύη Πλάτανος, ὑποκάτω τῆς ὁποῖας ἐτράφη ἐκεῖνη ἡ
 πολυκέφαλος Ὑδρα ἡ ἑπτακέφαλος, τῆς ὁποῖας ἀν' ἐνό-
 πητο μία κεφαλὴ, ἐγεννῶντο ἄλλαι ἑπτὰ. αὐτὴν ἐφόνδ-
 σεν

σεν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ μετὰ τὴν χολῆν τῆς ἐφαρμάκων τὰ βέλ-
λη, εἰς τὴν Δέρην τὴν λίμνην ἐσυνήθισον οἱ περὶ αὐ-
τὴν νὰ ρίπτων τὰ σκύβαλα, καὶ τὰς ρύπας τῶν πόλεων,
ὄθεν καὶ παροιμία, Δέρη θεατῶν. αὐτὴ: Θεατρον τῶν κα-
κῶν. Δέρη λέγεται καὶ ἡ ἀνωθεν κρήνη τῆ Ἀμύμονος, ἡ-
τις καὶ Ἀμυμώνη ἐκαλεῖτο, ἰερά τῆ Ποσειδάωνος. Δέρη
ἦτον καὶ πόλις τῆς Λακωνίας, τῆς ὁποίας τανυῦ ὁ τόπος
Φορέας καλεῖται, ἢ κατ' ἄλλως Πετεινα. κατ' ἄλλως τί-
θεται αὐτὴ ἡ πόλις ἔσμακρῶν τῆς Δέρης λίμνης. πλη-
σίον τῆς Δέρης τὸ ποταμ. ἦσαν τὰ Ἡραια, πόλις, καὶ
ὁποία καὶ Ἐκατόμβαια ἐκαλεῖτο. πρὸς τὸν Αἰγιαλὸν εἶ-
ναι τὸ Ἄσρον, πόλις ποτῆ, τανυῦ Ἐρημοί. καὶ τὸ Γενέσιον
πεδῖον, ἡτοι ὁ Κάμπος, ὅπερ τανυῦ Μπασάνια καλεῖ-
ται. ἀνω αὐτῆ τῆ Πεδίε ἦτον ὁ Ναός τῆ Γουεσίε Πο-
σειδάωνος, ὅπερ τανυῦ εἶναι ὁ Ναός τῆ Σωτήρος Χριστῆ,
ἡτοι τὸ Μοναστήριον τῆς Λουκῆ. εἴτα εἶναι τὸ Τημοσίον,
τῆ Ἀργεῆς 26. σαδίε κατὰ τὸν Στράβ. λέγεται τανυῦ,
καὶ τοῖ ἔρημον, τὸ κάσρον τῆς Ἐλένης. πλησίον αὐτῆ ὁ
σμηκρὸς ποταμὸς, ὅπερ εἰσέρχεται εἰς τὸν αὐτὸν αἰγια-
λὸν, Φρύξος λέγεται. μετὰ τῶτον, ἔσμακρῶν τῆ Ἀργεῆς,
εἰς τὰς Μυλῆς αὐτῆ, ἐξέρχεται ὁ Ἐρασινὸς ποταμὸς, ὅς
τις ἔχει τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης, τῆς
πλησίον τῆς ποτῆ Στυμφαλῆ πόλεως ἦσεν, ὅπερ αὐτὸς χω-
ρὸν δύναντας, καὶ δι' ὑπογείων σωλήνων διερχόμενος, ἀγούει
ἐκεῖ, καὶ ποτίζει τὴν Ἀργεῖαν, λέγεται κοινῶς Κεφαλά-
ει σμίγεται ἔπος χεδὸν μετὰ τὸν Ἰναχὸν ποταμ., καὶ πί-
πτει εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον. ὁ Ἰναχὸς εἶναι ἴσως
τὸ ρεῦμα τῆ Ἀργεῆς, λαβὼν τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆ Ἰνά-
χε τῆ Βασιλέως τῶν Ἀργείων, ὅς τις πρότερον Καρμά-
τωρ ἐλέγετο, εἴτα Ἀλιακμῶν, καὶ τελευταῖον Ἰναχὸς, ἀπὸ
αὐτῆ τῆ Ἰνάχε ποτ. καλεῖται ὑπὸ τῶν Παλαιῶν ἡ Ἀρ-
γεῖα, Ἰναχία. εἰς τὴν Ἀργεῖαν εἶναι καὶ ἡ Ἀλκυονία λί-
μνη, τὴν ὁποίαν καὶ Κρήνην τῆ Ἀμφιέρου καλεῖσι, διὰ
τῆς

τῆς ὁποίας ἐλέγον οἱ Ἀργεῖοι νὰ ἐκατέβη ὁ Βάκχος εἰς
τὸν Ἄδω, θέλωντας νὰ εὐγάλη ἐκεῖθεν τὴν Σεμέλην,
καὶ αὐτὴν τὴν ὁδὸν νὰ τῆ τὴν ἐδείξεν ὁ Πολύμνος. Αὐτὴ
ἡ λίμνη ἔχει τὸσον βάθος, ὅπου κανεὶς Ἄνθρωπος δυν-
ῆται νὰ κολυμπῆ μετὰ κηλίαν τέχνῃ νὰ εὐρή τὸν πάτον τῆς, ἢ θέλη-
σε καὶ ὁ Νέρων νὰ δοκιμάσῃ, καὶ δέσας χοινία πολλῶν σα-
δίων, ὅσον δυνατὸν, καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν μολύβδους,
δυν' ἐδυνήθη ὁμοίως νὰ εὐρή τὸ τέλος τῆς, καὶ τὸ πέρας. ταύ-
της τὸ ὕδωρ ἔχει τριαύτῃ ιδιότητα: ἐξωθεν φαίνεται εἰς
ἐκείνης ὅπερ τὸ θεαρῶσιν ἤρεμον, καὶ γαληνικόν, ὅπερ ἀ-
νίσως καὶ τινὰς γελαθῆ, καὶ ἐμβῆ νὰ πλοῦσῃ, ὕδους τὸν
ἐλκει κάτω καὶ τὸν καταπίνει. γυρίζει αὐτὴ ἡ λίμνη μό-
λις εἴνα τρίτον τῆ σαδίε, ἢ ἀκραις τῆς πρασινίζουσι πᾶν-
ποτε μετὰ χόρτα, καὶ ἄδη. τὰς ἰεράς Τελεταῖς, ὅπερ ἔκανον
τὴν νύκτα ἐκεῖ εἰς τὸν Διόνυσον, λέγουσι νὰ ἦσαν ἐκ τῶν
ἀπορρήτων. τινὲς θέλουσιν αὐτὴν τὴν λίμνην, νὰ εἶναι
εἰς τὴν Κορινθίαν Γλῶ, ἢ μὲν δὲ εἰς τὴν Ἀργεῖαν. οὐ
σмаκρῶν ταύτης τῆς λίμνης ἦτον πόλις τῆς Ἀργείας, Ὀρ-
νεαὶ λεγομένη, κληθεῖσα ἢ ἀπὸ Ὀρνέως Υἱὸ Ἐρεχθείας,
ἢ ἀπὸ Ὀρνέας Νύμφης, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐτιμᾶτο ὁ
Πεῖραπος, ὄθεν καὶ Ὀρνεάτης ἐλέγετο, καὶ περὶ αὐτὴν ἔ-
γενον ὁ μεταξὺ τῶν Ἀργείων καὶ τῶν Λακεδαιμόνων πόλε-
μος. ἦτον καὶ ἄλλη πόλις Ὀρνεαὶ λεγομένη, μεταξὺ τῆς
Κορινθῆ καὶ τῆς Σικυῶνος. Σαπυσήλατον ὄρος τῆς Ἀρ-
γεῖας, τὸ ὁποῖον καὶ Ἀραχνηαῖον καλεῖται. Ποντικὸν ὄρος
τῆς Ἀργείας πλησίον πρὸς τὴν θάλασσαν. μεταξὺ τῆς
τῆ ὄρος, καὶ τῆ Ἰνάχε ποταμ. ἦτον τὸ Ὀχύρωμα τῶν Διο-
σκυροῦν Ἀνάκτων. εἰς τὰ δεξιὰ τῆ Ἰνάχε εἶναι τὸ Ἀρ-
τεμισιον ὄρος. Ἀσινὴ πόλις ποτῆ τῆς Ἀργείας, ἐπονο-
μαζομένη Ἐρριονική, ἀπέχεσα τῆ Ναυπλῆς 40. σαδία,
λέγεται κοινῶς Παλαιόκασρον. Τίρως, πόλις Μεσόγειος
τῆς Ἀργείας, Τίρῶ κοινῶς καλεῖται, αὐτὴ ἰερά ὀνομά-
ζεται, διὰ τὴν τὴν ἐτείχησαν οἱ Κύκλωπες μετὰ λίθους το-
σίτε

σάτις μεγάθες, ὡς τὸν σμικρότερον αὐτῶν δὲ ἠδυνάτο δύο Ἡμίονες νὰ τὸν σαλεύσωσι, καὶ μὲ ὄλον ὅπῃ εἰς αὐτὰ τὰ διάσημα τείχη ἦσαν καὶ σμικρὰ λιθάσια, ἀλλ' ἐτίθοντο ἀναμταξὺ τῶν μεγίστων, πρὸς σφραωτέραν καὶ ἀσάλατον σύστασιν, ὀπιοτέλεσμα ἐξαισίον. ἔτσι οἱ Κύκλωπες ἐλέγοντο καὶ Ἐγχειρογάσορες, καὶ Χειρογάσορες, ὡσαύτῃ εἶχαν χεῖρα ἕκαστος αὐτῶν εὐπταμεία ἐκ τῆς γαστρὸς αὐτῶν. λέγουσιν, ὅτι νὰ ἦσαν τρεῖς, ἢ κατ' ἄλλως ἑπτὰ, καὶ εἰς καθ' ἓνα ἀπὸ αὐτῶν νὰ ἦτον εἰς ὄφθαλμὸς μόνος εἰς τὸ μέσον τῆς μέτωπον, εἶχαν ἔτσι καὶ ἀνήλεια ἐν τῇ Ἀργείᾳ χώρα· ἀλλὰ ταῦτα μῦθος, ἢ ἀλήθεια ἔχει ἔπος. ἔτσι ἦσαν Χειροτέχναι, καὶ ἐπλήρην τῶν γαστέρα μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν. ἢ Τίρωις πρότερον ἐκαλεῖτο Ἀλιεῖς, διὰ τὸ οἰκεῖν ἐκεῖ πολλὰς Ἀλιεῖς. ὁ δὲ Στράβων λέγει τῶν Τίρωθα νὰ ἦτον ὀρμητήριον τῶν Προίτων, καὶ κατὰ τὴν ἐτείχησαν οἱ Κύκλωπες, οἱ ὅποιοι ἦσαν Τεχνίται, ἐλθόντες καλεσμένοι ἐκ τῆς Λυκίας. Τίρωις ἐκλήθη ἀπὸ Τίρωθός τῶν παιδῶν τῶν Ἀργῶν τῶν Γίῃ τῶν Διός.

3. Ναυπλία, ἢτις καὶ Ναύπλιον, καὶ κοινῶς Ἀνάπλι, καὶ παρὰ τῶν Ἰταλῶν Νάπολι δι' Ἰταλία, (ἐσυνήθιστον οἱ Ἰταλοὶ Ἰταλίαν νὰ ὀνομάζουσι, ὄχι μόνον τῶν Ὀρεῶν, ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι ἐκτεῖνον οἱ Ἀυτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως) πόλις παραθαλασσία, μὲ Διμεία ὄρυχωρότατον, κληθεῖσα ἔτις ὀπὸ τῶν: Ναυσὶ προσπλειῖσαι, Ἐπισκοπὴ ἀριστερὸν τῶν Κορινθίων, ὁμῶς μὲ τὸ Ἄργος, ὕστερον ἔγενε Μιτροπόλις. ἀπέχει τῶν Ἀργῶν μίλια 7, τῆς δὲ Ἀκαδαίμονος πρὸς ἀνατολὰς 50, ἢ 60. μίλια. τὸν παλαιὸν καιρὸν ἦτον Ἐπίνειον τῆς Ἀργείας. αὕτη ἢ πόλις παρεδόθη ὑπὸ τῶν Βενετῶν εἰς τοὺς Τούρκους, ἐν ἔτει 1450. ὁμῶς καὶ ἢ Μοριεμβασίᾳ. ἐλάβθη πάλιν ὑπ' αὐτῶν ἐν ἔτει 1687. ἐπαύωθεν τῶν Ναυπλίου εἶναι ὄρος Παλαμίδι κοινῶς λεγόμενον, εἰς αὐτῶν τῶν Ναυπλίου εἶναι πηγὴ, ἢ ὅποια τὸ πάλαι Κάριαθας ἐλέγετο

το, ὅπῃ κατὰβαινε κατ' ἔτος ἢ Ἡρα, καὶ ραντιζομένη εἰς αὐτὴν, ἀελάμβανε τῶν παρθενίων, καὶ τὰ λοιπὰ. ἢ περὶ αὐτῆς τῆς πόλεως, καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτῆν. Ἀναβαθμὸς ἐλέγετο, εἰς τῶν ὅποιαν ἦσαν ἀκόμη πόλεις, Ἀθῶν, Εὐνῆ, Νηεῖς, ἢτις λέγεται κοινῶς μὲ ὄλον ὅπῃ εἶναι Ἐρείπειον, Ἡεῖ, πλησίον τῆς Νηεῖδος εἶναι ἢ αὐτῶν ὁδὸς. κατ' αὐτῶν τῶν ὁδὸν τίθονται κάτωθεν τοῦ Τίτωος ὄρος (τὸ ὅποιον κοινῶς Αὐγὰ καλεῖται) οἱ Περσίδες Ἐρμαῖ (Ἐρμαῖς ἐπάλων οἱ Ἐκλιες τῆς Θήκας τῶν Θεῶν, ἢτοι τὰ κοινῶς λεγόμενα Ἀρμάσια) κάτωθεν τῶν ἀρχαῖν ὁ Τάμος ποταμὸς, μεταξὺ τῶν Θυρεῶν, καὶ τῆς πέτρας τῆς Θεσῶας, ἢ ὅποια καὶ Πείθος λέγεται, κρήνη ἔσα, ἀνάμσα τῆς τῶν ποταμῶν καὶ τῆς Τυεινθῶς, καὶ Ναυπλίας, τίθονται τὰ Σπήλαια, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς οἰκοδομητοὶ Λαβίρυθοι, τὰ ὅποια Κυκλώπεια ἐκάλουν, καὶ κατωτέρα τῶν καὶ τὸ μέρος τῆς Θαλάσσης εἶναι τὸ Πεδίον, ἢτοι ὁ κάμπος, τοῦ Διδύμου, εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον, οἱ σμακρὰ τῶν Ναυπλίων, εἶναι Νῆσος Τεῖκρανα ὀνομαζομένη, κοινῶς Καραθῶνας, καὶ ἄλλη περαιτέρω Ἀπειροπία λεγομένη. ταύτης τῆς Νῆσος ἀρκεῖται τὸ ὄρος, ὅπῃ λέγεται Βούπορθμος, καὶ ἔτι πολὺ τῆς Ἀπειροπίας Νῆσος ἀφῆσκειν ἢ Ἰδρεία νῆσος. μετὰ δὲ ταύτην, Αἰγιαλὸς ἀρκεῖται τῆς Ἡπειρῆς μωσειδῆς, κοινῶς λεγόμενος Δρέπανον, καὶ Τράπανον. Φλιεῖς πόλις παραθαλασσία, κοινῶς λεγομένη Θερμίσσι, ἀφισαμμένη τῶν Ναυπλίων πρὸς ἀνατολὰς 25. μίλια, μετὰ τὸν Τάμον ποταμῶν εἶναι Ἀπρωτήριον Στρατοῦται λεγόμενον, καὶ πλησίον τῆς Νῆσος Ἀειθερᾶς λεγομένη, καὶ μετ' αὐτῶν ἄλλη, ἢ Πιτυάσα, καὶ μετὰ τῶν Πιτυάσαν ἢ Ἀλοσῆ, εἰς τῶν Ἀκροθαλασσίας ταῦτα τὰ Κόλπα ἦσαν καὶ ἄλλαι πόλεις, ἢ Ἀλικῆ, καὶ μετὰ τῶν Ἀλικῶν, ἢ Ἐρμιόνη, πόλις τὸ πάλαι κατὰ τὸν Γεωγράφον ἐκ Ἀσῆμος, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ περὶ αὐτῶν Κόλπος Ἐρμιονικός. ἐν αὐτῶν δὲ τῶν Ἰδμεῖ τῆς

Τροιζίνος, ὄμορος ἐστὶν Ἐρμιόνη κατὰ τὸν Πausανίαν, ἀνομάθη ἔτι, ὅτι ἐνταῦθα προσωρμίθησαν ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἥρα, ἀφικόμενοι ἐκ τῆς Κρήτης. ἐν αὐτῇ ἦτον τὸ Ἴερον τῆς παρθένου Ἥρας, ἀκόμη καὶ τῆς Πορτικῆς Ἀφροδίτης, καὶ τῆς λιμενίας, εἰς τὴν ὁποίαν Ἀφροδίτην ἀπενεμόν καὶ ταύτην τὴν τιμὴν, ὅταν αἱ Παρθενοὶ καὶ ἡ Χηραὶς ἠθέλων τὰ συζυχθέν μετ' ἀνδρας, πορὶ τῶν αὐτῶν μεθῶν μετ' αὐτῶν, ἐδυσίαζον εἰς αὐτὴν ὁμοίως ἥσαν εἰς αὐτὴν Ναοὶ τῆς Θεομεσσίας, ἢ Θερμησίας Διμήτρος, καὶ τῆς Μελευαίγιδος Διοιύσα. ἀπεδὼ ἐλογίζετο παρὰ πάντων, τὰ εἶναι κατὰ πολλὰ σιμῆτος ἢ εἰς Ἄδρα κατὰ βασις. διὰ τὸ δεῦ ἔβανον εἰς τοὺς νεκρὰς ἀπεδὼ ναύλον, δεικνύον αὐτῇ ἢ πόλις, ἥτις ταυτὴν Ἐρίπειον εἶναι, οὐ σμακρὰν τῆς Ἰλισθῆ ποταμῆ. κατὰ τὸ Μέσθγειον εἶναι τὸ Ἐλεός ὄρος, κοινῶς Ἁγίος Βασίλειος. Ράχος Στραπτός, τὸ Ἄλσος τῆς Χαρίτων, καὶ ἄλλα. Ψηφιαίων πόλις, καὶ ἀτικρὺ τῆς Βενεφέαλα Ἀκρωτήριον, καὶ Νῆσος ἔ πολλὴ σμακρὰν, Ἀλιῶσα λεγομένη. αὐταὶ αἱ Νῆσοι, καὶ εἰς ἄλλῃ εἶναι πρὸς αὐτὰς, μετ' κοινὸν ὄνομα Σπέτζιαι λέγονται. Κελσίδεαι πόλις ποτὲ, καὶ πρὸς τὴν Θάλασσαν εἶναι τὰ θερμὰ Ἄντρα, τὰ ὁποῖα λέγουσι τὰ ἀνέβρυσαν εἰς τὸν καιρὸν, ὅπερ ἐκράτει τὸ Βασίλειον τῶν Μακεδόνων Ἀντιγονός ὁ Υἱός τῆς Δημητρίας, καὶ ὄχι δὲ δὴ καὶ ἔτρεξαν, ἀλλὰ πρῶτον τὰ ἀγῆκε πολλὴ πῦρ ἐκ τῆς Γῆς, εἶτα κατ' ὀλίγον τῆς φλογὸς παυσασμένης, ἀνεδόθη τελευταῖον μετὰ τὴν ὄρμω ἐκ τῆς Γῆς ὕδωρ θερμώτατον καὶ ἀλμυρώτατον. Πλησίον τῆς τῆς θερμώτατος ὕδατος, δεῦ εἶναι ἄλλο ψυχρὸν ὕδωρ, ἔπε εἶναι διωπτόν, εἰς ἐκείνης, ὅπου λέγονται εἰς ἔπει τοῦ ὕδωρ, τὰ πέσον εἰς τὴν Θάλασσαν, ἀπὸ κινδύως, ἔσωντας καὶ τὰ δεικνύονται εἰς αὐτὴν τὸσον ἄλλα θηρία Θαλάσσια, ὅσον καὶ κύνας Θαλάσσιοι, τὰ ὁποῖα φέρουσιν εἰς αὐτὰς κινδύων θανάτω. μετὰ τὰ θερμὰ Ἄντρα τελευτῶντα πετὰ τὰς ξέμακρὰ, ἦτον πόλισμα ἐπὶ τῇ

τῇ Θαλάσσει εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Τειζυλίας γῆς, Μεθὰ τὰ καλέμενον, σῶζον τὸ αὐτὸ ὄνομα μέλει τῆς σήμερον, καὶ τοὶ σμικρὸν χωρίον. οἱ ἐντόπιοι τῶν Μεθῶν εἶχαν σιωπῆσαι, ὅταν ἐφύσα ἐκ τῆς Σαρωνικῆς Κόλπε, Δυβηκὸς Ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἐξήραιε τὰ νέα Βλασάρα τῶν ἀμπελιῶν τῆς, δὲ δὴς δύο ἄνδρες φυσῶντας ἐπὶ τῆς Ἄνεμος, ἐχίζον εἰς τὴν μέσῃ εἶα λόκον τελείως Ἀλεκτρυῶνα, καὶ κατ' ἑκάστην ἀπ' αὐτοὺς, φέρωντας μετ' ἑκάστου τὸ ἡμισυ μέρος τῆς ἀλεκτρυῶνος, περιέρχοντο τὰ ἀμπελιῶν τῆς, καὶ τελευταῖον ἐπαυκάμπτοντες εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἐκίνησαν, ἔσκαπτον τὸν τόπον, καὶ ἔθαπτον τὸν ἀλεκτρυῶνα, καὶ τὸ ἦτον εἰς αὐτὰς θαυμασία ἰατρεία ἐναντίον τῶν βλαπτικῶν Ἀνέμων. Πλησίον εἰς τὰ Μεθῶνα εἶναι τὸ Σκύλλαιον Ἀκρωτήριον, ὀνομασθὲν ἀπὸ τῆς Σκύλλης, τὴν ὁποίαν ἐπνίξεν ἡ Μινώη, ἄσων ὅπερ ἐπαράδωσεν εἰς αὐτὴν τὴν Νιασαίαν, ἢ ὁποῖα Σκύλλα εἰς ἐκεῖνο τὸ ἄκρον τελευταῖον ἐρρίφθη, καὶ ἐπῆφι λέγεται κοινῶς πέρα Κάβο Σκύλλι, αὐτὸ τὸ Ἀκρωτήριον χωρίζει τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον ἀπὸ τῆς Σαρωνικῆς Κόλπε, ὀρίσκειται μετὰ τὴν πρὸς μεσημβρίαν Μαλέα Ἄκρα, καὶ τὴν πρὸς βορρῶν Ἰσθμὸν, ἀφισάμενον ἑκατέρωθεν κατ' ἑκάστην γραμμῇ 177. μίλια, καὶ τῆς Σεννίης Ἄκρε 50. μίλια. Κεκεφαλία, Δαμαλῆ κοινῶς. εἶτα Τροιζὴν δεισινομένη εἰς τὸν Σαρωνικὸν Αἰγιαλὸν, ἀτικρὺ χεδὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἐκλήθη ἀπὸ Τροιζήνος τῆς Υἱῆς Πέλοπος. αὐτὴ ἦτον ἱερά τοῦ Ποσειδῶνος, διὸ τὰ ὁποῖα καὶ Ποσειδανία ἐλέγετο, καὶ Ποσειδανίας ἐκαλεῖτο προσέτι καὶ τεισυλάβας Τροιζίνη, καὶ Σαρωνία, καὶ Ἄνθεια, καὶ Ὑπερία ὑπὸ τῆς Πausανία, καὶ Ἀφροδισίας ὑπὸ τῆς Στεφάνου. κοινῶς λέγεται πέρα Φανάει, ἢ κατ' ἄλλῃ Πεδιάδα, Ἐπισκοπὴ τῆς Κορίνθου, Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος λεγομένη. ταύτης ὁ Διμῶν λέγεται Πάγων. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀτρίχων τὸ γένειον, λέγεται παροιμιωδῶς, "Πλευσάει εἰς Τροιζίναν". λέγει ὁ Ἀθήναιος τὸν Τροιζήνιον οἶνον

οἶνον ναῖ ἀποτελή τὰς πίνοντας αὐτὸν ἀγόνες. εἰς αὐτὴν
 τὴν πόλιν ἔσειλαν οἱ Ἀθῆναιοι, ὅταν ἦλθε κατ' αὐτὸν
 ὁ Πέρσης, τὰς γυναικῶν, καὶ τὰ παιδίατων, καὶ τὰς ἐδέχ-
 θησαν μετὰ πάσης προθυμίας, καὶ φιλοτιμίας οἱ Τροϊζή-
 νιοι. εἰς τὴν Τροϊζήνῃ ἦτον Ναὸς τῆς Θησεΐδος Ἀπόλλω-
 νος ἀρχαιότατος, κατασκευασθεὶς ὑπὸ τῆς Πιτθαΐδος, καὶ τὸ
 στάδιον τῆς Ἰππολύτης, καὶ ἀνω τῆς τῆς Ἱερῶν τῆς Κατα-
 σκοπίας Ἀφροδίτης, ἐκ τῆς ὁποίας τόπων, ἐθεώρει ἡ Φαι-
 δρα τὸν Ἰππολύτον, πρὸς τὸν Ἰόν τῆς Θησεΐδος καὶ τῆς Ἰππο-
 λύτης τῆς Ἀμαζόνος, ὅταν πρὸς ἠγάπα, γυμναζόμενος εἰς
 τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον Ἱερὸν αὐτῆς ἡ Φαῖδρα ἰδρύσατο ἐπὶ
 τῷ Ἰππολύτου ἔρατι· καίτοι οὐ σμακρὰν τοῦ Κανάδου
 ὑποταμάφισαται τῆς Σκυλαΐδος ἀκροῦ 20. μίλια, καὶ 70.
 τῆς Κοεῖνθου πρὸς ἀνατολὰς, ἀπέχει τῆς Αἰγιάδος 13.
 στάδια· ἐμπροσθεν ταύτης τῆς Τροϊζήνος εἶναι νῆσος τῆ-
 σον πλησίον εἰς τὸν Αἰγιάλον, ὡς εἶναι δωματὸν ναῖ
 πηγῶν ὁ ἀνθρώπος εἰς αὐτὴν διὰ τὸν ποδῶν, ἡ ὁποία
 ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον Σφαιρία, ἀπὸ Σφαίρου τοῦ ἠνιό-
 χου τῆς Πέλοπος, ὁποῖος ἐτάφη εἰς αὐτὴν, ὑπερὸν ἀνομα-
 θῆ Ἱερά· εἰς αὐτὴν ἔναμον ἡ Αἴθρα Ναὸν τῆς Ἀπά-
 κείας Ἀθηνᾶς. πλησίον τῆς Τροϊζήνος λέγεται ναῖ ἦτον ἡ
 Ἰππεῖα πόλις, ἑτέρα τῆς Τροϊζήνος· ἐκλήθη τὸσον αὐτῆς,
 ὡσον καὶ ἡ Ἀνθεῖα ἀπὸ τῶν βασιλευσάντων τῆς Ἰππεῖδος,
 καὶ τῆς Ἀνθα· πρὸς τὸ ὄρος τὸ Κανόρθου ἦτον πόλισμα Ἀρ-
 χος λεγόμενον, ἔργον σμακρὰν τῆς Σαρωνικῆς Αἰγιάδος·
 Μεθῶν Χερσονήσος, εἶπε ἡ Ἐπίδαυρος πλησίον τοῦ
 Σπειραΐδος Ἀκρωτηρίου εἰς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, (τὸν ὁ-
 ποῖον Κόλπον, καὶ Μόντον καλεῖται καὶ Πόρον.) περιεζω-
 μένη μετ' ὄρη, ἐκλήθη καὶ Μιλισία, καὶ Αἰμῆρα, εἶπε ὡ-
 νομάθη Ἐπίδαυρος, καὶ Ἐπίκαρος, καὶ κοινῶς τῶρα Ἐ-
 πίδαυρα, πόλις τὸ πάλαι εὐδοξὸς δι' ἐπιφανείαν τῆς Ἀσ-
 κληπίας, ὁ ὁποῖος ἐνομίζετο ἐκεῖ ναῖ ἰατρὸν καθεστῆσθαι πάθος,
 καὶ ἦτον φανερόν ἐκ τῆς Πινακίαν τῆς ἐκ τῆς Ἀσκληπιείας
 ἀνα-

ἀνακειμένων, οὗ οἷς αἱ θεραπεῖαι ἀναγεγράφαι, εἰς αὐ-
 τῶν τῶν Ἐπίδαυρον ὁ Ἀσκληπιὸς ἀνέταφῆ, καὶ ὄχι εἰς
 τῶν Μεσσηνίαν, καθὼς λέγουσι τινες, ὁ ὁποῖος, ἡ ὡσαν
 ὅπως ἰατρὸς τὸν Ἀσέλλω, τὸν Τύραννον τῆς Ἐπίδαυ-
 ρος, ἡ ὡσαν ὅπως δὸν ἄφινε τὰς ἀνθρώπων σκέλλεσθαι, καὶ
 θνήσκεν· Ἰδὸς ἐνομίζετο τῆς Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κοραΐ-
 δος, καὶ ἐδιδάχθη τῶν Ἰατρικῶν ὑπὸ τῆς Χείρωνος. πλη-
 σίον τῆς Ἐπίδαυρος, εἶναι τὸ Ἄντρον τῆς Πατρόκλος, καὶ
 μετὰ τῶν Ἐπίδαυρον εἶναι τὸ Σπειραῖον Ἀκρωτήριον, κοι-
 νῶς Κἄβου Σπειραῖος, μετὰ τῆς Σκυλαΐδος Ἀκρωτηρίου πρὸς
 νότον, καὶ τῆς Κεγχρεῶν τῆς πρὸς τὸν Ἰσθμὸν πρὸς βο-
 ρεῖαν. καὶ μετὰ τῶν ἔπεται ὁ Ἀθῆναιῶν λιμὴν καὶ μετὰ
 τῶν ἄλλος λιμὴν Βενέφαλον λεγόμενος, καὶ πόλις ποτὲ
 σμακρὰ πλησίον τῆς Σπειραΐδος, Μιδεῖα Ἀλιμεθυή, καὶ
 μετὰ ταύτην, οἱ Θάλαμοι τῆς Θουγατέρων τῆς Προίτης, εἶ-
 πε ἡ Κλεονή πολύχνηον, καὶ πλησίον ταύτης ὁ Πίρας πο-
 τᾶμος, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἐκ τῆς Πίρας λίμνης, καὶ ἐ-
 πομείας εἶναι αἱ Κεγχρεαί, καὶ τὰ λοιπὰ, περὶ ὧν εἰρηται.
 4. Εἰς τῶν τὸν Κόλπον εὐεῖσκονται Νῆσοι παρά τῆς
 εἰρημίας, καὶ αὐταί, Καλαυεῖα, ἡ ὁποία κοινῶς Ἰδρα
 καλεῖται, κειμένη ἔργον σμακρὰν τῆς Σκυλαΐδος ἀκροῦ,
 ἀντικρὺ χερδὸν τῆς Τροϊζήνος, ἡ τῆς Δαμαλῶν, εἰς αὐτῶν
 ἦτον τὸ εὐδοξὸν Ἀσυλον τοῦ Ποσειδῶνος, ὅπως φυγῶν τὸν
 διαγωγὸν τῆς Ἀντιπάτρως ὁ διαφανέστατος Δημοθῆνης ὁ Ἀ-
 θῆναιος Ῥήτωρ, καὶ πῶν τὸ κῶνειον, ἐπελῶτισεν. εἰς αὐ-
 τῶν τὴν Νῆσον ἐσέβετο καὶ ἡ Ἀρτεμις, ἡτις διὰ τῶν ἐκλήθη
 Καλαυεῖα. ἐτάθη ποτὲ εἰς αὐτῶν τῶν νῆσον, καὶ σιμάξιος
 ἔπτα πόλεις τῆς Ἀμφικτυόνων. αὐτῆς ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο καὶ
 Καλαυεῖς καὶ Ποσειδανία, γυρίζει μίλια 20., ἡ κατ'
 ἄλλως 30., καὶ κατοικεῖται. ἀπέχει τοῦ Πόρου τῆς νήσου
 μίλια 40. ἀντικρὺ τῆς Μεθῶν, ἡ μετὰ τῆς ῥηθείσης
 Καλαυεῖας νήσου, καὶ τῆς Ἐπίδαυρος, εἶναι Νησίδια σμα-
 κρὰ, ἡ Σκόπελοι, ἐγγὺς ἔργον μετὰ τὸ ἄλλο, οἰεῖα τὸν ἀεὶ
 θμὸν,

θμόν, ὀνομαζόμενα τῷ Πέλοπος. μεταξύ τῆς Ἀττικῆς, καὶ τῆς Αἰγίνης καὶ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, εἶναι αἱ Μεθραιίδες, ἢ Μεθραιάδες νῆσοι, ἐν τῇ Μεγαρικῇ Κόλπῳ τὸν ἀειθμόν 4. σμικρὰ τῷ μεγέθει. Πόρος, νῆσος τῷ Σαρωνικῷ Κόλπῳ, κοινῶς Πῶρο, γυρίζει μίλια 15. ἀπ' αὐτῆ ἐκλήθη καὶ ὁ πλησίον αὐτῆ λιμὴν ὁ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Πόρτο Πῶρο. περὶ δὲ τῆς λοιπῶν τῆς ἐν τῷ Σαρωνικῷ Κόλπῳ εἰρηται ἀνωτέρω ἐν τῷ περὶ Ἀττικῆς κεφαλαίῳ.

5. Πόλεις προσέτι Μεσόγειοι, τῆς Ἀργείας μετρεῖνται αὐταί. Κλεωναί, αἱ ὁποῖαι δέσκοντο πλησίον τῆς ὁδοῦ τῇ ἐξ Ἀργεὺς εἰς Κορίνθον, ἐπὶ αὐτῆ εἰς εἰς Δόφον, πανταχόθεν περικυκλωμένον, καὶ καλῶς τετειχισμένον, τῷ μὲν Ἀργεὺς ξέμακρον σαδίου 120. τῆς δὲ Κορίνθου 80. κατὰ τὸν Στράβ. ἐκλήθη ἀπὸ Κλεωνῆ Παιδὸς τῷ Πέλοπος, ἢ ἀπὸ Κλεωνῆς τῆς Θυγατρὸς τῆς Ἀσωπῆς. ἢ ἐκ Κλεωνῶν εἰς Ἀργεὺς ὁδοὶ δύο, ἢ μὲν ἀνδράσι βύζωνοις, καὶ ἔστιν ἐπίτομος, ἢ δὲ ἐπὶ τῷ καλυμένῳ Τριτῷ, σελὴν ἢ μὲν καὶ αὐτὴ περὶ ἐχόντων Ὀράν, καὶ τῆ ἐξῆς, κατὰ τὸν Πausανίαν. ὀνομάζεται κοινῶς τανυῶ, καὶ ἦτοι Κώμη Κλεωναί. τινὲς θέλωσι γὰρ εἶναι ἢ Κώμη ὅπερ καλεῖται Ἀγίας Βασίλειος. μεταξύ τῆς Κλεωνῶν, τῆς Φλοιῶντος τῆς Κορίνθου καὶ τῆς Ἀργεὺς ἦσαν τὰ Νέμεα, πόλις ποτὲ τῆς Ἀργείας, καὶ Τόπος, ὅπου ἐτέλεον οἱ Ἀργεῖοι, τὰς Ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι διατάχθησαν ὑπὸ τῷ Ἀδράστῃ, τῷ Ἀμφιάρεω, καὶ τῷ Ἐπεόκλῃ, οἱ ὁποῖοι τρεῖς ὁμοῦ ἐβασίλευσαν τῷ Ἀργεὺς, τῶν πηγυνάμενοι σιωτρόφοι μὲ τὸν Πολυνοίκῳ, σὺν αὐτῶν τῷ Ἀδελφῶν, καὶ ὑπὸ τῷ κόπῳ τῆς ὁδοῦ πορείας, καὶ ὑπὸ τῆς δίψης κοπιῶσαντες, ἐκάθισαντες, ἐκάθισαν εἰς τὰ Νέμεα, τὰς ὁποῖας ἴδυσαν ἔτι διακειμένης ἢ λιμνῆς Ἰφιπύλη, ἔτρεξε γὰρ τὰς δειξῆναι τῷ Βρύσιν, τειθειῶν κατὰ ἐν τῷ λειμῶνι, τὸν Ὀφέλτιον τὸ Παιδίον τῷ Λυκέρῳ, τοῦ Ἰερέως τῷ Διὸς, καὶ Ἀδελφῶν τοῦ Ἀδμή-

Ἀδμήτῃ, καὶ τῆς Εὐρυδίκης. (ἢ ὁποῖα Ἰφιπύλη ἐπιάθη ἀπὸ τῆς ληστῶν, καὶ ἐπωλήθη δούλη εἰς αὐτὸν τὸν Λυκέρῳ, τῷ ὁποῖῳ ἀνέτρεφε τὸ παιδίον τὸν Ὀφέλτιον,) στραφείσα δὲ ἐκ τῆς πηγῆς, δέσκει τὸ παιδίον ἀπεθαμένον, ἔσωντας καὶ γὰρ τὸ ἐφαρμάκωσεν Ὀφίς. Θεασάμενοι δὲ ἔσταντο τὸ πάθος, φονεύοντες τὸν Δράκοντα, καὶ εἰς παρηγορίαν τῷ πατρός, Θεασίζουσιν Ἐπιτάφιον Ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἀφιέρωσαν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ Ἀρχέμορος, γὰρ ὄποτελήται εἰς μνήμῳ αὐτοῦ καθε τείτον ἔτος, τῇ 13. ἡμέρῃ τῷ Βονδρομιάωνος, ὅς τις καὶ Πάριμος λέγεται, κατ' ἣν ἡμέραν τέθνηκε τὸ Παιδίον. ἔσωντας καὶ ὁ Ἀμφιάρεος γὰρ ἐμυῖτόσε περὶ τῶν, καὶ γὰρ εἶπεν, ὅτι ὁ Θάνατος τῷ Παιδὸς ἐγένετο εἰς αὐτῆς, ἀρχὴ μόρον, διὰ τῆτο καὶ οἱ Κεῖται τῷ Ἀγῶνων τῶν, ἐσολισμένοι μὲ φαίης σολάς, ἐκείνον τὰς ἀγωνίζομενους, ἐμφανίζοντες μὲ τὰς σολάς ὑπόμνημα πένθους. ὁ δὲ σέφανος ἐπλέκετο ἐκ χλωρῶν Σελίνων. καὶ κατ' ἀρχῆς δὲν ἠγωνίζοντο ἄλλοι, εἰ μὴ οἱ ἐκ τῷ Στρατιωτικῷ Γένους. Πλησίον ἐπέτε τῷ τόπῳ, εἶναι ὄρος, Νέμεα λεγόμενον, καὶ εἰς αὐτὸ εἶναι τὸ Ἄντρον τῷ Νεμαίου Λέοντος, τὸν ὁποῖον Λέοντα νεμόμενον ἐφόνόσεσεν ὁ Ἡρακλῆς, καθὼς ἐπαρσάχθη, καὶ τὸ δῆρμα τῷ ἐμεταμειρίζετο διὰ σκέπασμα, τὸ ὁποῖον Λεοντὴ καλεῖται. ἐπέτος ὁ Λέων ἦτον ἄτρωτος σιδήρῳ, καὶ πωτοῖαις βολαῖς. καὶ μετὰ τὸν φόνον τῷ Νεμαίου Λέοντος, ἐπιμελήθη ὁ Ἡρακλῆς τοῦ Ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον διάρθωσε καὶ ἐρρύθμισε καλῶτατα, ἐνομοθέτησε γὰρ εἶναι καὶ γὰρ λέγεται Ἰερός τῷ Διὸς. προσέστησαν τῷ Ἀγῶνος Ἀργεῖοι, Κορίνθιοι, καὶ Κλεωναῖοι. λέγουσι γὰρ ἐσέφοντο καὶ μὲ Ἐλαίαν, ἀλλὰ μετὰ τῷ συμφορῶν τῶν Μηδικῶν, πάντοτε μὲ Σέλινα ὅπῃ τιμῇ τῷ Κατηγεμενῶν, καὶ ἐπέτος εἶναι ὁ παρῶτος τῷ δώδεκα Ἀθλων τῷ Ἡρακλέως. ὅθεν καὶ ἐκ δούτερον ἀφιέρωσε τὰς ἐκεῖ διαταχθέντας Ἀγῶνας εἰς τὸν Νεμαῖον Δία, οἱ ὁποῖοι πρότερον ἀφιέρωσαν εἰς τιμὴν τῷ Ἀρχέμορος. ἀκόμη ἀπὸ

πῶ τίθεται καὶ ὁ Νεμεαῖος Δρυμός. αὐτὴ ἡ Νεμέα λέξις
προέρχεται ἀπὸ τῆς Νέμος, ἢ ὁποῖα, σημαίνει τόπον
συμῦκτρον, καὶ βοσκῆν ἔχοντα. Ἡ Νεμέα μοῖρα τῆς χώ-
ρας τῆς Ἀργείων, ὀνομαθεῖσα ἀπὸ τῆς Σελῆνης καὶ τοῦ
Διός, ἢ ἀπὸ τῆς Βοῶν τῶν ὑπ' Ἀργεῖν μοιζομένων ἐν τῷ
χωρίῳ, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἱεραὶ τῆς Ἡρας ἢ ἀπὸ τῆς
Παίδων τῆς Δαναῶ, οἱ ὁποῖοι μοιράσαντες τὴν χώραν,
τὸ ἔλαβον εἰς κληροχίαν. Νεμέα ἀκόμη καλεῖται καὶ ὁ
ποταμός, ἢ τὸ ρεῦμα, ὅπῃ ἐντεῦθεν ἀρχόμενος, τρέχει
μεταξὺ τῆς Κορινθίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Σικυωνίας πρὸς
δυσμὰς, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον. ὁ
Νίγρος λέγει, ὅτι τὰ Νεμέα τῶρα κοινῶς καὶ ὀνομαζών-
ται Τεῖσσα. Τῆς Ἀργείας μετρῶνται καὶ ἄλλαι πόλεις,
καὶ χώραι. ἀπὸ τῶν ὁποῖων εἶναι καὶ ἡ Πρόλυμα μικρὰ
στὴν χώρα, ἢ τόπος, καὶ ἄλλα ἀδελφίσια. εἶδον καὶ τοιαύτην
ῥηγεαφίαν ἐν τῇ Πλακί ὄρεθεισῃ ἐν τῷ Ἰθμῷ, ἥτις
τῆς Ἐξαμιλίας τῆς Πελοποννήσου.

Θεοὶς Πατείοις, καὶ τῇ Πατείδι.

» Π. Λιμνίος πνευμ. Πρεῖσκος Ἰουστιανὸς Ἀρχιε-
» ρεὺς διὰ βίβλ. τὰς καταλύσεις τοῖς ἀπὸ τῆς Οἰκιστικῆς
» ἐπὶ τὰ Ἰθμια παρασκευασίαις Ἀθληταῖς κατεσκευά-
» σεν, ὁ αὐτὸς καὶ τὸ Παλαιμόνιον τοῖς προσκοσμήμασιν
» καὶ τὸ ἐναγιοπέριον, καὶ τὴν Ἰερῶν εἰσοδὸν, καὶ τῆς τῆς
» Πατείων Θεῶν Βωμῆς σὺν τῷ πειβόλῳ καὶ προνάῳ,
» καὶ τῆς ἐνηρητικῆς οἴκῃς καὶ τῆς Ἡλίας τὸν Ναόν, καὶ τὸ
» ἐν αὐτῷ Ἀγάλμα, καὶ τὸν Πειβόλον. τὸν δὲ Πειβό-
» λον τῆς Ἰερᾶς Νάπης, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ Νάπης Δῆμιτρος
» καὶ Κόρης καὶ Διονύσης καὶ Ἀρτέμιδος σὺν τοῖς ἐν αὐτοῖς
» Ἀγάλμασιν, καὶ Προνάοις ἐκ τῆς ἰδίας ἐποίησεν, καὶ
» τῆς Νάπης Εὐστειᾶς καὶ Κόρης, καὶ τὸ Πλεπόνειον, καὶ
» τὰς ἀναβάσεις, καὶ τὰ ἀναλήμματα ἀπὸ σεισμῶν καὶ πα-

» λαιῶ.

» λιότητος διαλελυμένα ἐπεσκιάσεν ὁ αὐτὸς, καὶ τὴν
» πρὸς τῶν ἐαδίων σὺν τοῖς κευκαρωμένοις Οἰκοῖς, καὶ
» προσκοσμήμασιν ὑπὲρ Ἀγορανομίας ἀνέθηκεν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Θεσσαλίας.

1. Ἐξελθόντες ἐν τῆς Πελοποννήσου, καὶ διὰ τῆς Βοιω-
τίας διερχόμενοι, ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν Θεσσαλίαν, ἥτις
καὶ Αἰμονία λέγεται ἀπὸ τῆς Αἰμονος, καὶ Ἄργος Πελα-
γικόν, καὶ Πελασγία, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαν-
τος ἐκεῖ, ἢ ἀπὸ τῆς Πελασγῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσάθησαν πο-
λυπλάντοι, καὶ ἐκατοίκησαν εἰς διαφόρους τόπους. καὶ Δρυο-
πις, ἀπὸ Δρύοπος τῆς Λυκαονίας, καὶ Δίας τῆς Λυκαονίας,
ἀφ' ὧν οἱ Δρύοπες, ὁμοίως ἐλέγετο Ἑλλάς, Γραικία,
Πυρραῖα, καὶ Πυρροδία ἀπὸ Πυρράς τῆς Γαυαιῆς τῆς Δελ-
καλίας, καὶ τελευταῖον Θεσσαλία, ἀπὸ Θεσσαλῆ τῆς Υἱᾶς
τῆς Αἰμονος, ἢ τῆς Φειδίππεως τῆς κληρονομοῦσας μετὰ τῆς Τρωϊ-
κᾶς Ἡρακλείδης, ἢ ἀπὸ τῆς Ἀντίφης τῆς Υἱᾶς τῆς Θεσσαλῆς,
ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν πόρθησιν τῆς Τρωάδος, ἦλθεν εἰς τὴν
Πελασγίαν, καὶ Χώρῳ καταχθῶν, τὴν ἐνόμασε Θεσσα-
λίαν, καθὼς φαίνεται ἐκ τῶν.

» Πυρρῶν δὴ ποτὲ τὴν γε παλαιότεροι καλεῖσκαν».

» Πυρρῆς Δελκαλίανος ἀπ' ἀρχαίας ἀλόχοιο.

» Αἰμονίαν δ' ἐξ αὐτῆς ἀφ' Αἰμονος, ὃν ῥα Πελασγὸς οὐ

» Γεῖνατο φέρτατον Υἱόν, ὃ δ' αὐτὸν Θεσσαλὸν Αἰμῶν».

» Τῆ δ' ἀπὸ Θεσσαλίαν λαοὶ μετεφημίζαντο».

Ἐχει ἀπὸ βορρῆς τὴν Μακεδονίαν, (τῆς ὁποῖας ἦτον
ποτὲ μέρος, εἴτε ἀπεσπάρθη ταύτης, καὶ πάλιν ἠνώθη)
ἀπ' ἀνατολῶν τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ἀπὸ μεσημβρίας τὴν
Ἑλλάδα, ἀπὸ δυσμῶν τὴν Ἠπειρον, ἀπὸ τῆς ὁποῖας
χωρίζεται διὰ τὰ Πίνδα ὄρη· διαιρεῖται εἰς μέρη πέντε,

εἰς τὴν Θεσσαλιῶτιν, Φθιώτιν, Πελασγιῶτιν, Ἐσθιωτιν, καὶ Μαγνητικῶν.

2. Ποταμοὶ ἀξιολογώτεροι τῆς Θεσσαλίας εἶναι ἔτι, ὁ Πηλεῖος κοινῶς λεγόμενος Σαλαμβεία, ἔχων τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆ Πίνδου ὄρους, καὶ δεξιόθεν ἐπ' αὐτῆς ποταμὸς τὸν Ἴον, τὸν Παμιασόν, τὸν Φοίνικα, τὸν Κεράλιον, καὶ τὸν Ἀπιδανόν, εἶτα ποτίζων τὴν Λάλασαν, κάτωθεν αὐτῆς 30. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, μεταξύ τῆ Ὀλύμπου, καὶ τῆς Ὀάσης τῶν ὄρων, καὶ σμακρὰ τῶν Θεσσαλικῶν Τεμπῶν, εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον εἰσέρχεται καὶ ὁ Σπερχεῖος, ὃς τις ἀρχεται ἐκ τῆ Πίνδου ὄρους, καὶ εἰσέρχεται μὲ πολλὴν βίαν εἰς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον. ἔτος ὀνομάζεται ὑπὸ τῆ Στράβ. Σαλαμβεία, καὶ κοινῶς τὸ ποτάμι τῆς Ἑλλάδος.

3. Ὅρη διάσημα τῆς Θεσσαλίας εἶναι ὁ Ὀλυμπος, ὄρος ὑπερέψηλον, τοῦ ὁποῖου τὴν ἀκρότητα οἱ Ποιηταὶ Οὐρανὸν καλεῖσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ποτὲ ἦτον Βωμὸς τῆ Διὸς, καὶ εἰς αὐτὸν ἐστράωνον σάχτιν, γράφοντες ἐπ' αὐτῆς γραμμάτια, τὰ ὁποῖα ἔμεινον σῶα, χωρὶς νὰ ἐξαλειφθῶν, ἔτε ὑπὸ τῆ ἀέμων, ἔτε ὑπὸ τῆς βροχῆς, μέχει τοῦ ἐλόσομοφου ἐνιαυτοῦ, καὶ ἄλλα παρόμοια λέγουσι, διὰ τῶν ὁποίων σημαίνουσι τὸ ὕψος αὐτῆ. ἐκλήθη Ὀλυμπος, διὰ τῆς λάμψους, ὡσὺν νὰ εἴπῃς, ὄρος ὀλόλαμπον. αὐτὸ τὸ ὄρος διαίρει τὴν Θεσσαλίαν τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀπτεται τῆς Πιερίας, Ἐπαρχίας, ἢ Χώρας ἕως τῆς Μακεδονίας. εἰς αὐτὸ Λύκοι δεῦρ γεννῶνται, καὶ δάφνη γίγνεται πολλή. ἢ Ὀάσα, τὸ ὁποῖον ὄρος κοινῶς λέγεται Κιάσμβος, ἀπέχει τῶν σομάτων τῆ Πηλείου 80. σταδίων. λέγουσιν, ὅτι νὰ ἦτον ποτὲ συνεχὲς μὲ τὸν Ὀλυμπον, καὶ ν' ἀπεσάσθη ἀπ' αὐτῆ ὑπὸ Σεισμῶν τῆς Γῆς, εἰς τῆ ὁποῖαν τὸ χάσμα, τρέχει ὁ Πηλεῖος, δεξιόθεν ἔχων τὴν Ὀάσαν, καὶ ἀριστερόθεν τὸν Ὀλυμπον. ὅπου εἶναι καὶ τὰ Τέμπη τῆ Θεσσαλικὰ καλούμενα, καὶ κοινῶς πόρα Μπαμπά, διὰ τῆς Κώμης, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι τὸ Πανδοχεῖον, τὸ

προς

προς διάσημος εἰς τὰς Ξυγραφαῖς, καὶ ὠραιότατος, ἐσολισμέτος μὲ ἀειθαλῆ φυτὰ, καὶ μὲ ἄλση κατάσκια, καὶ μὲ κρήνας συχνὰς, τῆ ὁποῖαν τὰ ὕδατα εἶναι ψυχρὰ καὶ ἡδίστα, καὶ συμβάλλοντα εἰς τὴν ὑγείαν τῶν λκομῶν ἐν αὐτοῖς. ἦτον καὶ πόλις Τέμπη καλεσμένη, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην, ἣτις τανυῦ Λυκοσόμιον ὀνομάζεται, καίτοι Ἐρείπειον. περὶ αὐτῆ τὰ μέρη εἶναι τόπος ὃς τις λέγεται Πεδίον Λύκου, καὶ κοινῶς Λυκοσόμιον, κληθεὶν ἐξ αἰτίας τοιαύτης: ὁ Πηλεῖος ἀκων φρονεῖ εἰς τὸ κληθῆναι Ἄκτορα τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀκάου. ὅθεν πέμπει εἰς τὸν Ἀκάον, ἀποιμὰ τὰ φόνε τῆ Παιδὸς Βόας, καὶ Πρόβατα, τὰ ὁποῖα διέφθειρε Λύκος, τὸν ὁποῖον ἢ Θέμις μετέβαλεν εἰς Λίδον, ἢ προσέτι καὶ διὰ τὸν φόνον τῆ Φώκε, τῆ ὁποῖου ἢ Ψαμάθη Μήτηρ ἐπέμψε Λύκον εἰς τὰ Ποίμνια τῆ Πηλείου, τὸν ὁποῖον Λύκου πάλιν μετέβαλεν εἰς λίδον αὐτῆ ἢ Ψαμάθη, διὰ τὴν δέησιν τῆς Θέτιδος. Τὸ Πηλεῖον ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον τὸ Ἄντρον τῆ Χείρωνος ὄρος ὑψηλόν, Εἰσοσίφυλλον, καὶ διάσημον μὲ τὸ Συμπόσιον τῶν γάμων τῆς Θέτιδος, καὶ τῆ Πηλείου. εἰς αὐτὸ ἐδίδασκεν ὁ Κούταυρος Χείρων τὰς Τίβες τῶν Ἡρώων, καὶ ἐν αὐτοῖς τὸν Ἀχιλλέα, τὰς ἀρμοζέσας τέχνας καὶ ὀπισθήμας εἰς τὰς Ἡγεμόνας, τῆς εἰρήνης δηλαδὴ καὶ τῆ πολέμου. λέγεται κοινῶς Πέτρα, ἢ κατ' ἄλλους Σαμάτιον (α). εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη λέγουσι νὰ ἔγινον ἄπολεμος τῶν Γιγάντων. καὶ ὁ Ὀρθρος, ἀντικρὺ ἀριστομένον τῆς Ὀάσης, πρὸς μεσημβριαν ἐκτεῖνον, καὶ ἐπὶ τὰς Θερμοπύλας λήγον, καλεῖται κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἐντοπίων Διλαχὰ (β), καὶ τὰ ἑξῆς.

4. Εἰς

(α) Σφάλμη ἐ ἐνταῦθα ὁ Συγγραφεύς, καθὼς ἐ πολλοὶ ἄλλοι ἐπὶ Ἑυρωπαϊῶν. Τὸ Πηλεῖον ὄρος λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῆς ἐνασπίων Πηλεσίδη, ἐ ὑπὸ τῆς τρωπῶν, Βανὸν πῶς Ζαγοράς.

(β) Λέγεται πινυῦ: Βυρὰ τῆς Γῆρας.

Εε

4. Εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἐσωρέθη κατακλυσμός εἰς τὸν καιρὸν τῆ Δούκαλιανός, ἔσωντας καὶ ὁ Πηνειὸς νὰ ἐπλημύρῃσεν· εἰς αὐτὴν ἤρξαντο πρῶτον οἱ ἵπποι νὰ δαμάζωνται καὶ νὰ γίνωνται ἐπιτίθειαι εἰς καβάλλων ἢ ἀδραλασσία. ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας περικέχεται μεταξύ τῆς ἐμβολῶν τῆς Πηνειᾶς ποταμ., πρὸς βορῆαν, καὶ τῆς Θερμοπυλῶν πρὸς νότον· οἱ Θεσσαλοὶ ἐσάδισσαν ποτὲ διάσημοι, τόσοι εἰς τὴν ἀνδρείαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἵππασίαν (α) ἐκατηγόρητο ὁμως ὡς Μάγοι, καὶ Γόντες· ἀκόμη καὶ διὰ τὰ φαρμακρὰ καὶ βλαπτικὰ χάρτα, ὅπως ἡξόδρον, καὶ ἐμεταχειρίζοντο, μάλιστα ὀνομασθεῖς ἦσαν αἱ Γυναικες αὐτῶν εἰς τὰς μαγείας· (β)

5. Τῆς ἰδίας Θεσσαλίας, ἢτοι τῆς Θεσσαλιώτιδος Χώρας, πόλεις ἦσαν τὰ Ὑπάται, ἢτις καὶ Ὑπάτι ἐλέγετο, ὑπερον δὲ ἠρρέθη Νεαὶ Πάτραι, καὶ κοινῶς Πατρατιέκι, πόλις μετ' ἑθρονὸν Μητροπολίτου, πλησίον τῆς ὑπαρειῶν τῆς Οἴτης κειμένη· αὕτη δὲ ἦτον ἡ Μητρόπολις τῆς ἀγνεσάτης, καὶ Ἑλληνικῆς Ἐθνεῖς τῆς Ἀρειαίων, κληθεῖσα ἔτιως, ἢ ἀπὸ τῆς ὑπατάειν καὶ ἀρχεῖν τῆς ἄλλων πόλεων, ἢ κατ' ἄλλως, ὅτι ἀπὸ τῆς Οἴτης τὰ ὄρει κατόπισται, εἶναι ἐπιγραφή· οὕτινι λίθῳ, „Αὐτοκράτορα... Θεὸν Θεῶν Τύχῃ Σεβαστὸν Εὐεργέτην καὶ τῆς Τύχης Γαίον, Οὐάρον, καὶ δα... Τέλιον Καίσαρα ἢ πόλις Ὑπάται... καὶ ἄλλαι. Σωθεῖς, πόλις ποτὲ Μεσόγειος, Ὀμιλαί, ἢτις καὶ Ὀμόλιον λέγεται, πόλις ποτὲ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ. Ὀμόλιον ὄρος ὑψηλὸν καὶ σμακρὰν τῆς Ὀρθρουῶς ὄρας, ἢ κατοικία ποτὲ τῆς Κεραυρῶν.

(α) Ἔστι δὲ καὶ εἰς τὴν φιλοξενίαν (τὴν ὁποῖαν ἐμέχει σάδα φυλάττειν), ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἔλενος. (Ἑλλην. Γεωγ. 5. α. 3) περὶ τῆς Φερσαλίας Πολυδάμαντος: „Ἦν δὲ καὶ ἄλλως φιλόξενός τε καὶ μεγαλόφρων ὁ Θεσσαλικὸν ἄρσπον“.

(β) Ἀριστοφ. Νεφ. 747. Διογ. Λαέρτ. εἰς τὸν βίον τῆς Ἐμπεδοκλέους. Πλάτ. εἰς Εὐθύδ. Ἡρόδοτ. β. 181. Πλάτ. Νόμ. 1. α. Θεόκλειτ. Εἰδ. Β. Λυκίαι. Λύκιος ἢ ἄνοι.

ρῶν. τὸ τοῦ ὄρος καλεῖται ἀπὸ τῆς Στεφανῆς Ὀμόλος, καὶ παρ' ἄλλων Ὀμόλιον, μέρος εἶναι τῆς Πηλίας ὄρας, ἐσμακρὰν πολὺ τῆς Φθιωτικῶν Θηβῶν. Κύπαρα, Φαλαχθία, καὶ ἄλλαι.

6. Τῆς δὲ Φθιώτιδος Χώρας, ἢ ὁποῖα ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Φθίας ποτὲ πόλεως, εἶναι τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Θεσσαλίας, τῆς ὁποίας μητρόπολις εἶναι αἱ Θῆβαι Θεσσαλικαί, ἢ Φθιωτικαί ἐπονομαζόμεναι, πρὸς διασολίῳ τῆς Θηβῶν τῆς Βοιωτίας, λέγεται κοινῶς Ζητέριον, ἀεισκομένη μετὰ τὰς ἐμβολὰς τῆς Σπερχεῖς ποτ. κατὰ τὴν παραθαλασσίαν, ὡς περ καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς Μαλιακῆς Κόλπης, καὶ ἀφισαμένη τῆς Λαείσσης πρὸς νότον 300. Σταδίας, κατὰ τὸν Πολύβιον, μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου ἀπὸ τῆς Λαείσσης Μητροπολίτιν. ἑξήμακρὰ ταύτης 20. στάδια, ἦτον ἡ Πύρασος τὸ Νεώριον ταύτης, καὶ πόλις κληθεῖσα ἔτιως, διὰ τὸ τὴν Χάραν αὐτῆς εἶναι πυροφόρον, ὅθεν καὶ Δημήτερος Τέμενος αὐτῆς ὁ Ποιητὴς ἐκάλεσεν, πλησίον ταύτης ἦτον ἡ Θρονιτιὰς Σπέρχεια, κοινῶς λεγομένη Φθελιό, ἀεισκομένη πρὸς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, ἀντικρὺ τῆς ἐμβολῶν τῆς Σπερχεῖς ποταμ. ἄλλοι θέλωσιν ὅτι αὕτη νὰ ὀνομαζέται κοινῶς Κομένη, καὶ τὸ Φθελιὸν νὰ εἶναι ἢ πρὶν λεγομένη πόλις Πτελεός, καὶ Πτελεόν, καὶ Πτελεάσιμον, κληθεῖσα ἔτιως, μετὰ τὸ νὰ εἶχε πολλὰς Πτελέας, ἢ κατὰ τὸν Στράβ. ἀπὸ Πτελεῶν τῆς Θεσσαλίας, ἀεισκομένη εἰς τὴν παραθαλασσίαν τῆς Φθιώτιδος, ἀντικρὺ τοῦ Αἰωντεῖς ἀρκ. ταύτῃ τὴν πόλιν περὶ ταῖον ἐρήμασεν ὁ β. Σελτὰν Μεχμέτης. Σπιλύδα, κώμη παραθαλασσία, ὀνομασθὲν μετὰ λιμοῦ. πόρρω τῆς Ζητερίας, ἢ τῆς Θηβῶν 18. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, κεῖται ἐπὶ Λόφῳ πρὸς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, ἢ Λαείσση ἢ ἐπονομαζομένη Κρέμαση, ἀπέχουσα τῆς Δημητριάδος πρὸς τὸν Καικίαν 32. μίλια. ἀπ' αὐτῆς τῆς Λαείσσης λέγεται ἀπὸ τῆς Ὀμήρου ὁ Ἀχιλλεὺς Λαείσσαϊος, μεταξύ ταύτης πρὸς βορῆαν, καὶ τῆς

Σπέρχειας πρὸς μεσημβρίαν ἦτον ἡ Ἐχίμος πόλις, κληθεῖσα ὑπὸ Ἐχίμους εἰς τῆς οἰκησάντων τῶν Σπάρτιω, μεθ' ἄρῳ ποτὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τῆς Ἀθηναίων Μητροπολίτιω. Κατὰ τὸν αὐτὸν Αἰγιαλὸν τῆ Μαλιακοῦ Κόλπου, πρὸς τὸν Ἀπιδανὸν ποτ. ἦτοι ἡ Φθία πόλις, ἡ πατεῖς τῆς Ἀχιλλέως, τῶν ὁποίων ὁ Ποιπῆς Βειβαίλακα καὶ Βοτιανείραν, καὶ Μυτέρα Μήλων καλεῖ ἐκλήθη ὑπὸ Φθίας Γυμνικός, ἡ ὑπὸ Φθίας τῆς Τίου τῆ Ποσειδῶνος, καὶ τῆς Λαείσσης, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος, ἡ ἢ χώρα Φθιωτίς, ὡς εἶρηται. Θαυμακός, καὶ Θαυμακία, πόλις ποτὲ, (ἠτίς καὶ Θαυμακοὶ ἐλέγετο) παραθαλασσία κατὰ τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, μεθ' ἄρῳ Ἐπισκόπου, ὅστις καὶ τανυὼ σῴζεται, ὑπὸ τῆς Λαείσσης Μητροπολίτιω ὑποτελών. ἦτον καὶ ἑτέρα Θαυμακία πόλις ἐν τῇ Μαγνησίᾳ χώρᾳ τῆς Θεσσαλίας. Κασαναία πόλις ποτὲ, τανυὼ Κῶμη, Κασαναία λεγομένη. Ποσειδίων ἄκρον, μεταξὺ τῆς Δημητριάδος, καὶ τῆς Κρεμασῆς Λαείσσης εἰς τὸν Παγασικὸν Κόλπον, λέγεται κοινῶς Κάβο Πασσαρά κατὰ τινάς.

7. Μεσόγειοι πόλεις τῆς Φθιώτιδος μετρῶνται αὗται, Νηρθάκιον, Κορώνεια, Μελιταία, Ἐρετεία, καὶ πολὺ σμικρὰ τῆς Ἡρακλείας ποτὲ πόλεως αὐτῶν λέγασσι τινὲς νὰ εἶναι ὁ νυῶ Ἀρμυρὸς, ὑπὸ τῆς ὁποίας καμποπόλεως καλεῖται καὶ ὁ Παγασικὸς Κόλπος, Κόλπος τῆς Ἀρμυρῆς (α) Τραχίν, ἡ ὁποία ὑπερον Ἡρακλεία ἐκλήθη, ὡσαύτ' ὅπως εἰς αὐτῶν, λέγασσι πολλοὶ τῆς Ἰσορμικῶν, νὰ ἔκαυσε τὸν αὐτὸν τὸ Ἡρακλῆς, δέσκεται ἐγγὺς τῆς Ἀσωποῦ ποταμ. ἀπὸ τῆς Τραχίνος καλεῖται, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς Τραχινία. Λαμία, τῶν ὁποίων τινὲς λογιάζασσι νὰ εἶναι τὸ Δομοκὸ, ἀλλὰ τὸ Δομοκὸ εἶναι πολλὰ ξέμακρὰ τῆς θαλάσσης, ἡ δὲ Λαμία ἀπέχετ' τῆς παραθαλασσίας ἀκρας ὀλί-

(α) Πλησίον τῆς Ἀρμυρῆς κείται ἡ καμποπόλις Πλάτανος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς ἡ Σιέρρη, καὶ ἀνωτέρω ἡ Γερά, καὶ ἡ Καρδίτσα.

ὀλίγον, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκαλεῖτο καὶ ὁ Οἰτέος Κόλπος Λαμιακός, τὸ δὲ Δομοκὸ λέγεται Δομοκός, καὶ Δεμονικόν, πόλις τὸ πάλαι μεθ' ἄρῳ Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λαείσσης Μητροπολίτιω, ὑπερον ἐτιμήθη καὶ αὐτὴ εἰς ἄρῳ Ἀρχιεπισκόπου. Φάρσαλος, κοινῶς Φέρσαλα, καὶ ὑπὸ τῆς Τυρκῶν Τζαταλτζέ, πρὸς τὸν Ἐπιπέα ποτ. δέσκεται, πρῶτον μεθ' ἄρῳ Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λαείσσης Μητροπολίτιω, ὑπερον ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν. ἀπ' αὐτῆς καλεῖται καὶ ὁ Κάμπος Φαρσαλικός, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπολέμησαν ὁ Πομπήιος, καὶ Καῖσαρ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ νικηθεὶς ὑπὸ τῆς Καῖσαρος ὁ Πομπήιος, φυγὼν ὑπήγεν εἰς τὸ Πηλῆσιον, καὶ εἰς τὸ Κάσιον ὄρος, ὅπως ἐδολοφορήθη ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Διόνυσον. παρ' αὐτῶν τρέχει καὶ ὁ Πηδαγός ποτ., ὅστις εὐνῆται μετὰ τὸν Ἐπιπέα, τρέχοντα ἐκ τῆς Ὀρθρουσ ὄρους, καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸν Πηνειὸν, ἀνομάθη ἀπὸ Φαρσαλῆς τῆς Τίου τῆς Ἀκείσσης, καὶ τὰ λοιπὰ.

8. Τῆς δὲ Πελασγιάτιδος Χώρας, κληθείσης ἀπὸ τῶν Πελασγιωτῶν, ἡ ὁποία κείται μεταξὺ τῆς Πιερίας πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς Θεσσαλιώτιδος πρὸς μεσημβρίαν, ἔχουσα τῶν Μαγνησίαν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ πρὸς δυσμὰς τῶν Ἐσιωτίδα, καὶ μέρος τῆς Θεσσαλιώτιδος, πόλεις παραθαλάσσιαι μετρῶνται αὗται, αἱ ὁποῖαι καὶ τῆς Μαγνησίας λέγονται. Δημητείας, πόλις πλησίον τῆς Πελασγικῆς Κόλπου, καὶ τῶν Παγασῶν, κληθεῖσα ἀπὸ Δημητείας τῆς Πολιορκητῆς, τῆς Τίου τῆς Ἀντιγόνου, ὁ ὁποῖος τῶν ἐκτισσέν ἐπί θαλάττῃ, μεταξὺ Νηλίας, καὶ Παγασῶν, σιωοικήσας εἰς αὐτῶν τὰς πλησίον σμικρὰς πόλεις, οἷον τῶν Νηλίων, τὰς Παγασῶν, Ὀρμῶνιον, Ροιζέντα, Σηπιάδα, Ὀλίζωνα, Βοίβλιω, Ἰωλκόν, καὶ ἄλλας. αἱ ὁποῖαι πόλεις ἐρημαθεῖσαι, ὑπερον ἔγιναν Κῶμαι τῆς Δημητείας. ἡ Δημητείας πρότερον ἐλέγετο Σικυῶν, εἰς αὐτῶν ἐσάθη ποτὲ ὁ θρόνος τῶν βασιλέων τῆς Μακεδονίας, καὶ τὸ Νεώτερον αὐτῶν ὅπου οἱ Αἰολεῖς εἶχασσι τὰς Σιωοθήσεις αὐτῶν, ἔχει

ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Λαείσης Μητροπόλι-
 τῶν, (α) ἀπέχει τῆς Λαείσης 40. μίλια, τῆς δὲ Θεσσα-
 λονίκης 100. μίλια, καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῶν Θηβῶν τῆς Βοιω-
 τίας, καὶ 40. τῶν Θηβῶν τῆς Φθιώτιδος πρὸς τὸν Καικίαν,
 ἢ πελοχὴ αὐτῆς τῆς Δημητιάδος κοινῶς λέγεται Ζαγο-
 ρά. Παγασαὶ πόλις ποτὲ παραθαλασσία καὶ ἀκρωτήριον,
 κληθεῖσα ἔτι, ἀπὸ τῆς Πηγαῖς πειρῆσθαι τὰς τόπους
 ἐκείνας, ἢ ἀπὸ τῆς ἐκεῖ πεπηχθαι τῶν Ἀργῶν πλησίον τῆς
 Ἰωλίκης, ἀφ' ἧς ἀπέχει κατὰ τὸν Στράβ. 20. σταδίους πρὸς
 μεσημβρίαν, τῆς δὲ Δημητιάδος ἀπέχει πρὸς δυσμὰς 9.
 μίλια ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Πελασγικὸς Κόλπος, Πα-
 γασαῖος, καὶ Παγασιτικὸς (β), ὁ ὁποῖος τανυὺ Κόλπος
 τῆς Βῶλος, καὶ Κόλπος τῆς Ἀρμυρῆ λέγεται. τινὲς θέλου-
 σιν, ὅτι αὕτη ναὶ εἶναι ὁ Ἀρμυρὸς, καὶ ἄλλοι ὁ Βῶλος,
 ὅς τις ὑπὸ τῶν Τέρμων Κόλος λέγεται μετ' λιμένα χαρη-
 τικόν, καὶ Φρέιον ὄχυρόν, ἀλλὰ ψέδονται. Ὁ Κόλπος ἔ-
 τος ὅς τις καὶ Δημητιακὸς λέγεται, ἀνοίγεται εἰς διάση-
 μα σταδίων 1000. κατὰ τὸν Στράβ. εἰς αὐτῶν τῶν πόλιν
 ἦτον ποτὲ τὸ Νεώριον τῶν Φεραίων, καὶ τὸ Ἱερὸν τῆς Πα-
 γασαῖα Ἀπόλλωνος, ὅπερ κατεσηλεύθη ἡ Ἀργοναυΐς, ὅ-
 θεν καὶ Παγασαῖα ἐκλήθη, τὸν Βῶλον ἐπῆραν οἱ Βούρτοι
 ἐν ἔτει 1655. καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τὰς Παγασὰς, ἦτον ἡ
 Γλαφυρὸς, εἴτα Ἰωλικὸς, πόλις ποτὲ παραθαλασσία,
 ἣτις πρότερον Δατρεία ἐλέγετο, ἑπτὰ σταδίους ὑπερκειμέ-
 νη τῆς Δημητιάδος τῶν δὲ Παγασῶν, ἀφίσταται 30. στα-
 δίας, καὶ 20. τῆς Ὀρμενίης, καὶ αὕτη εἶναι ὁ Βῶλος, ἀπ' αὐ-
 τῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Ἰωλικὸς. αὐτῶν τῶν Ἰωλικῶν πό-

(α) Ἡ Δημητιάς μετὰ τὴν 1757. ὑπέκειτο ὑπὸ τὸν Μητροπο-
 λίτῳ τῆς Λαείσης, ἀπὸ τῆς πατριαρχίας Κακινίκου πρὸ Γ'. ἐπι-
 μήθη εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ ἐν τῇ πατριαρχίᾳ πρὸ Γερασίμου πρὸ
 1795 ἐπιμήθη εἰς θρόνον Μητροπολίτου, ἀρχιεπιτάκτου πρῶτος Μη-
 τροπολίτης αὐτῆς Ἀθανάσιος ὁ Κύριος.

(β) Παρὰ Δημοθ. πρὸς Φίλιπ. Ἐπιτ. Ἡ Παγασιτικὴ λέγεται.

πόλιν ἐκτίσεν ὁ Ἀδελφὸς τῆς Σαλμωνέως Κρηθεύς, ὁ ὁ-
 ποῖος γεννᾷ μετ' τῶν Ἀνεψιῶν τῆς Τυρρῶν, τῶν θυγατέρων
 δηλαδὴ τῆς Σαλμωνέως (μετ' τῶν ὁποίων εἶχε γενήσει ὁ
 Ποσειδῶν τὸν Πελίαν, καὶ τὸν Νηλέα) τὸν Αἰσῶνα, τὸν
 Ἀμυθῶνα, καὶ τὸν Φέρητε. μετὰ τὸν Κρηθεῖα βασιλεύει
 τῆς Ἰωλίκης ὁ Πελίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη χρησμὸς, ὅ-
 τι ἔχει ναὶ φονεῖσθαι ὑπό τινος τῶν ἐξ Αἰόλων, ἐκ τῶν ὁ-
 ποίων εἰς ἦτον καὶ ὁ Ἰάσων, ὁ παῖς τῆς Αἰσῶνος, καὶ τῆς
 Πολυμήδης, τῆς θυγατρὸς τῆς Αὐτολύκῃς. ὅθεν ὁ Πελίας
 βιαδεῖς ἐφρόνισεν ὅλας τὰς Αἰολίδας, καὶ ἔμελλε ναὶ φο-
 νεῖσθαι καὶ τὸν Ἰάσωνα, ἔτι βρέφος ὄντα, ὡσαύτ' ὅπερ καὶ αὐ-
 τὸς Αἰολίδης ἦτον, ἀλλ' οἱ ἐδικοί τῆς δια ναὶ τὸν φυλάξωσιν
 ἐπροσπονήθησαν πῶς ἀπέθανε, καὶ τὸν εὐγαλαν μετὰ δα-
 κρύων, φέροντές τιν' εἰς τὸ Ἄντρον τῆς Χείρωνος, ὅπου τὸν
 παρέδωσαν ἢ ἀνατραφῆναι, καὶ ναὶ παιδίσθαι. ὅταν δὲ ἦλθεν
 εἰς αὐξήσιν ὁ Ἰάσων, ἠροτεῖα περὶ τὸν Ἄναυρον ποταμὸν.
 ἀλλ' ὁ Πελίας πάλιν ἔλαβε χρησμὸν, ναὶ φυλάττεται ἀ-
 πὸ Μονοπέδιλον, τὸν ὁποῖον ἀνέσας ὁ Πελίας, ἐθυσία-
 σεν εἰς τὸν Ποσειδῶνα, καλέσας ὅλας τὰς ἐκεῖ εἰς τῶν
 θυσίαν. ἐκεῖ λοιπὸν ἴδε καὶ τὸν Ἰάσωνα Μονοπέδιλον, τὸν
 ὁποῖον ἠρώτησεν, ὅτι ἀνίσως καὶ εἰς αὐτὸν ἐδίδοτο χρησμὸς,
 ὅτι ἔχεις ναὶ φονεῖσθαι ὑπό τινος, τί ἔκανες; ὁ Ἰάσων τῆς
 ἀπεκείθη, μετ' τῶν βασιλῶν τῆς Ἠρας, τὸν ἐπεμπαν ναὶ φέ-
 ρη τὸ Χρυσόμαλον Δέρας. ὅθεν ὁ Πελίας κατὰ τῶν αὐ-
 τῶν κείσιν, τὸν πέμπει ναὶ τὸ φέρη ἐκ τῆς Κόλχων, τῆς ὁ-
 ποίας τῶν προσαγῶν πληρώσας ὁ Ἰάσων, καὶ λαβῶν ἄλλας
 ὄψεις νέας 49., εἰσηλθὼν εἰς τῶν Ἀργῶν, καὶ ἐπλόυσεν
 εἰς τῶν Κολχίδα, καὶ τὰ λοιπὰ. ζῆται ἐν ἄλλοις. Αἰαν-
 τειον, καὶ Νηλία πόλεις ποτὲ παραθαλασσίαι, Ὀρμενίον,
 ἣτις καὶ Ὀρμίνιος λέγεται, πόλις ποτὲ παραθαλασσία κα-
 τὰ τὸν αὐτὸν Κόλπον, ἴσως αὕτη ναὶ εἶναι ὁ Ἀρμυρὸς.
 καὶ ἄλλαι ποτὲ ἦσαν. τελευταῖον εἶναι ἡ Σηπτιάς ἀκρᾶ, ἀ-
 πέχουσα τῆς Ἰωλίκης πρὸς ἀνατολὰς 20. μίλια, καὶ ἄλλα το-
 σαῦτα

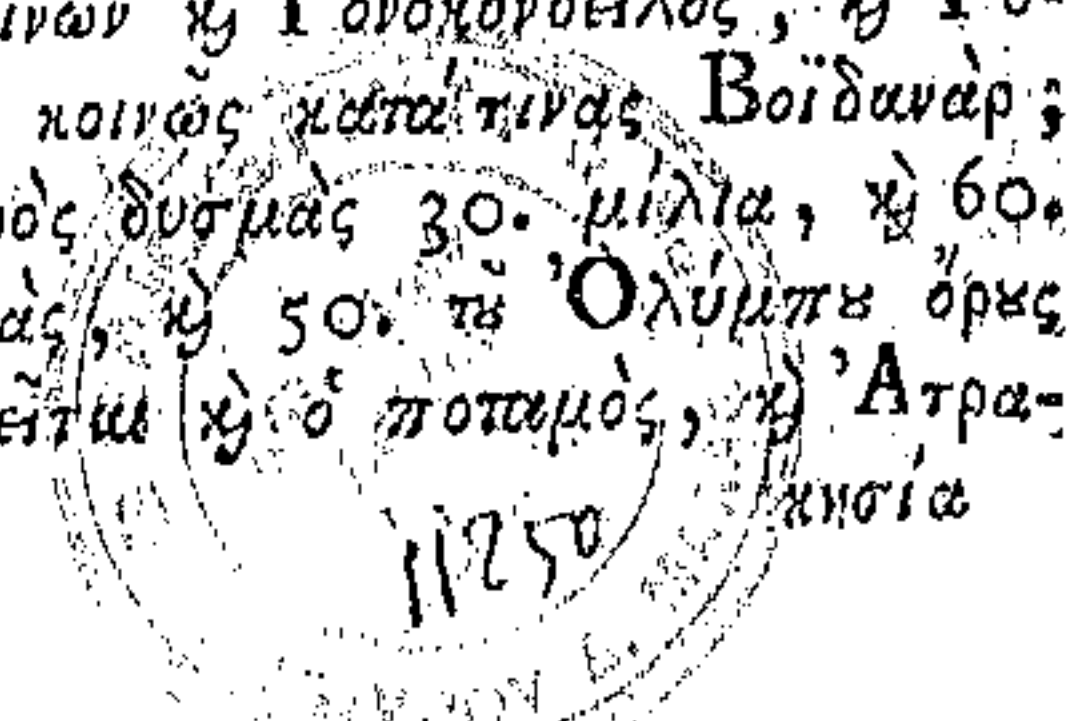
σαῦτα τῆς Μαγνησίας ἀκρας πρὸς μεσημβρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀκραν ἦτον ποτὲ Πόλισμα τῆ αὐτῆς ὀνόματος. Σηπιάς ἐκλήθη, ὅτι ἡ Θέτις διακομίσθη ὑπὸ τῆ Πηλέως, μετήλαττον ἐαυτὴν εἰς διαφόρας εἰδέας, ὡς ὁ Πρωτὸς ἐκεῖ δὲ συλλαβῶν αὐτῶν ὁ Πηλέως, μετεβλήθη πάλιν ἐν σιπιάς μορφῇ, καὶ ἐμίγη μὲ αὐτὸν. καλεῖται κοινῶς πῶρα Κάβο Μοναστηριῶν ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ περὶ αὐτῶν Ἀκτὴ, Σηπιάς καλεῖται, ἡ ὁποία εἶναι πετρώδης, καὶ εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῆς, καὶ τῆς Κασαναίας κώμης, τῆς ὑπὸ τῶ Πηλίου ὄρει κειμένης Αἰγιαλὸν, ὁ Στόλος τῆς Ἑρέξου ναυλοχῶν, ὑπὸ Ἀπυλιῶτα ἀνέμῳ διεσκεδάθη, καὶ τινὰ Καραβία αὐτῶν συμετείβησαν εἰς αὐτὸν, τινὰ δὲ εἰς τὸν Ὑπρέντα, κοινῶς Πόντραχιῶν, καὶ ἄλλα, ἀλλῶ. Ὀλίζων, πόλις ποτὲ σμικρὰ, μεταξὺ τῆς Μαγνησίας καὶ Μελιβοΐας, καὶ τὰ λοιπά. (α)

9. Τῶν δὲ Μισογείων πόλεων τῆς Πελασγιώτιδος, μητρόπολις ἦτον καὶ εἶναι ἡ Λαείσα, Γενίσσει ὑπὸ τῆς Τέρμων λεγομένη, ὡσαύτ' ὅπως δὲ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον μὲ τὴν Παλαιῶν, τῆς ὁποίας τανυῶ ἴχνη τινὰ φαίνονται, κτίσμα ἔσα τῆς Ἀκροῖας, καὶ κληθεῖσα ὑπὸ Λαείσης τῆς θυγατρὸς τῆς Πελασγοῦ, πλησίον δεισοκομίσθη τῆ Πηνειῶ ποταμ. ὡσαύτ' ἡ νέα. ἐφισαμίσθη εἰς τὴν ἀρκεῖραν αὐτῆς ὀχθρῶν, ἡ ὁποία ἀφίσταται τοῦ Θερμαϊκοῦ Κόλπου πρὸς δυσμὰς, 28. μίλια, καὶ 15. τῆς Φαρσάλων πρὸς βορέαν, πόλις μεγάλη, μὲ θρόνον Μητροπολίτε τε τιμημένη, καὶ Ἐμπόριον διάσημον (β). Ἐσμακρῶν τῆς Λαείσ-

(α) Περὶ τῆς Μαγνησίας ἰδίως ἴδε εἰς τὸ τέλος τῆς παρόντος Κεφαλαίου τὴν σημείωσιν.

(β) Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Λαείσης σχεδὸν ἔξ ὠρῶν διάστημα, ἀναδεν τῆς Τεμπῶν κείται ἡ κωμόπολις Ἀμπελακία λεγομένη, ἐνθα ἔσ' ἑλληνικὸν Ἐλληνικόν, καὶ ἀπέναντι πύστις κείται ἡ Ράφου. Πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῆς Ἀμπελακίαν ὑπὸ τὴν ὑπὲρ τῆς Ὀσσης, κείται ἡ Ἀγνὰ, ἡ Οὐνάση, Δίσεσι κ.τ.λ. ἔ πλησίον αὐτῶν πρὸς τὴν ἀνατολικὴν παραθαλάσσιον κείται ἡ Καρίσαι.

είσης τίθεται ὑπὸ τῆς Γεωγραφίας ἡ Ἄλος, κληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθάμαντος, καὶ ὀνομαθεῖσα ὑπὸ τῆς αὐτῆς συμβεβηκειῶς Ἄλης, ἢ τοῖς πλαῖνης, ἢ ὑπὸ τῆς Ἄλης τῆς Θεραπείνης τῆς Ἀθάμαντος. πλησιόχωρος μὲ τὴν Λαείσαν ἦτον Σκότσια καὶ Σκοτύσα, μὲ θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Λαείσης Μητροπολίτῳ. εἰς αὐτῶν δεισοκομίσθη ποτὲ τὸ διασημώτατον Μαρτεῖον τῆς Θεσσαλίας, ἐφάμιλλον τοῦ Δωδωναίου Μαρτεῖου τῆς Ἡπείρου. αὐτῶν τὴν πόλιν ἀφινιδίως καὶ ἀπροσδοκίως ἐπεκράτησεν Ἀλέξανδρος ὁ Τύραννος τῆς Φερῶν, μὴ φυλάξας τὰς Σουθῆκας, ὁ ὁποῖος σκληρότατα ἐτιμώρησεν ἐκείνας, ὅπου ἐπίασε τῆς Πολιτῶν αὐτῆς. ὕστερον δὲ ὅσοι Πολῖται αὐτῆς ἔμεινον, ὑπὸ τῆς φόβῃ τῆς Μακεδόνων δισκορπίσθησαν. πλησίον αὐτῆς εἶναι τόπος λεγόμενος Κυρὸς Κεφαλαί, αἱ τινες ὀνομαθῆσαν ἔτι μὲ τὸ εἶναι Λόφον τινῶν πυκνῶν καὶ παραλλήλων ἀκραι λεπταί, δι' ὁμοιότητα τῆς χήματος, κατὰ τὸν Πλάταρχον. εἰς αὐτῆς οἱ Ῥωμαῖοι Στρατηγὸν ἔχοντες, Τίτον Κεϊνκτιον τὸν Φλαμίνιον, καὶ συμβουλοῦς τὰς Αἰτωλῆς, μὲ μέγαν πόλεμον ἐνίκησαν Φίλιππον τὸν Τίον τῆς Δημητῆς, ὅς ἀείσος ἐφάνη, καὶ ἀνέστησε τὸ βασίλειον τῆς Μακεδόνων. ὑπὸ τῆς Σκοτύσης πόλεως ἦτον ἐκεῖνος ὁ ἀνδραγαθὸς ἀθλητῆς Πολυδάμας, ὅς τις ἐφόνδε τοὺς Λέοντας ὡσαύτ' Ἄρνας, μὲ γυμνὰ τὰ χεῖρά τῆ, καὶ ἦτον ταχύς εἰς τὰς πόδας. καὶ μὲ τὰ χεῖρά τῆ ἐσῆσεν ἐνα Σπῆλαιον, ὅπως ἐμελε νὰ πέσῃ, καὶ τὰ λοιπά. Ἰλίγιον πόλις ποτὲ. Γόννοι, καὶ Γόννος κοινῶς Γονιγὰ, πόλις ποτὲ τῆς Περγαίβιας, κατὰ τινὰς, μεταξὺ τῆς Δολίχης καὶ τῆς Ἄτρακος, ἀπὸ τῆς Λαείσης 20. μίλια πρὸς δυσμὰς, λέγεται προσέτι αὐτῆ ὑπό τινων καὶ Γονοκόνδειλος, καὶ Γόννος, καὶ Γόννοσσα. Ἄτραξ κοινῶς κατὰ τινὰς Βοϊδανὰς, ἀφισαμίσθη τῆς Λαείσης πρὸς δυσμὰς 30. μίλια, καὶ 60. τῆς Τεικκάλων πρὸς ἀνατολάς, καὶ 50. τῆς Ὀλύμπου ὄρους σχεδόν. Ἄτραξ ὁμοίως καλεῖται καὶ ὁ ποταμὸς, καὶ Ἄτρα-

κισία ἢ λίμνη. Τέρναβος πόλις μεταγενετέρα, ἢ ἀκουσίη, μετὰ πλῆθος Ἀνθρώπων, ἢ Ἐμπόριον, ἀεισκομένη αὐτὴ Τειχῶν, ὑπὸ τῷ πνευματικῷ ἐπίσκεψιν τῆς Λαείσης Μητροπόλεως, πόρρω τῆς Λαείσης πρὸς τὰς θεινάς δυσμὰς δύο ὥρας. ἢ τὰ ἐξῆς.

10. Ἡ Ἐσιώτις Χώρα, ἢ τῆς Ἐσιωτῶν, πόλις εἰς ποτὲ πολλὰς, ταυτῶς ὀνομασίᾳ Τείκκω, ἢ ὁποῖα κοινῶς Τείκκαλα λέγεται, κληθεῖσα ἀπὸ Τείκκης τῆς θυγατρὸς τῆς Ἀσωπῆς, ἢ γυναικὸς τῆς Ὑφέως, πόλις παρατεταμένη τῆς Ἐσιωτίδος, τὸ πάλαι μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λαείσης Μητροπόλεως, ταυτῶς ὀνομασίᾳ ὑπὸ τῷ ἐπίσκεψιν αὐτῶν ἀπέχουσα τῆς Λαείσης περίπερ τῆς 40. μιλίων πρὸς δυσμὰς, ἢ 60. τῆς Φαρσάλων, ἢ πολὺ σμακρὰ ἀεισκομένη τῆς Πίνδα ὄρος, ἢ τῆς Πηνειῆς ποταμοῦ, εἰς αὐτῷ τὸ πάλαι ἦτον Ἱερὸν τῆς Ἀσκληπιῆς. Πόρρω τῆς Τείκκης εἰς διάστημα ὡρῶν δύο, κατὰ τῷ Λεωφόρον τῷ εἰς Μασκολεῖ ἀγροῦν, κεῖται κώμη, Μισοδιὴ λεγομένη, εἰς τῆς ὁποίας τῷ Ἐκκλησίᾳ τῷ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Ἀποστόλων εἶναι Δίδος ἔχων ἰππέα ἐχηματισμένην, καὶ αὐτὴ ἐπιγραφῶν τοιαύτην, Κοῖντα Ἀφρόδεισιν τὸν ἑαυτῆς Ἄνδρα μνήμης χάριν ἀνέθηκε. Ἡρώως χηρὴ χαίρει. Κημιναί, κοινῶς Γρίσωνο, πόλις ποτὲ, τῆς ὁποίας τὰς πολίτας Δόλοπας ὁ Ὅμηρος καλεῖ, κατὰ τὸν Στέφανον. Χορεταί, κοινῶς Μασκολεῖ, πόλις ποτὲ, καὶ πλησιόχωρος μετὰ τῷ Μητρόπολι, ταυτῶς Κώμη ἢ Τόπος, ὅπου γίνεται ἡ δημοτελής Πανήγυρις, διὰ τὰς παντοδαπὰς παραγματείας, περὶ τὰς 10. τὰ Μαῖα μηνὸς ἀπὸ ἔτος, Ἐμπόριον περίφημον τῆς Θεσσαλίας. Μητρόπολις, ἔτι ποτὲ λεγομένη, μετὰ τῶν ἑσά τῶν Γόμφων, ἢ τῶν Φαρσάλων. Γόμφοι, κοινῶς Σταχοί, πόλις ποτὲ τῆς Ἐσιωτίδος ἀεισκομένη εἰς τὰ σιῶρα τῆς Ἠπειροῦ, τῷ ὁποίᾳ πρωτοδρίσκουσιν ἐκεῖνοι, ὅπου ἔρχονται εἰς αὐτῆς διὰ τῆς Πίνδα ὄρος. εἶναι τετιμημένη εἰς θρόνον Ἐ-

πισκό-

πισκόπου, ὑπὸ τὸν Λαρίσης Μητροπόλεως περὶ αὐτὴν εἶναι διάφορα Μοναστήρια, Μετέωρα καλούμενα, κτισθέντα ἐπὶ ἀποτόμων Πετρῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται διὰ Κλιμάκων κρεμασῶν, λέγεται ὑπὸ τῶν Τέρκων αὕτη ἢ κώμη, Καλαμπάκα. Φαισός, πόλις ποτὲ πλησιόχωρος μετὰ τῶν Γόμφων ἢ Γόννων. Αἰτίτιον, τὸ ὁποῖον ἢ Ἀθήνιον καλεῖται, εἰς τὰ πέρατα τῆς Θεσσαλίας ἀεισκομένη, ἢ πολὺ σμακρὰ τῆς Τρίκκης, ἦτον πόλις ποτὲ, κατὰ τινὰς πῶρα λέγεται Αἰτίτιο, ἢ ἄλλαι παραπλήσια. Κατὰ τὸ μεσόγειον τῆς Θεσσαλίας, μετὰ τῷ Ἐσιωτῶν Χώρων, ἢ Πελασγιῶν, τίθησιν ὁ Πτολεμ. τῷ Στυμφαλίας. Χώρων, τῆς ὁποίας πόλις ἦτον ἢ Γυρτώνη, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς κτίσαντος αὐτῷ Γυρτωνος, ὃς ἦν Ἀδελφὸς Φλεγέου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκάλεν τὰς Γυρτωνίνας Φλεγείας. καλεῖται αὕτη ὑπὸ τῶν Στράβ. Φλεγείαι, ἢ ὑπὸ τῶν Παυσανίαν Ἀνδρῆς, ἢ κοινῶς κατὰ τινὰς Τακισβολιάτι, ἀφισαμένη τῆς Λαρίσης 30. μίλια. αὕτη καλεῖται ἢ Στυμφαία, τῆς Μακεδονίας ἑσά. (α)

11. Ἐπεταί τελευταῖον τὰ εἰπεῖμεν ἢ περὶ τῆς Μαγνητικῆς Χώρας, ἢ ὁποῖα καὶ Μαγνησία καλεῖται, ἀεισκομένη μετὰ τῶν Θερμαϊκῶν Κόλπε πρὸς βορρῆαν, καὶ τῶν Πελασγιῶν πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ἔχουσα ἐκ δυσμῶν τῷ Φθιώτι, καὶ Πελασγιῶτι τὰς Χώρας τῆς Θεσσαλίας, ἢ ἀπὸ βορρῆας τῷ Πιερῶν, κατὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν πρὸς ἀνατολὰς ταύτης εἶναι ἡ Μαγνησία ἀκρὰ, ἢ ὁποῖα κοινῶς λέγεται ὑπότινων Κάβος τῆς Ἁγίας Γεωργίας, ἢ ὑπὸ ἄλλων Κάβο Βερλίκι, εἰς αὐτῷ τῷ Ἐπαρχίᾳ εἶναι τὸ Πήλιον ὄρος, ἢ Ὀσσα, ἢ Ὀλυμπος, ὁμοίως ἢ τὰ Τέμπε. οἱ Ἐγκαταίκοι ταύτης καλεῖνται Μαγνητες.

(α) Πρὸς τὸ δυτικὸν πέρασ τῆς Θεσσαλίας, ὑπὸ τὰς ὑπαρξίας τῆς Πίνδα κἄνται καὶ τὰ κώμια τῶν Ἀγρῶν, εἰς αὐτὰ κἄνται αἱ Φαίαι, ἢ Φαίαι, κατωκισμένα ὅλα ἀπὸ Ἑλλήνων.

γνητες (α) κοινῶς λέγεται αὕτη ἢ Ἐπαρχία Πέτρα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα σώζεται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην ὄντα. ἀπ' αὐτῆς τῆς Μαγνησίας καλεῖται καὶ ὁ Κόλπος Μαγνησίος, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀρχεται ὁ Θερμαϊκὸς Κόλπος μετὰ τὸν Μαγνησίον. Πόλεις τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας μετρῶνται αὗται. Φεραὶ, πόλις τὸ πάλαι ὄνομασῆ, κοινῶς τανυῶ λεγομένη Γενιτζαεῖ, (β) ἢ κατ' ἄλλως Σίδρο, ἀφισαμένη τῆς Παγασῶν πρὸς τὸν Θρασκίαν 90. σταδίους, καὶ 160. τῆ Πηλίας ὄρος πρὸς δυσμὰς κατὰ τὸν Στράβ. Φεραὶ, αὕτη ἢ πόλις ὠνομάθη ὑπὸ Φέρητος τῆς Τίβης Κριθείας, τῆς Ἀδμητικῆς Πατρὸς. ἢ ὑπὸ Φεράς τῆς θυγατρὸς τῆς Αἰόλου. αἱ Φεραὶ ἦσαν δύο, ἡ μὲν Παλαιὰ, ἡ δὲ Νέα, ἀφισαμένα ἀλλήλων δέκα στάδια. εἰς αὐτῶν ἦτον ὁ θρόνος Ἀλεξάνδρου τῆς Τυράνης, ὁ ὁποῖος βαλὼν ποτὲ εἰς τὰ δεσμά τὸν Πελοπίδην, ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς Ἀδελφῶν τῆς γυναικὸς τὸν Θήβης, ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ὤρμησεν Ἰάσων ὁ ὀδηγὸς τῆς Ἀργοναυτῶν. πλησίον ταύτης κεῖται ἡ Βοιβηὶς λίμνη, Ἐξερὸς λεγομένη κοινῶς (γ) εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον καὶ πόλις ποτὲ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, ἣτις καὶ Βοίβη ἐλέγετο, κληθεῖσα ὑπὸ Βοίβου τοῦ Τίβης τοῦ Γλαφυροῦ, εἶναι καὶ ἑτέρα λίμνη τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας, Νεσωνίς λεγομένη καὶ Νεσώνιον, ἔπολύ σμακρὰν τῆς Λαείσης, Κάρλα κοινῶς καλεμένη. (δ) πλησίον τῆς Βοιβηίδος λίμνης;

εἰς

(α) Ὁ Συγγραφεύς ποτὲ ἐσφαλμένως ὀμιλεῖ περὶ τῆς Μαγνησίας, ἢ Ἐπαρχίας αὕτη δὲν ὀνομάζεται Πέτρα, ἀλλὰ, ἡ μὲν ἀντολικὴ αὐτῆς πλάρα, Ζαγορά. ἢ δὲ δυτικὴ, Βώλος, ὅρα τὴν περὶγραφὴν αὐτῆς εἰς τὸ τέλος τῆς παρόντος Κεφαλῆς. ἢ δὲ Πέτρα εἶναι πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Ὀλύμπου.

(β) Αἱ Φεραὶ λέγονται πῶρα, Βελεσίγυρος.

(γ) Οὐχὶ Ἐξερὸς, ἀλλὰ Κάρλας. ὁ δὲ Ἐξερὸς εἶναι ἐπάνω εἰς τὸν Ὀλυμπόν.

(δ) Οὐχὶ αὕτη Κάρλας ἀλλὰ λέγεται ὑπὸ τῶν Τύρκων: Καρα Σουῦ.

εἰς τὴν ὑπάρειαν τῆς Ὀσῆς, ἦτον ἡ Μελίβοια πόλις, ἐπαινετὴ μὲ τὴν καλλίστην πορφύραν ὅπως εὐχαῖσεν, ἢ πατεῖς Φιλοκίτη τῆς συτροφῆς τῆς Ἡρακλέας. Κραῖος, καὶ Κραῖον, κοινῶς Κραῖα, ἢ Τζέρες, πόλις ποτὲ, δεισικομὴν εἰς τὸ σύνορον τῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποίαν πεσόντος τῆς οἰκοδομήματος, κατεπόθη ὁ Σκοπᾶς, ὁμοῦ μὲ τῆς συτροφῆς τῆς, ὁ δὲ Σιμωνίδης φυλαχθεὶς, ἤρξατο νὰ φυλάττη, καὶ νὰ παρατηρῇ τὸ κατασκευάσμα τῆς μηχανῆς. πλησιόχωρον μὲ τὴν ἀνωθεν Μελίβοιαν ἐν τῇ Μαγνησίᾳ θέτσει τὴν Μεθάνην, πόλιν ποτὲ, τὴν ὁποίαν περιεκυκλώσας Φίλιππος ὁ Πατὴρ τῆς Ἀλεξάνδρου, ἔχασε τὸν ὀφθαλμόν τιν ὑπὸ τῆς βέλας, τὸ ὁποῖον ἔρριψε κατ' αὐτὴν ἕνας Μεθωνίτης Ἀσὴρ καλέμενος, ἐκ τῆς Τείχους τῆς πόλεως, γράφας εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομά τιν, καὶ τὸν τόπον, ἔπειτα εἶχε σκοπὸν νὰ τὸν κελύσῃ. Ἀμυρος πόλις ποτὲ καὶ ποταμὸς τῆς αὐτῆς ὀνόματος, ἴσως αὕτη εἶναι ὁ κινῶ Ἀρμυρὸς, καὶ τὰ ἐξῆς.

12. Εἰς τὸ σύνορον τῆς Θεσσαλίας, πέραν τῆς Πηγεῖς ποταμ. πρὸς τὸν Ὀλυμπόν τὸ ὄρος, εἶναι ἡ Περρῆιβία, ἢτοι ἡ χώρα τῆς Περρῆιβῶν, πλησίον τῆς Πελασγίωπον, τῆς ὁποίας Μητρόπολις ἦτον ἡ Περρῆιβία, πόλις ποτὲ, ἢ ὁποία ὑπὸ τῆς περὶασσοτέρων προσγράφεται εἰς τὴν Μακεδονίαν. παρὰ τῆς δὲτονέονται καὶ ἄλλοι Περρῆιβοὶ εἰς τὴν Δωεῖδα, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη καὶ ἡ Πίνδος τὸ ὄρος Περρῆιβὸς. ὁμοίως καὶ ἄλλαι πόλεις, οἷον Ἡλώνη, ἢ ὁποία ὑπερον Λειμώνη μετωνομάθη δεισικομὴν εἰς τὸ σύνορον τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν ὑπάρειαν τοῦ Ὀλύμπου, ἔπολύ ἀπῶθεν τῆς Εὐρώπης ποτ., τὸν ὁποῖον ὁ Ποιητὴς Τιπαρήσιον καλεῖ, καὶ κοινῶς τανυῶ αὐτὸν καλεῖσι Σαραντάπορον. ὁμοίως, καὶ οἱ ἀνωτέρω ρηθόντες Γόννοι. Ὀλοσῶν καὶ κοινῶς Ἐλασσῶν, πόλις καὶ τανυῶ, τιμημένη εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Ἐμπόριον πλείφημον, εἰς τὸ ὁποῖον συλλάσσονται πανταχόθεν οἱ ἄνθρωποι, περὶ τὰς

παράτας πύ Αύγασου μινός, διὰ τὰς ἑαυτῶν παντοδαπὰς παραγματείας. πλησίον τῆς Ἐλασσάνος κεῖται καὶ ἡ Κομόπολις Τζαρίτζανη. Δομνίκον, κοινῶς Δομνίκο, πόλις δὲ εἰσκομὴν μεταξὺ τῆς Τερνάβου, καὶ τῆς Ἐλασσάνος. Σέρβια, πόλις ἀκρῆ, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην. Βαλβεδός, κομόπολις ἀκρῆ, Κοζάνη, ὁμοίως κομόπολις, ἀπικρὺ τῆς Σαευγιόλης, καὶ Σιάτιστα. ἀλλ' αὐταὶ ὑπάγονται εἰς τὴν Μακεδονίαν. καὶ τὰ ἕξης.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἡ Μαγνητὴ χώρα, ἢτοι ἡ Μαγνησία, εἶναι τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Θεσσαλίας, τὸ ἐκτεινόμενον μεταξὺ τῆς δύο θαλασσῶν δίκην χερσονήσου, ἢτε Θερμαϊκῆς κόλπου, ἢτοι τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ τῆς Πελασγικῆς, ἢτοι τῆς Βώλει. Ἀυτὴ ἀρχομένη σχεδὸν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τὸν διαχωρίζοντα τὴν Ὄσων (Κίσαβον) τὸ ὄρος, ἀπὸ τὸ Πήλιον, ἐκτείνεται πρὸς χειμερινὰς ἀνατολάς ἐπὶ θαλάσσιον σχεδὸν πενήκοντα μίλ. καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀκρωτήριον αὐτῆς Σηπτιάδα λεγόμενον, ἀπικρῶντι τῆς Σκιαθῆ νήσου, εἴθε καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν διάπλευς. ἔπειτα σφραγισμένη πρὸς δυσμὰς, σχεδὸν εἰκοσιπέντε μίλ. ἀποτελεῖ τὸ Διάντειον ἀκρωτήριον, γῆμα ἀγνισράτων γηματίζουσα. ἔχουσα ἀπ' ἐναντίας τὴν Φθιώτιδα, ἢτις περικλείει ἀπὸ τὸ νοτιῶν μέρος τὸν κόλπον τὸν Πελασγικόν. τὸ μέγιστον πλάτος αὐτῆς ἀπὸ θαλάσσιον εἰς θαλάσσιον εἶναι μιλίων δώδεκα. τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς τινὰ μέρη μιλίων εὐός καὶ ἡμίσεος.

Ὅρος περίφημον εἰς τῆς παλαιῆς ἐν τῇ Μαγνησίᾳ εἶναι τὸ Πήλιον τὸ ὁποῖον ὁ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδ. β. σίχ. 757. Εἶνο σίφουλλον καλεῖ. ὀνομάζεται πῶρα κοινῶς κατὰ παραφθορὰν, Πλιασίδι, καὶ ἔχι Πέτρα ὡς ὁ Συγγραφομάς ἐπέλαβεν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τρεῖς κορυφὰς, ἔξ ὧν ἡ ὑψηλότερα εἶναι ἡ ἐπαύωθον τῆς Πορταριάς ἐπὶ τῆς ὁποίας

καὶ

καὶ εἰρήπια τινὰ σώζονται. εἶναι δὲ καὶ ἄλλο μικρὸν εἰς τὴν νοτιῶν πλοῦραν ταύτης τῆς χερσονήσου. Τισαῖον λεγόμενον, πρὸς τὸ μέρος τῆς Τεικέρων. Ποταμὸν δὲ κυρίως ἔδουα ἔχει, εἰμὴ χειμάρρης.

Πόλεις παλαιαὶ ἦσαν ποτὲ ἐν τῇ Μαγνησίᾳ, εἰς μὲν τὴν ἀνατολικὴν πλοῦραν, τὴν πρὸς τὸν Ἄθωνα τὸ ὄρος ἐκτείνουσαν, πλησίον τῆς Μιντζέλων ἢ Μελίβοια, ἢτις τανυῶ εἰρήπιον ἔσα Κασέλλι λέγεται. ἢ Καθυναία, ὅπου τανυῶ λέγεται Ταμῆχαρη. αἱ Εὐρυμενῆαι πλησίον τῆς Σουκῆς, αἱ Μύραι, πλησίον τῆς Σηπτιάδος ἀκρας, εἴθε καὶ ὁ βρύχων ποταμ. εἰς δὲ τὴν δυτικὴν πλοῦραν ἦσαν Παγασαί, εἴθε νυῶ ὁ βῶλος ἢ Δημητείας, ἔξ ἧς καὶ τὸ τῆς Μητροπολίτεως αὐτῆς ἐπίθετον, ἐπὶ λόφῳ κτιθεῖσα ὑπὸ Δημητείας τῆς Πολιορκητῆς, περὶ τὰ 300. ἔτη πρὸ Χριστοῦ εἶναι καὶ αὐτὴ τανυῶ εἰρήπιον καθῶς καὶ αἱ λοιπαὶ, κοινῶς λεγομένη Γοετζα. Ἀμφίμιον, πόλις ἀρχαιοτάτη, εἰς τὸν μυχὸν τῆς κόλπου, ἀπικρῶντι τῆς κάστρου τῆς Βώλει, τῆς ὁποίας τὰ τεῖχη ἀκόμη σώζονται, ἐκτεινόμενα σχεδὸν μίαν ὥραν διάστημα, καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον. πλησίον τῆς πρὸς εἰρήπιον, εἶναι ἡ Πύρρα ἀκρᾶ Ἀγκύσει κοινῶς λεγομένη, εἴθε καὶ παράκεινται δύο νησίδια Δολκαλίων καὶ Πυρρα ὑπὸ τῆς παλαιῶν λεγόμενα. ἐκ τῆς Δημητειάδος πρὸς ἀνατολάς, ἦτον ἡ Νηλία, ἐκεῖ ὅπου πῶρα Ἀγεία λέγεται, καὶ μετὰ ταύτην ἐκεῖτο ἡ Ἰωλκῆ, ὅπου τανυῶ Λεχώνια. εἴθε εὐρον ἐπιγραφὴν (ἐπὶ μαρμαρῶν λόφῳ, ἔχων τετὰ πρόσωπῳ ἐκκεχαραγμένα) τὴν δε. „ Ἐλπίς Ἀχιλλέως ἦρας Χρυσὴ χαῖρα.“ ἀνώθεν δὲ τῆς Ἰωλκῆς ἐκεῖτο ἡ Ἄρνη, ἐν ἣ παρατρεῖται καὶ εἰ Ἀμφιδέατρον. Ὀρμενίον, ὅπου τανυῶ εἶναι οἱ ἀγροὶ τῆς Μιλιῶν, καθῶς καὶ οἱ Μεθῶν. ἔπειτα δὲ ἦσαν αἱ Κερακαί, ὅπου τανυῶ Παλαιόπυργος λέγεται. καὶ παρεμπαρὸς ἦσαν καὶ Σπυλαθρα, ὅπου τανυῶ Λιφόκαστρον λέγεται. καὶ μετὰ ταῦτα ἦτον ἡ Ὀλιζῶν, ὅπου τανυῶ ὁ τόπος αὐτὸς Χόρτος λέγεται, ὅθεν ἀρχεται καὶ ὁ μυχὸς τῆς λιμνῆς Ἰσαι λεγομένης, καὶ τανυῶ Μλήνα. Ἐκεῖ δὲ ὅπου οὐσφίγγεται ἡ χερσονήσος καὶ σφραγίζεται πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος, λέγεται Βαλποῦδι, εἴθε φαίνονται τὰ εἰρήπια τῆς πρωτόδικης πόλεως Μαγνησίας,

F f 2

εἴ

Ε Τ Ρ Ω Π Η .

Ἐξ ἧς ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα ἅπασα αὕτη ἡ Ἐπαρχία, λέγε-
ται ταυῶ Ἀβρόπολις· αὕτη ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς εἰδος παρα-
θαλασσίαν, ἕως εἰς τῆς ἔξω, καὶ τῆς ὀπίσθας ὁ ἔξω λιμνὴ
Χοντρή Ἄμμος ταυῶ ὀνομάζεται.

Μισογόμοι πόλεις τῆς Μαγνησίας ἦσαν τὸ πάλαι πρὸς τὸ
μέρος τῆς Θεσσαλικῆς πεδίας, Κίρριον, πλησίον τῆς Βοι-
βήδος (τῆς Κάρλα) τῆς λίμνης. ἡ Βοίβη, ἔξ ἧς καὶ τὸ ὄνο-
μα τῆς λίμνης, ἡ Ροίζυς, αἰΐχνας, ἡ Φύλλος, ἡ Γλαφυ-
ρός, καὶ τὸ Ἀσέριον. Οἱ Μαγνητῆς ποτὲ ἐσειδων καὶ ἀποι-
κίαν εἰς τῆς μικρῶν Ἀσίαν, ἠτίς ἐκτίσθη καὶ πῶς πρὸς τὸν
Μεάνδρον ποταμὸν, πόλιν.

Καλεῖται ταυῶ ἡ Μαγνησία διττῆς, ἡ μὲν ἀνατολικὴ
αὐτῆς πλάρα, Ζαγορά· ἡ δὲ δυτικὴ, Βῶλος, περὶ ἔχουσα
εἰς μὲν τὴν ἀνατολικῆν αὐτῆς πλάραν Καμποπόλεις, ἠτοι χῶ-
ρας καὶ χῶρα ταῦτα. Μιντζέλες, χῶριον. Πηλεῖ χῶριον
ὑποκείμενον εἰς τῆς Ζαγορά, Ζαγορά, χῶρα μεγάλη,
ἄκρᾶς αἶον ἀέρα, καὶ διαυγῆσάτα νερά ἔχουσα. Μακρᾶρα-
χι. Ἀνήλιον. Κιστός. Μῆρσι. καὶ Τζαγκαράδα χῶραι.
Ξογίχτη, καὶ Λαμπιῶ χῶρα μικρὰ ὑποκείμενα εἰς τῆς
Τζαγκαράδα. Πρόπαντος χῶριον ὑποκείμενον εἰς τῆς Μη-
λιαῖς, εἴθα ἐκτείνεται καὶ ἡ παραθαλασσία Ἰππῆς λεγομένη,
ὅπου κατεσωτρίφθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης ὁ εὐόλος τῆς Ἑρέξ,
καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικονότιον κεῖται ἡ Συκὴ, καὶ τὸ Προμή-
ει, παρονομασθεὶ ἐκ τῆς Μύρμιγκος, ὑψάλῃ πέτρας, κει-
μένης μεταξὺ τῆς Σηπιάδος ἀκρας καὶ τῆς Σκιάθου κῆσας,
οἶον Προμύρμιξ.

Εἰς δὲ τῆς δυτικῆς πλάρας, αἰορεῖ προπύργιον ὄλις
ταύτης τῆς Χερσονήσου, κεῖται πρῶτη ἡ Μακρινίτσα, Κα-
μόπολις μεγάλη, ἐπὶ ἀναφίρεθς τόπῃ κειμένη, οἰκοδομᾶς
μεγάλας, ὡς πρὸς τὸν πόπον, ἔχουσα, ἠτίς ἀπάντησε πολ-
λάκις τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Ἀλβανῶν. Ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἡ ἐκ-
κλησία τῆς Παναγίας, φαίνονται πολλὰ εἰρήπια ἀρχαϊότη-
τος, εἴθα εὖρον καὶ τὰς δὲ τὰς ἐπιγραφάς.

» . . . . ΑΘΕΣΘΑΙ ΔΟΣΕΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ .

» ΔΟΥ . . . ΑΦΡ . . . ΗΡΩ . . . ΧΑΙΡ . . .

» Τον Πομπηϊον Ναϊο . . . το τρίτον Αυτοκρατορα . . .
τον εαυτα Ευεργετην . . . .

» . . . α . . . δ . . . α . . . ρ . . . ν . . . ξ . . . εμου . . . ρουδαν . . . Νικο-
λαου Δημητρίου Αρτεμιδωρον . . . Ιασ . . . επιτελεσι . ε . ρευσκ
Διος τῆς Αιφραϊν, καὶ σ . . . Φιλοδημῶ ο κοινος Στρατηγος
καὶ κλησιν αρχικιας . γενου . . . γηρος ερατος Ιστιακ . . . Λ-
φισοκρατου Αρτεμιδωρος, Παισακῆς Δημητριος α . . . νοσερ
. . . ενης Νικανωρος εἶπαν . . . ετει Γαβρυλλος . . . τῆς Δαμοξενος
Φιλιππου στρατηγος . . . ες Αρχιδημῶς Κρατηρου, Δημητριος
Νικολαου ενι . . . παραλαβ . . . την αρχην αξιας αυτε . . . και
της τε ιδιας καλοκαγαθιας και της των Τρωων . . . . των
τε της πολεως αγαθαι προσεται γεγονασι . . . τιομενοι εν
πασιν εντε τοις αλλοις π . . . . τροφινος πρεπον ανδρασι
καλος και αγαθος . . . .

» . . . ριαν . . . ετολεσθη τα ψηφισματα ενατο . . . αρ-
χοντας του δε . . . ομ . . . εις ταυτα αιηλων . . . δου . . . ε . . .
καριας . . . ρας . . . τας πολεις τῶ . . . . ου ψηφισματος σιμ . .
γραμματα εδοξεν . . . . οισ εδοξε και τη Εκκλησια . .
του, δικαιου υπο Ηρα και Ιασουι . . . τοις υποσολοις
εἶπαν επειδη Κριτωνα Κριτωνος κατεσαθεις υπο της . . . .
ρυσκ Σεραπιδος ετε . . . ουσ Θεους ανεγραπται αξιας μ . .
υ . . . καλοκαγαθιας αξιας δε κατισα . . . ης καμιλο . . . τιμιας
ου δεν . ε . μα . ειτι . ον . ε . ερατιευτας μεγαλομερας και εκ-
τε . . . α . . . τετελεκεν . . . ου . . . . μειως . . . τε . . . την . εα . . . αι . .
μνη . . . των καπι τοις με τα ταυτα εδωκεν εις τε την των
Θεων τιμη . . . οταν υποσολων εκ του ιδιου βιου α . . . ε . . .
μαχιας χαριν του . . . γινομενης και ενα . . . υποσολων . . . συ-
κεδου και των Τρωων, α . . . τας τε Θεων τιμας ετι . . . . ουσ
υποσολους . . . αι τοις καθηκουσι . . . εν . . . Φιλανθρωπιας διο και
δεδοχθαι τοις υποσολοις εφανωσαι Κριτωνα Κριτωνος . . .
ω, και εικοι γραπτη, μετεχειν τ . . . . του παντων τοις
Ff 3 υπο-

υποσολοις δίδομεν --- ροτ --- ων γινεσθαι δε δια παντος
 γη --- ν --- εν πασαις ταις κατά τοι --- ε --- ρων τ --- υπο των
 υποσολών συνοδοις ακ --- ε --- το ψηφισμα τουτο και τον σε-
 φανον --- επιφανεις --- γαγατε Σεραπιου --- ι --- την εικονα τε
 θηναι εβα και επι --- ι --- οι υποσολοι Κριτωνα Κριτωνος
 τον --- Σεραπίδος αρετης ενεκεν και ευ ---

Υπόκεινται εις τὴν Μακρινίτσαν ἔτι καὶ δύο χωρία, ἡ
 Κικκράβα, καὶ ἡ Σταϊάταις. Ἀπέναντι τῆς Μακρινίτσας
 εἶναι ἡ Πορταεῖα, καμμόπολις καὶ αὐτὴ, ἡ χαλεσάτη ἀπώ-
 των τῶν ἄλλων· ὀλίγον κατωτέρω ταύτης εἶναι τὸ Κατχά-
 ει, καὶ κατωτέρω ταύτης εἶναι ὁ Βώλος ἡ καμμόπολις, καὶ ὀλί-
 γον μακρὰν τῆς πόρος τὸν μυχὸν τῆς κόλπου εἶναι τὸ κάστρον
 τῆς Βώλης, κατοικημένον ἀπὸ ὀλίγων Τέρμης. Ἐκ τῆς Πορ-
 ταεῖας πόρος χειμεινῶς ἀνατολῆς ἐρχόμενοι κεῖνται κατὰ
 σειρᾶν αἱ ἐπόμεναι καμμόπολις, ἀφιστάμεναι ἡ μίαν τῆς ἄλ-
 λης χερσὸν μίαν ὥρας διάστημα, Δράκλια· ἅγιος Λαυρεντίος·
 ἅγιος Γεώργιος. (καὶ κατωτέρω κεῖνται τὰ Λεχάνια, εἰς τα-
 ρεῖ καὶ ὁ Ἀναυρος ποταμ. εἰς τόπον πεδινὸν, μετὰ καρπύμα
 δένδρα κατὰφυτον, καὶ ὁ Στρόφος χωρίον μικρόν.) Πινα-
 κάταις. Βυζίτσα. Μηλιαῖς ἡ πατεῖς μετὰ καὶ Νεοχάειον,
 μεταξὺ τῶν Μηλιῶν καὶ τῆς Νεοχάειος εἶναι τόπος χαλε-
 σατος Λυκομάγκανον λεγόμενος, ὅπου φαίνονται τὰ ερεί-
 πια, τοῦ Ναοῦ τοῦ Διὸς, τὸν ὁποῖον οἱ χερσικαὶ, καὶ τὸν
 τῆς ἁγίας Τειάδος ἐπωνόμασαν. Κατωτέρω τῆς Νεοχάειος
 κεῖται τὸ χωρίον Νιάς, τὸ ὁποῖον ὑπόκειται εἰς τὸ Νεο-
 χάειον. μετὰ τῆτο πόρος τὸ νότιον κεῖται ἡ Ἀργαλασὴ, ἐν
 ἐπιπέδῳ τόπῳ, ἔχουσα ὑποκείμενα αὐτῇ ἑπτὰ ἄλλα μικρὰ
 χωρία· καὶ μετὰ ταύτῃ κεῖται ὁ Λαῦνος, μισὴν ὥραν ἀ-
 πέχων ἀπὸ τὸν λιμένα Μλήνα λεγόμενον, ἔχων πόρος ἀνα-
 τολῆς τὸ Προμήει, μίαν ὥραν ὄδῳ ἀφιστάμενον. ὅπως καὶ ἡ
 χερσονήσος συσφιγγομένη, ἐρέφεται πάλιν πόρος δυσμᾶς
 ἀποτελεσάσα τὸ ἀγκιστρῶτον αὐτῆς εἶδος, ὅπως ἀρχεται καὶ τὸ
 βένον Τισαῖον καλούμενον. Ἐπὶ αὐτῇ εἰς τὸ Αἰάντειον ἀκρω-
 τῆριον κεῖται ἡ καμμόπολις Τρίκερη λεγόμενή, τὴν ὀνομα-
 σίαν ἔχουσα ἐκ τῆς ἀντικρῦ αὐτῆς κειμένης νήσου ἐνδὸν τῆ
 Κόλ-

Κόλπῳ, τῆς ὁποίας τὰ τρία ἀκρωτήρια ἴσονται ὡσὺν τρία
 Κέρατα. οἱ Τεκελιῶται τὸ παλαιὸν ἐκατοίκησαν εἰς αὐτὴν
 τὴν νῆσον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Βουετίκων, καθ' ὃν
 καιρὸν ἐξεστίαζον τὴν Εὐρείον, παραιτήσαντες ταύτῃ, ἤλ-
 θον καὶ ἐκατοίκησαν ἐπὶ αὐτῇ εἰς τὴν ξηρὰν· ὅτι μὴ ἔχοντες
 ἀγρῆς, ζῶσιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, οἵ τινες εἰσὶν ἐμπειρο-
 τατοὶ καὶ πολμηρότατοι Ναῦται. Αἱ δὲ ἀνωτέρω ρηθεῖσαι Κα-
 μοπόλεις ζῶσιν ἀπὸ τῆς ἀγρῆς αὐτῶν· ὁ τόπος εἶναι κατα-
 πολλὰ καρποφόρος, καὶ κατὰφυτος ἀπὸ καρπύμα δένδρα·
 οἱ ἐγκατοικοὶ αὐτῶν εἶναι εἰς τὸ ἀκρον φίλεργοι, φιλομα-
 θεῖς, καὶ φιλοπάτριδες. Πελοποιεῖνται τὰς τέχνας καὶ τὰς
 μαθήσεις. Ὅλαι αἱ καμμόπολις ἔχουσι χολεῖα. Ἐθνητικὰ,
 ὅπως καὶ μικραὶ τινες Βιβλιοθηκαὶ εὐρίσκονται. Κατ' αὐτὸν
 τὸν αἰῶνα ἐκ ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, καθὰς καὶ ἀπὸ ἄλλῃ
 τῆς Θεσσαλίας, ἔλαμψαν ἄνδρες ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ,
 τὸ καλὸν τῆς γένους φροντίζοντες. Διοικεῖνται κατὰ μὲν τὰ
 πνευματικὰ, ἀπὸ τὸν ἴδιον αὐτῶν Μητροπολίτην, τὸν Δη-
 μητριάδην καὶ Ζαγορᾶς, ἐπωνομαζόμενον. Κατὰ δὲ τὰ Πο-
 λιτικὰ, διοικεῖνται Δημοκρατικῶς μετὰ πατεριωτισμὸν, ὁξερ-
 τισμοῖς ἀμέσως ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκλέγοντες κατ'
 ἔτος Γέροντας, οἵ τινες ἔχουσιν ἄλλῃ τῆς φροντίδα τῆς Πα-
 τριδος των. καὶ αὐτὴ μόνῃ ἡ ἐπαρχία ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος,
 ἔμεινον ἐλεύθερα, τρόπον τινὰ, ἀπὸ τὸν δυσβάσαντον ζυ-
 γὸν τῆς τῆς πύξ ταύτης κρατῶντων.

Μεσόγειοι καμμόπολις τῆς Μαγνησίας πόρος τὸ μέρος τῆ
 Θεσσαλικῆς πεδίας (τῆς κάμπης) πλησίον τῆς Βοιβηίδος λι-
 μνης (τῆς Κάρλας) εἶναι τὰ Κανάλια, καὶ πόρος τὸ μέρος τῆ
 Πηλίας ὄρεος κεῖται ἡ Κερασιά, καὶ ἡ Κάπυρα, καὶ πόρος τὸ
 μέρος τὸ πόρος νότον ἐκνεῦον, κεῖται ὁ Σάσκλος. Εἰς τὴν
 ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς πεδίας πόρος τῆς Μαγνησίας εἰσοδὸν,
 κεῖται μικρὸν πεδίον Λάμια λεγόμενον, ὅπου εἶναι οἱ ἀ-
 γροὶ τῆς Μακρινιτσιωτῶν. Ἐν τῇ Πελασγικῇ κόλπῳ, κεῖν-
 ται καὶ νησίδια τινὰ, οἷον Δευκαλίαν, καὶ Πύρρα· Κικην-
 θος, ὅπερ νῦν Μοχολιὸν λέγεται· ἅγιοι Σαραῖτα. Παλαιὰ
 Τρίκερη, ὅ καὶ μέγιστον τῶν ἄλλων· Πρασσὴ καὶ Ἀλατῆς,
 ὅπως καὶ ἐπιτιδειότατος τόπος διὰ Νεώλειον. Ἴδε διεξωδιχατε-
 ραι

ρω περιγραφῆ ταύτης τῆς Ἐπαρχίας ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ τῆς Δημητείας:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΚΔ΄.

Περί τῆς Μακεδονίας.

1. Ἡ Μακεδονία εἶναι Ἐπαρχία μεγάλη τῆς Εὐρώπης, ἢ ὅποια τὸ πάλαι περιείχε τὴν Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν, μάλιστα εἰς τὸν καιρὸν τῆς Αυτοκρατορίας τῆς Ῥωμαίων, ἢ ὅποια πρότερον ἐκαλεῖτο Ἡμαθία, ὡς τὸ Ἡμαθίς τῆ Βασιλείας, εἶτα Μυζδονία, ὀνομάσθη ὑπὸ Μυζδόνος τῆ πατρὸς τῆ Μακεδόνος, αὐτὴ ἐκαλεῖτο καὶ Παιονία καὶ Αἰμονία, καὶ Ἡδονία, καὶ Πισεία, καὶ Μακετία, τὰ ὅποια ὀνόματα, ἀφρημένου εἰς μόνον, κρείως τῶ μερῶν αὐτῆς εἶναι σημαστικά. παρὰ δὲ τῇ Θείᾳ Γραφῇ ὀνομάζεται ἡ Μακεδονία Χεττειμ, ἢ Κεθειμ. Ὅροι τῆς Μακεδονίας εἶναι ἔτσι, ὑπὸ μὲν τῆ βορέως ἡ Δαλματία, ἡ Σερβία, ἡ Βελγαρία, καὶ ἡ Θράκη, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ἀπὸ μεσημβρίας ἡ Ἡπειρος, καὶ ἡ Θεσσαλία, καὶ ἀπὸ δυσμῶν τὸ Ἴόνιον Πέλαγος. ἐδιδαιρείτο τὸ πάλαι αὐτὴ εἰς 4. μέρη καθολικώτερα, εἰς τὰ ὅποια περιέχονται Χῶραι, ἢτοι συμπρότεροι Ἐπαρχίαι 26., καὶ εἰς αὐτῶ τῶ Μακεδονίαν ἐκατοίκησαν τὸν παλαιὸν καιρὸν, κατὰ τὸν Πλίσιον Ἔθνη 150., ἢ ὅποια ἔφθασε ποτὲ εἰς τὸν ἄκρον βαθμὸν καὶ κολοφῶνα τῆς μεγαλειότητος, διὰ πολλῶν Βασιλέων, μάλιστα διὰ τῆ Φιλίππου, καὶ τῆ Ἀλεξάνδρου, τῆ Πατρὸς καὶ τῆ Υἱῆ. Περὶ αὐτῆς προείπεν ἡ Σιβύλλα, ὅτι ἡ Μακεδονία ἐκ Φιλίππου θέλει λάβη τὴν αὐξήσιν, καὶ εἰς Φίλιππον θέλει μειωθῆ, ὅπερ καὶ γέγονεν, ἔσωντας διὰ Φιλίππου τῆ Ἀμύτης ἐμεγαλιώθη τὸ βασιλείον αὐτῆς, καὶ κατέληξεν εἰς Φίλιππον τὸν τελευταῖον, ἔσωντας καὶ τὰ ἠφανίσθη ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων, μάλιστα ὑπὸ Παύλου Αἰμιλίου, ὅς τις 62. πόλεις αὐτῆς, ἀδρείως ἐκν.

ἐκτείνεσεν εἰς μίαν ἡμέραν, καὶ κατέσπεν αὐτῶ Ἐπαρχίαν ὑποτέλη εἰς τὰς Ῥωμαίους.

2. Ὅρη ὀνομασὰ τῆς Μακεδονίας εἶναι τὸ Βέρμιον, τὸ ὁποῖον ἐκνέει πρὸς μεσημβρίαν, πλησιόχωρον μὲ τὸν Πίνδον, εἰς τὰ ὅποια τὰς ὑπαιρείας ἦσαν ποτὲ, Μύεζα, Ἀπίνιον, καὶ Κτημοναί, πόλεις, ἀκόμη καὶ λίμνη, ἢτις ἀπ' αὐτῆ καλεῖται Βέρμικη. ἡ Πισεία, τὸ ὁποῖον ὄρος καὶ Πισείον καλεῖται, ἀφ' ἧ αἱ Μύσαι Πισεῖδες καλεῖνται, ὅπερ διέτριβεν ὁ Ὀρφέας, πλησιόχωρον εἶναι μὲ τὸν Ὀλυμπον, καὶ εἰς αὐτὸ ἦτον ποτὲ καὶ πόλις τῆ αὐτῆ ὀνόματος. τὸ Βερκετήσιον, τὸ Κιτάριον, τὸ ὁποῖον εἶναι συνεχές μὲ τὸ Βέρμιον, καὶ καλεῖται κοινῶς Ξεραλίβαδον. καὶ ὁ Ἄθως τὸ διασημώτατον ὄρος τῆς Μακεδονίας, καὶ ὑψηλότετον, τὸ ὁποῖον ἐκνέει εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μεταξὺ τῆ Στρυμονικῆ, καὶ τῆ Σιγγιτικῆ καὶ Κόλπου, ἐν τῇ Χαλκιδικῇ Χώρα, τὸ ὁποῖον ἐστὶ μὲ αὐτῶ διὰ Ἰθμῶν, τὰ ὅποια τὸ πλάτος εἶναι δώδεκα σταδίων. αὐτὸν τὸν Ἰθμὸν ἐκοψε ποτὲ ὁ Ξέρξης, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον. ἡ Περίμετρος τῆ Ἄθως εἶναι μιλίων 150. εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Μοναστήρια Καλογήρων 22., ἀρχισαν να οἰκοδομῆν εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος Μοναστήρια, καὶ Κελία, εἰς τὸν καιρὸν Νικηφόρου τῆ Φωκῆ, ἐν ἔτει ἀπὸ Χρυσῆ 961. καλεῖται κοινῶς Ἄγιον Ὄρος, καὶ ὁ Ἰθμὸς αὐτῆ Πρόβλακας. ἡ σκιά αὐτῆ, κατὰ τὸν Πλίσιον, φθαίνει μέχει τῆς Λήμνης, ἀφισαμοῦνης ἐκεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς 87. μίλια, εἰς τὴν Κορυφῶν αὐτῆ ἦτον ποτὲ Πόλισμα Ἀκρόαθως λεγόμενον, τῆ ὁποῖου οἱ ἐγκάτοικοι ἔζων πλεῖον τῶ λοιπῶν ἀνθρώπων 40. καὶ 50. ἔτη, σώζει αὐτὸ τὸ ὄρος χῆμα μαθῆ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀρχιτέκτων Στασικράτης ἐβέλετο να χηματίσῃ εἰς Ἀνδριανῶνα τῆ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου, κρατῆντα μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸν Κόσμον, καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν να χυῖν Ποταμὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Μακεδονίας εἶναι ὅκαιοι, ὅ-

πῶ χυώνται εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μετὰ τὸν Πηνειὸν τῆς Θεσσαλίας, ὁ Φάρυβος ὁ ὁποῖος ὑπὸ τῷ Πausανίᾳ Ἑλικῶν ὀνομάζεται, καὶ ὑπὸ τῷ Δυκόφρονος Βέφυρος, καὶ ὑπὸ τῷ Λιβίου Βάφυρος, καὶ κοινῶς τὸ Ποτάμι τῆς Κατερίνης, ἢ τὸ Στεπί. ὁ Ἀλιάκμων κοινῶς Βίσειτζα, ὅστις ἀρχεται ἀπὸ τῆς Κιναλκίῶν ὀρέων κατὰ τὸν Πτολεμαῖον, καὶ διερχόμενος μεταξὺ τῆς Δίης, ἢ τῆς Πύδνης, καὶ τῆς Ἀξιῆ ποταμ. εἰσέρχεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον. Γράφει ὁ Θεόφραστος περὶ αὐτῶν, ὅτι οἱ περὶ αὐτὸν οἰκῶντες, ὅταν ἤθελον γὰ γενναῖνται τὰ ποιμνιά τους λάβειν, τὰ ἤφρονον εἰς αὐτὸν, καὶ ὅταν τὰ ἤθελον μέλαινα, τὰ ἐπήγουν εἰς τὸν Ἀξιὸν. εἴτα τρέχει ὁ Λύδιος ποτ., ὅστις καὶ Λαδίας λέγεται, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἐκ τῆς λίμνης, ὅπως κείται πλησίον εἰς τὰ Γιωνιζὰ ἐν τῇ Αἰμαθίᾳ Ἐπαρχίᾳ, καὶ τρέχων διὰ τῆς Βοιωτίας Χώρας, εἰσέρχεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, μεταξὺ τῆς Ἀξιῆ ποτ. πρὸς βορρῶν, καὶ τῆς Ἀλιάκμονος πρὸς νότον, καλεῖται κοινῶς Μαυροπέει, καὶ τὸ καλοκαίρι παλλάνις ὀλοπλῶς σύφει, ὡσὼν ὅπως κυρίως ποτ. δυν εἶναι, καὶ ἔτι οἱ ποταμοὶ εἶναι τῆς Πιερίας. τῆς δὲ Ἀμφαξίτιδος εἶναι ὁ Ἀξιός, κοινῶς λεγόμενος Βαρδάει, ἐκ τῆς Σκάρδε ὄρους τὰς ἀρχὰς ἔχων, καὶ τρέχων διὰ τῆς Πελαγονίας καὶ Μυγδοῦν, εἴτα ἀυξήσεις μετὰ τὸν Ἐριγῶνιον ποταμ., ὅστις καὶ Ἐρίγωνος καλεῖται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐν τῇ Παιονίᾳ Χώρα ἀπὸ τῆς Δεβαίρας, καὶ τρέχων διὰ τῆς Συναρτίων τῶν Δολιχῶν, καὶ τῆς Ἐμαθίας, ἀυξανόμενος μετὰ τὸν Ροιδίαν, καὶ μετὰ ἄλλας ποτ. πίπτει εἰς τὸν Ἀξιὸν, κάτω τῆς Ἐδέσσης, εἰσέρχόμενος εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, μεταξὺ τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ τῆς Ἀλιάκμονος ποτ. ὁ Ἐχεδῶρος, κοινῶς λεγόμενος Γαλικός, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, ἔπος ἐξηράνθη ὑπὸ τῷ στρατόματὸς τῷ Ξέρξῃ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ὅστις Χίδωρον αὐτὸν καλεῖ. ὁ Χάβεις, κοινῶς λεγόμενος Χαβείας, ἀρχόμενος ἐκ τῆς Βισαλτίας Χώρας,

καὶ

καὶ μετὰ τῆς Γάνιδος ἀκρας, καὶ τῆς Κασσιδρείας εἰσέρχόμενος εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, ἀντικρὺ τῆς Πύδνης, καὶ μετὰ τῆς τρέχει εἰς τὸν Στρυμονικὸν Κόλπον ὁ Στρυμών ποτ., ὅστις πρότερον ἐκαλεῖτο Κόνος, εἴτα Παλαιστίνος, καὶ τελευταῖον Στρυμών, καὶ κοινῶς Μαρμαεῖ, καὶ Ρουδίνα, ἀπὸ τῆς Ρουδίνης ποτὲ Ἐπισκοπικῆς πόλεως ἀρχεται ἐκ τῆς Ὀρβήλα ὄρας ἢ καὶ ἐκ τῆς Σιομίας, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μεταξὺ τῆς Οἰσύμης, καὶ τῆς Ἀραθῆσης τῶν ποτὲ πόλεων. ἀπ' αὐτῶν ἐκλήθη ὁ Στρυμονικὸς Κόλπος, ὅστις κοινῶς Κόλφος τῆς Κοντέσσας λέγεται, ἀπὸ τῆς ποτὲ παρακειμένης αὐτῇ πόλεως, καὶ Ὀρφαῖ. τελευταῖος εἶναι ὁ Νέσος, ὅστις καὶ Νέσος λέγεται, καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων Καρὰ Σαί, αὐτὸς χαρίζεται τὴν Μακεδονίαν τῆς Θράκης, ὅθεν καὶ ἐκεῖ περὶ αὐτοῦ λέγεται.

4. Πόλεις παραθαλάσσιαι τῆς Μακεδονίας εἶναι Πλαταμῶν, μετὰ τὸν Ἐπισκόπον, ἐπὶ Δόφῃ ἰδρυμένη, μεταξὺ τῆς Πηνειῆς τῆς Θεσσαλίας, καὶ τῆς Φαρύβης τῆς Μακεδονίας τῶν ποταμῶν· αὐτὸ τὸ Φρέγιον πρότερον ἦτον Μοναστήριον, Πλατέα Μονὴ λεγόμενον, καὶ ὑπερον ἔχων πόλισμα, μετὰ τὸν Φάρυβον, ἦσαν τῆς Πισελίας Δίον, πόλις ποτὲ καὶ Κολάγια, ἣτις τανῶν Σταδία καλεῖται, καίτοι Ἐρίπειον, μεταξὺ τῶν ἐκβαλῶν τῆς Φαρύβης, καὶ τῆς Ἀλιάκμονος τῶν ποτ., ἐγγὺς τῆς ὁποίας τρέχει ὁ Μίλις ποτ., ἀφίσταται τῆς Πύδνης πόλεως πρὸς νότον 15 μίλια, ἐσάθη ποτὲ καλῶς δυναμωμένη. εἰς αὐτὴν ἴδεν ὁ Ἀλέξανδρος τὸ ὄραμα, ὅπως τὸν παρεκίνει ν' ἀπεράσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἔχει νὰ κερδίσῃ τὸ βασίλειον τῶν Περσῶν. ἔξμακρα τῆς Θαλάσσης ἦτον σαδίης ἐπὶ τῆς Πύδνης, ἢ ὁποία ὑπερον Κίτρον ἐκλήθη, μετὰ τὸ ὁποῖον ὄνομα μέχει τῷ γυνὴ καλεῖται, πόλις ποτὲ παραθαλασσία, τὴν ὁποίαν ὑπερον κρατήσας, ὁ Ἀρχέλαος, μετόπισεν ἀπὸ Θαλάττης, ὡς κ. σαδίης, Διόδωρος βιβ. ιγ'. τανῶν κα-

μόπο

μόπολις, με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης
Μητροπολίτην, ἀπέχουσα τῆς Θεσσαλονίκης 50. μίλια
πρὸς Νότον, ἔσμακρὰ ἄσα τῶν ἐκβολῶν τῆ Ἀλιάκμο-
νος ποταμ. περὶ ἄνω ποτὲ καὶ μετὰ τὴν μεγαλοφυχίαν, καὶ
τὸν θάνατον τῆς Ὀλυμπιάδος, τῆς ἐκεῖ περικυκλωθείσης
ὑπὸ τῆ Κασάνδρᾳ· περὶ αὐτῆ ἐνικήθη ὁ Περσὺς ὑπὸ
Παύλου τῆ Αἰμιλίου. ἕξμακρὰ τῆς Πύδνης σαδέας 40.,
τίθησιν ὁ Στράβων τὴν Μεθάνω, τὴν ὁποῖαν τινὲς ἐν
τῇ Θεσσαλίᾳ θέπουσι, καὶ 70., σαδέας τὴν Ἀλωρον, τῆς
δὲ Ἀμφαξίτιδος Χώρας πόλις διάσημος εἶναι ἡ Θεσσα-
λονίκη, ἡ ὁποία πρότερον Θέρμη, καὶ Ἀλία ἐλέγετο, Ἐμ-
πόριον φερόμενον, καὶ Μητρόπολις τῆς Μακεδονίας, πετι-
μημένη εἰς θρόνον Μητροπολίτη, καὶ δεισμομένη εἰς τὴν
παραθαλασσίαν τῆς Θερμαϊκῆς Κόλπου, τῆ ἀπ' αὐτῆς τὸ
πάλαι κληθέντος, ὅς τις ταινῶν Κόλπος τῆς Σαλονίκης
καλεῖται, ἀφίσταται τῆ Δυρράχικῆ πρὸς ἀνατολὰς 350. μί-
λια, τῆ δὲ Βυζαντίου πρὸς δυσμὰς 433. καπέτινας. Ἐκ-
τίθη αὕτη ἡ πόλις ὑπὸ τῆ Κασάνδρᾳ, καὶ ἐκλήθη μετὰ τὸ
ὄνομα τῆς γυναικὸς τῆς, τῆς θυγατρὸς Φιλίππου τῆ Ἀ-
μιλίης, ὁ ὁποῖος Κασάνδρος μετόπισεν εἰς αὐτὴν τὰ πύ-
ριμα πολύχρια, οἷον τὴν Χάλασσαν, τὴν Αἰνέαν, τὸν
Κισσόν, καὶ ἄλλα τινὰ ἢ ἀνομάθη Θεσσαλονίκη μετὰ
να ἐνίκησε περὶ αὐτῆ τῆς Θεσσαλῆς Φίλιππος ὁ Τίτος
τῆ Ἀμύντης. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐδίδαξεν ὁ Ἀπόστολος
Παῦλος, καὶ πολλὰς ἔκαμε Χριστιανὰς, ἔγραψεν εἰς αὐτὴν
καὶ δύο Ἐπιστολάς. διέτριψεν εἰς αὐτὴν ὁ Κικέρων ἔξω-
ειθεὶς ἐκ τῆς Ῥώμης, ἔπειτα μύνας ἔλαμψαν ἐξ αὐτῆς
ἄνδρες ἀξιόλογοι. Εὐστάθιος ὁ πᾶς Παρευβολῆς τῆ Ὀ-
μήρου γράφας, καὶ ἄλλα· Κωνσταντῖνος ὁ Ἀρμενόπυλος,
Δημήτριος ὁ Κυδάνιος, Θεόδωρος ὁ Γαζῆς, καὶ ἄλλοι.
αὐτὴν τὴν πόλιν ἐπώλησεν Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος
εἰς τῆς Βυζαντίας ἐν ἔτει 1422., καὶ ἀπ' αὐτῆ τὴν ἐπύρην
ὁ Σουλτᾶν Μωράτης ὁ α'. ἐν ἔτει 1431. πλησίον τῆς Θεσ-

σαλονίκης ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ εἰς τὸ σκῆρον, ἀντικρὺ τῆς
καθ' ὁδὸν Πηγῆς ἐν ἔτει 1694. ἀνεκαλύφθη Τάφος ἀ-
ξιόλογος, ἔχων ἐπιγραφὴν τοιαύτην „ Πόντιος Λούπος
„ Ποντία Λάπυ τῆ Πατρὸς μείας χάειν ” καὶ τὰ ἔξης.
μετὰ δὲ τριετίαν ἐκεῖθεν πάλιν διελθὼν, ἔχεν ἔυρον αὐτὸν,
συυτεροφθέντα ὑπὸ τῆς βαρβάρων. τῆς δὲ Παραξίας Χώ-
ρας, ἣτις καὶ Παραξίς λέγεται, καὶ περιέχεσθαι τὸν Τωρω-
νικὸν Κόλπον, ὅς τις κοινῶς Κόλπος τῆ Ἀγίας Μάρμα
λέγεται, μεταξύ τῆς Θερμαϊκῆς καὶ τῆς Σιγγῆς τῆς Κόλπου
δεισμομένης, μετροῦνται πόλεις αὐταί: μετὰ τὴν Γωνί-
δα ἄκρην, καὶ τὴν Χάβειον ποτ. εἶναι Κασάνδρεια κοινῶς
Κασάνδρα, κληθεῖσα ὑπὸ Κασάνδρᾳ τῆ γαμβρῆς τῆ Φι-
λίππου, ὅς τις τὴν ἀνφοδόμῳ, ἔσωντας καὶ πρότερον να
ἐκαλεῖτο Ποτίδαια, κατὰ τὸν Στέφανον, καὶ τὸν Πausa-
νίαν λεγόντα ἐν τῇ, α'. τῆς Ἡλιακῶν ”. Ποτιδαίας καὶ
δὲ μὲν ἐπέλαβον ἀναστάτης ἐκ τῆς σφετέρας ὑπὸ Φιλίπ-
που γενέσθαι τῆ Ἀμιλίης καὶ πρότερον ἔτι ὑπὸ Ἀθωαίων.
χρόνῳ δὲ ὑστερον Κασάνδρος κατήγαγε μὲν Ποτιδαίας ἐ-
πὶ τὰ οἰκεία, ὄνομα ἔσ τὸ ἀρχαῖον τῆς πόλει, Κασάνδρεια
δὲ ὑπὸ τῆς Οἰκιστῆς. Αὕτη ἀποικία ἄσα τῶν Κορινθίων,
κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆς Ἀθωαίων εἰς τὸν Πελοποννησια-
κὸν Πόλεμον, καὶ κλειθεῖσα, κατὰ τὸν ἕκτον ὑπ' αὐτῶν, ὑ-
στερον τὴν ἐπολέμησεν ὁ Μακεδὼν Φίλιππος, καθ' ὃν
χρόνον ἐγενήθη ὁ Τίτος τοῦ Ἀλέξανδρος. πρῶτον εἶ-
χε θρόνον Ἐπισκόπου, ὑστερον ἐτιμήθη εἰς Ἀρχιεπισκο-
πὴν. ἔσμακρὰ ταύτης εἶναι ἡ Παλλωνή, ἡ ὁποία πρό-
τερον Φλέγρα ἐκαλεῖτο, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, δεισμομένη
εἰς τὸν Ἰσθμὸν. ὅς τις ἀπ' αὐτῆς Παλλωνικός ἀνομάθη,
μετὰ ὅλον ὅπως ὁ Στράβ. λέγει, ὅτι ἡ Ποτίδαια τὸ πρὶν
ἐκαλεῖτο Φλέγρα, ἡ δὲ Παλλωνή εἶναι ἡ Χερσονήσος,
καλεσμένη ὑπὸ τῆς Πτολεμαίου Παταλῆνης, καὶ κοινῶς Πα-
ταλῆς, ἥς ἐν τῆ Ἰσθμῷ κεῖται ἡ Κασάνδρεια, καὶ εἰς
αὐτὴν τὴν Χερσονήσον ἦσαν πόλεις, κατὰ τὸν Στράβ.,
Ἄμ.

Ἀμφυτίς, Μενόνη, Σιτώνη, ἢ Σαῖνη· εἰς τὴν Φλέγραν ἐγενήθησαν οἱ Γίγαντες, ὀνομαζόμενοι Δρακοντόποδες, Βαθυγυεῖοι, ἢ Βαθυχαῖται, οἱ τινες πέτρας, καὶ δρυς πεπευρακτωμέναις ἠκόντιζον πρὸς τὸν Οὐρανόν, τὰς ὁποίας κατεπόξεν ὁ Ἡρακλῆς, ἔχωντας συμβουδὸν τὸν Δία, πρῶτον κατεπόξεν τὸν Ἀλκυονέα, ὁ ὁποῖος πρῶτον εἰς τὴν Γαῖαν, μάλλον ἀνεθάλαπτο, ἀλλὰ μετὰ τὴν βελύνην τῆς Ἀθηνᾶς, ἐμβαλὼν αὐτὸν ἔξω τῆς Παλλῆνης, τὸν ἐφόδον σεν, εἰς αὐτὴν τὴν Φλέγραν ἦλθεν ἐκ τῆς Θράκης ὁ ἐκ τῆς Αἰγύπτου Πρωτόης, ὁ Υἱὸς τῆς Ποσειδῶνος, καὶ λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν Τορῶνιν, γεννᾷ τὸν Τρωῶν, καὶ τὸν Τηλέγονον, οἱ τινες καταπαλαιότες τὰς ξύνας ἐφόδον, ὁ δὲ Πρωτόης μὴ ὑποφέρωντας τὴν τοιαύτην ξυνοκτονίαν, παρεκάλεσε τὸν πατέρα τῆς Ποσειδῶνα, νὰ τὸν πηγένη πάλιν εἰς τὴν Αἰγύπτου. καὶ ὁ Ποσειδῶν ὑπακούσας τῆς Τύχης, ἔκαμε σπύλαια ἐκ τῆς Παλλῆνης, μέχρι τῆς Αἰγύπτου, διὰ τῆς ὁποίας τὸν ἀπέρασε χωρὶς νὰ βραχῆ· ἀπεράσας δὲ ἐκείθεν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ πολεμήσας μετὰ αὐτῆς, τοὺς ἐφόδισε, τὸ ὁποῖον μαθὼν ὁ πατὴρ αὐτῶν Πρωτόης, δὲν γελᾷ, ὅτι ἦσαν παῖδες τῆς, ἀδὲ δακρύει, ὅτι ἦσαν ξυνοκτόνοι. πλησίον τῆς Παλλῆνης ἦτον ἡ Ἀτιγόνη· Κανάστριον ἢ Κανάστρον Ἄκρον, κοινῶς Κάβο Κανίστρο, ἢ σμακρῶν τῆς Κασανδρείας· ἀπ' αὐτῆς ἄρχεται ὁ Τορωναϊκὸς Κόλπος, ἀπέχει εἰς Θεσσαλονίκης πρὸς ἀνατολὰς 50. μίλια, καλεῖται ἀκόμη κοινῶς καὶ Κάβο Μπερλίκι· Παταλλίω Χερσονήσος· εἶτα ἡ Τορῶνη, πόλις ποτὲ, ἣτις δεικνύεται εἰς τὴν βορείαν ἄκρην τοῦ Τορωναϊκοῦ Κόλπου, τῆς ἀπ' αὐτῆς κληθέντος, καλουμένη τανυῦ Κασέλλι Ῥάμπο, καὶ παρ' ἄλλων Δογγός, ἀφισαμένη ὑπὸ τὴν Δέρριν πάλιν ποτὲ ἔσαν, καὶ τανυῦ Δετέρραν καλεσμένην 20. μίλια πρὸς δυσμᾶς. καὶ ὀλίγον περὶ σφόδρον τῆς Κασανδρείας, πρὸς βορρᾶν, καὶ 8. τῆς Θεσσαλονίκης πρὸς τὸν Ἐύρον. Ἅγιος Μάμας, κώμη τανυῦ ὀνομαστέρα τῆς

ἄλλων, ὑπὸ τῆς ὁποίας ὀνομάζεται τανυῦ ὁ Τορωναϊκὸς Κόλπος· Ὀλιώδος πόλις ποτὲ μεγίστη, μετὰ τὴν Ἀθῆναιον ὄρεα δεικνύμενη, καὶ τῆς Παλλῆνης πόλεως, ἀφ' ἧς ἀφίστατο σαδίης 60., ἐν τῇ Σιδωνία Χώρα, πρὸς τῆς ὁποίας ἐγένετο πόλεμος μετὰ τὸν Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν Ἀθηναίων. κατεπολέμησεν αὐτὴν καὶ ὁ Μαρδώνιος εἰς τὸν Περσικὸν πόλεμον. ὁμοίως ὑπερον καὶ ὁ Μακεδὼν Φίλιππος, ὅς τις νικήσας τὰς πρώτας αὐτῆς, ὄχι τόσον μετὰ τὰ ὄπλα, ὅσον μετὰ τὰ χρήματα, καὶ λαβὼν τὴν ἐκρήμισε, μάστιγ ἀπέκδεχομένην τὴν βοήθειαν τῶν Ἀθηναίων, πατεῖς ἐσάθη αὐτῇ Καλλισθέους τῷ Φιλοσόφου. Πόρρω τανυῦ 20. σαδία, ἦτον ἡ Μικυτέρρα πόλις, ἐν τῷ Τορωναϊκῷ Κόλπῳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον τὸ Ἐπίγειον τῆς Ὀλιώδου, οὐ σμακρῶν τῆς Ὀλιώδου εἶναι τόπος κοῖλος, ὅς τις ὀνομάζεται Κανθαράλεθρον, ἔσωντας, καὶ οἱ δεικνύμενοι εἰς τὰ πέριξ Κανθαροί, ὅταν πλησιάσωσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον φθείρονται. Δέρρις ἄκρα, κοινῶς Κάβο Φάασο, πλησίον τῆς Κωφῆς Λιμένος, ὅς τις ἐπιτω λέγεται, μετὰ τὸ νὰ γίνεται ἐκεῖ τόσος κύπος τῆς θαλάσσης, ὡς τὲ μόλις ἀναστῶσιν οἱ σωματιλίτες ἀλλήλους, ἔτος ὁ λιμὴν ἦτον τῆς Τορῶνης· ὄθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κωφῶν· Κωφότερος τῆς Τορῶνης λιμένος. Ἀμπελος ἄκρα, τὴν ὁποίαν τινες καὶ Κάβο Κανίστρο καλεσθῶν. ἐπιτω ὁ Σιγγιτικὸς Κόλπος, ὅς τις κοινῶς λέγεται Κόλπος τῆς Ἀγίας ὄρεα, τὴν ὀνομασίαν λαβὼν ὑπὸ τῆς Σίγγης ποτὲ πόλεως, ἔσων εἰς τὴν παραθαλασσίαν ὑπὸ τῆς τῆς Ἀθῆναιον ὄρεα ἐν τῇ Χαλκιδικῇ Χώρα, εἰς τὴν ὁποία ὑπερον ἐκλήθη Ἐπισσός, μετὰ τὸν Ἐπισκόπον, ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην, δεικνύμενη μετὰ τῆς Σίγγης πόλεως, καὶ τῆς Νυμφαῖς Ἀκρατεῖς, πλησίον τῆς Διάρυτος τῆς Πέρξης, καὶ τῆς Σιγγιτικῆς Κόλπου· ἀπ' αὐτῆς καλεῖται καὶ ὁ Ἰσθμὸς, Ἀκωθεῖος, καὶ κοινῶς Πρόβλακας, τὸν ὁποῖον ἐκοίτην ὁ Πέρξης. Στρατονική, πόλις

ποτέ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ Χώρα πρὸς τὴν ὑπάραι τῆ Ἀθωνος εἰς τὴν βορέαν ἀκρὰν τῆ Σιγγιτικῆ Κόλπῃ, ἀφισαμένη τῆ Νυμφαίᾳ Ἀκρωτεία πρὸς δυσμὰς 30. μίλια, καὶ 20. τῆς Ἀκαύθῃ πρὸς ἀνατολάς· λέγεται κοινῶς Φραγκόκαστρο. ἐκλήθη Στρατονίκη ἄπο τῆς Γυναικὸς τῆ Ἀντιόχῃ. Νύμφαιον Ἄκρον, κοινῶς ὁ Κάβος τῆ Ἀγίᾳ ὄρος Ἄθως τὸ ὄρος, κοινῶς Ἄγιον Ὄρος, περὶ ἔειρηται. εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν ποτὲ πρῶτε πόλεις, Δῖον, Κλεωναί, Θύαα, Ὀλόφυξις, Ἀκρόαθως. Ἄθωσα, πόλις ποτὲ, ἀντικρὺ τῆς Θάσῃ νῆσῃ. Πανόρμος πόλις ποτὲ, κοινῶς Μάκει, ἢ καὶ Γερισό, με λιμενὰ τῆ αὐτῆ ὀνόματος. Ἀκτὴ, καὶ τὰ ἔξῃς. Σταγείρα, γράφεται καὶ Στάντειρα, ἐν τῇ Ἀμφαξίτιδι χώρα, πλησίον τῆ Στρυμονικῆ Κόλπῃ, ἀφισαμένη τῆ Ἄθωνος ὄρος 15. μίλια πρὸς ἀνατολάς, καὶ ὀλίγον πλεονότερον τῆ Σιγγιτικῆ Κόλπῃ πρὸς βορέαν, ἢ πατρίς τῆ Ἀεισοπέλας, τὴν ὁποίαν ἐκρήμισεν ὁ Φίλιππος, καὶ τὴν ἀνωκοδόμησεν ὁ Τίος τῆ Ἀλέξανδρος. νόμος τῆ Σταγειριτῶν ἦτον, τὸ: Ἄ μὴ κατέθῃ, μὴ λάμβανῃ. ἔχει λιμενὰ, ὃ ὄνομα Κάπρος, καὶ νησίον ὀμώνυμον τῆ λιμενῇ, καλεῖται κοινῶς Λιμπιάδα· ὁ περίπλευς τῆς Χερσονήσῃ ταύτης, ἄπο τῆς Ἀκαύθῃ πόλεως μέχρι τῆ Σταγειρῶν, εἶναι Σταδίων 400. Ἀρέθωσα, πόλις ποτὲ πρὸς τὸν Στρυμονικὸν Κόλπον, ἢ ὁποῖα ὑπερον Ρενδίνα ἐκλήθη, με θρόνον Ἐπισκόπῃ, ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτῃ. Ἀργίλος, Ἡϊών, πόλις ποτὲ, ἀφισαμένη τῆς Ἀμφιπόλεως 5αδίας 30., Ἀμφίπολις ἢ ὁποῖα ἐκαλεῖτο Ἐννέα Ὀδοί, Μυεῖκη, Ἡϊών, καὶ Κράδεμνα, καὶ Ἀνάδραμος κατὰ τὸν Στέφανον, ὑπερον ἐκλήθη Χεισῆ-πολις, με θρόνον Μητροπολίτῃ, ἢ ὁποῖα ταυτῶ εἶναι ἔρημος, δεισκομένη μεταξὺ εἰς τὸ Ὄρφαί, καὶ εἰς τὸ Πράνι κατὰ τὸ παραθαλάσιον, ἔχουσα λιμενὰ, τῆς ὁποίας τὰ τεῖχη σώζονται, ἐν τῇ Ἡδωνία Χώρα. Ἀμφίπολις ἐκλήθη, ὅτι κύκλωθεν περιζῶντο ὑπὸ τοῦ

Στρυ-

Στρυμόνος, ἀλλ' αὐτῇ πολὺ ἀπέχει τῆ ἐκβολῶν τῆ Στρυμόνος, ἴσως να εἶναι αὐτῇ ἢ Παλαιὰ πόλις, τῆς ὁποίας τὰ λείψανα φαίρονται ταυτῶ ἐγγὺς τῆ ἐκβολῶν τῆ Στρυμόνος ποταμ. μεταξύ ταύτης, καὶ τῆς ἀνωτέρας Ἀμφιπόλεως, εἶναι τὸ Ὄρφαί, κωμόπολις ταυτῶ τῆς Ἡδωνίδος Χώρας, ὁ ὁποία ἐκτείνεται μεταξύ τῆ Στρυμόνος, καὶ τῆ Νέσῃ τῆ ποταμ. πόλεις προσέτι ἦσαν, Οἰσύμη, ἢ τις ἐλέγετο καὶ Ἐμαθία, ἢ σμακρῶν τῆ ἐκβολῶν τῆ Ζισάκτῃ ποτ. λέγουσι τινὲς, ὅτι αὐτῇ εἶναι ἢ Καβάλα, ἀλλ' ἴσως ἢ Οἰσύμη εἶναι τὸ αὐτῆ τῆς Καβάλας κρημισμένον κάστρον, ἢ δὲ Καβάλα εἶναι ἢ Νεάπολις, ἢ τις καὶ Χεισῆ-πολις λέγεται ὑπὸ τῆ Πτολ. κατὰ τὸ Μεσόγειον τίθεται ἢ ἀνωτέρα Ἀμφίπολις, ἢ ὁποῖα πρότερον ἦτον Ἐπισκοπὴ τῆ Φιλίππων Μητροπολίτῃ, ὑπερον ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν· δεισκομένη ἢ Καβάλα μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῆ Στρυμόνος, καὶ τῆ Νέσῃ τῆ ποταμ. κατὰ τῆς ὑπαιρείας τῆ Συμβόλα ὄρος, ξέμακρῃ τῆ Φιλίππων πρὸς νότον 10. μίλια. Μεταξὺ τῆς Ἀμφιπόλεως, καὶ τῆς Καβάλας εἶναι ἢ Πράνις, ἢ τις καὶ Πράνι λέγεται, κωμόπολις ταυτῶ. μετὰ τὴν Καβάλαν πλησίον τῆ ἐκβολῶν τῆ Νέσῃ κατὰ τὸ παραθαλάσιον εἶναι ἕτερα κωμόπολις Σαεὶ Σαμπανί λεγομένη. καὶ ἢ σμακρῶν ταύτης εἰς τὸ Μεσόγειον κατ' ὁδὸν εἶναι τὸ Νεοχῶσι, ἢ τὸ ὑπὸ τῆ Τερκῶν Γερί Κιοί λεγόμενον, τῆ ὁποία οἱ κάτοικοι ἀπερῶσι τῆ ὁδίτας διὰ τῆ Ἀμαζῶν. Τὸ πάλαι μεταξύ τῆ ἐκβολῶν τῆ Στρυμόνος, καὶ τῆ Νέσῃ ἦσαν πόλιναι καὶ αὐταί, Φάγρης, Γαφηλός, Ἀπολλων. περὶ δὲ τὸν Στρυμονικὸν Κόλπον ἦσαν αὐταί, Μύρκιος, Ἀργίλος, Ἀραβίσκος, Δάτον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀείλιω Χώραν, καὶ εὐκαρπον, καὶ Ναυπηγία, καὶ Χρυσὴ Μέπελλα, ἀφ' ἢ καὶ παροιμία: Δάτον ἀγαθὸν ὡς καὶ: Ἀγαθὸν ἀγαθίδες. καὶ τὰ ἔξῃς.

5. Μεσόγειοι πόλεις τῆ Ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας

T. II.

GS

με-

μετροῦνται πολλά, οἷον ἐν μὲν τῇ Ὀδομαντικῇ, ἢ ὁποῖα καὶ Ἡδωνίς ἐλέγετο, πρωτεύουσα πόλις ἦτον οἱ Φίλιπποι, κληθεῖσα ἀπὸ Φιλίππου τῆ πατρὸς τῆ Μεγάλῃ Ἀλεξάνδρῃ, τῆ ἀνακτίσαντος αὐτῆ, ἣτις πρότερον Κριωίδης ἐλέγετο ἀπὸ τῆς Κρητῶν πῶν περὶ αὐτῆ, ἐπὶ Λόφῃ δευσινομένη, πλησίον τῆ Παγγαίῃ ὄρους, ἔχουσα θρόνον Μητροπολίτη, ἢ ὁποῖα ταυτῶν εἶναι ἔρημος, καίτοι τὸ πάλαι πειθίμος, τὸ αὐτὸ ὄνομα μέχει τῆ νῦν σώζουσα, τῆς ὁποίας τῆ λαμπρότητα φανεράνυσσι τὰ λείψανα ταύτης καὶ τὸ Ἀμφιθέατρον. οἱ πολῖται ταύτης ἦσαν πλείοσι κατὰ πολλὰ, ἐκ τῆς Μεταλλίῃ τῆ Χρυσῆ, καὶ Ἀργύρῃ, τῆς ὁποίας ὀπμιελῶς ἀνεζήτησεν ὁ Φίλιππος, ἀφ' ἧ ἐκκείδουσαν αὐτῆ, καὶ Νόμισμα Χρυσῶν χαράξας, Φιλιππιῶν, ἐκάλεσεν. ὅθεν καὶ Χρυσῆ πόλις ἐκλήθη ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθησαν οἱ ὑπ' αὐτῆ Κάρποι Φιλιππιῶν, εἰς τῆς ὁποίας ἐπολέμησαν ὁ Κάσιος, καὶ ὁ Βρετὸς μετὰ τὸν δεύτερον Καίσαρα τὸν Ουκτιύιον, καὶ τὸν Ἀντώνιον. Γάζορος, ἣτις καὶ Γάζορος λέγεται καὶ Ἀλεκτρούπαλις, καὶ κοινῶς Ἀλιεράτης πλησίον τῆς Ἀμφιπόλεως μετὰ θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου, ἀπὸ τὸν Φιλίππων Μητροπολίτην. Βέργη, καὶ Βέργα κοινῶς Βεῖζα. Σκότσα, ἣτις πρὸς τὸν Νέσον ποταμὸν εἴσκητο. Οὐ σμακρῶν τῆς Φιλίππων εἶναι ἢ Δράμα, πόλις ταυτῶν ὀνομασῆ, ἢ ὁποῖα πρότερον εἶχε θρόνον Ἐπισκόπου, ἀπὸ τὸν Φιλίππων Μητροπολίτην, τῆ ὁποῖου ὁ θρόνος μετατέθη εἰς αὐτῆ, ἀφ' ἧ ἐρήμωσαν οἱ Φίλιπποι. Σέρραι, κοινῶς Σέρρας, πόλις πειθίμος καὶ μεγάλη μετὰ πλείθος Ἀνθρώπων, μεταξὺ τὸν Φιλίππων, καὶ τῆς Θεσσαλονίκης δευσινομένη, ἔχουσα θρόνον Μητροπολίτη. πρότερον ἐκαλεῖτο Φέρρα ἀπὸ Φέρητος τῆ κτίτορος, εἶτα Σέρα, Σέραι, καὶ Σέρραι. Μελονίκος, πόλις ταυτῶν διάσημος, ἔχουσα θρόνον Μητροπολίτη, ἢ ὁποῖα τὸ πάλαι ἦτον τὸ ὀχυράτατον Φρέιον τὸν Ζαγορῶν, κατὰ τὸν Κεδειῶν, ἐπίτινος πέτρας ἰδρυμένη, κρημοῖς καὶ φά-

ραζξί βαθυτάταις πύργοισιν ἐσεφανωμένου, καὶ τὰ ἕξῃς. Μεταξὺ τῆς Σερραίων καὶ τῆς Μελονίκης, ἀφ' ἧ κενταὶ κομποπόλις Δεμίρ, Ἰσαρ, Νεροκόπι, ὅπερ ἦτον ἢ Νεροκόπι, μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, Κισερβεῖο, Πιρίν, καὶ κατὰ τῆν Μοισίαν κομποπόλις τὸν Βαλγάρων, Μπομπόσεβο, Δέπνιτζα, καὶ ἄλλαι, ἀπὸ τῆς ὁποίας διασημότερα εἶναι ἢ Στρέμιτζα, πόλις τὸν Τριβαλλῶν εἰς τὰ πέρατα τῆς Μακεδονίας, μεταξὺ τῆς Στρυμόνος καὶ τῆς Ἀξιῆ τὸν ποτ. δευσινομένη, εἰς κρημνώδες καὶ δρόμον ὄρος, ἀπέχον ἀπὸ τὸ Σκιούπι τειῶν ἡμερῶν δρόμον οὐ σμακρῶν ταύτης τελείται περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Σεμπτεβρίου μηνὸς Πανήγυρις ἀφ' ἧ κενταὶ μετὰ τῆς παντοδαπῆς ἀγορῆς, Δολιανὴ ὀνομαζομένη, αὐτῆ ἢ Στρέμιτζα τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο Τριβελλήπολις. πλησίον ταύτων εἶναι τὸ Περτέτζι κομποπόλις, ἀπὸ τῆς Στρέμιτζας εἶναι τὸ Ραββίσι, καὶ μεταξὺ τῆς Στρέμιτζας, καὶ τῆς Σοφίας εἶναι ἢ Παλάγγα, ἀπὸ τῆς Ρατοβισίε, εἶναι τὸ Στίπι, καὶ ὀ σμακρῶν ταύτης εἶναι Γιοκαε, Μπάνο, ἦτοι τὸ Κιόσεν κέλι, καὶ πρὸς βορῆαν ταύτης τὸ Κομανόβο, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

6. Τῆς δὲ Χαλκιδικῆς Χώρας, Μεσόγειος πόλις ἦτον ἢ Λύγυια, ὡσπερ καὶ τῆς Παραξίας Χώρας ἦσαν αὐταὶ, Χαῖται, Μόρυλλος, Ἀντιγόνη, Ψαφάρᾳ ὀμοίως τῆς Πατίας, πόλις ἦτον ἢ Ἐρωπος κενταὶ πρὸς τὸν Ἀξιῶν ποταμ. πλησιόχωρος μετὰ τῆν Ἀφάλον, εἰς τὰ πέρατα τὸν Ἀλμόπων, τὸν ὁποῖον πόλις ἦσαν, Ὀρμα, καὶ Ὀρμαι, ἢ ὁποῖα κοινῶς Κοειτζα λέγεται, εἰρηται περὶ αὐτῆς ἐν τῆ περὶ Ἀλβανίας καὶ Ἀφάλος, κοινῶς Πρέσσα, οὐ πολὺ σμακρῶν τὸν Κανακλίαν ὄρων. Τῆς δὲ Ὀρβηλίας Χώρας, ἢ ὁποῖα ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ὀρβήλης ὄρος, τὸ ὀποῖον κοινῶς κατέτινας Ἀροπνίτζα καλεῖται, καὶ διαχωρίζει τῆν Μακεδονίαν ἀπὸ τῆς Μοισίας, σιωμαπτόμονον μετὰ τὸν Αἴμον, κατὰ τὰ πέρατα τῆς Θράκης, πόλις ἦτον Γαρίσκος, κοινῶς Γαρίσο. ὅθεν δὲ τὸν πόλεων τὸν Ἐορ-

δεπὼν εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τῷ περὶ Ἀλβανίας. πῶν δὲ Αἰ-
 σρέων πόλις ἦτον Αἰσρεον. τῆς δὲ Παιονίας, τῆς ὁποίας
 τῆς κατοίκους Παιόνας καλεῖσιν, Ἔθνος τῆς Μακεδονίας,
 τῆς δὲ μὲν Ἡρόδοτος λέγει νὰ ἐκατοίκων περὶ τὸν Στρυ-
 μόναν ποταμὸν, ὁ δὲ Δίων περὶ τὴν Ροδόπην τὸ ὄρος, ὁ
 Πτολεμαῖος τίθεισιν αὐτὴς πρὸς ἀνατολὰς τὴν Ἀλιάκμονος
 ποτ. εὐδὸν ὄραν, καὶ ἄλλοι περὶ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν, πλη-
 σιοχώρος μὲ τὴν Ἡμαθίαν. τῶν πόλεις ἦσαν, καὶ τὴν
 Πτολ. Δῆβρος, κοινῶς Δῆβελ, πόρρω τῆς Ἀντιγονίας,
 ἦτοι τῆς Κροίας, ὡς τινὲς οἴονται 70. μίλια. Ἀλωρος,
 κοινῶς Διωνορο, πόλις ποτὲ μεταξὺ τῆς Διβόρας, καὶ Ἰώ-
 ρα ἢ πόλεων, τῆς δὲ Ἰωείας, ἢ πῶν Ἰώρων πόλις εἶναι
 τὸ Ἰαρον κοινῶς Νοβιγραδ, κατὰ τὸν Μολέτιον, πλησιό-
 χωρον μὲ τὴν Ἀλωρον, ἑκοσι μίλια πόρρω τῆς Κασο-
 είας. τῆς δὲ Σιντικής χώρας ἢ ὁποία ἐκλήθη πῶν Σιν-
 τίων ὄραν, περὶ τὰ ὁποία κεῖται, πόλεις μετρῶνται,
 Τεῖσολος, κοινῶς Ταμοεῖτσα καὶ τὸν Μολέτιον. Παροι-
 κόπολις, εὐδὸν ὄραν κειμένη, εἰς τὸ πέρασ τῆς Μοισίας,
 πλησιόχωρος μὲ τὰ Σκόπια. Ἡράκλεια Σιντική, ἢ ὁ-
 ποία κοινῶς Κεσία λέγεται κατὰ τὸν Νίγρον πρὸς δὲ
 τὰ πέρατα πῶν Ἰλλυριῶν ἐκατοίκων οἱ Δασσαρηῖται, οἱ τι-
 νες καὶ Δασσαεῖνοι, καὶ Δασσαρηῖται ἐκαλεῖντο, Ἔθνος τῆς
 Μακεδονίας, ἐκτεινόμενον μέγχι τὴν Δρείλωνος ποταμοῦ,
 πῶν ὁποίων πρῶτεύουσα πόλις εἶναι ἡ Λύχνιδος, ἢ ὁποία
 ὑσέρον ὠνομάθη Ἀχρὺς, καὶ Ἀχρίδα καὶ κοινότερον Ὀχρί-
 δα, λέγεται καὶ ὑπὸ πῶν Τέρκων Γισανδὶλ, κειμένη μετα-
 ξὺ τῆς Ευίας, καὶ τῆς Ἡρακλείας τῆς Λυγκησίδος, πῶν
 πλησιοχώρων πόλεων, ἢ μεταξὺ τῆς Δυρράχης, καὶ τῆς
 Θεσσαλονίκης πρὸς τὴν Λύχνιδον λίμνην, τῶν ὁποίων ὁ
 Πολύβιος Λυχνιδίαν καλεῖ, καὶ ἄλλοι Δασσαρηῖται. ἀπ'
 αὐτῆς τῆς λίμνης ἐξέρχεται ὁ Δείνιος ποτ. Μητρόπολις
 ἐσάθη αὐτὴ τὸ πάλαι τῆς Σερβίας, καὶ Βελγαρίας, καὶ
 Πατεῖς τῆς Ἰταλικῆς Αυτοκράτορος, ὑφ' ἧ ἀνακαμινθεῖσα,
 πρῶ-

πρῶτη Ἰταλικῆ ὠνομάθη, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἀρχιε-
 πισκόπου, αὐτονομίαν ἔχοντας, εἰς τὴν ὁποίαν Ἀρχιεπίσ-
 κοπον ὑποτελεῖσιν ἐξ Μητροπόλιται, καὶ δέκα Ἐπίσκοποι,
 εἰς αὐτὸν ὑπετελεῖ καὶ ὁ Τυρνόβη Μητροπολίτης, διὰ τὴν τῆ
 Ἔθνος ἐκείθεν ἀρχαίαν συγγένειαν, ὅς τις μετέπειτα ἔ-
 λαβεί καὶ αὐτὸς αὐτονομίαν διηνεῖ, ὅτε Θεόδωρος ὁ νέος
 Δάσκαρις, ὁ υἱὸς Ἰωάννη Δέκα τῆ βασιλείας, ἔλαβεν
 εἰς γυναικα, Ἐλένην τῶν θυγατέρων Ἀσῶν τῆ ἀρχούτος
 πῶν Βελγάρων. ὑσέρον δὲ πάλιν ἐκπέσων τῆς τοιαύτης
 αὐτονομίας, ὑποτελεῖ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν Πατριάρ-
 χην. Ευία πόλις ποτὲ μεταξὺ τῆς Λυχνίδος, καὶ πῶν Φι-
 λίππων. Πλησιόχωρος μὲ αὐτῶν τῶν Δασσαρηῖται Χά-
 ραν εἶναι ἡ Λυγκησὶς Χάρα, κληθεῖσα ὑπὸ τῆς Λυγκη-
 σὶς ποταμῶ, ὅς τις εἰσβάλλει εἰς τὸν Ἐριγώνειον ποταμ.
 κατὰ τὸν Πλίνιον, καλεῖται κοινῶς ἔτος ὁ Λύγκιος ποτ.
 Λυγίτσα. οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς χώρας Λυγκησῶν ἐκαλεῖν-
 το, πῶν ὁποίων πόλις ἦτον ἡ Ἡράκλεια, κοινῶς καλου-
 μένη κατὰ τινὰς Ξεβόσνα, ἔχουσα καὶ θρόνον Ἐπισκόπου,
 κεῖται μεταξὺ πῶν Ἀχρίδων πρὸς δυσμὰς, ὅπο πῶν ὁποίων
 ἀπέχει 45. μίλια, καὶ τῆς Αἰδέσσης πρὸς ἀνατολὰς, ἀφ'
 ἧς ἀφίσταται 69. μίλια. Μετὰ ταύτην τῶν ῥηθεῖσαν χῶ-
 ραν, ἔπεται ἡ Πελαγονία χώρα, ἣτις καὶ Τειπολίτις λέ-
 γεται ὅπο πῶν τῶν πόλεων, τῆς ὁποίας ποτὲ εἶχε, κα-
 τὰ τὸν Στράβωνα, τῆς Κατοίκους ταύτης Πελαγονίας ἐκα-
 λεν, ὁ δὲ Στράβων καὶ Παιόνας αὐτὴς ὠνομάζει, πῶν ὁ-
 ποίων πόλεις ἦσαν ἡ Πελαγονία πόλις, ἡ Ἀνδρείσος,
 κοινῶς κατὰ τὸν Θεόφρον Βοσανίτσα. οἱ Στόβοι κοινῶς Στα-
 ρακίνο, πόλις ἔχουσα ποτὲ θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ Ἀ-
 ποικίαν, ἦτοι Κολώνιαν Ῥωμαίων. Ἀζωρος, καὶ Ἀζώριον
 πόλις ποτὲ εἰς τῶν ὑπάρειαν τῆ Βερκεποσίε ὄρους κει-
 μένη. πόρρω ταύτης 10. μίλια κεῖται ἡ Δολίχη, ἢ ἐ-
 ξαίρετος πόλις τῆς Πελαγονίας, κοινῶς λεγομένη Τεχα-
 λά, κειμένη κατὰ τὰ Καμβυεῖα ὄρη, τὰ ὁποία κοινῶς
 κα-

κατὰ τὸν Μολέτιον. Κυριός, Ἰδομνή, πόλις ποτὲ με-
ταξὺ τῆς Κυριᾶ, καὶ Γορδωίας. Γορδωία, κοινῶς Γορ-
τζά. Ἐδέσσα, ἣτις καὶ Αἰγαία πρότερον ἐκαλεῖτο. οἱ δὲ
πολιταὶ ταύτης Αἰγαίαται, κληθεῖστές ἕως ὑπὸ τῆ Κα-
ρωνῆ τῆ Βασιλέως τῆ Μακεδόνων, ἀπὸ τῆ συμβαίτος,
ὅτι ἀκολοθήσας τὰς Αἶγας αὐτῆς φύγσας πρὸ βροχῶν,
ἔλαβε τὴν πόλιν τῆς. εἰς αὐτῶν τὴν πόλιν ἔθαπτον τῆς
Βασιλεῖς τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν διάταξιν τῆ Περδικ-
κα, ὅτι τὸ Βασιλείον τῆς ἔχει καὶ σταθῆ ἕως ὅπῃ οἱ Βα-
σιλεῖς αὐτῶν θάπτονται ἐκεῖ, τὸ ὅποιον καὶ ἀλήθωςον,
ἔσοντας καὶ καὶ μὴ ἐτάφη εἰς αὐτῶν ὁ Ἀλέξανδρος. καλεῖ-
ται κοινῶς αὕτη Βοδενά, πόλις καὶ πανυῶ ἀκκῆ, ἔχουσα θρό-
νον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῆ Ἀχειδῶν Ἀρχιεπισκοπον, ἀπέ-
χει τῆς Πέλλας 28. μίλια, καὶ 50. τῆς Θεσσαλονίκης. Βέρ-
ροία ὑπὸ τῶν Τέρκων Καραφει, πόλις ἀρχαία καὶ διάση-
μος, ἔχουσα θρόνον Μητροπολίτη, ἐκτίθη αὕτη ὑπὸ τὴν
ὑπάρειαν τῆ Βερμίου ὄρος, καὶ ἔ πολὺ σμακρῶν τῆ Ἀλιάκμο-
νος ποτ. καὶ τῆ Φέρανος, ὅν αὐτῆ Βέρροια ἐκάλεν, καὶ
ὠνομάσθη ὑπὸ Βερροίας τῆς θυγατρὸς Βέρρης τῆ Μακε-
δόνας. ἔ πολὺ σμακρῶν ταύτης εἶναι ἡ Νάσσα, ἢ καὶ Νιάκ-
σα, κωμόπολις ἀκκῆ διὰ τὸν εἰσάρετον οἶνον. καὶ τὴν Βέρ-
ροϊαν ὁ Πτολεμαῖος τίθησι πάλιν Αἰγαίαν λεγομένην, εἶ-
τα τὴν Πέλλαν, ἣτις ἐκαλεῖτο καὶ Βέννομος καὶ Βεννομία
διάσημος τὸ πάλαι, διὰ τῆς γενεθλίων Φιλίππου, καὶ Ἀ-
λεξάνδρου τῆ μεγάλου, κειμένη μεταξὺ τῆς Ἐδέσσης πρὸς
δυτμας, καὶ τῆς Θεσσαλονίκης πρὸς ἀνατολάς, καὶ ἀπέχουσα
τῆς Πύδης 28. μίλια, κατὰ τὸν Δίβιον, τινὲς λέγουσιν,
ὅτι αὕτη καὶ εἶναι πανυῶ τὰ Γιωνιτζά, πόλις κειμένη πρὸς
τὸν Ἀξιὸν ποταμ., καὶ ἀπέχουσα τῆς Βερροίας ὀκτώ ὠ-
ρῶν διάστημα, εἰς τὴν ὅποιαν ἐκατοῖκε ὁ Βροκέτης εἰς
τῆ Μεγισαίων τῆ Σελταν Μεχμέτ τῆ Γιῆ, τὰ Παιαζί-
τα, ὅς τις ἐσάθη Ἀνήρ κατὰ πάντα ἀξιώτατος. ἄλλοι δὲ
λέγουσιν, ὅτι ἡ Πέλλα καὶ μὴ εἶναι τὰ Γιωνιτζά, ὡσαν

ὅπῃ

ὅπῃ αὕτη ἡ πόλις ἐκατοῖκε, καὶ ἔθεμελιώθη
ρὸν, ὅπῃ ἀρχισαν οἱ Τέρκοι, ἀλλὰ καὶ ἡτοι-
πανυῶ λέγεται τὰ Παλάτια, τὸ ὅποιον φαίνεται
σερον. αὐτῶν τὴν Πέλλαν ἠύξισεν ὁ Φίλι-
ἔσαν τὸ πρότερον. πρὸ αὐτῆς τῆς Πέλλας εἶναι λίμ-
ἔποιαν ὑποπληροῖ ὑπόστασματι τῆ Ἀξιῶ ποτ.
ποίας τρέχει ὁ Λυδίας ποταμ. Τῆς δὲ Πιερίας
ἡ ὅποια ὑπὸ τινων Λαοικῶν κοινῶς καλεῖται, πόλις
αἱ Φυλακαί, πόρρω τῆς Ἐδέσσης πρὸς Μεσημβρίαν νο-
μίλια, πλησίον τοῦ τόπου, ἀφ' οὗ ἐξέρχεται ὁ Μίλις
ποτ. ὁ Ἐξηγητὴς τῆ Θεοκρίτη τίθησιν αὐτῶν ἔ σμακρῶν
τῆ Ὀρθρος ὄρος, τῆς ὅποιας Βασιλέως ἐσάθη ὁ Ἰφι-
κλος. ἀλλ' ἴσως ὑπ' αὐτῆ ἕτερα τίθεται παρ' αὐτῶν. καὶ
αἱ Οὐάλλαι, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐν τῇ Μακεδονίᾳ εἶναι καὶ λίμ-
ναι, ἐκ τῆ ὅποιων ὀνομασθῆ εἶναι ἡ Πρασιῶς, ἡ ὅποια
κοινῶς λέγεται τῆς Παλυανῆς ἡ λίμνη, περὶ τὴν ὅποιαν
εἶναι πολίσματα πανυῶ ἡ Πολοσάνη, κοινῶς Δρογελῶνι,
θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητρο-
πολίτην, καὶ Παζαρῆδι. Περὶ δὲ τὴν λίμνην τῆ Μπεσι-
κιῶν, κείται τὸ Ἀρδαμέριον πόλις ποτῆ, καὶ τὸι πανυῶ ἐ-
ρίπειον, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης
Μητροπολίτην. Γαλάτιστα, καὶ ἄλλαι. Πολυανὸν καλεῖ-
ται, καὶ ὄρος τῆς Μακεδονίας, ὡσαν καὶ ἄλλα διαφοροῦ
ὀνόματος.

Τέλος τῆ Β'. Τόμου.

ΠΙΝΑΞ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ

Τῶν ἐν τῇ Δευτέρῳ Τόμῳ ἐμπειροχρησίων.

Περὶ τῆς Πολωνίας.	Σελ.	5
— Μοσκοβίας.		23
— Γαρταείας.		47
— Δακίας.		62
— Μολδαυίας.		68
— Βλαχίας.		70
— Τρανσυλβανίας.		72
— Ούγγαρίας.		79
— Κροατίας.		89
— Βόσνας.		93
— Δαλματίας.		94
— Ἰταλίας.		102
— Πιεμόντε, ἢτοι Σαβοΐας.		113
— Μεδιολαύων.		122
— Βενετίας.		132
— Γέννας.		151
— Ἐτρερίας, ἢτοι Τοσκάνας.		155
— Ρώμης.		162
— Νεαπόλεως.		183
— Σικελίας.		218
— Σαρδινίας.		235

Περὶ

Περὶ τῆς Κόρσικας.	Σελ.	241
— Μάλτας.		243
— Ἑλλάδος ἐν γένει.		247
— Ἀλβανίας.		250
— Ἡπείρου.		254
— Ἑπτανήσων Πολιτείας.		294
— Αἰτωλίας.		306
— Οὐζολαίας Λοκρίδος.		308
— Φωκίδος.		312
— Ὀπυντίων Λοκρῶν.		323
— Βοιωτίας.		326
— Μεγαρίδος.		347
— Ἀττικῆς.		350
— Πελοποννήσων.		364
— Θεσσαλίας.		435
— Μακεδονίας.		456

357